

உ

கணபதி துணை.
இளங்கோவழி களருளிச்செ

ய்த

சிலப்பதிகார மூலம்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாரு
ரையும்

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமே ஹாபாத்தியாய

வே. சாமிநாதய

ரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப ரி சே ர தி த் து,
பலவகை ஆராய்ச்சிக்

குறிப்புக்களுடன்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவதிதுறையாதீனகர்த்தா

வர்களாகிய

ஸ்ரீஸஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய

தேசிகாவர்களுடைய

உதவியைக்கொண்டு

சேன்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ரௌத்திரிஸ்ரூ

1920.

(Copyright Registered)

இரண்டாம்பதிப்பு.]

[இதன்விலை ரூபா. 8-12-0.

and

the remaining portion at the Commercial Press.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலிய

வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

52. முகவுரை.

7 ட. இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

17 ச. அரும்பதவுரையாசிரியர் வரலாறு.

19 டு. அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

11
சு. சிலப்பதிகாரத்தாலும் உரைகளாலும்
தெரிந்த அரசர்

பெயர் முதலியன.

20

எ. சிலப்பதிகாரக்கதைச் சுருக்கம்.

அ. சிலப்பதிகாரமூலமும் அரும்பதவுரையும்

நல்லாருரையும்.

பதிகம்

உரைப்பாயிரம்

அடியார்க்கு நல்லாருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்
உரைபெறு கட்டுரை
நூற்சிறப்புப் பாயிரம்

க. புகார்க்காண்டம்.

க. மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்

உ. மனையறம் படுத்தகாதை

ங. அரங்கேற்றுகாதை

ச. அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை

ரு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை

சு. கடலாடுகாதை

எ. கானல்வரி

அ. வேனிற்காதை

கூ. கனாத்திறமுரைத்தகாதை

கௌ. நாடுகாண் காதை

அடியார்க்கு

க - நுகுந

... க

... கா

... கக

... நௌ

... நஉ

... நந

... சஉ

... (ந)சு

... கஉந

... கநௌ

... கௌ(ந)

... உ௦ந

... உஉ௦

... உசக

... உ(ந)ச

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

உ. மதுரைக்காண்டம்.

- கக. காடுகாண்காதை
- கஉ. வேட்டுவவரி
- கங. புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை
- கச. ஊர்காண்காதை
- கரு. அடைக்கலக்காதை
- கௌ. கொலைக்களக்காதை
- கௌ. ஆய்ச்சியர்கூரவை
- கஅ. துன்பமாலை
- கக. ஊர்கூழ்வரி
- உ௦. வழக்குரைகாதை
- உக. வஞ்சினமாலை
- உஉ. அழற்படுகாதை
- உங. கட்டுரைகாதை

ங. வஞ்சிக்காண்டம்.

உச. குன்றக்குரவை

உடு. காட்சிக்காதை

உசு. கால்கோட்காதை

உஎ. நீர்ப்படைக்காதை

உசு. நடுகற்காதை

உக. வாழ்த்துக்காதை

உஓ. பீரந்தருகாதை

நூற்கட்டுரை

கூ. விளங்காமேற்கோளகராதி.

கஓ. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கக. பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.

...

உகுக

...

நகந

...

நநஉ

...

ந(ந)க

...

நகுக

...

சுகுக

...

சசுக

...

சுகஉ

1...

சுகுக

...

சஅ/0

... ச அ எ

... ச கூ ந

... (ந) ஓ க

... (ந) க ந

... (ந) உ க

... (ந) ி ந ந

... (ந) ச எ

... (ந)சூ 0

... (ந)எ ந

... (ந)அ 2

... (ந)க ந

(ந)கக

(ந)ககக

எ (ந)சு

இப்பதிப்பில்
எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலியவற்றின்
முதற்குறிப்பகராதி.

அக்க - அக்கீதுமாரன்வதைப்படலம். |

அகத் - அகத்தினையியல். |

காமதகன - காமதகனப்படலம்.

கிளவி - கிளவியாக்கம்.

அகநா - அகநானூறு.

அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.

அதநெறி - அதநெறிச்சாரம்.

ஆசார - ஆசார்க்கோவை.

ஆசுவக - ஆசுவகவாதச்சுருக்கம்.

ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்பேரா

ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.

இ . கொ - இலக்கணக்கொத்து.

இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.

இராச - இராசபாரம்பரியம்.

இராசராச - இராசராசசோழனுலா.

இ . வி - இலக்கண விளக்கம்.

இளம் - இளம்பூரணருரை.

இறை - இறையரைகப்பொருளுரை.

இன்னு - இன்னுநாற்பது.

உத்தர - உத்தரகாண்டம்.

உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.

உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.

எச், எச்ச - எச்சவியல்.

எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.

ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.

ஒழிபு - ஒழிபியல்.

கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.

கடை - கடைதிறப்பு.

கந்த - கந்தபுராணம்.

கம்ப - கம்பராமாயணம்.

கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புண

ர்த்தி கபிலந் பெற்றவத்தியாயம்.

கல் - கல்லாடம்.

கல்யாண - கல்யாணச்சுருக்கம்.

கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்

கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பரணி.

களம் - களம்பாடியது.

களவு - களவியல்.

கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்
வதைப்படலம். [லம்.

குலமுறை - குலமுறைகிளத்துபட

குலோத்தங்க - குலோத்தங்கசோழ

னுலா. [காப்புணரியல்.

குற்றியல், குற்றியலுகர - குற்றியலு

குறள், திருக் - திருக்குறள்.

குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.

குறர் - குறந்தொகை.

கூர்ம - கூர்மபுராணம்.

கோயில் - கோயில்பாடியது.

கோலங்காண் - கோலங்காண்படலம்.

சதகம் - திருச்சதகம்.

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.

சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.

சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.

சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.

சீவக - சீவகசிந்தாமணி.

சுயம் - சுயம்வரச்சுருக்கம்.

சுவேதவராக - சுவேதவராக கற்ப

முறைத்தவத்தியாயம்.

சூ - சூத்திரம்.

சூளா - சூளாமணி.

செய் - செய்யுள், செய்யுளியல்.

சே - சேனாவரையருரை.

சேது - சேதுபுராணம்.

சௌனகாதிபர் - சௌனகாதிபர்

அண்பிளிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

தக்க - தக்கயாகப்பரணி.

தணிகை - திருத்தணிகைப்புராணம்.

தரும - தருமவாதச்சுருக்கம்.

திக் - திக்குவிசயப்படலம்.

திணைமா - திணைமாலை நூற்றைம்பது.

6 நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
தொண்டநாயனார் புராணம்.
திருச்சிற், திருச்சிற்றம் - திருச்சிற்
தம்பலக்கோவையார்.
திருவம்பல - திருவம்பலச்சுருக்கம்.
திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம். [ஊம்.
திருவாதலூர் - திருவாதலூர்புரா
திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
திருவால - திருவாலவாயுடையார்
திருவினையாடற்புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பிரபத்தம்.
தும்பை - தும்பைப்படலம்.
துது - துதுச்சுருக்கம்.
தே - தேவாரம்.
தேவிபுர - தேவிபுரச்சுருக்கம்.
தொகை - தொகைமரபு.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினூர்க்கிளியருரை.
நகர - நகரப்படலம்.
நம்பி, நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பி
யகப்பொருள்விளக்கம்.
ந. வி, நன். விருத்தி - நன்னூல்
நற் - நற்றிணை. [விருத்தியுரை.
நன் - நன்னூல்.
நா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
நாடு - நாட்டுப்படலம்.
நாலடி - நாலடியார்
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீல. நீலகேசி - நீலகேசிக் கொட்டு

பா - பாடபேதம்.
பாகவத - பாகவதபுராணம்.
பாடாண் - பாடாண்படலம்.
பி. ம் - பிரதிபேதம்.
பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
பிதப்பு - பிதப்பியல்.
பு.வெ-புதப்பொருள்வெண்பாமாலை.
புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
புறத், புறத்திணை - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநானூறு.
பெயர் - பெயரியல்.
பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
பெரும்டாண் - பெரும்பாணுற்றுப்
பேர் - பேராசிரியருரை, [படை.
பொருந - பொருநரூர்த்துப்படை.
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மந்திர, மந்திரசாலை - மந்திரசாலைச்
சுருக்கம்.
மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
பெருமாள் பிள்ளையுரை.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மரபு - மரபியல்.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
மனையதம் - மனையதம்படுத்தகாதை.
முதற்போர் - முதற்போர்ச்சுருக்கம்.
முருகு - திருமுருகார்த்துப்படை.
மூல்லை - மூல்லைப்பாட்டு.
மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
மொன் - மொன்மொன்

செடுசெல் - செடுசெல்வாடை.
 ப, பக் - பக்கம்.
 பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
 பத், பத்து - பத்துப்பாட்டு.
 பதி - பதிகம்.
 பதின் - பதிற்றுப்பத்து.
 பரி - பரிபாடல்.
 பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
 பழ - பழமொழி.

யா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
 யா, வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
 வாகை - வாகைப்படலம்.
 வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
 த்துணையழைத்த சருக்கம்.
 விக்கிரம - விக்கிரமசோழனுலா.
 வி, பாரதம் - வில்லிபுத்தூராழ்வார்
 விளி - விளிமரபு. [பாரதம்:
 வெட்சி - வெட்சிப்படலம்.

உ
கணபதி துணை.

மு க வு ரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
 பரமா சாரியன் பதங்கள்
 சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

த மிழ்ப்பாலை யிலுள்ள
 பழையகாப்பியமைந்தனுள் ஒன்றாகிய
 சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய
 இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பெற்றது; பழைய
 உரையாசிரியர்களால் எழுத்துக்காட்டப்படும்
 பிரமாண நூல்களுளொன்று; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து விளங்குவது ;

எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை
 நேரிற்கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்
 வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும் தெள்ளிய இனிய
 நன் ன டை யை யுடைய து ;
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த பெருங்குடிவாணிகர்
 மரபினராகிய கற்பிற்சிறந்த கண்ணகி
 அவள்கணவன்கோவலன் என்பவருடைய
 சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது; தமிழ்நாட்டரசர்
 மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார்
 (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சி யென்னும்
 மூன்றன்பெருமைகளையும் விளக்குவது;
 பண்டைக்காலத் திருந்த பலவகை மாந்தருடைய
 ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத் தார் எளிதில்
 தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது;
 அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அவரை
 அறக்கடவுள் கூற்றாய்கின்று கொல்லுமென்பதும்,
 கற்புடைமகளிரை மக்களையன் றித் தேவரும்
 முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும்
 செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்
 பயனை நுகர்விக்கு மென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும்
 முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு இளங்கோவடிகளாற்
 செய்யப்பட்டது ; இவற்றைச் சிலம்புகாரண மாகத்

தெரிவித்தலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரமென்னும்
பெயர் பெற்றது.

8

முகவுரை.

இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின்,
இந்நூல் இய விசை
நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய் யுளென்றும்,
நாடகவுறுப் புக்களை உடைத்தாதலின்
நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப் பாட்டும்
இசைப்பாட்டும் இடையிடையே
விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டிடைச்
செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும். தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல், களநு-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினர்க்
கினியர், “ பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது
ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்குங்
கருத்தினுன் வருவனவும் எ - று; அவை தகடீர்
யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன ” என்
றும், “தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த
பழமை மேற்றே” (செ. சூ-உரு) என்பதனுரையில்
“அவை பெருந்தேவனார்செய்த பாரதமும் தகடீர்

யாத்திரையும் போல்வன ; சிலப்பத்காரமும் அதன்பாற்படும்” என்றும் எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்” (தணிகையுலா, ௫௨௬) எனச் சிலேடையில் இந்நூற்பெயர் அழகுற அமைந்திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில் ௫-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்குறப்பெற்றுள்ள கற்புடைமாதர்கள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும் “பழிமான மூந்தம் மனையறங்காத்தலும் பார்த்திபரைத், தொழுமா தரவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித் தோர்க்குச் செம்பொன், பொழிமான துங்கள் குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா, ரொழுமாத ரோடிவ னெண்மாத ராவள்” என்றும் குலோத்துங்கசோழன்கோவை ௪௨௬-ஆம் பாடலிலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காதை ௧௮௦-ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் காணப்படும் நவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், மாணிக்கம் விற்ற திருவிளையாடலிலும் காணப்படுகின்றன.

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேயே அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற் பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்கு

கின்றமையின், இச்சரித்திரம்
வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்று
சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல
பகுதிகள் காதை யென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளாலேயே
செய்யப்பட்ட தற்குக் காரணமும் கதைச்சுருக்கமும்
அமைந்துள்ள பதிகச்செய் யுளை முதலிற்பெற்று,
மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்
புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும்,
காடிகாண்காதைமுதலிய பதின் மூன்று
உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும்,
குன்றக் குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய
வஞ் சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில்
இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா, அகவற்பா,
கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின்
பாகுபாடான ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி
முதலியபாக்களும், நாடகத் தமிழின் பாகுபாடான
உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள்
மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே. இவை,
தொல்காப் பியம் செய்யுளியல், கடுள்-ஆம்
குத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால் பெரியபாட்டுக்கு
உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும்,
 அடியார்க்குநல்லாருரை யென்றும்
 இ ரண்டினை ரகளுண்டி.
 இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில், “ஐம்பெருங் குழுவ
 மெண்பே ராயமும்” [ப. ௧௬௭] என்பதன்
 விசேடவுரையில், ‘இனி...எனக்காட்டிவர்
 அரும்பதவுரையாசிரியர்’ என்று அடியார்க்குநல்லார்
 எழுதியிருத்தலால், இவ்வி ரண்டிரையுள்,
 அரும்பதவுரையே முந்தியதென்று தெரிகிறது.
 இப்படியே அரும் பதவுரையிலுள்ள
 சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்
 நூற்கு வேறு
 பழையவுரை யொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும்
 தோன்றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து
 அகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சில சில இடங்களில்
 அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாக
 வும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம்
 வேறாகவுமுள்ளன. அடியார்க்குநல்லார் உரையுள்ள
 பகுதிவரையில் அவர் கொண்ட மூல பாடமே
 இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது.
 அரும்பத வுரையாசிரியர் கொண்டபாடம்

வேறுபுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்
 தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆங்காங்கு
 அவ்வுரையின்முன், 'பா' (பாட பேதம்) என்னும்
 குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

2

10

முகவுரை.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை
 மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களை
 உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாக இந்நூல் முழுமைக்கும் அமைந்
 துள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர் பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும்
 அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றானும் தெரிந்துகொள்ளக்கூட
 வில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும்
 பழையதாகிய இந்த அரும் பதவுரைப்பிரதியொன்று
 எனது நண்பர் தோழமூர்த்தர் ஸ்ரீ சக்கர
 வர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியரவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. அது
 மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும்
 முன்னுள்ளவைகள் பின்னும் பின்னுள்ளவைகள்முன்னுமாக மாறி
 எழுதப்பட்டும் அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும்
 இருந்தது. அத னோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை
 ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப்
 பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிருக்கு
 மென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும்

வேறுபிரதி அகப்பட வில்லை. அந்த ஒரு பி
 ரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு
 எனக்குச் சிறிதும் மனமில்லையாயினும்,
 இவ்வொருபிரதி யும் சில நாளில் இறந்துவிடின்
 அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடு மாகையால்
 இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று
 சில அன்பர்கள் தூண்டினமையால், துணிந்து
 பரிசோதித்து 18 9 2-ஆம் வருஷத்தில்
 வெளிப்படுத்தலானேன். அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை
 இறுதியில் த னிப்பகுதியாகப்
 பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது ; இந்தப் பதிப்பிற்
 சிலகாரணங்களால் மூலமுள்ள பக்கங்களிலேயே
 கீழே ஷை உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.
 இதிலுள்ள மேற்கோள் களுள் அடியார்க்குநல்லார்
 உரையால் விளங்குவனவற்றின் முதல்
 இறுதிகளை மட்டும் விளக்கி அவற்றின்
 இடையில்(.....)இவ்வொற் றைப் புள்ளிரைகள்
 போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத
 மேற்கோள்களை முற்றுங்காட்டியும், ஏடுகளிற்
 பழுதுபட்டுப்போன இடங்களைப் புலப்படுத்துவதற்கு
 அவ்வவ்விடங்களில் மேற்கூறிய
 ஒற்றைப்புள்ளிரையை அமைத்தும்

விளங்காதபாகத்தின் முத்ல் இறுதிகளில் []
 இவ்விருதலைப்பகரம்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக் குப்
 பொருள்புலப்படுத்தற்கு மூலத்தின்
 வரியெண்களையேனும் முதலே யேனும்
 அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும்
 பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

முகவுரை.

11

அடியார்க்குநல்லாருரை முதலிலிருந்து
 வழக்குரைகாதை வரையுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய
 அரும்பதவுரையை அது பெரும் பாலுந்தழுவியும்,
 சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரை
 யாயும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரை யாயும்
 எழுதப்பட்டு, சொன் னாயம் பொருணையங்களை
 இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில்
 இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும்,
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும்
 பலதான்மேற்கோள்முகமாக நன்கு விளக்கும்
 விசேடவுரையோடு கூடி மிகவிரிவாக அமைந்
 துள்ளது. இவ்வுரையில் , இக்காலத்தில்
 விசேடித்து வழங்காத இசைத்தமிழ்
 நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும் அவற்றிற்குரிய சூத்

திரங்களும், பரிபாஷைகளும், இன்னும் வேறு
பலவும் நிறைந் திருக்கின்றனவாதலால், இது
நூலாராய்ச்சி செ ய் வே ரா ரு க் கு மிகவும்
பயன்படும். இவ்வுரையாசிரியர்க்கு

நிரம்பையர்காவல ரென்று ஒரு
பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த
பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோன் என்ற ஒரு
பிரபுவாற் செய்விக்கப் பட்டதென்பதும்
கக-ஆம்பக்கத்துள்ள உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்
யுட்களால் தெரிகின்றன.

இந்நூலை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன்
பலபிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து
எழுதுவோரால்நேர்ந்தவழுக்களை இயன்ற வரையில்
மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி
அச்சிடவேண்டி மென்று நெடுநாளை க்குமுன்பே
உண்டான விருப்பம் நாள்தோறும் பெருகி
என்மனத்தை க்கவர்ந்து கொண்ட மையால்,
சீவகசிந்தாமணி யை முதலில்
அச்சிட்டகாலந்தொடங்கிப் பல
கையெழுத்துப்பிரதிக ளைத்தேடி
அவற்றின்உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்;
அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது

கானல்வரிக்கும், இருபதாவது வழக்
குரைகாஸ்தமுதலிய பிற்பாகத்திற்கும் உரை
காணப்படவில்லை. சில

இடத்துள்ள விசேடவுரைக்குறிப்பாற் கானல்வரிக்கு
அடியார்க்குநல் லார் உரையெழுதியிருந்தாரென்றும்,
பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத

ஆயத்தமாகவிருந்தாரென்றும் தெரிந்தமையால்,
அவைகளிருந்தால்

• எப்படியும் பெறலாமென்றெண்ணித்

திருவாவடுதிறையாதீனம் தரு மபுரவாதீனம்

திருவண்ணாமலையாதீனம் செங்கோல்மடம் முதலிய

ஆதீனமடங்களிலும், சென்னையிலும்

தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய

கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும்,

ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவைகுண்டம்

12

முகவுரை.

டம் வெள்ளார் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம்
ஊர்க்காடி ஊற்றுமலை கடையநல்லூர் கிருஷ்ணபுரம்
பூழியன்குடி கல்லிடைக்குறிச்சி விக்ரமசிங்கபுரம்
களக்காடி மேலகரம் செங்கோட்டை தென்காசி

திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை
 பாளையங்கோட்டை கும்பகோணம் கொட்டையூர்
 சீகாழி சிதம்பரம் சேலம் பாகற்பட்டி தஞ்சை
 திரிசிரபுரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாலூர் மதுரை
 மிதிலைப்பட்டி செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம்
 திருமயிலை முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள
 பரம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள் வீடுகளிலும்
 சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான், செல்லக்
 கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து பாரிஸ்நகரம்
 இவற்றிலிருக்கும் கையெழுத்துப்
 புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்
 களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன்.
 அங்ஙனம்செய்தும் அவற்றின் உரைப்பகுதி
 கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடி வதிற்
 பயனில்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும்
 மூலமுழு வதையும் மேற்கூறிய
 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்
 சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத
 பகுதிகள் அரும் பதவுரையின்
 பேருதவியைக்கொண்டே ஒருவாறு பரிசோதிக்கப்
 பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள்,

எனக்குக் கிடைத்த சச்சுபுடவெண்பா,
தாளசமுத்திரம், †சுத்தாநந்தப்பிரகாசமுதலிய பழைய
தமிழ்நூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும்
பரதத்திலும் வஸ் லோரைவினாவியும்
ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்ஙனம்
செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின.
இசை நாடகங்க ளுக்குரிய புரிபாஷைகளிற்
பெரும்பாலன வடமொழியிலும் தென்
மொழியிலும் வேறுவேறு உருவங்களோடு
கூடியிருத்தலால் இவற்றி லுள்ள சொற்கள் பல
வடநூல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

* இங்கிலாந்திலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில் தேடிப்பார்த்த
கலவரன் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ பொ.
சுமாரகாமி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸ் நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தக
சாலையில் தேடிப்பார்த்து உதவிசெய்தவர், புரொபெஸர், ஜூலியன் வின்
ஸன் என்பவர்.

† இந்நூல் தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி ஸ்ரீவேங்கடராமஐயங்காரவர்க
ளாங்கிடத்தது.

முகவுரை.

13

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காரதையிலுள்ள
நவமணியிலக்க

ணமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில் இப்பொழுதுள்ள வடநூல்க
ளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந்
தன. இந்நூலில் அடியார்க்குநல்லார் ஒவ்வொன்றையும் பழைய
தமிழ்நூல் மேற்கோள்களைக்கொண்டு நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும்
அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின்கருத்தை ஒருவாறு எடுத்துச்
சொல்வோரும்

இக்காலத்தில்லாமையால் அவை அறிதற்கரியனவாபி
ருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற
இயற்றமிழ்ச் சொற் களுட்சில இக்காலத்து
வழங்காதொழிந்தமையால் அவற்றிற்குப் பொருள்
ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை;

அவற்றினுருவமும்விளங்க வில்லை ஆயினும்
இப்படியே முன்பு விளங்காதிருந்தவைகள் பல
பின்பு இந்நூலாலும் இவ்வுரையாலும்

ஒருவாறுவிளங்கிவருத லால் இதுபோலப்
பழைய நூல்களையும் உரைகளையும் ஒழுங்காக
ஆராய்ச்சி செய்யச்செய்ய அவைகளும்
விளங்குமென்பது என் துணிபாதலின்
உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு என்னும் இரண்
டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை
ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதி களில் இருந்தவாறே
பதிப்பித்தேன்.

மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி

இந்நூலைக்கொண்டு வேறுநூல்களையும்,
அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து
உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும்
உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும்
தொகையகராதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில்
அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்புக்கப்
பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும்,
மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு
முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த
அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில
உவமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும்,
வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே
அகராதியாக நூலின்பின் 'அரும்பதமுதலிய
வற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன்
பதிப்பிக்கலானேன். இவ்வகராதியில் சில
அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கி
றது. இந்நூற்பகுதிகளை ஒத்த பிறநூற்பகுதிகளும்,
இந்நூற்பகுதிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ள
இடங்களும் மூலமுள்ள பக்கத்தில்

அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

முதற்பதிப்பில்

‘என’ என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின்
பதிப்பில் ‘என்’ என்று கொள்ளப்பட்டது.

இறுதியை இந்தப்

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடத்த
பிரதிகளின் விவரம் :—

கையெழுத்துப்

அடியார்க்குநல்லாருளை

ரயோடுகூடியவை: திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்

பிரதி க

சை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்	ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்	,,	க
திருநெல்வேலி	,, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்	,,	க
சேலம்	,, சரலிவாடசுவர ஓதுவாரவர்கள்	,,	க
சிதம்பரம்	,, இராமசாமி முதலியாரவர்கள்	,,	க
சென்னை	,, சாமி ஐயங்காரவர்கள்	,,	க
,,	,, தோ. வேலாயுதமுதலியாரவர்கள்	,,	க
,,	,, து. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்	,,	க
,,	,, தஞ்சாமி ஐயாவர்கள்	,,	க
திருமயிலை	,, அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	,,	க
யாழ்ப்பாணம்	,, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	,,	சு
,,	,, தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்	,,	உ
,,	,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	,,	க

ஆக உரைப்பிரதி கடி

முகவுரை.

15

மூ ல ப் பி ர தி க ள்.

ஸ்ரீ வி.

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்	பிரதி	க
மிதிவைப்பட்டி	,,	
அழகியசிற்றம்பலகீகவிராயரவர்கள்	,,	க
திருநெல்வேலி	,, சரலிவாடசுவர ஓதுவாரவர்கள்	
,,	க ஆறுமுகமீன்கலம்,, குமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்	
,,	க திரிசிரபுரம்	,, அண்ணாசாமி
பிள்ளையவர்கள்	,,	க திருமயிலை
அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	,,	க

யாழ்ப்பாணம் ,, தி. குமாரசாமிச்சேட்டியாரவர்கள்
 ,, க
 ,, ,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்
 ,, க

— ஆக மூலப்பிரதி ௨ —
 இந்தப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த
 கையெழுத்துப்

பிரதிகள்.
 கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ குமாரசாமிச் சேட்டியாரவர்கள்
 தந்த பிரதி க ஆழ்வார்திருநகரி ம-ந-ந-ஸ்ரீ
 பெரியதிருவடிக்கவிராய

ரவர்கள் தேடித்தந்த ,, க
 திருத்தணிகை கச்ச ரவ ணப்பெருமானையார்பே ரா ர கி ய
 குருசாமி

ஐயர் தந்த* ,, க
 இந்தக்கையெழுத்துப்
 பிரதிகளையுதவியவர்கள்பால் மிக்க நன்றி
 பாராட்டுகிறேன்.

இவற்றின் பரிசோதனையாலும்
 வேறுவகையான ஆராய்ச்சியா லும் இந்நூல்
 மூலமும் இருவகையுரைகளும் இப்போது
 அடைந்த திருத்தங்கள் சில.
 இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச்

சிறிதும் கவலையுண் டாகாதபடி, சென்னை
 இராசதானிக்கலாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ
 இ. வை. அனந்தராமையரவர்களும்,
 மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல்
 தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம வே. துரைசாமி
 ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிய
 திருமா னார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்கள் குமாரர்
 சிரஞ்சீவி, கே. அருணாசலஐய ரும், சென்னை
 இராசதானிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்
 பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரிஐயரும்
 ஆராய்தல் ஒப்புநோக் குதல் முதலிய பேருதவிகளை
 உள்ளன்புடன் செய்து வந்தார்கள்.

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள்
 இருந்தன.

16

முகவுரை.

உபகா ரச்சம்பளம் பெற்றமையை அறிந்து
 எனக்கு ஒருவிதத்

திலும் கவலையுண்டாகாதபடி ஆதரித்து தூற்பரிசோதனை விஷயத்
தில் ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடி
துறையாதீனகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்
களையும், தூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிபவர்கள்
விஷயத்தில் நான் கவலையுறாவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்
களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதி
பதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச்

சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச்

சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான
கௌரவம்பொருந்திய மகாராஜ ராஜஸ்ரீ பா.
இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களையும்
ஒருபொழுதும் மறவேன்.

இந்தால் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்
பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுசூலங்களைச் செய்துகொ
டுத்த ம-ா-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்கள்பால் நன்றியறிவுடை
யேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு
மிகுதியாயுள்ள இக்காலத் தில் இப்புத்தகத்தின்
ஏனை ப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரை வில்
நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல்
அச்சுக்கூடத் தாருடைய அன்புடைமை மிகவும்
பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப்
பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புதுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து
என்னைப் பாது காக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை
அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜவிலாஸம்”
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை. }
6—12—1920.

இங்ஙனம்:

வே. சாமிநாதையன்

உ

இந்நூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வாலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்றும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்குட்டுவனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டிப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; துறவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல் போலவே ஏனைச் சேர்மு பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடின்றி இவர் நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்தாய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற் போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தா ரைநோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுங்கால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்மனம் இரங்கிற் றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் நன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவராதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை நாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும், உடு-ஆவது ௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய
மணிமேகலையின் கதையையும்

இந்நூலினி றுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணி மேகலையென் றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ் வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கார்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது, "சிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி புருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், திறைஞ் சர்ச் சென்னி யிறைஞ்சி வலங்கொண்டு" [அடி, ௫௪௭] எனவும், "ஆடக

3

18 இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

மாடத் தறிதுயி லமார்த்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்குது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாகி" [அடி, ௬௨-௭] எனவும், செங்குட்டுவனை நோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கோய்" [அடி, ௬௮-௯] எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக "ஆனே ழார்ந்தோ னருளினிற் றேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னைவின" [அடி, ௬௯-௭] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், "குணவாயிற் கோட்டத்தி" என்பதற் கோட்டமென்றதற்கு 'அருகன்கோயில்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்தாக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞானசாஸ்திரம் எனும் மதுரை, கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இந்நூல் பதிக்கத்தியுதிவிலும், “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழத்திற் மணிமே கலைதுற, வாதைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்” என மணிமேகலையின் பதிக்கத்தியுதிவிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவழிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத் தையும் மணிமேகலையையும் அங்கேற்றினாரென்று போதருதலானும், தோல் காப்பியச்செய்யுளியலில், “ஞகாரை முதலா” என்னும் (உச௦) குத்திரத் தின் விசேடவுரையில், ‘சீத்தலைச்சாத்தனாராற்செய்யப்பட்ட மணிமே கலை’ எனப்போசரியவருதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச் சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங் கோவழிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவழிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவு ளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தரு காதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினானென்று இந்நூல்பதிக்கத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின் றன. இந்நூலைக்குச் சந்தேகக்குறைய கஅ௦௦-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னுமரசனொருவன் இருந்தா னென்று இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாற் புலப்படுகின்றது. பின் னும் சந்தேகக்குறைய அ௦௦-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னும் மந்ரோரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

அரும் பதவுரையாசிரியர் வாலாறு.

இவருடைய

பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்பதவுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இந்நூலுக்கு அடியார் க்குநல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டிரைகளையும் வைத்து ஒப்பு நோக்கின் நன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இந்நூலில் இவ்விரண்டு உரையாசிரியர்களுக்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைநடைகளால் நன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்கியங்களின் முதலிறுதிகளையேனும், முதலைமட்டுமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள் எழுதுவதும், ஒன்றைபுமெழுதாது பொருளைமட்டும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதற்சங்கச் செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசில விடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரையாற் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்கியங்கள் பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்புவேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப்புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார் க்கு நல்லார் வ ராலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினுர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவன வற்றுட்சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் நச்சினுர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மற்றையுமையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்கள் இன்ன இன்ன நூல்களின்கண் உள்ளன வென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திண்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல் செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்

நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமாபு, பரதசேனுபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்து நூல்களை

புமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்நிரவிழவூரெடுத்தகாதையில், “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” (அடி, ௬௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில் “ஆழத் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமிஞான்று, வெள்ளி வாரத்தி” (அடி, ௧௩௩ - ௩) என்றும் செரல்வப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்ந்தவற்றைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௬௬, ௩௪௩-௬, ௩௪௭-௭, ௩௬௦) இதனால் இவருடைய கணிதநூற்பயிற்சி விளங்குகின்றது.

இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவையாய்ந்து செய்யுள்நடையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆங்காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தா தலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்து இன்னதா தலை இப்புத்தகத்தின் ௩௮௩-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவர். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்டதை இவர் இகரவீற்றுவியக்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்திருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) நச்சினூர்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று வியக்கோளாகக்கொண்டார் (சீவகசிந்தாமணி, ௪௬௬.) இவர், ‘கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்’ (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், ‘முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறியும்’ (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருத்தனரென்பதும், ‘அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்’ (பக். ௧௧௬.) என்றும், ‘கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்’ (பக். ௨௩௭.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

இந்த நூலாலும் உரைகளாலும் தெரிந்த

அரசர் பெயர் முதலியன:—

(க) அரசர் :—அநாகுலன், அவந்திராட்டரசன், அழும்பில்வேள், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டியர், கடுங்கோன், கயவாகு, கரிகால்வளவன், கருநாடர், கலிங்கர், கன்னர், கணகன், காய்சினவழுதி, கொங்கணர், கொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிவேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டியோர், பழையன், பெருநற் சின்னி, பைரவன், மகதநாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, மாளுவவேந்தர், முசுஞந்தன், யவனர், வச்சிரநாட்டரசன், வசு, விசயன், விழத்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

அரசர் பெயர் முதலியன.

21

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டர்க் கூற்றம், குணகாரை நாடு, குமரிநாடு, குறும்பனைநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோனாடு, தென்கநாடு, தென்பாலி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலேநாடு, மகத நாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்கூற்றம், முன்பாலேநாடு, வச்சிரநாடு.

(ங) ஊர்கள் :—அவந்தி, இடும்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிலபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோனூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால், தலைச்செங்காடு, திருவரந்தபுரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறையூர், புகார், மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(சு) மலைகள்:—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக் கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெரு மலை, பொதியில், மேரு, வெண்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள்:—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுனை, பஃறுளி, பேராறு, பொருநை, வையை.

(ஈ) பொய்கைகள்:—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், சோமகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசாவணம்.

(எ) கோயில்கோண்ட தேய்வங்கள்:—அருகன், அறுமுகன், இந் திரன், ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாயம், சந்திரன், சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான், சூரியன், திருமால், பலதேவன், புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

(அ) புலவர்:—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தை பூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இதையனார், கீரந்தையார், சிகண்டியார், சிறு பாண்டரங்கனார், செயிற்றியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார், நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பாதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார், மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாறனார், முரஞ்சி பூர்முடிநாகராயர், யாமனேந்திரர், வெள்ளூர்க்காப்பியனார்.

உ

சிலப்பதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு க ர ி ர் க் க ர ண் ட

ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும்சங்கீழ்கமென்னுந்
துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும்
பெரியோர்களாம் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப் புகழப்படுவதுமாகிய கா
விரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில்,
இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்
குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு
அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகன் கண்ணகியை மிக்கசிறப்
புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து
நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாட்களில் ஒருநாள்,
அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்
னகியும் இவ்வாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சி
பெற்று விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல்
லறம்நடத்துவதற்கு வேண்டும் பொறுள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களையும்
நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு
அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல்
முதலியவற்றைச்செய்து இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவனுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாஸ்தோதாறும்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினான். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சுற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவன்கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிருந்தமையின் மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலந்து அவன்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாக இருப்பிலும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் மனம்வைத்து அவள் பாடினாளென்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

சிலப்பதிகாரக்கதைச்சுருக்கம்.

யென்னும் பார்ப்பனத்தோடியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணியைக்கண்டு, அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவன்மேனிவாட்டத்தைபும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டியொழுகும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்குலியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க நாணத்தைத்தருகின்றது' என்றுசொன்னான். அதனைக்கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்ந்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பை வானிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்துமிக்கபொருள்தேடித் தற்கெண்ணினேன்; நீயும் உடன்வரவேண்டும்' என்றான்; அவளும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவின்கடையாமத்திற் கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரையழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசமராத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டுவணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநாற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்றுசொல்லியஅவளோடும்வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலிலிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப் பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி கரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறுளமையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகியிவர்கள் வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தான். பின்புழுவரும் உறையூரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி

மதுநாட்காலையிற் புறப்பட்ட

மேச சிறிது தூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தன
 னால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒரு
 நாட்காலையிற்கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து
 விட்டுக் காலைக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு பொய்கையையடைந்து நிற்
 கையில், தன் பிரிவாற்றாது வருந்திய
 மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலை
 புடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும்
 தண்ணைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தாய்

அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்
 தந்தை முதலியோரும் மாதவியும்
 படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத்
 தான்புறப்பட்ட தற்குக்காரணங்களையும் தன் வணக்கத்தையும்
 தன்னுடைய தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப்
 பாதுகாத்துவரும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும்
 கண்
 ணகியையும்டைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற் சந்தித்த பாணர்க
 ளுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய்
 வையையாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புணையேறி அக்கரை சென்று
 மதுரையின் மதிப்புறத்ததாகிய முனிவர் இருக்கையில்
 தங்கினான்.

மற்றைநாட்காலையிலெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு
 நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவள் தேற்றத்தேறிக்
 கண்ணகியை அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் விரைகஞ்செய்தற்குரிய

24 சிலப்பதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளேசென்று
 அதன்வளங்களை யெல்லாங்கண்டு பீண்டு

கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்புமுதலியவற்றைச்
 சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய
 மாடலனென்னு மந்தனனோடு
 சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது
 கவுந்தி, அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய
 மாதரியைக்கண்டு அவளது நல்லொ
 முக்கத்தைநோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக்கொடுக்க
 லாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின்கற்புமேம்பாட்டை
 யும் அவன்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும்
 அடைக்கலப்பொருளைப்பாது
 கரத்தோர் அடையும்பயனையும் அவட்கு விளங்கச்
 சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சிபுடன் ஏற்று
 விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி
 யிலிருக்கும் தன்விட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலடை
 வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயைஎன்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணை
 யாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்து
 கொடுப்பக் கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக்
 கக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அனைத்து, 'நீ
 இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை என்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்ன
 துன்பமுற்றார்களோ! மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந்
 தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்
 குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்தி
 லேன்; வீணரோடும் விடரோடுக்கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத்
 திற்புகுந்து நல்லொழுக்கத்தைத்துறந்த மகாபாலியாகிய எனக்கு இனித்
 திக்கதியன்றி கற்கதியுண்டாமோ? இருமுதுருரவார்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ
 ழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று
 சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைநீங்கி
 நானமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு
 வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோ
 தாய், நானின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின்
 செல்வீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை

வில் விற்று வருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாயாக' என்றமொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவன் தனியே யிருத்தலைக் கண்டு மனழ்வெதும்புதலர்லே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால் வருந்துவாரென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதற்குத்துணிபில் லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துந்நிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவா முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனும்பொற்பெற்றோன்' என்றெண்ணி அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்மேலியணிதற்குத் தகுதியுள்ள சிலம்பினை விலை மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான் வல்லதைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன்பார்த்த, 'இதனை அரசனுக்கு யான்றெரிவித்துவருமளவும் என்கீட்டிற்கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே நீர் இரும்' என்று ஓரிடத்தைக் காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்லன் முன்பு அரசன்மனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சித்துத் திருடிக்கொண்டவனாதலால், யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின் ஊடல்தீர்த்தம்பொருட்டுத் தன்கோயிலைநீக்கி அவன்கோயிலைநோக்கிக் காம பாவசனாழ்ச்செல்லும் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்தனித்து, 'கண்ணக்கோல் முதலியன இல்லாமல்வ கோயிற்கண் இருந்த சிலம்பைத் திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுடிலின்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிறான்' என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களையழைத்து, 'என்மனைவியின்சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருத' என்றுசொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குங்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று மகிழ்ந்து

அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாற் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு அவன் கள்வனல்லனென்றுசொல்லும்

காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுறுல்களிலுள்ள ஏதுக்களையெல்லாம் அவரீகளுக்கு எடுத்துக்காட்டினன்; அப்பொழுது அவர்களுள் கொலைபஞ்சானொருவன் விரைந்துசென்று அறிவின்மையினாற் கோவலனைத் தன் கைவாளால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில்

பலவகையான உற்பாதங்கள்

உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாவைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சீலம்புதிருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை

மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பத் தானும் அவனுடன்இறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியில்லின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயுறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றான்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விராவில் தீயுண்ணும்' என்று அசீரீர்பாகக் கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிரைநோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என்கணவனை முன் போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்கனங்கேளே னாயின், என்னை இகழுவின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட்டுண்டிகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தை அடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம் பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர் பெற்றதெழுந்து நின்று மதி போன்றமுகம் வாடியதேயென்றுசொல்லிக் கைபரலே அவள்கண்ணீரை நூற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுகைகளாலும் பூண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்றுசொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுத்தற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக் கள்பலவற்றைக்கண்டு அவற்றைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந் தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலை

4

26 சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

அடைந்து வாயிலோரால் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து, அவன் அனுமதிப் படி அவன்முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்லித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்றுதெளிவித்தற்பொருட்டு, தன்

சிலம்பினுள்ளோயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றாள்; அவன், தன் தேவிசிலம்பின் பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம் பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதனைபுடைத்தாள்; உடைக்கவே அதனினி னும்மாணிக்கப்பரல்தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன்நெடுநெடுங்கி, 'இழிந்த பொற்

கொல்லன் சொல்லிக்கேட்ட கொடுக்கோன்மையையுடைய நானே அரசன் !
நானே அரசன் !! ஐயோ ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னைத்
பழியடைந்ததே! என் ஆயுள்இன்றே அழியக்கடவது' என்றுசொல்லி மிகவுந்
துக்கித்துமயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்தில்வீழ்ந்துஇறந்தான்; அதனையறியாத
அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணகியின் பாதத்தில்வீழ்ந்
தான்; வீழவே கண்ணகி, 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்
வூரை அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்து தனதுஇடக்கொங்கையை
வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதனை அந்நகரத்தின்மீதுஎறிந்தான்; எறியவே
அக்கினிதேவன் பார்ப்பணக்கோலத்தோடுவந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை
செய்தநாளில்

இப்பொழுது

இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரோவல் பேற்றுளேன்;
யாரையழித்தல்வேண்டும்?' என்றுகேட்ப, அவள், "பார்ப்பாரத
வோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்

மீத, தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க' என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில்
 அவள் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்க
 கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்
 கள்பலவும்எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றுவவளாகிமதுரையின்
 அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்து நின்று அவனைநோக்கி, "யான் இந்நகரின்
 தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச்சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக;
 இந்நகரத்த முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்
 கோர்மையுடையாரல்லர்; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மைபடனே; ஆயினும்
 இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்; முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்
 தாசனாகிய வசுவென்பவனும் கலிபுரத்தாசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்
 முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொ
 முது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்பதைக்
 கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வயலிகளை அந்நகரத்தாசனிடம் தொழில்
 செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்ற
 னென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொ
 முது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவன் மிகுந்த துயரமுற்றுப்
 பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கண்
 வளைச் சேர்த்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுத்திரு நினைத்த
 வள், 'எமக்குத்தன்பஞ்செய்தோர் மறப்பிறப்பில் இத்தான்பத்தையே
 அடைவார்களாக' என்று சாபயிட்டிதந்தாள்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப்
 பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்! நீ இற்றைக்குப் பதி
 னான்காவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடையகணவனைக்கண்டுசேர்
 வை" என்றுசொல்லி, அவனைத்தேற்றிச்செல்ல, கண்ணகி மதுரையை
 நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசை நோக்கிச்சென்று மலைநாடடைந்து
 அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றமன்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து
 நிழலினின்று பதினான்காவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடி

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

27

வத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன்
 ஏறித் தேவர்கள் போற்றும்படி ஈவர்க்கமடைந்தாள்.

விமர்சனத்தின்மேல்

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகி பொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்து நடப்பித்தார்கள்; பின்பு அவ்வேடர்கள், அந்த அதிசயத்தைத் தம்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப்பொருள் களையும் கைக்கொண்டு சென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனது தேலிவேண் மானோடும் தம்பி இளங்கோவழிகளோடும் புறப்பட்டு நால்வகைத்தானையும் சூழவந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ள மணற்குவியிலிருக்கும் சேன்செங்குட்டுவனைக்கண்டிவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன் அதிசயிக்க,

அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொலைபுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராதேவராயர் த்தெய்வம் முன்வந்து சொல்லியதையும் அவர்களுக்கு விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இரந்ததற்கு இரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டு கோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கு எண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்த்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனாதலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையை யேற்றிக் கொண்டிவருவேனென்று சபதம் செய்து, உடனே சேனைக

ஞாடன் புதப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்
 வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியை
 யடைந்து தனது நட்பரசராகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்துவைத்திருந்த ஓட
 மேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திறங்கி அங்கே போர்செய்தற்குவந்த
 கனகவிசயரையும் அவருக்குத்துணையாகவந்த உத்தான் முதலிய அரசரையும்
 வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்
 பிடித்து அசுப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும்
 சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதனைக் கனக
 விசயர் முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து அதன் தென்
 கரை சேர்ந்து சேனையோடுந்தங்கி அங்குக்கங்கையாழ்வந்த மாடலுறை கோவ
 லன்வரலாறு முதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்
 தன் அரசாட்சிசெய்துவருதலையும்றிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய
 ஐம்பதுதுலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னுல்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச்
 சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்
 களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள வளங்களைபெல்
 லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிக் கரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அள
 வளர்வி மகிழ்வுற்றிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், முன்பு அனுப்
 ப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்
 பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்ததைச்
 சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு
 யிருந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தனிக;
 இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவை நிலையா; நல்லபத்தையடைவிக்
 கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள்முக்கமாக

எடுத்துச் சொல்லக்கேட்டு அக்கோபர்த்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லிய
வண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவ
ரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை
உபகரிக்கும்படி வில்லவர்கோதைக்குச் சொல்லி ஆன்றோர்பலருடன் சென்று
சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்
பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டை
பண்ணி விதிப்படி நித்தியபூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி, கட்டளை
யிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, மூன்னம், கோவலன்
கொடியுண்டது முதலியவற்றை மாடலனாற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்
ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி
னின்றி நீங்கி மதுரையைடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்
காணாமல் மாதரி மகள் ஐயையைக் கண்டு
அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியே சென்று
மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகி கோயிலையடைந்து அங்கிருந்த
செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இவ்வுரென்று அறிவித்துக்
கண்ணகியின் பிரிவாற்றா மையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்;
அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத் தோடு வெளிப்பட்
டுச் செங்குட்டுவனுக்கு க்காட்சிகொடுத்த வாழ்த்தினாள்;
பின்பு மாதவிமகளாகிய மணிமேகலையின்
துறவைத்தேவந்தி சொல்லக் கேட்ட
செங்குட்டுவன், அவள்மேல்ஆவே சித்த
சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின்
கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள
மூன்று இளம்பெண்கள்மீதும் தெளிப்ப

கமண்டலநீரை அங்கு வந்திருந்த
உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்
புலம்பிய அம்முவரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய்
மாதரி என்னும் மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து,

அவர்கள் அவ்வாறுபிறத்தற்குக் கா
ரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசை
செய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்
வந்து வணங்கி நின்றான்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும்

இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி, 'இச்
செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும்
பூசையில் நீஎழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள் செய்யவேண்டும்' என்றுபிரார்த்

திப்ப, 'நீங்கள்விரும்பியபடியே வரந்தந்தேன்' என்றுஅப்பொழுது ஒருகுரல்
உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகு
ந்தசந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு, செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாக

சாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவழிகள் பத்தினிக்கடவுள்
கோயிலுக்குச்சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவந்திமேற்
றேன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந்தொடங்கிப் பாண்டி நாட்டில்
மழை இல்லாதுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து
கொற்கை நகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சார்த்திசெய்து விழா
வெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது. முற்கூறிய வறுமையும்
நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசரும், இலங்
காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனா
கிய பெருநற்கீள்ளரியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை
விழாமுதலியவற்றைச்செய்துவழிபட அவர் நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

கணபதி துணை.

சிலப்பதிகார மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாருந்
ரயும்.

பதிகம்.

* குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந்

திருந்த

குடக்கோச் சேர விளங்கோ வடிகட்குக்

குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்

* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ

டு லொருமுலை யிழந்தானோர் திருமா

பத்தினிக்

கமரர்க் கரசன் றமர்வந் தீண்டியவன்

காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவளொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கணியும்

விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி—யரும்பவிழ்தார்ச்.
சோமான் * செய்த சிஸ்ப்பதிகா ரக்கதையைச்
சாரமாய் நாவே தரி.



க. குணவாயிற் கோட்டம் - திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலென்றது செங்குட்டுவனை, சேரற்கு
இளங்கோவாகிய அடிக ளென்க. இளங்கோவடிகள் தாம்
துறந்திருந்து இக்காவியஞ் செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கண் கின்று (எ) காட்டி.

¹ இப்பெயர், மென்றொடர்க்குற்றியலகரம் இயல்புகணத்துக்கண் திரித்தவரு
மென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல்காப்பியம், குற்றியல், கு. ௬ - ௩)

• ² இத்தாலுட் கிலகிலிடங்களில் அரும்பதவுரையாகியிருக்கொண்ட பாடம்
வேருகவும் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேருகவுமுள்ளன; பதிப்பிக்கப்பெற்
முள்ள தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

³ 'பொலம்பு.....நீயென'—இந்தப்பகுதி புதுமையென்னும் மெய்ப்பாட்
பிற்கு மேற்கோள்; (தொல். மெய். கு. ௭ - இனம்.)

(பிரதிபேதம்.) * 'சொன்ன சிஸ்ப்பதிகா ரக்கலியை.'

கட்புலங் காண விட்புலம் போய

திறும்புது * போலுமஃ தறிந்தரு ணீயென

க0 வவனுழையிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்

† யானறி குவனது பட்டதென் றுரைப்போ

ஞரங் கண்ணிச் சோழன் மூதூர்ப்

பேராச் சிறப்பிற் புகார்நக ரத்துக்

கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வூர்

க0 நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ

டாடிய கொள்கையி னரும்பொருள் கேடு

றக்

கண்ணகி யென்பாண் மனைவி யவள்காற்

பண்ணமை † சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்

பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன்

பெருஞ்சீர்

உ0 மாட மதுரை புகுந்தன் னதுகொண்டு

மன்பெரும் பீடிகை மறுகிற் செல்வோன்

பொன்செய் கொல்லன் றன்கைக் காட்டக்

கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை பிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லையீந் கிருக்கென் றேகிப்

உரு பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச் சிலம்பினைக்
கண்டனன் பிறனோர் கள்வன் கையென
வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சீனையலர் வேம்பன் நேரா னாகிக்
கன்றிய காவலர்க் கூடயக் கள்வனைக்

ந.0 கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்களங் காணு நெடுங்கணி டு

ருகுத்துப்

அ. சூப்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விப்புலம் -
விண்ணென்கின்ற

க.க. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை.

[இடம்.

கரு. நாடகமேத்துநாடகக்கணிகை - நாடகத்தை ஆடிச்
சிறப்பிக்குங்

க.க.

ஆடிய கொள்கையின் - இவன் ஆடிய கோட்பாட்டால்.

[கணிகை.

உ.0. புகுந்தன்ன - புகுந்தன்னாய்.

உக. பீழைக் - வணிகர்தெரு.

உச. யாப்புறவில்லை - பொருத்தமில்லை.

உரு. பண்டுதான்கொண்ட - முன்புதான் களவிற்கொண்ட.

உக. கன்றிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர்.

[நீருருத்து]

ருஉ. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கண்ணிருகுத்து - நெடுங்கண்ணால்

(ய - .ம்) * 'பொதுமதித்தருள்' † 'பாணதருவன்து' ‡ 'பொத்சிலம்பு' § 'உருப்பம்'

ப தி க ம்.

ந

பத்தினி யாகலிற் பாண்டிபன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுகந் திருகி
ருரு ¹* நிலைகெழு கூட னீளெரி யூட்டிய
பலர்புகழ் பத்தினி யாகு மிவனென
வினைவினை கால மென்றீ ரியாதவர்
வினைவினை வென்ன விறலோய் கேட்டி
யதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்

சு0 கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப்

பொதியிலில்

வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தே
ரைஞ் ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
மதுரைமா தெய்வம் வந்து தோன்றிக்
கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின்

வினாத்தோய்

சுரு + முதிர்வினை நுங்கட்கு முடிந்த தாகலின்
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி

கணவனெடு

சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்துச்
சங்கம னென்னும் வாணிகன் மனைவி
பிட்ட சாபங் கட்டிய தாகலின்

ரு0 வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
யீரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி
வானோர் தங்கள் ட வடிவி னல்லதை
யீனோர் வடிவிற் காண்ட வில்லெனக்

நாந. பத்தினியாகலின் - ஆக்கலும் அழித்தலும்
வல்லனாதலின்.

நாச. முலைமுகம் - முலைபிடம்.

நாஊ. பலர்புகழ் பத்தினியாகும் இவனென்று
சாத்தன் சொல்ல.

நாஊ. அதிராச் சிறப்பு - பகைவரால் அதிர்ச்சியில்லாத
சிறப்பு. ச0. கொன்றையஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயர்.

ச0 - சக. (பாடபேதம்:) 'மன்றப் பொதியில்
வெள்ளியம்பலம்' - மன்றத்

தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளியம்பலம்.

சஉ. வீரபத்தினி - சீறியகற்புடையாள்.

சக. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர். சக..

சிற்காமை - சுருங்காமை.

சக - க. கணவனொடு கட்டியதென்க. ரூ. கூந்தல்

- கூந்தல்.

ரூ. ஈனார் - இவ்வகத்தின் மக்கள். காண்டல்

இல்லென - காண்ட

வில்லையென்று சொல்ல.

¹ 'நில.....பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும் பொருளிற்கு மேற்கோள்;
(தொல். பொருளியல், சூ. ரூ - ந.)

(பி - ம்.) * 'நிலகிளர்.' † 'முதுவினை.' ‡ 'வடிவினன்னல்லதை.'

ச

சிலப்பதிகாரம்

கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டன்ன

யாடுன்ன

ரூ வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்

றாவதூஉ

முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலு

¹ முழவினை யுருத்துவந் தூட்டு

மென்பதூஉஞ்

சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்

சிலப்பதி கார மென்னும் பெயர்

கூடு னாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச்
செய்யுளென

முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
தடிக னீரே யருளுகென் முற்கவர்
மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுங் குரவர்

மனையறம் படுத்த காதையு நடனவின்

கூடு மங்கை மாதவி * யரங்கேற்று காதையு
மந்தி மாலச் சிறப்புச்செய் காதையு
மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
† கடலாடு காதையும்
மடலவிழ், காணல் வரியும் வேனில்வந்

திறுத்தென

எடு மாதவி யிரங்கிய காதையுந் தீதுடைக்

கனாத்திற முரைத்த காதையும்

வினாத்திறத்து

நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையும்
வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர்

கோதையொடு

புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை

எஃ பூர்காண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக்

காதையு

ருசு. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழ்மைந்த
பத்தினியை. [பட்டுவந்து.

ருள. ஊழ் வினை - முறைமையாகிய பழவினை.

ருஅ. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.

உருத்துவந்து - வெளிப்

சுடு. பாட்டுடைச் செய்யுள் - உருவாகிய

பாட்டுக்களையுடைய காவியம்.

சுக. முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது -
வஞ்சியினும் நிகழ்தலான் மூவர்க்குமுரியது.

புகாரினும் மதுரையினும்

[அக அவனுக்கு.

சுஉ. அடிகளென்றது இளங்கோவடிகளை. என்றற்கு - என்று சொன்னது

சுங. மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. சுக. மடல் - பூ.

சுக. வினாத் திறத்து - கவுந்தியடிகள்

வினாவியதிறத்தையுடைய.

சுக. தோடு அலர்.

² 'தனிப்பிழா மூழ்வின பூட்டாது கழியாது' (இறை. சூ. ௨ - உரை) என்பது இவ்வழியுடன் ஒப்பிடுகற்கற்பாலது.
(மீ - ம்.) * 'அரங்கேற்றக்களதை.' † 'கடனாட்டிக்களதை.'

ப. தி க ம்.

௫

மாப்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறங் கேட்ட
துன்ப மாலைபு * நண்பக னடுங்கிய
வூர்சூழ் வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனொடு
அஃ வழுக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலைபு
மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந்

தோன்றிக்

கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதைபர்
சூன்றக் குரவையு மென்றிவை

யனைத்துடன்

காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
அஃ வாழ்த்து வரந்தரு காதையொ
டிவ்வா றைந்து

முரையிடை பிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு
ளுரைசா லடிக ளாருள மதுரைக்.

கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்

கூ0 இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்

மரபென்.

எ.அ. நண்பகல் நடுங்கிய - கண்ணகி நண்பகற்கண்ணே
நடுங்கிய.

அஉ. கட்டுரை - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அஉ - ந. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்குரவை -
குறத்தியராடியரு

அஎ. பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காவியம்.

¹ வஞ்சிமுதூர் மணிமண்டபத்திடைத்
தந்தையோடிருந்துழி அரசு
வீற்றிருங்குந் திருப்பொறியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகன்
சொல்ல, முன்னே

னைய செங்குட்டிவனிருப்ப இவ்வாறு
முறைபிறழ்க்குறியது பொறுது குண
வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறந்திருந்த
இளங்கோவடிகளுக்குக்

கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன்
கணவனோடுகூடியதுகண்டு செங்குட்டிவ

னுக்குரைத்த குறவார்வந்து, 'எல்லாமறிந்தோய்! இதனை
அறிந்தருள்' என்று

கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்டிவனைக்கண்டு போந்து அடிகளுமை வந்த சாத்
தன் அதுபட்டவாறெல்லாம் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
அறங்கூற்றென்பதூஉம், பத்தினிமகளிர் ² பெய்யெனப்பெய்யுமழை யென்ப

தூஉம், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்பதூஉம்
இக்கதைபகத்து உண்

மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செய்வோமென்று

இளங்கோவடிகள்

கூற, மூவேந்தர்நாட்டினும் நிகழ்ந்த கதையாகலான் ஏனை

இருவேந்தரியல்பும்

வேத்தியலும் பொதுவியலும் 'எல்லாமுணர்ந்த நீரே

அருளவேண்டும்' என்று

சாத்தன்சொல்ல; இம்முப்பதுவகைத்தாகிய செய்யுளை

இளங்கோவடிக

ளருளக் கூலவாணிகன் சாத்தன் கேட்டனென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௩௦ - ஆம் காதை, ௧௭௩ - ௮. ஆம் அடிகள் முதலியவற்றைப்பார்த்து.

² "தெய்வந் தொழாஅன் கொழுநந் குழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை." - (திருக்குறள், ௮௮.).

(பி - ம்.) * 'நன்குகல்'

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்.....'

வாழ்வாரீங்கேன.

இவ்வியலிசைநாடகப் பொருட்பொடர்நிலைச்செய்யுளை அடி
கள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ்துநால் தொல்காப்பியமாதலானும்,
பிறர் கூறிய நூல்கள் நிரம்பா

இலக்கணத்தனவாதலானும் அந்நூலின்

முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற்

செய்யுளியலின்

கண்ணே ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென “
நான்கினீக்கியபாவினைத்

தொகைவரையறையான் இரண்டென
அடக்கியும், விரிவரையறை

யான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை
அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக

வென்றுங்கூறிப்பின்பு அம்மைமுதலிய +
எட்டுவனப்பும்தொடர்நிலைச்

செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், “
“இழுமென் மொழியான்

விழுமிபது நுவலினும், பார்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுகினும்”
என்பதனால், குறித்து மெல்லென்றசொல்லானும் பார்து வல்லென்ற
சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பயப்ப லீடென்னும் விழுமிய
பொருள்பயப்ப ஒருகதை மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும்
வெண்பா வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்றோன்ன செய்யுட்கு
ளானும் கூறுகவென்றமையான், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங்
கூறிய “தொடர்நிலையென வுணர்க.

முந்து நூல்களில் காப்பியமென்னும் வடமொழிப்பெயரின்றே
 னும் ஆசிரியர், “வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ, யெழுத்
 தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே” என்றார், ‘ஆகும்மே’ என்ற
 இலேசினுன் உபத்துணரற்பாலதனை மாணுக்கன் ஐயந்தீர்த்தற்கன்றே
 பின்னும் “சிறைத்தன வரினும் மிபைந்தன வரையார்” என்றாரெனக்
 கொள்க. அன்றியும் பெரியதனைப் பெருங்காப்பியமென்றே கூறி

¹ “வாழ்விரிக்கென” என்பது இத்தாலின் இயற்கிகண்ணது.

² தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. உருக.

³ தச்சினுர்க்கினியர் இந்நூலைத் தொன்மையென்பர்;

(தொல். செய். சூ. உருக.)

⁴ தொல்காப்பியம், எச்சுலியல், சூ. இ.

⁵

“

“

“

“

“

(பி - ம்) * ‘தான்வினிக்விப்பாவினை.’ + ‘எட்டுத்தொடர்.’

உரைப்பாயிரம்.

எ

மறுக்கவேண்டுதலானும், சான்றோர்

செய்யுட்களிலும், ¹ “கூத்திய ரிருக்கையுஞ் சுற்றிய
 தாகக், காப்பிய வரசனைக் கலந்தவை சொல்லி” என
 இரண்டாம் ஊழியதாகிய ² கபாடபுரத்தின் ³
 இடைச்சங்கத்துத்

1 உதையனன்கலைத, ச - வத்தவகாண்டம், ந -

யாழ்ப்பெற்றது, சக - உ.

“தொடை ஹஸ்யம் ஹி வ்யாஜாஜணிவிஹ - ஓஷித்ய
யி - ஜீகவாடம்பாஸ்யா நாமதாப்யக்ஷயவாநராஃ”

என்னும் ஸ்ரீ வீரன்மிகமுனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது; (இஷ்டித்தாகாண்டம், சக - ஆம் ஸர்க்கம், கக - ஆம் ஸ்லோகம்.)

இடைச்சங்கமும் மறறை இரண்டுசங்கங்களுமிருந்த இடமுதவியவற்றைப் பின்பரும் ஆசிரியப்பாவாலுமுணர்க:—“வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத், தந்தான் கெல்லையி னிருத்தமிழ் பயின்ற, செந்தாப் புலவர் செய்தியின் றிரைப்பி, னுடகக்குமி மாடக் கடலின், முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், றிரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுண், மன்றன் மரத்தாரக் குன்றெறி யிளஞ்செய்,

திண்டிழற் புலமைக் குண்டி
கைக் குழமுனி, புவிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப், பதிமுடி நாக விதியின் கிழவ், னினையர்நா னூற்று நார்பத்தொன் பதினம், ரினையர் நானுன் காயிர தாற்றெடு, தாற் பத்தொன் பதினம் பாரக்கிற்செத் தமிழோர், புரித்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலு, முதுமை யடுத்த நாரையுங் குருகுங், கதிபுறச் செய்த களரியா விரையு, மாங்கவ ரிருந்

தது மத்தொகை யாகு, மீங்கிவர் தம்மை விரீஇயபான் டியர்கள், காய்கின வழுதிமுதற் கடுங்கோ ளீரு, வேசி வாவகை யென்பத்தொன் பதினம், கவியரங் கேறின ரெழு வராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம், வலிவறு காட்சி நடுவட் சங்கத், தகத் தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ, ரிருந்தை யூரிற் கருங்கோழி மோசியா, ரெள்ளாப் புலமை வெள்ளார்க் காப்பிய, னிறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன், நேசிக மதுரை யா சிரியன் மாறன், றவரொப் பாய துவரைக் கோமான், நேருங் கவிபுனை கீரந்தை யாரிவ, ரொன்பதோ டடுத்த வைம்பதினம் ராகுந், தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருள்ளிட், டுவர்மூ வாயிரத் தெழுதாற் றவரே, வைபகம் பரவச் செய்த செய்யு, மிருங்கலி கழந்த பெருங்கவித் தொகையொடு, குருகுவெண் டாளி தெருள்வியாழ மாலை, யத்தா னிலக்கண மகத்திய மதனெடு, கவின்ற மாபு ராணம், புதுநலங்

பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மதிநலங்
கனித்த பூத புராணம், வல்விதி னுணர்ந்த நல்விசை
துணுக்கந், தாவாக் காலத் தமிழ்பயின் மதுவு; மூவா யிரத்தோ டெழுதாற் றியாண்டு,
பரீதிய சங்க மிரீதியபாண் டியர்கள், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விறல்கெழு,
திண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசுடைத் தானே மூவா வந்த, மரசுநிலை
பிட்டோ றைம்பத்தொன் பதினம், ரிவ்வகை பரசுரிந் கவியரங் கேறின, றைவகை பரசு
ராயிடைச் சங்கம், விண்ணகம் பரவு மேதகு கீர்த்திக், சுண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர
மென்ப, வருங்கடைச் சங்க மிருத்தோர் பாரெனிந், கிறமே தாலியார் சேந்தம் பூதன,

ரவிவுடை யரனார் பெருங்குன் தூர்கிழார், பாடல் சான்ற விளத்திரு மாறன், கூடலா
கிரியர் நல்லத் துவனார், பரவுதமிழ் மதுரை மருதனின நாக, ரவீரகணக் காயர் நலினக்
கிரர், கிரங் கொற்றர் கிளர்தே தூர்கிழா, ரோருங் கலைமண ள்ளரா கிரியர், நல்லுர்ப்

புனியங் காப்ப்பெருஞ் சேந்தர், செல்லு ராகிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முகிறியா
கிரியர் நீல கண்டன, ரசைவிரி குன்றத் தாகிரிய ரன்றி, நாத்தலங் கனிக்குஞ் சீத்தலைச்
சரீத்தர், முப்பா ளுணரு முப்பிரி குடிசுழா, ருருத்திர சுன்மர் மருத்துவ ராகிய, நாம
நாற்கலைத் தாமோ தரனார், மாதவள னாரோ டோ ஆமிள் நாகர்,
கடியுங் காமப் படியங்

கொற்றன, ரருஞ்செய ளார்வாழ் பெருஞ்சுவ் னருடன், புவிபுகழ் புலமைக் கயிலர்
பரண, ரின்னாத் தடிந்த நன்னாக ரன்றியு, மொல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக்,

குரையிடை பிட்ட விரகர்கல் லாடர், பேர்மூல முணரு மாமுனர் தம்மொடு, விச்சை
சுற்றிடு நச்சென்ன யார்முதற், நேனூற் றெடுப்பச் செத்தமிழ் டுளந்தோர், நாணூற்

அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய
நிலந்தருதிருவிற்பாண் டியன்னைவக்களத்து

அகத்தியனாரும், தோல்காப்பியனாரும், இருந்தை
யூர்க்கருங்கோழிமோசியாரும், வேள்ளுர்க்காப்பியனாரும், சிறப்பாண்ட
ரங்கனாரும், * மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துவரைக்கோமகனும்,
கீர்த்தையாருமென்றித் + தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள்
ளிட்ட மூவாயிரத்து

எழுநூற்றுவர்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும் குருகும்
வேண்டாளியுமுதலிய ! செய்யுளிலக்கியம்
ஆராய்ந்துசெய்த ¹ உதயனன்கதைபுள்ளும், ²
“கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ காப்பி யக் கவிகள்
காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்” எனச்
சிந்தாமணி யுள்ளும், ³ “நாடகக் காப்பிய நன்னு
னுனிப்போர்” என மணிமேகலை யுள்ளும்
பிறவற்றுள்ளும் கூறினமையானும், சோற்றோடர்நிலை
பொருட் டோடர்நிலையென்னுந்
தொடர்நிலைச்செய்யுட்கும் காப்பியமென்று
பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது ⁴
பெரும்பான்மையும் பல வுறுப்புந்
திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதவிற்
பலசெய்யுளும் உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிய
தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு இவ்வெட்டும்

அலங்காரமாயின ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும்
தோலென்பது ஒரு சொல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்று
வழங்குதலிற் கதையை யுடையது காதையாமாகலின்,
ஆசிரியம் வெண்பா வெண்கலிப்பா

மவரமுத னுற்பத்தொன் பதின்மர், பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுண், முத்தொன்
னாயிர நற்றிணை தெழுந்தொகை, பகநா னாய புறநா னாய, குறுத்தொகை சிற்றிணைச்
பேரிணை வரியோ, டறம்புகல் பதிற்றுப்பத் தைம்பதோ டிருபாள், பெறும்பரி பாட்டினங்
குறுங்கலி நூற்றைம், பதுமுத் லாகிய நவையமங் கலை, எக்கா லத்தவர்க் கத்திய
மதனோடு, மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல் காப்பிய, மெண்ணுற் றீகல்விய ரிருந்த
தாயிரத், தெண்ணுற் றையது வருட மென்ப, விடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரீஇயி
னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப், பெருவழுதி பீறுப் பிறங்கு பாண்டிய,
தரபதிக னாகு நாற்பத்தொன் பதின்ம, ரிவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர், புலியிற் சங்கம்
புகழ்வட மதுரை, பாதிமுச் சங்கத் தருந்தமிழ்ச் சுவிலு, ரோதிய செய்யு ளுலவாப்,
பெரும்பொருள், வாளாக்கேட்டுத் தோளாச் செலிக்குங், கேட்டுத் தெரியா வோட்டை
நெஞ் சிதுக்கு, நுழையா வாத்தி னுழைபுலன் றன்னோடும், விழைவார்க் குரைக்க
வேண்டுவர். தெரிந்தே." —இச்செய்யுள் பாண்டிநாட்டிள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவி
ராபரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது.
இவ்வகவிலுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள்
கைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

1

உவதையனன்கதையென்பது பெருங்கதையென்றும், கதையென்றும் இவ்வுரை
யுள் மேல் எழுத்தாளப்படும்.

2. சேவகசிந்தாமணி, கிருஷ்ண. 3. மணிமேகலை, கக்

- ஆம் காதை, அ0.

(பி - ம) * 'மதுரப்பன்மாறனாகும்.' † 'தெட்டர்க்கத்தரான பதின்குறையிட்டம்.'

‡ 'செய்யுளிலக்கியராய்ந்த.' § 'செய்யுளிலக்கியமாய்ந்த.' || 'பெரும்பான்மையாய்ந்த.'

உரைப்பாயிரம்.

க

வென்னும் இவற்றோடு சிறப்பான்மையான் ஒருசார்
 கொச்சகக்கவி மயங்கிவருதலானும்; காண்டமெனக்
 குறிப்பெறுதலானும் இதனைக் கதைபெய்ன்றல்
 வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று; கதைபென்பது
 பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது; என்னை? ¹
 “கதைபெனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனத்
 தானுங் கொண்டான்” என்றமை யானும், ² வழக்கி
 னுள்ளும் இஃது ஒருகதைபென்பவாகலானும், ³
 “நாடகத்தாப்பியம்” என்றலானும்
 கதைபென்பதல்லது. இனி, அது நல்ல புலவரார்
 பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழியால்
 நாட்டப்பட்டுவருவதாகலின், இஃது
 அவ்வாறன்றி யோனியென்னும் நாடகவுறுப்பும்
 நாடகமுந்தழுவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு
 பொருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு
 கிளந்து பலவினப் பாட்டான் வருதலின், ஈது
 அன்னதன்றென்பார்க்குக் காப்பியமென் றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ்தூலாகிய பேருளரை

பெருங்குருகும் பிறவும்

தேவவிருடி நாரதன்செய்த பஞ்சபாரதியமுதலாவாள் தொன் னால்க ளிறந்தன. நாட்கத்தமிழ்நூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவாள் தொன் னால்களுமிறந்தன. பின்னும் முய்வல் சயந்தம் குணநூல் சேயிற்றிய மென்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்களநடக்கின்ற அத்துணை யல்லது முதல் நடு இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற் றுட் + பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது

கோட்டினதளவு பன்னிரு

சாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிருசாணும், இப்

பெற்றிக்கேற்ற ஆணிகளும், தீவவும், உந்தியும்பெற்ற ஆயிரங்கோல் தொடுத்தியல்வது; என்னை? * “ஆயிர நரம்பிற்றுதியாழாரு, மேனை யுறுப்பு மொப்பன கொளலே, பத்தர தளவுங் கோட்டின தளவு, மொத்த வென்ப விருமுன் றிரட்டி, வணர்சர் னெழுதித்தென வைத்த னர் புலவர்” என னவ்வள்ளும், * “தலமுத லுழியிற் றுனவர் தருக் கறப், புலமக் னாளர் புரிநரப் பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக் கமைபேரியாழ்ச், செலவு முறை யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து, மன்னையாமுன் கற்றுமுறை பிழையான்” எனக் கதைபிணுள்ளும் கூறினாராகலாற் பேரியாழ் முதலிய எனவும் இறந்தன வெனக்கொள்க.

* 1. செவஞ்சீதாமணி, உகசடி. * 2. மணிமேகலை, ௧௬ - ஆம் காணல். ௮௦.
* 3. “ஆயிர நரம்பிற்றுதியாழாரு” என்பதாமட்டும் பிற்காலத்தில் ஒரு சூத்திர மாகக் காணப்படுகின்றது. * 4. பெருங்கலை, யாழ்பெற்றது, ௩௬ - ௩௮.
(பி - ம்) * 5. ‘பெருங்கலம்.’ + ‘பெருங்காப்பியம்.’

உ ௨

இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன்
 னிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி; இடைச்சங்கத்து
 அநாதுலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன் தேரோடு விசம்புசெல்
 வோன் திலோத்தமையென்னுந் தெய்வமகளேக்கண்டு தேரிற் கூடின
 விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் * சரியாநிற்கத் தோன்
 றினமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர்பெற்றகுமான் இனசயறிதற்
 குச்செய்த இசைநனுக்கமும், ¹ பரசவமுனிவரில் + யாமளேந்திரர்
 செய்த இந்திரகாளியமும், அறிவஞர்செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார்
 செய்த பரதசேனாபதியமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி
 யரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணஞர்செய்த முதனூல்களிதுள்ள
 வகைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நாவுமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக்காப்பியக் கருத்
 தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை யொப்புமைகொண்டு முடித்
 தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.

உலகத்துக் காப்பியஞ்செய்வோன் அறனும் பொருளும்

இன்பமும் வீடுந்
கூறல்வேண்டிமன்றே; இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் அறனும் பொருளும் இன்ப
மும் கூறிச் சிறிதாயினும் வீடுகூறியற்றிலர்; என்னையெனின், ¹ “யான நிகுவனது
பட்டதென்று” உரைத்தசாத்தனார் நாதபொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பிய
மாகச் செய்யக்கருதியிருக்கின்றார்க்கு, அடிகள், ² “நாட்டினும் யாமோர் பாட்
டுடைச் செய்யுள்” என உள்ப்பாட்டுத்தன்மையாற்கூறச் சாத்தனார் இவர்
எனையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதுகருதி மூவேந்தர்க்கும் உரிய
தாகலின் ³ “நீரே யருளுக” என்று ஏகாவினாப்பொருண்மையான் அவர்
சுருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவான்கூற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமது முத்
தமிழ்க்கல்வியும் வித்தகக்கவியும் காட்டுதற்குத் தாம்வகுத்துகொண்ட மூவகை
உள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதை
யிறுதி முப்பதுவகைத்தாகவரையறுத்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொதிர்து
முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும் இன்பமும் கூறி அடைக்கலக்
காலையிறுதிக்கண், ⁴ “போதி யறவோன் றன்முன், மணிமே கலையை மாதவி
யளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகனலின்கண் நிகழ்ந்ததை எதிர்கால
நிமித்தமாக மாடலற்குக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள், ⁵ “மாதவி.....
மணிமே கலையை வான்றய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழி
பெனக், கோதைத் தாமக் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்.

¹ பரசுவர் - ஒருவகைச்சாதிபார்.

² சிலப். பதினம், கூட.

³ சிலப். பதினம், கூட.

⁴ “ அடைக்கலக்காதை, 40க-ச.

⁵ “ சிலப். பதினம், கூட.

⁶ “ நீர்ப்படையுள், 40க-அ.

(பி-ம்) * “சரியதிக்கத்தோன்றினமையிற் சபத்தகுமாரனெனப் பெயர்பெற்ற.”

† “மேளேந்திராசேத டஞ்சையடிம் சூதலாயிலார்.” டி “சாத்தார்”

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

கக

ளவும்” என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் ¹ “மாதவி

தன் துறவுங் கேட்டாயோ தோழி; மணிமே கலை துறவுங்
கேட்டாயோ தோழி" எனத் தேவந்திகூறுதலா
னும், வரந்தருகாதையில், "மணிமே கலையார், யாதவ
டுறத்தற் கேதுவீங்
குரை" என "மையீரோதி" முதல் "போதித் தானம்
புரிந்தமம் படுத்
தனள்" என்பதீராகப் பக்குவஞ்சொல்லி, "பருவ
மன்றியும் பைந்தொடி
நங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்" என்றமையானும்
மணிமேகலை துறந்தா
ளென்பதிணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து அதனோடு
நாற்பொருளும்
பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி அடிகள்
சாத்தனார்க்கு இவ்
வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான்
அவள்துறவே துறவாக
அறனும்வீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ்
செய்தமைத்தனமெனக்கேட்டி, அவ்
வடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பியமாக்கி
உலகின்கண் நடாத்து
வான் வேண்டவும் இருவர்செய்தலின், இரண்டாகி
நடந்தனவென்க...

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்னொந்
பொருளி
எழுத்தந் தனிலொன் றறிந்தோ—முழுத்தும்

பழத்தற் றுத்தமிழின் பாட்டு: குரையின்
றெழுதத் துணிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்குநல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.



க * பருந்து நிழலுமெனப் பாவு முரையும்

பொருந்துநெறி யெல்லாப்

பொருளுந்—தெரிந்திப்

படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாவித்தா னன்னூ

லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று

முலகின் புறவகுத்துச்

* சேரன் நெறித்த சிலப்பதி காரத்திற்

சேரந்தபொரு

ளாருந் † தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்கு

நல்லான்

காருந் தருவு மனைபா னிரம்பையர் காவலனே.

ஈ காற்றைப்

பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடியபெருங்

காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்செய்கை

போலுமற் காலமெனுங்

கூற்றைத் தவிர்த்துள் போப்பண்ண
காங்கேயர் கோனளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை
சொல்வித்ததே.

1. சிலப். வாழ்த்து, அடித்தோழியர்த. 2. சிலப். வரத்தருகாதை, கரு - சு.
3. " வரத்தருகாதை, ச - இ. 4. இம்மூன்றாம் பண்டைக்காலத்தனவே, இயற்
5. " " " கரு, நியவார்பெயர் தெரியவில்லை. இவை ஒவ்வோ
6. " " " உயி.
(பி - ம்.) * 'சேரன் மருகுத்த'.

குறுப்பிள் உரையிற்செய்யும் இருந்தன.
+ 'தெளிய.'

புதுகம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

க - உ.

குணவாபில்.....அழகட்டு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். * அத்துறவின்
வரலாறு யாதோவெ
னின், — குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத்
துலகாண்ட சேரலாதற்

குத் திகழொளி ஞாயிற் தேழ்பரி நெய்ந்தேர்ச் சோழன்
றன்மக ணற்சோனை

யீன்ற மக்க ளிருவருண் முன்னோன் றன்னைப் பின்ன
ரியற்றிப் பின்னோன்

றன்னையும் † பெருநம்பியாகென அன்னவர் தம்மொடு
தென்னர் செம்பியர்

தன்னடி போற்றத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சமந்த
பொங்களை மீமிசை

யுவரித் திரையிற் கவரி யிரட்ட வேந்த னிருந்துழிச்
சார்ந்த நிமித்திகள் அடி

முதன் முழுவரை நெடிதுநோக்கி யின்னோள் தமிழ்ப்
பொன்றிக முகைஞ் சேர்தி

நீயெனச் சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி
நந்தாச் செங்கோ லந்தமி

லின்பத் தாசா ஞுரிமையினையோற் குண்டென லிவன் வனிவெருண் டமுக
காற்றெழுக்கத் திழக்கு நெஞ்சின் கண்ணி தவழ வண்ணை நோக்குங்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச்
செங்குட்டுவன் றன் செல்ல

னீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார
மகல் நீக்கிச் சிந்தை

செல்லாச் சேனெடுந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரைசாள்
வேந்தாயினுனென்பது.

இக்கதைபைப் பதீற்றுப்பத்தினுள்
அஞ்சாம்பத்தின் முடிவிற்கண், “வடவ
ருட்கும்” என்னுங் கலியுள்ளும், இந்நூலுள்
வாழ்த்தின்கண்ணும், வரந்தரு

காதைக்கண்ணனுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோரார்; அது
வஞ்சியின் கீழ்த்தி

சைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில் குணவாயில்;
குணக்கண்கண்வாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும்
அன்மயும். என்னை? ¹ "ஏழ் னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரி
யைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்" என்றாகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது
² "ககார விற்றுதினகார விபற்றே" என்பதனால், ஏழ்னுருபின்கண்வந்த சாரியை
லகாரவீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமைக்கண்
திரிந்து நகாரமாயிற்றே போலத் [†] திரிந்தது. கோட்டம் - அருகண்கோயில்.

¹ தொல். உருயியல், நூ. உக.

² தொல். புள்ளிமயங்கியல், கு. எக.

(யி - மி) * 'தறவிற்றுக்கண்கண்மயாதோர்.'

† 'பெருதரம்பாகென'

‡ 'திரித்துவாயிற்கோட்டமாயிற்று.'

கசு

சிலப்பதிகாரம்

இம்முதலிரண்டிக்கும் இத்துணையுங்கூறியது
எழுத்துச்சந்திமுடிவும்.

சொன்முடிவுமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய :—அவை திணை, பால், செய்யுள்,
நிலம், காலம், வழு, வழக்கு, இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு;
ஆவன : அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன : கைக்
கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய் ¹ ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இது

வாய்³ ஏழும். செய்யுள் அறுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடற்பா, மருட்பாவென்பன. நிலன் நால்வகை; ஆவன : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம் பன்னிரண்டு; ஆவன :
¹ சிறுபொழுதாறும் ⁴ பெரும்பொழுதாறும். வழு பதினான்கு; ஆவன :
 அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு

இருவகை; ஆவன :

நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை;
 கிடமும், செய்யுளிடமும்.

ஆவன : வழக்கு

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே
 அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப்

பதிகச்செய்யுளுண் முடியாமையின், அவை
 முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர்

அகப்பொருட்பகுதி கூறுவார், ³ “மாயோன் மேய
 காடுகிற புலகமுஞ்,

சேயோன் மேயமைவரை புலகமும், வேந்தன் மேய
 தீம்புன லுலகமும், வரு

ணன் மேய பெருமண் லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத
 நெய்தலெனச், சொல்

லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” என
 முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டு

தலின் அம்முறையே அகத்திணைப் பொருட்பகுதி
 முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்து

துக்காட்டப்படும்.

8 “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி,

னியல்பென மொழிப

வியல்புணர்ந் தோரே” என்பதனால்,

முதற்பொருள் இருவகைப்படும்.

முல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள். 7 “காரு மாலைபு

முல்லை” என்பதனால்,

அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் கொள்ளப்படும். பெரும் பொழுது : 8 “காரோவந்தது” என்பதனாற் காரும், சிறுபொழுது : 9 “மாலைநீ யாயின்” என்பதனால் மாலைபுகுநிலர். கருப்பொருள், 10 “தெய்வ முணுவே

மாமரம் புப்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு

தொகைஇ, யவ்வகை பிறவுந்

கருவென “மொழிப” என்பதனாலுணர்க.

இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள் :

1 ஏழாவன் : கைத்திணை, முல்லைத்திணை, குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை, தெய்தற்றிணை, பாலைத்திணை, பெருந்திணையென்பன்; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

2 ஏழாவன் : வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, இவை புறத்திணையெனப்படும்.

வாகை, காஞ்சி, பாடாணென்பன்;

3 சிறுபொழுதாருவன் : மாலை, யாமம், வைகும, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடென்பன்.

4 பெரும்பொழுதாருவன் : கார், கூடர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முது வேனிலென்பன்.

5 தொல். அகத்திணையியல், கு. இ.

6 சிலப், கால்கோட்காலை, ககவு.

7 கானல்வரி, “பையுணை”

8

9

10

11

12

பதி க ம்.

கரு

1 “கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்” என்பதனும்
 2 “அனை விலை யுணவின்” என்பதனால் உணவும்,
 3 “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று
 விளிக்கும்” என்பதனான்மாவும், 4 “கொல்லைப் புனத்தக் குருந்தொசித்
 தான்” என்பதனான் மரமும், 5 “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பத
 னாம் புள்ளும், 6 “ஏறந் கோட்பறை” என்பதனாம் பன்றியும், 7 “கோகுல
 மேய்த்து” என்பதனாம் செய்தியும், 8
 “குடமுதல்.....வேண்டிய பெயரே” என்பதனால்
 முல்லையாமும், பண்: 9 “முல்லைத்தீம் பாணி பென்றாள்”
 என்பதனாம் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: 10
 “புணர்தல் பிரித விருத்த லிரங்க, லூட விவற்றி னிமித்த
 மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”
 என்பதனா லுணர்க. 11 “இருந்தேங்கி வாழ்வா
 ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், 11 “பேரருளி
 னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங் கூறினார்.
 பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும்
 பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், 12 “இளைஞழ்
 கோவலர்” என்பதனால் நிலமக்களும், 13 “புடைநெறிப்
 போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத னால் நீர்
 நிலையும், 14 “ஆய்கொடிக் கவலையும்” என்றதனால்
 வார்கொடியும், 15 “காயாமலர் மேனி”, 16 “முல்லை

நிகர்மலர்" என்பவற்றும் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள்..பெரும்பொழுது :
17 "அருவி யொ லிக்குமலைகாண் குவம்"
என்பதனாற் கூ.திரப்பொழுதும், சிறுபொழுது : 18 "
குன்றத்துச் சென்று வைகியும்" என்றதனால்
நள்ளியாமமும், கருப்பொருள் : 19 "நீலப்பறவைமேல்.....
.....புதல்வன் வரும்" என்பதனால் தெய்வமும், 20 "ஐவன
வெண்ணெலும்.....கொய்ப்பூந் திணையும்" என்பதனால்
உணவும், 21 "புலியொடு பொருடும் புகாழுகம்"
என்பதனால் மாவும், 22 "கோங்கம் வேங்கை"
என்பதனால் மரமும், 23 "கானக் கோழியுந் தேன்மொழிக்
கிள்ளையும்" என்பதனாற் புள்ளும், 24 "தொண்டகந்
தொடு

மின் சிறுபறை தொடுமின்" என்பதனாற் பறையும், 25 "கொய்ப்பூந் திணையும்",
26 "நறவுக் கண்ணுடைத்த" என்பவற்றும் செய்தியும்; 27 "அந்திங் குறிஞ்சி"
என்பதனால் யாமும், 28 "குறிஞ்சி பாடுமின்" என்பதனாற் பண்ணும், உரிப்

1 சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, "தன்று" 15 சிலப். வேட்டுவவரி,
"ஆய்பொன்னரி." 2 கொலைக்களக்காதை, ந. 16
,, கனத்திறமுரைத்தகாதை, கூ.உ. 3
காடுகாண்காதை, எ.அ. 17 காட்சிக்காதை, கூ.எ.
,, ஆய்ச்சியர்குரவை, "செந்திலை" 18
குன்றக்குரவை, "குருவி"
8 ,, புறஞ்சேரிபிறத்தகாதை, ந.எ. 10
"வேலனார்" 20
காடுகாண்காதை, 40 - 41.

7	ஆய்ச்சியர்குரவை, "கோவாம"	21
	காட்சிக்காதை, உ.எ.	
9	"குடமுத்"	22
	"செந்திலை"	23
10	தொல். அகத்தினையியல், கு. கச.	24
11	சிலப். கானல்வரி, "பிரிந்தார்"	25
12	"கொலைக்களக்காதை, ச."	26

13	குன்றக்குரவை, "குருவீ"	
14	காடுகாண்காதை, அக.	
15	காட்சிக்காதை, உ.எ.	
16	"காடுகாண்காதை, கச.க.	27
17	தடுகற்காதை, நடு.	
18	"அ.உ.	28
19	குன்றக்குரவை, "குருவீ"	

பதி க ம்.

கடு

1. "கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்" என்பதனால்
 றெய்வமும், 2. "அனை விலை யுனவின்" என்பதனால் உணவும், 3
 "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்"
 என்பதனால் மாவும், 4. "கொல்லைப் புனத்துக்

குருந்தொசித் தான்” என்பதனால் மரமும், ⁵
 “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பதனால் புள்ளும், ⁶
 “ஏறங் கோட்பறை” என்பதனால் பறையும், ⁷ “கோகுல
 மேய்த்து” என்பதனால் செய்தியும், ⁸
 “குடமுதல்.....வேண்டிய பெயரே” என்பதனால்
 முல்லையாமும், பண்: ⁹ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றாள்”
 என்பதனால் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: ¹⁰
 “புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிமித்த
 மென்றிவை, தேருங் காலைத் தினைக்குரிப் பொருளே”
 என்பதனாலுணர்க. ¹¹ “இருந்தேங்கி வாழ்வா
 ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், ¹²
 “பேரருளி னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங்
 கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும்
 வார்கொடியும் பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், ¹³ “
 இளைஞழ் கோவலர்” என்பதனால் நிலமக்களும், ¹⁴ “
 புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத
 னால் நீர் நிலையும், ¹⁵ “ஆய்கொடிக் கவலையும்”
 என்றதனால் வார்கொடியும், ¹⁶ “காயாமலர் மேனி”, ¹⁷
 “முல்லை நிகர்மலர்” என்பவற்றைப் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள் பெரும்பொழுது: 17 “அருவி யொ
லிக்குமலைகாண் குவம்” என்பதனால் கூ.திரப்பொழுதும், சிறுபொ
ழுது: 18 “குன்றத்துச் சென்று வைகியும்” என்றதனால் நள்ளியாமமும்,
கரும்பொருள்: 19 “நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும்” என்பத
னால் தெய்வமும், 20 “ஐவன வெண்ணெலும்.....கொய்ப்பூர் திணையும்”
என்பதனால் உணவும், 21 “புலியொடு பொருடும் புகாழுதம்” என்பதனால்
மாவும், 22 “கோங்கம் வேங்கை” என்பதனால் மரமும், 23 “காணக் கோழியுந்
தேன்மொழிக் கிள்ளையும்” என்பதனால் புள்ளும், 24 “தொண்டகந் தொடு
மின் சிறுபறை தொடுமின்” என்பதனால் பறையும், 25 “கொய்ப்பூர் திணையும்”,
26 “நறவுக் கண்ணுடைத்த” என்பவற்றைச் செய்தியும்; 27 “அந்திங் குறிஞ்சி”
என்பதனால் யாழும், 28 “குறிஞ்சி பாடுமின்” என்பதனால் பண்ணும், உரிப்

1 கிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, “கன்று”	15 கிலப். வேட்டுவவரி, “ஆய்பொன்னரி.”
2 “ கொலைக்கனக்காதை, க.	16 “ கலுத்திறமுரைத்தகாதை, கட.
3 “ காடுகாண்காதை, எ.அ	17 “ காட்சிக்காதை, சு - எ.
4 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “செந்நிலை”	18 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
5 “ புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ந.எ.	19 “ “வேலூர்”
6 “ “	20 “ காடுகாண்காதை, அ.அ - அ.க.
7 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “கோவாம”	21 “ காட்சிக்காதை, உ.க.
8 “ “ “குடமுத”	22 “ “ கன.
9 “ “ “செந்நிலை”	23 “ “ செ.
10 தொல். அகத்திணையியல், கு. கச.	24 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
1 கிலப். கானல்வரி, “பிரிந்தார்”	25 “ காடுகாண்காதை, அ.க.
2 “ கொலைக்கனக்காதை, ச.”	26 “ காட்சிக்காதை, உ.எ.
3 “ காடுகாண்காதை, க.க.க.	27 “ தடுகற்காடை, க.டு.
4 “ “ அ.உ.	28 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”

கூக சிலப்பதிகாரம்

பொருள் : ¹ “ அஞ்சலோம் பென்று நல்லுண்டு ”
 என்பதனால் புணர்தனும், ² “ நல்காதார் ” என்பதனால்
 புணர்தனிமித்தமும், ³ “ குன்றவருங்கண்டு
 நிற்க ”

பாடிய

⁴ “ குறத்தியர் பாடிய ” என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ⁵ “ அருவி
 மகன்சுனை சூடைந்தும் ” என்பதனால் நீர்நிலையும், ⁶ “ ஏலவல்லியு
 மிருங்குறி வல்லியும் ” என்பதனால் வார்கொடியும், ⁷ “
 விரவு மலர்தாவு மின் ” என்பதனால் பூவும் கூறினார்.

மருதத்தினை நிலமுதற்பொருள். ⁸ “ இன்னிள
 வேனில் வந்த திவ் ணென ” என்பதனால்
 பெரும்பொழுதும், ⁹ “ வான்கண் விழியார் வைகறை
 யாமத்து ” என்பதனால் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : ¹⁰
 “ மலைச்சிறகரிந்த வச்சிர வேந்தற்கு ” என்பதனால்
 தெய்வமும், ¹¹ “ குமரிக் கூட்டிற் கொழும் பல் லுணவு ”
 என்பதனால் உணவும், ¹² “ கழர்மயிர் யாக்கைச் செங்கட்
 காரான் ” என்பதனால் மாவும், ¹³ “ மருதோங்கு
 முன்றுறை ” என்பதனால் மரமும், ¹⁴ “ கம்புட் கோழியுங்
 களைகுர னாரையும் ” என்பதனால் புள்ளும், ¹⁵ “
 தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த ”
 என்பதனால் பறையும், ¹⁶ “ வரெமடு நின்றோர் ” ¹⁷
 “ அரிந்துகால் குவித்தோர் ” என்பனவற்றைச் செய்தியும்,
 பாழ் : ¹⁸ “ அதிரா மரபின் பாழ்கை வாங்கி ” என்பதனால்

மருத யாழும், பண்: ¹⁸ “வைகறைப் பாணியும்”
என்பதனால் மருதப்பண்ணும், உரிப்பொருள்: ¹⁹ “சிலம்புள
கொண்மென” என்பதனால் ஊடலும், ²⁰ “விடுத லறியா
விருப்பினன்”, ²¹ “போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர்”
என்பனவற்றால் ஊடனிமித்தமும், ²² “கருங்கை விளைஞரும்
களமரும்”, ²³ “சின்மொழிக் கடைசியர்”, என்பனவற்றால்
நிலமக்களும், ²⁴ “பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி”
என்பதனால் நீர்நிலையும், ²⁵ “கோதை மாதவி”
என்பதனால் வாரகொடியும், ²⁶ “வெண்பூ
மல்லிகை.....தண்செங் கழுநீர்” என்
பதனாற் பூவும் கூறினார்.

நெய்தற்றிணை நிலமுதற்பொருள்.. பெரும்பொழுது
: காரும் இருவகை வேணிலும். இவை ஆசிரியர்
எடுத்தோதாமையின் அடிகள் கூறிற்றிலர்போ லும்.
சிறுபொழுது: ²⁷ “வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய்
மருண்மலை”

¹ சிலப். குன்றக்குரவை, “ஆங்கொன்று” ¹⁵ சிலப். தாடுகாண்காதை,
ககடு. ² “சுருவி” ¹⁶ “
ககடு.

3	11	நீர்ப்படைக்காவை, உரு-த.	17	11	வேலிற்காவை, உரு.
4	11	குன்றக்குறவை, "குருவி"	18	11	புறஞ்சேரியிறத்தகாவை, கசஅ.
5	11	காட்சிக்காவை, சக.	19	11	கனத்திறமுறைத்தகாவை, எக.
6	11	குன்றக்குறவை, "குருவி"	20	11	அரங்கெற்றுக்காவை, கசச.
7	11	வேலிற்காவை, எ.	21	11	கொல்குளக்காவை, அக.
8	11	நாடுகாண்காவை, க.	22	11	நாடுகாண்காவை, கஉரு.
9	11	ஊர்காண்காவை, கச.	23	11	கரு.
10	11	நாடுகாண்காவை, கஉரு.	24	11	எ.
11	11	கச.	25	11	ஊர்காண்காவை, ககரு.
12	11	கச.	26	11	எ-ச.
13	11	ஊர்காண்காவை, எ.	27	11	காண்காவை, "எய்யுளையகர"
14	11	நாடுகாண்காவை, கச.			

ப தி க ம்.

கள்

என்பதனால் மாலையும், கருப்பெருள் : தெய்வம் : ¹ "கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி" என்பதனால் வருணனும், உரை : ² "விலைமீ லுணங்கற் பொருட் டாக" என்பதனால் மின்விலையுணவுங்குறிஞர், மா, உமணர் பகடன்றி இந் நிலத்திற்கு விலங்கின்மையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போலும். இனி முதலையும் சுறாவும் ³ மாவென்பர்; ⁴ "கெண்டை யஞ்சினை மேய்ந்து கிளர்ந்து போய், முண்ட கீத்துறை சேர்ந்த முதலைமா, வண்டல் வார்கரை மாமக ரக்குழாங், கண்டு நின்று கனலங் கழியெலாம்" எனக் காட்சிவாருளராயினும், அவைமீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா; ⁵ "பொறைமலி டும்

புன்னை" என்பதனால் மரமும், ⁶ "அன்னந் துணையோ டாட" என்பதனால் புள்ளங்குறிஞர். பறை கூறிற்றிலர்; மீன்கோட் பறைபென்க. ⁷ "கடல் புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்" என்பதனால் செய்தியும், ⁸ "சித்திரப்படத்துள்குற்ற நீங்கிய யாழ்" என்பதனால் யாமும், பண் : ⁹ "துளையர் விளரி" என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள் : ¹⁰ "கொளவல்லா யென்னுவி கொள்" என்பதனால் இரங்கலும்,

தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹¹

¹⁰ “பேரருளி வீழ, லிருந்
“சேரிப் பரதர் வலைமுன்
தில்,” ¹² “பவள வுலக்கை,” ¹³ “எறிவளைக ளார்ப்ப”
என்பனவற்றால் பரதரும் பரத்தியரும் துனையரும்
துளைச்சியருமாகிய நிலைக்களும், ¹⁴ “நர்ந்தண் டிறை”
என்பதனால் நீர்நிலையும், ¹⁵ “அம்மெ ணிணை
வடும்புகாள்” என்பதனால் வாரார்கொடியும், ¹⁶ “நறுஞாழல்
கையி னேந்தி” என்பதனால் பூவுங் கூறினார்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்”
என்பதனால் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென
அருத்தாபத்திகோடலானும், ¹⁷ “நடுவுநிலைத் திணையே
நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய
நெறித்தே” என்பதனானும், ¹⁸ “முல்லையுங் குறிஞ்சியு
முறைமையிற் திரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய
ருறுத்துப்; பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங், காலை
யெய்தினிர்” என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய
பாலைத்திணை நில் முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁹ “
வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன், றுனலந் திருகித்
தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகைவேனிலும்,
சிறுபொழுது: ²⁰ “படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந்
தோர்க்கு” என்பதனால்

1	சிலப். கானல்வரி, "கரியமலர்"	19	சிலப். கானல்வரி, "பிரித்தார்"
2	" " "வலைவாணர்"	21	" " "வாரித்தரன்"
3	என்பவர், இளம்பூரணரும், இறைபுரை	22	" " "பவன்"
4	ரகப்பொருளுரைபாசிரியரும், அகப்	23	" " "எறிவளை"
5	பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோ	24	" " "தொந்தநம்"
6	ழியமுடையாரும்.	25	" " "தம்முடைய"
7	ஞானமணி, தாட்டுச்செருக்கம், உட	26	" " "திண்கொள்"
8	சிலப். கானல்வரி, "துறைமேய்"	27	தொல். அகத்திணையியல், கு. கூ.
9	" " "அன்னத்"	28	சிலப். காடுகாண்காதை, கூச - எ.
10	" " "கடல்புக்"	29	" " "கூட - ந.
11	" " "முதற்கட்டுரை.	30	" புறஞ்சேரிவிருத்தகாதை, கக.
12	" " "துணையு"		

கரு சிலப்புதிகாரம்

* நண்பகலுங்குறிஞர். கருப்பொருள் : தெய்வம், ஆசிரியர் புலப்பட ஏடுத் தோதிற்திலரேலும், ¹ "கடுங்கதிர் திருகலின்" எனவும், ² "வெங்கதிர் வேந்தன் ஞானலம் திருகு" எனவும், ³ "ஐயை கோட்டத் தெய்வர் பொருசிறை" எனவும், ⁴ "கொற்றவையுங் கொடிமரமுன் செல்லும்" எனவும் கூறுதலானும், பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனும், திகிரியஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க. உறு : ⁵ "ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெரு வில்லே ருழுவர்" என்பதனால், ஆறெறிந்தஞ் குறைகொண்டும் உண்ணுமுணவாம். மா : ⁶ "மாளின்று விளிக்கும்" என்பதனால் உழைமான் முநவியனவும், ⁷ "அலர்தலை மரமு முலதுதலை யோமையும்" என்பதனால் மரமும், ⁸ "கானவாரணங் கதிர்வர வியும்பு" என்பதனால் புள்ளும், ⁹ "துண்ணென் னுழியொடு" என்பதனால் பறையும், ¹⁰ "பொருள்கொண்டு புண்ணெயின்" என்பதனால் கெய்தியும், ¹¹ "செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டியாழ்" என்பதனால் பாழும், பண் : ¹² "ஆசான் நிறத்தின்" என்பதனால் கார்தாரபஞ்சமமுங் கூறினார் ; உரிப்பொருள் : ¹³ "தொழுவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி" எனவும், ¹⁴ "ஆரிடை யுந்ந மாதரை கோக்கி" எனவும் கூறினமையார் போக்கும், வரலாறு : ¹⁵ "போக்கெல்லாம் பாலை" என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப்

பட்டின: நிலமக்கள்: 16 “கண்ணி லெயினர்” எனவும், 17 “இளமா வெயிற்றி” எனவும்கூறலின், ஏயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மை நிலை: “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்” என்பதனாலும், 18 “நீரின்றி வேணி மெறுநிலம் பாலை” என்பதனாலும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பெனவுணர்க. 19 “ஆறுநீர்ப் பைஞ்சுளை யாமறப் புலர்தலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை” என அடப்பாட்டினும், 20 “மரையார் மரல்கவர்” எனக் கூலியுள்ளான் கூறினார். 21 “ஆய்கொடிக்கவலையும்” என்பதனால் வார்கொடியும், 22 “கொம்பர் நல்லில வங்கன்கு விந்தன” என்பதனாற் பூவுங்குறினார்.

1 சிலப். வேட்டுவவரி, சு.	5 சிலப். புறஞ்சேரியிதுத்தகாலைத், கூவு.
2 “ காழிகாண்காலைத், சுஉ - ந.	6 “ வேட்டுவவரி, “தண்ணென்”
3 “ வேட்டுவவரி, ஈ.	7 “ “பொருள்”
4 “ “கல்வினயாட்டி”	8 “ புறஞ்சேரியிதுத்தகாலைத், கடுக.
5 “ காழிகாண்காலைத், உ-0க - க0.	9 “ “ககஉ.
6 “ “எ.அ.	10 “ “நக.
7 “ “எடு.	11 “ “க0.

12 “போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி ஆக்கஞ்சே றுட லணிமருதம்—நோக்கொன்றி யில்லிருக்கை முல்லை பிரங்க் னறுநெய்தல் சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றெருகை.”

இச்செய்யுள் நாக்விநாயகம்பியகப்பொருள்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும், திருவாய்மொழியிலும் “அஞ்சிறைபுமடநாராய” என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய ஜயரகும்பதவுலையிலுக் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலியுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

13 சிலப். வேட்டுவவரி, “தண்ணென்” 14 அகநானூறு, க.

15 “ “இளமா” 16 கவித்தொகை, கூ.

17 திவாகரம்: ஐந்தாவது இடப்பெயர்த் 18 சிலப். காழிகாண்காலைத், அஉ.

19 “தொகுதி” 20 “ வேட்டுவவரி, “செம்பொன்.”

(பி - ம்) * ‘எற்பாடு’

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்பயன் * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணைந்துரைக்கப்பட்டுக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாத வின் வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்தாலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழக்கின் ருதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை கால் வட்டனை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்துவம் அவி நயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வீரி சேதமென்பனவற்றோடும் கதையோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால் உய்த்துணர்விலோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும் ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடியும்போல் யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

க - கூ. குணவாயில்.....அறிந்தரு னீயென

(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசபோகத்தைத் துறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த

குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென் னுஞ் சேரற்கு
 இளங்கோவாகிய அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு
 சென்று எம்தார் மலைப்பக்கத்துப் பொன்போலும்
 பூவினையுடையவேங்கை மரத்தின் நிழற்கண்ணே
 ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றான் ஒரு மாபத்தினி;
 அவள்பொருட்டு இந்திரன்மமர் எண்டி வந்து
 அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவளோடும் அவர் எம்
 கப்புலங்காண் விட்புலம்போயவது ஓர்திசய்மாயிருந்தது;
 அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேயென்க.

குன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் -
 கொடுங்கோன்றர்க்கு அயல தாகிய செங்குன்றென்னுமலை.
 அது திருச்செங்கோடென்பவாறெனின், அவ ரறியார்;
 என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிரகார்க்கு
 வடகீழ்த்திசைக் கண்ணதாய்
 அறுபதின் காதவாறுண்டாகலானும், அரசனும்
 உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே
 வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடா மையினென்க.

பொலம்பூ, உவமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி.
 கிளர்தல் - மிகுதல். திரு மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி;
 குவ்வுருபு பொருட்டு; அது "வரிசைக்கு
 வருந்தும்" என்றற்போலின்றது. தமர் - தேவர்.
 ஓடு உட னிகழ்ச்சி. கப்புலம் - கண்ணினதறிவு;
 கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்
 புலம் - விண்ணிடம். இஹம்பூது - அதிசயம்;

“இதும்பூதுசான்ம” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

¹ அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மான். இவர்கள் மலகண்டவந்தே வஞ்சிபுகுந்தனை இந்தாற் காட்சிக்காதையிற் ளான்க.

² புறநானூறு, அ. ௭. ³ மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காதை, ௫௭.
(பி - ம.) * ‘உடம்ப்புணர்ந்தி’

௨௦

சிலப்பதிகாரம்

சென்றெனவும்; நின்றாளெனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூழப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து

மென்றூரென்க.

அது இதும்பூதுபோல

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப்

போயவென்னும்பெயரெச்சம் அதுவென்

னுஞ் சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது.

போய அது போயதென விகாரம்.

இதனுட் பத்தினியென்பதூஉம், தமரென்பதூஉம்,

கொழுநென்பதூஉம்

குன்றக்குறவரறிந்தமை குன்றக்குரவையுட் தான்க.

இது மருட்கையென்னு மெய்ப்பாடு.

கடு - கக.

அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவழிகளைநோக்கி

அறிந்தருளென்றவளவிலே

செங்குட்டுவன் அதிசயித்து முகநோக்கப்

பரிசில்காரணமாகவந்து அவனுழை

யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து அதுவினைந்ததெல்லாம்
னென்றுரைக்கின்றவனென்க.

யானறிசுவ

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது -

வினைந்தது.

கஉ - உடு.

ஆரங்கண்ணி.....புகுந்தனன்

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியன்து

பழையநகரங்களில்வைத்து

மாறாத விழவுச்சிறப்பினையுடைய புகாராகிய

நகரத்திடத்துக் கோவலனென்று

பெயர்கூறப்படுவானொருவாணிகன் தன்னூர்க்கண்

நாடகந்தானேத்தும் நாடகப்

பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய

ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய

பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று

பெயர்கூறப்படுவாள்;

அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை

விற்றல்வேண்டித் தமிழி

னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினைபுடைய பாண்டியனது
மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுக்கானென்க.

பிக்கபுகழையுடைய மாட :

நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான் இவளாற்சிறப்பெய்ததலின் ஏத்
திற்றென்றவாறு. இனி ஏத்துநாடகபென்மாறிப் பதினோராடலாக்கி உரைப்
பினு மமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்த உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்து
மெனவுமாம். கணிகையாபலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்;
பதியிலானென்பது தோன்ற. ஆதிதல் - அனுபவித்தல்; ¹ “இனையார்வினையாட”
என்றார் சீந்தாமனியினும். அரும்பொருள் - அறனும் இன்பமுந்தரும்
பொருள். ² “அப்பொரு, நென்னுங் காலேத்துன் னுதன வில்லையே” என்றார்
பிறரும். கேடுற - அழிவுற. ³ “வஞ்சியும் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”,
“உறந்தையும்வறிதே” என்றாகலின், இதனைப் பேராச்சிறப்பினைபுடைய புகா
ரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே தலைக்கோலமுதலிய அணிக
ளனைத்தும் முன்னமேதொலைந்தது - விளங்கினின்றது. சிறப்பிற்பாண்டிய

¹ சீவகசிந்தாமணி, ககசக. ² சீவகசிந்தாமணி, ககசக. ³ சிறுபாணாற்றுப்
படை, 100, 121, 122.

ப தி க ம்.

உக

னென்றும், பெருஞ்சீர்மாடத்துரைபென்றும்
அடிகன்புகழ்ந்தார்; இவையும் பழவினையால்
அழிந்தவென்னுயிரக்கந்தோன்ற. மாடமதுரை
புகுந்தனனென்பது - காட்டினன்றி ஒருரின்கண் உயிரும்
பொருளுமிழந்தானென்பது மேல் வினையத் தோன்றினின்றது.

நகரத்துவாணிகன் கொள்கையாற் கேடுறுதலிற்
பகர்தல்வேண்டி மனைவி யோடுபுகுந்தன்னென்க.

௨௦ - ௨௨. அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னுட்புகுந்தனாய்ப்
பிறைநூன்று அதனைக் கொண்டுபோய் விற்கைக்குப்
பீழைகமறுகிற் செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந் தாற்போல
முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன்கையிற்கா
ட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க.
அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால் மேல்விளைவன் தோன்ற
; அது அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும்
உடன்கொண்டு புக்கானென்றற்போன்றிருந்தது. மன்,
கழிவின் கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

௨௩ - ௬.

கோப்பெருந் தேவி.....கள்வன் கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் காட்டக்கண்ட

பொற்கொல்லன் இப்பெருவிடைச் சிலம்பு
கோப்பெருந்தேவிக் கே ஆவதன்றிப் பிறர்

பூணூற் தரமல்லவா தலான்,
இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந்துணையும் இக்கோட்டத்திருக்கவெனச்
சொல்லிப்போய்த் தான் முன்பு பணிக்களாரியில் வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலைநிற்ற
லான் ஆராய்ச்சி சிறிதுபிறந்துவருகின்றசிலம்பினைப் பிறர்நாட்டு ஒருகள்வன்
கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத் தான்கொண்டதனை இங்ங
னங்கூறினானென்பதுதோன்ற. ஈங்கிருக்கவென்றார், பிறிதோரிடத்தாயின்
ஊர்காவலர் ஆராய்வரென்றுகருதினானென்பதுதோன்ற. என்றேகியென்றார்,
அவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற. சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற்
பன்மைதோன்ற. பிறனோர் கள்வன்கையிற் கண்டனென்றார், தன்னையும்
கள்வனென்றமைதோன்ற.

உஎ - ௩௦. வினை வினை.....ஈங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட பாண்டியன் தான் முற்பவத்
திற்செய்த தீவினைவந்து பலக்கின்றகாலமர்தலாலே ஒன்றையுந்தேரானாய்க்
காவலில் அழப்பட்டேரையழைத்து இவன்சொன்ன அக்கள்வனைக்கொல்ல

அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே கொண்டுவருவீராகவெனச்
சொல்லக்கருதினவன் காமபரவசனாய் இச்சிலம்பு இவனுடல்தீர்க்கு மருந்தா
மென்னுங்கருத்தால் வாய்சோர்ந்து கொன்று அச்சிலம்பை இப்பொழுதே
கொணர்கவென்றுகூறவென்க.

இதனைன்றே ¹ “தென்னவன் நீதிலன் தேவூர் தோமான் கோயி,
னல்விருந் தாயினான்” என்றகருத்துமெனக்கொள்க. அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகி கடவுணவல்லனிகாட்டியது.

உஉ . சிலப் பதிகாரம்

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினானாயிற் கள்வனைக்கொன்று
கொணர்கவென்றுனெனினுங் குற்றமில்லை; அக்கருத்தினானன்றே

சிலம்பைக்

வழக்குரை

காஷையுள்ளும் “கன்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று” (௧௪) என்றதுமென்க, இங்ஙனங்கூறியது, ¹ “பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும், பாவின் நெழுந்த கிளவி யானும், பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும், பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென், றுரைவகை நடைபெ நான்கென் மொழிப்” என்பதனானென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில் ஒன்றையும் தேர்ந்தினைன்பார், யாவதும் தேராளுகியென்றார்; முன்னர்க் ² கைகுறைத்தன்முதலிய முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலெனன்று அடிகள் இரங்கிக்கூறினார்.

கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த் தீதுசெய்யாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேராளுகிக் கூடியக் கொன்று

கொணர்கடுவென்றுனென்

இயைக்கீ.

நக - சு. கொலைக்களம்.....இவளென்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கடுவென்று அரசன்கூறக்கேட்ட காவலரும் வினைவினாகாலமாதலிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவி தனக்குநிலையிடங்காணாளாய் அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன் முன்னர்ச்சென்று அவனுயிர்கேடுநிக் கண்ணீருகுத்து அவனாரையும் தன்முனை முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்பெய் பத்தினிசினானும் இக்குறவார்சொன்னவளென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும் கூடலுங்கேடு உருத்து ஊட்டியவெனக். கண்ணும், முகமும் உருத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுத்தும் சுதிதலுஞ்செய்தாநெனய் தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “தொல்லை வினைபாற் றிய ருழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்” என்பதும்.

௩௭ - அ. வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினாகாமைன்று சொல்லிப்போந்தீர்; அவர்க்கு வினைவினைந்தகாலம் என்னைபென்று அரகன் கினைவவெனக்.

1 தொல். செய்யுளியல், கு. ௧௭௩.

1 பாண்டியன் தன்கைகுறைத்ததை மேற் கட்டுரைகளை [சக - இட] யிலும், “தாடுவிளங் கொண்புகழ் நடுதல் வேண்டித்தன். னாடி மழைத் தடக்கை யறுத்து முறை செய்த, பொற்கை நமந்தார்ப் புனைதேர்ப் பாண்டியன்” (தொல். களவு. கு.

௧ - இளம்; நம்பி; கு. சக - உரை; இ - வி. கு. சக - உரை, மேற்) என்பதிலும், “எனக்குத் தகவன்று வென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் குறுப்த் தவற்றை, நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காணு; ரென்ச்செய்யார் மாணுவினை” என்னும் ௧௦௨ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலுங்காண்க. இதனை இசை - ஆம் திருக் குறளுரையில் “தன்கைகுறைத்தான்” எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தனர். இக் கையையுட்கொண்டே “நிமைசெய் தாய்போற் செவ்வை குறைத்தாய் முறை பேபோ” என்று பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

ப தி க ம்

௨௩

௩௮ - இசை. விறலோய்.....யாடுனென

(இ - ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத சிறப்பினைபுடைய மதுரையாகிய மூதுரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருவின்கண்ணே அந் நகர்க்குக் கிவற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற வீர பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டி. நினைது மிக்கினைத்தால் வெவ்விய அழலை

நின்கொங்கையிடத்தே வினீவித்தோய், பைந்தொடி;
நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நினக்கு

நாங்கட்கு முற்பட்ட
முற்பிறப்பின்கண்ணே
குன்றதபுகழையுடைய நல்ல கலிங்கநாட்டுச்
சிங்கபுரமென்னு நகரின்கட் சங்கமனென்னும்
வாணிகனுடைய ¹ மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின்
கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர்
கூந்தலையுடையாய், நின்கணவனே இவ்வேனையன்றி நீ இனிப்
பதினாறாநாட் பகல் நீங்கியபொழுதிற் காண்பை; காணாங்கால்
வாறோர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக்கள்வடிவிற்காண்ப
தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை
யான்கேட்டேனென்றுகூற வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை
வினைத்திரிசொல்; ² “இ ஐ ஆய்” என்னுஞ்
சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால்
நடுக்க மில்லாதசிறப்பு; ³ “நீர்முற்றி
மதில்பொருடம்” என்பதனுணர்சக. கொன்றை.
யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான் இறைவன். பொது இல் -
பொதியில்; உகர வீறு இகரமாய்த்திரிந்து
உடம்படுமெய்யும் பெற்று, ⁴ “கிளந்தவல்ல” என்னும்
அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில்
வெள்ளி

யம்பலத்தென்றது, பொன்னம்பலமுமுண்டாகலின்; என்னை? ¹ “கண்ணிலாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுருந், தண்ணிலாத் தவழ்மணித் தலமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு லியன்றில் மதலை

மாட்டே” என்றார் துளாமணியுள்ளு. ² நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்; ³ “உரிச் சொல் ஈறுதிரிந்தது; இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தையுடைய இரு ளென்பதுஞ் சிறந்தது; “நள்ளென் றிறுத்த நடுவுகொள் யாமத்து” என்றார்

ராகவின். ஆரூர் - பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிழத்தல்; ⁴ “மக்க விழந்த விடும்பையினு மனையா ளிழந்த விடும்பையினு, மிக்க விடும்பை வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை யெனவிளம்பித், தக்க வதன லென்கழுத்திற் றுலி நீதந் தருளென்று, தொக்க மணிநீண் முடியானைத் தொழுது பின்னுமிவை கொல்லும்.” என்றார் பிறரும். வீரபத்தினி, மறக்கற்புடையாள். கோப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக ⁵ ஆறியகற்புஞ் சீறியகற்புமெனக் கூப்பு இரு

¹ மனைவி - நீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை இத்தரற் கட்டுரை காலதபாலும், மணிமேகலை; உசு - ஆம் என்பதாலும் உணர்க.

² தொல். வினையியல், கு. உசு. ³ கவித்தொகை, கூவு.

⁴ குற்றியலுகாப்புணரியல், கு. எ.அ.

⁵ துளாமணி, நகரவருணைச்சுருக்கம், எ. ⁶ உரிச்சொல் நளி.

⁷ உத்தர. திக்கு. ககஎ. ⁸ “ஆறிய கற்பிற்றெறிய நல்லிசை, வண்டார் உத்த லொண்டொழி களவ” என்றார்(குட)பதிற்றுப்பத்தியும்.

உசு. சிலப்பதிகாரம்

வகை. கொதியழல் - வெவ்வழல். சேறம் - மிகுசினம். விளைத்தோய், முன்
 னிலைத்தொழிற்பெயர். முதிர்ந்தல் - முற்படுதல். எனவே நல்விளைமுடிதலா
 லென்க. "ஏனைவினையுலப்ப" என்றார் பிறரும். இனி முதிர்வினையால்
 இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும். பைந்தொடியும் கூந்த
 லும் அண்மைவிளி. சிங்கல் - குன்றல். வார்தல் - நெடுமை. ஒலி - நுழைத்தல்.
 எல்லை -

சொல்,

பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த.
 உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு யாதென்றுவினாவி
 னாற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு கூறிற்றிலர்; என்னை
 ? அது கட்டுரை.

காதையில் விளங்கவுரைக்கப்படும்.

ருரு - சுரு.

அரைசியல்.....செய்யுளென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனாகுறக்கேட்ட

அடிகள் பொருட்பகுதியை

மூவகை உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார்:

(இ - ள்.) நூலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட்சிறிது ஒழுக்கம் பிழைப்பினும்.
 அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதூஉம், புக
 முமைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித் தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர்
 சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே
 செய்தோனை நாடிவந்து உருக்கொண்டின்று நுகர்விக்குமென்பதூஉமாகிய
 இம்முன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற்
 சிஸ்ப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம் நிறுத்துதுமென்று
 அவ்வடிகள் சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை.
உருத்து - உருக்கொண்டு;

முதிர்ந்தென்றுமாம். வினை - தொழில்.
நாட்டுதும், உயர்திணைக்கண்

வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை; அஃது
உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்

நிருந்தது. பாட்டிடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும் இசைப்
பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம்
கொல்லுமென்பது, ³ “என்பிலதனை வெயில்போலக் காபுமே, யன்பி லதனை
யறம்” என்பதனாலுணர்க.

ஆவதுஉம், ஏத்தலும், ஊட்டலும் இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தன
வென ஒருசொல் வருவித்தமுடிக்க.

சூக - உ.

முடிசெழு.....யருளுகென் றுற்கு

(இ - ள்.) முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு
வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின்,

அடிகள் நீரேயருளிச்செய்கவென்று வினாவிய
சாத்தற்கென்க.

தெழுவென்னுஞ்சாரியை, ³ “எனவென வருஉம் புள்ளி யிறுதிமு, னும்.
முங் கெழுவு முளப்புடப் பிறவு, மன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்,
செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள், அன்ன
மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால் அவ்விருபுள்ளியீற்றுச்சொல்லும்
அல்லாதனவும் சாரியைபெற்று முடிவனவுளவென்றாராகலின், புள்ளியீறல்

¹ தாலடிபார், க. ² திருக்குறள், என். ³ தொல். குற்தியறுக்கப்படுணரியல், கு. என்.

பதிகம்.

உரு

லாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லெனக்கொள்க.
 சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்துசெல்லு
 நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக்கோடாகச் சிறிது
 பொருள்பயந்ததும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள்
 இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நிற்பது;
 பொருந்துதலென்னும் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு
 முரியது, புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும்
 நிகழ்ந்ததாகலின். அடி கள், அண்மைவிளி. என்றற்கு -
 தான் பாடக்கருதி வினாவினசாத்தற்கு ; அங்ங்னங் கூறுது
 இங்ங்னங் கூறினாரென்க. என்சொல்லியவாரோவெனின், -
 இச்செய்கின்ற காப்பியம்
 மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை
 இவர் புகழ்ந்துரையாராகலின், யாம் காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதுகருதி
 கீரே அருளுகென ஏகரவினாப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்
 னற்கு அவர் கருதியபொருளிற் கு உடம்படாது சொல்லிற்கு உடம்பட்டா
 ரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம் வகுத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

கஉ - ரு.

அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்

(இ - ள்.) அவர்மணத்தில் மகளிர் வாழ்த்துதலையுடைய
 பாடலும்,

மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக்
காதையுமென்னுது பாடலுமென்றது
என்னையோவெனின், — இஃது ஆசிரியப்பாவால் வாராது
கொச்சகக்கலியால், வருதலானும், கதையையுடையது
காதையாமாதலானும்,
அவ்வாறு இதற்கு கதை நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலு
மாய் வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அற்றாக;
மேலும் கானல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியர்குரவை, தன்பமாலை, ஊர்

குழவரி, வஞ்சினமாலை, குன்றக்குரவை இவையிற்றையும் காதையென்றிரா
லெனின், — அவற்றைக்கூறாததும் சில வேறுபாடு கருதிப்போலும். என்னை
வேறுபாடெனின், — அவை தத்தமுடிவிற்கு கூறுதும்.

கூட - ச. குரவர் மனையறம் படுத்த காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை
இவ்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்த
வேண்டி வேறுபடவிட்ட காதையும்,

கூச - று.

நடநவின் மங்கை மாதவி யரங்கேற்று காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடித்து ஏழாண்டு நடநவின் மாதவி
மங்கைப்பருவத்தே அரங்கேற்றினகாதையும்,

கூச. அந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலையைச் சிறப்புச்செய்த

காதையும்,

சுஎ. இந்திர

விழலு ரெடுத்த காதையும்

(இ - ள்.) அந்நகரின் கண் இந்திரனுக்கு
விழவெடுத்த காதையும்,

சுஅ. கடலாடு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த விழவிறுதியிற்
கடலாழனகாதையும்,

சு

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

சுசு. மடலவிழ கானல்வரியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாடிய கோவலனும்
மாதவியும் கழிக்கான

விடத்து பாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும்
கதைநிகழாமையுணர்க.

சுசு - எ0. வேனில்வர் திறுத்தென மாதவி
யிரங்கிய காதையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப்

யிரிந்தமாதவி வருந்திய

காதையும்,

எ0 - எக. தீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த
காதையும்.

(இ - ள்.) கண்ணகி தான்கண்ட தீங்கையுடைய
கனாவின் திறத்தைத்.

தேவந்திக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், ¹ “ஒருபொரு
ணுதலிய வெள்ளடி மிய

லாம், நிரிபின் நி வருவது கலிவெண் பாட்டே”
என்பதனாற் கனாநிலையுரைத்தம்

பொருண்முடிபாகிய பாசைனைக்கூறுதலிற்
காதையாபிற்றெனவுணர்க.

எக - உ. வினாத்திறத்து நாடுகாண்
காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியார் மதுரைமுதுரையாடுதென
வினாவின் திறத்தை

யுடைய சோனாட்டின்வளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிக் கவுந்தியடிகள் வினவினதிறமெனவும்,
பிறர்வினவுந்திறத்தை

யுடைய எனவுமமையும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிய
நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர்
பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாணையும்;
எங். வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகியசாஸினி கொற்றவை
உருக்கொண்டாடிய
கோலச்சாரியும்;

“ இருவகை பல்வகை யென் னும் விலக்கோ,
டரியவுறப் புப்பதினொரூட்.

மிக் - குரவை வரி, * சொக்க ம்விநய நாடக
மென்றிவற்றூற், நக்கவனே யாட

லா சான்” என்றமைமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி;
இது வேட்டுவமக

ளாகிய சாஸினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு ஆடுதலின்; “கொற்றவை கொண்ட
வணிகொண்டி நின்றவிப், பொற்கொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ” என்பத
னூறிக. கூத்துளபடுதலின், நாடகவரிப்பெயராய், வேட்டுவவரி நிகழ்தலின்
இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எங்-ஈ. தோட்டணர்.....இறுத்த காணையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியோடு

காணையும்.

மதுரைப் புறஞ்சேரியிற் சென்று விட்ட

பதி க ம்

உள்

எச - னு. கறங்கிசை யூர்காண் காதையும்

(இ - ள்.) முழங்காநின்ற முரசொலியையுடைய

மதுரையைக் கோவலன்

கண்டகாதையும்.

எநு - கூ. சீர்சா

னங்கையடைக்கலக் காதையும்

(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த

கண்ணகியாகியநங்கையை மாதரிபாற்

கவுந்தியடிநீள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

எகூ. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ள்.) கோவலன் கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எள். ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்தியாக

மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சி

யர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை யென்பது

கூறுங் காலைச், செய்தோர் செயதகாம்பும்விறலு,
மெய்தவுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப" எனவும், "குரவை யென்ப தெழுவர்
மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்பின் ருட
லாகும்" எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும்

ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்தலான்

ஆய்ச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஎ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் கொலையுண்ட

தீத்திறத்தைக் கண்ணகி

கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்பும்,

இதுவும் ஊர்குழ்வரியும் சிறிது

கதைநிகழ்ச்சியுளவெனினும் மருட்கை

பென்னு மெய்ப்பாடும் அவலம் அரற்றுக் கவலை

கையாறென்னுமீவையும்

நிகழ்தலியல்பினான் இதனை மாலையென்றாரெனக் கொள்க.

எஅ - கூ. நண்பக னடுங்கிய லூர்குழ்வரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நாணிறந்து

வெளிப்பட்டவுருவினாடி கண்

ணகி ஊர்குழ்வந்த ஊர்குழ்வரியும்,

கண்ணகி ஊர்குழவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர்.
கண்கூடாகக் காண்ட லின் இஃது ஊர்குழ்வரி
யென்பதாயிற்று.

இதவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எக - அ0. சீரசால் வேந்தனோடு வழக்குரை காதையும்
(இ - ள்.) புகழ்மைந்த தென்னனோடு கண்ணகி வழக்குரைத்தகாதையும்,
உரைகராதை, வினைத்தொகை; இறப்பு.

அ0. வஞ்சின மாலைபும்

(இ - ள்.) அங்குனந்தானுரைத்த வழக்குநதோற்று உயிருநதோற்றநெடுஞ்
செழியன்மேவியைநோக்கிக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறியஇயல்பும்,

வஞ்சினமாவது - மேற்கோள். இக்கவிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா
• விய ஒருபொருளேயே கருதிக்கூறிய இயல்பையுடைத்தாகவின; மாலைபென்றார்.

உஅ சி ல ப் ப தி க ர ம்

அக. அழற்படு காதையும்

(இ - ள்.) அங்குனம்

வஞ்சினங்கூறினவள்முலைமுகத்து எழுந்ததீ அவளே
விய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக்,

கட்டுரை காதையும்

(இ - ள்.) அங்குனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றது மதுரைமாதெய்வம்
அவ்வழறணித்தற்குவந்து இவளது பவத்தொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - ந. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்

குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுகமலர்ந்த கோதையினையுடைய
குறத்தியர் இவனை

வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக
முருகவேளேநோக்கி அக்

குன்றின்கண் ஆடிய குரவையும்,

ஆய்ச்சியர்குரவையிற் கூறியது இதற்குங்கூறுக.

கோதையென்று பாடங்

கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த குரவையெனினும்
அமையும்.

அந. என்றிவை யனைத்துடன்

(இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட

இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,

கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியுமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட காதையும்,

கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.)

அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று

நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை

நட்டகாதையும்;

அரு. வாழ்த்து—(இ - ள்.)

அங்ஙனநடுங்கல்லான் பிரதிட்டையும்

விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும்
நெடுஞ்செழியனையும்

பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அரு. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு கனகவிசயர்முதலிய
ஆரியமன்னருள்விட்டார்க்கு வாங்கொடுத்தகாதையோடே,

ஒடு, ஒப்பொப்புரை; எண்ணெடுவுமாம். தருதல் -
கொடை.

அசு. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.)

முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அள. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்

(இ - ள்.) உரையிடையிட்டனவும்

பாட்டிபையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன், காதையொடு இவ்வாறெந்தும்
உரையிடையிட்ட பாட்

டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை முற்று.

பதிதம்.

உக.

அ.அ. உரைசா லடிக ள்ருள

(இ - ள்.) புகழமைந்த இளங்கோவடிகள்

அருளிச்செய்ய,

அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அ.அ. - கூ. மதுரைக் கூலவாணிகள்

சாத்தன் கேட்டனன்

(இ - ள்.) மதுரைக் கூலவாணிகளுள் சாத்தன்

கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து; அவை:— நெல்லு, புல்லு,

வரகு, தினை, சாமை,

இறுங்கு, தோரை, இராகி; பதினெண்வகைத்தென்பர்

கூத்தநூலார்.

கூ. இது—(இ - ள்.) இவ்வரையறை

கூ. பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்

மரபென்

(இ - ள்.) அறப்பால், பொருட்பால்,

காமத்துப்பாலாகிய அப்பாஸ்களின்
வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு
இதுவென்க.

என்னென்னும் அசைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு

முடிபு சிறப்புடைத்தது.

அடிகட்கு அறிந்தருணியென இருந்தசாத்தன் உரைப்போன் இவனென,
வினைவினைவு யாதென, விறலோய், கேட்டனனயானென, அறங்கூற்றுவதூஉம்
உயர்ந்தோரேத்தலும் ஊட்டுமென்பதூஉங்

காரணமாகப் பெயரான் நாட்டுதும்
யாம் ஒரு பாட்டுடைச்செய்யுளென,

அருளுகென்றற்கு அருளக் கேட்டன
என்க.

அறுபத்தெட்டாமடியுட் “கடலாடு காதையும்

” எனக் குறளடியும்,

(அடு) “வாழ்த்து வரந்தரு காதையொடு”

எனச்சிந்தடியும் (அக) “இவ்வா

றைந்தும்” எனக் குறளடியும் வந்து, ¹ “ஈற்றய லடியே

யாசிரிய மருங்கிற்,

மூற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப” என்ற

ஆசிரியர், ² “இடையும் வரையார்

தொடையுணர் வோரே” என்றதனாற் குட்டச்

செந்துக்காயிற்று.

இது,

நாற்பொருளுள்ளும் அகத்திணைக்கண்ணது

இன்பமாகலானும்,

புறத்திணைக்கண்ணது பொருளும் அறனுமாகலானும் வீடொழிந்த முடிபு கூறியின்றது. அதனானே, ¹ “மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய லெப்பதிகாரம்” என்பாரானதுவு மென்க.

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று.

¹ தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. கூ.அ.

² “கக.”

³ இதனைச் சிலப்பதிகார இறுதிக்கட்டுரையிற் காண்க.

உரைபெறுகட்டுரை.

க. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு

மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை யெய்தி வெப்புநோயுங்
குருவுந் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றி

வேற்செழியன் நங்கைக்குப்
பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று கள வேள்வியால்
விழவொடுசொந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து
நோயுந் துன்பமு நீங்கியது.

உ. அதுகேட்டுக் கொங்கிளங்கோசர்
தங்கனாட்டகத்து நங்கை க்கு விழவொடுசொந்திசெய்ய
மழைதொழிலென்றும் மாறாதாயிற்று.

ங. அதுகேட்டுக் கடல்குழிலங்கைக்

சுயவாகுவென்பான் நங்கைக்கு
நாட்பலிபீடிகைக்கோட்டமுந் துறுத்தாங்கு
அரந்தைகெடுத்து வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்க
ளகவையினாங்கோர் பாடிவிழாக்கோள் பன்முறை
யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகிப்
பிழையா விளையு னாடாயிற்று.

ஈ. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி
காழியகத்து எத்திறத்
தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப்
பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து நித்தல்விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

உரைபெறுகட்டோரை முற்றிற்று.



உ. கொங்கிளங்கோசர் - குறம்புசெலுத்தவார் சிலவீரர்.

ங். நாட்பலிபீடினைகக் கோட்டம், -. நித்தலும்
கோட்டம். அரந்தை - துக்கம். பிழையாவினையுள் -

பலியிடுமிடத்தையுடைய

குன்றாவினையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தாலும் - வேண்டினார் வேண்டியவாறெல்
லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

உரைபெறுகட்டுரை.

ஙக

க.

அன்றுதொட்டு.....நோயுந் துன்பமுநீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; 144
வெள்வா ளெறிந்த

என் விலங்கு டறுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி

பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணை

மடந்தை வானுயர் கூரக், காவலன் செங்கோல் வீளைய
வீழ்ந்தனன், கோவ
லன்” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி

மழைவறத்தன்மிக்கு அதனை

னை வறுமைபுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும்
இடைவிடாதுநலிதலிற் கொற்

கைக்கணிநுந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலி

யிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து

விழவெடுத்தலானே அவனாடு மிகவும்

மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோய்நீங்கிற்று.

வெப்பு - தொழுநோய்;

“வெப்பின்முப்பழச்சுனை” என்றாராகலின்.

இது வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாறாதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்ஙனம் செழியன் நன்மைசெய்து

அனைவரீங்குதலின் அத

னைக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய
கோசரும் நங்கைக்கு அங்

ங்ஙனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான்

அனைவரீங்குதலோடே மழை பெய்தற்

செழியில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதரயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை ;
பருவநாளெனினுமமையும்.

ங. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை

அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாரு

வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன் நங்கைக்கு அங்ஙன
ம் நாடோறும் பலி

கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு
கோட்டமுமமைத்து

முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு
வேண்டிவரங்களை இவள்தரு

மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே
ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி

தோறும் உலாச்செய்விக்க மழை குறைவின்றி
நிலைபெறுதலானே அன்றே

பொய்யாதுவிளையும் விளைவிளையுடைய நாடாயிற்று
அவனாடு.

பாடி - நகரி.

ஈ. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டு உறையூரிடத்தே பெருநற்கிள்ளி
யரசனாகியவளவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின், எத்திறத்தானும் நமக்கு
அரந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி நங்கைக்கு அங்ஙனம் கோட்ட

மும்மைத்து நித்தல்விழவும் நடத்தினுனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த உரிமைபற்றி. கோழியென்றது, திருகோழி நிலமுகியத்தால் யானையோடு பொருது அடினைப் போர்தொலைத்தல்

¹ சிலப். கொலைக்களக்காதை, உகக - எ.

² சீவகசிந்தாமணி, எடு.

நஉ உரைபெறுகட்டுரை,

கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று; ¹
“முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை
வாரணம்” என்பர்மேலும். நித்தல்விழா - சேலி. அரந்தை
- துன்பம்.

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய
கட்டுரைச்செய்யுள். ² “உரையிடை யிட்ட பாட்டிடைச்
செய்யு, ஞரைசா லடிக ளாளுள்” என்றமையாள் காப்பியங்
கட்குச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில வ
ருமெனக்கொள்க. என்னை? ³ “உலையும் பாடையும் விரவியும்
வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.



நாற்சிறப்புப்பார்வம்.

வேன்பா.

நீடிநுங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே --

கூடலார்

கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ
முனிசேரன்

றண்டா ஷரைமுத் தமிழ்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றோதிய நான்முகத்

தோன்படைத்த

குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்தமிழ்ப்
புலத்ததி கார னுறைபதி பூம்புகார்

போற்றநின்ற

சிலப்பதி காரஞ்செய் தானேஞ்சேரர்

சிகாமணியே.

இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே; இயற்றியவர்பெயர்

விளங்கவில்லை. —

¹ சிலப். நாயகாண்காதை, ௨௪௭ - ௮. ² சிலப். பதினாம்,
௮௭-௮

“ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும் பாடையும் விரலியும்
வருமே” தண்டியலங்காரம், பொதுவணியியல், ௫. ௧௧: என்பதில் இவ்வழி காணப்படு
கின்றது.

(யி - ம்.) * ‘செய்தான்சேரனன்பர் சிகாமணியே.’

மு த ல ல வ து
புகார் க்காண்டம்.

க:—மங்

கலவாழ்த் துப்பாடல்.

¹ திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப்
போற்றுதுங்

† கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண்
குடைபோன்றிவ்

வங்க ணுலகளித்த லான்

² ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுங்
காவிரி நாடன் நிகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்

³ மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது
நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்
மேனின்று தான்கரத்த லான்

க0 பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ

டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்

ஆங்கு,

பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுவதும்

திங்களைப்போற்றுவதுமென்னுமடுக்கு, சிறப்
பின்கண் வந்தது.

ங. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம்.

[பொருளுக்கும் மேலாகநின்று.

அ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். கூ.
மேனினு - எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க-கஉ. இவை நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும் புகாரினை
யும் சிறப்பித்தன.

கக. ஆங்கு - ஆதலால்.

¹ "முந்நீர்நாப்பன்" (கூ0) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.
இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள், (தொல். புறத். கு. கூ0 - இளம்; கு. கூ - த.)

² இது திகிரியைப்பூனத்துரைத்ததற்கு மேற்கோள், (தொல். புறத். கு. கூ - த.)

³ "மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே" (தக்க. கடவுள். கூ - உரை) என்பதற்கு
இது மேற்கோள். இத்தொடர், "திங்களைப்போற்றுவதும்" என்பது முதலிய மூன்
றையும் பின்பற்றித்திருமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'புகாரிகாண்டம்.' † 'தொங்கலார்த்'

கடு ¹ பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய
பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறு ருயர்ந்தோ ருண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

உ௦ அதனால்,

² நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு
போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்
மாகவா விகர்வண்கை மாநாய்கன்

குலக்கொம்ப

+ ரீகைவான் கொடியன்னு வீராறுண்

உரு அவளுந்தான்,

டகவையாள்

↓ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை

வடிவென்றுந்

தீதிலா வடமீனின் றிறமிவ டிறமென்று

மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய

பெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்

௧௬. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

௧௭ - ௧. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற

மூன்றனையும் ஒருவாற்றான் ஒப்புரைக்கின்றார்.

௧௮ - ௨௦. (பா) நிலீஇயர் நிற்பதாக. கேள்வியான்

முழுதுணர்ந்தோர் அப்படிப் புகழினல்லது

இம்மூன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங் கூறார்; உயர்ந்தோருண்

மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் -

ஆதலால். ௨௧ - ௨. நாகருலகத்துடனும்

இவை பொருந்தும்.

தேவருலகத்துடனும் போகம் நீள்புகழ்

௨௩. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

௨௪. ஈகை - பொன்.

௨௬. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு;

இவள்வடிவென வருவிக்க.

௨௮ - ௧. வயங்கிய பெருங்குணத்துக்

குணத்தாற் காதலித்தவள்.

காதலாள் - விளங்கிய பெரும் இவளை முன்கூறிற்று;

கதைக்குநாயகியாதலின்.

1 "பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ" (மலைபடு. ௪௪௬)

2 இவ்வடி, "மேலைநாகர் கிழைநாகர் போன்மயங்கி வீழவே" (தக்க. ௧௦௧)
என்பதற்கு மேற்கோள்.

(பி - ம.) * 'தழீஇய' † 'சய்கை' ‡ 'போதிலிவாழ்'

நகர் சிலப்பதிகாரம்

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

101 வாணார் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்
மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணோன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

102 ருரையினர் பாட்டின ரொகிந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு 2 கோதைய
ரேந்திள முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்.
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை

முனைக்குட விரைபினர் முகிழ்த்த மூரலர்
 ௬௦ போதொடு விரிகூந்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்
 காதலற் + பிரியாமற் கவவுக்கை நெுகிழாமற்
 நீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
 † யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னுளை
 மங்கல நல்லமனி யேற்றினார் தங்கிய.
 ௬௧ விப்பா விமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
 யுப்பாலைப் பொற்கோட் டெழயதா
 வெப்பாறுஞ்

செருமிகு ி சினவேற் செம்பிய
 நெருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ னெனவே.

௩௦ - ௩௩. சந்திரன் உரோகிணியைச்சேர
 கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

அருந்ததியினது தகையானைக்

௩௪ - ௬. விரையினர் மலரினராகிய
 விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன. இவை
 வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

கூ0. இச்சொல்லப்பட்ட கொடியன்றார்.

கூங. உலகினருந்ததி, இல்பொருளுவமை.

கூசு. உழையதாம்படி (கூஅ). உருட்டுவோனென (கூசு)
அமளியேற்றினு ரென்க.

1 "அங்க னிருவீசம்பு வீவங்கத் திங்கட், சுகடம் வேண்டிய தகவர் கட்டத்து
.....வதுவை மண்ணிய மகளிர்" (அகநானூறு, ககக.)

2 "பலவகை வீரித்த வெதிர்பூங்
சுண்ணத்தர்" (மதுரைக்காஞ்சி, நகஅ)

கோலையர், பலர்தொகு பிழத்த தாதுகு
(கூ.)

(பி - ம) * 'தயங்குமேனியர்.' † 'பிரியாமைக் கவவுக்கை ஞெகிழாமை.'
அண்வீசம்பினருந் ததியன்னாள்.' ‡ 'நெடுவேல்.' ** 'உருட்டுகோன்.'

‡ 'அங்'

கூஅ சிலப்பதிகாரம்

புனைந்துரைத்தற்கு, "குடைநிழல் மரபு" என்றதனால்
கொடையும் திகிரியும்

உயர்ச்சியும் புனைந்துகூறியவாறாயிற்று.

கந - கூ. ஆங்குமுழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்படிப்போற்றினல்லது,
முனைவனாலின் முடித்தகேள்வி

யான் எனைத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர்,
பொதியில் இமயம் புகா

ரென்னும் இம்முன்றும் ஒருதன்மையவாதலான்,
ஆதியிற்றேன்றிச் சலிப்

பின்றி நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு
அந்தமுண்டென்று

கூறார்; அவற்றில் உயர்ந்தோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஒரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த
வல்ல வேறுபிற

தோன்றினும், கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர்
கொளலே” என்னும் புற

னடையாற் கொள்க. பதியெழுவறியா - பதியினின்றும்
பெயர்ந்தலையறியாத;

எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு;
ஆதிகாலத்தேறிய

சூடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின. பொதுவறுகிறப்பு -
தனக்கே உரியகிறப்பு.

ஒடுக்கம் - முடிபு. உயர்ந்தோர் - முனிவனும்,
இறைவனும், அரசனும்; இனி

உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும்
 பழங்குடியிலுள்ளாருமென்றுமாம்;
 என்றது இமயத்தோடும் பொதியிலோடுமுள்ள
 இருடிகளையும் புகாரிலுள்ள
 வணிகரையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் -
 உண்டாகலின். முடித்தகேள்வி -
 கரைகண்டகேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன்சிதர்ப்பும் புகார்ச்சிதர்ப்பும்
 கூறியவாறாயிற்று.

உ0. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது
 அத்தன்மையதாகலான்;

என்றது, புகார் நிலைபேறுடையதாகலாற் போகமும்
 புகழும் நிலைபேறுடை
 யவென்றவாறு.

உக -

ச. நாகநீணாகநாடு.....அகவையாள்
 (மும)

(இ - ள்.) சுவர்க்கம் ³ பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போக
 நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண் மழைபோல்வழங்கும் கையை

யுடைய மாநாய்கனுடைய குலத்திற்குேன்றிய
 கொம்புங்கொடியும்போல்வாள்;

பன்னீராண்டிற்குட்பட்ட பிராயத்தாளாயினுளென்க.

நாகநீணகர் - சுவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம்.

போகநீள்புகழ், உம்மைத்.

தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரனிறை. மன்னும் - நிலைபெறும்; இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான்-விசம்பின்மேகம். மாநாய்கன், சிறப்புப்பெயர். ஈகை - பொன்; வாங்கொடி - வான்வல்லி; பொன்மெய் வான்வல்லியென்க.

அவற்றோடுமொக்க மன்னும் புகாரெனினும்மையும்,

உரு. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,

உம்மை இசைநிறை.

1 தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கு. ச. அ.

2 பவணம் - நாகுலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகுலோகம் போகத்திற்பெற்றத்தென்

பது சைனதாற்றணிபு.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

நகல்

உசு - கூ. போதிலார்.....என்பாண்மன்றோ

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய புகழூடையவழவு இவள் உழவையொக்குமென்றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய கற்பு இவள் கற்பையொக்குமென்றும். உலகின்மாதார தண்ணைத்தொழுதேத் தும்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பாள்; அவள்பாரென்ற கண் ணியென்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க.

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவினாள், ஒருபெயர். தீது - ¹ பிறர் நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும், இடைச்சொல். புகழ், இடைநிலை விளக்கு. பின்வருகின்ற இவ்வுள்ளப்பதனை முன்னுங்கூட்டுக. மன்னும் ஓவும் இடைச்சொல்.

௩௦ - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து * நெடுநிலமுழுவதையும் தனியேயானும் கரிகாலனைமுதற்குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய ஒப்பற்றகுழிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தையுடையான்; அவன்யாரெனின், தன்னுடைப்பொருளை இல்லாதார்க்கருளும் மாசாததுவானென்று பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு நிதிக்கிழவனுடையமகன் பதினாறுண்டிற்கு உட்பட்ட பிராயத்தானென்க. பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின் முதிர்ந்தல் மரபன்மையின், அகவையான் அகவையானென்றார். ஒப்பின்மையின் மிகுதி கூறுவார் ஒரு தனிக்குடியென்றார். ஒடு - இன்; உருபுமயக்கம்; உறழ்பொரு; இதுவும் புற னடையான் முடிந்தது. வருநிதி - நல்வினையாற் ² கலத்தினுங் காலினும் வருநிதி; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு - பொருளற்றார்க்கு; நிதியற்றார்க்கும் நல்வினைசெய்தார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம்; அதற்கு இல்லாராகிய பலர்க்கென்க. ஆர்த்தம் - நிறைவிக்கும்; நுகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாததுவான், இயற்பெயர். இரு

நிதிக்கிழவன், சிறப்புப்பெயர்.

௩௫. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.

சுண்டும் உம்மை இசைநிறை.

௩௬ - ௬.

மண்டேய்த்த.....என்பான்மன்றோ.

(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழினையுடையான்,
பண்ணைத்தொலைத்த

மொழியினுராகிய மதிபோலுமுகத்தினையுடைய மடவார் தம்
காதலால் உலகிற்

கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வேளென்று அவ்னிசையைத்
தமதாயத்தின்கட்பாராட்

ழிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு
ஏத்துதற்குரியான்; அவன்பா

ரெனின், கோவலெனன்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

‘மண்டேய்த்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்
; மண் இடத்திற்

சிறிது என்றார் வள்ளுவனும். புகழினான், எழுவாய்.

பண்டேய்த்த-பண்ணைக்

கெடுத்த, செவ்வேளென்றார், வேள் இருவருளராகலின்.

முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேகை, உஉ - ஆம் காதை, சச - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² சிலப், மலையுறம். எ. (பி - ம்.) * ‘தேயிதிலம்’

வேளென்றது, ² “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு”
என்ப்த்நூல். போக்கி - எங்

ஞும் போகப்பண்ணி; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு -
கர்மக்குறிப்பினால் உட்

கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும்
சயமாதும் புகழ்

மாதும் புவிமாதமென்று கூறி, இவர்; அழகிற்கும்
அறிவிற்கும் ஆண்மைக்

கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும் இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துந், கிழமையா
னெனினுமமையும்; ³ “கலையின தகலமும் காட்சிக் கின்பமுஞ், சிலையின
தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி னகலிய மார்ப னல்லதீவ், வுலகினி
லிலையென வொருவ னுயினான்” என்றாற்போல.

இனி, மொழியினுலென்றுபாடமாயின், மடவார்
திரணயிவே. மொழி

யாலே புகழினான் செவ்வேளென்று இசையைப்பரப்ப
ஏனையோரும் காதன்

மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான்
யாவனென்றிற் கோவல

னென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றலுமொன்று;
இப்பொருளுக்கு,

போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முற்கூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல்
உட்கோளாகலான்.

சு0 - சு2. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தன்மையாரைக் குரவரிருவரும்
ஒருபெருநாளிலே மனைவணி

காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர்; மகிழ்ந்த அளவிலே
யென்க.

உழி - அளவு.

சு௩ - சு. யானை.....சுந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை
யானையெடுத்தத்த இருத்தி அம்மா

நகர்க்கு இவர்மணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கழுத்து. இரீஇ - இருத்தி.
சுந்தாரெனவே அறிவித்தா

ரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்து யானையேற்றி
அறிவித்தல் மரபு.

சு௪ - எ.

அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசுமுதலிய இயம்பின;
முருகுமுதலிய அதிர்ந்தன; பணிலமுதலிய முழங்குதல்

எழுந்தன் ; வெண்குடைகள் அரசனுயர்

வெழுந்தபடி எழுந்தன் ; மங்கல்வணி ஊரெங்கும்
எழுந்ததென்க.

முருடு - பத்தல் ; மத்தளமுமாம். அகலுள் -
தெருவுமாம்,

சஅ - கூ. மாலைதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித் தூணிரைபொ
ருந்திய மண்டபத்த நீலப்பட்டு மேற்கப்பியிழைநிறத்தின முத்தின்பந்த
ரிடத்தேயென்க.

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி;
அஃது அக்காலத்து

முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ - பொலிவு.

ரு - ரூ. வானார்.....நோன்பென்னை

¹ திருமுருளாற்றுப்படை, உ. ² சீவகசிந்தாமணி, சகக.

க.---மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

சக

(இ - ள்.) மதியம் சகடனைந்தநாளிலே பார்ப்பான்
மறையிற் சோதிடாங் கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே
சடங்குகாட்ட இவர் இங்ஙனம் தீவலஞ் செய்கின்ற இதனைக்
காண்கின்றவர் கண்கள் முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது
காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்கள்நோன்பு என்னையெனினுமமையும்.
சகடு - உரோகிணி. மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ;
புரோகிதனுமாம்.

ருச - ரூ. விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய்
மலரினராய் உரையின ராய்ப் பாட்டினராய்
ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

நக - எ. ¹ சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) ஏந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப்
புகையினராய்க் கோதைய ராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

நஅ - க. விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க்
கலத்தினராய் முனைப்பா லிகையினராய் நிறைகுடத்திட்ட
கை புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்ந்தனராயும்
நிரையினர்கள்,

ஒருசொல் வருவிக்க.

கூ0 - கூஅ. போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்னார், இவளும்
தன்காதலனைத் தன் கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற்
புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை அகத்திட்டகை *
புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்வோளாக; இருவரன்
பும் சருவதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம்
வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால் வணங்கி அவ்வகையேத்திப்
பின்பு சிலமலரைத்துவி, இப்பால் இமயத்திருத்திய
வேங்கை பொற்கோட்டு உப்பாவிடத்ததாயே நிற்பதாக;

எப்பாலும் தன் போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன்
மாரில்லாத தன்திகிரியை உருட்டு வோனாகவெனச் சொல்லி,
உலகில் அருந்ததியன்னுனை அமளியேற்றினாரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதறுகென
ஏத்தித் தூவி அருந்ததியன்னுனை உழையதாக
உருட்டுவோனாகவென அமளியேற்றினாரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிசைக் கொச்சக்கலிப்பா.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்
முற்றிற்று.



¹ மதுரைக்காஞ்சி, நக.அ. க.

(பி - ம்.) * 'புல்லம்போது நெகிழாமல்'

க

இரண்டாவது
மவனயறம்படுத்தகா
தை.



உரைசால் சிறப்பி நரைசுவிழை திருவிற்

பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி

ரு யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேள

மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும்

பண்டங்

கலத்தினுங் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
ருத்தர குருவி னொப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநனு
மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமளிமிசை
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் திருந்துழிக்
கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புகழமைந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

ச. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத.

ரு. விருந்திற்றேம் - பரதேசங்கள்.

சு. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின் தொகுதி கூறுவார்,
தேம் ஒருங்கு தொக்கன்னவென்றார்.

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்குன்றத.

செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

க - க0. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க திருவினையுடைய அருந்தவமுடித்தோர் போகபூமியில் தோன்றுமாறுபோலத் தோன்றிய.

எ. கலத்தினும் காலினும் தருவனரீட்டிதலால் (நு) விருந்திற்றேளம் (க) ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (ச) வழங்கத் தவாஅப்பெருக்கத்ததாதி (க) அரக விழை திருவினையுடைய (உ) கடலோடிகள் மலிந்தநகர் (க0) உத்தராகுருவினை யொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய கண்ணகியுங்கோவலனும்.

இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தராகுருவை ஒத்தது.

(பி. ம.) * தருவனரீட்டி

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுரு யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர்
தாமரை

வயற்பூ வாச மனையி யயற்பூ
மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்

தாதுதேர் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்
 ௨௦ புரிசுழ லளகத்துப் + புகலேக் கற்றுத்
 திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
 மாலைத் தாமத்து மணிநிரைத்து வகுத்த
 கோலச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து

வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்

௨௫ கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
 விரைமலர் வாளியொடு + வேனில்வீற்

நிருக்கு

நிரைநிலை மாடத் தரமிய மேறிச்
 சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
 கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி
 ௩௦ முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
 கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
 வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த

வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன்

மாலையொடு

கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்
 ௩௫ தாரு மாலை யு மயங்கிக் கையற்றுத்
 தீராக் காதலிற் நிருமுக நோக்கிக்

கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை

¹ குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த

வழுகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு

சு0 ஓ முரிதி னின்னோ டுடன்பிறப் புண்மையிற்

நடு. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு மாலையு மயங்கி' என்றார். கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சியால் அவசமாகி.

கக. கண்ணகியும் கோவல்லும் (கக) இடைநிலத்திருந்துழித் (உச) தென்றல் (உடு) கண்டுமகிழ்வெய்திச் சிறந்து (உஎ) ஏறியிருந்து (உக) எழுதித்

(நடு) கையற்றென்க்கூட்டுக.

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

சு0. உரிதின் - உரித்தாக.

¹ குழவியென்னும் இளமைப்பெயர் திங்கையடுத்தவருமென்பதற்கு இது மேற் கோள், (தொல். மரபு. கு. உச - பேர், தன். மயில. கு. ந அள.)

(பி - ப்.) * 'மாதலிச்,' † 'பூவிலேக்கறிது,' ‡ 'வேனில்வீற்றிருத்ததெடுநிலை.' § 'உரி திதுதின்னோடு,' 'உரிதினினினோடு.'

சுச சில ப் ப தி க ர ம்

பெரியோன் றருக் திருதுத் லாகென

¹ வடையார் முனையகத் தமர்மேம்

படுநர்க்குப்

படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலி

ஹருவி லாள நெருபெருங் கருப்புவி
 சடு லிருகரும் புருவ மாக * வீக்க
 மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலிற்
 நேவர் கோமான் நெய்வக் காவற்
 † படைநினக் களிக்கவத னிடைநினக்

கிடையென

வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை

யின்றியு

ரு0 மிறுமுறை காணு † மியல்பினி னன்றே

யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின்

முகத்துச்

செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா ட்

வீத்தது

மாயிரும் பிலி மணிநிற ** மஞ்சைநின்

சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு

ருரு மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக்

கழிந்து

நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச்

செறியவு

மனிய தாமே சிறுபசங் கினியே

குழலும் யாழ் மமிழ்துங் குழைத்தநின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின் வாகியு

கூ0 மடநடை மாதுநின்

11 மலர்க்கையி னீங்கா

துடலுறைவு மரீஇ பொருவா வாயின
நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா

ராட்டுநர்

மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

ச2 - நு. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தலால் அமர்மேம்படுநரதுமுறை
மை இவட்டுக் கூறப்பட்டது.

சசு. இவனைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின் முன்பிறத்தல்
கூறப்பட்டது.

சக - நு2. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும்
குமரவேள் தன்கையில்
வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை வருத்தும்
இயல்பினுன்னே.

நுநு. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். நுக.
செறிதல் - ஒளித்தல்.

நுக. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இன்பொருளுவமை.

நுஎ. கிளி (சுக) நீங்காவாயின; அதனால் (நுஎ) அளியவென்க.

கூஉ. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். கூரு. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.

‘அடையார்...சக்க’ என்னும் பகுதி தக்கயாக்கப்பரணியில். கூஉஉ - ஆம்
தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றவ்ளது.

(பி-ம்.) * ‘சுபீத்தன்.’ † ‘படைதினக்கனித்தன்னதன்.’ ‡ ‘இயல்பினன்றே.’
§ ‘சுத்தன்.’ ** ‘மஞ்ஞசாயற்கு’ †† ‘தளிர்மலர்.’ ‡‡ ‘மலர்க்கைதங்காதடனுறைபு.’

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுரு

பிறிதணி யணியப் பெற்றதை

யெவன்கொல்

கூரு பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு

மெல்லவிழ் மாலயொ டென்னுற்

றனர்கொ

னா நல்லகி னுறம்புகை யன்றியு

மாண்மதச் சாந்தொடு வந்ததை

யெவன்கொ

நிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி

வன்றியு

எஃ மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை

யெவன்கொ

றிங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை

வருந்தவு

மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுந்

றனர்கொன்

மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே

எடு யரும்பேற்ற பாவா யாருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகள் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ

யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ
உடு தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்

தயங்கிணர்க் கோதை தன்னெடு

தருக்கி

வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல்

வுழிநாள்

வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி

உடு

மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
 விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
 வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண

வரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

சுச. பிறிதணி அணிதலாம் பெற்றபயன் என். [நாற்றம்.
 சுசு. எல் - ஒளி, என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார். சுஎ. நானம் -
 சுஅ. மானமதம் - புழுகு கத்தாரிமுதலாயின. வந்ததை - வந்தவுறவு.
 எ0. உற்றதை - உறவு. எஉ. என்னுற்றனர் - என்னபித்தேறினார்.
 அக. உலவாமை - ஒழியாமை. அஉ. தருக்கி - மிக்கு.
 அச. (பா) பேரிற்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

அரு. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் - துறக்
 தாரைப் பூசித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். அசு. பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லை.
 அஎ. வேறுபடுதிருவின் - நானாவிதமான செல்வத்தோடே, வீறு - பெருமை.
 அஅ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப் புணர்க்கவென்க.

(பி.ம.) * முத்துடன்.

சுசு சில ப்ப தி கார ம்
 யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் * கிழமையிற் கூ0
 காண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென்.

வேண்பா:

1 + தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்ந்தா
லெனவொருவார் காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து -
நாமந் தொலையாத விற்பமெலார் துன்னினார்
மண்மே னிலையாமை கண்டவர்போ னின்ற.



க - உ. 2 உரை சால்.....மாநகர்

(இ - ள்.) புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய அரசரும்
விரும்பும் செல்வத்

தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க
மாநகரென்க.

அரசென்பது, 3 “குழமை யாண்மை” என்னுஞ்
சூத்திரத்து ‘நிலையின

வாயினு, மஃநினை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்’
என்பதனால் முடிந்தது;

சிறப்பும்மை விரிக்க.

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான.
நகரெனினுமாம். பயம் -

மன்னர் விழைச்சி.

ங - கக. முழங்குகடல்.....கொழுநனும்

(இ - ள்.) மாநகர், கலத்தாளும் காலானும்
சாட்டுதலானே பெறுதற்கரிய

பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய
தேயங்கள்வந்துகடி

ஒருங்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம்
முழங்குகடல்குழந்த ஞாலமுழுதும்

ஒக்கவரினும்
வழங்கத்தொலையாதவளத்தினையுடையதாகலின், அங்ஙனம்
அறத்

தினாகிய பொருளால் * தலைப்படுதானத்தைச் செய்தோ
ரெய்தும் உத்தராகுரு

வினையொக்கும்படி குலத்திற்குன்றாத செல்வர்க்குத்
தோன்றிய பெரியமலர்

போலும் கண்ணையுடையாளும் அவள் காதலிக்கப்படும்
கொழுநனுமென்க.

1 இவ்வெண்பாப் பலபிரதிகளில்லை.

* இந்த "உரைசால் சிறப்பின்" என்னும் அடிக்குறண்ணர், "திருவின் செல்வ்
யொடு பெருநில மடத்தையை, யொருந்நி யாண்ட செருவடு திண்டோட். கரிகாற்
பெரும்பெயர்ந்திருமா வனவினைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் ரெடுத்த, மாலைத் தாகிய
வளங்கெழு செல்வத், தாறைந் திரட்டியு மாபிரங் குழகஞும், வீறுசான் ஞாலத்த
வியலணி யாதி, யுயர்ந்தோ ருலகிற் பயத்தரு தானமு, மில்லது மிரப்பு நல்லோர் குழு
வுந், தெய்வத் தானமுந் திருத்திய பூமியு, மைய ருறையுரு மறவோர் பன்னியும்,
லின்னவ ருலகினி னண்ணிடு தகரமொ, டெண்ணுவரம் பரியா லிசையொடு சிறந்த"
என்னும் அடிகள் பதின்மூன்றும், மிதிவைப்பட்டி. அழகியசிறீரம்மடலக்கவிராயரவர்கள்
வீட்டுச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

* தொல்காப்பியம், கிளவியாகீகம், கு. ௫௬.

* தலைப்படுத்தானம் - உத்தமதானம்; "அறத்தி னாற்றிய வரும்பெரும் பொருளைப், புறத்துறைக் குற்றமூன் உறுத்ததற் றவர்க்குக், கொள்கெனப் பணிந்து குறையிரத் தவரவயி, னுள்ளமுவுந் தீவ துத்தம தானம்" என்பது திவாகரம்.

(பி - ம்.) * 'கேண்

மையிற். * தூமப்பணிபலவுந்தோலாதவேலேத்து.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுஎ

அத்தகு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஒழுகும் மனைவிபோ டேயெனினும்மையும்.

அரும்பொருளாவன:—¹ "நீரின் வந்த நிமிர்பரிப்

புரவியுங், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங், குடமலைப் பிறந்த வாஃமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங், கங்கை வாரி யுங் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு, எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும் பிறவும்.

மரியவும் பெரியவும்"

² "

புலவர்"

இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய தாகு என்பதனாற் கலத்தினும் காலினு மென்றார்; கலம்

மென்மனார்

- மரக்கலம்.

கால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிருமரபோரும்
ழிக்குமரபெனக்கொள்க.

கலத்தொடுசேறல் பின்னரு

அருந்தவம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தராகுரு - போகபூமி; அஃது அறு
வகைப்படும்; என்னை: 1 “ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண
வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தா குருவமெனப், போக பூமி
யறுவகைப் படுமே” என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து 2
போகநுகருமாறு, 3 முடிபொருட்டொடர்நிலை யுள் தான
ப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம்

வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டிக்.

குலத்திற்குன் றுதல்-பூப்பின்கப்பிரிதல்; அன்றி 4 நடுவின்றி நன்பொருள்
விவஃகலுமாம். குலத்திற்குன்றாமை - 1 “நெடுநகத்துப் பகல்போல, நடுவு
நின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி
நாடிக், கொள்வதுஉயிகைகொளாது

வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப
கொடுப்பதுஉங் குறைகொடாது” என்ப

தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும்
கொழுகுமென்க.

மயன்விதித் தன்ன.....இருந் துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடைநிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற் போன்ற மணிக்காலமணிமிசையே இருந்துழியென்க.

¹ பட்டினப்பாலை, கஅஇ - கூஉ. ² தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. கக.

³ திவாகரம், கஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறத்து போகநுகருமாற்றைப் பின்வரும் திவாகரச் சூத்திரத்தா லுணர்க; "பதினா ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப், பன்னீ ராட்டைக் குமரியு மாடி, யொத்த வன்வினா மொத்த நலத்தினும், கற்பக⁵தன்மா நற்பய னுதவ, வாகிய செய்த வத் தளவு மவ்வழிப், போக நுகர்வது போக பூமி."

⁵ முடிபொருட் டொடர் நிலையென்றது, அந்முதலிய நதற்பயனைபுன் கூடும் சேங்க சிந்தாமணி முதலியவற்றை.

⁶ திருக்குறள், ககக. ⁷ பட்டினப்பாலை, உ.௦௭ - ௧௦.

ச அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை - நிலம் - நாலாநிலம்.

எழுநிலை; இடை

கச - உரு. கழுநீ ராம்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு குவனையுடைய அரும்புகள் சுரும்பு இயிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் தலந்துண்டு அவற்றின் வேரூய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய

தோட்டிணையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய கோதைபோதும் மாதவிப் பூவின் தாதிணையும் ஆராய்ந்துண்டுபோந்து வாண்முகத்து மாதருடைய புரிந்த குழற்செய்யுடைய அளகத்துண்டாகிய கலவைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப் புகுதற்கு வழிகாணுமற் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபடநிரைத்து வகுத்த அழகிணையுடைய சாளரக்குறும்புழையாற் செவ்வியறிந்து றுழைந்துபுக்க மணவாய்த் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன்மிகுதலாலென்க.

சாதிபற்றி ஆம்பலென்றொணிலும் ஈண்டுக்கறியது சேதாம்பலென வுணர்க; இஃது அவற்றோடு ஒருதன்மைத்தாகிய பகற்போதன்மெனினும் அவை விரியுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற் கலந்துண்டென்றார். இதழொழக்கப் படாதவெனவே செவ்விகுறித்து; ¹ “தீநீர்ப்பெருங்குண்டுகிணைப்பூத்தகுநீனைக், கூம்புவிடு முழுநெறி” என்றார் புறப்பாட்டினும். கோதை-மாலே; ஒழுங்கு மாம். வெண்டோட்டித்தாழையுமாம்; சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி யென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை சண்பகத்தோடு மலர்தலின் தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தனகமென்பாருமுளர். புகல - புகுதற்கு. ஒடு - ஒருவினை. செவ்வியார்த்து றுழைந்து புக்கவென்க. செவ்வி - இவர்மகிழுஞ்செவ்வி.

பின்னின்ற உண்டென்பதனை அளேஇ உண்டெனவும், தேர்ந்துண்டெனவும் இரண்டிடத்தும் ஒட்டிக. அன்றி அளேஇ வண்டொடுபுக்கதென்றலெனினுமமை யும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்.

அளேஇ உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத் திம்புக்க தென்றலென்க.

திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிகுதலாலே இடைநிலத்துநின்றும் மேல் நிரைத்துவருத்த நிலங்களில் மனத்தினையுடைய மலர்வானியோடே காமன்வீற்றிருக்கும் மேனிமையான நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காமன். பகையின்றிக் கல்வியொடு செல்வத் திட்டி நஞ்சுற்றகாம துகர்ந்திருத்தலின், வாளியும் காமனும் வருந்தா திருந்தமை தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார், இஃது உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை?

¹ புறநானூறு, ககசு. † சேவகசித்தாமணி, கக.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுக.

¹ “உதார மென்ப தோதிய செய்யுளில், குறிப்பி
ஒருபொரு ணெறிப்படத்
தோன்றல்” என்பது அணியியலாகலின்.

உஅ - கக.

சுரும்புணக் கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள்,
சுரும்புகளுண்டற்குப்

பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ்
சேக்கைக்கண்ணே கடல்கூழ்
ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும்² ஞாயிறும் திங்களும்

சேர இருப்பக்கண்ட

காட்சிபோல இருந்து கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப்
பெரிய தோளிலே
யெழுதியென்க.

கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே
தொய்யிலொன்றை

யும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின் செவ்வி
கூறுவார், சுரும்புண்க்
கிடந்த வென்றார்.

இனி³ அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து
உண என்பதனைப்

பெயர்ப்படுத்திச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும்
உளவழி அவ்வக்காலத்து

ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும்

மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம்

ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த

தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கை

யெனவுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும்

செவ்வியங்கூறிற்றுகும்.

முதிர்தல் - முற்றுதல்; சூழ்தலுமாம்; ⁴ “நீர்முற்றி
மதில்பொருடம்”

என்றார் பிறரும்; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இல்பொருளுவமம். போல இருந்தென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டிகள்
புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த
வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய.
இளக்கத்தையுடைய மாலை
யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும்
குலைந்தலைய மார்பிலிட்ட
இவ்விருவகைமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரும்
செயலற்ற புணர்ச்சியிறுதிக்
கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய
முகத்தைநோக்கித் தனது
அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத நலம்பாராட்டலென்னும்
பொருள்பொதிந்த
உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல்
- மலர்ச்சி. பிறழ் -

சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா,
தீர்தலென்னும் விடற்பொருண்
மையெதிர்மறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

¹ இச்சூத்திரம் தண்டியலங்காரத்திலும் (பொதுவணியியல், கு. உக.) காணப் படுகின்றது.

* "மதியரு ஞாயிறம் கதிதிரித் தோடித், கடனிற விசம்பி னுடனின் ருங்கு" (பெருங்கதை, க. நட: ௨௨ - ௩) என்பதும், "வெங்கதிர்க் கனவியுத் தண்கதிர் மதிய முத் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்" (இறை. சூ. ௨ - ௨ரை) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

* தோல்கர்ப்பியம், குற்றியல்கரப்புணரியல், சூ. எ.அ. "கலித்தொகை, ௬௭.

௫௦ சில ப்பதி காரம்

இனிக் குறியாக்கட்டுரை - முன். கருதப்படாத கட்டுரையெனினும் பொருந் தும். ¹ "குறியா விற்ப மெளிதி னின்.....எய்தும்" என்றார்; கட்டுரை - நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.

அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார்.

௩௮ - சக. குழனித் திங்கள்.....ஆடுகன.

(இ - ள்.) பிறை, இறைவன் இமையவரேத்தாநிற்கத் தன்முடிக்கு அழகு செய்தல்காரணத்தாற் சூடிய பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன் நினக்குத் திருநுதலாகத் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், அப் பிறை நின் னோடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; ²

“உரிதினிற், கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டும்” என
அகப்பாட்டினுங்குறிஞர்.

திங்கட்குழவியென்றது ³ “சொல்லிய வல்ல
பிறவவண் வரினும்” என் னும்மாபியந் புறனடையான்
முடியும். ⁴ “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத் தவும்
படுமே” என்றார்புறப்பாட்டினும். அருமைத்து,
அஃறிணைவினைக் குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது
குடினபிறை இரண்டிகலையாதலின், அதனை
எண்ணாட்டிங்களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து; என்னை ⁵
“மாக்கடனடுவ
ணெண்ணாட் டக்கத்துப், பசுவெண் டுங்க டோன்றி
விளங்குஞ் சிறுதுத்தல்” என்றாராகலின்.

யாங்குக், கதுப்பயல்

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கரும்பையும் வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக்
கட்கேற்பத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று; என்றது கரும்பிற்கு நிற
னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்குறிஞர்; பிறை திருவொடு பாற்கடலிடைப்
பைத் திருமகளாகமதித்து.

பிறத்தலின், இவ

அடையார் முனையகத்து.....நக்க

(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த
 லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத்

ஒப்பில்லாத கருப்புவில்

திருத்தித் தரக்கடவன்;

அஃது எற்றுலெனின், பகைவார்முனையிடத்தே தம்மை மேம்படுப்பார்சிலர்க்குப்
 படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசர்க்கு இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் ஒதுக்கப்பட்டத தெவ்வரை அழிக்குங்கால் இவ்ருறுப்பாகிய
 படைக்கலங்கொண்டன்றி அழிக்கலாகாமையின், இங்ஙனம் கூறினார். நக்க,
 "நத்துவக்கும்" என்றும்போலநின்றது. முனிவராகிய முரட்பகையை அழித்
 தற்கு வல்லில்லே வேண்டிதலின், ஒருபெருங்கருப்புவில்லென்றார். என்றது,

¹ அகநானூறு, உ. ² தொல். மரபியல், கு. கக. ³ குறுந்தொலகை, கஉ.க.
⁴ " " கஉ. ⁵ புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து. ⁶ திருக்குறள், உஉ.அ.

உ.—முனையறம்படுத்தகாதை.

நிக

காமனுக்குக் ² காமநூலும்

¹ ஆலையும் வில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறி
 னார். ஒருபெருங்கருப்புவில்

இருகரும்புருவமாகவென்றது சேமவில்லையுங்
 கூட்டி; ³ "வானார்.....வேண்டினான்" என்றாராகலின்.

சகூ - அ. மூவா முருந்தின்.....

இடையென

(இ 2 ள்.) இந்திரன் அசுரரையழித்துச் சுரரைக்

காத்தற்காக எடுத்த

வச்சிரப்படைபை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித்
தாக்கடவன்; அஃது

எற்றுலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப்
முற்பிறத்தலானென்க.

பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா,
முத்தவென்னும் பெயரெச்ச

வெதிர்மறை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும்
மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது

அமிர்தத்தை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ
அமுதாகலின், நினக்குமுன்னர்

வச்சிரம் பிறத்தலாலென்னுமமையும்.

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றகாலத்துப்
பிறந்தவெனப் புரா

ணங்கூறும்; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய்
நடுவுபிடியாயிருத்தலான் அதனிடைய

யை நுசுப்புக்கு உவமங்கூறுப.

இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை
களும்பு வச்சிரமென்னு

மிவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க
உடன்பிறப்புண்மை
யிற் பண்புண்டாகலின் முன்னர்த் தோன்றலினை
உய்த்துரைக்க.

சுக் - ௫௨, அறுமுகவொருவன்.....ஈத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய
சுடரையுடைய நெடிய வே
லொன்றையும் நின்முகத்து மழைக்கண் இரண்டிமாம்படி
ஈதற்குக் காரணம்
வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான்
இறந்துபடுமுறைமையைத் தன்கண்ணாற் காண
வேண்டிதல் காரணத்தானென்க.
“துள்ளுநர்க் காண்மார்” என்றும்போல.

பெறுமுறையின்றியும் -
அவ்வாறு தான் ஈத்தற்கு உரிமையின்றிகவும். வேலொன்று
இரண்டாகவீத்தல் -
நிருமித்துத்தருதல்; “ஒக்கிய முருகன்
வைவேலொன்றிரண் டனைய கண்
ணுள்” என்றாகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும்
இல்லையாகவுமெனினுமையும். இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்திந்தன்மை

யெனினுமமைபும்.

இவை ⁶ புகழுவமையலங்காரம்; அஃதாவது “

இறையோன் சடைமுடிமே

லெந்நாளுந் தங்கும், பிறையேர் திருத்தலும் பெற்ற - தறைபுனல்கும், புவன
யந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவையின் னல்குற் பரப்பு” என்னவும்.

¹ காமநூல் - பூவிசேடம்; இதனை மன்மத்தந்திரமென்பர்.

வடநூலார், இது மன்

மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்காண்க; “கயக்க ணின்ற பூவின் மிக்க
காமகாண்டங் கன்னல்வில” (சுந்த. காமத்தக. கூஉ) என்பதும் இங்கே கருதற்பா
லது. ² ஆல - கரும்பு. ³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௪௮. ⁴ கவித்தொடை, ௪.

⁵ சீவகசிந்தாமணி, கூஉக. ⁶ புகழுவமையலது உவமம்மையப்புகழ்த்தலமிப்பது.

௫௨ சிலப்பதிகாரம்

இவற்றுட் கப்புலனாய் எழுதப்படும் உறுப்புக்களைப்
பாராட்டி, இனிக்கட்

புலனாயும் ஆகாதுமாய் எழுதப்படாதன பாராட்டுவான்.

௫௩ - கூக. மாயிரும்

பீலி.....ஒருவாவாயின

(இ - ள்.) நன்னுதால், மாதே, மயிற்குலம்
நின்னுடைய சாயற்கு எதிர்ந்து

வந்து பொருது தோற்றுத் தண்ணிய
காட்டிடத்தேபோய் ஒழிங்காநிற்கவும்,

அன்னம் மெல்லிய நடையினைக்கண்டு எதிர்ந்துவந்து
தோற்றுத் தன்னதுநடை

யழிந்து நல்லநீர்பொருந்தின பண்ணையிற்
செறிந்தமலரிற்புக்கு மறையவும்,

சிறிய பசிய கிள்ளைகன்தாம் குழலிசையினையும்
யாழிசையினையும் அமுதத்தினை

யும் கலந்து குழைத்தாலொத்த நினது முதிராத
மழலைக்கிளவிக்கு எதிர்ந்து

வந்து தோற்றனவாயும் நின்னை வழிபட்டு
அக்கிளவிகற்பக்கருதி நினதுகையி

னினறும் நீங்காவாய் நின்னுடனே
வெறுப்புத்தோன்றாமல் உறைதலையும் பொ
ருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், அவை
அளிக்கத்தக்கனகாணென்றனென்க.

மாயிரு, ¹ “கோயில்” போலநின்றது; ²
அதிகாரப்புறனடைவிதி. மா -

கருமை. இருமை - பெருமை. மணி - நீலமணி. ³
சாயல் - மென்மை. தண்

கான் - இழிந்தகாடு. நன்னுதல், ⁴ “எஞ்சிய
விரண்டி நிறுதிப் பெயரே,

நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்” என்பதனால்
நீட்டத்தது. நளி - செறிவு.

செறிதல் - ஒடுங்குதல். குழைத்த, இல்பொருளுவமை;
⁵ “கரும்புந் தேனும்

மழுதும் பாலுங் கலந்த தீஞ்சொல்”
என்றாற்போல. இனிக் குழைத்த,

குழைவித்தவெண்ணுமடையும்; வருத்தியவென்பதாம்;
“குழைமுற்றின வா

ழைக் கொழுங்கனி குழைத்தும்” என்றாகலின்.
மாதா, முன்னிலை; விளி;

““ஒவு முவ்வு மேயொடு சிவனும்” என்பதனால்
முடிந்தது.

அடையவும், செறியவுமே இவை
ஒருவாவாயினவாகலான் அளியவென்க.
கிளியும் இவள்வளர்ப்பனபலவாகலாற்
பன்மைகூறினார்.

கூஉ - ச. நறுமலர்க்
கோதை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) இத்தன்மையையாகிய கோதாய்,
நின்னைப் புனைந்து அழகு
செய்யுமகளிர் குற்றமற்ற நினது புனையாத அழகன்றியும்
வேறுசில அணிகளை
அணிந்ததனாற்பெற்ற உதவி யாதுதானென்றனென்க.

“ஐயா யாகும்” என்பதனாற் கோதை
வணி - மாங்கலியமென்பாருமுளர்.

கோதாயென விளியேற்றது. மங்கல

கூடு - ச. பல்லிருங்

கூந்தல்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) பவகைத்தாகிய கூந்தலிற் சிலமலைரப்பெய்தலேயன்றி அதன்

...and the

மேலும், தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு
அவர்க்குண்டான

1. கெழுதகைமை யாதுதானென்றனென்க.

திரு - 2 முலைமேற்றோன் றும் வீற்றுத்தெய்வம். தடம் -
பரப்பு. தொய்யில் -

பத்திக்கீற்று. காழ் - வடம். முத்தக்காழெனமாற்றுக.

எக - உ.

திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய மங்கலவணியும்
சின்மலரும் அகிற்புகையும்

தொய்யிலும் பாரமாய் அரும்பவும் வருந்தவும்

இவ்விடத்து இவைகண்டுவைத்

தும் பிறிதணியும்மாலையும் சாந்தும் முத்தும்

அணிந்தாராகலின், அவர்கள்

என்னபேய்கொண்டார்களோவென்றனென்க.

எஃ. மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்கு

இனிமைபான் மாசற

வோடிய பொன்னை யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின்
இன்பத்தான் முத்தையொப்

பாய்; மரபின் தூய்மைகூறுவான் 3 வலம்புரிமுத்தென்றான்

எச. காசறு விரையே—(இ - ள்.) உயிர்ப்பின்
இனிமைபாற் குற்ற

மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினைமயாற் கரும்பை

யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.) இனியமொழியையுடைமையால்

தேனையொப்பாய்;

இவற்றாற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும் நாற்றமும்
சுவையும் ஒசையு

மாகலின், * “கண்டிகேட் கிண்டியிர்த் துற்றறியு
மைம்புலனு, மொண்டொடி
கண்ணே யுள்” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

எடு - அக. அரும்பெறற் பாவாய்.....பாராட்டி

¹ கெழுதலகலை - உரிமை.

² “ஆமணங்கு குடியிருந் தஞ்சனங்கு பரந்தனவே” (சீவக. களக.)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” (ஆத்திரையன். பொதுப்பாயாம்.).

* திருக்குறள், கக௦க.

நிசு சி ல ப் ப தி க ர ம்

(இ - ள்.) பாவாய், மருந்தே, மடமகளே, தையால்;
நின்னை யான் மணியே¹ யென்கோ! அமுதேயென்கோ!
இசையேயென்கோவெனச்சொல்லித் தொலையாத

நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த உரையைப்
பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து-மிருதசஞ்சீவினி. இவற்றுற்சொல்லியது
என்னையெனின்,— காட்சியின் உயிர்மயக்குறுதலிற்
கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு முயிரை
இமைப்பிற் றருதலின் ஆருயிர்மருந்தேயென்றுங்கூறி,
மலையிடைப் பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிற் பிறவா
மணியே யென்பேனோ! அலையிடைப் பிறக்கும் அமிர்திற்கு
இவ்வடிவின்மையின் அதனிற் பிறவாத அமுதேயென் பேனோ
! யாழ் கட்டு இன்னுதாகலின் அதனிடைப்பிறவாத
இசையேயென் பேனோவெனத்
தெரிதருதேற்றவுவமையென்னுமலங்காரமும், மலை
கடலென¹ விரோதமும், பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமும்
புலப்படுத்தினாரெனவுணர்க.

அஉ - ௩.

தயங்கிணர்.....செல்வுழிநாள்

(இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம்
கோதையொடு தருக்கி மகிழ்ந்து செல்லாநின்றநாளிலே
ஒருநாள்,

¹ தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற்

பரியாயமென்னும் அலங்காரமும், தலையாய
எதுகைத்தொடையின்பமும் புலப்படுத்தினமையுணர்க.

அச - ௧௦. வாரொலி.....கண்ணகி
தனக்கென்

(இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்த கூந்தலையுடைய வீரபத்தினியை இருமிதிக்கிழுவன் மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திற்குச் செய்யும் பரிசாரமும் விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த செய்கைகளுமாகிய இவற்றோடுபொருந்திய இவ்வாழ்க்கையைப் பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத்திக் கைவந்து உயர்ச்சிபெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறே கூட்ட, அதைக் கண்டகண் அங்ஙனம் காட்சிதரும் சிறப்பினையுடைய கண்ணுக்கு இற்பெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை

எல்லாவற்றோடுமொட்டிக.

இதன்கருத்து:—கேண்மையோடெனவே

சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமு மெனவே அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்த்தலு மென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை, அன்புடைமை, இனியவைக றன்முதலிய இல்லறப்புகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

¹ என்கோ - என்பேனோ. ² மாறளலங்காரம், சூ. ௧௨௨ - உரையைப் பார்க்க. ³ "இளங்கோவடிகள்,

மனையறம்படுத்தகாதையுள், 'தயங்கினார்...செல்வுழி' என்ற வற்றன், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்குதல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அவங்காரமாகக் குறித்தார்; அஃது இப்பொருளுணியுள் முத்தறக்கூறிய பொருட்பின்வருநிலையுள் அடங்குமென்றதிக;" (மாறளலங்காரம், சூ. ௧௧௬ - உரை.)

* “படைப்புப்ப்டல்
(புறநானூறு, கடி-அ.)
படைத்துப் பலரோடுண்ணு, முடைப்பெருஞ் செவ்வர்”

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

(நடு)

கருத்தானன்றே, கொலைக்களக்காவுதயிற் கண்ணகியார், ¹
“அறவோர்க் களித்
தலு மந்தன ரோம்பலுந், துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்,
தெதீர் கோடலு மிழந்த வென்னை” என்றதுமென்க.

விருந்

கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி யெனினுமமையும்;
பேரியற்கிழத்தி-கோவ
லன்மாதா. ²

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே

மாதவிக்குப் பலயாண்டு

கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற் கனத்திறழநாத்தகாதையில்,
தேவநதி, ³ “கண்ணகி நல்லாளுக் குற்றகுறை யுண்டென்று” என்புழி
எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள் இளமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பார்ப்
பணத்தோழியாய் மாநாய்கன் மனைவளர்தலின், ஒருகாலத்தே குழப்புக்குச் செல்
கின்றழிப் பிரிவும் ஒருகாலத்தாயிற்றென்பதாகலின், ⁴ “நாலீ ராண்டு நடந்ததற்
பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி மாதவிக்கு எட்டாண்டிறந்த பலயாண்டு
சேறலிற் கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தவெனப் பொருள் கூறலுமொன்று;
இத்தான் மிக்க பல்மின்று; ஏற்குமேற்கொள்க. இது போலி.

* செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் தென்றலைக் கண்டு
மகிழ்ந்து சிறந்து ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக்
கையற்று முகநோக்கிக் குறிபாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன் திங்கள் முதலிய
வற்றை முதன்முதலில்வரச் சொல்லிப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்து செல்வுழி ஒரு
நாள் பேரியற்கிழத்தி புணர்க்கக் கண்ணகிதனக்குப் பெருங்கிழமையோடு ஆண்டு
சில கழிந்தனவெனக்கூட்டுக.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இது
விடைமண்டலவாசிரி யப்பா.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை

முற்றிற்று.



¹ சிலப்பதிகாரம், கொல்கத்தனக்காதை, எக - ௩.

² „

கனத்திறமுரைத்தகாதை, சக.

³ „ வரந்தருகாதை, அடு.-

* இம்முடிபிலுள்ள செய்தெனெச்சங்களுட் சிலவற்றைச்
செய்வெனெச்சத்திரி பரக்கொள்க; பின்னும் இங்ஙனம்
கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மூன்ருவது அரங்கேற்றுகாலைத்.

1 தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர்-மகனார்

ரு

சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்திய

பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண்

மடந்தை

கூத்தியதமைதி கூறுகின்றது:—

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை;

தெய்வத்தன்மையையுடைய வரை; உருபுதொக்குத்
தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன்.

அருள் - அவன் சாபமிட்டருள்.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை யெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமோதி அருளாற்
சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிறுவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர
சிறுவனொடென்றத னூற் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும்
சாபநீங்கிப் போனாளென்க; ² “திருந் திய.....வாகிவந்
தனென” என்றாராகலின்.

ங. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது - இப்படியால் ஒப்
பில்லாத சிறப்பினை யுடைய வானவர் மகளிர்; ஆவார் - தனியிலார்; உருப்பசி
வந்து சாபத்தாற் பிறக்கையால் அவள்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென்
றாயிற்று. அவருள்,—

ரு. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

சு. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு. பெருந்தோண்மடந்தை - மக
ளிர்க்குத் தோள்பெருக்கை இலக்கணம்; என்னை? ³ “அகலல்குறேள் கண்
னென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

¹ “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” என்புழித் தெய்வவரையென்று ஒட்
டித்தெய்வத்தன்மையுடையவரையெனப் பொருள்தருகின்றது இன்னொசைதருதற்கு
மாலென்பதனோடும் ஒட்டினாற்போல—(தொல். புணரியல், கு. சு - ந.)

² அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதலிறுகிகள்மட்டுங் கொடுக்கப்பெறும் சூத்
திர முதலியவற்றின் முழுவழுவங்களை அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காண்க.

³ கவித்தொகை, 40௯.

ங—அரங்கேற்றுகதை

தாதவிழ் புரிசுழன் மாதவி தன்னை
 1 யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
 கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம
 ௧0 லேழாண் டியற்றியோ ரீரா ருண்டிற்
 1 சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி
 1 யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

எ. தாதவிழ் புரிசுழல் மாதவி தன்னையென்றது -
 பூக்கள் தாதுக்களை
 அவிழ்க்கும் புரிந்த குழலையுடைய மாதவியாகியவள்தன்னை.
 அ - க. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது -
 கூத்தும் பாட்டும்
 அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றி னுள்ளும்
 ஒன்றும் குறைபடாமல்.
 ௧0. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராருண்டில் - மையுண்
 கண்ணி மடந்தைமற்ற
 வளை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்றைக் காண்போர் காண
 அரங்கிற் சிரமம் இரு
 பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இப்படியாற்
 பன்னீராண்டுபிராயம் புக்கபின்பு.
 ௧௧. சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி -
 வீரக்கழலினையுடையகோ

முன் கரிகாற்பெருவளத்தான்

அவையரங்கேறிக் காட்டல்வேண்டி யென்றவாறு.

இனி, ஆடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

கஉ - உரு. இருவகைக்

கூத்தின்.....ஆடற்கமைந்த வாசான் தன்

ஞெடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று

சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு

வகைப்பட்ட அக்கூத்தினது இலக்கணங்களையறிந்து

பலவகைப்பட்ட புற

நடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும்

வல்லனாகி அல்லிய முத

லாகக் கொடுகொட்டி ஈறுகக்கிடந்த

பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக்

களுக்குரிய பாட்டுக்களும்

அவற்றுக்கு அடைத்தவாச்சியக்கூறும் நூல்களின்

வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும்

பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே வந்த

தூக்குக்களும் தம்மிற்குடி நிகழுமிடத்துப் பிண்டி பிணையல்

எழிற்கை

தொழிற்கையென்னும் அந்தநான்கினையும்

நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு

பாட்டையறிந்து அக்கூத்தினிடத்துக்

கூடைக்கதியாகச்செய்தகை வாரக்கதி

விற்புகுதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்ததை
கூடைக்கதியிற்புகுதாமலும் புறக்
கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும்
அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல்
நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக் கூத்தும்
தம்மில்விரவாதபடியும் செலுத்த
வல்ல ஆடலாசிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை.
என்சொல்லிய வாறோவெனின்,—

கஉ. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம் எனவிலை; “மார்க்க மென்
பது வடுகின் பெயரே” இவற்றது இலக்கணமாவது:—“அறுவகை நிலையும்.....
ஆகு மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்; விரிந்ததூலிற்கண்டுகொள்க.
இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை இலக்கணத்துடனே பொருந்தக்
கற்றென்றவாறு.

¹ “ஆடல் பாடல் அழகென்பவற்றிற்குநீதி” (திருக்குறள், கக௯ - பரி.)

அ ~

ருஅ

சிலப்பதிகாரம்

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற்
புணர்த்துப்

பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்

௧௫ விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க
வறிந்தாங்

கக. பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது -
நகைக்கூத்து முத லாகப் பலவகைப்பட்ட புறநடங்களையும்
வேந்துவிலக்கும் படைவிலக்கும் ஊர் விலக்குமென்று
சொல்லாநின்ற விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்
வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தல்; என்றது
பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக் கும்படியை.

விலக்குறுப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி,
சந்தி, சுவை, சாதி,

குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம்; சொல்,
சொல்லின்கூறுபாடி, வண்

ணம், வரி, சேதமென இவைபதினாலும்; என்னை?
“விலக்குறுப் பென்பது...

.....ஈரே முறுப்பே.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கச - ௫. பதினொராலும்.....அறிந்தென்றது -
அல்லியமுதற் கொடு
கொட்டி ஈறுகக்கிடந்த
களும் அக்கூத்துக்களின்

பதினொருகூத்தும், அக்கூத்துக்குக்குரிய பாட்டுக்
விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த கீர்ச்சியக் கூறுகளும்
நூலின்வழியே விளங்கவறிந்து.

கசு.

அவற்றுள், பதினொ ராடலாவன:—“கடைய.....பதினோர்
கூத்து”

இவை தெய்வவிருத்தி; இரண்டு
கூறுபடும்:—“அல்லியம்.....ஆறு”;

“துழிகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல
அமரராடின. இவை

யிற்றின்விரிவு நூல்களுட்காண்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும்
புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருக்
களுமென்றவாறு.

அகக்கூத்திற்குரிய உருவாவன
பத்தெட்டும்.

:—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீரக இரு

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன :—தேவபாணி
முதலாக அரங்கொழி

செய்யுளந்தமாகச் செந்துறை
விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டிமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த
வாச்சியக்கூறுகளு

மென்றவாறு.

அவை. கீதானுகம், நிருத்தானுகம், உபயானுகமெனவிலை.

இவற்றுள், கீதானுகம் - கீதத்துக்குவாசித்தல்; நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டுக்கும் வாசித்தல்.

கரு. விதிமாண் கொள்கையின்

விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில்

விதித்தவழியே விளங்கவறிந்து.

ஆக்தென்பது, அசைச்சொல்.

ங. — அரங்கேற்றுகாதை.

ருக

காடலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்குங்
கூடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

கக. ஆடலுமென்றது - அகக்கூத்தினும்
புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு மென்றவாறு.

கீற்று கடி சரிமுதலாகத் தேசிக்ஞரியகால்களும், சுற்றுதல்
எறிதல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்குரிய கால்களும்,
உடற்றுக்குமுதலாய உடலவார்த்தனை புமுடைய
அகக்கூத்துக்குரியன.

நங்குச் சிங்களமென வழங்கிவருகின்ற கூத்துச்

சொல்லிற்றிலரெனின், “சிங்கள.....மெய்தும்”
என்னுஞ்சுத்திரத்தால் அதற்கு வேறுகால்க
னின்மையினென்பது ; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல
வென்க.

புறக்கூத்திற்குரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை
பிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினொராடலுமான
கூத்துக்களுமாம். —

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும்
புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான
எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என
எண்வகைப்பட்ட பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும்,

அரைமாத்திரையுடைய ஏக

தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசன்மீருகச்சொன்ன
நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாள

வொரியல் தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்
தப்பாணியிறதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார

முதலாயினவுமென்றவாறு.

துக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்துக்கு, மதிலெத்துக்கு, துணிவுதுக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக் கென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுதுக்குக்களுமென்றவாறு.

கூ. கூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் துக்கும் தம்மிற்கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்தி முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும் பாடுவிக்குமிடத்து மென்றவாறு.

¹ தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு.
உ - உரை. (பி - ம்.) * 'நெறியிற்'

கூ0 சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந்
தொழிற்கையுந்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு

காலேக்

உ0 கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்

பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு
மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
உரு யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னெடும்

கஅ. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை,

பாதாகைமுதலாகஇருபத்துநான்கு .

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை,

அஞ்சலிமுதலாகப் பதினமூன்று.

எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும்

கையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும்

பிணையலும் புறக்கூத்திற்குரிய

அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று

மறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது -

கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ0 - உக. கூடை செய்தகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்தினி

டத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டையிற்புகாமலும், இரட்டையிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டைக்கிரட்டையிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியற்கைத்தொழில் மார்க்கத்திற்புகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்

தொழில் தேசியப் புரட்சாமலுங் களைதலென்றமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும்
தேசிக்கூறுதலானும், இரட்டியும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வறிகிற கூறுதலானு
மென்றமாம்.

உஉ - ஈ. பிண்டி.....களைதலென்றது - புறக்கத்தினிடத்துப்
பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும், பிண்டியென்றது தொழிற்கையென்று
மறிந்து ஆடல்நிகழ்மிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய நிகழ்மிடத்து
ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

உச. சூரவையும்.....செலுத்தியென்றது - சூரவைக்கத்திற்குரிய
கால்களும் வரிக்கத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற
வாறு; "சூரவையென்பது.....இயல்பிற்கும", "வரியென்ப.....
வழங்கல்" என்பவாகலின்.

உரு. ஆடற்கமைந்த வாசான்றன்
வெடுமென்றது - இக்கூத்துக்களை
இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும்
வெடுமென்றவாறு.

ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாசிரிய

ஈ.—அரங்கேற்றுகாதை.

காக

யாழங் குழலுஞ் சீரு மிடறுந்
தாழ்குரற் றண்ணுமை பாடலொ

டிவற்றி

னரிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

உசு நுகசு.

யாழும்பாடலும்.....இசையோன்றானும் - யாழும்பாடலும்
வங்கியும்பாடலும், இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும்,
மிடற்றுப்பாடலும்,
மந்தமாரிய சரத்தினையுடைய தண்ணுமையும்,
அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதி

ரோடலென்னுங்கூத்துக்களும் வல்லைய இவற்றுடனே
சேரச்செய்த உருக்

களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும்
புணர்க்கவும்வல்லைய

இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம்
நான்கினையுமமைத்துத்

தேசாந்தரங்களிற் பாடகையுமறிந்து அந்தப்பாடகை
இசையுணும்படியை

யுமறிந்து இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் நடும்
வரவுகளும் இவற்றுக்கு

அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திக்குமிடத்துக்
குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே

வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லையுள்ள
இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை;
என்சொல்லியவாரோவெனின்,—

உசு. யாழும்பாடலும் - “கோட்டின
தமைதியும்.....வகையே” என

முடிக்கப்பட்ட யாழும்பாடலுமென்றவாறு.

சூழலுமென்றது - பருமையும் நீளமும்
இலக்கணத்துடன்மைந்து விர

விடையிட்ட விர லுளர் துளையும் ஊது துளையுமுடைத்தாய்ச்
சுரபேதங்கள் நிலை

சூலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டுநின்ற
வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - “செம்முறை.....நிமிர்த்தல்”
என்றுசொல்லப்படா

நின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும்
இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை

நிலையினையும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படையகத்துந்
துய்தாகக் காட்டுந்தன்

மையுமென்றவாறு.

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய
மூச்சைக் காலாற்கிளப்பிக்

கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி இரண்டெனப்பகுத்துப்
பண்ணீர்மைகளைப் பிறப்பிக்கப்பட்ட பாடலியலுக்கு
அமைந்த மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உ.எ. தாழ்குரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
குரலினையுடைய தன்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அதக்கத்துப் புறக்கத்துப்
பதினேராடலென்று

சொல்லப்படாரின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி;
இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனெயன்ற
வாறு.

உள் அ. இவற்றினிசைந்த.....படித்தென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட

கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை
இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

கூஉ சி ல ப் ப தி க ர ம்

வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு
னியக்கித்.

நூ தேசிகத் திருவி னோசை
கடைப்பிடித்துத்

தேசிகத் திருவி னேசை யெல்லா
 மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
 கனியது குறிப்பு மாடற் றெகுதியும்
 பகுதிப் பாடலும் *கொளுத்தும் காலை
 ௩௫ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
 மசையா மரபி னிசையோன் றுறு
 மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
 தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உக. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறையென்னப்
 படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் பொருளாயமைந்த
 இயக்கநான்கிணையு
 மமைத்தென்றவாறு.

௩௦. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல்
 திரிசொல் திசைச்
 சொல் வடசொலென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்கள்
 இசைபூனும்படியைக்
 கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

௩௧ - ௨. தேசிகத்.....ஆகியென்றது -
 இச்சொற்களிற் புணர்ப்
 புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர
 உணரவல்ல அறிவினையுடை

யனுகியென்றவாறு.

௩௩. கவியதுகுறிப்புமென்றது - இயற்புலவன் நினைத்த
வாறு.

கோட்பாடுமென்ற

ஆடற்கொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனீடும்
வாவுகளின் தொகுதியு
மென்றவாறு.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு
அமைந்த பாடற்பகுதியு
மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காணியென்றது - இக்கூத்துக்களை
ஆசிரியன்குறிப்புக்கும்
பாடலுள்ளிட்டனவற்றிற்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - ௬. வசையறு.....தானுமென்றது - இச்சொல்லைப்பட்டவற்
றைக்குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்கால் வருக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு
மென்றவாறு.

இசையுடன்படுத்தி இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
அறிவினனுகி விரிக்கும்
இசையோனென்க.

இனிக் கவிஞனமைதி கூறுகின்றது:—

௩௬ - ௮ - இயிழ்கடல்.

.....ஆகியென்றது - ஆரவாரத்தினையுடைய கடல்
சூழ்ந்தநிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும்

குணக்கும் வேங்கடங்குமரி
 தீம்புனற்பெள்வமெனத் தமிழோரால்
 எல்லைகூறப்பட்டாரின்ற தமிழ்த்தேசத்தா
 ரறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.
 (பி-ம்.). * கொளுத்துக்காண்

ந. — ஆரங்கேற்றுகாலை. கூங்
 வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி

சு0 னாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்

திசையோன் வக்கிரித்
 திட்டதை யுணர்ந்தாங்
 கசையா மரபி ன்துபட வைத்து
 * மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
 * நாத்தொலை வில்லா நன்னூற் புலவனு
 சநு னாடல் பாட லிசையே தமிழே

நக - சு0. வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது

- வேத்தியலென்
 றும் பொதுவியலென்றும் இரண்டிகூறுபாட்டினையுடைய
 நாடகநூல்களை நன்
 ருக்கக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சக - ௨. இசையோன்.....வைத்தென்றது -
 இசைப்புலவன் ஆள
 த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும்
 முடிவும் நிறைவும் குறை
 யும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையுறையும்
 நீர்மையுமென்னும்
 பதினொருபாசுபாட்டினுமறிந்து அவன் அவை
 தாளநிலையில் எய்தவைத்த
 நிறம் தன் கவியினிடத்தே
 தோன்றவைக்கவல்லனையென்றவாறு.

சக - ௪. மாற்றோர் செய்த.....புலவனுமென்றது
 - சத்துருக்களாற்
 செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து அவைதோற்றதபடி
 வசையின் மொழி
 களால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்லதூல்களையுணர்ந்த
 புலவனுமென்றவாறு;
 “இன்ன.....தருமே” என்றாராகலின்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து.
 அறிந்து தொலைவில்
 லாத புலவனென்க.

இனித்தண்ணுமையாசிரியன்மைதி கூறுகின்றது:—

சரு - ௫௫.

ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது - எல்லாக்கூத்துக்க
ளும், எல்லாப்பாட்டிக்களும், எல்லாஇசைகளும்,
வடவெழுத்தொரீஇவந்த

எழுத்தாலேகட்டப்பட்ட ஓசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும்,
எல்லாப்பண்களும்,

இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்துக்குக்களும்,
இவையிற்றின்முடங்களும்,

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல்
வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று

சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை
இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிட

த்த நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக
உருவானவழி. நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானகழிக்கவும்வல்லாய் இப்படி
நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்
இயைந்துநடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள அமைந்தகரணத்தாற் குறியறி
ந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற் குன்றிரிப்புதலும் அக்கருவிகளின்
மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையின்இரந்திரந்
தோன்றாதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து

1. இவ்வடியின்பின், 'மாத்திரை யறிந்து மகிழ்தரு மரபின்' என ஓரடி மிகுதியாக
ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

கூசு

சிலப்பதிகாரம்

பண்ணை பாணி தூக்கே முடமே

தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து

கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று *

மிகுத்தாங்கு.

வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி
 ௨௦ வாங்கிய வாரத் தியாழும் குழுவும்.
 மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
 கூருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து +

சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக்
 கருவியினையும் அரியதொழி

வினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இதுபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாறோவெனின்

;—

சுரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளு

ம்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட

பதினோராயிரத்துத்தொன்

ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும்;

அவையாவன: “உயி

ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து

கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே

கட்டப்பட்ட வாக்கி

யக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகங்களுமென்று

சொல்லப்படாநின்ற மூன்று

தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்

திறந்தோன்றப் பண்ணப்படா

நின்றபண்ணும், பண்ணியற்றிறமும், திறமும்,
திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

துக்கென்றது - செந்துக்குமுதலாய

வழுதுக்குக்களும்

முடமென்றது - இவையிற்றின் குற்றங்களும்.

சள. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்

திசைச்சொல் வடசொ

லென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்பிரயோகம்.

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கண்வழியே நுண்ணிதாக வறிந்தென்றவாறு.

ஒன்பதாம் இலக

சஅ - கூ. கூடையிலத்தைக்.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டித்
கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ
றும் இரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக்
கவும் வல்லனாயென்றவாறு.

கூ-கூட. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில்
யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி
கேட்போர்க்குச் செவிகொள்ளாநிற்கத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்த காணத்தாற்
குறியறிந்து சேரவாசிச்சுவல்லனாயென்றவாறு.

(பி - ம்) * 'மிகுத்துவாத' † 'செய்தி'

ந. — ஆரங்கேற்று காதை.

கூரு

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் பட்டமைச்
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்து

கூரு மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின்

முதல்வனுஞ்

சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின்

* வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்

கூரு. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின்
குறையை நிரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்
இரந்திரந்தோன் மூமற் செய்கை.

ருச. சித்திரக்கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும்
- இவ்வனைத்துஞ் செய்யு மிடத்துக் கைத்தொழில்
அழகுபெறச்செய்து காட்டவல்லவென்றவாறு.

ருரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட கூறுபாடுகளில் ஒன்றும்
குறைவின்றியேயிருக்கும்
தண்ணுமைக் கருவியாசிரியனுமென்ற வாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்
தண்ணுமைமுதல்வ னென்க.

இனிக் குழலோனமைதீ கூறுகின்றது:—

ருசு. சொல்லிய வியல்பாவது -
நூல்களிற்சொன்ன முறைமை யென்ற

வாறு.

ருசு - எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும்
வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாநின்ற இரண்டுகூற்றினைபுமறிந்
தென்றவாறு.

இவற்றுள், சித்திரப்புணர்ப்பாவது -
இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின்
மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது
- இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல் வல்லொற்று வந்துழி
மெல்லொற்றுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

ருள. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது - புணர்க்கத்தக்க
பாட்டலாகிரியனை
யொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

ருஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரலுளர்ந்து
ஊதந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும்
கனிப்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும்
இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹ நூற்றமுன்றுபண்ணீர்மை
கனையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக் காட்டவல்லனையென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி. - சுட்டாமுட்டி. கனிப்டன் - சிறுவிரல்.

¹ சு.அ - ஆம் பக்கம் பார்ச்சு: (பி - ம்) * மயலதத்தெரித்தாங்கெற்றிய

சு

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

கேற்றிய குரலினி யென்றிரு நரம்பி
சு0 நெப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்
பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து
தண்ணுமை முதல்வன் நன்னெடும்

பொருந்தி

வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்
கிசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை

சுரு வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
யின்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து

சுரு - சு0. ஏற்றிய குரலினி.....ஆகியென்றது -
பதினாற்கோவையி னிடத்துக் குரனரம்பிரட்டிக்கவரும்
அரும்பாலையும் இனிநரம்பு இரட்டிக்க வரும்
மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத பால்களையும்
இசைதூல்வழக்காலே இணைநரம்புதொடுத்துப்பாரும்
அறிவினையுடையனென்றவாறு.

சுரு. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது -
ஒன்றியினையறிந்தென்றவாறு.
பண்ணுதலமைந்த முழுவின்கண் சு2.

தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது
தண்ணுமையாசிரியன்றன் னெனும் பொருந்தியென்றவாறு.

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

சுரு. வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில் இனிக்குப்பெயர்;
என்னை? எல்லாப்பண்ணிற்கும் அடிமனையாதலின்.
வண்ணமென்றது - நிறம்; நிறத்தினையுடைய

பட்டடையென்றவாறு; இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க

ஆங்கென்றது, அசை.

சுச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது -
இக்கிரமத்தினாலே பண்களை யாழ்மேல்வைத்து
அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பை
யென்றவாறு.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற
பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமணி நுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது -
யென்றவாறு.

அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி சுசு.

இன்புறவியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட
பாடலியல் வழக்கெல்லாம்
இரதம்பொருந்த நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.

இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும்
முறையுமுதலான் பண்ணிலக்கணம் பதினென்றினையும்
நிரம்பவைக்கவல்லனாயென்றவாறு.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூஎ

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாங்
 கீர நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
 வழுவின றிசைக்குங் குழலோன் றுனு
 எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி
 னேரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி
 உவன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
 மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
 மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்
 எரு கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும்

பொற்புடைத்

தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
 கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்
 தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

கூஎ. (பா) வாரநிலத்தைக் கேடின்று பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம்
 கூடைதிரளென்று சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும்
 முதனடை மிகவும் தாழ்ந்த
 செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும்
 முடுகியநடையின்புடைத் தாதலானும், இவைதவிர்ந்து
 இடைப்பட்டவாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும்
 இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும், கூடைப்பாடல்

சொற்செறியும்இசைச் செறிவுமுடைத்தாகலானும்,
 சிறப்புநோக்கி இவ்விரண்டினுள்ளும் வார்ப்பாடலை
 அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனையென்றவாறு.

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் -

இடைநிலம். சுள - அ. ஆங்கு ஈர

நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது - பாடலிடத்
 துச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல் எழுத்தை
 எழுத்தாகஇசைக் குங்குழலோனென்றவாறு; அன்றியும் சரி க
 ம ப த நி என்பாருழவர்.

சூசு. வழுவின்றிசைக்குங்

குழலோன்றினுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை
 இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல
 வங்கியவாசிரியனு -மென்றவாறு.

அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து
 பொருந்தி வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப்
 பார்த்து இசைக்குங் குழலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

எ0 - எக. ஈரேழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது

- ஆயப்பாடையாய்

நின்ற பதினாறகோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப் பாடலியல்பு ஒத்த
 மைந்த சிறப்புடைத்தாகலினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்
 பாலை அரும்பாலை கோழிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப்
 பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்து
 நிரம்பநிறுத்திக்காட்டல் காரணமாகவென்றவாறு.

எ2 - அ. வன்மையிற்கிடந்த.....அவள்வயிற்
 சேரவென்றது - "தார பாகமும்.....என்மனார் புலவர்"
 என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே வரப்பட்ட பாலை

காஅ

சிலப்பதிகாரம்

வேளை மகளிருங் * கிளைவழிச் சேர
 அ0 மேல துழையினி கீழது கைக்கிளை
 வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
 திறுதி யாதி யாக வாங்கவை
 பெறுமுறை வந்த † பெற்றியி னீங்காது
 படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலைபெனக்
 அரு குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
 முன்னதன் வகையே முறைமையிற்

நிரிந்தாங்

கிளிமுத லாகிய ‡ வெதிர்படு கிழமையுங்
 கோடி விளரி மேற்செம் பாலைபென

நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுதானமாய் வலிந்த நிலைமையினைபுடைய தாரம்பெற்ற இரண்டலகில்
 ஓரலகையும் விளரிப்பாலையின் முதல்தாரமாதலின் மே

னிற்கிற குரனரம்பு

பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில்
அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை

யாககிதுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று.

அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகை

யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி
துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாற்

பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்;
பன்னிருபாலையினுருத்

தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் ¹ பண்கள்
நூற்றுமூன்றாதற்குக்

காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்
தாரமென்றது, “தன்ன

மும்.....வழிப்படர” என்னுஞ்
சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எக ஏனை மகளிருங் கிளவழிச்
சேரவென்றது-இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய

தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு.
கூட்டும்படி:—

அ0 - அக.

மேலதுழையினி.....செம்பாலையாயதென்றது - உழை
முதற் கைக்கிளையிதுதியாக மெலிவுநான்கும் சமமேமும்.

வலிவுமுன்றுமாய்ச்

செம்பாலையாய்தென்க.

அஉ - கூ. இறுதி யாதி.....

நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப் பெறு

முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - கூ. படுமலை

செவ்வழி.....திரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளைகுர

லாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்சூரலாய்ச் செவ்வழிப்பாலையும், சூர்சூரலாய்
அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்தென்றவாறு.

அச - கூ. முன்னதன் வகையே.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற
படியே தாரம் சூரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரிசூரலாக விளரிப்பாலையும், இனி
சூரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இனிராம்பு இரட்டித்த நிலைமையினையுடைத்தாய்
இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

¹ பக்கம், கூடு. (பி - ம்.) * 'கிளைவயிற்சேர' † 'பெற்றித்தீக்காது' ‡ 'எர்படு'

கூ.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூகூ

கூ0 னினைநரம் புடையன வனைவுறக்

கொண்டாந்

கியாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமை யோர்னுட

கரு நெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின்

வழாஅது

மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர்

கொண்டு

புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய

நெடுங்கழைக்

கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது

கொண்டு

நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்

கரு கோலள விருபத்து நால்விர லாக

க0. இணைநரம் புடையன வணைவுறக்

கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்

கோவைப்பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்

பாலையும் இனிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல
அல்லாத ஐந்துபாலையும்

உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும்
கைக்கிளைகுரலாகப் படுமலைக்குக்

கைக்கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச்
செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தம்பெய்தும்

தாரம்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும்
விளரிகுரலாக விளரிப்

பாலைக்கு விளரிபெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - உ. யாழ்மேற்

பாலை.....மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்

பாலைமுதலியன் இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக்
கோடிப்பாலைமுதலி

யன வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - ச. வலிவு.....புலமையோனென்றது -

இப்படியால் வலிவும்

மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற

தானநிலையினைபுடைய இசைக்

கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவுகெடாமலும்

பண்ணீர்மை முதலாயின

குன்றமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு

அமைந்த எழுத்துக்களால்

இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

எக. நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த

புலமையோனென்க.

கச. உடனென்றது -

ஆடலாசிரியன்முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

இனி, அரங்கினமைதி கூறுகின்றது:—

கரு - சு. எண்ணிய நூலோர்...

.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது-எண்ணப்

பட்ட நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின்
வழுவாதவகை அரங்குசெய்

யத் துவர் வரி வளை பொருத்தன்முதலிய நில்க்குற்றங்கள்
நீங்கினவிடத்திலே

கனந்தெரிந்து இவ்விடமென்று வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

கள - கலா. புண்ணிய

நெடுவரைப்.....நால்விரலாகவென்றது - பொதி

யில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடுநாகி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசானுக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்

(பி - மி) * 'வலிய'

எ

சிலப்பதிகாரம்

வெழு கோலகலத் தெண்கோனீளத்

தொருகோலுயரத் துறுப்பின தாசி
யுத்தரப் * பலகையோடாங்கின் பல

கை

வைத்த விடைநில நாற்கோலாக

கட்டு வேற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்

தோற்றிய வரங்கிற் றெழுதன + ரேத்தப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக்.

கெடுத்தாங்.

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல்
உத்தமன்கைப்பெருவிரல்

இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல்
நறுக்கியென்றவாறு ;

“ஒத்த வனுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, உத்தமன்
பெருவிர லிருபத்து

நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோற்குறிப் புணர்ந்த,
தண்டாக் கேள்வித்

தலைவர் கிளந்தனர்” என்றாராகலின்.

கூக - உ.

எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - அக்கோலால்.

ஏழுகோலகலமும் எட்டுக்கோல் நீளமும் ஒருகோல்

குறட்டியரமுமாயென்க; . என்னை ?
“அக்கோலேழகன்று.....உயரவுமுரித்தே” என்றாராகலின்.

க0க-சு. உத்தரப்
பலகை:.....அரங்கிலென்றது-நூணத்துக்கும் துவைத்த
உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து
அகலத்துக்கிட்டபலகைக்கும் இடை
நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு
இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்
பொருந்த வகுத்த வாயிலிரண்டினையுடையதாகச்செய்த
அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும்
புறப்படச்சமைத்தவாயிலும்
மெனக்கொள்க.

க0க. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட
நூலிற்சொல்லுகிற
படியே எல்லாவிலக்கணமும் தோற்றின அரங்கென்க.

க0க - எ.
தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தனர்
அரசர் வணிகர்
சூத்திரரென்று சொல்லப்படாநின்ற .

நா.லுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிலத்

தே பாவரும் புகழ்ந்து வணங்க எழுதி வைத்தென்றவாறு ;

என்னை ? “ கூறிய வரங்கில்.....இயற்பிற் ருமே
” என்றாராகலின்.

கூறு. துணிழற்.....கெடுத்தென்றது - துண்க்ளினிழல் நாயகப்பதி
யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை
பெற்றி பென்றவாறு.

(பி. ம.) * “பங்கையோடுபாங்கின்” + “ஏத்தி”

ந. — அரங்கேற்றுகாதை.

எக

1 கொருமுக வெழினியும் பொருமுக

வெழினியுங்

கக0 கரந்துவர வெழினியும் புரிந்துடன்

வகுத்தாங்

கோவிய விதானத் துரைபெறு

நித்திலத்து

மாலேத் தாமம் வளையுட னூற்றி

2 விருந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி

லரங்கத்துப

12 பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த
ககடு சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி
கொண்டு

கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி *

மண்ணிய

நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம்

போக்கிக்

ககக - க0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது -

இடத் தூணினிலையி

டத்து ஒருமுகவெழினியும்

இரண்டிவலத்தூணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழி
னியும் மேற் கரந்துவரவெழினியுமாகச் செயற்பாட்டினே
வகுத்தென்றவாறு.

ககக. ஒவியவிதானத்து - சித்திரவிதானமான
பலதொழில்களையுமுடைத்
தாகி.

ககக - 2. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது -
நல்லவாகிய முத்துமாலை களாற் சல்லியும் தூக்குமாக
நாற்றியென்றவாறு.

ககக.

விருந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது - அழகினுற்
புதுமைத்தாகச்

சமைத்த அரங்கினகத்தென்றவாறு.

ககசு. வகுத்தனர் கொண்டு (க௦௭) வைத்து (க௦௮)
எடுத்து (க௧௦) வகுத்து
(க௧௨) நாற்றிக் (க௧௩) கிடந்த அரங்கமென்க.
நாற்றுதற்கு இடமாகிக் கிடந்த அரங்கமென்க.

ககசு - ௩.

பேரிசைமன்னர்.....நணிகொண்டென்றது -
பெரியசீர்த்

தியையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து
புறங்கொடுத்தவழிப் பறிக்கப்பட்ட
அழகிய நற்கொற்றக்குடையின்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்
கொண்டென்றவாறு.

என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து
மாற்றுவேந்தரெயிற்புறத்து

வெட்டினமூங்கிலும் புண்ணியவரையின் மூங்கிலும்
மாற்றரசர் குடைக்காம்பு
மாமென்.....

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

ககசு - ௭. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது -
கண்கடோறும் நவரத்

தினங்களாற் கட்டி இடைநிலங்களைச் சரம்பூநதமென்னும்
பொற்றகட்டாலே

செறிய் மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாறாகக்கட்டுவது.

¹ "எழினி தானே மூன்றென மொழிப"; "அவைதா, மொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும், கரத்துவர லெழினியு மெனமு வகையே" (சீவக. சுஎடு-ந. மேற்.)

² இவ்வடிமுதலியவை
லியவற்றை ஒத்துள்ளன.

இந்தால் உஅ - ஆம் காதையிலுள்ள சுஅ - ஆம் அடிமுத
(பி - ம்.) * நண்ணிய

எஉ

சிலப்பதிகாரம்

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி
லிந்திர சிறுவன் சபந்த னாகென
கஉ() வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்து
நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னோடை
யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர்

கொண்டு

கஉடு முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப

வரைசொடு பட்ட வைம்பெருங்

குழுவந்

தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக் கொடுப்ப
வூர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன்

வைத்தாங்

ககஅ - 20. காவல்வெண்குடை.....

....தலைக்கோலென்றது - இத்தலைக்

கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைத்து

மந்திரவிதியாலேபூசித்து

வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே காப்பமைத்து

இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாதற்குக்காரணம் ¹ மேலே சொன்னோம்.

க2க - 2. புண்ணிய

நன்னீர்.....மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணி

கை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு

புண்ணியதீர்த்தங்களினீரைப் பொற்குடத்தி

லையெடுத்துக்கொண்டிவந்து இத்தலைக்கோலை

அபிஷேகம்பண்ணிய பின்பு மாலே

களுஞ் சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லிப்போந்த (௨௫) நாடகவாசிரியன்முதலானோர் (௧௧௩) அரசு
ங்கத்தின்கண்ணே (௧௨௮) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (௧௨௧) பொற்கூடத்தால்
(௧௨௨) நீராட்டியபின்பு மாலைசூட்டியென்க.

௧௨௩. நலந்தருநாளாலென்றது - நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (௧௨௨) மண்ணியபின்னரென முன்னேசேர்க்க.

௧௨௩ - ச. பொலம்பூனோடை.....கொண்டென்றது - பொற்பட்
டத்தையும் ஆபரணங்களைபுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்கையில் வாழத்
துடனே கொடுத்தென்றவாறு.

௧௨௫ - அ. முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்வைத்தாங்கென்றது - வீர
முரசமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும் மந்திரி புரோ
கித சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வைரா
பதத்தினையும் உடன் கொண்டு வலஞ்செய்து தேரின்மேலின்ற பாடுவானது என
யிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினேக்கொண்டு நகரியைவலமாகவந்து
அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக வைத்தபின்ன்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு.....தக்க தென்ப” என்றார் சேழ்ந்நியனார்.

¹ இப்புத்தகத்தின் ௧௬ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩. — அரங்கேற்றுகாதை.

எங்

கியல்பினின் வழாஅ விருக்கை
முறைமையிற்

கந.0 குயிலுவ மாக்க * நெறிப்பட நிற்ப
வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கெனப்

பொருந்தி

யிந்நெறி டவகையா லிடத்தூண் சேர்ந்த

தொன்னெறி டயியற்கைத் தோரிய
மகளிருஞ்
கந.0 கீரியல் பொலிய நீரல நீங்க

வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
பாடிய வாரத் தீற்றினின் நிசைக்குங்
கடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங்

இனி, அரங்கிலேபுதுந்து ஆகேன்ற
இயல்புகூறுகின்றது:—

கந.க. இயல்பினின்.....முறைமையினென்றது
- வரிசைக்கேற்ற இருக்
கைமுறைகளிலே இருந்தபினென்றவாறு.

கந.0. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது -
குயிலுவக்கருவியாளர் நிற்கக்கடவ

முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:— “ஆடிட முக்கோல்.....நிலையிட மொருகோல்” என்று கூறின் முறைவழுவாதேநிற்கை.

சூயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர்.

கருக - 2.

வலக்கான்முன்.....பெர்ருந்தியென்றது - நாடகக்கணிகை யாகிய அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடாது வலப்பக்கத்துத் தூணி டத்தே சேர்தல் வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

கருக - 3. இந்நெறி

வகையா.....தோரியமகனிருமென்றது - மாதவி வந்தேறிநின்றபடி இடத்தூணிலையாகிய ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய மடந்தைமுதலாயினருமென்றவாறு.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்; என்னை?

“இந்நெறி வகையால்.....தோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய மகளே” எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

கருக - 4.

சீரியல்.....பாடவென்றது - நன்மையுண்டாகவும் தீமை

நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

வாரமிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம்,

ஒரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்

புள்; அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றவரும்.

காள் - அ. பாடிய வாரத்து.....கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப் பாடலின் ஈற்றிலேநின்று கூடி இசைக்கப்படாரின்ற கருவிகளெல்லாமென்ற வாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின்:—

(பி - ம.) : 'தெயிபட்' + 'வகையில்' † 'இயற்கைபிற்றோரியமகமும்'

கௌ

எசு

சிவப்பதிகாரம்

சீழல்வழி நின்ற தியாமே

யாழ்வழித்

கசு0 தண்ணுமை நின்றது தகவே

தண்ணுமைப்

பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு
கூடிநின் * நிசைத்த தாமந் திரிகை
யாமந் திரிகையோ டந்தர மின்றிக்
கொட்டிரண் டெடையதோர் † மண்டில

மாகக்.

கசு0 கட்டிய † மண்டிலம்

பதினென்று போக்கி

வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம

காக. குழல்வழி நின்றதியாழேயென்றது -
வங்கியத்தின்வழியே நின்
மது யாழ்ப்பாடென்றவாறு.
எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்று
மட்டமும் யாழ்வழித்தெனக்
கொள்க.

காக - ச0. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது -
யாழ்ப்பாடலின்வழியே

தண்ணுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

கச0 - சக. தண்ணுமைப்

பின்வழிநின்றது முழவேயென்றது * மத்தளக்

கருவியின்வழியே குடமுழவநின்றதென்றவாறு.

கசக - 2. முழவொடு கூடிநின்றிசைத்ததாமந்

திரிகையென்றது * முழ

வொடுகூடிநின்ற வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது

ஆமந்திரிகை யென்னுங்கருவி

யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது * இடக்கை. நின்றது

கருவியென்னுது ஓசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல்

சொல்லிற்றிலராலெனின், வாரப்பாடல்

பாடியபின் னெனவே மிடத்துப்பாடலுமடங்கும்.

கச்சு. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன சூயிலுவக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிற்பவென்றவாறு.

நிழலும்போல ஒன்றாய்

கச்சு. கொட்டிரண்டுடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது அக்கு இரண்டுபற்றுக வென்றவாறு.

• ஒரு தாளத்

கச்சு. கட்டிய மண்டிலம் பதினொன்று போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றுகலே தேசிக்கத்தை ஆடிமுடித்தென்றவாறு.

கச்சு. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச் செய்கை நாடகநூல்களிலுமெந்த முறையாகலான், அம்முறை வழுவாமலென்றவாறு.

* “குழல்வழி யாமெழித்த தன்னுமைப் பின்னர், முழுவியம்ப லாமந் திரிகை” (சேவக. ௧௨௪, ௬௭௫, ௩௭ மேற்.); “குழல்வழி யாமெழித்த தன்னுமை.....ஆமந் திரிகை” என்று கூத்தநாடகபாடும் சொன்னார்” (இறைஞ. ௪௦ - உரை, மேற்.) (பி - ம்.) * “இசைத்ததியாமந்திரிகை” † “மண்டலம்” ‡ “வந்தமுறைமையின்”

௩. — அரங்கேற்றுகாதை.

லந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய * பின்னர்
 மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வகுத்துப்
 பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே
 கரு0 னான்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
 'மூன்றளந் தொன்று + கொட்டி யதனை
 'யைது மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
 வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்றை
 யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்

கசுஎ. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது

... ..

அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும்
 இதற்குப்பெயர். இந்த ஒத்துஆடியபின்னரல்லது
 உருவுகாட்டிகை வழக்கல்லவென்றவாறு;

என்னை? "முகமா இதிரி யோகப் பொருட்டே"
 என்பதனாற் காண்க.

கசுஅ - க. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய்
 நாற்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகெடாதபடி ஆளத்தி
 யிலைவத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை
 யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத் உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்
 இசைப்படுத்தியும்வந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன:—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம் பிரகலை எனவிலை.

நா லுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன; அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது -
மூன்றெுத்துடைய மட் டத்திலையெடுத்தி ஓரொத்துடைய
ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய
மண்டிலநிலையாலென்ற வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக ஷடைத்தே”
என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு
ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்
டித்தொத்தலுமேயாகலின், தேசிக்கூடெல்லாம் ஆடி
முடித்தென்க.

இனி, மார்க்கங் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்
கட்ப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக் காட்டினும்போல இரட்
டிக்கிரப்பியாக ஆடியென்றவாறு.

(பி - ம்.) * ‘பின்னறமீத்திறப்பபாணம் வர்த்தனைவருத்தல். † ‘கொட்டியவதனை
பையந்துமண்டலத்தால்’

கருடு கூறிய வைந்தின் கொள்கை போலப்
பின்னையு மம்முறை * பேரிய பின்றைப்
பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் †

வகுத்தென

நாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்துக்
காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த

கசு௦ னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்
வழாமைத்

தலைக்கோ லெய்தித் தலையாங் கேறி
‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னாயிரத்

தெண்கழுஞ்

சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

கருடு - கூ. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்றது - சொல்லிப்போந்த

தேசிபோல வடுகும்.

§ மட்டத்தாளமுதலாக ஏகதாளம் அந்தமாக வைசாகநிலை
யிலே ஆடி முடித்தபின்னரென்றவாறு;

என்னை? “வைசாக.....வரையார்” என்றாராகலின்.

கருள. பொன்னியல்.....வகுத்தெனவென்றது -

பொலிவினையுடைத் தொரு பொற்கொடியானது
கூத்தாடினாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது -
தாண்டவம் நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்று
கூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்பது புறநடத்தை யாதலின்,
அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை வழுவாமல்
அவிநயங்காட் டிப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
வழுவாமல் ஆடிக்காட்டினளா தலினென்றவாறு.

அன்றியும், நாட்டிய நன்னூல்.....
காட்டினளாதலின் - இக்காதையிற் கூறிய முத்தமிழ் வகையும்
காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

கக௦. (பா) இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்
வழாஅதென்றது - இம் மாதவியுடைய கூத்துக்கும்
பாட்டுக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே
கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

முறைமையாகிய ஆயிரத்தெண்

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப”
என்றாராதலின்.

இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே
தலைக்கோலெய்தியென்று மாம். பச்சைமாலேக்கிடை
ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப்

படிக்கலென்னுமாம்.

கசுக. தலைக்கோலெய்தியென்றது - வரிசைக்குத்
திக்கபடி தலைக்கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையாங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேறப்பெற்றென்றவாறு.

கசுஉ - ந. விதிமுறை.....பெற்றனளென்றது - இந்நாடகக்கணிகையர்
க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,
இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளுென்றவாறு.

(பி - ம.) 'பெயிரிய' + 'வகுத்து' ‡ 'விதிமுறையாகிய', 'விதிமுறையாக'
‡ 'அடநாளம்'.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

எஎ

நூறுபத் தடுக்கி யெட்டுக்

கடைநிறுத்த

கசுரு வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென்
மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக்

கொடுத்து

¹ நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்
பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி

னிறுத்த

கஎ௦ மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு

மணமனை புக்கு மாதவி தன்னே
 டணைவுறு வைகலி நயர்ந்தனன் மயங்கி
 † விடுத லறியா விருப்பின் னாயினன்
 களநு வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக
 மறந்தென்.

ககாந. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது -
 ஒருநாளேக்குப் பரியமாக
 வென்று அரசனும் பெறப்பட்டாளென்றவாறு.
 பெறுகை - பெறநினைப்பிடுகையுமாம்.

ஆயிரங்கழஞ்சு பரியத்திற்கும்,
 எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்து.
 அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும்
 அந்தப்படியே பரிய
 மாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.
 ககாச - க.

நாறுபத்தடக்கி...பான்மையினி றுத்தவென்றது - இப்பொன்
 தந்து இம்மாலேவாங்குவான்
 மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி
 மான்விழிபோன்ற நோக்கிணையுடையாளோர்
 கூனிகைக்கொடுத்தநகரியிற்பெருந்
 தெருவிலே விலைக்குவிற்பாரைப்போல்வதோர்
 பண்பினுனி றுத்தவென்றவாறு.
 இவளுக்குப்பரியமென்னாதே

மாலைக்குப்பரியமென்றது இடக்கரடக்கு.

ககடு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன்.
இம்மாலை இராசாவின்
பக்கற்பெற்ற பச்சைமாலை.

கஎ0 - எஉ. மாமலர் நெடுங்கண்...மண
மனைபுக்கென்றது - பெரியதாமரை
மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம்
ஆயிரத்தென்கழுஞ்சு
பொன்னையுங்கொடுத்து வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே
மனையிலே புகுந்தென்றவாறு.
மாதவியுடைய மண

கஎஉ - ச. மாதவிதன்னேடு.....

.விருப்பினனாயினனென்றது - இக்கோவ
லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து மயங்கியிருந்து மனையை
யும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத விருப்பத்தையுடையனாயினனென்றவாறு.
கஎடு. வடுநீங்கு.....மறந்தெனென்றது - குற்றமற்றசிறப்பினை
யுடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.
என்னென்றது, ஈற்றகை.

1 பெருங்கதை, க, கடு: உகக. (பி-ம்) * 'அறிதுப்பத்து' † 'விடுதலியா'

௭௮

சிலப்பதிகாரம்

வேண்பா.

எண்ணு மெழுத்து மியலேந்தும் பண்ணாங்கும்.
பண்ணின்ற கூத்துப் பதினென்று — மண்ணின்மேற்
போக்கினான் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கின லாடாங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ

மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையையுடைய

பெரியவரையென உருபு

தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி - அகத்தியன்;
வரை பொதியிலாத.

லும், திருமுனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு என்னை?

இமயமும் இறைவனு

மாகற்பாலவெனின், — அற்றன்று; மேல், ¹ “திருமுனி
யருள, வெய்திய சாபத்

திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற்றுனத்துச் சாப நீங்கிய”

என இக்காதையி

லும், ² “நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை வாரம்
பாடலு, மாயிரங்கண்

னோன் செவியக் நிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி,
மங்கல மிழப்ப லீன

மண்மிசைத், தங்குக விவனெனச் சாபம் பெற்ற, மங்கை
மாதவி வழிமுத்தர்

னோன்றிய, வங்கர வஸ்குல்” எனக் கூடலாகாதையிலும்

கூறினாராதலானும்,

நான் முகத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி ஸ்ருந்திற்
லகத்தியன், சுந்தர் மணி

முடி யிந்திரன் மகனை, மாணு விதலோய் வேணு வாகென,
விட்ட சாபம் பட்ட

சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ யென்று,
மேவினன் ரெழுது

மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்குத்
தியர்க்குத், திருந்திய தலைக்

கோற் றுனந் தீருமென், நவனினி துரைப்ப வாகிவந்
தன்னென்” என்றாராக

லானும் பொதியிலும்

அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள
வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற்
சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய
பொதியின்மலைக்கண் திரு

முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ³ சாபம்

இந்திரசி நுவலேனோடே அம்

முனியருளத் தலைக்கோற்றானத்து நீங்கிய மாறுபடுதலிய சிறப்பினையுடைய
அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிசொடுபொருந்திய உருப்
பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற் குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி

னையும் தாதுகளவிழும் பூக்களையுடைய கடைகுழன் மசுருண்ட குழலினைப்
முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர் தோள் பெருத்தல் மரபாதலின். என்னை?

“அகலல்கு றோள்கண்ணென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்:

1 சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, க-க. 2 சிலப். கடலாடுகாதை, கஅ - உரு.

3 இத்திரனவைக்களத்து ஒருவரையொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவரார்
சாடம்பெற்ற சயத்தனும் உருப்பெயும் முறையே வித்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி
நகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறத்தனரென்று, “வானவர் கோமான் வர்வரிடை யிரு
ந்து” என்னும் ஆசிரியப்பாவார் சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரதநாலாசிரியர் கூறினர்.

4 கவித்தொகை, கடிஅ. (பி - ம.) 5 பண்ணமைத்தகூத்து

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

எக

அ - கூ. ஆடலும் பாடலும்.....குறை

படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தும் பாட்டும்

அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்முன்றி னுள்ளும் ஒன்றுங்
குறைவுபடாமல்,

இவை குறைவுபடாமைக்குக்

காரணமுடையளாகலினென்க.

க0 - கக. ஏழாண் டியற்றி.....வேண்டி

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து ஏழாண்டு

இயற்றுவித்துப் பன்னிரண்டில் வீரக்கழல்சூழ்ந்த காலிலை
புடைய சோழன்கரிகாற் பெரு வளத்தானுக்கு
அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை விரும்பியென்க.

என்னை? “பண்ணியம்வைத் தானைமுகன் பாதம்
பணிந்துநாட், புண்ணிய வோரை
புகன்றனகொண்—டெண்ணியே, வண்டிருக்குங் கூந்தன்
மடவரலையையாண்டிற், றண்டியஞ்சேர் விப்பதே சால்பு”
எனவும், ¹ ‘வட்டணையுந் தூசியு’ மண்டலமும்
பண்ணமைய, வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்தியபின்-
கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கினரச், சோதித்
தரங்கேறச் சூழ்” எனவும், “நன்னர் விருப்புடையோ
ணற்குணமு மிக்குயர்ந்தோள், சொன்ன குலத்தாலமைந்த
தொன்மையளாய்ப்—பன்னிரண்டாண், டேய்ந்ததற்பி னூட
லுடன் பாடலழ கிம்மூன்றும், வாய்ந்தவரங் கேற்றல்
கூறினார் பாதசேனாபதியார்.

வழக்கு’ எனவும்

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான்
றன்னொடும்

(இ - ள்,) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின்

இலக்கணங்களையறிந்து பல வகைப்பட்ட புறநடங்களையும்

விலக்குறுப்புக்களைச் சேரப்புணர்க்கவும் வல்ல மூகி
 அல்லியமுதற் கொடுகொட்டியீரூகக்கிடந்த
 பதினொருகூத்துக்களும் அக் கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும்
 அவற்றுக்கு அடைத்த வாச்சியங்களின் கூறுகளும் நூல்களில்
 விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும்
 தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குக்களும் தம்மிற்கூடின
 நெறியையுடைய அகக் கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின
 நிகழ்த்துமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை
 தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும்
 நூலினகத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து
 நிகழுமிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்தகை
 வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை
 கூடைக்கதியுட்புகாமலும், புறக்கூத்தினிடத்து
 ஆடனிகழுமிடத்து அவிரயநிகழாமலும், அவிரயநிகழு
 மிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும் வரிக் கூத்தும்
 தம்மில்விரவாத படியுஞ் செலுத்தி அமைந்த
 ஆடலாசிரியனுமென்க.

இது பொழிப்புரை.

௧௨. இருவகைக் கூத்தாவன:—வசைக்கூத்து,
 புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல்,
 பொதுவியல்; வரிக் கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து; சாந்திக் கூத்து, விநோதக்

² சீவகசிந்தாமணி, ௬௭௩ - ந. மேற்.

(பி - ம்) * 'பண்ணமைய வெண்மையான், மட்டே ஸீரானுண் டெய்தியபின் -
 வட்டையுங், தேத்'

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து,
தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை
விரிந்தநூல்களிற்காண்க.

கஉ. ஈண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும்,
விநோதமும். என்னை?

¹ “அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென்,
ரூய்ந்துற வகுத்தன

னகத்தியன் ருனே” என்றாராகலின்.

² “சாந்திக் கூந்தே தலைவ * னின்ப, மேந்திரின்
ரூடிய வீரிநு நடமவை,

சொக்கமெய்யே யவிரய நாடக, மென்றிப் பாற்படே
மென்மனார் புலவர்”என்

பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச்
சாந்திக்கூத்தெனப்படும்.

இவற்றுள்,—

சொக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது
நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து.

மெய்க்கூத்தாவது:— தேசி வடுகு சிங்களமென
மூவகைப்படும். இவை

மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின.

இவை அகச்சுவைபற்றி

யெடுத்தலின், அகமாரக்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம்,
சாத்துவிகமென்பன. “குணத்

தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார்
குணநூலுடையார்; ¹ “அகத்தெழு

சுவையா னகமெனப் படுமே” என்றார்
சுயந்தநூலுடையாருமெனக்கொள்க.

அவிநயக்கூத்தாவது:— † கதை தழுவாது
பாட்டின துபொருளுக்குக்

கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.

நாடகம் - கதைதழுவிவரும் கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிநடம்,
குடக்கூத்து, கரணம்,

நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்றது:—காமமும் வென்றியும்

பொருளாகக் குரவைச்செய்

யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் என்மரேனும்

ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்

தாடுவது; ² “குரவையென்பது.....இயல்பிற் றென்ப”

என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கலிநடமென்றது - கழாய்க்கூத்து.

குடக்கூத்தென்றது - மேற்பதினொராடலுட்
காட்டப்படும்.

கரணமாவது - படிந்தவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் நுண்மையும்
மாயமுமுதலாயினவற்றை
உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவையெய்து ஆட்டுவிப்பது.
இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்;
அஃதாவது வினாடகக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

வசை - வேத்தியல், பொதுவியலென
நூல்களிற் கண்டுகொள்க.
இரண்டுவகைப்படும்; அவைமுந்து

¹ சீவகசித்தாமணி. ஐ.உ. - ந. மேற். ² இப்புத்தகம் உள் - ஆம் பக்கம் பார்க்க.
(பி - ம்.) * 'அவிதயம்' + 'நிருத்தக்கை'

ந. — ஆரங்கேற்றுகாதை.

அக

வெறியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற
அத்திறக்கூத்துக்களும்.

கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்னை? “எழுவகைக் கூத்து மிழிகுலத் தோரை,
யாட வகுத்தன எனக

கத்தியன் ருனே” என்றாராகலின்.

இவற்றின் இலக்கணங்களாவன:— ¹ “அறுவகை
நிலையு மைவகைப்

பாதமு, ² மீரென் வகைய வங்கக் கிரியையும், ³
வருத்தனை நான்கு ⁴ நிருத்

தக்கை முப்புது, மத்தகு தொழில வாசு மென்ப.” இவை
விரிப்பிற்பெருகும்.

கரு. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து,
வசைக்கூத்து, விநோதக்

கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென்பது பகருங்
யே விநோத மாகும்” என்றாராகலின்.
காலை, வென்றி வசை

“அவற்றுள், மாற்றா னெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு,
மேற்படக் கூறும்.

வென்றிக் கூத்தே.”

“பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லவ
றாதல் வசையெனப்
படுமே.”

⁶ “எனவிலை தாளத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடைத்து, வென்றி
விநோதக் கூத்தென

விளம்புவார்.” இதன்கருத்து: கொடித்தோர்வேந்தரும்
குறுநிலமன்னருமுதலாக

உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுங்
கூத்தென்பதாம்.

விலக்கினிற்புணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு
பொருந்துவித்து ;

¹ அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, ந.
வைசாகம், ச. மண்டலம்,

நி.ஆலீடம், கூ.பிரத்தியாலீடமென்பன.

² ஐவகைப்பாதமாவன:—க.சமநிலை, உ.உற்குழதம், ந.
சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம்,

நி. குஞ்சிதமென்பன.

³ அங்கக்கிரியைபதினானவன:—க.சரிகை, உ. புரிகை, ந.
சமகவி, ச. திரிகை,

நி.ஊர்த்துவகலிகை, கூ. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம்,
அ. சுவத்திகம், கூ. உல்

லோலம், கரு.சூர்த்தனம், கக.வேட்டனம், கஉ. உபவேட்டனம்,
கக. தானபதப்பிரம்

விருத்தம், கச. உகேஷபணம், கரு. அவகேஷபணம், ககூ.
நிகுஞ்சனமென்பன.

⁴ வருத்தனைநான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ.
உபவேட்டிதம், ந. வியாவர்த்தி

தம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

⁵ நிருத்தக்கைமுப்பதாவன:—க. சதுரச்சிரம், உ.
உத்துவீதம், ந. தலமுகம், ச.

சுவத்திகம், நி.

தவத்திரம், கூ.

விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரேசிதம், எ. அராளகடகாமுகம், அ. ஆவித்
 குழீமுகம், கௌ. இரேசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கட. பல்லவம், கக.
 திதம்பம், கச. கசதந்தம், கடு. இலதை, கக. கரிகை, கள. பக்வஞ்சிதம், கஅ. பக
 பிரதியோகம், கக. கருடபக்கம், உௌ. தண்டபக்கம், உக. ஊர்த்துவமண்டலி, உௌ.
 பகமண்டலி, உௌ. உரோமண்டலி, உச. உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, உடு. முட்டிக
 ச்சுவத்திகம், உசு. தனிப்பதமகோசம், உள. அலபதமம், உஅ. உற்பணம், உக.
 இலனிதை, கௌ. வலிதையென்பன. இவை, சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய
 தமிழ்ப்பரதநூலிற் காணப்பட்டன.

6 வென்றிக்கூத்தம் வசைக்கூத்தம் தாள

கக

இயல்புடையனவென்றபடி.

அஉ சிலப்பதிகாரம்

இன், சாரியை; மூன்றனுருபு
 ஐந்தனொடுமயங்கிற்று.

வென்றிக்கூத்துமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட
 புறநடங்களையும் வேந்து

விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று
 சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய

பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வருவனவற்றுடனே
 பொருந்தப்புணர்த்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு
 வரவுவகுத்தல்.

விலக்குறுப்பாவன:—பதினான்குவகைப்படும்; அவை
 1 பொருள், யோனி,
 விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம்,

அவிநயம், சொல், சொல்.

வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிலை;

என்னை? “விலக்குறுப் பென்பது விரிக்குங் காலைப்,
பொருளும் யோனி
யும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ்,
சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்பிஞ்சத் துவழு, மவிநயஞ்
சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு
முளப்படத் தொகைஇ.

யிசைய வெண்ணி னீரே முறுப்பே” என்றாராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்;

என்னை? “அறம்பொரு
ளின்பம் வீடென நான்குந், திறம்படு பொருளெனச்
செப்பினர் புலவர்” என்றா
ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற்

பெயர்வேறுபடும்.

அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம்,
அங்கமெனப்பெயர்வாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகரணப்பிர
கரண, மாடிய பிரகரண

மங்க மென்றே, யோதுப நன்னு லுணர்ந்திசி னோரே” என்றார் மகிவாணனும்.
 “அறமுத னன்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் டுடக முன்னோ னாகும்”
 எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணி
 கர் சாதிபென் றறைப” எனவும், “அறமேற் சூத்திர ரங்க மாகும்” எனவும்
 சொன்னார் சேயிற்றியனார். இவை நான்கும் நாடகமென்றதிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்
 மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்த
 லும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன்
 தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிலை;

என்னை? “உள்ளோற் றுள்ளது மில்லோற் றுள்ளது, முள்ளோற் றில்லது
 மில்லோற் றில்லது, மெள்ளா துறைத்தல் யோனி யாகும்”

என்றாராகலின்.

விநத்தி நான்குவகைப்படும்:—அவை சாத்துவதி,
 திபெனவிலை.

ஆரபடி, கைசிகி, பார

இவற்றுள்,—சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத்
 தெய்வமானிடர் தலை
 வராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக
 வது.

வீரராகியமானிடர் தலைவராகவீரு

கைசிகியாவது:—காமம் பொருளாகக்
 வது.

1. இப்படித்தம், சக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ந. — அரங்கேற்றுகாதை.

அந

பாரதியாவது: — கூத்தன்

உரைத்தும் வருவது.

தலைவனாக நடன் நட பொருளாகக் காட்டியும்

இச்சொல்லப்பட்ட நால்வகை விருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த மூன்று விருத்தியும்போலப் பிரிதின்றலைவர் பிரிதுபொருள்பற்றி விருத்தி கூறுது. பொருளாலே விருத்திகுறுமெனக்கொள்க.

சந்தி ஐந்துவகைப்படும்: — அவை முகம், துய்த்தலெனவிலை.

பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு,

இவற்றுள் முகமாவது: — 1 எழுவகைப்பட்ட

உழவினாற் சமைக்கப்பட்ட

பூழியுளிட்டவித்துப் பருவஞ்செய்து முளைத்து

முடிவதுபோல்வது,

பிரதிமுகமாவது: — அங்குணம் முளைத்தல் முதலாய்

இலைதோன்றி நாற்

ரூய்முடிவதுபோல்வது

கருப்பமாவது:—அ ந்நாற்று
முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட்
பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிநிற்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர்
திரண்டிட்டுக் காய் தாழ்ந்து
முற்றி விளைந்துமுடிவதுபோல்வது.

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை
அறுத்துப் பேர்ரிட்டுக் கடா
விட்டுத் தூற்றிப் பொலிசெய்து கொண்டிபோய் உண்டு
மகிழ்வதுபோல்வது.

இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை.

கவை

ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை

வீரச்சுவையவிநயம், பயச்சுவையவி

நயம்,

இழிப்புச்சுவையவிநயம்,

அற்புதச்சுவையவிநயம், இன்பச்சுவையவி

நயம்,

அவலச்சுவையவிநயம், நகைச்சுவையவி நயம்,

நடுவுநிலைச்சுவையவி

நயம், உருத்திரச்சுவையவிநயமென; அவற்றுள்,—

“வீரச்சவை யவிநயம் விளம்புங் காலை, முரிந்த
புருவமுஞ் சிவந்த கண்
ணும், பிடித்த வாளுங் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதிஞ்
சுருட்டிய நுதலுந்,

திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல்
செல்லா விகழ்ச்சியும்
பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

“ஆச்ச வவிநய மாயுங் காலை, யொடுங்கிய வுடம்பு
நடுங்கிய நிலையு, மலங்
கிய கண்ணுந் கலங்கிய வுளலுந், காந்தவர லுடைமையுந் கையெதிர்
லும், பாரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

மறுத்த

‘இழிப்பி னவிநய மியம்புங் காலை, யிடுங்கிய
கண்ணு மெயிறுபுறம் போ
தலு,
மொடுங்கிய முகமு முஞற்றாக் காலுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ்
சொன்னி

ரம் பாமையு, நோர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே.”

“அற்புத வவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், சொற்சொர் வுடையது சோர்ந்த
கையது, மெய்மமயிர் குளிப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்திய திமைத்தலும்
விழித்தலு மிகவாடுதன், றையமில் புலவ ரறைந்தன. டொன்ப.”

1 ஆரம்பத்திற்கு ஏழங்கமுன்டென்ற வடநாலாரிற் சிலர் ஆவராதவின் அதற்
குப்பொருத்த எழுவகைப்பட்ட உழுவென்றார்

“காம வலிநயங் கருதுங் காலைத், தூவுள் ளுறுத்த
வடிவுந் தொழிலுங்,

காரினை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல்
சிறுநிலா வரும்பலு,

மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென்
கிளவியுங், கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலத் தவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு
புணர்ந்த கண்ணீர்

மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும், பீடழி
யிடும்பையும் பிதற்றிய

சொல்லு, நிறைகையழிதலு நீர்மையில் கிளவியும்,
பொறையின் ழுதலும் புண
ர்த்தினர் புலவர்.”

“நகையி னவிநய நாட்டுங் காலை, மிகைபடு
நகையது பிறர்நகை யுடை

யது, கோட்டிய முகத்தது....., விட்டுமுரி புருவமொடு
விலாவுறுப் புடையது,

செய்வது பிறிதாய் வேறுசே திப்பதென், றையமில் புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிநயங், கோட்டா
டறியாக் கொள்கையு மாட்

சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாறிய விழியும், பிறழ்ந்த
காட்சி நீங்கிய நிலையுங்,

குறிப்பின் ருகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகைமிக
வுடைமையுந் தண்ணென

வுடைமையு, மனத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்தலுங்,
கலக்கமொடு புணர்ந்த

நோக்குங் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப்
புலவர்”

¹ உருத்திரச்சுவை

யவிநயம்.....

² அஃதாவது விறலென்பது;

சத்துவமென்பாருமுளர். அச்சத்துவந்தான்

³ பத்துவகைப்படும்.

என்னை? மெய்ம்மயிர்சிவிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க
மடுத்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல்,
வெதும்பல், சாக்காடு,

குரற்சிறைதவு எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புவரையறை; ஆவது,
சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன்

பதினும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெய்ம்மைத்தாய்
வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால்
அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே

அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றற் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி

மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தழு

வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி
ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால்
தோற்று முடம்பில்; உடம்

பின்மிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும்
கண்ணில்; கண்ணின்

மிகத்தோற்றும் கண்ணின்கடையகத்தென்றவாறு.

4

சாதி யாவது.....

¹ உருத்திரச்சுவையவிரயச்சுத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இல்லை. அச்சுவையின்

மெய்ப்பாடுகளை, “கைபிசையா வாய்மடிபாக் கண்ணிவ்வா
வெய்துயிரா, மெய்குலையா

வேரா வெகுண்டெழுந்தான்” என்பதனாலுணர்க.

² அஃதென்றது அச்சுவையுணர்வு உள்ளத்து
நிகழ்த்தவழித்தோன்றும். மேற்

கூறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

³ இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடதூல் விதிக்கு மாறாக உள்ளன.

⁴ நிறுத்தமுறையே சுவையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரிய சாதி பத்துவகைப்
படும்; அவை, நாடகம், பிரகாசனம், பாணம், பிரகசனம், டிரம், வியாயோகம், சமவா
காரம், வீதி, அங்கம், சகாமிருகமெனவிலை.

நட.—அரங்கேற்றுகாதை.

அநு

தறிப்பாவது - சுவையதன்கட்டோன்றுவது.

சத் துவ'01வது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அவிநயமென்றது - பாவகம்; அஃது

இருபத்துநான்குவகைத்து; வர

லாறு:—வெகுண்டோனவிநயம், ஐயமுற்றோனவிநயம், சோம்பிணோனவிநயம்,

களித்தோனவிநயம், உவந்தோனவிநயம்,

அழுக்காறுடையோனவிநயம், இன்ப

முற்றோனவிநயம், தெய்வமுற்றோனவிநயம்,

ஞஞஞயுற்றோனவிநயம், உடன்

பட்டோனவிநயம், உறங்கிணோனவிநயம்,

துயிலுணர்ந்தோனவிநயம், செத்தோ

னவிநயம், மழைபெய்யப்பட்டோனவிநயம்,

பணித்தலைப்பட்டோனவிநயம்,

வெயிற்றலைப்பட்டோனவிநயம், நாணமுற்றோனவிநயம்,

வருத்தமுற்றோனவி

நயம், கண்ணோவுற்றோனவிநயம், தலை

நாவுற்றோனவிநயம், அழற்றிறம்பட்

டோனவிநயம், சீதமுற்றோனவிநயம்,

வெப்பமுற்றோனவிநயம், நஞ்சுண்டோ

னவிநயமெனவிவை. அவற்றுள்,—

“வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புந் காலை, மடித்த
வாயு மலர்ந்த மார்புந்,
துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுந், கன்றின
வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடு
தலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”

“பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய
முற்றோ னவிநய முரைப்
பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும்
பேசா திருத்தலும்,
பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்றிசை நோக்கலு,
மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி
றோரே.”

“மடியி னவிநயம் வகுக்குந் காலை, நொடியொடு
பலகொட் டாவிமிக
வுடைமையு, மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுந்,
காரண மின்றி யாழ்
ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த
செலவோ, டணிதரு புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“களித்தோ னவிநயங் கழறுந் காலை, பொளித்தவை
யொளியா னுரைத்த
வின்மையுந், கவிழ்ந்துஞ்
சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந் தளர்ந்தும், வீழ்ந்த சொல்

லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுங், களிகைக் கவர்ந்த
கடைக்கோடுக் குடைமையும்,
பேரிசை யாளர் பேணினர் கொளலே.”

“உவந்தோ னவிநய முரைக்குங் காலை, நிவந்தினி
தாகிய கண்மல ருடை
மையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி
னகன்ற முறுவனகை
யுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு,
மொருங்குட னமைந்த
குறிப்பிற் றன்றே.”

“அழுக்கா றுடையோ னவிநய முரைப்பி, னிழுக்கொடு புணர்ந்த விசைப்
பொரு ளுடைமையுங், கூம்பிய வாயுங் கோடிய வுரையு, மோம்பாது விதிர்க்குங்
கைவகை யுடைமையு, மாரணங் காகிய வெகுளி
யுடைமையுங், காரண மின்றி

மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த
விடும்பையு மேவரப், பொலியு

மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்.”

“இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிநய மியம்பிற்,
றுன்ப நீங்கித் துவர்த்த

பாக்கையுந், தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு,
மயங்கி வந்த செலவு

நனி புடைமையு, மழகுள் னுறுத்த சொற்பொலி
 வுடைமையு, மெழிலொடு
 புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுங், கலங்கள்சேர்ந்
 தகன்ற தோண்மார் புடை
 மையு, நலங்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”
 1 “தெய்வ முற்றே னவிநயஞ் செப்பிற், கைவிட்
 டெறிந்த கலக்க முடை
 மையு, மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி
 ளுடைமையுந், துடித்த புருவமுந்
 துளங்கிய நிலையுஞ், செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த
 செருக்கு, மெய்து மென்ப
 வியல்புணர்ந் தோரே.”

‘குஞ்ஞை யுற்றே னவிநய நாடிற், பன்மென்
 றிறுகிய * நாவழி வுடை மையு, நுரைசேர்ந்து கடம்பும்
 வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போல வுணர்வி
 லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும்,
 விழுத்தக வுடைமையு
 மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும்
 பிறவு, மேவிய தென்ப
 விளங்குமொழிப் புலவர்:” இஃது ஏழுறுமாக்கள்விநயம்.

“சிந்தையுடம் பட்டோ னவிநயந் தெரியின்,
முந்தை யாயினு முணரா
நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த
உருத் கரும நிலைமை
யுஞ், சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு
மென்ப பொருந்து
மொழிப் புலவர்.”

“துஞ்சா நின்றோ னவிநயந் துணியி, நெஞ்சுத
லின்றி யிருபுடை மரு
ங்கு, மலர்ந்துங் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு,
றலு மாகும்.”

மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற்

“இன்றுயி ளுணர்ந்தோ னவிநய மியம்பி,
நென்றிய குறுங்கொட்
டாவியு முயிர்ப்புந், துங்கிய முகமுந் துளங்கிய
வுடம்பு, மோங்கிய திரிபு
மொழிந்தவுந் கொளலே.”

“செத்தோ னவிநயஞ் செப்புங் காலை, யத்தக
வச்சமு மழிப்பு மாக்கலுந்,
கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப்,
போந்ததுணி வுடைமையும்
வலித்த வுறுப்பு, மெலிந்த வகடு மென்மைமிக

வுடைமையும், வெண்மணி

தோன்றக் கருமணி கரத்தலு, முண்மையிற் புலவ
ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ னவிநயம் வகுக்கி, னிழிதக
வுடைய வியல்புநனி

யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும்
படாத்தை, மெய்ப்பூண் டொடிக்

கிய முகத்தொடி புணர்த்தலு, மொளிப்படி மனனி
லுலறிய கண்ணும், விளியி

னுந் துளியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுங், கொடுகிவிட்
டெறிந்த குளிர்மிக வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி
தலு முண்டே.”

யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்றா னெழு

“புனித்தலைப் பட்டோ னவிநயம் பகரி, னடுக்க முடைமையு நகைபடு
கிலைமையுஞ், சொற்றனார் திசைத்தலு-மற்றமி லவதிலும், போர்வை விழைத்தலும்
புந்தினோ வுடைமையும், † நீரூம் விழியுஞ் சேறு
முனிதலு, மின்னவை பிறவு
மிசைந்தனர் கொளலே.”

1 கிலப்பதிகாரம்.

நா - ஆம் காதை, நாடி -

ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * நாவளி † நீராம் விழியும்.

நா. — ஆரங்கேற்றுகாதை.

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய, மெச்ச மின்றி யியம்புங் காலைச், சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னக், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

“நாண முற்றே னவிநய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கை யும், வாடிய முகமுங் கோடிய வுடம்புங், மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

கெட்ட வொளியுங் கீழ்க்க னோக்கமு,

“வருத்த முற்றே னவிநயம் வகுப்பிற், பெர்ருத்த மில்லாப் புன்க னுடை மையுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுங், கூர்ந்த வியர்வுங் குறும்பல் லுயாவும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“கண்ணோ வுற்றே னவிநயங் காட்டி, னண்ணிய கண்ணீர்த் துளிவிரற் றெறித்தலும், வளைந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலைநோ வுற்றே னவியஞ் சாற்றி, நிலைமை யின்றித் தலையாட் டிடை மையுங், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர விடுக்கிய துதலும் வருந்தி, பொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து மென்ப செந்நெறிப் புல வர்.”

“அழற்சிநிறம் பட்டோ னவிநய முரைப்பி, னிழற்சிநிறம் வேண்டு நெறிமை யின் விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு நீருஞ் சேறு முவத் தலும், பனிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையலு, துனிவிர லீர மருநெறி யாக்க லும், புக்க தன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந், தொக்க தென்ப துனிவறந் தோரே.”

சீத முற்றே னவிநயஞ் செப்தி, னேதிய பருவர லுள்ளமோ பிழத்தலு, மீர மாகிய போர்வை யுறுத்தலு, மார வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முரன்று முயிர்த்து முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி னவிநயம் விரிக்குங் காலைத், தப்பில் கடைப்பிடித் தன்மையுந்

தரகமு, மெரியி னன்ன வெம்மையோ டியைவுந், வெருவரு மியக்கமும் வெம்

பிய விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு, மோருங் காலை யுணர்ந்தனர்.

கொள்ளே.”

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும், பஞ்சியின் வாயிற் பனி

றுரை கூம்பலுந், தஞ்சு மாந்தர் தம்முக நோக்கியோ, ரின்சொ லியம்புவான்

போலியம் பாலையும், நஞ்சுண் டோன்ற னவிநய மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனிற், புல்லுவழிச் சேர்த்திப்

பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப” எனவரும்.

இனி, சொல்வருமாறு:—அது மூன்றுவகைப்படும்;

உட்சொல், புறச்

சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

அவை நெஞ்சொடிகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல்.

தானே கூறலென்பன்;

என்னை? “நெஞ்சொடு கூறல் கேட்போர்க்கு ரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறலென, தம்மூன் மென்ப செம்மைச் சொல்லே” என்றாகலின்.

அஅ சிலப்பதிகாரம்

சொல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதக

மென்.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சுரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நான்குடையான் வருவது.

வரிதகம் - முப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? “சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி, வண்ண நான்கு வரிதக மெண்ணுகென், மெண்ணிய

வடித்தொகை யெய்தவும் பெற்றுமே” என்று
ராகலின்.

வண்ணம் ஒருவகையான்
மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை
வண்ணம், வனப்புவண்ணமென. அவற்றுட்
பெருவண்ணம் ஆரூய்வரும்.

இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும்.
வனப்புவண்ணம் “நாற்பத்தொன்
ரூய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி,
உள்வரி, புறவரி, கிளர்

வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென.
என்னை? “கண்கூடு

காண்வரி யுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற
வுரைப்பிற், காட்சி

தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோளென, மாட்சியின் வருஉ
மெண்வகை நெறித்தே”

என்றராகலின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் ¹
கானல்வரியிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்கூத்தென்பாருமுளர்;
என்னை? “கிந்துப்

பிழக்கை யுடன்சந்தி யோர்முலை, கொந்தி கவுசி
குடப்பிழக்கை, தகந்தன்பாட்-

பாலங்காட் டாண்டி பருமண னெல்லிச்சி, சூலந்
தருநட்டந் தூண்டிலுடன்-

சீலமிகு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி,

பாண்டிப் பிழுகைக்

யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட; கடவுட் சடைவீர மாகேசன்
காமன், மகிழ்சிந்து

வாமன ரூபம் - விகடநெடும், பத்திரன் கொற்றி
பலகைவாள் பப்பரப்பெண்;

டத்தசம் பாரந் தருணிச்சங்-கத்து, முறையீண்
டிருஞ்சித்து முண்டித மன்

னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபரவு, பத்தன்
சூரவையே பப்பறை

காவதன், பித்தனொடு மாணி பெரும்பிழுகை -
யெத்துறையு, மேத்திவருங்

கட்களி யாண்டு விளையாட்டுக், கோத்த பறைக்குடும்பு
கோற்குத்து - மூத்த,

கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி, யழகுடைய
பண்ணிவிக டாங்கந் -

திகழ்செம்பொ, னம்மனை பந்து கழங்காட லாலிக்கும்,
விண்ணகக் காளி விறற்

கொந்தி - யல்லாத, வாய்ந்த தனிவண்டு வாரிச்சி
பிச்சியுடன், சாந்த முடைய

சடாதாரி - யேய்ந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந்
தனிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந்,

தொக்க தொழிப்புனைந்த ** சோனாண்டு - மிக்க,
மலையாளி வேதாளி வாணி

குதிரை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற், திருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குன்

1 கானல்வரிக்கு அடியார்க்குநல்லாரியற்றிய உரைகிடைத்திவது; ஆனாலும் இத்
தூலி, அ - ஆம் காலை எச - ஆம் அடிமுதவியவற்றாலும் அவற்றின் உரையிற்கண்ட
மேற்கொள்ளாஹும் கண்டுவரிமுதவிய எட்டன்பகுதிகள் நன்கு விளங்கும்.

5

(பி.ம.) * 'தூற்பத்தொன்பது.' † 'சந்தியின்பாட்டு' ‡ 'படுமனனெல்லி,
'பள்ளிவிக்கட்டாங்கத்' ** சொன்னாண்டு.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அக

றயிற்பெண், டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுகத்துப், பல்லாந்
குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தந் தோள்வீச்சு நற்சாழ - ஸல்லாத, வந்தி
யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி, குந்திவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ,
தாடுங் களிகொய்யு முள்ளிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும் படுபள்ளி -
நாடறியும், கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங் குணலையே, தஞ்சாத சும்மைப்பூச்
சோனக - மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக், கோத்த
வரிக் கூத்தின் குலம்" என்றாராகலின்.

சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து; என்னை? "ஆரியந் தமிழ்
முனுஞ் சேர்நட மிரண்டினு, மாதிக் கதைகைய யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடு
வது சேதமென் றாகும்" என்றாராகலின்.

இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள் யாதோவெனின்;—தலைவன்
செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும் அக்கதையை நடாத்தியும் முன்புசெய்த
கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ௫.

கொடுகொட்டி

பதினேராடலும்.....அறிந்தாங்கென்றது - அல்லியமுதற்
நாயக்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத்

துக்களின்
மைப்பட்ட

விகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும்,
நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

மாட்சி

கசு. பதினேராடலாவன:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்வீந்தை கந்தன்,
குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ்—சுடர்விழியார், பட்டமதன் பேடுதிருப்
பாவையரன் பாண்டரங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டுகூறுபடும்; என்னை? “அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம்
பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றூட லாறு”, “துடிகடையம் பேடு மரக்காலே
பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லேந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னுழற் றதற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவிடையோ னுழற் றதற்குறுப், பொட்டிய நான்கா
மெனல்.”

“அறுமுகத்தோ டுடல் குடைமற் றதற்குப்,

பெறு முறுப்பு நான்கா

மெனல்.”

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனுக்,
கடைக்குப் வைந்துறுப்

பாய்ந்த.”

“பாண்டாங்க முக்கனா னுடிற் றதற்குறுப், பாய்ந்தன வாறு மெனல்.”
“நெடியவ னுடிற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.”
* “துடியாடல் வேன்முருக னுட லதனுக், கொடியா வுறுப்போ ரைந் தாம்.”

(பி - ம்.) * “துடியாடளங்கை யெழுவரதாடல்”

கூ0

சிலப்பதிகாரம்

“கடைய மயிராணி யாடிற் றதனுக், கடைய
வுறுப்புக்க ளாறு.”

“காமன தாடல்பே

“மாபவ ளாடன்

னன்கு.”

டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னுராயி னன்கு.”

மாக்கா லதற்குறுப்பு, நாமவகை யிற்சொலுங்கா

“பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம னொன்றுடனே யொன்று.”

“புரமெரித்தல் சூர்மாந் துளைபடுத்தல் கஞ்சு, னுரமெரித்தல் லாணனேவா
னுய்த்தல் - பெரிய, வரன்முத லாகவே லன்முதன். மாயோ,
வாறு” எனக்.....கண்டுகொள்க.

னமர்முத லாடிய

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும்
களுமென்க.

புறநாடகங்களுக்கும் உரியஉருக்

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப்
வுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—

பிரபந்தவுரு ஈழு

கந்தமென்றது-அடிவரையறையுடைத்தாய்

ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது....

.....
பிரபந்தமென்றது-அடிவரையறையின்றிப் பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக அரங்கொழி
செய்யுளீறாகவுள்ள செந்துறைவிகற்பங்க ளெல்லாமென்க.

கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அமைந்த
மென்றவாறு.

வாச்சியக்கூறுகளு

அவை கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன.

கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசிப்பது.

அவற்றுள்,—

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திற்கு வாசிப்பது.

உபபாங்கம் - இரண்டிற்கும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

கசு. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினும்

மென்றவாறு.

புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு

கீற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிக்ஞரிய கால்களும், சுற்றுதல் எறிதல் உடைத்தல் முதலாகிய ² வயிக்குரிய கால்களும், உடற்றுக்குமுதலாகிய ³ உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துக்குரியன.

¹ தேசிக்ஞரியகால்கள், உச:-க. கீற்று, உ. கடிசரி, ந. மண்டலம், ச. வர்த்தனை, இ. கரணம், சு. ஆல்டம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்புரியம், கூ. களியம், கர. உள்ளானம், கக. கட்டுதல், கஉ. கம்பித்தல், கக. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கடு. வாங்குதல், கக. அப்புதல், கஎ. அனுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்திதல், உர. தெளிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புகுதல், உக. சுற்றிவாங்குதல், உச. உடற்புரிவு.

² வயிக்குரியகால்கள், கச:-க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், ந. உடைத்தல், ச. ஒட்டுதல், இ. கட்டுதல், சு. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், கூ. முறுக்கல், கர. அனுக்கல், கக. வீசல், கஉ. குடுப்புக்கால், கக. கத்திரிகைக்கால், கச. கட்டுதல்.

³ உடலவர்த்தனை, கூ:-க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைநெரித்தல், ந. சுழித்தல், ச. அணத்தல், இ. தூக்குதல், கூ. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், கூ. குவித்தல், வெனவிலை, "மெய்சாய் விடைநெரிவு மேற்கழிவோ டாங்கணத்தல், கைதூக்ககைசுத்தல் கலைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தலிவை சித்தனமா மென்று, தெரித்தனர் தண்டமிழோர் தேர்த்து." (சுத்தானந்தப்பிரகாசம்.)

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

ககக.

சுண்டுச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலராலெனின், "சிங்கள மிருவகை நிலையினு

மெய்தும்” என்றுஞ்சுத்திரத்தான் இதற்கு வேறு
கால்களின்மையினென்க; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை,
சாரியை, பிரமரி இவை முதலாயினவும், பதினோராடலிற்
கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும்;
புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

கசு. பாடலுமென்றது - ² பண்ணன்முதலிய
எட்டுவகைப்பட்ட குறிக் கோளும், “இன்பந் தெளிவே
நிறையோ டொளியே, வன்சொ லிறுதி மந்த முச்சமென,
வந்த வெட்டிம் பாடலின் பயனே” என்றுசொல்லப்பட்ட
எண் வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு; “கொட்டு
மசையுந் தூக்கு மனவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்
” என்றாராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள்; கொட்டு
அரைமாத்திரை; அதற்குவடிவு, க; அசை ஒருமாத்திரை
; அதற்குவடிவு, எ; தூக்கு இரண்டுமாத்திரை;
அதற்குவடிவு, உ; அளவு மூன்றுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ஃ
எனக்கொள்க.

என்னை? “ககரங் கொட்டே யெகர மசையே, *
யுகரந் தூக்கே யளவே யாய்தம்” என்றாராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு:—கொட்டாவது

- அமுக்குதல்; அசையா வது - தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது
:--தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது - தூக்

கினவோசை நேரே மூன்றுமாதத்திரை பெறுமளவும்
வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாதத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப்
பதினாறுமாதத்திரையுடைய

பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும்
புறக்கூத்திற்குரிய;

ஆறன்மட்டமென்பனவும்; எட்டன்மட்டமென்பனவும்
தாளவொரியலென் பனவும், தணிநிலையொரியலென்பனவும்,
ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப்

பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களும்,
முதனடைவாரமுதலா யினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கசு. தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத்
துக்கு, துணிபுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்

துக்கெனப்பட்ட ஏழுதுக்குக்ஞமென்க; என்னை? "ஒருசீர் செந்துக் கிருசீர்
மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாலை, யெழு
சீர் நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர்" என்றாராகவின்.

கள. கூடிய நெறியினவென்றது - முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும்
தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து
முதலாயினவென்க.

1. பாடிக்கு நிலமின்மையை, தொல்காப்பியம், அகத்தியையல், கு. ௨ - உரை
யிற்கானக.

2. இலப்பதிகாரம், கானல்வரி. க. (பி - ம.) * 'வகரத்'.

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கஅ. பிண்முயுமென்றது - ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகற்பமாகிய உட்சொல்,

புறச்சொல் ஆகாயச்சொ

லென்னு முன்றினையும், அநியத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்யு முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும் மிடறும் சரீரமுமென. என்னை? “அவைதாங், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென், நெய்தீமுன் பமை த்த விவையென மொழிப” என்றாராகவின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டிவகைப்படும்; இணையாவினைக்கையும் இணைக் கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும் வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்னு மிவற்றை, இவ்வகையோடும் ¹ ஆண்கை ² பெண்கை ³ அலிக்கை ⁴ பொதுக்கையென்னும் நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை?

“மெய்ப்பெறத் தெரிந்து மே ஓராராய்ந்த, கைவகை தன்னைக் கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கை யென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திசி னோரே”, “.....மொழிநரு முளரே”, “இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ திணைக்கை யாகும்” என்று பிறநூம்

கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று
வகைப்படும்; அவையதானை-க, திரிபதானை-உ, கத்தரிகை-க,
தூபம்-ச, அராளம்-ரு, இளம்பிறை-சு, சுகதுண்டம் - எ,
முட்டி-அ, கடகம்-க, சூசி-க, கமலகோசிகம்-க, காங்கு
லம்-க, கபித்தம்-க, விற்பிடி-க, குடங்கை-க, அலாபத்திரம் - க, பிரம ரம் - க, தாம்பிரகுடம் -
க, பிசாசம் - க, முகுளம் - உ, பிண்டி - உ, தெரிநிலை - உ, மெய்நிலை - உ, உன்னம் - உ, மண்டலம் - உ, சது ரம்-உ, மான்றலை-உ, சங்கு-உ, வண்டு-உ, இலதை-க, கபோதம்-க, மகரமுகம் - க, வலம்புரி - க என. என்னே? “இணையா
வினைக்கை யியம் புங் காலே, யனைவுறு பதானை திரிபதா
னையே, கத்தரிகை தூப மராள மிளம் பிறை, சுகதுண்
டம்மே முட்டி கடகஞ், சூசி பதும கோசிகந் துணிந்த, மாசில்
காங் கூலம் வழுவறு கபித்தம், விற்பிடி குடங்கை யலாபத்
திரமே, பிரமரந்

¹ ஆண்கைமுதலிய நான்கன்வகையினை
வரும்வெண்பாக்களால் உணர்க— க. “முட்டி சிகர
மலர்பதுமஞ் சந்தஞ்சம், வீட்ட சிலந்தி மிகுசூசி - ஒட்டிஞ்,
சதுரம் பதானந் தருதிரிப தாக, மதிகமுறு மாண்கைநவ மாம்.”

² “கடகஞ் சுகதுண்டங் காங்குல மன்னு, மடைவாழ்
பிறைக்கை யராளந் - தடமருவு, மன்னபக்கந் தாம்பிர

சூடமொடு மான்றலையே, யின்னவெட்டும் பெண் னுரு மே.”

3 “சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுருளங் கத்தரிகை,
விற்பனஞ்சேர் கோசங்க வீத்த
முட - னற்புத்தமே, யாகுமவிக் கைக ளாதென் றுரைப்பரே,
பாகனைய சொல்லாய்
பரிந்து.”

4 “உன்னமா மண்டில.....வலம்புரியே, மெய்ந்நிலையாஞ்
சங்கிலதை மேம்பட
வே - மன்னிவரு, தூதமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார்
பொதுக்கையென்த், தாமமுதங்
குழலாய் தான்” இவை சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலுள்ளன.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கிந.

தன்னொடு தாம்பிர சூடம், பிசாச முருளம் பிண்டி
தெரிநிலை, பேசிய மெய்ந்
நிலை புன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்றலை சங்கே
வண்டே, யதிர்வி லிலதை
கபோத மகரமுகம், வலம்புரி தன்னொடு முப்பத்து மூன்றென்,
புலவ ரிசைத்தன ரென்ப” என்றாராகலின்.

நிலங்குமொழிப்

இவற்றிள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய்
ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்
பெயராயிற்று.

பிணையல் - இணைதலாதலால் இணைக்கையாயிற்று.
ஆதலாற் பிண்டியும்
பிணையலுமென்றொரெனக்கொள்க.

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமுன்று
வகையினுள், —

பதாமைக்கையாவது - நான்குவிதமும் தம்முள்
ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல்
குஞ்சித்தநிற்பது; என்னை? “பதாமை யென்பது பகருங்
காலைப், பெருவிரல்
குஞ்சித் தலாவிதான்கு, மருவி நிமிரு மரபிற் றென்ப”
என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின்
உரைபெருகுமாதலின், விடுக்கப்
பட்டன; விரிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க.

(க)

திரிபதாமைக்கையாவது - பதாமைக்கையின் ¹ அணிவிரல்
முடக்குவது; என்னை?

“திரிப தாமை தெரியுங் காலை, யறைப தாமையி
னணிவிரன் முடக்கினஃ,
தாமென மொழிப வறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்.

(உ)

கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய
அணிவிரற்புறத்ததாகிய

நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்தநிமிர்ப்பது ;
என்னை? “கத்தரி கையே

காண்டக விரிப்பி, னத்திரி பதாகையி னணியின்
புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட

விட்டுநிமிர்ப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(ங)

தூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பாதிப்படவளையநிற்பது ; என்னை? “தூப மென்பது

துணியுங் காலை, விளங்குகத் தரிகை விரலகம்

வளைந்து, துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே”

என்றாராகலின்.

(ச)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச்
சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த

விரன்முன்றும் நிமிர்ந்துவளைவது ; என்னை? “அராள
மாவ தறிவரக் கிளப்

பிற, பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி,
விரல்கண் முன்று நிமிர்த்

தகம் வளைத்தற், குரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே”
என்றாராகலின்.

(ரு)

இளம்பிறை: “சுட்டும்² பேடு³ மநாமிகை சிறுவிர,
ஸொட்டி யகம்வளைய

வொசித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற் றென்ப.”

(சு)

சுகதுண்டம்:—“சுகதுண்ட மென்பது
தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு

விரலும் பெருவிர ழுனு, மொட்டி யுகிர்நுனை கௌவி
முன்வளைந், தநாமிகை

முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, முன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித்
தென்ப.” (எ)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - தடுவிரல்; இதுபேடியெனவும் வழங்கப்படும்.

³ அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

முட்டி:—“முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச்,
சுட்டு நடுவிர லநாமிகை

சிறுவிர, லிறக முடக்கி யிவற்றின்மிசைப்
பெருவிரன், முறுகப் பிடித்த
முறைமைத் தென்ப.”

(அ)

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலைப், பெருவிர
னுனியுஞ் சுட்டுவிர

னுனியு, மருவ வளைந்தவ் வுகிர்நுனி கௌவி, யொழிந்த
முன்றும் வழிவழி

நிமிர், மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.”

(க)

சூசி:—“சூசி யென்பது துணியுங் காலை, நடுவிரல்
பெருவிரல், லென்றிவை

தம்மி, லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர்,
வொழிந்தன வழிவழி முடங்கி

நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே.”

(க0)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை,
யொப்பக் கைவளைத்

தைந்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றாகும்.”

(கக)

காங்கூலமாவது - மூன்றுவகைப்படும்;
குவிகாங்கூலம், முகிழ்காங்கூலம்,

விரிகாங்கூலமென. என்னை? ¹ “காங்கூ லம்மே
கருதுங் காலைச், சுட்டும்

பேடும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டிமுன் குவிய
வநாமிகை முடங்கிச், சிறு

விர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் கூல
முந்துற மொழிந்த, குவி

காங் கூலங் குவிவிழந் ததுவே”, “மலர்காங் கூல
மதுமலர்ந் ததுவே.” (கஉ)

கபித்தமாவது - சுட்டுவிர னுணியும் பெருவிர னுணியும்

உகிர் துணை கௌவிப்

பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது;
என்னை? “கபித்த

மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டுப் பெருவிர
லொட்டிதுனி கௌவி, யல்ல
மூன்று மெல்லப்பிழப் பதுவே” என்றாகலின்.

(கங)

விற்பிழ:—“விற்பிழ யென்பது விரிக்குங் காலைச்,
சுட்டொடு பேடி யநா . மிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால்
வளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதி
யிற் றாகும்.” இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர்.

(கச) குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கூட்டி
உட்குழிப்பது; என்னை?

“குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி
யுட்குழிப் பதுவே”
என்றாகலின்.

(கரு)

அலாபத்திரமாவது -
சிறுவிரன்முதலாகியவைவந்தும் வளைந்துமறிவது;
என்னை? “அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப், புரைமையின்
மிகுத்த சிறுவிரன்
முதலா, வருமுறை யைந்தும் வளைந்துமறி வதுவே”
என்றாகலின். (கசு)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும்
தம்மிற்பொருந்தி வலஞ்
சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும்
சிறுவிரலும் பின்பே

வளைந்துநிற்பது ; என்னை? “பிரமர மென்பது பேணும்
காலை, யநாமிகை நடு
வீர லறவுறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால்
பெருவிர, லொட்டிய
நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டு வளைந்துபின்
கலின்.

“ரோன்றிய நிலையே” என்றாரா
(கௌ)

1 ஶாங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூடு.

தாம்பிரசூடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பெருவிரலும் தம்மில்

றுனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
முடங்கிநிமிர்வது ;

என்னை? “தாம்பிர சூடமே சாற்றுங் காலைப், பேடே
சுட்டுப் பெருவிர னுனி

யொத்துக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின்
முடங்கி நிமிர்நிற்

பதுவே” என்றாராகலின்.

(கடி)

பிசாசுமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி
ஒழிந்த மூன்றுவிரலும்
தம்மிற்பொலிந்துநிற்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும்;
அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப்
பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,
அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்துனியிற்
பெருவிரலாகப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி
உகிர்விட்டுநிற்பது.

உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்
உகிர்நுளைகளவிநிற்பது.

என்னை? “பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி, னகநிலை முகநிலை யுகிர்
நிலையென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப்”, “அவைதாஞ், சுட்டு
விரலுனியிற் பெருவிர லாகப்பட, வொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, யவ்விர
லுனிகள் கௌவிப் பிடித்தல், செவ்வி தாகுஞ் சிறந்த
யுகிர்நிலை, யுகிர்நுளை
கௌவிய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னீமிர்த்தலம்
என்றாகலின்.

மூன்றற்குந் தகுமே”

(கக)

முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவிந்து
உயர்ந்துநிற்பது;

என்னை? “முகுள மென்பது மொழியுந் காலை, யைந்து
விரலும் தலைகுவந்
தேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித் தாகும்” என்றாராகலின்.

(20)

பிண்டியென்றது - சுட்டுவிரல் பேடிவிரல்
அநாமிகை சிறுவிரல் ஒட்டி
நெகிழமுடங்க அவற்றின்மேலே குறுக்கிடப் பெருவிரல்
கட்டி விலங்கி விரல்வழி
முறையொற்றல்; என்னை? “பிண்டி யென்பது பேசுந்
காலைச், சுட்டுப் பேடி
யநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ முடங்க
வவற்றின்மிசை, விலங்குறப்
பெருவிரல் விட்டுந் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை
யொற்றலு மியல்பே”
என்றாராகலின்.

(21)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து
குஞ்சித்துநிற்பது; என்னை?
“தெரிநிலை யென்பது செப்புந் காலை, யைந்து விரலு
மலர்ந்துகுஞ் சித்த,
கைவகை யென்ப கற்றறிந் தோரே” என்றாராகலின்.

(22)

மெய்ந்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது;

என்னை? “மெய்ந்

நிலை யென்பது விளம்புந் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை
பேடொடு சுட்டிவை,

யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிசைப், பெருவிரல்
சேரும்.பெற்றித் தென்ப”

என்றாராகலின்.

(உரு)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும்

பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்று

விரலும் விட்டு நிமிர்வது; என்னை? “உன்ன நிலையே
யுணருங் காலைப், பெரு

கூகா

சிலப்பதிகாரம்

விரல் சிறுவிர லென்றிவை யிணைய, வருமுறை
மூன்று மலர்ந்துநிமிர்

வதுவே” என்றாராகலின்.

(உச)

மண்டலம்:—“மண்டல மென்பது மாசறக்

கிளப்பிற், பேடு னுனியும்

பெருவிர னுனியுந், கூடி வளைந்துதம் முகிர்நுணை
கொவி, யொழிந்த மூன்று

மொக்க வளைவதென, மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந்

தோரே” என்குறாக

லின்.

(20)

சதுரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும்
அணிவிரலும் தம்முட் சேர்ந்து

இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச் சிறுவிரல்
பின்பே நிமிர்ந்துநிற்பது;

என்னை? “சதுர மென்பது சாற்றுங் காலை, மருவிய
மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளை

யப், பெருவிர லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச், சிறுவிரல்
பின்பே நிமிர்ந்த செவ்

விய, னிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே”
என்குறாகலின். (21)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும் சிறுவிரலுமொழி
ந்த மூன்றும் தம்மில்

ஒத்துஒன்றி முன்னே இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை? ‘
‘மான்றலை யென்பது

வகுக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக
மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர

லென்றிவை நிமிர்ந்து, வருவ தென்ப வழக்கறிந் தோரே”
என்குறாகலின். (22)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த
நான்குவிரலும் வளைந்துநிற்பது;

என்னை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச்,
சிறுவிரன் முதலாச் செறிவிர

னான்கும், பெறுமுறை வளையப் பெருவிர னிமிர்ந்தாங்,
கிறுமுறைத் தென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின்.

(உஅ)

.. வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும் வளைந்து
நுனியொன்றிச் சிறு

விரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ
வளைந்துநிற்பது; என்னை?

“வண்டென் பதுவே வகுக்குங் காலை, யநாமிகை
பெருவிர னனிமிக வளைந்து,

தாநுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாவிதி
னிமிர மற்றைய வளைந்த,

பாலின தென்ப பயன்மெரிந் தோரே” என்றாராகலின்.

(உக) இதைதயாவது - நடுவிரலும்

சுட்டுவிரலும் கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்

றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும்
வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்து.

நிற்பது; என்னை? “இதை யென்ப தியம்புங்
காலைப், பேடியுஞ் சுட்டிம்

பிணைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை
குறுகக், கடையிரு விரலும்

பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நன்னெறிப் புலவர்”
என்றாராகலின். (கூ)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற் பெருவிரல்
விட்டுநிமிர்வது; என்னை?

“காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய
பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்”
என்றராகலின்.

(௩௧)

மகரமுகமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும்
நிமிர்ந்துகூட ஒழிந்த
மூன்றுவிரலும் தம்முளொன்றி அதற்குவேறுய்நிற்பது;
என்னை? “மகரமுக

மென்பது வகுக்குங் காலைச், சுட்டொடு பெருவிரல்
கூட வொழிந்தவை,
யொட்டி நிமிர்ந்தாங் கொன்று வாகும்” என்றராகலின்.

(௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும்.
பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம்
வளைந்து ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்து இறைஞ்சிநிற்பது;
என்னை? “வலம்புரிக்

௩௩—அரங்கேற்றுகாதை.

௯௭

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றுய்ய, வொருநாடி
நின்றியங்கி யுந்திமே லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின்
வந்து.”

கையே வாய்ந்த கனிட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற
நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன் றுடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல்,
விட்டுநிமிர்ந் திறைஞ்சும் விதியிற்றென்று, கூறு வர்
தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின்.

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றாம்
பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவினைக்கையெனினும்
ஒற்றைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெனினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையுமென்க.

கடி. பிணையலுமென்றது -

இரட்டைக்கையுமென்றவாறு.

அஃதாவது, இணைக்கை. அது பதினைந்துவகைப்படும்.

அவையாவன :— அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி,
பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற் கடகம், சுவத்திகம்,
கடகாவருத்தம், நிததம், தோரம், உற்சங்கம், புட்பபுடம்,
மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தமானமென்றிவை;
என்னை? “எஞ்சுத லில்லா - வினைக்கை யியம்பி, லஞ்சலி
தன்னொடு புட்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ் சலியே கபோதந்
கற்கடகம், நலமாஞ் சுவத்திகந் கடகா வருத்த, நிததந் தோர
முற் சங்க மேம்பட, வறுபுட்பபுட மகராஞ் சயந்த,
மந்தமில் காட்சி யபய வத்த, மெண்ணிய வருத்த மானந்
தன்னொடு, பண்ணுங் காலைப் பதினைந் தென்ப” என்றாராகலின்.
அவற்றுள், —

அஞ்சலியென்றது - இரண்டிகையும் பதாகையாய்
அகமொன்றுவது;

என்னை? “அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பி, நெஞ்ச
லின்றி யிருகையும் பதா

கையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன, ரந்தமில்
காட்சி யறிந்திசி

னோரே”

(க)

புட்பாஞ்சலியாவது - இரண்டுகையும்

குடங்கையாய்வந்து ஒன்றுவது; என்னை? “புட்பாஞ் சலியே
பொருந்தவிரு குடங்கையுங், கட்டி நிற்குங் காட்சிய
தென்ப” என்றுராகலின்.

(உ)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையும் பதுமகோசிகமாகக்
கூட்டுவது; என்னை?

“பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு
மியைந்துநிற்பதுவே” என்று
ராகலின்.

(ங)

கபோதமென்றது - இரண்டுகையும்
கபோதமாகக்கூட்டுவது; என்னை? “கரு
துங் காலைக் கபோத வினைக்கை, யிருகையுங் கபோத
மிசைந்துநிற்பதுவே”
என்றுராகலின்.

(ச)

கற்கடகமென்றது-தெரிநிலைக்கையிரண்டும்
அங்குலிபிணைந்து வருவதெனக்
கொள்க; என்னை? “கருதுங் காலைக் கற்கட கம்மே,

தொரிநிலை யங்குலி யிருகை
யும் பிணையும்” என்றாராகலின்.
(ரு)

(பி - ம்.) * ‘இணையாவிணைக்கை’
கரு

கூஅ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிற் பொருந்திய
பதாகை யிரண்டையும் மணிக்கட்டிலேற்றி வைப்பது; என்னை?
“சுவத்திக மென்பது சொல்லுங் காலை, மணிக்கட் டமைந்த
பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட் டேற்றி வைப்ப தாகும்”
என்றாராகலின்.

(சு)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டிகையும் கடகமாய்
மணிக்கட்டுக்கு ஏற இயைந்து நிற்பது; என்னை? “கருதிய
கடகா வருத்தக் கையே, யிருகையுங் கடக மணிக்கட்
டயைவது” என்றாராகலின்.

(ஏ)

நீடதமாவது - முட்டியாக இரண்டிகையும்
சமஞ்செய்வது; என்னை? “நீடத மென்பது நெறிப்படக்

கிளப்பின், முட்டி யிரண்டுகையஞ்சம மாகக், கட்டி நிற்குங்
காட்சித் தென்ப” என்றாராகலின்.

(அ)

தோரமாவது - இரண்டுகையும் பதாகையாக்கி
அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “தோர
மென்பது துணியுங் காலை, யிருகையும் பதாகை யகம்புற
மொன்ற, மருவிமுன் ருழும் வழக்கிற் றென்ப” என்று
ராகலின்.

(ஆ)

உற்சங்கமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு
ஒருகை அராளமாக்கி இரண்டுகையும்
மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “உற்சங்க மென்ப
துண ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந்,
தெரிய மணிக்கட்டிலேற்றிவைப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(க)

புப்புடமாவது - குடங்கையிரண்டும் தம்மிற் பக்கங்
காட்டி நிற்பது;
என்னை? “புப்புட மென்பது புகலுங் காலை, யொத்த விரண்டு
மியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப” என்றாராகலின்.

குடங்கையு

(கக)

மகரமென்றது - கபோதமிரண்டுகையும்
அகம்புறமொன்றவைப்பது;
என்னை? “மகர மென்பது வாய்மையி னுரைப்பிற்,

கபோத மிரண்டு கையு மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென்
றுரைத்தனர் புலவர்” என்றாராகலின். உச்
சித்தமென்பதும் இதன துபெயர்.

(க௨)

சயந்தமென்றது.....

(க௩)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சுறநோக்கி நெகிழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “அபயவத்
தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின், வஞ்சமில் சுக
துண்ட மிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி
நெகிழ்ந்துநிற்பதுவே” என்ற
ராகலின்.

(க௪)

வருத்தமான மாவது - முகுளக்கையிற் கபோதக்கையை
எதிரிட்டுச் சேர்ப்
பது; என்னை? “வருத்த மானம் வகுக்கும் காலே, முகுளக்
கையிற் கபோதக்
கையை, நிகழ்ச் சேர்த்து நெறியிற் நென்ப”
என்றாராகலின். (க௫)

இச்சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும்
பிணையற்கையெனக்கொள்க.
இணைக்கையெனினும் இரட்டைக்கையெனினும்
பிணையலெனினுமொக்கும்.
இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமென்க.

ங. — அரங்கேற்றுகாதை.

கூக

கடி.

டுங்கை.

எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது: எழிற்கை -
தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

அழகுபெறக்காட்

உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது.

பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டுங்கை;
யழகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை
ரூராகலின்?

என்னை? “அவைதா, மெழிற்கை
கவியிற் பொருளா கும்மே” என்

கக. கொண்ட வகையறிந்து: கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும்
பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும்
அகக்கூத்துக்குரியகையென்றும்றிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின் வரவு
நிகழுமிடத்தென்க.

20 - 2க. கூடை

செய்ததை.....களைதலுமென்

றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிற்செய்த
கைத்தொழில் இரட்டை

யிற் புகாமலும் இரட்டையிற்செய்த கைத்தொழில்
ஒற்றையிற்புகாமலுங் களை

தல். இன்னும் தேசியிற் கைத்தொழில் மார்க்கத்துப்
புகாமலும். மார்க்கத்.

துக்கைத்தொழில் தேசியிற்புகாமலும்

களைதலென்றுமாம்; ஒற்றையும் இரட்

டையும் தேசிக்கூறுகளானும் இரட்டையும்

இரட்டைக்கிரட்டையும் வடுகிற்

கூறுகளானுமென்க.

உஉ - ஈ. பிண்டி

செய்ததை.....களைதலுமென்றது

புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது -

பொருட்டையென்றும், பிணையலென் றது -

தொழிற்கையென்றுமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவிநய
கிழாமலும் அவிநயநிகழு

மிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைதல்.

உஃ. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது

- குரவைக்கூத்திற்குரிய

கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில்

விரவாதபடியே கூத்தை

நடத்தியென்க.

“சூவை.....இயல்பிற்
மென்ப.”

“வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த
நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு,
மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல்.”

உரு. ஆடற்கு.....தன்னெடு மென்றது -
இக்கூத்துக்களை இப்படி

யால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும்
வல்ல ஆடலாசிரியனாடு
மென்றவாறு.

அறிந்து புணர்த்து விளங்கவறிந்து அறிந்து
னென்க.

செலுத்தி அமைந்த ஆசா

[இசையாசிரியன் அமைதி.]

உசு-நசு. யாழங்குழலுஞ்.....இசையோன்
றானும்.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தாளக் கூறுபாடுகளும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்தமாகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக் கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்னுங் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடையுமறிந்து அந்தப்பாடைகள். இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புல வனீடுவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிந்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நால்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உக. யாழுமென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நால்வகைப்படும்; அவை:—பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ்,

செங்கோட்டியாமென்பன. இவை நாலும் பெரும்பான்மைய; சிறுபான்மையான்

வருவனபிறவுமுள, என்னை? “பேரியாழ் பின்னு மகராஞ் சகோடமுடன், சீர்பொ

வியுஞ் செங்கோடி செப்பினார் - தார்பொலிந்து, மன்னுந்
திருமார்ப வண்கூடற்

கோமானே, பின்னு முளவே பிற' என்றாராகலின்.

இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இரு
பத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதினா
லும், செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழுங்கொள்ளப்படும்; என்ன? "ஒன்று மிருபது

* மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னான்கும்
பின்னேமுந் - குன்றாத, நால்

வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை
நூலோர் விதி" என்

குராகலின்.

இனி இவ்வியாமென்னும் ஒன்றிற்கு அமைந்த
பலவுறுப்பாகிய "கோட்டின

தமைதியுந் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின்
வகையு மாடகமுந், தந்

திரி யமைதியுஞ் சாத்தரிய பிறவு, முந்திய நூலின் முடிந்த
வகையே" வகுக்கப்

பட்டனவெல்லாம் கானல்வரியில், "குற்றநீங்கிய யாழ்"
என்பதன்கண் விரி

யக்கூறுதும்.

உசு. குழலுமென்றது -
வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதற்கு முங்கில், சந்தனம்,
வெண்கலம், செங்காலி,

கருங்காலியென ஐந்தாமாம்; என்னை? "ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கல
மே, பாங்குறுசெந் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண லுவந்த கழைக்
கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த தூவல்வோர் பார்த்து" என்றாராகலின்.

இவற்றுள் மூங்கிலிற்செய்வது உத்தமம்;
வெண்கலம் மத்திமம்; ஏனைய

அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம்
வலிது; மரம் எப்பொழு
தும் ஒத்துநிற்கும்.

(பி - ம.) "ஒரேழ்மேற்பத்தடனே தின்பதினேழு தேடுங்காற்"

ந. — ஆரங்கேற்றுகாதை.

க0க

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றாற்
கொள்ளப்படும்; கருங்காலிவேண்டுமென்பது பெருவழக்கு.
இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து
நாலுகாற்றுமயங்கின் நாதமில்லையாமாதலான் மயங்
காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமின்றி
ஒருபுருடாயுப்புக்க பெரிய மரத்தைவெட்டி
ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிறுவின ஆறஇட்டு
வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல்
போழ்ந்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின்
இலக்கணவகையான் வங்கியஞ்செய்யப்படும்; என்னை?
"உயர்ந்த * சமதலத் தோங்கிக்கா னுன்கின், மயங்காமை
நின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரந் தன்னை"

முதறடிந்து, குதறமிலோ ராண்டிற் கொளல்” என்று ராகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:—நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவில். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதி மரணிறுத்திக்கடைந்து வெண் கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுகத்தையடைத்து வலமுகம் வெளியாகவிடப் படும்; என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு நாலேந்தாஞ் சுற்றளவு, நல்விரல்க னால ரையா நன்னுதலாய் - மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி + தூம்பிட மாய, வளை வலமேல் வங்கிய மென்” என்றாராகலின்.

இனித் துளையளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல். இதிலே தூம்புமுகத் தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாய்விட்டு இம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம்விட்டு வளை வாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒருவிரலகலம் கொள்ளப் படும்; என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்னும் - பெருவிரல்க, னாலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய், கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் கூறு” என்றாராகலின்.

இவ்வங்கியம் ஊதுமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்ததுளையை முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றி வாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன:-இடக்கையிற்பெருவிரலும், சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்று விரலும், வலக்கையிற்

பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆக ஏழுவிடம் மென்க.
என்னை? “வளைவா யருகொன்று முத்திரையாய் நீக்கித்,
தளையேழி னின்ற விரல்கள் - விளையாட், டிடமுன்று
நான்குவல மென்றார்கா ணேகா, வடமாரு. மென்முலையாய்
வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வங்கியத்து ஏழுதுகளில் இசைபிறக்குமாறு.—அஃது எழுத்தாற்
பிறக்கும். எழுத்து, ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழெழுத்தினையும்
மாத்திரைப்படுத்தித்தொழிசெய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:—சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம்,
தைவதம், ரிடாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்;

(பி. ம்.) * ‘சுமநிலத்’ † ‘தூபமிடமாய்’

க02 சிலப்பதிகாரம்

என்னை? “சரிக மபதநியென் றேழெழுத்தாற் றுனம்,
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந்
தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ், சூழ்முதலாஞ்
சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்.

இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

உசு. சேருமென்றது - “செம்முறை யுறழ்பே மெய்நிலை கொட்ட, னீட்ட
விமிர்த்தல்” என்றுசொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு
வகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையினை யும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்
படப்படுத்தித் துய்தாகக் காட்டுந் தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

அஃதன்றித் தளவகையோத்தி னுள்ளுங்காணலாகும்.

உசு. மிடறுமென்றது - * சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தின்
மத்திமத்து, நாதமுத

லாமெழுத்து நாலாகி - வீதி, வருவரத்தாற் றுனத்தால்
வந்து வெளிப்பட்ட,

புருவரத்தாற் றேற்ற மிசைக்கு” என்பதனாலுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள
பூதமாவன: மண்

நீர் தீ வளி வானெனவிறை; என்னை? “மண்ணுட
நீர்நெருப்புக் கால்வான

மென்றிவைதா, மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து -
நண்ணிய, மன்னர்க்கு.

மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னவர்கோ
மானே தெளி”

என்றாராகலின்.

இப்பூதங்களைந்தானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானை மாணுக்கன் பணிந்து
பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக
வுடைத்து; நீர் நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாக
வுடைத்து; காற்று ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது
ஒருருவுண்டில்லையன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறி
யன்றே, யப்பரிசு மண்ணென்று நீர்நாலா - மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு.

காற்றம் பரமொன்று, வேயாருந் தோளி விளம்பு” என்பதனால் மன் னுந்
பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; நீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று
இரண்டுபயனுடைத்து; வான் ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ
டொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றீராதலால்

இவ்வைந்தின்கூட்டம் உடம்பாவது

“மெய்வாய்கண் முக்குச் செவியெனப்

எவ்வாறோவெனின்,—இதற்குவிடை,

பேர்பெற்ற, வைவாயு மாயவற்றின்

மீதடுத்துத் - துய்ய, சுவையொளி யூரோசை

நாற்றமென் றைந்தா, லவை

முதற் புற்கலமாம்” என்பது. இது பூதங்கள்

பரிணமித்து உடம்பாமன்று

கூறுகின்றது:—

பூதங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மன்

உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்;

தீக் கண்ணாயும், காற்று முக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும்

நின்று உடம்பாம்.

(மீ-ம்) * ஸரீரவீண்

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

க௦௩

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல்
 ஐந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைந்தினுமேறி,
 மண்ணால் உடம்பு ஊறாயும், நீரால் வாய் சுவையாயும்,
 தீயாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும்,
 வாழற் செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும்
 மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி ஒன்பு மயிர்
 தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர் மூளை சுக்கிலம் நிணம்
 உதிரமெனவைந்து.

“பசிசோம்பு மைதுனங் காட்சிநீர் வேட்கை,
 தெசிகின்ற தீக்குணமோ ஊர்து - மொசிகின்ற, போக்கு
 வரவுநோய் கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசும், வாக் குடைய காற்றின்
 வகை” என்பது தீயின்குணமும் காலின்குணமுமுணர்த்து
 கின்றது; ஆவன: பசி. சோம்பு மைதுனம் காட்சி
 நீர்வேட்கையெனவிலை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய்
 கும்பித்தல் பரிசுமெனவிலை காற்றின்
 குணம்.

“ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா
 வுலோபமுட னிவ்வைந்தும் - பாங்காய, வண்ண
 முலைமடவாய் வானகத்தின் கூடுமென்று, ரெண்ணி
 மிக நூலுணர்ந்தோ ரெண்.” இஃது
 ஆகாயத்தின்குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம்
 மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிலை. இப்பூதகுணம்
 இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

“ஒப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன், தப்பா
 வியானன் சமான

னே - யிப்பாறு, நாகன் றனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன்,
நீதிலாத் தேவதத்தனே” என்பது
தசவாயுக்களையுமுணர்த்துகின்றது; ஜவன:—பிராணன்
அபா

னன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன்
கிருகரன் தேவதத்தன்
தனஞ்செயனெனவிலை.

“இடைபிங் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற
சிங்குவை சங்கினி

பூடாவோ, பங்கு கு கன்னி யலம்புடை யென்றுரைத்தார்,
தங்குதச நாடிக

டாம்.” தசநாடிகளாவன:—இடை, பிங்கலை, சுமுமுனை,
காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குகு, கன்னி,
அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ ரைந்தாய்ப் பொறியைந்தாய்,
வாதனையோ ரையைந்

தாய் மாருதமு - மேதகுசீர்ப், பத்தாகு நாடிகளும்
பத்தாகும் பாரிடத்தே,

முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது
பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க
ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின;

பொறியைந்தாவன:—செவிமுதலாயின;

புலனைந்தாவன:—சத்

தமுதலாயின;வாதனையையைந்தாவன:—நரம்புமுதலிய
ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும்,

போக்குமுதலிய ஐந்தும்;

வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன:

—பிராணன்முதலியபத்தும். தசநாடிகளாவன:—இடை

பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரத்து எழுபத்

திராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்குட்டின். மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை
சுழுமுனையென்னும் மூன்றுநாடிகளுமாய் நடுவுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்
டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசுத்து ஐந்து நாழிகை
யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் நூற்றிருபத்தைந்து

சுவாதமாய் ஒருசுவா

க0ச

சிலப்பதிகாரம்

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு
நாலங்குலி தேய்ந்து எண்

விரலடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க.

மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை *
எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூ

றென்றறிக.

அபானவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெய்விக்கும்.
உதானன் கண்டத்தானத் தில் நிற்கும். வியானவாயு
போக்குவரவு செய்து இயங்கப்பண்ணும். சமான

வாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும்
பிரித்து எழுவகைத் தாதுவின்

கண்ணும் கலப்பிக்கும். கூர்மன் இமைப்பும் விழிப்பும்

உறக்கமும் உணர்ச்சியும்

பண்ணும். நாகன் விக்கலிடுவிக்கும். கிருகரன்
கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும்.

தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும்.
தனஞ்சயன் பிராணன் போன

பின்னும் உடம்பைவிடாதேறின்று மூன்றாநாள்
உதிப்பித்து உச்சந்தலையிற் பிற்

கூற்றிலே மூன்றுநெற்கிடை வெடித்துப்போமென்றறிக.
நாடிகள் எழுபத்திராயிரத்திலும் தசநாடிகள்
பிரதானமெனக்கொள்க.

என்னை? “இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும்
பிராணன், புடைநின் றபானன்

மலம் போக்குந் - தடையின்றி, யுண்டனகீழாக்கு
முதானன் சமானனென்

குங், கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு” எனவும், “கூர்ம
னிமைப்புவிழி கோளு

கன் விக்கலாம், பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் -
போர்மலியுங், கோபங்

கிருகரனாங் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத், தேவதத்த
னாகுமென்று தேர்” எனவும்,

“ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போய்க்,
கழிந்தாலும் பின்னுடலைக்

கட்டி - யழிந்தழிய, மூர்நா ளுதிப்பித்து முன்னியவான்
மாவின்றிப், பின்னா

வெடித்துவிடும் பேர்ந்து.” எனவும்
இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரும்

சுறிஞராகலின்,

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும்
வாயுக்களானும் நாடி.

களானும் பரிணமித்துச் சுக்கில சரோணிதங்களாலே
உடம்புகொண்டு இரு

வினையும் தன்னகத்தடக்கி உயிர்பிறக்குமென்றறிக.

“துய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்று நங்குலியா,
மெய்யெழுத்து நின்றி

யங்கு மெல்லத்தான் - வையத், திருபாலு நாற்பதோ
டேழ்பாதி நீக்கிக், கரு

வாகு மாதாரங் காண்” என்பது இசைக்குப்
பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்

த்துகின்றது:—

சரீரத்தளவு தன்கையால்

தொண்ணூற்றுநங்குலம்; இதனுள் மேலே

நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழே

நாற்பத்தேழரையங்குலமும்விட்டு நடுநின்ற

ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இதன்மேலே

நால்விரல்விட்டுப் பின்னாதாரநின்

றியங்குமெனக்கொள்க.

“ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்து, முதார்ந்த
மெய்யெழுத்து முன்

கொண்டு - போதாரு, முந்தி யிடைவளியா

யோங்குமிடை பிங்குலையால், வந்து

மே லோசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

க௦௫

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றுய்ப, வொருநாடி
நின்றியங்கி யுந்திமே

லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

இனி ஆளத்தியாமாறுணர்த்துகின்றது:—“மகரத்தி
னொற்றூற் சுருதி விர

வும், பகருங் குறினெழல்பா ரித்து-நிகரிலாக், தென்னா
தெனாவென்று பாடுவரே

லாளத்தி, னன்னாவிச் சொல்லின் வகை.”
முதலிற்பாடுமிடத்து மகரத்தினொற்

றூலே நாதத்தை உச்சரிக்குமரபு பகரிற் பாரித்து
முற்கூறிய நாதத்தினைத் தொ

ழில்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தாலும்

நெட்டெழுத்தாலுஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்சு பாரணையென்று பெயர்பெறும்.
அச்சுக்கு எழுவாய் குற்

மெழுத்து. பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்ச
தாளத்துடனிகழும்.

பாரணை கூத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னுவென்றும்
தென்னுவென்றும் இரண்ட

சையுங்குட்டித் தென்னுதென்னுவென்றும் பாடப்படும்.
இவைதாம் காட்டா

ளத்தி, நிறவாளத்தி,
பண்ணுளத்தியெனமுன்றுவகைப்படும்.

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும்.
நிறவாளத்தி நிறம்குலையா

மற் பாரணையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே
கருதி வைக்கப்படும்

“குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து,
நின்றார்ந்த மந்நகரந் தவ்

வொடு - நன்றாக, நீளத்தா லேழு நிதானத்தா
னின்றியங்க, வாளத்தி யாமென்

றறி” என்பது ஆளத்திக்கு
இன்னும்படுவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:—

குன்றாக்குறிலைந்துங் கோடாநெடிலைந்துமென்றது
குற்றெழுத்தாலும் நெட்

டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று. குற்றெழுத்தைந்தாவன:—அ
இ உ எ ஓ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ எனவிலை. நின்றார்ந்த
வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெட்டெழுத்தினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வும்

தவ்வுமென மூன்றெழுத்துமல்லா மற்றையெழுத்துக்கள் ஆளத்திக்கு வரப்
பெறு எ - று. இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம் சுத்தத்திற்குரித்து;
நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்வினம் தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுத்தினதம் ஆளத்தியாய்ப் பின்
இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை? “பாவோ டிணைத லிசை
யென்றார் பண்ணென்றார், மேலார் பெருந்தான மெட்டானும் - பாவா, யெடுத்
தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப், படித்தமைபாற் பண்ணென்று பார்.” பல்
இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால் இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டாலும் பண்ணிப்படித்தலாற்
பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சும் மிடறும்
நாக்கும் மூக்கும் அண்ணாக்

கும் உதடும் பல்லும் தலையுமெனவிலை.

கிரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல்
நலிதல் கம்பிதம் குடிசை

ஒலி உருட்டு தாக்கு எனவிலை.

இங்ஙனம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும்
இசையுமாகிய இவற்றைப்

பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

கசு ௩

— ௧௦௬

சிலப்பதிகாரம்

உள. தாழ்குரற் றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
குரலினையுடைய தண்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்க.

அவையான:— பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை
கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை,
தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவளையம், மொந்தை, முரசு, கண்ணிடு தூம்பு,
நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், விரலேறு, பாகம்,
உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத்
தோலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகள்.

என்னை? “பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை, சீர்மிசு
மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை
கணப்பறை, தமருகந் தண்ணுமை தாவி றடாரி, யந்தரி
முழவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை முரசே கண்விடு
தூம்பு; நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க, மாசி றகுணிச்சம்
விரலேறு பாகந், தொக்க வுபாங்கந் ¹ துடிபெரும்
பறையென, மிக்க தூலோர் விரித்துரைத் தனரே” என்றார
ாகலின்

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு
புறப்புறமுழவு * பண்ணமை

முழவு நாண்முழவு காலேமுழவென எழுவகைப்படும்.

அவற்றுள் அகமுழுவாவான் :—முன்சொன்ன¹
உத்தமமான மத்தளம்

சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா
வெனவிலை.

அகப்புறமுழுவாவன் :—முன்சொன்ன மத்திமமான
தண்ணுமை தக்கை

தகுணிச்சமுதலாயின.

புறமுழுவான் :—முன்சொன்ன அதமக்கருவியான
கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழுவாவன் :—முற்கூறப்படாத
நெய்தற்பறைமுதலாயின.

பண்ணமைமுழுவாவன் :—முன்சொன்ன
வீரமுழவுநான்கும். அவையா

வன் :—முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலையெனவிலை.

நாண்முழுவாவன் :—நாட்பறை; ஆவது நாழிகைப்பறை.
காலைமுழுவாவன் முன் துடியென்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம் :—மத்து ஓசைப்பெயர்;
இசையிடனாகிய கருவி

கட்கெல்லாம் தளமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும்
பாடலெழுத்தான் உள்ளே

பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே
பிறத்தலானும் இதனை[†] நான்

முகனென்பார்.

சல்லிகையென்றது - சல்லென்ற
 ஓசையையுடைத்தாதலாற் பெற்ற
 பெயர்.

¹ முன்புகூறிய நாதிகைப்பறை இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டிலது.
² "தரித்த மதங்க மோடு மத்தனஞ் சல்லி, பெருத்த கரடிகையே பேரி - யுரத்த;
 பக்கங் குடமுழுவம் பாய்காய வேழு, மடைவே முதற்கருவியாம்" என்பது சுத்தானத்
 தப்பிரகாசம். (பி - ம்.) * 'பன்மைமுழவு', † 'நான்முகனுமென்றவாறு'

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கௌ

ஆவஞ்சியெனினும் குடிக்கையெனினும் இடக்கையெனினுமொக்கும்; அத்
 ற்கு ஆவினுடைய வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால். ஆவஞ்சியென்று பெயரா
 யிற்று; குடிக்கையாகவடைத்தலாற் குடிக்கையென்றபெயராயிற்று; வினைக்
 கிரியைகள் இடக்கையாற்செய்தலின் இடக்கையென்றபெயராயிற்று.

கரடி சூத்திரனாற்போலும் ஓசையையுடைத்தாதலாற்
 கரடிகையென்று பெய ராயிற்று.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின்
 முதற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளவைத்ததாகலின்.

கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டட்டுக்கு
 உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாதனேக்கித்
 தண்ணுமையொன் றையுமே கூறினார்.

உள. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப்.

புறக்கூத்துப் பதினேராட லென்று சொல்லப்படாநின்ற
ஆடலுடனே எ - று.

ஒடி, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடிவென் கிளவி யுடனிகழ்
வாகும்” என்றாரா

கவின்.

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு.

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்த.....படித்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் சுவைபொரு
ந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகி எ - று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருளியக்கியென்றது - செந்துறை
வெண்டிறை என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் உரிமைப்பொருளா
யமைந்த இயக்கம் நான்கிணையுமமைத்தென்றவாறு.

கஉ. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரி
சொல் திசைச்சொல் வடசொலென்றுசொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசைபூனும்
பழியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கக - உ. தேசிகத் திருவின்.....அறிவினனாகி யென்றது-இச்சொற்
களிற் புணர்ப்புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
அறிவினையுடையனாகி எ - று.

கக. கவியது குறிப்புமென்றது - இயற்புலவனினந்தகோட்பாடுமென்த.
ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனீடும் மேல்வரவுகளின் தொகு
தியும் எ - று.

கச. பகுதிப்பாடலுமென்றது -
இவற்றின்பகுதிக்கு அமைந்த பாடலு
மென்றவாறு.

கொளுத்துங் காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை
ஆசிரியன் குறிப்புக்கும்

பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும்
சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

க௮ சிலப்பதிகாரம்

க௮ - சு.

வசையறுகேள்வி.....இசையோள்முனுமென்றது -

இச்

சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே
வகுக்கவும் விரிக்கவும்

வல்ல பாடனாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்து இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
உணர்ந்த அறிவினனாகி

விரிக்கும் இசையோனென்க.

[கவிஞன் அமைதி.]

க௮ - சு.

இமிழ்கடல்.....நன்னூற்புலவீனும்

க௮ - அ.

இமிழ்கடல்.....தன்மையனாகியென்றது - ஆரவாரத்தை
யுடைய கடல்கூழ்ந்தநிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும்

குடக்கும் குணக்கும் வேங்

கடம் குமரி தீம்புனற்பெளவமெனத் தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லைகூறப்பட்ட தமிழ்த்

தேசத்தார நிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனாகி எ - று.

சக - ௪௦. வேத்தியல்.....பிடித்தென்றது -

வேத்தியலென்றும்

பொதுவியலென்றும் கூறப்பட்ட.

இரண்டிகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை

நன்றாகக் கடைப்பிடித்து எ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும்,
பிறிதுகூறுவாருமுளர்.

அவை முடிந்ததூல்களிற் கண்டிகொள்க.

சக - ௨. இசையோன்.....அதுபட

வைத்தென்றது - இசைப்

புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும்

முறையும் முடிவும் நிறை

யும் குறையும் கிழமைபும் வலிவும் மெலிவும் சமனும்

வரையறையும் நீர்மையு

மென்னும் பதினொருபாடுபாட்டினானுமறிந்து

அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள

நிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே

தோன்றவைக்கவல்லனாய் எ - று.

சக - ௪. மாற்றோர் செய்த.....நன்னூற்

புலவனுமென்றது -

பகைவராற்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து அவை

தோற்றத்தபடியிலே

வசையின் மொழிகளான் நாடகக்கவி செய்யவல்ல நல்ல
நாலைவல்ல புலவ

னும் எ - று.

“இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற், தேற்றா
மாந்த ராரியம் போலக்,
கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றார்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து
அறிந்து தொலைவில்
லாத புலவனுமென்க.

[தண்ணுமையோன் அமைதி.]

சுரு - ருரு. ஆடல் பாட

விசையே.....முதல்வனும்

(இ - ள்.) எல்லாக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டிக்களும் எல்லாவிசை
களும் வடவெழுந்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக்
கூறுபாடுகளும் எல்லாப்பண்களும் இருவகைத்தாளங்களும் எழுவகைத்துக்குக்
களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய நாஸ்வகைச்சொற்களு

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

க0க

மென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை நுண்ணிதாக உணர்ந்து ஒரோருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பிநிறுத்தவும் அவ்விடத் துப் பெறும் "இரட்டையைப் பாகவுருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியு மானங்கழிக்கவும் வல்லனாய் இப்படி நிகழ்ந்த உருக்கவிட் யாழ்ப்பாடலும் குழ வன்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக் கொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து மற்றைக் கருவி களிற் குறைநிரப்புதலும் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத் தும் இசையில் இரந்திரந்தோன்றாதபடியே செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத் தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக் கருவியினையும் அரிய தொழிலினைபுழுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இத பொழிப்புரை.

சடு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும் எ - று.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய எல்லாப்பாடலியல்பும் எ - று.

இசையென்றது - நரப்படைவாலுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத்

தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும் எ - று.

அவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யள வுரைத்தவைம் பாலினு, முடறமி ழியலிசை யேழுடன் பகுத்து, மூவேழ் பெய்தந்.....,தொண்டு மீண்ட பன்னீ ராயிரம், கொண்டன ியற்றல் கொளைவல்லோர் கடனே” என்னும் சூத்திரத்தாலுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே உறழ்ந்து கட்டப்

பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று சொல்லப்பட்ட மூவகைத்

தமிழ்களும் எ - று.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவாள்
நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா

நின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் திறமும் திறத்திறமும்
எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தாள் விகற்பங்களும் எ
- று.

தூக்கென்றது - செந்தூக்கு முதலாய ஏழு
தூக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ - று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய
நான்குசொற்கூறிய சொற்

பிரயோகமும் எ - று.

என்றிவையாசினுணர்ந்தென்றது -

என்றுசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும்

இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக அறிந்து எ - று.

ஆச - சிறுமை.

ஆசின்றென்பது பாடமாயிற் குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க; என்னை?
1. "ஆசே சிறுமையுங் குற்றமு மாகும்" என்றாராகலின். இன்றியென்றது
இன்றுயிற்று; செய்புனாதலின்..

2 திவாகரம்.

(பி - ந்.) * 'இரட்டியேயாய்ப்பாகவுரு'; 'இரட்டியை ஒட்டாக'

சஅ - க. கூடை நிறத்தை.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்
கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பிற்றுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும்
இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானம் கழிக்க
வும் வல்லனாய் எ - று.

ரு0 - ருஉ. வாங்கிய வாரத்து.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த
உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இழைந்து நடக்
கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ளத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்தகரணத்தார்
குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

ரு௩. ஆக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளிற்
குறையைநிரப்புதல்.

அடக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை
அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரம்

தெரியாமற் செய்வதென்க.

ருச. சித்திரக்.....செலுத்துமென்றது -
இவ்வனைத்தும் செய்யுமிடத்

துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டும் எ - று.

ருரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட கூறு

களில் ஒன்றும் குறையின்றியேயிருக்கும்
தண்ணுமைக்கருவியாசிரியனும் எ-று.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்
தண்ணுமைமுதல்வனு
மென்க.

[தழலோன் அமைநீ.]

நுக - சுக.
சொல்லியவியல்பிற்.....குழலோன்றானும்
நுக. சொல்லியவியல்பினென்றது -
நூல்களிற்சொன்ன முறைமையா
லேயென்க.

நுக - எ. சித்திர
வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்
சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட்
சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின்
மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப்
பண்ணீர்மைநிறுத்தல். வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது
:—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின்மேலே வல்
லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல
நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

நுக. புணர்ப்போன்பண்பினென்றது -
பாடலாசிரியனையொத்த அறிவினை
புடையனாகியென்க.

நுக. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது -

வங்கியத்து விரலுளர்ந்

தூதுந் துணைகள் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
ஆரோகணமாதலானும்

கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும்

இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால்¹
நாற்றுமுன்று பண்ணீர்

மைகளையும் தந்திலைஞலையாமற் காட்டவல்லனாயென்க.

¹ இப்புத்தகம் ௧௧௨ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

நட.—அரங்கேற்றுகாதை.

௧௧௧

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிறுவிரல் ஆங்கு
- அவ்விடத்து.

நூக - ௬௦. ஏற்றிய குரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது -
பதினாற்கோவையினிடத்துக் குரனரம்பு இரட்டிக்கவரும் அரும்பாலையையும்,

இனிநரம்பு இரட்டிக்கவரும் மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத
பாலைகளையும் இவைசுதால்வழக்காலே இனைநரம்புதொடுத்தப்பாடும் அறிவினையு
முடையனாயென்க.

௬௧. பண்ணைமை.....அறிந்தென்றது -
பண்ணுதலமைமந்தமுழுவின்

கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

௬௨. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது -
தண்ணுமை முதல்வ

ஹுடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்துமிடமும்
பொருந்தியென்க.

சு.ந. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல்
வைத்தாங்கென்றது.....

பட்டடை - நரம்புகளில் இனிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற்
கும் அடிமணையாதலின். வண்ணம் - நிறம். இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க.
ஆங்கு, அசை. இனிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைத்தெனக்கூட்
டினுமையும்.

சு.ச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது
- அங்ஙனம்வைத்து

அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய
பாட்டினியல்பையென்க.

சு.நு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற
பண்வரவுகளுக்குச் சுரம்

குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு
அயல்விரவாமல் நோக்கி

யென்க.

ஒற்றல் - நினைதல்.

சு.சு. இன்புற வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக்
காட்டப்பட்ட பாட

லில் இயன்ற * அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும்
முறைபுமுதலாய பண்

ணிலக்கணம் பதினென்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

சுஎ. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம்
கூடை திரளென்று

சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடை
த்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்
ந்து இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடை
த்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைத்தாகலா
னும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்த
வல்லனாயென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.

நிலம் - இடம்.

(பி - ம்.) * 'வழக்கெல்லாம்'

கக2

சிலப்பதிகாரம்

சுஎ - அ. ஆங்கு.....எழுத்தாகவென்றது -
பாடலினிடத்துச் சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள்
சிதையாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக்குங் குழலோனென்க.
அன்றியும் ச ரி க ம ப த ி யென்பாருமுளர்.

சுக. வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன்றானுமென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில்
வழுவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியத்தானுமென்க.

அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து

பொருந்தி வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து
இசைக்குங்குழலோனென்க.

[யாழ்சிரியன் அமைதி.]

எ0 - சுசு.

சுரேழ் தொடுத்த.....புலமையோனுடன்

எ0 - எக. சுரேழ்

தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்

பாலையாப்பின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது

செப்பமுடைத்தாய்ப் பெண்டிர்க்குரிய தானமுடைய

பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான். இதிலே

சம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை¹

கோடிப்பாலை விள ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட

ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்புதொடுத்து நிரம்ப நிறுத்திக்

காட்டல்காரணமாகவென்க.

எ2 - அ. வன்மையிற்

கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமுங் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கிளை

கொள்ள நிற்ப, முன்னர்ப்பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும்,

விளரிசூர லாகு மென்மனார் புலவர்” என்

னுஞ்சூத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய்

வலிந்தநிலைமையினைபுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில்

ஒரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான் மாய்மெலிவினிற்கும்

குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம் பில்

அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத் தாரந்தான்

கைக்கிளையாயிற்று. அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஒரலகையும்

பண்டை விளரியிலேசுட்ட அவ்விளரி துத்த நரம்பாயிற்று.

இப்படிப் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்
மொய்ப் பண்கள்¹ நூற்றுமூன்றதற்குக்
காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்
தாரமென்றார்; “தன்ன முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர”
என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எக. ஈனை.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப் பெண்டிர்க்குரியதான
மாகிய பதினாற்கோவையிலே பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு.

சுட்டிம்படி:—

¹ இதனை இக்காலத்துக்கொழிப்பாலையென வழங்குகின்றனர்.

² இப்புத்தகம் ௧௧0 - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை.

கக்க௩

அ0 - அக.

மேலது.....செம்பாலையாய்தென்றது - உழை
முதற் கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும்
வலிவு மூன்றுமாய்

உழைமுதலாகச் செம்பாலையாய்தென்க.

அ2 - ௩. இறுதி

யாதி.....நீங்காதென்றது - தாரமுத
லாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அ௪ - ௩.

படுமலை.....திரிந்தபினைன்றது -

கைக்கிளைகுர

லாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம் குரலாகச்செவ்வழிப்பாலையும்,
அரும்பாலையும் தற்கிழமை திரிந்தபினைன்க.

குரல்குரலாக

அரும்பாலைக்குக் குரல் நரம்பு
இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அக - கூ,

முன்னதன்.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்

படியே தாரம் குரலாகக் கோழிப்பாலையும், விளரி
குரலாக விளரிப்பாலையும்,
இனி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாய் மேற்செம்பாலை
இனிநரம்பிரட்டித்த

நிலைமையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சமைந்த
பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்
றவாறு.

கூ0. இணைநரம்பு.....கொண்டாங்கென்றது
- இப்பதினாற்கோவைப்

பாலைநிலையினும் பண்ணின்றநிலையினுமிரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்பாலை .. யும் இனிகுரலாகிய
மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன ஐந்துபாலையும் உழை
குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை
குரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்
கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்

துத்தம்பெய்தும் தாரம் குர
லாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக
விளரிப்பாலைக்கு விளரி
பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - ௨. யாழ்மேற்

பாலை.....முறை மெலியவென்
றது - யாழினிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின
இடமுறைமெலியவும் குழலினி
டத்துக் கோடிப்பாலை முதலாயின வலமுறைமெலியவும்
பாடப்படுமென்ற
வாறு.

கக - ௪. வலிவு

மெலிவும்.....உடனென்றது - இப்படியால்
வலிவும் மெலிவும் சமனுமெனப்படாநின்ற
தானநிலையினையுடைய இசைக்கூறு
பாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும் பண்ணீர்மை
முதலாயின குன்
றமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த
எழுத்துக்களால் இசை
செய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த

புலமையோனென்க.

[அரங்கின் அமைதி.]

கூடு - ககங். எண்ணிய நூலோர்.....

..அரங்கத்து

கூடு - கூ. எண்ணிய

நூலோர்.....கொண்டென்றது -

எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின்
வழுவாதவகை அரங்கு

செய்தற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நிலம்வழுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—“தந்திரத் தரங்கிங்

கியற்றுங் காலை, யறனழித்

தியற்ற வழகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை
வாற்றி, நாற்றமுஞ்

கூடு

ககசு

சிலப்பதிகாரம்

சுவையு மதுரமு மாய்க்கனந், தோற்றிய திண்மைச்
சுவட துடைத்தா, யென்

புமி கூர்ங்கல் களியுவ ரீனா, துன்ப நீறு துகளிவை
யின்றி, பூரகத் தாகி யுளை

மான் பூண்ட, தேரகத் தோடுந் தெருவுமுக நோக்கிக்,
கோடல் வேண்டு மாட

ரங் கதுவே” என்பது; தந்திரவழி அரங்கு இவ்வுலகத்துச் செய்யுமிடத்துத்

தெய்வத்தானமும் பள்ளியும் அந்தணரிருக்கையும் கூபமும் குளனும் காவுமுதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினையுடைத்தாய் நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி குழிக்கொத்துக் கல்லப்பட்டமண் நாற்றமும் மதுரநாடி இரதமும் மதுரமாகித் தூனும் திண்ணிதாய் என்பும் உமியும் பரலுஞ் சேர்ந்தசிவம் களித்தரை.

உவர்த்தரை ஈனத்தரை பொல்லாச்சாம்பற்றரை பொடித்தரை என்றுசொல்லப்பட்டன ஒழிந்து ஊரின் நடுவணதாகித் தேரோடு மவீதிகளெதிர்முகமாக்.

கிக்கொள்ளல்வேண்டுமென்க.
நிலந்தான் வன்பால் மென்பால் இடைப்பாலென்று முன்னுவகைப்படும்.

அவற்றுள் ,
வன்பாலாவது குழியின்மண் மிகுவது.
மென்பாலாவது குறைவது.
இடைப்பாலாவது ஒப்பு.

ஈண்டு இவை பெரும்பான்மையாற் கொள்ளப்படும்.
அதுவேயென்ற இலேசினானே துவர்ப்புப் பயமும், புளிப்பு நோயும்,
காழ்ப்புப் பசிரீடுதலும், கைப்புக் கேடும், உவர்ப்புக் கலக்கமும்பண்ணுமாதலான் நீக்கப்பட்டன.

என்னை ? “ உவர்ப்பிற் கலக்கமாங் கைப்பின்வருங்

கேடு, துவர்ப்பிற பய

மாஞ் சுவைக - ளவற்றிற், புளிநோய் பசி காழ்ப்புப்
பூங்கொடியே தித்திப், பளி

பெருகு மாவ தரங்கு” என்றார் பரதசேனுபதியார்.

இதனுள் நாற்றமென்பன கொள்ளிலையும்

செந்நெல்லும் சண்பகமும்

சுரபுண்ணையுமெனவிலை. ஒழிந்தன தீமைப்பாலை.

இவ்வனம் ஒருவகையான் அரங்கிற்கு நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

கௌ - ௧00. ² புண்ணிய..... விரலாகவென்றது - பொதியின்மலை

முதலாய புண்ணியவரைப்பக்கங்களிலே நெடியதாகி உயரவளர்ந்த மூங்கிலிற்
கண்ணெடு கண்ணிடை ஒருசாணாக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்சொல்லு
வின்மடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரலில்
இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நறுக்கியென்க.

³ ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய வரங்கு சமைக்குங் காலைத்,
தேவர் குழாமுஞ் செபித்த பன்னியும், புள்ளின் சேக்கையும் புறநா தீங்கிப், போர்க்
கனி யானைப் புரைசா ராது, மாவின் பத்தியொடு மயங்கலிசெய் யாது, செருப்
புகு மீடமுஞ் சேரியு தீங்கி, துண்மை புணர்ந்த திண்மைத் தாகி, மதுரச்
சுவைமிகு உ மதுர நாரித், தீரா மாட்டி நிலத்தொடு பொருத்திய, வித்திறத்த
தாரு மரங்கிணுக் கிடமே.”

⁴ “அரங்கி னுயரமுமகலமு தீளமும், பொருத்த நாடி புரைக்குங் காலைப், பெருந்
தண் மாவ்வரைச் சிறுகலை கண்ணிற், கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது
கொண்டே, இருபத்து நால்விரற் கோலள வதனா, லெழுக்கோ வகலத் தென்கோ
ளீளத், தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி, புத்தரப் பலகையோ டாங்கின் பலகை,

௩.—அரங்கேற்றுகாலைத்.

ககரு

என்னே? “ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி,
விருபத்து நாலுள, கோலே கோடஸ் குறியறிந் தோரே”

னுத்தமன் பெருவிர
என்றாகவின்.

இதனுள் அனுமுதற் பெருவிரலளவு உயர்ந்துவருமாறு : அனு எட்டுக்
கொண்டது தேர்த்துகள் ; தேர்த்துகள் எட்டுக்கொண்டது இம்மி ; இம்மி எட்டு

மிக்கொண்டது எள்ளு ; எள்ளு எட்டுக்கொண்டது
கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

நெல்லு ; நெல்லு எட்டுக்

உத்தமராவார் : கழிய நெடுமையும் கழியக்

குறுமையுமில்லார்.

க0க - உ. எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - இக்
கோலால் எழுகோலெலமும் எண்கோனீளமும் ஒருகோற் குறட்டியாமுமுடைய
தாயென்க.

என்னை? “அக்கோ லேழகன் நெட்டு நீண்டு, மொப்பா லுயர்வு மொருகோ
லாகு, நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின், முக்கோ ருனு முயரவு முரித்தே”
என்றார் செய்யீறியனார்; “அக்கோ லொருகோ ணவறக் கல்வி, மிக்க
கம்மியர் வடகலை விதிமுறைக், கூறின ரன்றியுந் குறிவகைக் கேற்றன, வேற்
கச் செய்க வியல்புணர்ந் தோரே” எனக்கூறினருமுனர்.

க0க - சு. உத்தரப்பலகை.....அரங்கிலென்றது தூணத்துக்கு
மீது வைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிடப்பலகைக்
கும் இடைநின்றநிலம் நான்கு கோலாக உயரங்கொண்டு
இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்பொருந்தவகுத்த வாயில்
இரண்டிணையுடைத்தாகச்செய்யப்பட்ட அரங்கினிடத்தென்க.

க0நு. வாயிலிரண்டென்றது

:—அரங்கிற்கு

மைத்தவாயிலெனக்கொள்க.

உட்புகவும் புறப்படவுஞ்சு

‘ஏற்ற’ என்றதனால் கரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுளர் குழிஞைப்பள்ளியும், அரங்கமும், அதனெதிர் மன்னர் மாந்தரோடிருக்கும் அவையரங்கமும், இவற் றினை ச்சூழ்ந்த புவிரிறைமாந்தர் பொருந்தியகோட்டியும் முதலாயின் கொள்க.

க0க. தோற்றியவரங்கென்றது - இப்படியாகச் சை மக்கப்பட்டு நூல் சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோற்றியவரங்கென்க.

க0க - எ. தொழுதனரேத்த. .

.....மேனிலைவைத்தென்றது— அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட ¹ நால்வகைவரு ணப்பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க வைத்தென்க.

வைத்த விடைநில நாகோ லாகப், பூதரை யெழுதி மேனில வைத்து, நந்தி யென் னுந் தெய்வமு மமைத்துத், தாணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்து,.....
.....கோவும் யானையுங் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாங்குடைப் புருடா மிருக மும், யாவையு மெழுதி பிந்நிலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றுவ தரங்கெனப் படுமே” என்றார் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலும்.

¹ நால்வகைவருணப்பூதங்கள் : க. வச்சிரதேகன். உ. வச்சிரதந்தன். ஈ. வரு ணன். ச. இரத்தகேசுவரன்.

என்னை? 'கூறிய * வறுப்பிற் குறியொடு
புணர்ந்தாங், காடுநர்க்கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை,
வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற
லியல்புணர்ந் தோரே" என்றாராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும்
மாலையும் சாந்தமும் பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம்
அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக் கூறுதும்.

௧

க0௮. தூணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது -

தூண்களின் நிழல் நாயகப் பத்தியின்கண்ணும்
அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட நிலை
விளக்குநிறத்தியென்க.

என்னை? "விளக்கியல் வனப்பும்" என்றாராகலின்.

க0௯ - க0.

ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது -

இடத்தூணிலேமிடத்தே

உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்தூணி
டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும்,
மேற்கட்டுத்திரையாகக் கரந்துவரலெழினியும்
செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாய்நிற்பது ஆகாயசாரிகளாய்த்
தோன்றுவார்க்கெனக் கொள்க; என்னை? "முன்னிய
வெழினிதான் மூன்று வகைப்படும்" என்றார் மதிவாணனார்;

“அரிதரங்கிற், செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற்
பூதரையு, மெய்த வெழுதியியற்று” என்றார்
பாதசேனாபதியாரும்.

ககக. ஓவிய விதானத்தென்றது .
சித்திரவிதானத்தைபுழுடைத்தாயென்க.

ககக - 2..

உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன்
குரு அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை
செந்நீர்மையென்னும் புகழ்மையைத்
தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலையென * சரியும்
தூக்கும் தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது -
புதுமையுடைத்தாகச் சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய
அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து
நாற்றிக்கிடந்த அரங்க மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - 2அ. பேரிசை மன்னர்.....

வைத்தாங்கு

ககச - ௫. பேரிசை மன்னர்.....கொண்டென்றது - பெரிய புகழை
புடைய அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய இயல்பினை
புடைய வெண்கொற்றங்குடைக்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க. "

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மிளைக்கண்

வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்று மாம.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கக௭

இது கூறிற்று, வேத்தியலும்
பொதுவியலுமாகலான்.

இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கி லுமாம்.
கக௭ - ௭.

கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்ணோ
றும் நவமணிகளாற்கட்டி இடைநிலங்களைச்
சாம்பூநதமென்னும் பொற்றகட்
டாற்செறியு மலக்கமாகக்கட்டியென்க.

மலக்கம் - மாறு.

என்னை? “புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங்
கழைகொண்டு, கண்ணி

டைக் கண்ணாண் கனஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு
சாண்கொண்டு நீராட்டி

நன்மைபுனை, நாளிற் றலைக்கோலை நாட்டி”, “ஆவ
தகத்தியனார் சாபத்தா னான் மூங்கில்” என்றார்
பரதசேனாபதியார்.

கக௮ - ௨௦.

காவல் வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது -

அரசன் கோயிலிலே காப்பமைத்திருத்தி
இந்திரன்மகன் சயந்தனாக நினைத்து
மந்திரவிதியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலையெ
ன்க

சயந்தனாதல் ¹ முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

கடக - ௨. புண்ணிய நன்னீர்...

.....மாலையணிந்தென்றது -

நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணிய
நதிகளினீரைப் பொற்

குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப்
பின்பு மாலைகளுஞ் சூட்டி

யென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன் முதலாயினார்
அரங்கத்தின்கண்ணே

இத்தலைக்கோலைவைத்துப்

பொற்குடத்தானீராட்டியபின் மாலேசூட்டியென

இயைக்க.

கடக. நலந்தருநாளாலென்றது - இதற்
குப்பொருந்திய நல்லநாளினு

லென்க.

அவையாவன :—பூராடம் கார்த்திகை
பூரம் பரணி இரேவதி திருவாதிரை

அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிலை.

நாளென்னுது 'நலந்தருநாள்' என்ற இலேசினால்

இராசிமுதலியனவும்

கொள்க.

இராகிகளாவன :—இடம் சிங்கம் துலாம்
கற்கடகம் விருச்சிகம் மிதுனம்
எனவிலை.

என்னை? “பூராடங் கார்த்திகை பூரம்
பரணிகலஞ், சீரா திரையவிட்டஞ்

சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிடப் மரிதுலை
வான்கடகம், பேசிய தேண்மிது

னம் பேசு” என்றார் மதிவாணனுந்.

நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கடக - ச. பொலம்பூண்... ..

.....கொண்டென்றது -

பொன்னுற்செய்த பூணையும் பட்டத்திணையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்
கையிலே வாழ்த்துடனுகொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தனம் எஃ - ஆம்பக்கம் டார்க்க.

ககஅ சிலப்பதிகாரம்

கடரு - அ. முரசெழுந் தியம்ப.....

.....வைத்தாங்கென்றது - வீர

முரசுமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க
அவையேயன்றிப் பலவாச்சி

யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்
கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ்
செய்து தேர்மிசைநின்ற கவியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடிப்ப ஊரை
வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை

எதிர்முகமாகத் வைத்தபி
னென்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா, லணியுங் கவினு மாசற வியற்
நித், தீதுதீர் மரபிற் தீர்த்த நீரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொட
லையு மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப், பிண்ட முண்ணும்

பெருங்கனிற்றுத் தடக்
கைமிசைக், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெடுத்த

தார்த்து, முரசு முருடு முன்

முன் முழங்க, வரசு முதலான வைம்பெருங் குழுவந்,
தேர்வலஞ் செய்து கவி

கைக் கொடுப்ப, ஆர்வலஞ்செய்து புகுந்த பின்னைத்,
தலைக்கோல் கோட நக்க தென்ப” என்றார் சேயிற்றியனார்.

[அரங்கிப்புதந்து ஆடுகின்றநியல்பு.]

கடக - எடு.

இயல்பினின் வழாஅ.....மனையகமறந்தென்.

கடக. இயல்பினின்.....

.....முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி.

யோர்யாவரும் வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே
இருந்தபின்னரென்க.

கடக. குயிலுவ.....நிற்பவென்றது -

குயிலுவக் கருவியாளர்தாம்

நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆட்ட முக்கோ லாட்டுவார்க்

கொருகோல், பாடுநர்க்

கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட

மொருகோல்” என்று

நூலிச்சுறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடச்சுக்கைமுதலாய கருவியாளர்.

ககக - ௨. வலக்கான் பொருந்தியென்றது - நாடகக்கணிகையாகிய அரங்கேறுகின் மமாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட விட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடணை வலப்பக்கத்துணிதத்தே சேர்தல் வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககக - ௪. இந்நெறிவகையால்..... மகனிரு மென்றது - மாதவி வந்தேறிநின்றபடியே இடத்தான்நிலையிடமாகிய ஒருமுக வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையைபுடைய தோரிய மடந்தையரு மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர்; “இந்நெறி வகையா விடத் தான் சேர்வோ, பொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ லரிவை குணத்தொடு பொருந்தி, நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோள், * சொலப்படு கோலத்த தோரிய மகளே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

(பி - கி) - * ‘இயற்படு’

ந. — அரங்கேற்றுகாலை.*

ககக

ககக - ௬. சீரியல் .. . பாட வென்றது - நன்மையுண்டாகவும்

திமைநீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் இரண்டினையும் பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத்

தாளவியல்பு பொலிவு

பெற அவதாளநீங்கவென்றுமாம்.

வாரமீரண்டாவன: ஓரொற்றுவாரம்,

ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும்

இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

காசு - அ. பாடியவாரத்து... ..

..கருவிகளெல்லாமென்றது-

தெய்வப்பாடலின் இறுதியிலேநின்று கூடி

இசையாநிற்கும், கருவிகளெல்லா

மென்றவாறு.

இக்கருவிகள்

எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின்,—

காசு. குழல்வழிநின்றதியாமேயென்றது -

வங்கியத்தின்வழியேநின்றது

யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, மிடற்றுவழியது யாழாகலான்

மிடற்றுவழிப்பாடலும் குழல்

வழித்தெனக்கொள்க.

காசு - ச0. யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது

தகவேயென்றது - யாழ்ப்

பாடலின்வழியே அதற்குத்தகத் தண்ணுமையாகிய

மத்தளநின்றதென்க.

கச0 - சக.

தண்ணுமை.....முழவேயென்றது - மத்தளக்கருவியின்

பின்வழியே குடமுழாநின்றதென்க.

கசக - 2. முழவொடு.....ஆமந்

திரிகையென்றது - முழ

வொடுகடி நின்னு வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது
ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவி
யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிசைத்தது
கருவியென்னுது ஓசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலரெனின்,
வாரப்பாடல் பாடியபின்ன
ரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசந. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது -
இவ்வாமந்திரிகையோ

டே முன்சொன்ன குயிலுவக்கருவிகளனைத்தும் பருந்தும்
நிழலும்போல ஒன்றாய்
நிற்பவென்றவாறு.

கசச. கொட்டு... ..ஆகவென்றது -
ஒருதாளத்திற்கு இரண்டு
பற்றுகவென்க.

கசநு. கட்டிய.....போக்கியென்றது -
பஞ்சதாளப்பிரபந்த

மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு
இரண்டுபற்றுகப் பத்தும்

தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றுவே
தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

கசகூ. வந்த.....வழாமலென்றது -

இப்படிச்செய்கை நாடக

தூல்களினமைந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை
வீழுவாமலென்க.

கசஎ. அந்தரக் கொட்டிட னடங்கிய

பின்ன ரென்றது.....

கஉ௦ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும்
ஒத்தென்றும் கூறுப. இந்த ஒத்து ஆடினபின்னரல்லது
உருக்காட்டுதல் வழக்கல்லவென்ப; என்னை? “முகமா திதிரி
யோகப் பொருட்டே” என்றாராகலின்.

கசஅ - கூ. மீத்திறம் படாமை...

.....பண்மேலென்றது - மங் கலப்பண்ணாய்

நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலேப்பண்ணை

அளவுகோடா தபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு௦ நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது -

மங்கலச்சொல்லினை யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும்

குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்

இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும்

நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம்,

பிரகலையென்பன. ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும்

குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்
றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை

இரண்டாமடியே நற்றடியாகப் பாடிமுடிவன. அவை
மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியதனையென்றது -
அதனை மூன்றெத் துடைய மட்டதாளத்திலே எடுத்து
ஒரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித் தென்க.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய
மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கூத்தெல்லாம் மண்டிலநிலையாதலின்,
ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னை? “கொண்ட தேசிப் பகுதி
தே” என்றாராகலின்.

யெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத்

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு
ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தொத் தலுமேயாகலின்
அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருகூ. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின்னையென்றது -
முதனடையிலும் வாரத்தினும் தேசிக்கூத்தெல்லாம்
ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறு.....போக்கியென்றது

- பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட்
டப்பட்ட வயிசிலொத்தையும்
கிரட்டியாக ஆடியென்க.

தேசியிலொத்தைக்காட்டினுற்போல இரட்டிக்

கருநு - சு. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்
பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல வயிக்கும் மட்ட தாளமுதலாக வகதாள
மீராக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னரென்க.

² தேவடிவுகள் மூன்றென்பர் சுத்தானந்தப்பிரகாசமுடையார்; மூன்றாவன்:
உக்கிரம், துருவை, ஆபோகமென்பன. துருவையென்றது துருமையெனவும் ஆபோக
மென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

ந.—அரங்கேற்றுகாலை.

கஉக

என்னை? “வைசாக நிலையே வயிகிற்கும் வரையார்”
என்றாராகலின்.

கருள. பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன்
வகுத்தெனவென்றது -

பொன்னுனியன்றதோர் பூங்கொடி
சுத்துநடித்தாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - சு. நாட்டிய நன்னூல்.....

ஆதலினென்றது - தாண்டவம்

நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்றுகூறுபாட்டினும்
நாட்டியமென்றது புற

நடத்தையாகிலின், அதனை நூல்களிற்சொன்ன

முறைமை வழுவாமல் அவி

நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
நெறிவழுவாமல் ஆழக்

காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....ஆதலினெ
ன்றதற்கு இக்கதையிற்

கூறிய முத்தமிழ்வகையையும்
காட்டினுளாதலினென்றுமாம்.

கருக - கூ0. காவல் வேந்தன்.....

.....வழாமைபென்றது - அர

சன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும்
அழகுக்குமேற்ற முறைமை

யினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

என்சொல்லியவாறுமோவெனின்,—நாடகமகள்
அரங்கேறக்கண்ட அர

சன் அவள்மேற் காமக்குறிப்புடையனாதலியல்பு.
அங்ஙனம் மாதவியாடல்

பாடல் அழகென்னுமியைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும்
செவிகளிப்பக்கேட்டும்

நெஞ்சமழிந்து காமக்குறிப்புமீதாரவும் நாம் இவளை
வரையின் நவைபிறக்கு

மென்பதுகருதி வரையானாயினு னென்பதாம்.

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு

அடையாக்கினுமமையும். அன்றி,

இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமலை; அதனால்
தன்கூத்தும் பாட்டுமென்

னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின்
ஒன்றும்நீங்காமலென்றுமாம். இயல்பி
னின் - இயல்பினால்.

கசு.க, தலைக்கோலெய்தியென்றது - தன்வரிசை
சக்குத்தக்கபடியே தலைக் கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.
தலையரங்கேறியென்றது-முன்னரங்குமுதலிய
எல்லாமுதன்மையும் பெறு
வதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

கசு.உ - கூ. விதிமுறை.....பெற்றன
ளென்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க்
குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன்
பரிசும்பெறுகை நூல்வழக்காத
வின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன்
பரிசும்பெற்றாளென்றவாறு.

என்னை? “முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு,
மெட்டொடு புணர்ந்தவா
யிரம்பொன் பெறுப” என்றாராகலின்.

ஒருமுறையாகப் பெற்றனள் - ஒருநாளேக்குப்
பரிசுமாகவென்று அரசனாற்
பெற்றனளென்க.

பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம்

பரிசுத்துக்கும் எண்கழுஞ்சு

மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

கசுங. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி
அதுவே பரிசுமான தென்க.

கசு

கஉஉ சிலப்பதிகாரம்

கசுச. நூறுபத் தடுக்கி எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது
- நூற்றைப்பதின் மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே
எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

கசுரு - கூ. வீறுயர்பசும்பொன்... ..
நிறுத்தவென்றது - வீறுபெற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னை
விலையாகப்பெறுவது இம்மாலே; இம்மாலேபெற்ற
பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூடுநர் மாதவிக்கு
மணங்கனாதலையுமென்று சொல்லி மான் போன்ற
நோக்கினையுடையாளோர்கூனிகைக்கொடுத்த நகரியிற்
பெருந்தெருவிலே விலைக்கு விற்பாரைப்போல்வதொரு
பண்பினால் நிறுத்த வென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரிசுமென்னது மாலுக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார்.
வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற பசியபொன்; ஆவது கிளிச்
சிறை. மாலே - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மாலே. இது
படிக்கட்டளை.

மாமலர்நெடுங்கண்..மணமனைபுக்கென்றது -
 திருமலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற
 கண்ணையுடைய மாதவி யுடைய பரிசுமாலையைக் கோவலனெ
 னப்படும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே அவன்மனையிற்சென்
 றுபுக்கென்றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

களஉ - ச. மாதவி

தன்னோடு.....ஆயினனென்றது - இங்குன்மபுக்க
 கோவலன்மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே
 அயர்ந்தனனாய் மயங்கி அவளை நீங்குதல்
 கூடாதவிருப்பினையுடையனாயினென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலறியா - விடாத;
 ஒருசொல்

களடு. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்றது-குற்றமற்ற கற்புச்
 சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையயுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும்
 இசையோனும் இயற் புலவனும் தண்ணுமையோனும்
 குழலோனும் யாழோனங்கூடி வகுத்தனர் கொண்டு
 தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக்
 கிடந்த அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச்
 செய்து ஏந்தி அணிந்து
 கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின் நிற்ப ஏறிப் பொருந்
 திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய நீங்கப் பாட இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம்,
 நின்றது; நின்றது; நின்றது; நின்றிசைத்தது;

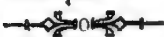
பதினொன்றுபோக்கி அம் முறைபோக்கி வருத்தெனக் கடை
பப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின்; எய்தி ஏறிப் பெற்றனள்;
பெற்று நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து
மயங்கி மறந்து விருப்பினனாயினென்க.

பா, நிலைமண்டிலம்.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை
முற்றிற்று.

நான்காவது

அந்திமாவஸச்சிறப்புச்செய்க
ராதை.



விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுரவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன்

கொல்லெனத்

௫ திசைமுகம் † பசுந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பணித்துத்

திரைநீ ராடை யிருநில மடந்தை
 யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைக்
 கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
 வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம்

பற்றி

வலம்படு தானை மன்ன ரில்வழிப்
 புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
 ருழ்துணை † துறந்தோர் தனித்துய

ரொய்தக்

‡ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ்

வெய்தக்.

உ. திகிரி - தேராழி.

டு - கூ.

திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் - மலராகிய
 கண் ; கண்ணீர்-களளாகியநீர். பணித்தென்றார், மாலைக்காலத்துப்
 பணியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன் ; என்றது ஆதித்தனை.

கூ. கறை - கடமை.

க0 - கக. அறைபோகு குடிகள் - கீழற்றுப்போன
 குடிகள். விருந்தின் மன்னர் - வேற்றரசர் ; இன், போல.

தாழ்தல் - தங்குதல்.

கறைகெழுகுடிகள் கண்ணகிமுதலான

தாழ்துணை துறந்தோர்க்கு உவமை;

விருந்தின் மன்னர் மாதவிமுதலான

காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்குவமை.

¹ சிலப். உள: கருஉ. (பி - ம.) * 'பாங்குளன்கொல்.' †
'பயந்தி.' ‡ 'இழந்தோர்.'
§ 'காதலர்ப்புணர்ந்தோர்களிமகிழ்பெய்த.'

கஉச

சிலப்பதிகாரம்

கடு ¹ குழல்வளர் முல்லையிற்
கோவலர்தம்மொடு

மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத
வறுகாற் குறும்பெறிந் தரும்புபொதி
வாசஞ்

சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற
வெல்வளை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப.

உ0 மல்லன் மூதூர் மாலைவர் திறுத்தென
விளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத லாகலி
னந்தி வானத்து வெண்பிறை

தோன்றிப்

புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந்

தோட்டிப்

கநி - சு. குழல்வளர்முல்லை.....ஊத -
கோவலெனும் குழலிலும்

வளர்கின்ற முல்லையிலும் கோவலரும் தும்பியும்
வாய்வைத்தாத் இது நிரல்

நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர்குழலினுண்டாகிய
முல்லைப்பண்ணை..... பூவிலே தும்பி
ஊதவென்றுமாம்.

கள - உ0. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு.
குறும்பென்றார், தென்றல்
தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்யத் தான் நடுவே புகுந்து
உண்டலான். சிறு

காற்செல்வன் - மந்தமாருதமாகிய செல்வன்.
இறுத்தென - இறுத்ததாக.

அ - உ0. அல்லற் காலையிலே பிரிந்தோர் துயரெய்தப்
புணர்ந்தோர் மகிழ்

வெய்தத் தும்பினத வாசத்தைச் செல்வன் துற்ற மகளிர்
விளக்கெடுப்ப விருந்

தின் மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

உச. மாலையைக் குறும்பென்றார்,

²இடைநின்றகாலம்பார்த்து வருதலான்.

உசு. மீனரசு - மீனாகிய அரசு;

அரசனாள்பபிமிடமும் அரசெனப்

படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; நிலா.

¹ "குழல்வளர்.....ஊத் என்புழிக் குழல்வளர்முல்லைபென்ம
உறிய பொழுதே ஆயருதங்குழலிலே எழுந்த முல்லைபென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே
கிடந்த முல்லைபென்னும் பூவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டிற்கும் பிரிவில
வாய் நின்றவாறுகாண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற்

கூறுதற்கண் இரண்டிபொருளை

உணர்த்துதல் வழுவேனுமமைகவென அமைத்தார்; இதனை
உவமவியலுள், 'ஒரீஇக்

கூறலும்' என்னுஞ்சூத்திரத்துச் செய்யுட்கு
இலக்கணமாகக்கூறுமாறும் உணர்க.

இங்ஙனம் சான்றோர் செய்யுட்களுட்பல விடத்தம் வருமாறுணர்க' (தொல். எச். கு.
கச. த); "குழல்வளர்.....ஊத் இதுசொல்வேறுபடாத பொருள் வேறுபட்டது"
(இ - கொ. கு. கஉக - உரை.)

² "இளைய தாயினுங் கிளையரா வெறிபு, மருநரை யுருமிந்
பொருநரைப் பொருச்'

செருமாண் பஞ்சவர்" (புறநா. இஅ) ³ கலித்தொகை, ககஅ -
அ.

(பி - ம.) * 'பிறைத்தோன்றி'

சு.—

அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காலை. கஉரு

உரு பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்
தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை *

யவிழந்த

பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு
ரு¹ ட லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த
² நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா

முற்றத்துக்

கலவியும் புலவியுங் ட காதலற் களித்தாங்

கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்

ருரு குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர்
தன்னொடு

குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து

² வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத்

தாமரைக் கொழுந் முறித் தாதுபடு
செழுமலர்க்

(உரு) பிறை தோன்றி (உசு)

மீனரசாளுதலா லுண்டாகிய விளக்கம்;

பிறை, மாலைக்குறும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச்
சந்திரனாட்டையாண்ட விளக்கத்திலேயென்க.

உஅ. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

ரு0. அந்துகின் மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த
மேகலை.

ருரு. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே
முயக்கம்கூறியது.

ருசு. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த
ஒப்பினையைத் திருத்தல்.

(உசு) வெள்ளிவிளக்கத்து (ருக) நிலாமுற்றத்துப் (உஅ)
பொலிந்து (ரு0) அசைந்தனவருந்தக் (ருரு)
கோவலற்கெதிர்தலாற் (ருசு) கோலங்கொண்டமாதவி யென்க.

ருரு - சு. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டிசருக்கரை ;
கண்டிசருக்கரை யோடு அகிலைப்புகைத்தல் மரபு.

ருள. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய
சிலாவட்டம்.

¹ "நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண்
வின் பயன்றுய்த்தும்" (பட். ககச.)

முற்றத்து" (நெடுநல். கக); "வெண்ணில

¹ "வடவரை தந்த வான் கேழ் வட்டம்" (அகநா. நச௦.)

(பி - ம்.) * 'மலர்ந்த' † 'ஐந்துகில்' ‡

'காதலர்க்களித்தாஅங்கு' § 'முயிதாது

கடகா

சிலப்பதிகாரம்

சு௦ காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர்ப் படலை பருடக்கா ழாரஞ்
¹ சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்
சுரு காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த
வஞ்செஞ் சீறடி * யணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்

கொங்கை முன்றிற் குங்கும

மெழுதான்

௫௦

² மங்கல வணியிற் + பிறிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ்

காதின

டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச்
செங்கய நெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்

௫௫

தவள வாணகை கோவல நிழப்ப
மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்

றியுங்

‡ காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக

³ ஆதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி

நக - சக. தாமரைக் கொழுமுறியினையும்
அதன் மலரினையும் குவளையை

யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமலை.

இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமலைக்குப்
படலைமாலையென்றுபெயர்.

சக - ந. படலை ஆரம் இவை சிந்தி வேறுபட்ட.

சுந்தரம் - அழகு.

(௩௪) மாதவியன்றியும் (௪௬) (பா)

காவியங்கண்ணார் (௩௬) அகிற்புகை.

துறந்து (௪௪)மலிந்து மயங்கிக் (௪௬)

களித்துயிலெய்தவென்க.

௪௭. சீறழியைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும்
இவ்வாறுரைக்க.

௩௦ - ௩௨. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.

குழையைத்துறந்து வடிந்து

தாழ்ந்த காது. (பா) வியர்ப்பு இரிய -

சுட்டமில்லாமையின் வியர்வுநீங்க.

௩௭. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையுடைய
நினைவு.

(௪௭) சிலம்புமுதலியன (௪௮) நீங்க (௩௬)

நெய்யணிமறப்பச் (௩௭)

செயலறவையுடையளான கண்ணகியென்க.

௩௮. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள்

தக - கண்டார்க்கு நோவுதக.

கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர். நோ

1 "சுந்தரங்கண்ணத்து" (சிலப். ௩. ௧௩௩) 2 (சிலப். ௨. ௬௩ - ௪; 3 மணி. ௨. ௪௩. (பி - ம.) * 'அணிச்சிலம்பு' + 'பிறிதணியணியான்' † 'அனக்வானுதல்' ‡ 'காதலிற்'

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

க௨௭

க௦ வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து
கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து
மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவளையொடு தண்செங்-கழுநீர்
கூடு வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்

1 துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் * செறித்த
விணையணை மேம்படத் திருந்துதுயில்

பெருஅ

துடைப்பெருங் கொழுநரொ டேற் காலத்
திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை

யோட்டிக்

௭0 கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத்

துறைப்ப

வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை

2 யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்ணறற் கூந்தற்

சூக. அடைத்து - அடைப்ப.

சூசூ. துணைபுணரன்னத்தூவியினென்றார்;

“பலவன்னத்தூவி போலே” என்றமையாள். அந்த
அணைக்கிட்ட பஞ்சின்மென்மைக்கு.....

சூஅ. தங்கலையுடைய கொழுநரோடி ஊடுதலையுடைய
காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளம் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளம்
அணையிலே கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(ருஎ) கண்ணகியன்றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (சூஎ)
இணையணைமேம்படத் திருந்துதியில்பெறுது (சூஅ) முன்பு
ஊழினகாலத்து (எக) விலங்கிநிமிர்ந்த நெடுங்கண்
இப்பிரிந்தகாலத்துப் புலம்பாலுண்டாகிய
முத்துறைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாட்டமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும்,
ஆம்பனாறும் நறுவிரையையும் தாமரையாகிய
செவ்வரையையும், அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய பொய்கை
யாகிய பெண்.

1. "துணைபுணர் ரன்னத்தின் றாவிமெல் லணையசை இ"
 (கலித்தொகை, எஉ.)
 'ஆம்பனாறுந்.....செவ்வாய்' என்புழி,
 'தேம்பொதி நறுவிரையாம் பனாறுந் தாமரைச் செவ்வாய்' என
 இளங்கோவடிகள் பாடிய அந்திமாலைச்சிறப்புச் செய்காதையினும்
 கண்டவை யென்றுணர்க" (மாறனலங்காரம், சூ. ௧௦௪-உரை.)"
 (பி - ம்.) * 'சிறந்த'

௧௨௮ சிலப்பதிகாரம்
 எடு பாண்வாய் வண்டு ¹ நோதிறம் பாடக்
 * காண்வரு குவளைக் கண்மலர்
 விழிப்பப்
² புள்வாய் முரசுமொடு பொறிமயிர்
 வாரணத்து
 முள்வாய்ச் சங்க ட முறைமுறை யார்ப்ப
 வுரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி
 ௨௦ யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு
 மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சார்
 விரைமலர் வானியொடு கருப்புவில்
 லேந்தி
 மகர வெல்கொடி மைந்தன் றிரிதர
 நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எந் -

ணைப்பாட,

அ. வண்டாகிய பள்ளியுணர்த்துவான் புறநீர்மையென்கின்றபண்
குவுளை கண்மலர்போல விழிப்ப. புள்வாயாகிய முரசம். முள்
வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக.

யென்றார்,

உரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை ஒத்தஊர். துயிலெடுப்பி
பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை காமனூல்வருதலால்.

அ0. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம்; தலை -
இடம் ; இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின், பகல். மதுரைக்காட்சியில், "மற்றை யாமம்
பகலுறக் கழிப்பி" என்பதுமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் - எல்லாருந்துஞ்சும்
அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்திரைப்பொழுதும் தஞ்சாமல்.

எந் - அ0. வண்டிபாடக் குவுளைவிழிப்ப இரவு

போம்வைகறையென்க.

அக - ந. இரவும்பகலுந்துஞ்சான் மைந்தன்
திரிதரவென்க.

(கச.) மாதவியன் றியும் (சசு) காவியங்கண்ணூர் களித்துயிலெய்தவும் (ரு௭) கண்ணியன் றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (ருக) உயிர்த்து ஒடுங்கிக் (சு௦) கழிந்து (சுக) குறுங்கண் அடைத்து (சு௨-க) ஆரம் முலைக்கண் அடையாதுவருந்தக் (சுச) கழுநீர் (சுரு) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (சு௭) கண்டியில்பெறாமல் (எக) உறைப்ப (எரு) வண்டிபாடக் (எசு) குவளை விழிப்ப (எஅ) ஆர்ப்ப (அ) இரவுபோம் வைகறையளவும் (அக) யாமத்தும் பகலும்தஞ்சானாகி (அக) மக ரக்கொடி மைந்தன் (அஉ) வானியொடு வில்லையேந்தித் (அக) திரிதலானே (அச) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

² தோதிரு மென்பதே சரியான வடிவமென்று தோற்றுகின்றது; பரி. ௧௧௦ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

¹ சிலப். சு: ௧௧௫ - க. ² 'மதுரைக்காஞ்சி,' சுருக;

(பி - ம.) * 'காமருகுவன்' † 'முறைபெழுத்தார்ப்ப'

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

கட்கு

க - ௨.

விரிகதிர் பரப்பி.....காமேணன்

(இ - ள்-) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் திகிரியானாண்டவிளிவில்லாதோனை ஈன்மிக் காண்கின்றிலே னென்க.

ஒரு

கதிர் - ஆரும், கிரணமும் முழுதுமென்னுமுற்றும்மை தொக்கது. ஒரு தனித்திகிரி ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தோழி; சக்கரமுமாயிற்று; சிலைடை. இவன் ஓராழியான் ஏழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத்.

தேராமூலையைத் திகிரி
யென்றார். ஆண்ட திகிரியையுடைய
உரவோனென்னுமமையும்.

ந - ச.

அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண் நல்லநிலாவை விரிக்கும்
திங்களாகிய செல்வன் எவ்விடத்துள்ளானோதானென்றென்க.

அத்து, ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை. நிலா -
ஒளி. அம், புறன
டையாற்கொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. ¹

திங்களஞ்செல்வன்:

² “காலமுலகம்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள்,
ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்திணை
மேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், ³ “நின்றங்
கிசைத்த லிவணியல்
பின்று” எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறுபெற்றுநின்று
உயர்திணையாயிசைத்

தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், ⁴
“இசைத்தலு முரிய வேறி
டத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல்

உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய, ஈறு
திரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழியென்றாகலின்,
இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங்
களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும்
இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே
விதியென்க. கொல், ஐயம்.

நி - அ. திசைமுகம்

பசந்து.....அல்லற் காலே

(இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய

நிலமடந்தை தன்கொழுநனைக்

காணுது திசையாகிய தன்முகநான்கும் பசப்பூரப்பட்டு
மலர்க்கண்கள்நீர்வார

மெய்ம்முழுதும்பனித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற
இடுக்கட்பொழுதிலென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசந்து -
பொன்னிறங்கொண்டு. முழு

மெயும் - மெய்முழுதுமென்றுமாறுக. பனித்து -
நடுங்கி, பனிகொண்டு;

பனியென்பதொருநோயுமுண்டு; அது
குடநாட்டுவழக்கு; பனி பெய்யப்

பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப் பனிபெய்யுமாகலின்.
அரசு - தன்கொழுந

னாகியபகலோன்; அரசென்பதனை,
“குழமையாண்மை” என்னுஞ் சூத்தி

ரத்து ‘நிலையின வாயினும்’ என்பதனான்முடிக்க.
கெடுத்து - காணப்பெறுது;

“எற்கெடுத்திரங்கி” என்றாற்போல. அலம்வரும் -
சுழலும். அல்லற்காலே -

இடுக்கட்பொழுதில். பசந்தென்றார்,
மாலேக்காலத்துப்பரந்த பச்சைவெயிலே;

இளவியாக்கம், சூ. ௬௦.

* கிலப். அ: நுக ஆம் அடியின் உரை.

[illegible]

⁸ தொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௫௮.

7 மணிமேகலை,

⑤, ⑥, ⑦

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045

௧௭

காட. சில ப் ப தி க் ர ர ம்

1 “செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன” என்றார் மதுரைக் காஞ்சியிலும். இக்காலத்து இத்னைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப. செம்மலர்க்கண்கண் முழுநீர் வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர் முழுதும் வாரவெனவும், சிவந்த மலர்போலும் கண்களிரண்டும் நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப் பொருண்மைகாண்க.

க - கடி.

கறைமுகழு குழிகள்.....மன்னரின

(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிறையையறிந்து

பொருந்தியிருக்கும் இறை க்குடிகள் துயரமுற அங்ஙனமிருது
குறும்புசெய்யும் வில்லேருழ்வனா ஒருதலை யாகப்பற்றி
வெற்றிபொருந்திய தானேமன்னரில்லாத இடமறிந்து
அவர்நில மெல்லாங்கெழும்படி புதிதாக வந்துவிட்ட

குறுநிலமன்னரைப்போலவென்க.

கறை - கடமை; ² “கறைபன் னீரான்
கிடன்விடுமின்” என்றார் சிந்தாமணியினும். கெழு, ³
“முடிகெழுவேந்தர்” என்பதனுள் முடித்தாம். துயரு
றுதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைத் தலைமேற்
கைவைக்கவென்னும் தொழி னிகழ்ச்சியாற் கூறினார்; ⁴
“கையால் வயிறுதுக்குவார்” என்றும்போல. அறை போதல் -
கீழறுத்தல். ஒடு, ஐ. வலம் - வெற்றி. இவ்வழி -
இல்லாதகாலத்தே; இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று.
புலம் - அவர்நிலம். இறுத்த - வந்து விட்ட; ⁵ “சேனை
யிறுத்தவாய் போல” என்றராகலின். விருந்து - புதுமை.

கங். - ௨௦.

தாழ்துணை துறந்தோர்.....மாலையந் திறுத்தென

(இ - ள்.) தம்மனத்திறந்தங்கிய கொழுநர்தம்மைப் பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்
கறைகெழுகுழிகளைப்போல ஒடுங்கித் துயரமுறத் தம் காதலரைப் புணர்ந்திருக்
கின்றமகளிர் அறைபோகு குழிகளைப்போலத் தருக்கி மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழ
லிலேவளர்கின்ற முல்லையென் னும் பண்ணிலே கோவலரும் குழலிலே வளர்கின்ற
முல்லையெனிலே தும்பியும் வாய்வைத்தூத அரும்புகள் உள்ளடக்கிய வாசத்தை
இடையிடையேபுக்கு வண்டிகளுண்ணுதபடி கடந்தோட்டித் தென்றலஞ்செல்
வன் அதனை மறுகெல்லாந்தூற்ற ஒளிவளையையுடைய மகளிர் இருவகைவிளக்கு
மெடுப்ப வளமிக்க மூதூர்க்கண்ணே விருந்தின் மன்னரைப்போல மாலையென் னும்
குறம்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை - தோட்டிணையென்றுமாம். களிமகிழ்வு, வினைத்தொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்; முல்லை - மலரும், பண்ணும். முல்லையில், சாரியைநிற்ப உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டில் ஒருசாதி. ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது. ஊதுங்குழலினும் முல்லையினும் கோவலரோடு தும்பி வாய்வைத்துத் தவெனினுமமைபும்; இது நிரனிறை. எல் - ஒளி. மல்லல் - வளன். அதுகாலைக்குறும்பென்றார், தென்றல் தனிப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்ய அவற்றைத் தான்புகுந்துண்டலான். சிறுகாற் செல்வனென்றதை¹ முற்கூறியவாற்றான்முடிக்க.

¹ மதுரைகாஞ்சி, சகக.

² சீவகசிந்தாமணி, 160க.

³ சிலப், பதினாம், ௬௧ - உரை.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, உகடு.

⁵ கலித்தொகை, ௧௦௮.

⁶ இப்புத்தகம், பக்கம், ௧௨௬.

சு.—அந்திமாலேச்சிறப்

புச்செப்காதை. காடக

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில் தனித்துயரெய்தக் களிமகிழ்வெய்த வாய் -

வைத்துத் மறுகிற்றூற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலே வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - சு. இளைய ராயினும்.....

...வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இளையராயினும் பகைவேந்தரை முற்றக்கடிய

வல்ல செருளின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப்

பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை, தான்தோன்றி வருத்தத்தைத்

தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஓட்டி
அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்

னியகதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சுந்திரன்
நாட்டையாண்ட வெண்மையை
புடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத்
தென்னர்குலத்திற்கு முதலாகை

யாலேயெனினுமமையும். சோமகுலத்தென்னரென்னாது
தென்னர்குலச்சோம

னென்றார்; அவன், அளியினொத்து வலியினும் தெறவி
னும் ஒவ்வாமையானும்

குறையும் நிறையும் மறுவுமுடைமையானும் இவர்க்கு
அவை இன்மையானும்

உயர்ச்சிநோக்கி. பிறை¹ தென்னர்குலமாதலின், வளவர்
குலத்து இரவியாண்ட

நிலமழிய வந்துவிட்ட மாலைக்குறும்பை எறிந்து ஓட்டி
ஆண்டதென்க அன்றி

ஓட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை ஆண்டதெனினுமமையும்.
அந்தி - மாலைப்பின்

பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னாது
வெண்பிறையெனப் பண்படுத்தி

தமையான்,² எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச்
செவ்வானத்து வெண்பிறைதோன்

றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம். மாலையைக்
குறும்பென்றார்; இடை

நின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின்.

குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை

அறுத்தோட்டி. பான்மையிற்றிரியாது -
அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்

போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும்
ஒருபொருடோன்றும். மீனரசு - சந்
திரன்; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி
மீனிராச்சியமெனினுமமையும்.

உள - நடச.

இல்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்
(இ - ள்.) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த
தாழிக்குவளைமுதலிய பல

பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று
அழகெந்திய அல்குறன்னிடத்

தில் துகில்செல்லப்பட்டுச் செந்துகிர்க்கோவைபாகிய
மேகலை அசைந்தனவாய்

இரங்காநிற்க நிலாவினது. பயனைக்
கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலா

முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற்
கலவியையும் மறுகாற் புலவியை

யும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க நெஞ்சத்தோடு
கோவலனை எதிரேற்று

முயங்கி அம்முயக்கத்தால் முன்குலைந்த ஒப்பனையைப்
பின்னும் வேட்கை

வினைக்குங் கோலமாகத் திருத்திய மாதவியன்றியுமென்க

இல்வளர் - மனைவளர். ஒடு, எண்ணெடு.

சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சுய

னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை. துகின்மேகலை
- துகின்மேற்குழந்த

¹ “சேர்ந்தார் புறங்கொண்டு செந்நிலத்
தான் றனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுந்தே”

தன்றுதிண் டோர்மறித்துப், பேர்ந்
(இறை. கு. சக - உரை - மேற்)

² தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. கூக.

கநஉ சி ல ப் ப தி க ர ம்

மேகலையென்பாருமுளர்.

இடக்கரடக்கிக்குறினார்.

அசைந்தன வருந்த நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென
எதிரியெனவே முயக்கம்கூறினார். இனி, சென்று
அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி,

அகன்றேந்தல்குவிடத்துத் துகின்மேற்
சூழ்ந்தமேகலை அசைந்தனவாய் இரங்கவெனினுமமையும்.

மேகலை - பவளக்

கோவை எட்டினாற் செய்தது; ¹ “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழும்கோவை”
என்றாகலின்; ² “தவழும் புதல்வரை யொருகையாற் றழிஇப், பவழஞ் சேர்
ந்த பல்கா முல்குலர்” என்றார் கதையினும்.

விளக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக்

கோலங்கொண்ட மாதவியென்க.

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும்,

இளமையுங்கூறிற்று.

பொலிந்தெனவே அழகும்

௩௩ - கூ.

குடதிசை மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ள்) மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறியோடே கீழ்த்திசையிட்டத் துண்டான அகின்றுதலியவற்றும் புகைக்கும் புகையைத்தறந்தென்க.

குடதிசை அயிர் - பவனதேச்சத்து அயிர்; அயிர்
திசையுகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை;

- கண்டிசருக்கரை. குண

வெள்ளயிர், காரகிலென்.

பனவற்றுட் செய்யுளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க. அகிலென்றது, ஆகு
பெயராத் புகையை; "இருங்கா முகிலொம் வெள்ளயிர் புகைப்ப" என்றார்
நெடுநல்வாடையிலும். புகையுறுப்பு ஆறுளவாகவும் தலைமைபற்றி இவ்விரண்
முனையும் கூறினார்.

௩௪ - அ. வடமலைப்

பிறந்த.....சந்தனமறுக.

(இ - ள்) வடதிசைக்கண்ணதாகிய இமய

மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத்

திலே தென்றிசைக்கண்ணதாகிய

வென்க.

பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல்.

வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஓளியையுடைய சிலாவட்டம், ⁴ “வடவரைதந்த வான்கேழ் வட்டம்” என்றார், ⁵ நெடுநல்வாடையிலும். மறுக - சுழல; அரைக்கவென்றபடி. அகிறுதந்து சந்தனமறுகவென்க. இவற்றின் விரோதமு முணாக.

நக - சக:

தாமரைக் கொழுமுறி.....கனித்துயி லெய்த

(இ - ள்.) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன்

மலரினையும், குவளையை

யும், கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே கலந்துதொடுத்த படலைமையுடனே

கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள

விய பூஞ்சேக்கையிடந்து அங்ஙனம்புணர்ந்த உபகரணப்புணர்ச்சியிறதியில்

¹ (பா) “என்கோவைமேகவளஞ்சியெழுதகோவை, பண்கொள்கலாபம்பதினாறு - கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை பென்முணர்ந்பாற்ற.”

² பெருந்ததை, உஞ்சைக்காண்டம், சந - ஊர்நியிட்டது, கசடு-க.

³ நெடுநல்வாடை, நிக. ⁴ நெடுநல்வாடை, (பா) நிக.

(பி - ம்.) * ‘பெருங் குறிஞ்சியிலும்’

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம் காதன்மிகுதியான் மயங்கித்
தமது ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காலிபோலும் கண்மலர்களைப் பொரு
ந்தவைத்து இன்பக்கனியான அனந்தல்கூடவென்க.

கொழுமுறி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது விகாரத்தாம் காமருவென
நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி
வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம். பைந்தளிர் - பச்சிலை.

படலை - இலைத்தொடை. பருடக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்.
சுந்தரம் - நிறம். அனைஇ - கலந்தது. சிந்துபு அனைஇயென
மாறுக. மயங்கினர்மலிந்து - மயங் கினராய்க்
காதன்மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம்.
களித்துயில் - இன்பத்துயில்.

சௌ - னௌ. அஞ்செஞ் சீறடி.....

கண்ணகி யன்றியும்

(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு
பெறுதொழிய, அல் குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை
பெறுதுநீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர்
பெறுது பிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண்
தன்னையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெறுதுமறப்ப, நுதல்
சிறப்பைத் திலகம்பெறுமலிழப்ப, தன்னைக்கூடினும்பெறுந்

தன்னையணியுஞ்

தவளவாண்கை

கையக் கோவலன்பெறுது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுங்
 கூந்தலின்மணத் தைப் புழுகுநெய் பெறுதுமறப்ப, இவை
 இவ்வனமாம்படி தான் எழுதாளாய் மகிழாளாய்க்
 காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தையுடையளாகிய
 கண்ணகியன் நியுமென்க.

துகில், அல்குற்கு அடை; ¹“துப்புறம்
 தொண்டைச் செவ்வாய்” போல நின்றது. மேகலை -
 என்கோவை. கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல
 வணியிற்பிறிதணி - மங்கலவணியின்வேருனவணி. கொடுமை -
 வளைவு. வடிந்து வீழ்காதினளென்பது அணியாமையினும்
 பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர் பிரிய, விகாரம். அன்றி
 வியர்ப்பு இரியவென்னுமமையும்; இரிதல் - நீங் குதல்.
 நெய் - புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப
 இழப்பவென்பன பரியாய வாய்பாட்டான்வந்து
 இழப்பவென்னும் பொருளவாயின. இவ்வினை யெச்சங்களை
 எழுதாள் மகிழாள் காதினளென்னும்
 வினைப்பெயரான்முடித்து இப்பெயர்கட்குப்
 பண்பொட்டுவிரித்து இவற்றைக் கையற்றவென்னும் பெய
 ரெச்சத்தோடுமுடித்து இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும்
 பெயரோடுமுடி
 த்து இதனையுடைய கண்ணகியென்க.
 வென்றதனான் அவன்பிரியவென்பதாம்

இனித் தவளவாணகை கோவலனிழப்ப வுக்கு
 ; ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரி ரோடு

உடம்பட்டனவென்று முனிந்து
குழையையுந் துறந்தகாதினன்

ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்ப இவற்
எழுதாள், மகிழாளாதலான் இவையும்
பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற்
கையற்றநெஞ்சினையுடைய கண்ணகியென
உரைப்பினுமமையும்; ¹

“அருங்கல.....அதிக்கினான்” எனவும்; ²

“மஞ்சுசூழ்.....சீறினான்” எனவும்

சிந்தாமணியினுந் கூறினாராகலின்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭. ² சீவகசிந்தாமணி, ௧௩௭௨,

௧௩௭௩.

கருசு

சிலப்பதிகாரம்

௩௮ - ஏக. காதலர்ப் பிரிந்த.....

.....புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும்,
தம் காதலரைப்பிரிந்த

மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற
துருத்தியின் உலைமுக்குப்போல

அழலெழ உயிர்த்தனராய்ச் செருக்கடங்கி

இவ்விளவேனிற்காலத்திற்கு அமைந்த

நிலாமுற்றத்தில் மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கை

மந்த இடைநிலத்து

ஒடுங்கி ஆண்டுத் தென்றலுநிலவும்புகாமற்

சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன

மும் முத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறுது வருந்தக்

குவளை செங்கழுநீர்

முதலிய குளிர்ந்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய

பூஞ்சேக்கையிற் பள்ளித்தாமமாய்

மேவப்பெருமல் வருந்தத்தன்சேவலோடுபுணர்ந்த

அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி

யான் உருகியுதிர்ந்த வயிற்றின்மயிர் எஃகிப்பெய்த

பல்வகையணைமீதே மேன்மை

பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும்

கனித்துயிலைப்பெருமல் அவரோடு

முன்பு ஊடியகாஸத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து

கடைநின்றகுழையைத்

தூரந்த ¹பெருமையும் உரனுமுடைமையாற்

கலங்காதநெஞ்சமும் கலங்கும்படி

கடைசிவந்து குறுக்கிட்டுப்பிறமும் நெடியகண்கள்

அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை

முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுத்தைச் சிந்தவென்க.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு -

துருத்தி; வெளிப்

படை. அஸர்தல் - பரத்தல். ஆகத்துமுலையென்க;

முலையாகமுமாம். கழிய' வென்பது ஈண்டு

வருந்தவென்பதாயிற்று. துணை - சேவல். தூவி - மயிர்.

இணையணை - பலவான அணை; ²

“ஐந்துமூன்றடித்த” என்றாகலின். திருந்து
துயில் - முற்கூறிய களித்துயில். உ
டைப்பெருங்கொழுநர் - தங்கனையுடைய
பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன்
ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள்
ளம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம். விலங்குநிமிர்
- குறுக்கிட்டுப்பிற
மும். நிமிர்நெடுங்கண், விளைத்தொகை. புலம்புமுத்து
- துன்பக்கண்ணீர்;
உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்; புலம்பு -
தனிமையுமாம். உறைப்ப -
உகுப்ப

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து
அடைத்து வருந்தக் கழியப்
பெறுது முத்துறைப்பவென்க.
எஉ - சு.
அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப
(இ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும்

தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்ப
ஹும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய
கூந்தலினையுமுடைய
பொய்கை யென்பாள், பாண்தன்மையைத்
தம்மிடத்தேயுடைய வண்டிகளாகிய
பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற்
பள்ளியெழுச்சிபாட,

அழகுவரும் குவளைபாகிய கண்மலர்விழிப்பவெனக்.

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; ¹

“துப்புறம் தொண்டைச் செவ்வாய்” போல;

பண்ணுமாம். நாமும் - தோன்றும்; ² “அருமணி

மரகதத் தங்க னூறிய”

எனச் சிந்தாமணியிலும், “மரகத மணிக்கயத் தங்க
னூறிய, வழனிற்

¹ தொல். களவு. கு. எ. ² சீவக. அரு. அ.

³ சீவக. கௌ. ⁴ சீவக. கஅரு.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

காநுநு

பொன்னித ழாயிரம் விரித்து” எனக் ¹ கதைநிலும்
கூறினாராகலின். தேம்-

இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லமணம். பாண்
- பாண்சாதி. நோ

திறம் - நொந்ததிறம்; ஆவது புறநீர்மை. அது,
பாலைப்பண்ணின்றிறமைந்

துள் ஒன்றென்க; என்னை? “தக்கராக நோதிறங் காந்தார
பஞ்சமமே, துக்கங்

கழிசோம ராகமே - மிக்கதிற் - கார்தார
மென்றைந்தும் பாலேத் திறமென்
முர், பூந்தாரகத்தியனார் போந்து” என்பவராவின்.

சுவனைக்கண்மலர் - சுவனையாகிய கள்ளையுடையமலர்
; சுவனைக் கண்மலரு
மாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும்,
கண்விழித்தலுமாயிற்று

இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய
ஆம்பனாறும் செவ்வா யெனி.
னுமமையும்.

இனிப்பெண்பாஸாதலிற் பண்தோற்றும்வாயென
வாய்க்கு அடையாக்கலு
மொன்று. பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாய்க்கு
அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இயையும்.
அன்னமென்றதுமுதல் விழிப்பவென்
னுந்துணையுங்கூறியவிலை
உருவகமென்னுமலங்காரமென்றுணர்க்.

எள - அச. புள்வாய் முரசுமொடு.....
.நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப்
புள்ளொலியாகிய முரசுடனே

கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக் கடல்போலும்
பரப்பையும் ஒலியையு

முடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி அல்லற்காலை
வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து

நின்று நீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற
அரையிருளினும் ஓர்யாமத்

தினும் அரையாமத்தினும் ஒருகணப்பொழுது
ந்துஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித்

திருதருதலானே இந்நகரம் மிகவும் காவல்சிறந்ததென்க.

“நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்”

என்றார் புறத்தினும்; “கைச்

சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்”
என்றார் சிந்தாமணி

யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப -
தத்தம் இனமரபினார்ப்ப; இன், உவமருபு. “

‘துயிலெடை’ என்பவாகலின், எடுப்பியென்றார்; பிரிந்

தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனாள்
வருதலின். இரவு தலைப்பெ

யருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; “இளந்தவல்ல”
என்னுமதிகாரப்புற

னடையால்; “தடவுத்திரை” போல
வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம்.

பெயரும்-நீங்கும். காறும்-அளவும். அரையிருள் -
இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-

ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை;

இருபெயர்க்கண் வந்தது.

பகல் - ஆரையாமம். ⁶ “மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி” என்றார் மனுவரைக்

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, கஅக. ³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௦.

⁴ “குத் ரேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல்., புறத்திணை. கு. நகசு.)

“பயில்பூம் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை, ச: தனாவிடத்தது.)

⁵ தொல்காப்பியம், குற்றியல்கரப்புணரியல், கு. எஅ. ⁶ மதுரைக்காஞ்சி, சுருக.

கடகூ

சிலப்பதிகாரம்

காஞ்சியுள்ளும்; பகுத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்ப எடுப்பித் தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும் தஞ்சாராம்படி காமன்

எந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல் மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் தஞ்சானென்றுபாடமோதி, ¹ காமன் லின், நகரம் காவல் சிறந்ததெனினுமமையும்.

தஞ்சானாய்த் திரிதருத

என், அசை.

இது, முதல் நடி இறுதி
ஆசிரியப்பா.

அளவடியான்முடிதலின், 'நிலைமண்டில

வேண்பர்.

கூடினார் பானிழலாய்க் கூடார்பால் *

வெய்யதாய்க்

காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே

- கூடிய

மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர்

மதிவிரிந்து

போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை
முற்றிற்று.

¹ "பூமேன் கணையும் பொருகிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் நிரியுங் கருகூரார்"
(சிலப். இ: ௪௬, அடியார். மேற்) (பி - ம்.) * 'வெய்தாய்த்தங்காவலன்'

இந்திரவிழுவரெடுத்தகா

தை.



அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி
ரு யுதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் க்விரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
க0 பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
2 கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்

க - உ. மலையாகியமுலையையுடைய ஆகத்துப்
பேரியாறாகிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (உ)
யாற்றை ஆரமாக

வும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (ங)
மண்ணகமடந்தையுடைய (ச) இரு

ளாடிய படாத்தை நீக்கியென்க.

சு. உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி -

ஆதித்தன் ; கதிரைப்பரப்ப.

எ. வேயாமாடம் - தட்டோடிட்டுச்

சாந்துவாரப்பட்டன; நிலாமுற்றமு

மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.

அ. மான்கட்காலதர் - மான்கண்போன்ற சாளரம்.

சு. சுயவாய் - புகார். க0. யவனர் - சோனகர்.

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் - கடலோடிகள்.

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும்
அலைவாய்க்கரை.

1 "மணிமுலைப் பிணத்தோண் மாநில மடந்தை;
யணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம்

போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்பாற்று" (சிறுபாண்.
க - க.)

2 சிலப்பதிகாரம், சு: கக0.

கஅ

ககஅ

சிலப்பதிகாரம்.

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையும்

௧௫ பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும்

பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினுங்
கட்டு நுண்வினைக் காருக ரிருக்கையுந்
தூசுந் துகிரு மார்மு மகிலு
மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

௨௦ மருங்கல வெறுக்கையோ

டளந் துகடை யறியார்

வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு

கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்

¹ காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்

௨௫ மீன்விலைப் * பரதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்

பாசவர் வாசவர் + மைந்நிண் விலைஞரோ

டோசுநர் செறிந்த ஜன்மலி யிருக்கையுங்

கரு. வண்ணம் - தொய்யிலெழுதுவன.

கச. புதை - மயிருக்குப் புதைக்கும் அகின்முதலாயின; - அவ்வயாவன:-
“அஞ்சனக் கட்டி யரியாசும் பச்சிலை, யார மகிலுஅப்போ ரைந்து.”
விரையாவன:- “கோட்டம்.....விரை.”

கௌ. காருகர் - நெய்வேலார்; அச்சுக்கட்டிகள்

முதலாயினோருமாம்.

உ௦. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம்.
இவ்வளவென முடிவறியாத.

அளந்துகடையறியா.

உக. வளம் தலைமயங்கிய -

பலவளங்களும் தலைமயங்கிய. 22.

பகுதிப்பண்டமொடு

- இங்ஙனஞ்சொன்ன பலபண்டங்களுடனே.

உங. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

உச. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணருமார்.

கூவியர் - அப்பம்சுடுவார்.

உசு. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்; சூட்டிழைச்சிவிற்பாருமாம். வாச
வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை:- “தக்கோலம்.....ஐந்து.”

பன்னிண விலைஞர் - ஆட்டிவாணிகர்.

உஎ. ஓசுநர் - பரவர்; மீகாமர், எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

¹ இவ்வாழ்முதவியவற்றுடன் "பன்மீன்விலைஞர்" (மணி, ௨-௮ : ஆம் காதல், அடி-
௩௬) என்பதுமுதலியவற்றை ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) * 'பரவர்' † 'பன்னிண விலைஞர்', 'பைந்திண

விலைஞர்.'

௩.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

௧௩௩

கஞ்ச காரநுஞ் செம்புசெய் குநரு
மரங்கொஃ றச்சுருங் கருங்கைக் கொல்லருங்
௩௦ கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்
பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
தன்ன காரநுந் தோலின் றுன்னருங்
கிழியினுங் கிடையினுந் * தொழில்பல பெருக்கிப்
பழதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுங்
௩௫ குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும்
வழுவின றிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுஞ்
சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு

மறுவின் றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
 ௪௦ கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
 பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
 மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உஅ. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விற்பார்; கன்னூர். (ப1) செம்புசெய்ஞ்
 ஞர் - செம்பு கொட்டுவார்.

உக. கருங்கை - வலியையுடைய கை.

கா. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள். மண்ணீட்டாளர் - சுதையர்த்
 பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; ¹ “மண்ணோ டியைந்த மரத்
 தினையர்” என்றாராகலின்; குயவருமாம்.

கக. (ப1) பொன்செய்புலவர் - உருக்குத் தட்டார்;
 கலந்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

அரிப்பாருமாம். நன்

கஉ. துன்னகாரர் - பாணர். தோலின் துன்னர் -
 செம்மார்.

கங. கிழி - சீலை. கிடை - கிடேச்சு.

கச. பழுதில்செய்வினைப்பாஸ்கெழுமாக்கள் -

இவையிற்றூற்பொய்க்கொண்
 டை முதலியன செய்பவர்.

கசு. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

கௌ. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

௩௮-௧. (பா) சிறு குறு.....பாக்கீழும் - இங்ஙனங்கடின் இவர் ஒழிந்த
பிறதொழில்களையுடையவர்களோடும் விளங்கிய மருஜூர்ப்பாக்கமுமென்க.

சு0. கோவியன்வீதி - செண்டிவெளிப்புறத்தெரு ;

இராசமாரக்கமெனினு
மாம.

சக - ௨. வாணிகர் மாடமறுகு -
பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

வணிகர்குடியிருப்பு, மறையோரிருக்கை -

¹ திருக்குறள், சென். (பி - ம.) * 'கழிபலபெருக்கி.'

கசு0

சிலப்பதிகாரம்
வீழ்குடி யழவரொடு விளங்கிய

கொள்கை.

யாயுள் வேதநுங் காலக் கணிதரும்

சுரு பால்வகை தெரிந்த பன்முறை

யிருக்கையுந்

திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ
டணிவளை போழுந ரகன்பெரு வீதியுஞ்

சூதர் மாகதர் * வேதா ளிகரொடு
நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு

கண்ணுளர் ,

௫௦ காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
பயிரொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக்

கருவியர்

நகைவே மும்பரொடு வகைதெரி

யிருக்கையுங்

கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர்

௫௫ நெடுந்தே ருருநர் கடுங்கண் மறவ
ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா

யிருக்கையும்

சச. ஆயுள்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் -
கணியர்; காலத்தை
எண்ணியிடுவார்.

சசு. திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார்;
வேகடிகளுமாம்.

சௌ. வீணைபோழுநர் - சங்கற்ப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார்.

மாதகர் - இருந்தேத்துவார்;

பட்டுக்கள். வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்.

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழுகையார். கண்ணுளர்

- சாந்திக்கூத்தர்.

நௌ. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர்.

ஆடற்கூத்தியர் - அகத்

கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

நக. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். ஏவற்

சிலதியர் - குற்றேவன்

மகளிர்.

நௌ. குயிலுவர் - தோற்கருவி துளைக்கருவி

நரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியா

ளர். பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும்

கொட்டுவார்.

நக. நகை வேழம்பர் - [சாரமாணிகள்.]

நச. பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர்;

பண்ணுவாருமாம். கனிற்றின்பாகர் -

யானைப்பாகர்.

நடு. தேருருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

நக. பாயிருக்கை - பரந்தவிருப்பு.

(பி. ம.) * 'வேதானியர்.'

நு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசுக

பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப்

பாக்கமு

மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
கூ0 விருபாற் பகுதியி * னிடையில மாகிய
தடைகால் யாத்த மிடைமரச் + சோலைக்

கொடுப்போ ரோதையுங்

கொள்வோ ரோதையு

நடுக்கின்றி

நிலைய நாளங் காடியிற்

சித்திரைச் ¹ சித்திரைத் திங்கள்

சேர்ந்தென

கூடு ² வெற்றிலேன் மன்னற் குற்றதை
யொழிக்கெனத்

தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த
காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீழிகைப்
³ புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை
மடையும்.

பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

நுள. இவற்றையுடைய பீழிகெழுசிறப்பிற்
பெரியோரென்க.

நுள - அ. பெருமையையுடைய பெரியோர்திரண்ட
பாடலமைந்த சிறப்

பிற் பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

நுக - கூடு. மருவூர்ப்பாக்கமும்
பட்டினப்பாக்கமுமென் இருவகைத்தாகிய

ஊரின்நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது,
அவற்றிற்கு இடைநிலம்

வெளிப்பட்டுப் பொதுப்புடக் கிடத்தல்கருதி.

கூக. கடை காலயாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த.
மிடைமரச் சோலை - மர

நெருங்கின சோலை.

கூக - ந. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட
மரச்சோலையையுடைய
நாளங்காடியென்க.

கூச. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென
- சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்ததென்கையால்;
சித்திராபூரணையென்க.

கூடு. உற்றதை - இடையூற்றை.

கூஎ. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல்.

பீழிகை - பவிபீழிகை.

கூஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன.
நோலை - எள்ளுருண்டை.

விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

கூக. பொங்கல் - கள்ளு.

¹ நன்னூல், மயிலை. சூ. களடு - மேற்.

² சிலப்பதிகாரம், டு: எக.

³ சிலப்பதிகாரம், கட: கள. - (பி - ம்.) *

கசஉ

சிலப்பதிகாரம்

எடு

துணங்கையர் குரவைப ரணங்கெழுந் தாடிப்

பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்

1 பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி

வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

மாதர்க் கோலத்து வலவையி

னுரைக்கு

எடு

முதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர

மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்

பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு

முந்தச் சென்று முழுப்பலி பீடிகை

வெந்திறன் மன்னற் குற்றதை

யொழிக்கெனப்.

அ. பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம்

கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோற்
பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி

யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரமுவத்துச்
ஞர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை

எ0. துணங்கை - சிம்மி; என்னை? "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யழித்
கத், தொடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்." குரவை - கைகோத்தாடிதல்;
"குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்." அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.

எக - கூ. (ப1) நிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையுநீங்கி மன்னனுக்கு
வசியும் வளனும் சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசீகரம்.

எச. மாதர்க்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட ஒப்பனை. வலவை
யின் - சமத்தால்; நாணிவிகள்போல வென்றுமாம்.

எடு. மூதிற் பெண்டிர் - மறக்குழமகளிர்.

பெயர - அவர் பலியிட்டிப் போனவள்வினே.

ஓதையின் - ஆரவாரத்துடனே.

(சு) அவிரொளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் (சுஅ) புழுக்கல்முதலாயினவற்றைப்
(சுஎ) பீழிகையிலே (சுக) சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணி
யும் பகையுநீங்கி (எக) மன்னனுக்கு (எக) வசியும் வளனும் சுரக்கவெனப்
(எடு) பெண்டிர்நின்று (எக) வாழ்த்திப் (எடு) பெயரவென்க.

எசு - கூ. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர் முற்படப்போய். முழுப்
பலி பீழிகையிற் பலிகொடுத்து ஒழிப்பாயாகவென்று பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ0. வலிக்குவரம்பாடுகெனல் - வலிக்கு எல்லையாடுகென வஞ்சினங்கூறல்.
அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பல்வேறபரப்பு - பல்வேலையுமுடைய பரப்பு.

அரு. களங்கொண்டோர் - வென்றோர். அழுவம் - பரப்பு.

அச - சு. குர்த்து.....வைத்து - அச்சத்தைச்செய்து கண்ட
சிவந்த கண்ணிையுடைய தலையை அறுத்து நற்பலிபீடிகையிலேவைத்தென்க.

¹ மணிமேகலை, க: எ0 - எக: மூ.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசந.

அரு வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
நற்பலி பீடிகை நலங்கொள வைத்தாங்

குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி

கூ0

நிருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெறுஅச்
செருவெங் காதலிற் ¹ நிருமா வளவன்

வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணூர்ப் பெறுகவிம்
மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு தோளெனப்
புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்நா
கூடு ளைசவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்
பகைவிலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
விமைபவ ருறையுஞ்
சிமையப் பிடர்த்தலைக்

கொடுவரி † யொற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு
மாரீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
கூடு கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு
மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்

பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபழு
மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த

நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இனி அரசன்செய்தி கூறுகின்றது:—

கசு. புண்ணியதிசை - வடக்கு.

கரு. நசைபிறக்கொழிய - என்னினேவு
மேற்போகாது பின்னிட்டுொழிய.

கசு. பகை விலக்கியது - பகையாய்த் தடுத்தது.

கஅ. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து.
பெயர்வோற்கு - மீள்
வோனுக்கு.

க00. இறைகொடுத்த - திறையாகக்கொடுத்த. பந்தர் -
முத்தின்பந்தர்.

க0௨. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்;
பகைப்புறமென்பத

னைப் பகைபுறமென்றது விகாரம். கொடுத்த -
முன்பகையாய்ப் பின்திறை
யிட்ட. பட்டிமண்பயம் - ஒலக்கமண்பயம்.

க0௩. உவந்தனன்கொடுத்த - ஓ மித்திரனாய்க்கொடுத்த.

க0௪. தோரணவாயில் - தோரணத்தையுடையவாசல்.

¹ பட்டிமண்பயம், உகக.

(பி - ம்.) * 'வரைப்பினென்' † 'விலங்கியது' ‡ 'எழுதி'; 'ஏற்றி' § 'மித்தரு'

கச்ச

சிலப்பதிகாரம்

கட்டு பொன்னினு மணியினும் புனைந்தன
வாயினு

நுண்வினைக் கம்மியர் காணு மரபின
துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ

ருதவிக்கு

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின

விவைதா

ககடு

மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து
மரும்பெறன் மரபின் மண்டப மன்றியும்

வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த

கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதிக்

கடைமுக வாயிலுங் கருந்தாழ்க் காவலு

முடையோர் காவலு + மொரீஇய வாக்க

ககடு கட்போ ருளரெனிற் கடுப்பத்

தலையேற்றிக்

கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயா

துள்ளுநர்ப் பணிக்கும் வெள்ளிடை

கூனுங் குறளு முழுஞ் செவிடு மழுக்குமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்

க9டு - கூ. இவைதாம் பொன்னானும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் கம்மியராத் காணப்படாதன; இவர்களுடைய முன்னோர்செய்த உதவிக்குப் பிரதியுபகாரமாக மயன்நிருமித்துக்கொடுத்தன; இவை தனித்தனி இத்தன்மையவாயினும் தம்மிற்புணர்ந்து ஏதீதப்படுமென்க.

கக0. அன்றியும் - இங்ஙனம் சொல்லப்படுமுன்றிடமன்றியும்.

ககக. வம்பமாக்கள் - புதியோர்.

தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதிய.

ககஉ. கண் - அவ்விடத்து. எழுத்துப்படுத்த - இன்னொரு பொதியென

எழுதி இலச்சிணையிட்ட.

ககஉ - கூ. பொதியிணையுடைய

கடைமுகத்துவாயிலும் கருந்தாழாகிய
காவலும்.

ககச. உடையோர்காவல் -

இவற்றையுடையோர்காவல். ஓரீஇயவாகி -
நீங்கினவாகி.

ககரு. கட்டோர் - களவுகாண்போர்.

ககஎ. பனிக்கும் - நடுக்கும்.

ககக - ஏ. புதியோர் தம்முடைய பெயர்பொறித்த
தினத்தைக் களவு

கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்ததனத்தைத் தங்கள் தலையிலேவைத்துச்சுழன்று
திரிவிததன்றிக் கொண்டிபோகக் கொடாமையான் நினைத்த கள்ளரைநடுக்
கும் வெள்ளிடைமன்றமென்க.

(பி - ம்) * 'பொறித்துக்' : † 'ஒரீதியதாகி'

ரு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசரு

கஉ௦ பழுதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்று
வலஞ்செயாக் சுழியு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுங்குதாய ருற்றோ
சுழல்வாய் நாகத் தாரெயி றமுந்தினர்
கஉரு சுழல்கட் கூளிக் கடுவைப் பட்டோர்
சுழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கு
நிழல்கா னெடுங்க னின்ற மன்றமுந்
தவமறைந் தொழுகுந் தன்மை யிலாள்

ரவமறைந் தொழுஞ் * மல்லைப் பெண்டி

கந்0 ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
+ பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றுளரென்
கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு

வோரெனக்

காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப்

கடக. இலஞ்சி - மடி.

ககஅ - உக. கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர்
வியாதியாளர் முழுகிவலஞ் செய்ய நன்னிறம்பெறும்
இலஞ்சிமன்றமென்க.

கஉஉ. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டி.
மயற்பகையுற்றோர் - மயக்கமா கிய பகையையுற்றோர்.

கஉச. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். கஉ௪.
நிழல் - ஒளி.

கஉஉ - எ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருமுற்று
அழுந்திப் பட்டோர் சூழ்ந்து வணங்க நீங்கும்
ஒளிகாலைப்பட்ட கல்லுரின்றமன்றமென்க.

கஉஅ. தவமறைந்தொழுகல் - தவத்திலே மறைந்து
தவமின்றி ஒழு குதல்.

ககக. அவமறைந்தொழுகும் அலவைப்பெண்டிர் -
மறைந்து அவமையொ முகும் அலவைப்பெண்டிர்.

கக௦. அறைபோகமைச்சர்-கீழறுக்கும் அமைச்சர்.
பிறர்மனைநயப்போர் - பிறர்மனைவியை விரும்பினோர்.

ககக. பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்காரர்.
புறங்குற்றாளர் - புறங் கூழுவோர்.

ககஉ. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

ககக. காதநான்கும் - ஊர்குழந்த
நாற்காதவட்டகையும்.

(பி - ம்.) * 'அவலப்பெண்டிர்'

† 'பொய்க்கரிமாக்கள்'

கக

கசக

சில ப்பதி காரம்

பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமு

கக௦ மரைசுகோல் கோடினு மறங்கு றவையத்
துரை நூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினு
நாவொடு நவிலாது நவைநீ ருகுத்துப்
பாவை நின்றமூஉம் பாவை மன்றமு
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து
கச௦ 2 மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுறீஇ

வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு
முரசங்

கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி

வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய
கோட்டத்துக்

கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
கசடு தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக்
கோட்டத்து

மங்கல நெடுங்கொடி வாணுற வெடுத்து

கநச. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற நாற்சந்தி.

கஉஅ - கச.

லகப்படுத்திப்பூதம்

தன்மையிலாளர்முதல் ஆறுவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி
புடைத்துண்ணும் சதுக்கமென்க.

கநக. ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.

கநஎ. நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல்.

நவை - குற்றம். குற்

றத்துக்காகக் கண்ணீருக்குக்கையால் நவநீரென்றார்;
புதியநீரென்பாருமுளர்.

நவநீரென்றுபாடமோதிப்

ககரு - அ. கோல்கோடினும் உரைநூல்கோடி

வாரம்பற்றினும் வாய்

நிறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும்

பாவையையுடையமன்றமென்க..

ககள - சர. இவ்வைந்துமன்றத்திலும்

பலியிட்டென்க.

அச - கசர. பீடத்திலே தலையைவைத்து முரசு

வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

முழக்கி மண்டபமுதலிய.

கசக. வச்சிரக்கோட்டம்

கிற முரசு.

- வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்; இவ்விடத்திருக் . கசஉ.

கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடராகியதலை.

கசக. களிற்றரசுவயங்கியகோட்டம் -

ஐராபதநிற்குங்கோயில்.

கசடு.

தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

கசக - சு. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை, ஐராபதநிற்குங்கோட்டத்
திலே கொண்டுவந்து யானையிலேயேற்றி விழுவின் முதலுமுடிவுமறிவித்துக் கற்
பகநிற்குங் கோயிலிலிருந்தகொடியை வானிலேசெல்லவெடுத்தென்க.

² “பூதமுண்டது புடைத்துண்ணும்”

(தொல். கிளவி. கு. இசு - இளம். சே. ந.)

(சூளா. சுயம். சந); “பூதம்புடைத்தது”

³ சிலப். கூ. கள.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசுள

மரகத மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய

பவளத் திரள்காற் பைம்பொன்

வேதிகை

நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத்

தியாங்கணுங்

கடு கிம்புரிப் பகுவாய்க் கிளர்முத்

தொழுக்கத்து

முங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்
தோரண நிலையுடைய தோமறு பசும்பொற்

பூரண சூம்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை
கருடு தூமயிர்க் கவரி¹ சுந்தரச் சுண்ணத்து
மேவிய கொள்கை வீதியிற் செறிந்தாங்
² கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு
மரசு குமரரும் பரத குமரருங்

கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் றெகுதிய
ககூ0 ரிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங்

கிண்டி

யரைசுமேம் படிவிய வகனிலை மருங்கி

கசள. குயிற்றிய - செய்த. கசஅ.

காலையுடைய.

கசள - அ. மரகதமணியொடு வயிரத்தைக்
குயிற்றிய திண்ணை.

கரு0. கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாய். கிளர்முத்து -

அதன்வாயினின்றும்
புறப்பட்டமுத்து.

கருக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; “செங்கய
விரட்டைதிருவார்சுடர் கணடி,
பொங்கு கொடிவார்முரசந் தோட்டிபுணர் கும்பம்,
மங்கலங்க ளெட்டும்.”

கசுஎ - நுசு ‘மரகதமணியொடு’ என்றதுமுதலாக
‘மேவியகொள்கை என்
றது’ ஈறாக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசுக - நுசு. கடைமுகமெல்லாம்,
கிம்புரிப்பகுவாயினின்றும் புறப்பட்ட. தாகப்பண்ணின
முத்தொழுக்கத்திணையுடைய தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும்
பம் பாலிகை விளக்குப் படாகை கவரி சுண்ணம்
இவற்றையுடைய வீதியென்க;
கிணையின்றொழில் முதன்மேலேறிற்று.

கருஎ. ஐம்பெருங்குழவுமென்பேராயமும்:—“
சாந்துபூக் கச்சாடை
பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தார் -
வேந்தர்க்கு, மாசனம்
பார்த் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்சு, ராசி
லைவக்களத்தா ரைந்து.”

² மணிமேகலை, க. கள; பெருங்கதை, உ: இ. சு; தொல்.

செவ்வ. கு. இள - ந. மேற்.

³ சீவகசிந்தாமணி, உச. அள.

கசஅ சிலப்பதிகாரம்

லுரைசான் மன்னன் கொற்றங்
கொள்கென்.

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட
ககரு தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி
பெருந்துறைப்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்
¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு
கள மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயினு
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு
மாலே வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு
* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின்

வழாஅ

க௭௫ நான்மறை மரபிற் தீமுறை யொருபா
 1 னால்வகைத் தேவரு மூவறு கணங்களும்
 பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
 வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபா
 லறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்

க௭௮. ஆட்டி - ஆட்ட.

(க௭௭) அகநிலைமருங்கில் தம்மரசனை
 மேம்படுத்தற்கு (க௭௦) ஈண்டி (க௭௨) வேந்தன்
 கொற்றங்கொள்வானாகவெனவாழ்த்தி (க௭௪) அரசுதலைக்
 கொண்ட (க௭௬) குடத்தினீரை (க௭௮) இவ்வீதியிலே
 அடையச்செறிந்து (க௭௨) ஏற்றிச் (க௭௪) சாற்றி (க௭௬)
 எடுத்துப் (க௭௮) புரவியர் களிற்றின் தொகுதியர் (க௭௦)
 தேரினராய் (க௭௮) அரசுகுமாரும் வணிககுமாரும்
 (க௭௮) ஆட்டவென்க.

க௭௭. பெரியோன் - மகாதேவன்.

க௭௮. வால்வனை மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

க௭௯. தீ முறை - ஓமம்.

க௭௯ - எரு. இக்கோயில்களிலே ஓமஞ்செய்யாநிற்க.

ஒருபால் - ஒருபக்கம். க௭௯. நால்வகைத் தேவர் -

வசுக்கள், திவாகரர், உருத்திரர், மருத்துவர்;

ஆதியங்கடவுளர்.

கனக. அறவோர் பள்ளி - அருகர்தானம்.
காக்கிறவிடம்.

அறனோம்படை - தருமம்பாது

1. "ததல்லித் தாட்டத் திறையோன் கோயிலும்" (சிலப். ௧௪: ௭.);
* முருகு. ௧௬௭. (பி - ம.) * 'மாமறை'.

௫.—இந்திர

விழுஷுரெடுத்தகாதை. கசுக

௧௮௦ புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத்
தானமுந்

* திறவோ நுரைக்குஞ் செயல்சிறந்
தொருபாற்

கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்ன
ரடித்தனை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்

சண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்
௧௮௫ பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ
டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந்
தொருபான்

முழவுக்கண் பெயிலாது முடுக்கரும் வீ
தியும்

விழவுக்களி சிறந்த வியலு ளாங்கட்
காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல ரெய்தா
கக௦ மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
டிவ்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை
¹ தாழிக் குவளை + சூழ்செங் கழுநீர்
பயின்பூங் கோதைப் பிணையலிற்
பொலிந்து :

கஅ௦. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

களக - அ௦. (பர) அறவோர் பள்ளியிடத்து

அறங்காத்தலையும், சத்திரமுத

லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும்

நல்லோருரைக்கும் செயல்சிறந்தது

ஒருபக்கமென்றுமாம்.

கஅரு. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.

கஅக. இசைசிறந்தொருபக்கம்.

களஅ-அஅ. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்களிசிறந்த
வியலுனெனக்கூட்டிக.

சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

கஅஅ. வியலுள் ஆங்கண் - அகன்றவூரிடத்து.

(கஅக) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (ககக)
'நன்மொழி தீனைத்து' என்றது இறுதியாகக் கோவலனோடு

மாருதத்துக்கு ஒத்தபண்பு.

கஅசு - சு0. காதற்கொழுநனை.....

.....மாதவியென்றது சிலேடை;

காதலிக்கப்பட்ட தன் கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு
அனரூரூத அழகிய

வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும்,
எல்லாரும் காதலிக்கும் கொழுவின நனையாந்தன்மையைவிட்டு
முதிர்ந்து அலராகாத வளைந்த தளிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி. கண்ணகி பிரிந்து
அலரெய்தலாற் பிரிந்து, அல

ரெய்தா மாதவியென்றார். குருக்கத்தி
அனரூரூமை செவ்வியழியாமை. கசுக - ஈ. முல்லை,

மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர் இவை பயின்ற
கோதையாகிய பிணையல்.

1 "தாழியுண் மலர்ந்த தன்செங் குவளை, பூமுறு
நமம்மோ தொருகையிற்

பிடித்து" பெருங்கதை, க: ௫. அஎ - அ; "தாழிவாய்க்குவளை"
(சீவக. அநக.)

(பி. ம.) * 'தறவோர்'

+ 'தன்செங்கழுநீர்'

கரு0

சிலப்பதிகாரம்

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்

கரு0 பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட்

டமர்ந்து

நாண்மகிழ்நுக்கை நாளங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து
நகையா டாயத்து நன்மொழி

திளைத்துக்

உ00 குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகர்ப்

பரத்தரொடு

திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
விளிவாய் வண்டினொ டின்னிள

வேனிலொடு

மலய மாருதந் திரிதரு மறுகிற்
கருமுகில் சுமந்து குறுமுய

லொழித்தாங்

உ00 கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி

மழமுது

யங்கண் வானத் தாவுப்புகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு

முண்டுகொ

னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி

உக0 மீனேற்றுக் கொடியேர்ன் மெய்பெற

வளர்த்த

வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ
லிருநில மன்னற்குப் பெருவளங்

காட்டத்

திருமகள் புகுந்ததிச் செழும்பதி

யாமென

வெரிநிறத் திலவழு முல்லையு மன்றியுங்

கக௭. பூவின் மிகுதிபற்றிக் கானமென்றார்.

ககரு - எ. பொழில்வினையாட்டு விரும்பி

நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்

இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற்
செவ்விமணத்திலேபுகு.

ககஅ. புலராதி - புலராமை. ககக. ஆயத்தி -
ஆயத்தோடே.

உஊ. பரதர் - தூர்த்தர்.

கஅஅ - உஊ. வியலுளாங்கண்
மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்
ந்து புக்குச் சிறந்து திளைத்துப் பரத்தரொடு
பாணரொடு திரிதரும் கோவலன்
போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

உகஊ. மெய் - வடிவு.

உஊஅ - கஊ. திங்களாகிய நிலத்திலே
அமுதமாந்தி மெய்பெறவென்க;

உகக. ஆமென - ஆமெனக்கருதி.

உகஉ - க. இப்பதியிலே திருமகள்
காட்டவென்க.

புகுந்தகாரணம் மன்னனுக்கு வளங்

உகச. அன்றி - இவையேயன்றி.

நு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை

கருக

உகடு கருநெடுங் குவளையுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த

லஞ்சிப்

1 பல்லுயிர் பருகும் பசுவாய்க் கூற்ற

உஉ0 மாண்மையிற் திரிந்துத நருந்தொழி
நிரியாது

நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங்
கோட்டிப்

பண்மொழி நரம்பிற் நிவனியாழ்
மிழற்றிப்

பெண்மையிற் திரியும் பெற்றியு
முண்டென

2 வருவி லாள நொருபெருஞ் சேனை
உஉடு யிகலம் ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட்

கணவரொ

பெனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு

புணர்ந்த

வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்
உளந் மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக்
சுவளைப்.

போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய
செங்கடை
விருந்திற் றீர்ந்தில தாயின் யர்வது

உகசு - எ. உள்வரிக்கோலம் - கிருத்திரிமவேடம்.
கோலத்து - கோலத்

தோடே. உறுதுணை - திருமகள். தாமரையானது
தன்வடிவொழிய வேறொரு
வடிவுகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் -
பண்ணைச்சொல்லுகின்ற யாழ்நரம்பு

போல.
உஉக. உண்டுகொலென வேரோரிடைச்சொல்
வருவிக்க.

உஉச - ரு. (பா)
ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி - பரத்தையரை
மாறுபட்ட பூசற்கண்ணே அலைத்து எதிரே நின்று

தடுத்தது.

அன்றியும், விலங்கி விலக்கி; புலவியாலே
கூடாதமகளிரைப் போகாம

லெதிரே நின்று தடுத்த இங்ஙனம் புகழ்ந்து புலவியைத்
தீர்த்தென்றுமாம்.

உஉரு - கூ. (பா) அவரெழுதுவரிக்கோலம் -
தொய்யில். முழுமெய்யு

முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது -
புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உரு0 - கூ. குவளைப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

உருஉ. யாவதும் - சிறிதும்.

¹ சிலப்பதிகாரம், எ: ௧0. ² சிலப்பதிகாரம், உ: ௪௪.

மருந்துந் தருங்கொலிம் மாநில
வரைப்பெனக்

கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா
உருளு ளுள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளுக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்

கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு

முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ

ருகுத்தன

வெண்ணுமுறை யிடத்தினும்
வலத்தினுந் துடித்தன

உசு0 விண்ணவர்
கோமான் விழவுநா ளகத்தென்.

உருரு. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். உருசு.
நல்வினை - விழா.

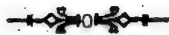
(உருரு) மறுகிடத்துத் (உருஎ). திங்களுமுண்டோ;
(உருக) வல்லிவருதலு
முண்டோ; (உருஎ) கமலம் திரிதலுமுண்டோ; (உருரு)
பெற்றியுமுண்டோ
வெனச்சொல்விச் (உருசு) சேனையாகிய.

பரத்தையரிடத்துப். போகாமல்
 (உஉரு) விலங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு (உஉசு).
 எழுதுவரிக்கோலத்
 தைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறுவித்துப் பின்பு (உஉஅ)
 ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த
 (உஉக) மனையுறைமகளிர் (உஉஅ) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு
 விருந்தொடுபுக்க கணவர் (உஉச) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.
 (உஉஎ)

உருரு. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

உருஎ - க. கருங்கணென்றது, கண்ணகிக்குப்

புணர்ச்சியில்லாமையால்;
 நிறைகரந்து துன்பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன;
 செங்கணென்றுரைத்தது,
 மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதும்பலால்; அகத்து
 நிறைகரந்தொளித்து இன்
 பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு நிறைகரத்தல்
 - கற்பாற் பரிகாரப்.
 பட்டதாதல்; ஆற்றுமை மிகுதி கூறிற்று.
 மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்கரந்து
 காமத்தாலே நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு
 அழுகைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ
 கைக்கண்ணீர்; எண்ணுமுறை - எண்ணின்வடைவே. பின்பு கண்ணகிக்குக்
 கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்டிடித்தன; மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டா
 கையால் வலக்கண் துடித்தன.



நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருநக

க - கா. அலைநீ

ராடை.....மலர்கதிர் பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும்

மலையாகியமுலையினையும் அம்முலை

யாகத்துப் பெரிய யாறாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய
கூந்தலினையுமுடைய இட

மகன்ற பரப்பினையுடைய ¹ அரசுகெடுத்தலம்வரும்
நிலமடந்தை அல்லற்கா

லைப் பசந்துவாரப் பனித்துப். போர்த்த இருளாகிய
படாத்தைத் தன் கதிர்க்கை

களானீக்கி ² அவிரொளி உதயமால்வரையு
ச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப்

பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச்
சாதியொருமையாற்கூறி

னார்; “பொதியிலு மிமயமும் புணர்முலை யாக”
என்றார்கதையினும். ஆரப்பேரி

யாற்று, பேர்யாற்றாரமெனப் பாடமாற்றுக்; ஆரம் -
முத்துவடம். மாரி -

முகில். அகன்பரப்பு, வினைத்தொகை. புதைத்தல் -
போர்த்தல்; மலைநாட்டு

வழக்கு. போக - அகல. உலகுவிளங்கவிரொளி -
உலகுவிளங்குதற்குக்காரண

மாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு.
மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி,

பரப்புவெனத்திரிக்க. வாளாது மண்மடந்தையென்றது
கண்ணகன்பரப்பின்

மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறினார்,
அத்தன்மையானைப் போர்த்த

நிலப்படாததைத் தன்தேசினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு.
எனவே செம்பியன்

மாபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்புவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,
வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.)

வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம்

பெய்த சரக்கறையும்,

வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. ² மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களும்
- (இ - ள்.) மானின்

கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்களையுடைய
மானிகையிடங்களும்;

க - கடு. கயவாய் மருங்கில்.....யவன

ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில்
தம்மைக்காண்போர்கண்களை மேற்போக

விடாமற்றடிக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத
மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும், கக - உ. கலந்தரு

திருவின்..... --இலங்குநீர் வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால்
தாம்பிறந்த நிலத்தை

விட்டுப்போந்த பரதேசிகள்பரையும்
ஒருநிலத்தாரைப்போலக் கலந்து செறிந்
திருக்கும் அலைவாய்க்கரையிருப்பும்,

கங. வண்ணமும்—(இ - ள்.)
தொய்யிற்குழம்பு முதலியவும்,

¹ இங்கே தந்துரைத்தவற்றை

அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்னதை அ - ஆம் அடி
முதலியவற்றிற் காணலாம். ² சீவகசிந்தாமணி,
உஉகக - ந. மேற்.

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சண்ணமும்—(இ - ள்.) பூசுசண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—(இ-ள்.) குளிர்ந்த

நறியபசங்கூட்டும்,

கசு. பூவும்—(இ - ள்.) விட்பூத் தொடைப்பூக்
கட்டுப்பூவென்னும்

முவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: ¹ “நேர்கட்டி செந்தே விரியாசம் பச்சிலை,

யார மகிலுறுப்போ

டாறு” எனவிலை.

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.)

தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன: ² “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார,
விரை” எனவிலை.

மொட்டிய வைந்தும்

கரு. பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ -

ள்.) இவற்றை விற்ப

வராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடங்களும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ணமுதல் விரையீருவுள்ளவற்றை விற்பவராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவுமென்க.

கசு - எ. பட்டினு

மயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) பட்டுநூலானும் எலிமயிரானும்
பருத்திநூலானும் துண்ணிய

தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும்

பட்டுச்சாவியரிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுள். காருகத்தொழில் இருவகைத்த; "பருத்திநூல் பட்டுநூலமைத்தாடை யாக்கலுஞ், சுமத்தலும் + பிறவுங் காருக வினைத்தொழில்" என்றாகலின். இவற்றுள் ஈண்டுக் கூறியோர் முன்னையோர்.

கஅ - உக. தூசுந் துகிரும்.....நனந்தலை

மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டும் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற முத்தும் ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொற்பணியோடே இலக்கங் காண்டோர் ஓரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும் மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - ஈ. பால்வகை தெரிந்த்.....கூல வீதியும்

(இ - ள்.) பகுதிவேறுபடத்தெரிந்த முதிர்முதலிய பண்டத்தோடு என்
வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

1 “தெர்கட்டி செந்தே னிரியாசல் கடிபூர, மார மகிலுழம்போ னரந்து.
என்காட்டுவர் நச்சினுந்தினியர் (சீவக. நூற்.)

2 “பிங்கலந்தா ஸ்யர்வக, ஏ. அ. 3 திவாகரம் கூ - வது.

(பி - ம்.) 3 “அச்சக்கொட்டிகள், 4 “அகழ்த்தலங்.”

நு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருநு

எண்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு வரகுதினை;
சாமை, யிறுங்கு

“தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே” எனவிறைவ. இனிக்
கூலம் பதினெண்.

வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர்; என்னை? 1 “
பதினெண் கூலமு முழுவர்

க்கு மிகுக” என்றாராகலின்; பலசரக்கென்பாருமுளர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,

வண்ணாருமாம்; 2 “காழியர், கௌவைப் பாரப்பின்

வெங்வுவர்ப் பொழிப்ப”

என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,

² “காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார்

பெரும்பாணாற்றினும். கண்ணொடை

யாட்டியர்—(இ - ள்.) கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியரும்,

நொடை-விலை; ⁴ “மீனொடுத்து நெற்குவைஇ”

என்றார் புறப்பாட்டினும்.

உரு. மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.

)மீன்விலையபுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளாப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும்

உமட்டியரும்;

அளவருமாம்.

உசு. பாசுவர்—(இ - ள்.) ⁵ இலையமுதிடுவாரும்,

அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்; பச்சிறைச்சி

சூட்டிறைச்சி விற

பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,

அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிஷவங்கந்,
டைந்து” எனவியை.

கப்பூரஞ் சாதியோ

உசு - எ. மைந்நிண
விலைஞரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) ஆட்டிவாணிகருடனே பரவருஞ் செறிந்த
ஊன்மிக்க இருப்பி

பங்களும்,

ஒசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உஅ.

கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக் கண்ணாரும்,

செம்புசெய்குநரும்—(இ

- ள்.) செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொன்றைச்சரும்—(இ - ள்.)

மரத்தைவெட்டுந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய

கையைபுடைய கொல்லரும்,

¹ மதிவரணர்நாடகத்தமிழ்தூல்.

² அகநானூறு, அக.

³ புறநானூறு, கசக.

⁴ இலையமுது - வெற்றிலை.

⁵ பெரும்பாணாற்றுப்படை, கஎஎ.

(பி - ம்.) * 'தொழையிராகியென்கூலம்.'

கருங்கை சிலப்பதிகாரம்

கருங்கை இருவகைத்து; என்னை? “கொன்றுவாழ்
தொழிலினும் வன்

பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை
யெனப்படும்’ என்றாரா

கலின். ஈண்டு வலிய கையைபுடைய
கொல்லருமென்பதாயிற்று.

கூடு. ¹ கண்ணுள் வினைஞரும்—(இ - ள்.)

சித்திரகாரிகளும்,

மண்ணீட்டாளரும்—(இ - ள்.)

சிற்பாசாரிகளும்.

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன
பண்ணுவாரென்றுமாம்; குய

வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சுதை; ² “மண்ணே
டியைந்த மரத்தனையர்”

என்றாராகலின்.

நக. பொன்செய் கொல்லரும்—(இ - ள்.)

உருக்குத்தட்டாரும்,

நன்கலந் தருநரும்—(இ - ள்.)

இரத்தினப்பணித்தட்டாரும்,

நஉ. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ³

சிப்பியரும்,

தோலின் துன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும்,
பறம்பர் முதலாயினுமாம்.

நந - ச. கிழியினுந் கிடையினும்.....

.பால்கெழு மாக்களும் (இ - ள்.) கிழி.

கிடையென்பவற்றாற் புட்பம் வாடாமாலை பொய்க்
கொண்டைமுதலிய உருப்பிறக்குந்தொழில்களை
மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற

கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும்,
கிடையால் விலங்கு பறவை

ஐ ஐங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௩ - எ. குழலினும்
யாழினும்.....இருக்கையும்

(இ - எ.) தளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் ஞானமுதலாயுள்ள ஏழிசையினையும் சரிகம்பதரி பென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத் தினும் நால்வகையாழினும். பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு திறத்தையுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௮ - க.

சிறுகுறுங் கைவினை.....பாக்கமும்

(இ - எ.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச்செய்து அதனுள்வரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர் முதல் பெரும்பாணரையுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கீற்று மென்க.

1 கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினார்.
கண்ணிடத்தே தந்தொழிலை நிறு

த்துவோரென்பார் நச்சினூர்க்கினியர்; (பத். பக். உகக.)

நீ.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருள

சு0.

கோவியன் வீதியும்—(இ - ள்.) இராசப்பெருந்தெருவும்,
சென்றிவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுளர்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த
தேரோடும் விழா
வீதியும்,

சக. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.)

கடைத்தெருவும்,

சக - உ. பெருங்குடி வாணிகர் மாட மறுகும்
(இ - ள்.)¹ பெரிய

குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது மாடமானிகைத்தெருவு
ம்,

சஉ. மறையோ ரிருக்கையும்—(இ - ள்.)

பஞ்சக்கிராமிகளிருக்கு

மிடமும்,

சக - ந. வீழ்குடி.

புழுவரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும்
உழவரோடும் மருத்துவ

நூலோரும் சோதிடநூலோரும் வேறுவேறு
வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமை

யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர்; ³ “பகடி புறந்தருநர் பார
மோம்பிக், குடிபுறந்

தருகுவை யாயின்” என்றார் பிறரும்; யாவரும்.
விரும்புங்குடியென்றுமாம்.

³ “உழுதுண்டு.....செல்பவர்” என்பதனாற் கொள்க;
குடியொடும் உழவரோடு

மென்க; அன்றி உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; ⁴
“உழவின் கட் காழுற்று

வாழ்தல்” என்றாராகலின்; வேளாண் ⁵ சாமந்த
ரென்பாருமுளர்.

சக. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ - ள்.)
முத்துக்கோப்பாரும்,

[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.

சக - எ. சிறந்த

கொள்கையொடு.....அகன்பெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய
வளைகளையறுப்பாரும்

வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

வளைபேர்மூன்றென்றது-சங்கறுப்பாரை. அணிவளை,
வினைத்தொகையுமாம்.

வீழ்குடிமுதல் போழுநீரூயுள்ளவர் மிக்க
செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ
னினுமமையும்.

சஅ. சூதர்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதர்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதாளிகரோடு—(இ - ள்.)

வைதாளியாடுவாரென்று சொல்லப்

பட்ட இவரோடே,

¹ பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார்;
கன் பெருமட மகளே' என்றார் முன்னும்; சிலப். உ: எசு.

“பெருங்குடி வாணி

² புறநானூறு, ௩௦.

⁴ திரிகடுகம், சஉ.

³ திருக்குறள், ௧௦௩௩.

⁵ சாமந்தர் - சிற்றரசர்.

[மிட்டையகண்டருமென்ப.]

சக. நாழிகைக் கணக்கார்—(இ - ள்.)

கழகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக்
கவிசொல்லுவார்; “ஆமென்

கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் திரியுங்
கருவூரா - யாமங்க,

ளொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்
றுபோ யொன்று” என; நாழிகைவட்டிலிடுவாருமென்ப; “குதர்வாழ்த்த
மாகதர் றவலை, வேதா னிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப” என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளார்—(இ - ள்.) தாம்

கொண்ட கோலத்தானும்

கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்;

என்னை? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ

டணியணிந்து, முசிய சுண்ண

முகத்தெழுதித் - தேசடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட்

டசனுக்குங் காளிக்

குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தரும்.” என்பதனானறிக;

மதங்கரென்பாரு முளர்.

நு. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.)

களத்தாடுங் கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டிகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்குத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கத்தாடும்
பதியிலார்,

நுக. ³ பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.)

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.)

மடைப்பள்ளியாரடியார்,

நுக. பயிடுழிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.)

தோற்கருவி இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.)

படைக்கும் உற்சவத்துக்குங். கொட்டிவார்,

யாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

நுக. நகைவேழம்பரொடு— (இ - ள்.)

[சாரமானிகளோடே,]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல்

வேழம்பரீராக எண்

ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத்தின்வகைதெரிந்த

இருப்பிடங்களுமென்க.

நுச. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய

பரிகளைக் கடவுவாராதிய

† அச்சுவவாரியர்,

களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) பாணைப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

நுரு. நெடுந்தே ருருநர்—(இ -

ள்.) தேர்ப்பாகர்,

¹ “கடியைவர்கலிதையோதை” கம்ப, எழுச்சி. எக.

² மதுரைக்காஞ்சி, சுஎ0 - ஏக.

³ சிவகசிந்தாமணி, உளஉரு - ந. மேற்.

(பி - ம்.) * ‘இராக்கிடை’ † ‘அச்சுவவாரியர்’

நு. —இந் திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருக

கடுங்கண் மறவர்—(இ-ள்.) சினக்கண்ணையுடைய

காலாட்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்குறிய

முப்படைக்கும் தறுகண்மையை

யுடைய வீரரென்றுமாம்.

நுக. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா

யிருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்டு வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச்
சூழ்விருக்கும் பெரியபரந்த
இருப்புக்களுமென்க.

இள - அ. பீடுகெழு

சிறப்பின்.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக
இருக்கையி றதியாகிய இருப்பிடங்களை

யுடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினை யுடைய
பெரியோர் திரண்ட பாடலமைந்த

சிறப்பினை யுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

இக - சுள. இருபெரு வேந்தர்.....

கடைகெழு பீடிகை

இதில், (சுச) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் *
சேர்ந்தென” என்பத

னைப் புழுக்கன் முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து
வந்துவிட்ட பாசறையிருப்

புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானாற்போல முற்கூறிய
மருவூர்ப்பாக்கமும்

பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டிகூறுபட்ட
ஊர்க்கு நடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய

நாளங்காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய
நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி

ந்த சோலையின மரங்களிற் கால்களே தூணாகக்
கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய

கொடிப்போர் கொள்வோரோதை இடையறாது நிலைபெற்ற
நாளங்காடியென்க.

அந்நாளங்காடித்தெருவின்கண்ணே பூதத்து வாயிற்
பீடிகையென்க. அஃது

எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய
வேலையுடைய முசுசுந்த

னென்னும் மன்னனுக்குவரும் இடையூற்றை
ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன்

ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின்றும் போந்து
அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டு

போதும் பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட்
பலிபீடிகையிடத்தே

யென்க.

அல்லங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை
நாளங்காடியென்றார்.

சுஅ - எந்.

புழுக்கலு நோலையும்.....ஓதையிற் பெயர்

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே
நிறைமதிசோர்ந்ததாக அந்

நாளிலே நாளிலிக்னைப்போல வாய்சோர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறிக்
குழப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே புழுக்கல்முதலியவற்றையுஞ்ஞ எம்
மன்னனுடைய நிலமுழுதும்
வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க்

போடே பெயரவென்க.

பசிமுதலியனநீங்கி வசிமுதலியனசரக்கவென
குரவையராய் அணங்கெழுந்தாழிச் கொக்கரிப்

1 இந்தப்பூதம் முசுருந்தன்பொருட்டுத் தேவருவகினின்றும் இத்திரவேவலால்
இந்தகரில் வந்துபலியுண்டிருத்தலை, இந்தால், சு - ஆம் காதை எ - ஆம் அடிமுதலிய
வற்றாலும் அவற்றின் உரையாறுமுனர்க. (பி - ம்.) * 'சேர்த்தெனவத்தாள்'

ககூ0 சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரை
முதலியன; "புழுக்குவ
புழுக்கல்" என்றாராகலின். நோலை - * எட்கசிவு.

விழுக்குடைமடை - நினைச்

சோறு; பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப.
துணங்கை - துணங்கைக்

கூத்து; என்னை? 1 "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை
யொற்றித் - துடக்கிய நடை

யது துணங்கை யாகும்" என்றாராகலின். இதனைச்
சிறுக்கியென்பாருமுளர். குர

வை-கைகோத்தாடுங்கூத்து.

அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பிறக-உட்பகை.

வசி - மழை; 2 "வசித்தொழி லுதவ மாதிரங்
கொழுப்ப." என்றார் பிறரும்;

வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு

எவருங்கா தலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வல
வையின் - நாணிலிகளைப்போல்; ³ வலவைக ளல்லாதார்”
என்றார் பிறரும்;
வல்லபத்தாலென்பாருமுளர். மூதிற்பெண்டிர் -
மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப்
புழுக்கல் முதலியன பீழைக
யிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரம்களிர்.
எசு - அ.அ.

மருவூர் மருங்கின்.....வான்பலி யூட்டி
(இ - ள்.) அந்த முசுருந்தன் இருவகைப்

பாக்கத்தோரும். அக்காலத்துப்
பூதத்திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று
தந்தமில் முந்துகூற வலிய வுரவோர் நெருங்கிச்சென்று
தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீழைக
யிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப்
பூதத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொ
டுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும்
வரம்பாகக்கடவரென அவ்வர
சன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே
இக்காலத்து வீரரும் மாக்
களும் கவணினராய்த்தோலோடு வேற்பரப்பினராய்

அமார்க்களப்பரப்பிலே உடற்

கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை
அச்சமுறுத்துக் கடை

சிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது
பசுந்தலை வேந்தன்

கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப்
பீடிகையிலேவைத்த

அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள்
பூண்ட மயிர்க்கண்முரசின்வாயால்
நின்று பவிழூட்டியென்க.

தமக்கு வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற்
உயிர்க்கடன்தந்தோம்; கொண்மினென்று

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு.

தோல் - பரிசை; * “மழை

யென மருளும் பஃரோல்” என்றாராகலின்;

கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய்

யுறத்தீண்டி - உடற்கரித்து. அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து -

அச்சமுறுத்து. என்
 தது “நீண்டபலி பீடத்தி லுறுத்து வைத்த. நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்
 னினமென் றெண்ணி, பாண்டலைப்புள் ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலு
 மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றும்போல்வரும்; [விருத்திச்செய்யுள்];
 சுழன்றென்பாருமுள். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது ஓகாள்
 னிக்கண்; “கண்ணுட் டயாற் சுட்டிநீ ருக்கி” என்றார் பிறரும். கருந்தலை -

² திவாகரம், ஒன்பதாவது.

⁴ புறநானூறு, கஎ.

³ முனிமேலை, கச. இஎ.

⁵ கவிந்தத்துப்பராணி, கோபில் பாடியது, கச.

⁶ தாலையார், நன்றியில்செல்வம், அ. ⁵ சீவகசித்தாமணி, அ௦எ.

(பி - ம்.) * ‘எட்ககி.’

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

சுசுக

பசுந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த
 தலையிற் குலைந்தமயிரை
 யும் கோதிமுடித்துக் குருதித்திலைத்தையும் றுதலினே
 அணிந்துவைத்தென்ற
 வாறு; என்னை? “மோடி முன்றலையை வைப்ப
 ரேமுடி குலைந்த குஞ்சியை
 முடிப்பரே, யாடி நின் றுகுரு திப்பு துத்திலைத மம்மு
 கத்தினி லமைப்பரே” என்
 பது; (கவிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி.
 மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொ
 ருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக் கோட்டிமண்கொண்ட
 ஏறு இறந்துழி அதன்
 உரிவையை மயிர்சீவாமற் போர்த்தமுரசு; என்னை? ¹ “

புனைமருப் பழுந்தக்

குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர
ஹருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை.

யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசுத் தானைத்
தோன்றலைத் தம்மி னென்ற;

னனைமல ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது
சேர்ந்தான்” எனவும், “கொல்

லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண்
முரசு மோவில கறங்க”

எனவும் சொன்னார் பிறரும். முரசொடுவான்பலியூட்டி
- முரசுத்தால் உயிர்ப்

பலியூட்டி; என்றது “அடிக்கழுத்தி னுடன்கிரத்தை
யரிவ ராலோ வரிந்த

சிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்தசிரங்
கொற்றவையைத் துதி

க்குமாலோ குறைபுடனக் சும்பிட்டு நிற்குமாலோ”
எனவும், “மண்ணினு

ளற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீடிகை வளங்கொள,
விண்ணி னுயகிதன் யாக

சாலைதொறு மீள வஞ்சிலர் மிறைப்பரே” எனவும்வரும்
; இவற்றாற்சொல்லி யவை, “அவிப்பலியென்னும்

புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்க

மான நவச்சவையுள் வீரச்சவையவிநயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பின ராய்த் தீண்டிக்
கொண்டோர் கருந்தலை

கொள்கென வைத்து ஊட்டவென வினைமுடிக்க.

ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னாட் கரிகாலன் செய்தசெயல்
கூறுவார்:—

அக: - கூச. இருநில
மருங்கில்.....போகிய வந்நாள்

(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு

எதிர்த்துப் பொருமரசரை

இரண்டிதிகையினும்பெறுத கரிகாலன் போரினே
பேராசையுடையவனாதலின்,

வடதிசை பெருந்திசையாதலிற்

பகைபெறலாமெனக்கருதி ஆண்டுச்சேற்றற்கு

விரும்பி வாளும் குடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து
என்வலிகெழுதோள்

இத்திகையிலாயினும் நண்ணுரைப்

பெறுவதாகவேண்டிமென்று தான் வழிபடு

தெய்வத்தை மனத்தான்வணங்கி

அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்நாளி

லென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன்

தோளெனப் போகிய அந்நாளிலென்க.

பெயர்த்துப் பெறுக என்

“இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லுப்புறத்தென்பதாயிற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க; என்றது சேர பாண்டியருடையநாடுகளை.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உ.அ.க.க.

² கவிங்க.

கோயில், கடு.

³ மதுரைக்காஞ்சி, எ.க.உ - ந.

⁴ பு - வெ.

வாகைப்படலம், கடு.

உக

ககஉ

சிலப்பதிகாரம்

இனி இருநிலமருங்கிலென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி
இருகூற்றிலெனினுமமை
யும். வாளும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் -
வாணட்கோள், குடைநாட்கோள்
முரசுநாட்கோ ளென்பன; இவை நாட்
கொண்டுபெயர்த்தல்.. இவற்றுள், வா
ணட்கோடல்:—¹“செற்றார்மேற்
செலவமர்ந்து, கொற்றவா ணட்கொண்டன்று.”

வரலாறு : “அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன,
 நெறிந்திலங் கொள்வா
 னியக்க-மறிந்திகலிப், பின்பகலையன் றியும்
 பேணு ரகநாட்டு, நன்பீதலுங் கூகை
 நகும்.” குடைநாட்கோடலென்றது:—² “பெய்தாமஞ்
 சரும்பிமிரப் பெரும்புல
 வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட்
 கொண்டன்று.” வரலாறு:

“முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றூனை, துன்னருந்
 துப்பிற் றெழுதெழா -

மன்ன, ருடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்,
 குடைநா ளிழைவன் கொள.”

முரசுநாட்கோடலென்றது : ³ “மாசற
 விசித்த.....சங்கிதுசெயலே.”

பிறவும் வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் -
 இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி
 யதிசை - வடதிசை. முகம் - இடம்.

கரு - அ. அசைவி லூக்கத்து.....

.பெயர்வோற்கு

(இ - ள்.) அங்ஙனம்

பொருவாரைப்பெறவேண்டி வடதிசைநோக்கிப்

போகின்றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை
 பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்

கிறுக்கலின்,மனஞ்சலித்து மீளுகின்
 றவன்,மடிதலின் றிமேலுஞ்செல்லமுயலும்

என்னுரைச பின்னிட்டுபொழிய இம்மலை எனக்குப்
பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக

கிறதென முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே
தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான்
வேட்டதுபெருத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற
கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்
முயற்சியுமாம். பிறக்கு -

பிருதக்கென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்க ;

வேருகவென்றபடி. பிடர் - புறக்
கழுத்து. தலை - இடம். ஒற்றி - பொறித்து.

பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன்
னோடு எதிர்த்துவிசக்குதலின் அதனைப்

புறங்காண்டற்கும் அதன்வடபாலும்.

தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனத்ருளால் தான்பெற்ற
செண்டினாலே அதனை

அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தானெனவுணர்க, என்னை ?
4. “செண்டு கொண்டிகர் காலறொரு காலி லிமையச் சிமைய மால்வரை திரித்
தருளி மீள வத்தைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்

பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” எனவும், “கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்
கோட்டங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்
பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு” என
வும் கூறினாராகலின்.

1 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ச.

2 " " " "

3 புறநானூறு, 100.

* கவிங்க. இராச. க. 'இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு
வளத்தோன், வன்றி றற்புவி
பிமயமாள் வரைமேல் வைக்க வேருவோன்"

என்றார் பெரிய. திருக்குறிப்பு. அரு.

'நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

ககக.

கக - க00. மாநீர்

வேலி.....பந்தரும்

(இ - ள்.) கடலை அரணாகவுடைய

வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான் இடக்கடவ

முறைமையில் திறையாகவிட்ட அவனது

முத்தின்பந்தரும்,

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - 1 * சோணைக்கரை.

இறை - திறை. கொற்

றப்பந்தர் * அவன்றனக்குக் கொற்றத்தான்வந்த
பந்தர்; அது மேற்கூறுப.

அன்றி அக் கொற்றவன்முன்னர்

நிற்கும்பந்தரெனினுமமையும். இவன் உதா
சீனன்.

க0க - உ. மகதநன்
னாட்டு.....பட்டிமண்டபமும்

(இ - ள்.) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய
மகதவேந்தன் பகையாற் பொ

ருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட
பட்டிமண்டபமும்,

பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்;
ஒலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் -

இடம். இவன் சத்துரு.

க0ந - ச.

அவந்தி வேந்தன்.....வாயிலும்

(இ - ள்.) அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க்
கொடுத்த மிகவுயர்ந்த

தொழின்மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு;

“குலப்புடைவை” என்றும்போல
நின்றது. “இவன் மித்திரன்.

க0ரு - க0. பொன்னினு

மணியினும்.....மண்டபம்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டமும்
தோரணமுமென்னுமிவை பொன்னு

னும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் துண்ணிய
தொழிலைவுல்ல கம்மிய

ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின் இவை யாராற்
பண்ணப்பட்டனவெனின்,

இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த அம்மூவருடைய தொல்லோர் ஒரோர்காலத்த
ஒரோஒவிடத்துச்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாராக மயனல் நிருமித்துக்கொடுக்கப்
பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று செய்நாட்டனவாய்க் கூடப்படாதன; இவ்
வையான் ஒருநாட்டி ஒருநின்கண்ணே கூடிதலானும் மயன் நிருமித்தலானும்
பெரியோரான் ஏத்தப்படும் இந்த¹ மண்டபத்தும்,

காண்டல் - பண்ணுதல்; "கோயில் குளங்காண்" என்றும்போல நின்றது.

¹ சோனை - ஓர் யாறு. ² உதாசீனன் -

பகைநட்பில்லாதான்; அயலான்.

³ "பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை" (திருவா. சதகம். ௪௬); "ஒட்டிய சமயத்
துறப்பொருள் வாதிசன், பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறித் தேறுமின்" (மணிமேகலை, க.
௧௦ - ௬௬) "பன்னருங் கவிதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப. நகர. ௬௨.)

⁴ இவற்றை உட்கொண்டே "வச்சிர மலந்தி மகதமொடு குழிஇய, சித்திரமண்ட
பம்" என்பர், மேல் நடுகற்கூறையிலும்; அக - எ. - (பி - ம்.) 'சோனைக்கரை'

௧௬௪

சிலப்பதிகாரம்

௧௧௦. அன்றியும்—(இ - ள்.) இதுவொழிந்தும்,

ககக - எ.

வம்ப மாக்கள்.....வெள்ளிடை மன்றமும்

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து இடப் பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலையாலையும் பற்றாயத்துக் கருந்தாழாகிய காவலையும் உடையோர் காத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கள்சிலர் கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப் பொதியைவைத்து ஊரைச்சூழ்விப்பினல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்து விடாதாதலாற் களவென்பதனை மனத்தாற் கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும் வெளியான இடத்தைபுடைய மன்றமுமென்க.

எண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க. எண் - இலக்கம். பலபண்டங்களையும் பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர். வம்பமாக்கள் கட்போருள ராயினென்றார், இந்நாட்டி இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம் செல்வராதலாற் செய் யாரெனவும் புறநாட்டிற்குச் செல் இம்மன்றின் தன்மையையறியாது களவுசெய்யக் கருதுவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு. தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம் தலையே லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள் ஓரீஇயவாதலான் உளரெனின் அவரைக் கொட்டினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க. பணிக்குமன்றமென இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வம்பமாக்களாகிய உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூனுங் குறளும்.....மன்றமும்

(இ - ள்.) கூனர்முதலாயுள்ளோரும்

தொழுநோயால் அழுகுமெய்யை யுடையோரும்
புக்குழுமுனைவளவிலே பழுதில்லாத தோற்றத்தையுடைய
நல்ல நிறம் பெறுகையினாலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது
யையுடைய மன்றமுமென்க.
ஆடி நீங்கும் பொய்கை

பெற்று வலஞ்செய்த ஆடிக் கழியுமென்க. முழுநிலைராடியென இருபெய
ரொட்டிப் பண்புத்தொகையாக்கினுமையும. இலஞ்சியை மகிழென்பார்க்குக்
காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச் சூழ்ந்தென்னவேண்டிதலின், மகிழினும்
மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்கனங்கூறல் பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - ஏ. வஞ்ச முண்டு.....மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்துட்டவுண்டு பித்தேறினாரும், நஞ்
சையுண்டு நடுங்குதயரமுற்றோரும், அழுவும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற்
கூர்த்த எயிறமுந்தக் கடியுண்டாரும், 'பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேய்ப்பிழக்கப்
பட்டாருமென்னுமிவர்கள் ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுட்னே அத்தயர்கள்
நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோரு நெடிய கல் நாட்டிநிற்கு
மன்றமுமென்க.

¹ "கழல்கண்" முருகு. சக - த.

“நு—இந்திரவிழுவொடுத்தகாதை.

ககரு

மயற்பை - மயலாகிய பகை. ஆர்-கூர்மை.
கழல்கட்கூளி, விகாரமாக்
கீப் பச்சை சக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய
கூளியெனினுமமைபும்; கூளி -
பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி ; 1 “ நிழன்மணி ”
என்றாற்போல.

கஉஅ - ஈச. தவமறைந் தொழுகும்.....பூத
சதுக்கமும்

(இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில்
மறைந்துநின்று
அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றி ன்கனெழுமும்
பொய்வேடத்தாரும், தம்மைத்
தம்கணவர் நம்புதற்குப்
பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று வசிகரிப்பினொ
ழுகும் அவைற்பெண்டிரும், தம்படைஞடி முதலியஐ
ந்தினொடி உயிருறுப்புரி
மைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக்
கீழையெண்ணுமமைச்சரும்,
தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும்.
துச்சாரிகளும்,
தமதுநெஞ்சறி பொருளை
வஞ்சித்துப்-பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய்

தமிழ் உழைவின் றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற்
பழிநூற்றுவாருமாகிய
இவர்களே என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்து

அகப்படும்பெயரென அவ்
ஜர் நாற்காதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது
கடியகுரலாலுணர்த்திப் பின் அங் னனஞ்செய்வாரைப்
பாசம்கட்டிவர நிலத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநீற்றலான்
அப்பெயர்பெற்ற பூதசதுக்கமும்,

சதுக்கம் - நாற்சந்தி. தன்மை -
தவத்தோடொற்றுமைப்படுந்தன்மை; அதனையில்லாமையாவது
கடாவொழுக்கம். அலவல்; விகாரம். அறைபோ
தல் - கீழறுத்தல். பொய்க்கரி - பொய்ச்சான்று. கை -
இடம். காதநான்கு
மென முற்றும்மைகொடுத்தலானே ஊர்
நாற்காதவட்டகையென்பதுணர்க. குரலெடுப்பி
குரலாலுணர்த்தி. “துயிலெடுப்பி”
என்றும்போலநின்றது.

கரு - அ. அரைசுகோல்

கோடினும்.....பாவை மன்றமும்
(இ - ன்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற்
சிறிதுகோடிற்றாயினும் தரும னுன்முறைமையின்
அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நடுவுநிலைமை கோடி
ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுது நீருகுத்துக்
கண்ணாற்கூறும் பாவை நின்றலான் அப்பெயர்பெற்ற

பாவைமன்றமும்,
அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடு - நாவால்.

கடக - ச0. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய
வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற
மீரூவுள்ள உணை மத்திறத்தையுணர்ந்த
சீரியோராலேத்தப்பிடம் ஐவகைப்பட்ட
மன்றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து
ஆழப் பெயர வைத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும்
பலியிட்டென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, கடக. ² சிலப்பதிகாரம். ச: எக. * (பி

-ம்.) 'அலைவ'

கடக

சிலப்பதிகாரம்

அன்றியுமென்றவும்மையும்
தழீஇயவெச்சவும்மையாகலானும்

அப்பலியானமையுணர்க.

மன்றத்துமென்றவுமையும .. இறந்தது
அரும்பலியென்றமையானும் இவையும

கசக - ச. வச்சிரக்

கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக் கச்சை
யணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும் இனைய வெள்ளிய ஐராவத
நிற்குங்கோயிலேசென்று விழவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு; மண்ணென்றோதி மார்ச்சையென்பாருமுளர்.
கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். காள்
கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி - விழவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து.
களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசநு - சு. தங்கிய

கொள்கை.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர்
அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதியகொழியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்
தென்க.

இந்திரன் தங்கிய செருக்கையுடைய தருவெண்ணுமமையும்.

கசஎ - ருசு. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவப்பிறக்க ஆயப்பலகை யாகப்படுத்தி அதன்மீதே செம்பவளத்தூண்களையிரைத்த பைம்பொற்றிண்ணை கையுடைய மாளிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பிணையும் அங் காந்தவர்பாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசிகைவடிவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறவிறுத்தின வீதி; பசியு பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

சூயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பிணையும் பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து. ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடம் யிள, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை. தோம் - ஈண்டு ஓட்டம். சூயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்கூயிற்றியகாணியுடைய வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருகூ.

செறிந்து—(இ - ள்.) அவ்வீதியிலேநிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பலியிட்ட

அப்பொழுதே,

கசக - உருணிமேகலை, க. வ. எ - அ.

௫.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கக௮

கநிஎ - சு௦.

ஐம்பெருங் குழுவும்.....ஒருங்கீண்டி.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து

வீதிக்கண்ணே புரவியர்

களிற்றினர் தேரினரான அரசுகுமரரும் பரதகுமரரும்

தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று

படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா
பதியர், தவாத்தொழிற்

றுதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங்
குழுவெனப் படுமே”

எனுமிவர்.

எண்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர்,
கணகச் சுற்றங் கடை

காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை
வீர ரிவுளி மறவ,

ரினைய ரெண்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி ¹

“சாந்துபூ.....அவைக்க

ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டிவர், அரும்பதவுரையாசிரியர்.

பரதர் - வணிகர்.

கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் -

தேரைக்கொண்டெழுந்தல்.

கசுக - அ. அரைசுமேம்
படஇய.....விழுநீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான
அரசியல் மேம்படு

வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டரசு
தலையிற் சுமப்பித்துக்

கொண்ட காவிரியிற் பூவின்ருதுமலிந்த பெரிய
சங்கமத்துறையிற் குளிர்ந்த

நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள வியப்ப
எம்மன்னன் கொற்றங்

கொள்வாளுகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி
விண்ணவர் தலைவனை இந்

நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தர்ம்படி முற்கூறிய
அரசுமாரும் பரதகுமாரும் மஞ்ச

னமாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர்.

உரை - புகழ். சால் - அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிடேககலசம்.

மண்ணகமுருள - மண்

ணகம் விண்ணகமாய் மாருட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர்

* இப்படியே அவ்

விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க.

வானகம்வியப்ப - வானகத்துள்

ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று

வியக்க. இனி மருள மரு

ஞதலாலெனக்கூறி இருதிறத்தோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்து
வியப்பவென்றலு

மொன்று. விண்ணவார்தலைவன் - ஈண்டு
அவன்வச்சிரம். மானதத்தால்

நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்பட்டிய
அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை

நகர்கட்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென
உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி
ஆட்டவென்க.

ககக. ³ பிறவா யாக்கைப்

பெரியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) என்றும் பிறவாத யாக்கையைபுடைய
இறைவன் கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப்

பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருபி
யென்றபடி.

² இப்புத்தகம், கசன - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

³ ககக - எ.அ - "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முத்தலாப், புதிவாழ் சதுக்
கத்துத் தெய்வமீரு, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை, உரற்றி மரபினறித்
தோர் செய்மின்" (மணி. க. ௫௪ - ௭.) (பி - ம்.) * "இப்படியோ"

ககஅ சிலப்பதிகாரம்

கஎ0. அறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ்
கோயிலும்

(இ - ள்.) ஆறுமுகத்தையும் செய்யநிறத்தையுமுடைய
முருகவேள்கோயி
லும்,

¹ “மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால் அ
றுமுகமாயிற்று.

கஎக. வால்வளை மேனி வாலியோன்
கோயிலும் (இ - ள்.) வெள்ளிய வளைபோலு
நிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; ² “வலியொத் தீயே
வாலியோனை” என்றார் பிறரும்.

கஎஉ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய

நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

கஎங். மாலை வெண்குடை மன்னவன்
கோயிலும்

(இ - ள்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக்
குடையையுடைய வாச வன் கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன்,
நீலமேனியோனென்பவற்றுள் தொடர்நிலைஇன்
பழம் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

கஎச - டு. மாமுது முதல்வன்.....திமுறை
யொருபால்

(இ - ள்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய
வேதாவினுடைய வாய் மையிற்றப்பாத நாலாகிய
வேதங்கள் சொன்ன நெறி ஓமங்கள் நடந்தன ஒருபக்க மென்க.

கஎச - அ. நால்வகைத் தேவரும்.....
சாறுசிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும்
பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களு மென வேற்றுமைப்படத்
தெரிந்துவகுக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுள் ரது
விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க.

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர்
வசுக்களெண்மரும், திவா கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர்
பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவருமெனவிவர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர்”
விச்சா தரார்குடர்.

பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர்
 சுரர்சா ரணர்முனிவர் மேலாம், பரகதியோர் சித்தர் பல்",
 "காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப் பசாசகண, மேந்து
 புகழ் மேய விராக்கரோ - டாய்ந்ததிற், போகா வியல்புடைய போகபூமி
 போருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்" எனவிவர்; ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்
 தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர் அசுரர்
 பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் எனவுந்நொள்க.

¹ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. கடு.

² புறநானூறு, 106.

நு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கககக

ககக - அக. அறவோர் பள்ளியும்.....

.செயல்சிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய எல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும்
 புராணம்படித்தலும் பிறவுமானிய செய்கைகள் மிக ஒருபக்கமென்க.

அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறனோம்படை - தருமம்
 போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோயிலுடனே. புண்
 ணியத்தானமும் - மற்றுமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ்
 செயல் - புராணம்.

கஅஉ - ந. கொடித்தோர்.....ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரொடு ஏனையோரும்
அடித்தனைநீக்குதற்குக் கொடித்
தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம்;
ஒடுவை அசையாக்கினுமமையும்.

கஅச - சு. கண்ணு ளாளர்.....இசைசிறந்
தொருபால்
கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்;
குழலருமென்ப. கருவிக்
குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார். பண்ணியாழ்ப்புலவர்
- கட்டப்பட்ட
யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும்
கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்க
வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலரிய சிறப்பையுடைய
மென்க.
இசைகள் மிக ஒருபக்க

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத் திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ள்.) கங்குலும் பகலும் இங்ஙனநடக்கலான்,
அடங்குதலின்றிக் குறுந்தெருக்களும் நெடுந்தேர்வீதிகளும்
மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

முழவின் கண்கள்
விழவாற் களிப்பு

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅக) “காதற்கொழுநனை” என்பதுமுதல் (௨௦௩)
தீனையும் சிலேடை.

“மறுகில்” என்னுந்

கஅக - ௯௦. காதற்

கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு

(இ - ள்.) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான்
காதலிக்கப்பட்ட கொழு

நனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருருத அழகிய
வளைந்த மகரக்குழையை

புண்டய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற்

சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காத

லிக்குக்கொழுவியநனையாந்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து

அலராகாத வளைந்த

அழகிய தளிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.

நனை - அரும்பு. கண்ணகிபிரிந்து

அலரையெய்துதலால் அலரெய்தாத

மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை அலரெய்தாவென்றார்,
செவ்வியழியாமை
பற்றி.

22

கனர சிலப்பதிகாரம்

கனக - ௫.

இல்வளர் முல்லை.....பொழிலாட் டமர்ந்து
(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல்
கழுநீரையுள்ள பூப்
பயின்ற பிணையனாலே பொலிவுபெற்றுக்
காமத்தாற்கனித்து மகிழ்ச்சியெய்தி
அழகிய நறிய விரைபடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை
விரும்பியென்க.

இல்வளர்தலை முல்லைமுதல் மூன்றுக்குமேற்றாக.
மயிலை - இருவாட்சி.

சூழ்தல், வண்டின்றொழில். இதனை விரித்து எங்கும்
ஒட்டுக. கோதையாகிய

பிணையலெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; ²
'கோதையருவி' போல.

பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவிரையைப்
பொதிந்த பூவையுடைய

பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது
புணர்ச்சி.

ககக - எ. நாண்மகி

ழிருக்கை.....புதுமணம் புக்கு.

(இ - ள்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற்

பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின்
உள்புக்கு,-

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின் மிகுதியாற் கான
மென்றார்.

ககஅ - கூ. புகையும்.....நன்மொழி

திளைத்து

(இ - ள்.) அகிற்புகை சாந்தென்னுமிவற்றின்
செவ்விவாய்ப்புமிக்கு

நகைத்து விளையாடும் திரளோடே காமக்குறிப்பாகிய
மகிழ்ச்சிமொழியிலே

இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராத - புலராமல்; செவ்விமாறாமலென்றபடி.
திளைத்தல் - ஒரு

தொழிலை இடைவிடாதுபயிற்; 'திளைத்தவர் பருகிய'

என்றார் பிறரும்.

உ00 - உ0௩

குரல்வாய்.....திரிதரு மறுகில்

(இ - ள்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும்
வாயையுடைய பாணரோடும்

பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய
கோவலனைப்போல இளியென்னு

மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினோடும்
இளவேனிலோடும் இந்நக

ரிடத்து மந்தமாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும்
மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இனிகூறினார் ; கிளையாதனோக்கி. *

பரத்தர் - கழிகாமுகர். திரி

தருதல் - உலாத்துதல்.

மாதவிதன்னொடும் பயிவ்யும்பினையலாற் பொலிந்து எய்தி அமர்ந்த புகுச்
சிமந்து தினைத்தப் பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தை
புடையர்கோவலனைப்போல வண்டினோடும் இளவேனிலோடும் மாருதத்திரிதரு
மறுகிடுவென்க.

இச்செய்தென்னும்

வினையெச்சங்களைத் திரிதருமென்னும் வினையொடு

முடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும்
கோவலனென்னும் பெய

ரோடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௮௨௮.

² சீவக. ௮௦. (பி - ம்.)

* 'பரத்தர் - பழிகாமுகர்'.

பாணர்க்கு வண்டும், பரத்தர்க்கு வேணிலும்,
கோவலற்கு மாருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

உ0ச

- எ. கருமுகில் சுமந்து.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும்

அரவாகிய பகை செறுமென்

றஞ்சி ஆண்டுத் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச் சுமந்து
சிறிய முயலையொழித்து

இருமருங்கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே
ஒரு குமிழமலையு

மெழுதி இங்ஙனம் ¹ உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும்
இந்நிலத்தே திரிதரு

கின்றதுகொல்லோவெனவும்,

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

உ0அ - கக. நீர்வாய்

திங்கள்.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) காமன்றான், முன்பு இறைவன்

நுதல்விழியானிழந்த மெய்

பெறுதற்காக ஈரம் வாய்ப்புப்பெற்ற திங்களாகிய
பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப்

புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி
வளரவளர்த்த வான

வல்லி இந்நிலத்தே வருதலுமுண்டாயிற்றேதானெனவும்,
வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி
மெய்பெறவெனினுமமைபும்.

இதனை வானவல்லி என்றார்,
காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின்
னுக்கொடி. உம்மை, சிறப்பு.

உகஉ - ஏ. இருநில மன்னற்கு.....

.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) வளத்தைபுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக்
காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது
தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர்

இலவமலரையும் பல

முல்லைமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டு கரிய பெரிய
குவளைமலரையும் ஒரு

குமிழமலரையும் பூத்து இங்ஙனங்கொண்ட

உள்வரிக்கோலத்தோடு கனது

அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடிச் சுமலம் திரிதலும்

உண்டாயிற்றேதானெனவும்,

கள்ளக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்;
கள்ளையுடைய அக்கமலமென்

பது இயல்பு. ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் -

செல்வமும் அழகும்.

உகஅ - உரு.

மன்னவன்.....பெற்றியு முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ள்.) முன்பு ஒடியொளித்த பருவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு
திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு
அஞ்சி மறைந்துநின்ற பருகவேண்டிக் கடுத்தமுகமும் இடித்தருவாமொழித்த
வாணகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுரு
வோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்;

¹ உள்வரிக்கோலம் - பாண்டவர்போல

வேற்றுருக்கொண்டு நடிக்குங்கோலம்;

(சிலப். அ. அக - அடியார்.)

களே

சிலப்பதிகாரம்

பருகுகூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒருவாயிற்
பருகுகூற்றம்; ப்ருவாய் - அங்ஙன் பருகங்கால்
அங்காக்கும்வாய். தன் அருந்தொழில் திரியாது ஆண்
மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும்.

இதன்கருத்து:—கூற்

றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப்
பெண்ணுருவால் திரியு

மென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்.
நாணுடைக் கோலத்து நகை

முகங் கோட்டியென்றது—ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு
நாணுடைமைகோட்டல்

அரிதாகலின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு
அதனோடு நகைமுகத்தையும்

கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற் கோட்டி மிழற்றிப்
பெண்மையிற்றிரியும்
பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதருமறுகில் திங்களும் வல்லியும்
கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு
முண்டிகொல்? வருதலுமுண்டிகொல்?
திரிதலுமுண்டிகொல்? பெற்றியுமுண்டு
கொனைக் கூறியென்க.

இது, திங்கள்முதலியவற்றைப்
பொதுமகளிருறுப்போடும் தொழிலோடு
முறுவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

உஉச - ஈச. உருவி லாளன்.....நடுநாள்

(இ - ள்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத

பெரியசேனையாகிய பொதுமகளிர் ஊட

லானாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி
வென்று அவர்போகா

மல் எதிரின்றுவிலக்கிப் புணர்தலின் அவருடைய
முலைமுதலியவற்றிலெழு

திய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத்
தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே

விருந்தொடுபுக்க கணவரோடே உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருத்
 திப்புணர்ந்த அருந்ததிபோலும் கற்பையுடைய இல்லறமகளிரை அப்பெருந்
 தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து நீலமணிபோலும்
 இதழையுடைய குவளைப்போதுகள் புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய
 கரியகண்களின் கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்ந்ததில்லையாயின் இப்பெரிய
 நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றேவெனத் தமதுநெஞ்சொடு
 கூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுநாளிலென்க.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து;

ஆடு - வென்றி; என்றது

புலவியாலே கூடாதமகளிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து
 புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி.

எதிர் நின்று விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப்
 போகாமல்விலக்கி. வரிகோலம்,

வினைத்தொகை. முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; ¹ “
 முழுமெயும் புன்கணுற்

றார்க்கு”. என்றார் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி. தீர்ந்திதை,
 விகாரம். பாவதம் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு. மருந்துத் தருங்கொல் இம்
 மாரில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றுக. வரைப்பென்றார், வரைப்பி
 னுள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

ஆட்டி விலக்கி உறீஇப் புக்க கணவர்

நடுங்குநாளென்க.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கௌந்

நிலவரைப்புத் தருங்கொலென்றார், சல்லியகரணி
சந்தானகரணி சமனிய
கரணி மிருதசஞ்சீவினி யென்னும் இவைமுதலிய
மருந்துகளைத்தரும் நில
வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து
தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக்
கூறுதலைக் கண்டோர்கூற
ருக்கி அவர் அங்ஙனங்கூற அக்காமன்சேனையாகியமகளிர்
மாறுபட்டித் தம்

உறுப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற்போவாரைப்
போகாமல் தடுத்த

வின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொய்யிலுறுதலின்
விருந்தொடுபுக்கவெனி

னுமமையும். “இனி, இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே
மார்தர் மார்பாற்றள்ளிப்

பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற் பெற்றித்தலாலெனவுமாம்.
இஃது, “உறுத்தலு

மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசுசாந்
தொருவர் பூசிற் றெழு

வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை
மலிந்த தன்றே” என்றார்

பிறரும். உடனுறைவுமரீஇயெனவே ஊடறீர்தலும்
ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த

வேனவே காட்டிற்றுஞ்செய்து கதம்படாராதலிற் புலவி
துனியிற் செல்லாது

ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்குகின்றன.

உநரு - ௪௦. உள்ளக

நறுந்தாது.....விழவுநா ளகத்தென்

(இ - ள்.) ¹ இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து

உள்ளுள்ள நறிய தாதுகள்

மதுவையூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது

அழியப்பொழிய நின்றநடுங்

கும் கழுநீரினைப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும்

மாதவியுடைய செங்

கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே

இதயத்தையொளித்து நீரையுகுத்தன ;

அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும்

துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

‘தாதெறிப்ப’ என்றுபாடமோதித் தாது

ஒலிவிடவெனப் பொருளுரைப்

பாருமுளர். கழுநீர்போலவென்றது, ஊறி நிறைந்து

இதழினின்றும்வழிந்து

சிந்துதலின். நடுங்குமென்றார், மல்குகின்ற

அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண்

செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்மையும்

உண்மையுமுணர்த்தற்கு.

இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல்
இருவர்க்கும் கூட்டமும்

பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளாகத்தென்றார்,
தீர்த்தத்தின்முன்னுள்ளென்பது

உணர்த்தற்கு

¹ சீவகசிந்தாமணி, ககக.

² பண்டைக்காலத்தில் என்னகரத்து விழாக்கொண்டருள.

வேண்டிமென்றிரத்த

ஒருசொழன் வேண்டிகோருக்கு இந்திரன்

உடன்பட்டானென்பதும், அதுதொடங்கி

இவ்வந்திரவிழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து

நடைபெற்றுவருகின்றதென்பதும் மணி

மேகல் விழாவறைகாணையால் விளங்குகின்றன. இந்திரவிழாவுண்டென்பதை வான்
யிடு, கானிதாசர் முதலியோர் தத்தம் தால்களிற் குறிப்பித்திருக்கின்றனர், நச்சினர்க்
கினிபரும், "மருதநிலத்திற்குத்தெய்வமாக 'ஆடலும்பாடலும் ஊடலும்உணர்த்தலும்'
உள்ளிட்ட இன்பவிளையாட்டி இனிதினுநருமிமையோர்க்கும் இன்ருலெழிவிக்கும்
இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர்விழவுசெய்து அழைத்தவின், அவன்வெளிப்

படுமென்றார், அது "வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்த்தமை,

தெய்வத்திற் றேற்றித்

தெளிக்கு" எனஇந்திரனைத் தெய்வமென்றதனானும்

இந்திரவிழவுபிரதித்தகாணையானு

முணர்க" என்றஎழுதியிருக்கின்றனர். (தொல். அகந். கு. ௩.

உரை.)

(க) மடந்தை (ச) போர்த்த படாத்தைப் போகநீக்கி (சு) ஒளி (டு) உச்சித்தோன்றிப் (சு) பரப்பச் (சுசு) சொரிந்து (எ) ஆழிப் (எடு) பெயர. (அசு) நலங்கொளவைத்து (அஅ) ஊட்ட (கக) மண்டபமன்றியும் (கச) மன்றத்தும் பலியுறீஇ (கசஉ) ஏற்றிச் (கசச) சாற்றி (கசசு) எடுத்து (கசு) நன்முத் (கசுஉ) கொள்கென (கசுஅ) ஆட்டக் (கஅஅ) கனிசிறந்த வியலுளாங்கண் (உ௦க) திரிதருமறுகில் (உ௨க) உண்டிகொலென்று (உ௨ச) சேனை (உ௨டு) ஆட்டி விலக்கி (உ௨சு) உறீஇப் (உ௨எ) புக்க கணவர் (உ௬ச) நடுங்குநாள் (உ௬அ) உருத்தனவாகிய (உ௬எ) கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும். (உ௭) விழா நாளாகத்து (உ௬க) இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தனவென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவழியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நு—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை
முற்றிற்று.

ஆ ரு வ து

க ட ல ா டு க ா தை.

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ்

சேடிக்க

கடவுட்குக்

கள்ளவிழ் பூம்பொழிற் காமக்

கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னெடு
விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்
ஊ றென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி

தன்னு

எரிதுவெனக்

எரிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா

கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டுண்டிக்
¹ கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த
தொடுகழன் மன்னற்குத்

தொலைந்தனராகி

க0 நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட

வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்
திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

ச (பா) விருந்தாட்டமரும் -

விழாக்கொண்டாடிப்போதும். விஞ்சை

வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

டு செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். கூ.
கொண்டு - கருதி.

அ. கொடுவரியூக்கத்து - புலிவலியால். கோநகர் -
அம்ராபதி.

க. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - க. அவுணர்
தொலைந்தனராகி.

க0. இவனெஞ்சு இருண்டுமயங்க. நிகர்த்து -
தம்மிலொத்து.

கக. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது
அந்தகாரத்தைப்பண்ணி

வருவதோராயுதம்; தாமசர்த்திரம். அவன்மேல்
அசுரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்
றின பூதமென்க.

கஉ. திருந்துவேலண்ணற்கு - சோழன்பொருட்டாக.

¹ எ - கக = சிலப். டு: கூடு - எ; "கொடித்தோர்த்தானைக்
கொற்றவன் றுபரம்,

வீழித்தபூதம்" (மணி. க: கக - ௨0)

(பி - ம.) * 'கோனகர்';

- விருந்துபலி யுண்ணு மிடலுங் காண்கு
 மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்
 கரு தமரிற் * றந்து தகைச்சால் சிறப்பிற்
 பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த
 வைவகை மன்றத் தமைதியுங் காண்குது
 நாரதன் வீணைநயந்தெரி பாடலுந்
 தோரிய:மடந்தை வாரம்பாடலு
 உ0 மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
 நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
 மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
 தங்குக விவளெனச் + சாபம் பெற்ற
 மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய
 உரு வங்கர் வல்கு லாடலுங் காண்குதுந்
 துவரிதழ்ச் செவ்வாய்த் துடியிடை

யோயே

கங. இருந்துபலியுண்ணுமிடலும் காண்போமென்க.

கச. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து.
 அமரனிற்பெற்று -

அமரனிடத்திலேபெற்று.

கரு. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால்

தரப்பட்டு.

கௌ. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட
மன்றத்தின் சிறப்பு. அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த
இடர்நீக்கி இந்திரானுஸேபெற்று இவன்மரபி
ஐள்ளோராற்றரப்பட்டுக்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த ஐவகைமன்ற
மும் காண்போமென்க.

கஅ. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை
நயந்தொரிபாடலும் - நயந்தொரியப்
பட்டபாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.

உ௦. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். செவியகநிறைய
- செவியிடம் நிறை
யும்படி.

உக. நாடக முருப்பசி நல்காளாகி -
நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி ஆடலை
விரும்பாளாதலால்.

உஉ-ங. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே
புகுஞ்சாபத்தால் வீணை

சாபம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை
மங்கலமிழப்பச் சாபம்பட்டென்று
மாம.

உச. அவள்வழி வந்தமைபின், இவள் பெயரும் மாதவியாவிற்தென்க.

(யி - ம.) * 'தந்த'. † 'சாபமேற்ற'.

சு.—க ட ல ா டி க ா னை த.

கீள்

யாமெனச்

கங்கையு

யமரர் தலைவனை வணங்குதும்

சிமையத் திமையமுஞ் செழுநீர்க்

முஞ்சையம் பதியும் விஞ்சத் தடவியும்

நு0 வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளையுட்
காவிரி நாடுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
சொல்லிய † முறைமையிற்

நொழுதனன் காட்டி

மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக்

காண்போன்

௩௫ மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு.

கொள்கை

வானூர் மதியமும் ; பாடிய பின்னார்ச்

சீரியல் பொலிய நீரல நீங்கப்

பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

௪௦ திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட

வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப

வுமையவ ளொருதிற னாக வேங்கிய
விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி

யாடலுந்

தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்

௪௫ பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமுங்

கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

உள. இங்குப் பூசைகொள்ளுகின்ற
இந்திரனைவணங்குதுமென்று.

௩௦. தாங்காவினையுள் - நிலம்பொருத வினைச்சல்.

௩௩. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது

பின்றைக்காட்டி.

௩௩. மாயேன்பாணி - திருமலைப்பாடுந்

தேவபாணி. வருணப்பூதர் -

நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

௩௪. வானூர்மதியம் - சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி.

பாடி - இம்மூவகைப்

பாணியும்பாடி.

௩௫. சீரியல்பொலிய - தாளவியல்பு பொலிவுபெற.

நீரலநீங்க - நீரல்லா

தனநீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

௩௬. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு.

இவளாடுதலாற் பாரதியரங்

கென்று சுடுகாட்டுக்குப் பேராயிற்று.

௪௦. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

௪௧. ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே. ௪௨.

ஒருதிறகை - ஒருபக்கமாக.

௪௪. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே

அரங்கமாக.

* பெருந். இ. க. இட. (பி - ம்.) * 'எட்டிய' † 'முறையிற்' ‡ 'பாடிப்பின்னறச்'.

வஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலு
ளல்லியத் தொகுதியு * மவுணற்

கடந்த

மல்லி னாடலு மாக்கட னடுவ

ஓ ணீர்த்திரை யரங்கத்து

நிகர்த்துமுன் னின்ற

சூர்த்திறங் கடந்தோ னாடிய

துடியும்

படைவீழ்த் தவுணர் பையு

ளெய்தக்

குடைவீழ்த் தவர்பு னாடிய

குடையும்

வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து

ஓ நீணில மளந்தோ னாடிய குடமு

மாண்மை திரிந்த பெண்மைக்

கோலத்துக்

காம னாடிய பேடி யாடலுங்

காய்சின வவுணர் கடுந்தொழில்.†

பொரு ஆண்

மாயவ ளாடிய மரக்கா லாடலுஞ்

ஈ0 செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்

திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்

வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு

ளயிராணி மடந்தை யாடிய

கடையமு

மவரவ ரணியுட ன்வரவர்

கொள்கையி

கூடு நிலையும் படிதமு நீங்கா மரபிற்

சுள. அஞ்சனவுண்ண னுடியவாடல் பத்துள்.

சுஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்;

யானையைமருப்பொசித்தாடல்.

நுக. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

நுச - நு. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும்

குடங்கொண்டு வாசுதேவ

ஞடினது.

நுஅ - கூ. அவுணர் பாம்புந்தேளும்விடத்
ஞடினாள்.

தூர்க்கை மரக்காலின்மேனின்

சு. 1 - சு. 6. திருமகள், செருக்கோலம்

அவுணர்நீங்கப் பாவையாகவாடியது.

சு. 2 - சு. 7. † வாணபுரத்த வடக்குவாயிலிடத்துநின்று
கொண்டு அயிராணியாடிய கடையமும்.

கடைசியர்வடிவு

¹“கடையமயி.....பதினோர்கூத்து.” இவை, நிகைநின்றூடல், பதமீழ்ந்
தாடனென இருவகைய. அவை: “அல்லியம்.....ஆறு.” “துடி.....ஐந்து”

² சிலப். பக். அக.

(யி - ம்) * ‘அவுணரைக்கடத்தோன்’. † ‘பொருஅமாயவன்’, ‡ ‘வாணபுரத்த’

சு. — க ட ல ர டி க ர ஐ த.

களக

பதினோ ராடலும் பாட்டின் பகுதியும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக்

காணாய்

தாதவிழ் பூம்பொழி லிருந்தியான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிவளெனக்

எ. 0 காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ்

வெய்திய

மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய * னன்றியு
மந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்து காண்குறாஉம் வானவன் விழவு
மாடலுங் கோலமு மணியுங் †

கடைக்கொள.

எஃ லூடற் கோலமோ டிருந்தோ னுவப்பப்
பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு

முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு

எஉ. அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எஉ - கூ. அறியாமரபின்... விழவு - பிறரறியாமல்

வந்துகாணும் விழவு.

(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை

மறைத்துவந்து (உஎ) வணங்குது

நாமெனச்சொல்லிக் (கக) காட்டிப் பின்னர்ப் (கஉ)

புகாரெய்தி (கச) விழாக்

காண்போன் இவற்றைக் (கௌ) காணுயென்று (எ௦)

காதலிக்குரைத்துக் கண்டு

மகிழ்வெய்திய (எக) விஞ்சையனென்க.

(கஅ) நீரலநீங்க (கச) அவரவரணியுடனடிய (கரு)

நிலையும் படிதமும்

நீங்காமரபினையுடைய (கக) பதினோராடலுமெனக்கூட்டிக.

எசு. (பா) ஆடற்கோலம் - மாதவி
பதினேராடலுக்குங்கொண்ட கோலம்.

அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம்.
கடைக்கொள - முடிந்தவள
விலே.

எரு. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன்.

அவனாடுதற்குக் கார

ணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவள் ஆடலிற்
காலநீட்டத்தலாலும்

பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற் பொருமையாலும்
வந்தவெறுப்புமாம்.

உவப்ப - அவனாடநீர்ந்து உவகையெய்தும்படி.

எசு. பத்துத்துவராவன:—“பூவந்தி திரிபலை புணர்செங்
கருங்காலி,.....

துவரே.”; “மாந்தளிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த
முத்தக்காசு” எனவுங்கொள்க.

ஐந்துவிரையாவன:—“நறும்பிசி னாகண் நற்கோட்ட
மாஞ்சி, வெறுங்கண்டிஸ்

வெண்ணை விரை.”; “கோட்டம்.....விரை”
எனவுங்கொள்க.

எள.

முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன:—“இலவங்கம்

பச்சிலை.....

நண்ணு மரத்தை நறும்பிசி - நெண்ணும், குடசம்
வசுவாசி தீம்பூ.....

சண்பகமுகையோ, டெண்ணுன்கு மோமா விகை”

(பி - ம.) * 'அன்றியந்தம்' + 'கல்தொன்'

கஅ0

சிலப்பதிகாரம்

முறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச
நாறிநுங் கூந்த னலம்பெற வாட்டிப்
அ0 புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே

றாட்டி

யலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சீறடி
நலத்தகு மெல்விந னல்லணி செறீஇப்

அ0 பரியக நுபுரம் பாடகஞ் சதங்கை
யரியகங் காலுக் + கமைவுற வணிந்து
குறங்கு செறிதிரள் + குறங்கினிற்

செறித்துப்

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்

நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னூடிக்
காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய
கூ0 தூமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து
மத்தக மணியொடு வயிரங் டு கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

எஅ. உரைத்த - தேய்த்த. நெய்வாசம் - புழுகுநெய்.

இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக) ஆட்டியென்க.
அ0. புகையிற்.....கூந்தலை -

அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி; அரத்தகமெனவுமாம்.

அங. மெல்விரனல்லணி - கான்மோதிரம்.

அச. பரியகம் - காற்சவடி. தூபுரம் - சிலம்பு.

அரு. அரியகம் - பாதசாலம்.

அக. (ப1) குறங்குசெறியணி -

கவான்செறியாபரணம்.

அஎ. முத்தரை - அரையின்முத்துவடம்;

பிறங்கியமுத்து - பெரியமுத்து.

அஎ - அ. முப்பத்திரண்டுவிடத்திறுற்செய்த

விரிசிகையென்கின்ற மேகலை

யைப் பூந்துகிவள்ளுமித்து; உடித்தல் - சூழுதல். பெரிய
முத்துவடம் முப்பத்

திரண்டையுடைய அரையிலே

பூந்துகிலையுதித்தென்றுமாம்.

அக - கூ. காமர்

கண்டிகை.....தோள்வளையென்றது - கழுத்துவடத்

தீன்பின் தாலிக்கு இரண்டிபக்கமும் பகுத்துப்போந்து
வாருவையத்தோடு

தொடக்கிக்கிடப்பதோராபரணம்; காமர்கண்டிகையுடனே
மணிநெருங்கின

தோள்வளையத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

கக. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்;
மத்தகத்தையுடைய

சூடகத்துச்சியிலேயுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுதலுமாம்.

.....கஉ. கைவளை - சந்துக்காரை.

1. அச - இ:—நன். சூ. சடுஉ - மயிலைநாதருரை, மேற்.
(பி - ம்.) * 'ஊழிய,' † 'அமைவர்' ‡ 'குறங்கினுக்கமைத்து'

பரியகம் வால்வளை பவழப் * பல்வளை
யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற வணிந்து
கூடு வாளைப் பசுவாய் வணக்குறு மோதிரங்
கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி

மோதிரம்

வாங்குவில் வயிரத்து ¹ மரகதத்

தாள்செறி

காந்தண் மெல்விரல் கரப்ப வணிந்து
சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுான்

புனைவினை

கூடு யங்கமுத் தகவயி னுரமோ டணிந்து

† கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற †

மறைத்தாங்

கிந்திர நீலத் திடையிடை & திரண்ட
சந்திர பாணி || தகைபெறு கடிப்பினை

கூடு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து

தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி

கூ. பரியகம் [=பாசித்தாமணி]; கைச்சரியுமாம்.

வால்வளை - சங்க

வளை. இதுவும் ஒரோவொன்றிவார்கள். பவழப்பல்வளை -
கடகவளை.

கரு. ² வாளைப்புகுவாய் மோதிரம் - முடக்குமோதிரம்.

கசு. கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணிமோதிரம் -
செங்கேழ்மணியை

யுடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின
அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்
மோதிரத்திற்கேற்றுக்.

கள. வாங்குவில்வயிரம் - துடங்கின ஒளியையுடைய
வயிரம். மரகதத்

தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவை
மரகதநாயகமாகிய வட்
பப்பூ.

கஅ. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (ப1) நுழைவினை
நுண்ணூண் - நுண்ணிய
தொழிலையுடைய நூண்.

கக - உ. கயிற்கடையொழுகிய கோவை -
கழுத்தாபரணங்களிற் கொக்கி

வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக்
கோத்து முதுகுமறைய
விடும் பிள்ளுவி.

கரு - ச. இந்திரநிலக்கழப்பினை - நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட
சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய வயிரம்முழுதங் கட்டின
கழப்பினை; இவை இரண்டும் இரண்டுகாதிவணிவன.
கரு. தெய்வவுத்தி - சீதேவி.

1 "மரசுதமணித் தாள்செறிந்த மணிகூந்தண் மெல்விரல்கள்" (இலப். எ. க.)

2 "சுருவேறெழுதியமோதிரத்தொட்டான்" (கவி. அச.)

(பி - ம்.) * 'பல்வடம்' † 'கயிற்படை' ‡ 'மறைஇயந்திர' § 'சிறந்த'

|| 'தன்கமணித்'

க அ 2 சி ல ப் ப தி க ர ம்.

தொய்யகம் புல்லகந் * தொடர்ந்த
தலைக்கணி
மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து

கூடலு மூடலுங் கோவலற் களித்துப்
கக 1 பர்டமை சேக்கைப் பள்ளியு ளிருந்தோ
ளுருகெழு மூதூ ருவவுத்தலை
வந்தெனப்.

பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின

ளாகிப்

கக 2 பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப

வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட
வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்

தாரணி மார்பனெடு பேரணி யணிந்து
வான வண்கைய னத்திரி யேற
கஉ௦ மானமர் நோக்கியும் வைய மேறிக்
கோடிபல வடுக்கிய கொழுநிதிக்

குப்பை

தெருவின்

கெடுத்தாங்

† மாடமலி மறுகிற் பீடிகைத்

மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக்

கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

க௦௭. தொய்யகம் தலைப்பானே. புல்லகம் -
தென்பல்லி வடபல்லி
தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய
தொடர்ந்ததலைக்கணிகளை.

க௦௮. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.

க௦௯. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது
இடமும்பொருளும் காஸத்
துடன்மயங்கும்.

ககஉ. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே
மயங்கிற்று, பெரு
நீர் - கடல். இரியன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து
போம்பொழுது விளையாடு
சனம்.

ககக. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். ககரு.
புள்வாயொலிப்ப.

ககசு. யாமம் - யாமத்தை. ககள.
வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

ககக. வண்கையன் - கோவலன். அத்திரி
குதிரையில் ஒருசாதி.

- கோவேறுகழுதை. ஆஃதாவது

கஉ௦. வையம் - தேர்;
கொல்லாவண்டியுமாம்; கூடாரப்பண்டியுமாம்.
கஉக. மலரணிதல் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே

கஉச. வீதி - தூவி.

கூ.—க ட ல ா டி க ா னை த.

க அந்

கஉரு மங்கலத் தாசியர் தங்கல னெலிப்ப
விருபுடை மருங்கினுந் திரிவனர்.

பெயருந்

திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
மகர ² வாரி வளந்தந் தோங்கிய
நகர வீதி * நடுவட் போகிக்
கங்0 ¹ கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் †

மாக்கள்

வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
கூல மறுகிற் கொடியெடுத்து நுவலு
மாலைச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி

‡ வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ்

சண்ணமும்

கங்ரு

§ பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமுஞ்
செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமுங்

காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு

நொடைநவின் மகடேக் கடைகெழு விளக்கமு

கசு0 மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமு

|| மிலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்

விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமு

மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமுங்

கஉஎ. திருமகளிருக்கை - சீதேவிகுடியிருப்பான பீழிகைத்தெருவென்க.
இவை பட்டினப்பாக்கம்.

கஉக. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

கஉஉ. கொடியெடுத்து நுவலும் -

இன்னவுளவென்று கொடிக்கட்டியெடுத்த

துச் சரக்குக்களது நன்மையையறிவிக்கும்.

கஉங. மாலைச்சேரி - ஒழுங்குபட்ட

பரதேசிகளிருப்பு.

கஉஎ. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுறுதல் - குடைதல்.

கஉஅ. (பா) கூவியர் காரகற் குடைகால்விளக்கு -

லொன்றத் தண்டைக்கடைந்திட்ட விளக்கு.

அப்பவாணிகர் காரக

கசக. நொடைநவில்.....கடை -

கசக. [பாரடைவலையுமாம்.]

பலபண்டமும் விற்பார்கடை;

கசக. கலங்கரைவிளக்கம்-திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தை அழைக்கிற விளக்கம்.

கசக. (பா) மொழிபெயர் - தேளத்தோர் - பரதேசிகள். ஒழியாவிளக்கு - விழிவிளக்கு.

1 'வாரிவளம்.' திருக். கச. 2 சிலப். இ: கச. 3 "இரவின் மாட்டிய விலங்குடர் குெழி புரவுதீ ரழுவத் தோடுகலங் கரைபுந்துறை" (பெரும்பாண். நசக - இக.)

†

||

(ப - ம்) * 'தயவுட்' † 'மாக்கள் கலத்திருந்துறையும் விலங்குதீர்வரைப்பின்வேலை' 'வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந்தண்ணமுஞ் சாத்தமும்'. ‡ 'பண்ணயத்தொகுதியும்'. 'விலங்குதீர்'.

கசக

சிலப்பதிகாரம்.

கசக

கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு

மெண்ணுவரம் பறியா வியைந்தொருங் கீண்டி

யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்

கடிப்பகை காணுங் † காட்சிய தாகிய

விரைமலர்த் தாமரை

1 வீங்குநீர்ப் பரப்பின்

மருத வேலியின் மாண்புறத்

தோன்றுங்

கரு0 கைதை வேலி நெய்தலங் காணற்
பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி

பொருந்தி

நிரைநிரை ஓ யெடுத்த புரைதீர்

காட்சிய

மலைப்பஃ றுரமுங் கடற்பஃ றுரமும்
வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல

விருக்கை

கரு0 யரசிளங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்
பரத குமரரும் பல்வே ருயமு
மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தர

லெழினியும்

¹ விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால்

வளவன்

கசரு எண்ணுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசசு. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிற்கலத்தல்.

அயிர் - நுண்மணல்.

கருள. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

கருடு - ரு0. விளக்கங்களிண்டி
 நுண்மணலில்வீழ்ந்த வெண்சிறுகடுகைப்
 பலரும்காணும் காட்சியதாக, இதனாலே தாமரைபூத்த
 மருதநிலம்போலத்தோன்

றும் நெய்தனில்ம்; கைதவேலியையுடைய
 நெய்தலங்கானல்; விளக்குக்க

ளீண்டிக் கடிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடைத்தாய்
 மருதவேலிபோலத்தோன்று மென்ற இஃது
 இடத்தினிகழ்பொருளின்வினைபை இடத்திலேயேற்றிற்று.

கடுக. பொய்தல் - விளையாட்டி.

கரு0 - ருக. விளையாட்டாயத்துடனேசென்று
 கானலைப்பொருந்தி.

கருஉ. (பா) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக

இடத்திற்குவித்த

கடுக. தாரம் - பலபண்டம்.

(கருஉ). நிரையாகக்குவித்த (கடுக) மலைவளமும்
 அலைவளமுமென்க.

கடுச. துளங்குகலவிருக்கை - கலமசைகிற
 இருக்கை.

கருஅ. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய
 கடற்பக்கம்.

¹ கடுக - சு0. "கழாஅர் முன்றறைக், கலிகொள்
 சுற்றமொடு கரிகால் காணத்"

தன்யதங்கொண்டு" (அகநா. ௩௭௯.)

(பி - ம்) * 'வளிக்கழு, தன்விலைக்கம்மியர் செவ்விலைவளிக்கழு, மென்னு'.
† 'காட்சியதாதி'. ‡ 'விளங்குநீர்'. § 'அடுத்த'. || 'சூழ்கால்'.

கூ.—க ட ல ா டு க ா தை.

க௮௫

கக௦ ¹ றண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
² சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்

கக௫ தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னாங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் † பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி

க௭௦ விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமளிமிசை

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோ னல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்
கோவலன் றன்னெடுங் கொள்கையி

னிருந்தனண்

மாமலா நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கக0. தண்பதங்கொள்ளும் - புதுப்புனலாடும்.

கருஅ - சுரு. எழினிக்கணுண்டாகிய

வேறுவேறுகம்பலையானது வீறு

பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோடுகூடி
ஒலியாநிற்கவென்க.

ககந. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

ககக. ஒவியவெழினி - சித்திரப்பணி

யெழுதினதிரை; ஆவது † மசகாரி. ககக.
மாதவியின்

வருந்துபுநின்ற - வழிவந்ததனால் வருந்திநின்ற.
சேடி.

வசந்தமாலை -

ககஉ. செவ்வனம் [=வாதசெபம்.]

(எரு)

துப் (கக0)

ஊடற் கோலமோடிருந்தவனுவப்பக் (க0க) கூடலும் ஊடலுமளித்
பள்ளியுளிருந்தோள் (ககக) உவவுத்தலைவந்ததாகக் (ககக) கடல்

வினையாடல் (ககச) காண்டல்வேண்டி (ககஅ)

(கஉஉ) தெருவினைக் (கஉஉ) கழிந்து (கஉக)

அணிந்து (கஉ௦) வையமேறித்
 நடுவட்போகி (க௭௭) எய்திக்
 (க௭௦) காணலில் (க௭௭) ஆயமொட்பொருந்திப் பின்
 (க௭௮) மணற்பரப்பிலே
 (க௭௦) அமளிமீதே (க௭௨) யாழ்வாங்கிக் (க௭௭)
 கோவலன்றன்னேழருந்தா
 ளெனக் கூட்டுக.



1 "தண்பதங்கொள்விழுவர்" சிலப். எ. ச. 1 முருகு.
 உ. அகநா. புறநா. உ. உ.
 (பி - ம்.) * 'அகவயிற்பூத்த' † 'பரப்பியோவிய'
 ‡ 'மச்சரி'

உச

க அகா சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

க - ச.

வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை வீரன்
 (இ - ள்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண் அகன்றுயர்ந்த
 வட்சேடிக்கண்ணே மதுவொழுக மலர்கின்ற

பூக்களையுடையதோர் பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ லும்
நெடிய கண்களையுடைய தனது காதலியுடனையிருந்து
காமக்கடவுட்கு விழவை விரும்பிச்செய்வானோர்

விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி.
அவிழ்ப்பூ, விடைத்தொகை, காமக்கடவுள் - காமதேவன்.
விருந்தாட்டி - நித்தல்விழாவன் றி யாண்டிதோறும் விரும்பும்
விழவு.

காதலிதன்னொடு அமருமென்க.

நு - சு. தென்றிசை.....நாளிதுவென
(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள் இருபத்தொன்பதில்
சித்திரைநாளிலே

அவ்விழாமுடிதலின், தென்றிசைப்பக்கத்த ஒரு வளவியங்கரிடத்து இந்திரவிழ
விற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநாள் மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை
காணெனச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சுட்டினான், அன்றும் சித்திரையாகலின்.
சுண்டுத்திங்க ளும் திதியுங்கூறியது
என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரினின்றும்
போந்த திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும்
வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற் சென்று புக்கு இவன்
இறந்துபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள் ளாது
முடிதற்கெனக்கொள்க. அதுயாண்டுமோவெனின்,
வேனிற்காதையினும்
நாடுகாண்காதையினும் காடுகாண்காண்த

கட்டுரைகாதையென்னும் இவற் றுள்ளுமெனக்கொள்க.

எ - கந்.

கடுவிசை யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர்
கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந் திரனது நகரைக்காத்த
புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுகுந்தனுக்குத் தோற் றுப்
பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுகுந்தனது நெஞ்சமும்
இருள்கரும்
படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய
பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்து அப்புகாரிலிருந்து

பூதத்தை அவ்வண்ணல்
அது பலியுண்ணும் நாளங்
காடியிடமும் காண்பேமென்றென்க.

இதனை, ‘முன்னுளிந்திரன்.....,காவ
ஸ்தித்துச் சேவல் கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுதமீட்க
வெழுமோ, னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைதலு, நேரிய
னெழுந்து நீவரு காறுந், தார்கெழு மார்ப் தாங்கலென் கட
னென, வுவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, நின்வழி
யார்கென் நிற்றிப் பெயர்வுழிக், கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண்
டெண்டிப், பொருதுபோர் தொலைந்

தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர்
 நினைத்து; வஞ்ச மன் றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற
 லரிதெனத் தேறினர் தேறி; வளைத்துத் தொடுத்த வல்வர்
 யும்பி, னயின்முகங் கான்ற வாரிருள் வெயிலோ,

னிருக்கணும் புதையப்

கூ.—க ட லா டி கா தை.

க அள

பாய்தலி னொருகணு; நெஞ்சங் காண நிற்ப நின்ற, வஞ்சம்
 பெயர்த்த மாபெரும்
 பூதம்" என்பதனானுமுணர்க.

என்சொல்லியவாரோவெனின், அங்ஙனம்விட்ட

அம்பு கண்ணையும் மனத்
 தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற
 முசுகுந்தற்கு அவ்விரு
 ளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள
 அதனான் வஞ்சங்கடிந்து

அவுணரைக் கொன்றுகுவித்து நின்றானைக்கண்ட
 இந்திரன் அவரை எங்ஙனம்
 கொன்றுகுவித்தாயென்றற்கு அவன்
 இப்பூதத்தின்செயலெனக் கேட்ட இந்

திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக
ஏவுதலின் ஆங்குநின்றும்
போந்து ஈங்குப் புகாரினுளிருந்து பலியுண்ணும்
நாளங்காடியிடமும் காண்
பேமென்பதாம்.

ஏவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க.
கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் -
அமராவதி. மன்னன் -

முசுருந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும்
அவ்விருள் மறைப்ப; சிறப்
பும்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மிலோத்துக்கூடி.
வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்;

ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த -
போக்கின. பூதம் -

பூதத்தை. அண்ணற்கு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் -
இந்திரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும்
பன்மைக்கிளவியென்க. காண்கும்,

உளப்பாட்டுத்தன்மை; உம், ககரமூர்ந்துவந்தது.

கணங்கொண்டு ஈண்டித் தொலைந்தனராகி நிகர்த்து
விட்ட வஞ்சமென்க.

கச - ஏ. அமராபதி.....காண்குதும்

(இ - ள்.) முன் அசுரரால்வந்த இடர்நீங்க
அமராவதியைக்காக்கலான்

அவ்விந்திரனாற்பெற்று இவன்மரபிலுள்ளாராலே
கொண்டுவந்து பொய்க்கும்

பகுதியின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க
சிறப்பினைபுடைய ஐந்து வகைப்பட்ட மன்றங்களின்
பெருமையையும் காண்பேமென்றானென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - முசுருந்தன்.
முன்னோர்; அன்றிக் கரி

காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும்.
பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு

ஆண்டிள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி.
புணர்த்த - அங்ஙனங்கொ

டுத்த இந்திரன்காலமன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும்
புணரும்படி செய்த.

ஐவகைமன்றம் - முன்னர்
இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள்.
அமைதி - பெருமை.

கஅ -

உரு. நாரதன் வீணை,.....ஆடலுங் காண்குதும்

(இ - ள்.) யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழிசையின்பமும், தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை வாரம்பாடலையும், நாடகத்திணையும் உருப்பசி இந்திரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணூர ஆடுதலும் விரும்பா ளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்குக்; இவள் மண்ணிற்போய்ப் பிறக்கவெனச் சபித்தலின், அதனைப்பெற்றுவந்துபிறந்த மன்கையாகிய மாதவி

கஅஅ சிலப்பதிகாரம்

வழியிற்றோன்றிய அரவுபோலும் அல்குலையுடைய
அவ்விடத்துக் காண்பேமென்றனென்க.
மாதவியுடைய ஆடலையும்

தோரியமடந்தையென்பாள் - ஆடிமுதிர்ந்தாற்

பின்பு ஆடன்மகனிர் காலிற்கு ஒற்றறுத்துப்பாடுமவள் ;
என்னை ? ¹ “இந்நெறி வகையால்..... தோரிய மகளே”
எனவும், ¹ “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய மகளே” எனவும்
கூறியவாற்றானறிக வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும்,
ந்ரொற்றுவாரமுமென்னும் செய்யுள். அவை தாளத்து
ஒருமாத்திரையும் இரண்டு மாத்திரையும் பெற்று வரும்.

உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின்,
³ “வயந்த மாமலை நயந்த முனிவர, நெய்திய வவையி
னிமையவர் வணங்க, விருந்த விந்திரன் நிருந்திழை யுருப்பசி,

பாடனிகழ்க பாடலோ டங்கென, * வோவியச் சேனன்
 மேவின நெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு தூலொடு
 புணர்ந்த, விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக், கரந்துவர
 லெழினியொடு புருந்தவன் பாடலிற், பொரு முக
 வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும்
 பாவனை யாகலி, னயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி,
 னோக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னூட
 னெகிழப், பாடன் முதலிய பல்வகைக்கருவிக, னெல்லா
 நெகிழ் தலி னெல்லா முனிவர, நெருதலை யின்றி யிருவர்
 நெஞ்சினும், காமக் குறிப் புக்கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர
 மணிமுடி யிந்திரன் மகனை, மாணா விறலோய் வேணு வாகென,
 விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய்
 நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய சாபத்
 துருப்பசி தலைக் கட்டுங், காலைக் கழையு நீயே யாகி, மலையமால்
 வரையின் வந்துகண் ணுற்றுத், தலையரங் கேறிச் சார்தி
 யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யலகி
 ஸம்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுலப்பத் தந்திரி
 நாரிற், பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப்
 பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாங்கே, விட்டன னென்ப
 வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனான நிக.

இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலகப்பிரியனாதலால்
 தனது யாழைப்பகை நரம்புபட இசைத்தலின், தான்
 இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும் இவள்
 கலங்கினமைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவளை
 முனிவிப்பான்வேண்டி நம்மை மதியானாயினனென

அவளொடும் சாபமிடுகின்றவன் வீணை மங்கலம், மிழக்க;
 மண்மிசைத்தங்குச்; இவள் மண்ணிற்போய்ப்
 பிறக்கவெனச் சாபம், இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத்
 தங்குகவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின் வந்ததாகலான்
 இவனும் மண்மிசைத் தங்குகவென்பதாயிற்று; என்வே
 இவன் மண்ணிற்பிறவானாதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்புகையில்

வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த மின்று.
 அங்ஙனம் இவள் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின்
 அதனைப் பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய
 மாதவிவழிப்பெயராய் அவ்வழியிறுளேன்

¹ செப்பதிகாரம், பக். ௧௧-ஆ. ² வயந்தமாமலை - பொதியின்மலை; வயந்தம் -
 தென்றல். ³ ஒலியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்னுங்கத்தருவன்.
 (பி. - ம்.) ⁴ 'சாபவிடைபெயர்க்கருடவத்தோயென்று'

சு. — க ட ல ர டி க ா தை.

க அக

றிய அரவுபோலுமல்குலையுடைய மாதவியுடைய
 ஆடலையும் அவ்விடத்துக்
 காண்பேமென்றானென்க. ஈண்டுச் சயந்தன் சாபமும்
 விடையுங் கூறுதது,

அரங்கேற்றுகாணைக்கண்¹ “இந்திர சிறுவனொடு,
தலைக்கோற் றுனத்துச்

சாப நீங்கிய” என்றாராகலினெனக்கொள்க. இனி
வீணையைச் சாரீரவீணையாக்கி

மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவள் இக்கடவுள்
யாக்கையொழிந்து மக்களையாக்

கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க.
இனி உருப்பசிக்குச்

சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வார்மேற்செல்லும்
கண்ணோட்டமென்

பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைநோக்கி மகிழ்வார்க்கு அன்பு
சிறத்தலொழிந்து.

நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல் நெகிழ்தலும்
முன்றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன்

அதனை அறியாது சபித்தானென்றலும்
பொருந்தாமையின் அங்ஙனமுரைத்

தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை
வீணைக்குமேற்றுக.

உசு - எ. துவாரிதழ்.....வணங்குதும்
யாமென

(இ - ள்.) (க) வடசேடியிற் (உ) பொழிற்கண்
கடவுட்குக் (ங) காரிகை

யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (சு) இதுவெனக்கூறி
(கரு)இடனுங்காண்

கும்; (கஎ) அமைதிபுங்காண்குதும்; (உரு)
ஆடலுங்காண்குதுமாதலால், அடி

யிடையாய்! யாமும் தலைவனை வணங்குவேம்;
வருவாயாகவெனச் சொன்ன அப்
பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய், ³ “ஆயென் கிளவியு
மவற்றொடு கொள்
ளும்” என்பதனால் முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசைநிறை.
யாமுமென்னுமும்
மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை ³ “என வெ
னெச்சம் வினையொடு
முடிமே” என்பதனால், என்றுசொல்லிப்போந்தெனச்
சொல்லெச்சமாக்கி
முடிப்பினுமமையும்.

உஅ - ஈச. சிமையத் திமையமும்.....
விழாக் காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய
இமயமலையையும் வளவிய நீரை

யுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும்
பதியினையும் விந்தமலைக்குழந்த

அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத
வினையுளினையுடைய

காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃதுஇன்னது
இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி

ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகர்தற்கு வேண்டுநாட்டங்கிப்
பின்பு சிலநாளிற் படப்

பெயையுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து
முன்புசொன்ன முன்றமையால்.

இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுதனனாய்த்
தன்காதலிக்குக் காட்டி.

வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடக்கின்ற விழவைத்
தானும் காண்கின்

றவனென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவினையுள் -
நிலம்பொருதவினைத்

தல்; ¹ “வேலி யாயிரம் வினையுட் டாக” என்றராகவின்.
வினைத்தலென்பது

வினையுளென மருவிற்று; புலிப் ² பாய்த்துள்,
தேரைப்பாய்த்துளென்பதுபோல.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, உ - ந.

² தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. கடு.

³ “எச்சவியல், ,, சஉ.

”

⁴ பொருநராற்றுப்படை, உச்சி - எ.

⁵ பாய்த்துள் - பாய்தல்.

௩௫. மாயோன் பாணியும்—(இ-ள்.)

திருமலைப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக்
கொண்டார்; அவற்றுள்,
கொடுகொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி.
பாணியென்றது - பாட்டு.

அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? ¹ “ஏனை
யொன்றே, தேவர்ப் பராவு
தன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றாகலின். அது
முத்தமிழ்க்கும் பொது.

அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற் கொச்சகவொருபோகாய்
வரும். வரும்வழியும்

பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய்
வரும். என்னை?

“கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு
தேவ பாணியும்” என்

றாகலின். அங்ஙனம் வரும் ² தரவினை
நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந்

தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பன்வற்றை
இடைநிலையெனவும், இறுதி

யினிற்பன்வற்றை முரிநிலையெனவும்
பரவுதற்பொருண்மையாற் பெயர்கொடுத்த

தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க.

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை
கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு

சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபாவென்னும்
இருபகுதியுள் இஃது.

இசைப்பாவின் பகுதியென்ப. அது பத்துவகைப்படும்:
செந்துறை, வெண்

மிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம்,
பெருவண்ணம், ஆற்று

வரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபோகுமண்டிலமென.
என்னை? “செந்துறை.

வெண்டிறை தேவபாணிய்யிரண்டும், வந்தன முத்தகமே
வண்ணமே - கந்தரு

வத், தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத்,
தோற்று மிசையிசைப்பாச்

சுட்டு” என்றார் இசைநுணுகிமுடைய சிவனடியாரென்க.

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும்

சாதியோசைகள் மூன்றினுட

னும் * கீரியைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள்
ஒன்பதுவகையென்ப;

அவை:—சிற்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாதவிருத்தம்,
செந்துறை, வெண்டிறை,

பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிலை. என்னை? “செப்ப
ரியசிற்து திரிபதை சேர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சம்பாத-மெய்ப்படிபுஞ்;

வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினேராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: 'மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன் மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவ, னிலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவ னினதிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தவன், முலையுணத் தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன் முடிகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவ, னுலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கின னொளிமலர்க் கழறரு வதற்கினி யழைத்துமே. ” இஃது எண்ணிரான்வந்த கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌ சிகம். தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம். சிறுதேவபாணி ஈண்டிக்கூறிற் றிலரெனி னும் இனம்பட்டுவருதலிற் கூறல்வேண்டிவதாயிற்று. அது வருமாறு: 'வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதன வேண் மிகவெய்யக், கண்ணளவோர் புல னல்லாக் கன் ல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிற ந்த தேவர்களு மிருடிகளு மெழுந்தோட, வொண்ணுதலாள் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையே' என்பது.

இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை முற்கூறியதென்னையோவெ னின், மாயோன் காவற்கடவுளாய் அருளை அருத்தலானென்க.

நுநு - கூ. வருணப் பூதர் நால்வகைப் பாணியும்—(இ - ள்.) வரு ணப்பூதர் நால்வரையும்பரவும் நால்வகைத் தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு: “அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை

முற்றுக், வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டிபல வாழ்க,
 வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க, பதி னென்கூலமு
 முழுவார்க்கு மிகுக், வரங்கியற் கூத்து நிரம்பிவினை முடிக்க,
 வாழ்க நெடுமுடி கூர்கவென் வாய்ச்சொலென், திப்படிப்
 பலிகொடுத்தி திறைவனிற் றெகுஞ்சு, செப்பட வமைத்துச்
 செழும்புகை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத் திப் பூதரை,
 மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியிழை குறுமை
 வேந் தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றுழி வேந்தன்,
 கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு மென்ப' என்றார் ம தீவா
 ணனாரென்க.

நகூ - எ.

நலம்பெறு.....பின்னார்—(இ - ள்.) பல்லுயிர்களும்
 தன்கலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின்
 மதியமும்பாடியென்க.
 ஊர்ந்துசெல்லும்

எனவே

சந்திரனைப்பாடும்

தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற் கூறுதது
 இறைவனை முற்கூறியவாற்றாற் கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்:
 “குரை கடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு

மரணினே, யிரவிரு ளகற்று நில

ககூஉ

சிலப்பதிகாரம்

வினை யிறையவன் முடித்த வணியினை, கரியவன்

மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ

மலர்ந்து மவுண்ணை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர்
தடிக்க வினையையே”

எனவரும்; பண்ணும் தாளமும் முற்கூறியன.

நடவு. சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க—(இ - ள்.)

அவதாளநீங்கத் தாள

வியல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு.

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென
மாறுக. அன்றி அவதாள

நீங்குதலால் தாளவியல்பு

பொலிவுபெறுநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல்
மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

இனி, பதினேராடல் கூறுவார்:—அவை

இருவகைப்படும்: ¹ “அல்லியங்

கொட்டி.....ஆறு”; ² “துழிகடையம்.....ஐந்து”

என்பவாகலின்.

நடக - சந. பாரதி

யாடிய.....கொடுகொட்டி யாடலும்

பாரதி - பைரவி; அவளரங்கம் - சுடுகாடு; அவளாடுதலாற்
பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) தேவர் புரமெரியவேண்டுதலால்

வடவையெரியைத் தலையினை

யுடைய பெரியவம்பு ஏவல்கேட்டவளவிலே

அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்து

விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே
உமையவள் ஒருகூற்றின

ளாய் தின்று பாணி தூக்குச் சீரென்னும் தாளங்களைச்
செலுத்தத் தேவரயாவ

ரினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாற்
கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடு

கொட்டியென்னுமாடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பரம்பருடன்.

ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே

திரிபுரம் தீமடித்தெரியக்கண்டு இரங்காது
கைகொட்டிநின்று ஆடிதலிற் கொடு

மைபுடைத்தாதனோக்கிக்³ கொடுகொட்டியென்று
பெயர்கூறினார்.

⁴ "கொட்டி.....நான்காமெனல்."

சச - நு.

தேர்மு னின்ற.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ள்.) வாறோராகிய தேரில் நான்மறைக்
கடும்பரிபூட்டி நெடும்புற

மறைத்து வார்துகின்முடித்துக் கூர்முப்பிடித்துத்
தேர்முனின்ற திசைமுசன்

காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை
அணிந்தாடிய பாண்ட

ரங்கக்கூத்தம்,

‘நின்று’ பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க; ⁸
மெனல்.”

“பாண்டரங்கம்.....ஆறு

சகா - அ.

கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன்
ஆடியஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின்
வந்த யானையின்கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றாடிய
அல்லியத்தொகுதியென்னுங்
கூத்தம்,

^{1, 2, 4, 5} இலப்பநிகாரம், பக. அக.

³ கொடுக்கொட்டி கொடுக்கொட்டிபென விகாரமாயிற்றென்பர் நச்சினூக்கின்
யர்; (கலி. கடவுள்.)

கூ.—க ட ல ர டி க ர தை.

கூகந்.

தொகுதியென்றார், முகம் மார்பு கை கால்களின்
வட்டனை அவநயமுதவி

யன விருந்தும் தொழில்செய்யாது நின்றவின்; “ஆடலின்றி
நிற்பவை யெல்லா

மாயோனும் வைணவ நிலையே” என்றார்;

அல்லியமென்பதனை அவிப்பேடென்

பாருமுளர்; ¹ “அல்லியம்.....ஆறு மெனல்.”

சஅ - கூ. அவுணற் கடந்த மல்லி னாடலும்

—(இ - ள்.) வாணா

கிய அவுணனை, வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற்சென்று

அறைகூவி உடற்

கரித்தெழுந்து அவனைச் சேர்ந்தவளவிலே சடங்காகப்பிடித்து

உயிர்போகநெரித்

துத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுணனெண்ணத்தைக் கடந்த; ²

“நெடியவன்.....

ஐந்தாம்.”

சக - நுக. மாக்கடனடுவண்.....ஆடிய

துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவருநின்ற சூரனது

வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தை

யறிந்து அவன்போரைக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண்

திரையே அரங்கமாக

நின்று துடிகொட்டியாடிய துடிக்கத்தும்,

நிகர்த்து - நேரொத்து; ³

“துடியாடல்.....ஐந்தாம்.”

நு - நு. படைவீழ்த் தவுணர்.....ஆடிய

குடையும்

(இ - ள்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த

படைக்கலங்களைப்

போரிற்கு ஆற்றாது போகட்டு வருத்தமுற்றவளவிலே
முற்கூறியமுருகன் தன்

குடையை முன்னேசாய்த்து அதுவே ஒருமுகவெழினியாக
நின்றாடிய குடைக்

கூத்தும்,

பையுளெய்த ஆடியவெனவியையும்; ⁴

“அறுமுகத்தோன்... ..எனல்.”

ருச - ரு. வாணன் பேரூர்.....ஆடிய

குடமும்

(இ - ள்.) காமன்மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகள்

உழைகாரணமாக வாணன்

சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும்
நகரவீதியிற்சென்று நிலங்

கடந்த நீநிறவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும்,

இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும்

குடங்கொண்டாடினது; “குடத்

தாடல்.....ஆயந்து.” இது விநோதக்கூத்து
ஆறினுளொன்றென்

றுணர்க; என்னை? “பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம்,
விரவிய விநோதம் விரிக்

குங் காலைக், குரவை கலிநடங் குடக்கூத் தொன்றிய, காரண

நோக்குத்தோற்பா

வைக்கூத், தென்றிலை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்,
வென்றியும் ஸ்ரோதக்.

கூத்தென விசைப்ப' என்றாராகலின்.

நுக - எ. ஆண்மை.....பேடி யாடலும்

(இ - ள்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த

பெண்மைக்கோலத்தோடு காம

வழியு பேடென்னுமாடலும்,

1, 2, 3, 4, 5 சிலப்பதிகாரம், பக். ௮௬.

௨௫

ககச

சிலப்பதிகாரம்

ஆண்மைத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும் வீரிபமும் துறும்பெற்றி
யும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆண்மை திரிந்தவென்பதனால் தாடியும், பெண்
மைக்கோலத்தென்பதனால் முலைமுதலிய பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது.
ஆண்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னை? “சுரியற் றாடி மருள்
படு பூங்குழற், பவளச் செவ்வாய்த் தவள வொண்ணகை, யொள்ளரி நெடுந்
கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறை
துதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை, யகன்ற வல்கு லந்துண் மரு
ங்கு, லிகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன் பேரூர் மறுகிடை
நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகள்முன் னாடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடிகான்
குறும்” என்றாகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டிக் காமன் சோநகரத்தாடியது;
* “காமன தாடல்.....நான்கு.”

இ - ள். காய்சினவவுணர்.....* மரக்கா லாடலும்

(இ - ள்) காயும் சினத்தையுடைய அவுணர் வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொடிந்
தொழிலைப் பொருளாய் மாயோளால் ஆடப்பட்ட மரக்காலென்னும் பெயரை
யுடைய ஆடலும்,

மாயவள் - தூர்க்கை. அவுணர் உண்மைப்போரான் வேறலாற்றாது வஞ்
சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்து அவன்
அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின், மரக்காலாடலா
யிற்று; * “மாயவளாடல்.....நான்கு.”

சு - ள். செருவெங்

கோலம்.....ஆடிய பாவையும்

(இ - ள்.) அவுணர் வெவ்விய போர்செய்தற்குச்
சமைந்த போர்க்கோலத்

தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்ச்
செய்யோளாகிய திரு

மகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாடலும்,

கோலநீங்கவென்றார், அதற்கேற்பப் பொராது அஞ்சி
யவிதலின்; ¹ “பாவை
.....ஒன்று.”

கூஉ - ந. வயலுழை.....ஆழய
கடையமும்

(இ - ள்.) வாணனுடைய முற்கூறிய
பெரியநகரின் வடக்குவாயிற்கண்
உளதாகிய வயலிடத்தேநின்று
அயிராணிமென்னுமடந்தை ஆழய கடைய
மென்னு. மாடலும்,

அயிராணி - இந்திராணி. கடையம் -
கடைசிக்கத்து; ² “கடையம்.....
ஆறு.”

கூஉ - எக. அவரவ ரணியுடன்.....விஞ்சைய னன்றியும்
(இ - ள்.) அங்கனங்குறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன் அவரவரு
டைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாலும் வீழ்ந்தாலுமாகிய அவரவரை
¹ மணி. க. ௧௧௧-௨௩. ^{2, 3, 4, 5} சிலப்பதிகாரம், ப. ௧௦. ³ “மாயஞ்செய் வானவுண்
வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வானமனை யாடும் போலும்” என்பர்பின்னும்; சிலப். ௧௨.

கூ. — க ட ல ர டி க ர தை.

நீங்காத மரபினையுடைய பதினொருவகைப்பட்ட ஆடலும்
அவ்வாடல்கட்கேற்ற

பாடல்களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த

மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்

றைப் புலப்படக் காண்பாயாக;

அன்று கள்ளவிழ்ப்பும்பொழிற்கண்ணையிருந்து

நின்னோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி

இவள்கரணென்று தன்

காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சிமிக்க

மேம்பாடுதக்க மரபினை

யுடைய விஞ்சையனும், அவனன்றியும்,

எஉ - டி. அந்தரத்

துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப

(இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய

தேவரெல்லாம் உள்வரிகொண்டு

வந்து காணப்படும் இந்தவிழவும் மாதவியாடலும்

அவ்வாடற்குச் சமைந்த

கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழகும் முடிதலின்

அதனாற்பிறந்த வெறுப்போ

புருந்த கோவலனுவக்கும்படி,

அந்தரத்துள்ளோர் - விச்சாதரருமாம். மானிடர்

தம்மைக்காண்டல்

பொருமையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவளா

டலும் கோலமும் தனது

அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிதனைக் கைக்கொண்டு
விடுதலாலே பிறர்க்கும்

இவ்வாறுமென்னும்

வெறுப்போடிருந்தானென்னுமமையும். ஊடலோடென்
னாது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடலை முகம்
காட்டுதலின்.

எசு - கூ.

பத்துத் துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி

(இ - ள்.) வாசநெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய
கூந்தலைப் பத்துவகைப்

பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும்
முப்பத்திருவகைத்தாகிய

ஓமாலிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீராலே
நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன :—“பூவந்தி
திரிபலை புணர்கருங்

காலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே.”

ஐந்துவிசையாவன :—¹ “கொட்டந்.....

விரை.” முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன :

“இவைங்கம் பச்சிலை கச்சோல

மேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக
மதாவரிசி தக்கோல நன்

னா, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத,
கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங்

கண்டில்வெண்ணை, யொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான்றி -
துத்தமொடு, வண்ணக்

கச் சோல மரேணுக் மாஞ்சியுட, நெண்ணுஞ் சயிலை

மின்புழு - கண்ணு

நதும், புண்ணை நதும் தாது புலியுதிர் பூஞ்சரனம், பின்
னுதமாலம் பெருவகு

ளம் - பன்னும், பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கொடி வேரி,
கதிர் நகையா யோ

மாலி கை" என்னுமிவையெனக்கொள்க; என்னை? '
'ஓரை விரையினு மீரைந் துவரினு, மாறைந்தின்
மேலிரண் டோர்மா லிகையினு, நாவைந் கதுப்பி னுனமு
நன்குரைஇ,
பூமின நன்னீ ருவந்தன ளாட்டி" என்றாகலின்.

அற - அக.

புகைபிற புலர்த்திய.....சேறாட்டி.

(இ - ள்.) அங்கனமாகிய நீராளுட்டிப்
பொலிவினையுடைய புகைபிற
புலர்த்திய கூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த
வகைதோறும் மான்மதத்தின்
கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

² சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௩௮.

கககக

சில ப் ப தி க ர ம்

மான்மதச்சேறு - சுத்தாரிக்குழம்பு; சுவாதுமாம்.

அஉ - ஈ. அலத்தக

முட்டிய.....நல்லணி செறீஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த
சீறடிக்கேற்ற நலத்தகும்

மெல்லிய விரலிடத்தே செறிக்கப்படும்
நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி,
கான்மோதிரமுதலியன..

அச - ஈ. பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும்
சதங்கையும் காற்சரியு

மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி
அணிந்தென்க.

பரியகமாவது - “பொன்னிதழ் பொதிந்த பன்னிற
மணிவடம், பின்னிய

தொடர்த் பெருவிரன் மோதிரந், தன்னொடு தொடக்கித்
தமனியச் சிலம்பின்,

புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே.” என்னை?

“அவ்வாய் மகரத்தணிபுளர்

மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக நுபுர,
மொய்ம்மணி நாவின் முல்லை

யங் கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுங் காலுக் கணிந்தாள்”
என்றார்.

அக. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து - (இ - ள்.)
குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உடஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை
முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசிகையென்
னுங்கலையை நீலநிறங்கிளரும் பூத்தொழிலையுடைய
நீலச்சாதருடையின்மீதே
உடுத்தென்க.

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலங்
கார, நிறங்கிளர் பூந்துதி
னீர்மையி னுடஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகா,
முறிந்த தமைவர வல்
குற் கணிந்தாள்” என்றார்.

அக - ௧௦.

காமர் கண்டுகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையுடன்
நீங்காமற் பொற்றோட
ராற்பிணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

காமம், காமரேன விகாரம். தூமணி - முத்து.

என்னை? “ஆய்மணி

கட்டி யமைந்தவிலைச் செய்கைக், காமர் கண்டுகைக்
கண்டிரண் முத்திடைக்,
காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற,
வெய்மருண் மென்றோள் விளங்க
வணிந்தாள்” என்றார்.

கக - ச. மத்தக

மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே

பத்திகளில் வயிரங்களழுத்

தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும்
செம்பொன்னுற்செய்த வளையும்

நவரத்தினவளையுத் சங்கவளையும் பவழவளையுளும்
என்னுமிவற்றை ஐதான.

மயிரையுடைய முன்கைக்குப்

பொருத்தமுற அணிந்தென்க.

கா.—க ட ல் ர டி க ர ஐ த.

பரியகம் - சரியுமாம். வால்வளை -

ககௌ

வெள்ளிவீளையுமாம். பவழப்பல்வளை -

கைவடமுமாம். என்னை? “புரைதபு சித்திரப்

பொன்வளை போக்கி, ஸ்ரீய

விர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம் வால்வளை

பாத்தில் பவழ, மரி

மயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்” என்றார்.

அரியகை முன்கைக்கென்ப

துஉம் பாடம்.

கூடு - அ. வாளைப்

பகுவாய்.....அணிந்து

(இ - ள்.) வாளைமீனின்று அங்காந்தவாயை

வணங்குதலுறுவிக்குநெளி

யும் சிவந்தஒளி உச்சமாகக் கதிராரும்

மாணிக்கப்பீடமும் பக்கத்தேவளைந்து

திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மரகதக்

கடைசெறியும் பிறவுமாகிய

இவற்றைக் காந்தண் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள்

மறையும்படியணிந்து,

பகுவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினாகியபெயர்.

கேழ்கிளர்மணி, அஃது,

எக்கேழெனிற் செங்கேழ்கிளர்மணியென்க. வாங்குவில்

- வளைத்துக்கொள்

ளும் ஒளி.

கூடு - க00. சங்கிலி.....அணிந்து

(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நோஞ்சங்கிலியும் பூ
 ணப்படுஞானும் என்ன
 மிவற்றோடு கைபுணையப்பட்ட தொழிஸ்களையுடைய
 சவடி சரப்பளிமுதலா
 யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே
 முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

க0க - உ.

கயிற் கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஆரமீராயுள்ள
 அணிகட்கெல்லாம்,
 தலையொன்றாய்க் * கொக்குவாய்ப் படுகண்டொடக்கிய
 பன்மணிக்கோவையால்
 துக்கமாகச் செய்யப்பட்ட பின்னாலியாற் சிறுபுறத்தை
 மறைத்தென்க.

கயிற் கடை - கொக்குவாய். ஒழுகியகோவையென்க.
 சிறுபுறம் - பிடர்;

“சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுான் புனைவினைத், தொங்க
 லருத்தித் திருந்துங்

கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் நகையொரு காழெனக்,
 கண்ட பிறவுங் கழுத்

துக் கணிந்தாள்” என்றார். ஆங்கு, அசை.

க0க - டு.

இந்திர நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின
இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின
வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த
காதினிடத்தே அழகு
மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை? “நூலவ ராய்ந்து நுவலருங்
கைவினைக், கோலங் குயின்ற
குணஞ்செய் கழப்பினை, மேலவ ராயினு மெச்சம்
விறலொடு, காலமை காதிற்.
கவின்பெறப் பெய்தாள்” என்றார்.

க௦௭ - அ. தெய்வ

வுத்தியொடு.....அணிந்து

(பி - ம்.) * ‘கோக்கிவாய்’ : கோக்குவாய்,
முண்டு.

கோக்கிவாயென்றும் படித்தற்கு ஓட

(இ - ள்.) சீதேவியாரென்னும் பணியுடனே வலம்புரிச்சங்கும் பூரப்பா
ளையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமிவையும் தம்மில் தொடர்ந்து ஒன்றான
தலைக்கோலத்தைக் கரிய பெரிய ஒதிக்கு அழகுறும்படி.
யணிந்தென்க.

செழுநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னை? “கேழ்கிளர்
தொய்யகம் வாண்

முகப் புல்கைஞ், குளா மணியொடு பொன்னரி மாலையுந், தாழ்த்தரு கோதையுந்
தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய ரொத்தான்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச்
செநீஇ அணிந்து

செறித்து உடஇத் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து
கரப்பவணிந்து ஆர.

மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து
மாண்புறவணிந்தென்க.

க0க - க0.

கூடலும்..... இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும்
கோவலற்களித்துப் படுக்கை

யமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவளென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது, ¹

எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்

பெண்மையும் நானும் அழிந்துவந்து குறையுற்றுக்
கூடுந்துணையும் நீயிர் பிரி

வாற்றியிருந்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது.

துன்பத்தை யளித்தல்.
ஊடலையளித்தல் - அதனான்வருந்

ககக - ச. உருகெழு
மூதூர்.....வேண்டின ளாகி
(இ - ள்.) விழவிற்குக் கொடியெடுத்தநாண்முதல்
நாலேழ்நாளும் விழவு

நடந்து பிற்பைநூன்று கொடியிறங்கி
விழாவாற்றுப்படுத்த பிற்பைநூன்று
உவாத் தலைவந்ததாக மாற்றார்க்கு உட்குதலைப்
பொருந்துவிக்கும் மூதூரினின்
றும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க
விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் 'மட
லவிழாநின்ற கைதை புன்னேமுதலியவற்றையுடைய
கழிக்கானல்பொருந்திய
கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே
வேண்டினளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் -
நீர்ப்போரில் வெற்றி
தோல்விகாண்டல். வேண்டினள் - காண்டற்குத்
தானும்போகக் கோவலனை
வேண்டிக்கொண்டாள்; எனவே அவனும் உடம்பட்டமை
உணர்த்திற்று.

ககரு - ௨௦. பொய்கைத்
தாமரை.....வைய மேறி

(இ - ள்.) அங்கனம் வேண்டி அவனும்

உடம்பட்டவளவிலே பொய்கை
களில்
லான்

தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள் அச்சேக்கையை நீங்குத
வாய்விட்டுப் புலம்பாரிற் ப வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள்
அறிவிக்க வைகறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை
வெள்ளியவிளக்கம் கடியாரிற் அக்காலத்தே மதாணிமுதலிய
பேரணிகலங்களையணிந்து முகிஸ்போலும் வண்
கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாகிய
அத்திரியேற் அத் தாரணிமார்
பனோடு போதற்கு மானின் பார்வைத்தன்மைபொருந்திய
ளும் வையத்தின் ஏறியென்க.
நோக்கினையுடைய

2. "எண்ணில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப், பெண்ணின் மிக்கது பெண்ணை
தில்லபே" (சீவக, ௧௧௮.)

சு. — க ட ல ா டு க ா தை.

௧௧௧௧

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்னும்
செயவெனெச்சங்கள் ஏற ஏறியென்

னும் வினைகொண்டுமுடிந்தன. வாளாது
வாரணமென்றமையால்² இருவகை வாரணமுங்கொள்க.
அத்திரி-கோவேறுகழுதை. வையம்-³ கொல்லாப்பண்டி.
கடக - எ. கோடிபல வடுக்கிய.....செவ்வனங்
கழிந்து

(இ - ள்.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப்
பலகோடிமேலடுக்கப்பட்ட வள விய நிதித்திரளையுடைய
மாடங்கண்மலிந்த மறுகினையுடைய பீடிகைத்தெருவின் கண்
மலரணிதற்குக் காரணமாகிய மைவிளக்கோடே
மாணிக்கவிளக்குக்களையு மெடுப்ப அவ்விடத்தே தாசியர்
மலரையும் அறுகையும் நெல்லையும் மங்கலமா கச் சிந்தி
இருமருங்கினிடத்தும் தம் கலனொலிப்பத்
திரிந்துபெயர்தலைச்செய்யும் திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய
அவ்விடத்தை வேறுகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு -
ஏனைத்தெரு. மணி- அழகுமாம். கொடி, அறுகுக்கு அடை.
அருமென்னுமும்மை தொக்கது. மங்க ளம் - அழகுமாம்.
அங்காடியின் செவ்வமிகுதிகூறுவார் திருமகளிருக்கையென்
றார். கழிதற்கருமையிற் கழிந்தென்றார்.

தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை
யென்க.

கடஅ - கூ. மகரவாரி.....போகி

(இ - ள்.) கடலினதுவளத்தைக் கொணர்தலான்
உயர்ச்சிபெற்ற நகரத் தெருவினூடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன.

கநு - நந. கலந்தரு

திருவின்.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவினையுடைய

தமதுதேசங்களைவிட்டுப் போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட
வெண்மணலையுடைய அலைவாயிருப்பிற் பல வகைக்கூலமுங்
குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு ஈண்டிளதென்று
கொழுகளெடுத்துச் சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட
சேரிகளைப்போய் நெய்தலங்கானலை யெய்தி யென்க.

வாலுதம் - வெண்மணல். வேலை விரிதிரைப்பரப்பின்
வாலுதத்தையுடைய மறுகென்க. எடுத்துதுவலும் -
எடுத்தலாற் சொல்லுமென்றுமாம்.

கநுச - நு. வண்ணமும்.....விளக்கமும்

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும் சாந்தும்

மலரும் சுண்ணமும் பண்ணிகார வருக்கங்களுமென்னும்
இவற்றை விற்போர்வைத்த விளக்குக்களும்,

கநுசு. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை

விளக்கமும்.

(இ - ள்.) திண்ணகத்தாற் செய்யுந்தொழில்களைவல்ல

பணித்தட்டார் பணிபண்ணுமிடங்களில்வைத்த
விளக்கங்களும்.

¹ இருவகை வாரணம் - சங்கு, கோழி; (சிலப். ச: எள - அ.),
பி - ம்.) * 'கோவாலவண்டி.'

உ 00

சிலப் பதி காரம்

கந. எ. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்றற்கு

முறைமுறையாகவைத்த விளக்
குக்களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

கந. அ. கூவியர் காரகற் குடக்கால்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) காரகலையுடைய அப்பவாணிகர்

குடத்தண்டிஸ்வைத்த விளக்குக்
களும்,

கந. கூ. நொடைநவின் மகடேக் கடைகெழு
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும் மிசைச்சமகளிர்
தம்கடைகளில்வைத்த

விளக்குக்களும்,

கச0.

இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர்
விளக்குக்களும்,

கசக. இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடையேறுபட்டதேயத்து
நிலையறியாது. ஒடுங்கலங்களை

அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,

கசஉ. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும்
வலையையுடைய பர

தவர். திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

¹ “முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச், செம்மீ
னிமைக்கு மாக விசும்
பின்” என்றார் பிறரும்.

கசங. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடை வேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர்

பிறதுறைகளிற் போகா

மற் பணைகளைக் காலாகநாட்டி அதன் மீதே
மண்ணிட்பெரிக்கும் தீநாவென்னும்
விளக்குக்களும்,

கசச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களுடைய
பண்டசாலைகாப்போரிட்ட
விளக்குக்களும்,

கசரு - ரு. எண்ணுவரம்
பறியா..... நெய்தலங் கானல்

(இ - ள்.) வரம்பறியப்படாவாய் இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெவ்
லாம் என்னுதற்கியைந்து ஒன்றிமிகுதலாலே இபுழையக்கலந்தாலொத்த மண
லின்மீது இட்டவென்சிறுகடுகும் புலப்படக்காணும் காட்சியையுடையதாகிய,
மிக் கீர்ப்பரப்பில் விரைமலர்த்தாமரையை வேலியர்கவுடைய மருதநிலத்தி
னும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை வேலியர்கவுடைய நெய்தலநிலத்தில்
கழிக்கானற்கண்ணையென்க.

¹ புறநானூறு, ௯௦.

கூ.—க ட ல ர டி க ர தை.

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின் பெருமைக்கு வரம்பு.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல்.

இடி - மா. இடிக்கலப்பென்றார், தெள்ளாதமாவை. ஈரயிர்
 - மிகவும் நுண்ணிய

மணல். வீங்குநீர்ப்பரப்பில்
 தாமரைவேலிமருதத்திற்குேன்றும் கைதைவேலி
 நெய்தலங்கானலென்க

கருக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி
 பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது
 விளையாட்டுமகளிருடனே

பூங்கொடிபேடல்வாள் விளையாடச்
 சென்றுபொருந்தியென்க.

கருஉ - ச. நிரைநிரை.....கலவிருக்கை
 (இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற

காட்சியையுடைய மலை

தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய வளம்
 இடந்தோறும் மயங்

கிங்கிடக்கின்ற கலங்களாசைகின்ற கடற்றுறைமுகங்களிற்
 சோலைசூழ்ந்த இருப்
 பிடத்தே,

துளங்குதல் - அசைதல்.

கருரு - அ. அரசிளங்
 குமரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய
 உரிமைச்சுற்றமும் பாதகுமாரரும்
 அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும்
 ஆடன்களிரும் பாடன்களி
 ரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,
 வணிககுமாரர்க்கு உரிமையென்றதது அவர்
 புனலாடல் மரபன்மையின்.
 பரிசனங்களிரும் சிலதியர்முதலாயினோருமென்பார்
 பல்வேறுயமென்றார். ஆடு
 களம் - அரங்கு; பாகுகளம் - கண்டம்; இவை அடை.
 தோடு - தொகுதி;
 இதழையுடைய பொழிலிடத்தெனவுமாம்.

கருஅ - கூஉ. சூழ்தர
 லெழினியும்.....தோன்றி

(இ - ள்.) சூழ்தருதலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய
 தொகுதியும் வேறு
 வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பலையும்
 விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய
 புகழையுடைய இக்கரிகால்வளவன்
 புதுப்புனல்விழவுகொண்டாடும் தலைநாட் .
 போலே இவ்விழவினிறுதிக்கட் புனலாடிடங்களும்
 வீறுபெறத்தோன்றாநிற்க
 வென்க.

தோடு கம்பலையும், எழினி கோலமும் தோன்றவென

எதிர்நிரனிமை; எழி

னிக்கோலம் - உருக்கள். தோன்றி,
தோன்றவெனத்திரிக்க.

ககந - ரு.

கடற்கரை.....ஒலிப்ப

“(இ - ள்) அவையேயன்றிக் கடலினது கரையைக்
குத்தியிடிக்கும் காவேரிப்
புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய
நால்வகைவருணத்தி
லுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி
ஒரோசையாய் நின்றொ
லிப்பவென்க.

ககந - எச. கடற்புலவு.....மாதவி
தானென்.

உள்

உ0உ

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்ற ஒவியாநிற்ப, கடலினது புலால் நாற்றத்தைக்
கெடுத்த மடலிலும் பூவையுடைய கைதையாற் சிறையாகச்சூழப்பட்ட நடுவ
ணுவாகிய புண்ணீழலில் அழுக்கற்ற
மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை
வளைத்து மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால்

அமளிமிசையே, வருந்தி

நின்ற வயந்தமாலைகையதாகிய நல்லயாழை வாங்கிப்

பெரிய மலர்போலும்

நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன் றன்னெடும்

சேரவிருந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தைவிளைத்
தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ்; எனவே, மேல் துன்பத்தை விளை
விக்குமென்பது கருத்து. செவ்வனம்வாங்கியெய்ஞ்ஞர்,

பின்னர் ஊடலோடு

வாங்குதலின்.

வெள்ளிமால்வரைச்சேடிக்கண் விருந்தாட்டயரும்.

விஞ்சைவீரன் இட

ஹங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதம்; ஆடலுங்காண்குதம்; வணங்குதம்
யாமெனக்காட்டிப் பின்னர்ப் புகார்மருங்கெய்திக் காட்டிக் காண்போன், காண்பு.

மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெய்திய

அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்

துள்ளோர் வந்துகாண்குறையும் விழவும் ஆடலும் கோலமும்

அணியும் கடைக்.

கொள இருந்தோலுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து

செறித்து உடலித் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து

கரப்பவணிந்து ஆரமோடணிந்து சிறுபுற மறைத்து

அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து அளித்து இருந்தோள்

உவவுவந்

தென வேண்டினளாகிப் புலம்பக் காட்டக் கடிய

அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ் வனங்கழிந்து நடுவட்போகி

மருங்குசென்றெய்திப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவ

லன்றன்னொடும மாதவி

வெண்காலமனிமிசை இருந்தனளென வினைமுடிக்க.

இது, நிலை. எண்டிலவாசிரியப்பா.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்டோட்டு

மாலேத் துயின்ற மணிவண்டு—காலேக்
களிரறவந் * தாதாதத் தோன்றிற்றே காமர்
தெளிநிற வெங்கதிரோன் றேர்.

கா.—கடலாகுகாதை

முற்றிற்று.

(பி. - ம்.) * 'நாநதிர்ப்பத்'

ஏழாவது
காநல்வரி.

—♦—
கட்டுரை.

க. சித்திரப் * படத்துட் புக்குச் செழுங்
கோட்டின் மலர்புனைந்து

1 மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல்
வனப்பெய்திப்

பத்தாநங் கோடு மாணியு நரம்புமென்.

றித்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற்

ரொழுது வாங்கிப்

பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த றைவரல்

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமகளிர் - கலியாணமகளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செவ்வனம் வாங்கி”

என்று வைத்து இக்

காதையிலும் ‘யாழ்கையிற்றொழுதுவாங்கி’ என்றது
கதைத்தொடர்பு அறிவித்

தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க.

குற்றமாவன :—ஆதவவாதவயசாயபென்பன;

என்னை? சிந்த மணியி

லும், * “நோய் நான்கு நீங்கி” என்றார்.

இசையெழுவும்

எண்வகையாவன :—பண்ணல்முதலாயின ; அவற்றுள்,—

பண்ணலாவது :—“வலக்கைப் பெருவிரல்

குரல்கொளச் சிறுவிரல், விலக்

கின் றிளிவழி கேட்டிம்..., இணைவழி யாராய்ந்

திணைகொள முடிப்பது, விளைப்

பரு மரபிற் பண்ணலாகும்”, “பரிவட் டனையி னிலக்கணந்
தானே, மூவகை

நடையின் முடிவிற்கு ஐகி, வலக்கையிருவிரல்
 வனப்புறத் தழீஇ, யிடக்கை விரலி
 னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்ற
 தாகியு; நடையொடு
 தோன்று நயத்த தாகும்.", "ஆராய்த லென்ப தமைவரக்
 கிளப்பிற், குரன்முத
 லாக விணைவழி கேட்டு, மிணையி லாவழிப் பயனொடு
 கேட்டுந், தாரமு முழை
 யுந் தம்மிற் கேட்டுந், குரலும் விளியுந் தம்மிற் கேட்டுந்,
 துத்தமும் விளியுந்.
 தன்னறக் கேட்டுந், விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டுந்,
 தளரா தாகிய தன்
 மைத் தாகும்.", "ஸதவ லென்பது சாற்றங் காலே,
 மையறு சிறப்பின் மன

1. "மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யின்ன" (பொருந. ௧௯௦).

2. இ-கரு. 'பாடற்ருழில்களாவன்:—பாழின்கண்
 வார்தல்முதலிய வெட்டும் பண்
 ணல்முதலிய எட்டும்' (குறள். இளந - பரிமேல்);
 'கலித்தொழில்களாவன்:—பண்ணல்
 ... குறும்போக்கென்ற எட்டும்' (வேக. ௬௮௭ - ந.)

3. சிலப்பதிகாரம், ௬: ௧௭௨. 4. சீவகசிந்தாமணி,
 ௭௨௦.

(பி - ம்.) * 'படாம்' † 'கோட்டுமலர்' ‡
 'இத்திறத்தகுற்றம்'

௨௦௪ சிலப்பதிகாரம்

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
வெண்வகையா லிசையெழீஇப்
பண்வகையாற் பரிவுதீர்து

¹ மரகதமணித் * தாள்செறிந்த

மணிக்கார்தண் மெல்விரல்கள்

பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் +
மிசைப்படா

² வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்
சீருட னுருட்ட றெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டும் படாஅ தாகியு,
நடையொடு தோன்றி

யாப்புநடையின் றி,யோவாச் செய்தியின் வட்டனை
யொழுதிச், சீரேற் றியன்று

மியலா தாகியும், நீர்வாகு நிறைய தென்ப.",
“சேலவேனப் படுவதன் செய்கை

தானே, பாலை பண்ணே திறமே கூடமென, நால்வகை
யிடத்து நயத்த தாகி,

யியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப், பதினா
ராடலும் பாணியு மியல்பும்,

விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.",
“விளையாட் டென்பது

விரிக்கும் காலேக், கிளவிய வகையி. நெழுவகை யெழாந்,
மளவிய தகைய தாகு

மென்ப.”, “கையு மென்பது கருதுங் காலே,
யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்

சுவையுஞ், செவ்விதிற் றோன்றிச் சிலைத்துவர வின்றி,
நடைநிலை திரியாது நன்

ணித் தோன்றி, நாற்பத் தொன்பது வனப்பும்
வண்ணமும், பாற்படத் தோன்

றும் பகுதித் தாகும்.”, “துள்ளற் கண்ணுங் குடக்குத்
துள்ளுந், தள்ளா தாகிய

வுடனிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாங் துறும்பே
க் காகும்.” இவை

மெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - பண்குற்றிற்
குற்றந்தீர்ந்து.

மரகதமணி.....போல -

மரகதமணிமோதிரங்கள் - செறிந்த விரல்கள்
பாடுகின்ற வண்டி.ன்கிளைகளை யொப்ப.

வார்தல்

வடித்தல்.....செவியினோர்த்து:—வார்தலென்றது.
- சுட்டு

விரற்செய்தொழில்; வடித்தலென்றது - சுட்டுவிரலும்

பெருவிரலுங்கூட்டி

நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்;
உந்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி

வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும்
நிரலிழிபட்டதுமென்

றறிதல்; உறழ்தலென்றது

- ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்

தல்; உருட்டலென்றது - இடக்கைச்சுட்டிவிரல் தானேயுருட்டலும் வலக்
கைச் சுட்டிவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரல்கூட்டியுருட்டலும்
இருபெருவிரலும் இயைந்துடனுருட்டலுமெனவரும்; "தேருட்டலென்றது

செப்புக் காலை, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டி¹மடை
யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த னாலே யாயினும், வல்லோர் பவிற்றுக்

1 "மரகதத் தாள்செறி காந்தண் மெல்விரல்
கரப்பவணிந்து" (சிலப். சு. ௧௪-அ)

2 "வாரியும் வீழ்த்து முந்தியு முறழ்த்தும்" (பொருந.
உக.)

(பி - ம்.) * 'தாள்செறித்த'

+ 'மிசைப்பட்டாதது வார்தல்'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உருடு

லேருடைப் பட்டடையென விசையோர்
வகுத்த

வெட்டு வகையி னிசைக்கர ணத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்

தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்

கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்

காவிரியை நோக்கினவுங் கடற்கானல்

வரிப்பாணியு

மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த ரொடங்குமன்.

வேறு.

உ.

¹திங்கண்மாலேவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய்
வாழி காவேரி

கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந் தலகிளி லொழிந்தசெய்கையும், வேட்டத

கொண்டு விதியுறநாடி” எனவரும்.....இவை

இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்

துட்காணவோக்துட்காண்க.

கோவலன்கை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித் தான்
முற்படவாசியாதே

அவன் தலைமைதோன்ற கொடுத்தான்.

ஏவலன் பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது
இதனைவாசியென்று

விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளமியாதென்று
யான் அறியவறுகின்றே

னென்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க; ஏவலன்,

தன்மையொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்து நீட்டவென்க.

இனி வரிப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும்
செயலும் பாணியும் ஒரு

நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டணியல்பும்
ஆறணியல்பும்பெற்றுத்

தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயல்பும்
முடமுமாகமுடிந்து கருதப்பட்ட

சந்தியும் சார்த்தம், பெற்றும் பெறுதும்வரும்.
அதிதான், தெய்வஞ்சுட்டி

யும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவற்றுள், தெய்வஞ்சுட்டிய
வரிப்பாட்டுவருமாறு:— “அழலணங்கு

தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து,
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து

நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும், நிழலணங்கு
முருகுயிர்த்து நிரந்

தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றாமாயிற், நெழலணங்கு மன்புடையார் குழொளி
யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது கூடைச்செய்யுள்; “கூடை யென்
பது கூறுங்காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி, நான்கடி யாகி நடத்தற்கு

முரித்தே.”, “வார மென்பது வகுக்குங் காலை,
நடையினு மொலியினு

மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந்
தொன்மைத் தென்ப.”

இவை அடிவரையடன.

இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு வருமாறு :—“திங்கள்
காவேரி” என்பதுபோல வருவது.

மாலே.....

1. “திங்கள்...காவேரி” என்பது, நடைமிகுத் தேத்திய
குடைநிழன்மரபிற்கும்

செங்கோலிற்கும் மேற்கோள், தொல். புறத்திணை. கு. 48.
பதி.

(பி. - ம்.) * ‘பட்டைவகை செவியோர்த்து’

† ‘பின்பணியாகெனச்’

உ0கா

சிலப்பதிகாரம்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (ச)
நா. மன்னு மாலே வெண்குடைபான் வளையாச் செங்கோ லதுவோச்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய்
வாழி காவேரி [சிக்

கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல் கயற்கண்ணாய்
1 மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (உ)
ச. 1 உழவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை தண்பதங்கொள்
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய்
வாமி காவேரி

விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த
வெல்லாம் வாய்காவா
மழுவ ரோதை வளவன் றன் வளனே வாழி
காவேரி. (௩)

வேறு.

நு. 4

கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
யரியஞ்சுள்பொய்த்தாரதனிலரென்றேழையம்பர்ந்*கறிகோமைய

2. கயலாகியகண்ணையுடையாய் ;
புலவாதொழிந்தது மாதர் பெருங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

௩. கன்னி - குமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழுவர் - புதுப்புனலாடிவார்.

வாய்காவாமழுவர் -

[ஏறி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும் வீரர்.

இவை மூன்றும் ஆற்றுவர். வண்ணம்,
ஒழுதுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி,
முகமில்வரி,புடைப்புவரியென மூன்று
வகைப்படும். வரிப்பாட்டிக்கு முகமாக நின்றலின்,
முகமெனப்படும்; என்னை?

“நிலமுத லாகிய வுலகியல் வரிக்கு, முகமாய் நின்றலின்

முகமெனப் படுமே”

என்றாராகலின். அம்முகமுடைவரி முன்றடிமுதலாக
எழடியீராக வரும்;

“சிந்து நெடிவஞ் சேரினும் வரையார்.”

முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்து

ஏனையுறுப்புக்களான் வருவது. படைப்புவரியாவது - எல்லாவறுப்பும் ஒன்
றானும் பலவானும் வெள்ளையானும் ஆசிரியமானும் கொச்சகம்பெற்றும் பெரு
தும் வேறுவேறுகி.....வருவது.

இவற்றள்; “திங்கண்மலை” முதலாயினமூன்றும் முகமுடைவரி. இவை
கண்டன கூறிற்றுக யாழினிட்டபாட்டு. [ரென்க

ரு. பொய்த்தாரென்றது, முன்னிலைப் படர்க்கை; காட்டிய்பொய்த்தது

¹ ‘மன்’ மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி. மேற்கோள், நன். சூ. ௪௩௬-
மயிலை; இ - வி. சூ. ௨௬௩. (சூ. ௨)

² இது, குறின்மெல்லிசை பேந்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள், யா-வி. ஒழிபு.

³ “தன்பதங்கொன்றந் தீவநான்” சிலப். ௬: ௧௧௦.

⁴ இ - எ. “சரியமலர்.....புகாரேயெம்முள்” - இதுமுதலிய மூன்றும் புளரித்
தலைவியெனக் கூறியவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௨-த); “சரியமலர்.....

காரிகைமுன்...” எனச்செய்யபுட்டத் பலதொகையும்

விராய்வந்து ஒருசொன்னடைய

வாய்த் தம்மை முடிபடனவற்றோடு முடிந்தன.” (தொல்.

(பி - ம்.) * ‘அறிகோலைய’

எச்ச. சூ. ௨௪ - த).

எ.—கா ன ல் வ ரி.

௨௦௭

விரிததிர்வெண்மதியுமீன்கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளைப்
புரிவளையுமுத்துங்கண் *

டாம்பல்பொதியவிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

சு. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண்
டெம்பின் வந்தா

ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்ப்தையாங் +
கறிகோமைய

மாதரார் கண்ணு மதிநிழனி ரிணைகொண்டு
மலர்ந்த நீலப்

போது : மறியாது வண்டேச லாடும் புகாரே
யெம்மூர். (2)

எ. ¹மோதிமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசை
ந்தமுரல்வாய்ச்சங்க

மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிப்ப
மாழ்கியைய

கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டோச்சங்குவளைமாலைப்
போது :

சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

சு. எம்பின்வந்தார் ஏதிலர் தாமாகியென
முன்னிலையைப் படர்க்கை
வாய்ப்பாட்டாற் கூறினார்.

எ. பரிந்து - அறுத்து. அசையக்
கொண்டோச்சமென்க. குவளைமாலைப்
போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக்
கிடக்க அவ்வூரிலுள்

சாரர்க்கள் கண்ணென்று ஐயுற்றுப் போகாத புகாரென்க.

அன்றிக் கடைக்

கணிக்கவென்றது - குவளையானது

மாலேக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்

போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச் சிறங்கணித்த

கண்ணென்று தம்

பேதைமையாற் பார்த்து நின்றலான் நாங்களும்

பேதைமென்றுமாம்.

இவைமூன்றும் தோழி தலைமகன் முன்னின்று

வரைவுகடாயவை ;

கையுறைமறையெனினுமமையும்.

இவை சார்த்துவரி:—“பாட்டிடைத் தலைவன் பறியொடும் பேரொடுஞ்,
சார்த்திப் பாடிற் சார்த்தெனப் படுமே” இங்குப்பாட்டிடைத் தலைவன் - சோழன்.

அததான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.

அவற்றுள், முகச்சார்த்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீடுக வரும்; இடை நான்

கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சார்த்தாவது:—“முரித்தவற.....;

குற்றமுத்தியலாற் குறுகிய நடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்

டுங், குற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்.” கோச்சகச்சார்த்து:—கொச்சகம்

போன்றுமுடியும்.

இவற்றுள், இவை மூன்றும் முகச்சார்த்து.

1. இச்செய்யுளின்பின்,

“கரியமலர் நெடுங்கண்”, “காதலராகி” என்பவை சில

பிரதிகளில் முறையே காணப்படுகின்றன.

(பி - ம்) * 'ஆம்பன்மலகும் புகாரே' † 'அறிகோவைய'
‡ 'புறங்கணிப்ப'

§ 'அறியாமல் வண்டு'

உ௦அ சிலப்பதிகாரம்
வேறு.

அ. ¹ துறைமேய்வல்ம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத
தோற்ற மாய்வான்
பொறைம

லிபும்புன்னைப்*பூவுதிர்ந்து நுண்டர்துபோர்க்குங்கான
† னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண்

செய்த

வுறைமலியுய்யாநோ யூர்சுணங்குமென்முலையே
தீர்க்கும்போலும்

•
² நிணங்கொள்புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத

§ றலைக்கிடாகக்

கணங்கொள்வண்டார்த்துலாங்கன்னிந றுஞாமல்

||கையிலேந்தி

மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற்
றாண்டோ

ரணங்குறையு மென்ப தறியே னறியேனே
லடையேன்மன்றோ

க0. “ வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின்
மலர்கை யேந்தி

விலைமீனுணங்கற்பொருட்டா
கவேண்டுருவங்கொண்டுவேறார்

கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்கூற்றம்
வாழ்வ.

தலைநீர்த்தண் கான லறியே னறியேனே
லடையேன் மன்றோ.

அ. மணலிலேதோய்ந்து. உறைமலி - மலியுறையால்;
உறை உய்யானேய் -

மருந்தாற்போக்கமுடியாதனோய். போலும், ஒப்பில்
போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலைமகளது
காதன்மிகுதி குறிப்பிடு

னறிந்து கூறியது.

இது முடிமீலவரி.

கூ. தலைக்கீழி - ஒருவிபாசம். இது

கழற்மெதிர்மறை.

க0. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

¹ இச்செய்யுள், தலைவியின்கண்ணாளுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணேமருந்தாம் (திருச்சிற். க. 45) என்பதற்கும், தலைவியை வியத்தாரைத் தபாங்கன் பின்னர்ச் சித்தித்தற்கும் (இறை. சூ. க-உரை), பாங்கன் தலைவியை வியத்தற்கும் (நாற்கவி. களவு. சூ. உரை, இ. வ. சூ. 100-உரை) மேற்கோளாக வந்தன்னது; தக்கபாகப்பரணி, கடை திறப்பில், உள-ஆம் தாழிசையுரையிலும் மேற்கோளாகக்

காட்டப்பெற்றுள்ளது.

² இச்செய்யுள், இயலிடங்கடறலென்னுந் துறைக்கும் (இறை. சூ. க-உரை), இடையடி குறைந்த வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. 48-பேர்), சுற்றயலடி குறைந்த வந்ததற்கும் (பு. பு. பு. 48-ந) மேற்கோள்,

³ 'கன்னிதனாழல்': தொல். கிளவி. சூ. உள-சே. ந.

மேற்.

⁴ "பல்துயிர் பருகும்.....உண்டென" (சிலப். இ: உகக - உக) என்பதும், "கன்னி தீர் ஞாழல் கழிபூல் கானல் பாக்கண்ட, பொன்னங் கொடியை யின்று ரில்ல போதுமால், மன்னன் காக்கு மன்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, யின்ன தொன்று படைத்த தாயி னெவன்செய்கோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்புநோக்கத் தரலாம்.

(பி - ம்.) * 'புலுதீர்தன்' † 'நிறைமலிவான் முகத்தின் கயற்கன்' ‡ 'படி புலாதுணங்கிப்புள்' § 'புலாதுணங்கு முன்றினின்ற' || 'தலைக்கீடாக்கணங்கொள்' || 'வைதுவந்தி'

எ. — கானல்வரி.

வேறு.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்தழகந் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழநர் சீறார்க்கே
யங்கணைர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே.

(க)

கஉ. எறிவளைக * ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்குற்றங் காணீர்
கடுங்குற்றங் காணீர் கடல்வாழநர் † சீறார்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே.

(உ)

கங. புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக்

கண்டார்க்

‡ கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீர்
ரணங்கிதுவோ காணீர் ரடும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண்

டதுவே.

(ங)

வேறு.

கச. பொழிறரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதறு திருமொழியே பணையிள

வனமுலையே

முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே

ஓ யெழுதரு மின்னிடையே யெனையிடர்

**செய்தவையே. (க)

கரு. திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் ++

விரியிடமே

விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு

பொழிவிடமே

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும் தொழிலெழுதி. தீர்ந்தமுகம் - பணிக்குறையற்றுக் கைவிட்டமுகம். ஓ, விபப்பு. காணீர் - பாரீர்.

கஉ. எறிவளை - அறுக்கும்வளை; அன்றிக் கரையிலே
புமாம்; வளைகள்முழங்க, இவையிற்றைப்பார்த்து ஓடும்

திரையெறிகிறவளை

கண்ணையுடையாள்.

வேற்கண் - வேற்கண்ணையுடையாள்; ஆகுபெயர். அன்றியும்,.....“நீள்கட
லிடை யவவன்வழி யுழவா” என வளையாபதியினுக்கூறினர்.

கங. அலவ - அலந்தலைப்பட.

பெண் - பெண்வடிவு.

பிணங்குமைம்பால் - செறிந்தமயிர்.

இவைமுன்றும் தமிழளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட

தலைவியை நோக்கித் தலை
மகன் கூறியவை.

இவை நீலவரி; “முகமு முரியந் தன்னொடு முடியு,
நிலையெனப் படுமே.”
நிலையை யுடையது

(பி-ம்). * ‘ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடும்’ † ‘சேனார் மடங்கெழு’ ‡ ‘அவல
னெய்’, ‘அவலநோய்’. § ‘எழுதரிய பின்னிடை’ ** ‘செய்தவையே’ †† ‘விரி
விடமே விரைவிரி தருமலரே’

உள.

உக0

சிலப்பதிகாரம்

* மருவிரி புரிசுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய ளிணைவிழியே யெனையிடர். †.

செய்தவையே. (உ)

கக. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி
தருபொழிலே

தளையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே
முளைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே

1 யிளையவ ளிணைமுலையே யெனையிடர்

செய்தவையே.

(ந)

வேறு.

கௌ. ¹ கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்கின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
ஓ மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழவல் கண்டாய்.

(க)

கஅ. கொடுங்கண் வலையா ||

லுயிர்கொல்வா னுந்தை

நெடுங்கண் வலையா ** லுயிர்கொல்வை

மன்னீயும்

வடங்கொண் முலையான் ++ மழைமின் னுப்

போல

|| துடங்கி யுகுமென் னுசப்பிழவல்

கண்டாய். (உ)

கக. ¹ ஒடுந் திமில்கொண் ஓடு டுயிர்கொல்வா

நின்னையர்

கோடும் புருவத் ||| துயிர்கொல்வை

மன்னீயும்

கச - சு. ஏகாரம், எண்ணேகாரம்.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப

உற்றதுரைத்தவை.

இவைமூரீவரீ; “எடுத்த வியலு மிசையுந்
தம்மின்,மூரித்துப் பாடிதன்
மூரியெனப் படுமே.”

கன. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின்று. இடர்புக்கு
- இடரிலேகிடந்து;

இடையிழவல் - இடையிழவாதேகோள்; என்றது
நின்தமரும் நீயுஞ்செய்கிற

கொடுமையாலே இடை முரியவுங்குடும்; அதற்கு
உப்பகையாய்த் துணைக்

காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடையைப்
பரிகரியென்றவாறு; என்

வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை
மூன்றற்குமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உனக்குப்
பெருமையாவது பிறரெவ்வம்

பார்த்தல்; ‘பாரா’ எனப் பாடமாயின், தான்
பெருக்கமுதுமதனாற் பிறரெவ்வ

மும்பாராத முலையென்றும்; எவ்வமுமென்னுமும்மை
தொக்கது.

¹ பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; (தொல்.

கனவு. கு. கக - தி.)

இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரியென்று சில மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

* இரத்தாபின்னில நிற்பற்கு இது மேற்கோள், நாத் கவி. கு. கட. எ - உரை.

(பி - ம.) * 'மருவிரி தருகுழலே' † 'செய்தவிலையே' ‡ 'இளவளரினமுலையே' யெனையிடர் செய்தவிலையே' § 'இடர்புகுக்குமின்னிடைபே' || 'உயிர்கொள்வா னுத்தை' ** 'உயிர்கொள்வை நீயும்' †† 'மறைமலை' ‡‡ 'தடங்குமிளமென்னுசுடி' §§ 'உயிர்கொள்வர்' ||| 'உயிர்கொள்வை நீயும்'.

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகக

பிரும் பிறரெவ்வம் * பாராய் முலைசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழுவல் கண்டாய்.

(ந)

வேறு.

உா. ¹ பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
சுவளை யல்ல கொடிய கொடிய.
உக. புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கழுவாள் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கழுவாள் செங்கண்
வெள்வே லல்ல வெய்ய வெய்ய.
வே ம.

(சு)

(ரு)

(சி)

உரு. சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்
சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வா

இவைமுன்றும் புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற்
புணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக் கூறியவை.

உரு. குவனையல்லை - நிறம்பற்றிக்
குவனையென்னவேண்டா.

உரு. அன்ன நடப்ப - அன்னம்.
இந்நடையைப்பார்த்து நடக்கும்படி;
அன்றி, நடைக்கு அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் -
மிகுதியும் கூர்மையும்.

நீழனடப்பாள் கண்கள் மிகவெய்ய; ஆகலாற் கூற்றமென்க.

உஉ. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமூன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட
பாங்கன்சொல்லியவை; புணர்ந்து

நீங்குவான் விடுத்தலருமையான் ஆற்றாநாய்த்
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிய
வையுமாம்.

உங. விளையாட்டி விருப்பினால் ஓடுவானைக்கண்டு
நின்னடையுடனொக்கு

மென்று சொல்லுவார் புலவராயினும் இவள்
விளையாட்டொழிந்து தன்னியல்

.....புனியொவ்வாய்; அதனாற் சேராதேகோள்.

இது ¹ காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் ஏமஞ்சாலா
இரிம்பையெய்தி
யோன் சொல்லியது.

¹ இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் திவ்வரியென்றும், துள்ளலவரியென்றும்,
துள்ளலோசையென்றும் மூலமட்டிழைகள் சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

² தொல்காப்பியம், அகத்திணையல், கு. இ. (பி. 10.) * 'பாறமுடி'

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

* யூர்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சேரன் மடவன்னஞ் சேர
னடையொவ்வாய்.

கட்டுரை.

உச. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட
மாரெனெங்கண் மாதவிய
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் றன்னிலை
மயங்கினுனெனக்
ஓ கலவியான் மகிழ்ந்தாள்போற் புலவியால்
யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் || குறிப்பினள்போற்
கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர்
மனமகிழ்க்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்தீகண்டத்தாற்
பாடத்தொடங்குமன்

வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ
வாடை யதுபோர்த்துக்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய்
வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி
நடந்தவெல்லா நின்கணவன்

நிருந்து செங்கோல் வளையாமை

யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உசு. பூவர் சோலை ** மயிலாலப் புரிந்து குயில்க
ளிரைபாடக்

காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்தாய் வாழி
காவேரி

காமர் மாலை ‡‡ யருகசைய நடந்த வெல்லா
நின்கணவன்

நாம வேலின் நிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி

உள. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந்

காவேரி. (உ)

தாயாகி

யூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி

காவேரி

கள - உசு. இவையேழும் கீணைநிலவர்.

உசு. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருக்கள் களவில் தலைமகன் கூற்றாதலால் இவன்
தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்
தாள்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும் வேறுகுறிப்புடையான்
போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும் கானல்வாரிப்பாணி
ளென்க. கலம் - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

பாடத்தொடங்கினு

உரு. ஒலகி - பெண்மையாலேயொதுங்கி.

வனையாமையேயெனத் தேற்

தேகாரம் வருவிக்க; (உசு - எ) மற்றைய ஏகாரங்களும்
அதனை யறிந்தேனென்க.

இன்னவெனக்கொள்க.

உசு. வேலின் திறங்கண்டென்றது, பிறரால்வருத்தம்

இல்லையென்றவாறு.

உஎ. பகல்வெய்யோனென்றது, சூரியவங்கிசத்தவனாதலால், நிலை
விரும்புவானென்றுமாம். இவை மூன்றாம் ஆற்றுவரி.

(பி - ம்.) * 'ஊர்திரை நீரோதமுழக்கி' † 'சென்மட' ‡ 'ஆங்குத்தினைநிலை
வரிக்கான்லவரிப்பாணிகேட்டு' § 'சலவியாழின்' || 'குறிப்பினளாய்க்கானல் வரிப்பா
டற்பால்' ஏ 'சண்டத்தாள் பாடுமன்' ** 'மயிலாடப்பூரித்து குழல்களிசை பாட'
†† 'அருகைய' ‡‡ 'அருகாட'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகங

யூழி யுய்க்கும் பேருதவி * யொழியா தொழுக
லுபிரோம்பு

மாழி யாள்வான் பகல்வெய்யோ னருளே
வாழி காவேரி. (ங)

வேறு.

உஅ. தீங்கதிர் வாண்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ
லொவ்வா வேனும்

வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன்
போல் வருதிரைய

வீங்கோதந்தந்து
+ விளங்கொளியவெண்முத்தம்விரைசூழ்கானற்
பூங்கோதை கொண்டு விலைஞர்போன் மீளும்
புகாரே யெம்மூர்.

உக. மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர் பாக்கத்து
மடவார் செங்கை

யிறைவளைக ழேற்றுவதை † யேழைய
மெங்ஙனம்யாங் கறிகோ
நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன நீள்புன்னை
யரும்பிப்பூத்த[மைய
பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலு தும்புகாடு
ரயெம்மூர்

ந.0.
உண்டாரைவென்னுறுநொளியாப்பாக்கத்துஞறையொன்றின் நித்
தண்டாநோய் மாதர்
தலைத்தருதி||யென்பதியாங் கறிகோமைய
வண்டா றிரையழிப்பக் கையான்
மணன்முகந்து மதிமேனீண்ட
புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர் கடறுர்க்கும்
புகாரே யெம்மூர்.

உஅ. மணிமுறுவல் - நல்லமுறுவல்.
செவ்வாய்முறுவலைவ்வாவேனும்.

வாங்கும் - கொள்ளும். மான்மகன்போல் - மயங்கின
மகன்போல; காமன்

போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம்
வெண்முத்தத்தைத்தந்து பூங்கோதையைக்
கொண்டு; ஓதம், எழுவாய்.
இது கையுறைமறை.

உக. மறையின்மணந்தாரை - அப்படிமணந்த
மடவாரை. அன்னம்

அரும்பிப்பூத்த புண்ணையிலே ஏறியிருக்க நிறைமதியும் மீ
னுமெனக்கருதி ஆம்பல்

மலருமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே மலர்தல்பெற்றும்.
இங்கனம்கூறிற்று;

மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; ¹ “உடைதிரை
முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்
கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்” என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனுமென்று கண்டார்கருதப் புண்ணையிலே
அன்னமேறிற்றுக்

வண்டு ஆம்பலையுதுமென்க.

கூ0. உண்டாரை வெல் நறு - உண்டவர்களைக்
கடுமைசெய்யு நறு. ஊடுறை

ளியா. - உண்டஆணைமறையாத; [இன்றியொளியாத.]

இவையிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூழப் பின்பு

வாரா வரைவலென்றுந்

குத் தோழிகூறியவை. இவை மூன்றும் சார்த்துவர்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உகடுஉ.

(பி - ம்) * 'ஒழியாதொழிதலுலகோம்பும்' + 'வினங்கொவீர்' + 'ஏழையொவ்வனம்
பாங்கறிகோலைய' § 'கொம்பேறி' || 'என்பதையாங்கறிகோலைய'

உகசு

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

நக. ¹ புணர்துணையோடாடும்

பொறியல்லவ் னோக்கி

பிணர்ததையும் பூங்கான லென்னையு நோக்கி

புணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச்

சேர்ப்பன்

* வணர்சுரி யைம்பாலோய் வண்ண

முணரேனல்:

(க)

நஉ. ² தம்முடைய தண்ணளியுந் தாழுந்தம்

மான்றேரு

மெம்மை நிணையாது + விட்டாரோ

விட்டகல்க

வம்மெ னிணர வடும்புகா ளன்னங்கா

ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்.

(உ)

நா. 3 புன்கண்கூர் மாலேப் புலம்புமென்.

கண்ணேபோற்

றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா

↓ லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங்

கனவினுள்

வன்கணூர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ.

(ஈ)

நக. ஆடும் - விளையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு
வண்ணம்.

தன்னைவிட. சேர்ப்பன்

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
குறைநயப்பித்தது.

நஉ. விட்டாரோ: ஓகாரம், ஒழியிசை. தண்ணளியும்
தாமும் தேருமெனப்

பின்பு சிஸ்சொல்லப்புக்கு அதனைக் காதன்மிகுதியாற்
கலங்கி விட்டாரென்றாள்.

உயர்திணையையும். அஃறிணையையுமெண்ணி
உயர்திணையான்முடித்தார் தன்.

ணளியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு.
மறக்கமாட்டேமென்.

றது ஒருசொல்.

நா, துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய்
நெய்தாலென்றான், தன்கண்

துயிலாதுவருந்த அது கவற்சியின் றித்துயிறவின்
கள்ளுண்ணிமயங்கினாயாத

லாற் கேட்டிம் சொல்ல மாட்டாயாயினாய், எய்துங்
கனவினுளென்றான்,

உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

¹ இது, வன்மொழியாற் கூறல்முதலியவற்றிற்கு
மேற்கோள், (இறை. சூ. ௧௦.

உரை, தொல். களவு. சூ. ௨௩ - இளம். ந.) “நீ
கண்டனையெனின்” (திருச்சிற். ௮௪)

என்பதும், “பாடுஞ்சிறை வண்டு” (இறை. சூ. ௧௦ - உரை.
மேற்) என்பதும் இச்செய்

புளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

² தலைமைப்பொருளையும் தலைமைப்பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்பொருள்
வினையால் முடித்ததற்கும் (தொல். களவு. சூ. ௧௧ - சே. பிர. ௧௧ - உரை; இ - வி. சூ.
௨௧௮ - உரை), கோதனவற்றைக் கேட்பனபோலக் கூறியதற்கும் (தொல். செய்.
சூ. ௨௦௦ - ந.) இதுமேற்கோள்.

³ தொல். களவு. சூ. ௧௧ - ந; இறை. சூ. ௧௦
மேற்கோள்.

- உரை, தாற்கலி. சூ. க௭ச - உரை

(பி - ம்) * 'வணரொலியைம்பாலாய்' † 'விட்டனரே'

‡ 'தென்கண்வாய்'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகரு

நகச. 1 * புள்ளியன்மான் நேராழி போன
வழியெல்லாந்

தெள்ளநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்

றென்செய்கோ

தெள்ளநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்

றெம்மோடங்

குள்ளாரோ டுள்ளா † யுணராய்மற்

றென்செய்கோ. (ச)

நகரு. 2 நேர்ந்தநங் காதலர் † நேமி நெடுந்திண்டே

நூர்ந்த வழிசிதைய ஆர்கின்ற வோதமே

பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே

யீர்ந்தண் டிறையே யிதுதகா தென்னீரே.

(ரு)

நகசு. 3 நேர்ந்தநங் காதலர் † நேமி நெடுந்திண்டே

மூர்ந்த வழிசிறைய ஓர்ந்தாய்வாழி கடலோத
மூர்ந்த வழிசிறைய ஓர்ந்தாய்மற் றெம்மொடு
தீர்ந்தாய்போற் தீர்ந்திலையால் வாழி

கடலோதம்.

(சு)

வேறு.

நள. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து
நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு
கடற்சேர்ப்பு.

புண்ணைப்பொதும்பர் மகரத்தின்
கொடியோனெய்த புதுப்புண்க
ளெண்ணைக்காணு வகைமறைத்தா ||
லெண்ணைக்காணி நென்செய்கோ.

கச. புள்ளின் இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாவின் கடுமை கூறிற்று;
* “புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான” என்றார் பிறரும்.

சங்குள்ளார் - ஆய

லாராஜிய ஆஸ்தாற்றுவார்; என்மனம் விட்டுப்போகாத
தலைவரென்றுமாம்.

உள்ளாய் - அவர்கூற்றிலே

நிற்கின்றாயாதலால்என்னோயறியாய்; என்செய்வே
னென்றாள். ஓகாரம், ஈற்றகை.

.. கரு. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்தின.

ஒதங்களுராரின்றன.

கக. தீரந்தாய்போற்றீர்ந்திலை - உறவுபோலிருந்து
உறவாயிற்றிலை; காரி
யத்தால் வேறுபட்டாய்.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இவை தீணைநிலைவரி.

கௌ. புதுப்புணைன்றது, தலைவி மேன்மேல்
வருந்துகின்றவருத்தத்தை.
என்செய்கு - என்செய்வேன்.

¹ இது "தேர்த்தநங்காதலர்" என்றுமுதற்குறிப்பிடையுடைய இரண்டு செய்யுட்
களுக்கும் பின்னர்ச் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௨௦௦ - இளம். த.
மேற்.

* இறையனாகப்பொருள், கு. ௭ - உரை, மேற்.

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. ௫௩.

(பி - ம்.) * 'புள்ளிமான்றேர்' † 'உணர்ந்தாய்'
‡ 'தேமியொடுந் திண்டேர்'

§ 'தலஞ்சால்' || 'அன்னைகாண்கில்'

உக்கா சி ல ப் ப தி க ர ம்

கவு. வாரித்தரள் நகைசெய்து

வண்ணெம்பவள வாய்மலர்ந்து

சேரிப்பரதர் வலைமுன்றிற் றிரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

1 மாரிப்பீரத் தலர்வண்ண
மடவார்கொள்ளக் கடவுள்வரைந்
* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியி
னென்செய்கோ.

நக. புலவுற்றிரங்கி யதுநீங்கப்
பொழிற்றண்டலையிற் புகுந்துதிர்ந்த
கலவைச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு
கடற்சேர்ப்ப

பலவுற் + றொருநோய் துணியாத
படர்நோய்மடவா டனியுழப்ப
வலவுற்றிரங்கி யறியாநோ யன்னையறியி
னென்செய்கோ. (ந)

வேறு.
சுர. இளையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான்
மறைந்தனனே

களைவரும் புலம்புநீர் ! கண்பொழீஇ
யுகுத்தனவே

தளையவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட்
ளெதாங்கொல்

வளைநெகிழ் வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மாலே.

(ச)

சுசு. கதிரவன் மறைந்தனனே

காரிருள் பரந்ததுவே

யெதிர்மலர் ஓ புரையுண்க னெவ்வநீ
ருகுத்தனவே.

புதுமதி புரைமுகத்தாய் || போனார்நாட்
மெதாங்கொன்

மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுங்கி வந்தவிம்

மருண்மாலே.

(ரு)

கஅ. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து.

கடவுள்வரைந்து - கடவுளரைவழி
பட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

கக. புலவுற்றிரங்கியது -

புலாநாற்றமுற்றுவுருந்தியது; துனியால்

இரங்குதலுமாம். நீங்க - புலாநாற்றநீங்க. கலவை -
பலவுங்கலந்தது. செம்மல்.

பழம்பூ. பலவுற்று - பலநோயிலே பொருந்தி, பல
துன்பங்களுமுறுதலால், ஒருநோயிற்றுணியவொண்ணாத
கிணையைபுடைய நோயை மடவாள் தானே

யறிந்து அனுபவிக்க; படர் - நினைவு. அலவுறுதலும்
இரங்கலும் ஒருவரறியப்

படராத நோயை. அன்னையறியாத நோய். நோய் காரணமாக

அலவுற்றென்க.

இவைமூன்றும் அலரறிவுநீஇ வரைவுகடாவியவை.

சு(1). இனையிருள் - இனையவிருள்; விகாரம்.

வந்தநீர்.

களைதற்கரிய வருத்தத்தால்

சுக. எதிர்மலர் - செவ்விமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த

மலரென்றுமாம்

தோற்றுகின்றமலரென்றுமாம்.

1 “மாரிப் பீரத் தவர்கில கொண்டே” குறுந். சுஅ.

(பி - ம்.) * “ஆரிக்கொடுதோய்செய்தார்” † “ஒருநீர்”

‡ “புறையுங்கண்” || “புணர்ந்தார்தாட்டு”

‡ “கண்டொழி”

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகள

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே * பகல்செய்வான் மறைந்தனனே
 நிறைநிலா நோய்கூர நெடுங்கணி நகுத்தனவே
 துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்நாட் னெதாங்கொன்
¹ மறவைபா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மாலே. (சு)

வேறு.

சங். கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
 பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
 பொய்த லழித்துப் போன ரவர்நம்
 மையன் மனம்விட் டகல்வா ரல்லர்.

சசு. கானல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
 நீநல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
 நீநல் கென்றே நின்ற ரவர்நம்
 மாணோர் நோக்க மறப்பா ரல்லர்.

சடு. ஆன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
 † நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர்
 † நென்ன னோக்கி நின்ற ரவர்நம்
 பொன்னோர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர்.

வேறு.

சக. அடையல் குருகே யடையலெங் கான
லடையல் குருகே யடையலெங் கான
லுடைதிரைநீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையா
யடையல் குருகே யடையலெங் கானல்.

(க)

சஉ. பாட்டங்கின - ஒலித்தல்டங்கின. நிறைநிலா - நிறுத்தனில்லா
வாய். நோய்கூர-நோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். [தவை.

இவை மூன்றும் பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய
தலைமகள் தோழிக்குரைத்

இவை ஆறும் மயங்குதினைநிலைவரி..

சக. பொய்தலழித்து - வினையாட்டைமறப்பித்து;
“சேர்ப்பே ரீரனே யலவற் பார்க்குஞ், சிறுவினே யாடலு
பெருந்துயர மாகிய நோயே” என்றாற்போல.

நற்றினைப்பாட்டில்
மழுங்க, நினைக்குறு

சச. என்றேநிற்கை - என்றுசொல்லியேநிற்கை. நம்பார்வையென்றான்,
வேற்றுமையின்மையால். மாணர்நோக்கம் - மாணயொத்தபார்வை.

சரு. பொன்னேர்சுணங்கின் - பொன்தோற்றுகின்ற
சுணங்குபோல.

இவைமூன்றும் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல்; ஆற்றுவித்தற்
பொருட்டித் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததூஉமாம்.

இவை மூன்றும் சாயல்வரி.

சக. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால்,

எம்கானலில் வந்தடை யாதேகோளென்றாள். இது காமமிக்க
கழிபடர்கிளவி.

1. "மறவை" புறநா. 33. 2. "தற்றினை, கடக.

(பி - ம்.) * 'பகற்செய்வான்' † 'நின்னோர்நோக்கி நின்றார்'
உஅ

(க)

(உ)

(ங)

உகஅ

சில ப் ப தி காரம்

வேறு.

சள. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னருங்
காந்தண் மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்
நீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை

யிசையெழீஇப்

பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப்
பெயர்த்தாள்.

வேறு.

ச.டி. துளையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான்

மாலை

யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன்

னீயேற்

கொளேவல்லா யென்னாவி கொள்வாழி

மாலை.

(க)

ச.கூ. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி னீழ
லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்

மாலை

யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்றா

வேந்த

னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னாதி

மாலை.

(உ)

நீ.

* பையுனோய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்விழ
வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மாலே
மாலேநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின்
† ஞாலமோ நல்கூர்ந் ததுவாழி மாலே.

(௩)

சஎ. ஆங்கனம்பாடிய - அவன்பாடினாற்போல்பாடிய. மெல்விரல் -
மெல்விரலாலே. பண்ணு - பண்ணை.

சஅ. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினார்பாடும் பண்ணுதலால். இது,
1 “விளரிப்பன் கண்ணினார் பாணர்” என்று வந்ததுபோலும்; நெய்தற்கு இரங்க
லும் இரங்கனியித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;

நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இளி கிளையிற்கோடல்: நின்றநரம்பிற்கு ஆறு
நரம்புபகை; அது கூடமென்னுங்குற்றம்; இனிமுதலாகக் கைக்கிளையாறுவதும்;
இளிக்குக் கைக்கிள பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே பகைநரம்பினே
கைசென்று தடவ. கொலைவல்லாய் - கொள்ளுதலை வல்லாய் நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி. உயிர்ப்புறத்தாய் - உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று
வேந்தன் - நொச்சியான். எயிற்புறத்துவேந்தன் - உழிஞையான். வேந்த
னோடு - வேந்தற்கு.

ருப. இவ்வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப. நீயென்றதும், அவரென்றதும்
கொடுமைகுறித்தது. ஞாலம் நல்கூர்ந்ததென்றான், தன்னோய் எல்லார்க்கும்
ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; ‘தான்சாக உலகு கவிழும்’ என்னும் பழ
மொழிபோல.

இவைமூன்றும் மலைப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

1 பு - வெ. தும்பை. கக. (பி - ம.) * ‘பைதுனோய்’ † ‘ஞாலமே’

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உககூ

வேறு.

ரீக. தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன் மருண்மாலே

* தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு

கிளவியாற்

பூக்கமழ் கானலிற் † பொய்ச்சூள்

பொறுக்கென்று

மாக்கடற் றெய்வநின் மலரடி வணங்குதும்.

ரீஉ. எனக்கேட்டு,

கானல்வரி யான்பாடத் தானென்றின்மேன்

மனம்வைத்து

¹ மாயப்பொய் பலகூட்டு மாயத்தான்

பாடினானென்

† யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவர்

துருத்ததாகலி

னுவவுற்ற திங்கண்முகத்தானைக் கவவுக்கை

னெகிழ்ந்தனனாய்ப்

பொழுதீங்குக் கழிந்ததாகலி நெழுதுமென்

றுடனெழா

தேவலாள ருடன்குழ்தரக் கோவலன்றான்

போனபின்னாத்

தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத் §

தொலியனித்துக்

கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்

காதலனுட னன்றியே ¶ மாதவிதன்

மனைபுக்காள்

ஆங்கு,

மாயிரு ஞாலத் தரசு தலைவணக்குஞ்

சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்

மாலை வெண்குடை கவிப்ப

‘வாழி மால்வரை ** யகவையா வெனவே.

நக. மாலை - மாலைபை. தூக்காது - நம்மைவருத்துமென்று

கருதாது.

துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகிளவியால் -

துணிதற்குக்காரணமான நல்ல வார்த்

தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியேனென்றல். இது,

வரைவுநீட்டித்தவிடத் துத் தலைமகன்

சிறைப்புறத்தாளுக்கக்கூறியது. இது கொச்சகம். முகநிலை

முரி

கனாற் பயந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம்

தன்னகத்தடக்கி ஒருநெறிப்

படுத்தலாற் கொச்சகமெனப்படும். அது,

வெள்ளையானும், அகவலானுமுடி

யும்.

இவை, முடிவிலீர்.

நெ. என்றிவள் பாடக்கேட்டு[ச் சொல்லுவான்]:—நான்

கானல்வரி

பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேஎன்னையொழியப்பிறிதொருபொருண்மேல்மனம்
வைத்து, மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பாடினாள் என்று.

ஆங்கு, அசை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது உள்ளேயகப்
படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ—கானல்வரி முற்றிற்று.

1 "மாயப்பொய்ம்மொழி" அகதா. க.

(பி - ம.) * 'தூக்காயது துணிந்த துயரெஞ்சு'† 'பொய்ச்சூளுறுக்கென'‡ 'யாழ்
மேல்வைத்து' § 'ஒலியலித்த' || 'மாதவிதன்மனைபுக்களன்' 'மாயிரு' ** 'அகவயினுக்கென்'

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.



நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோன் பெளவமுந்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு

மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுன்ற புகாரு

௫. மரைசவீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய

1 * வின்னிள வேனில் வந்தன னிவனென்
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றாத னிசைத்தன னாதலின்

க௭. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை

புகாறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடியிடை சோலைக் குயிலோ நென்னும்
படையுள் படுவோன் + பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டினுட்

க௫. கோவல னூடக் கூடா தேகிய

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை

க. நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோன்பெளவம் - குமரிக்
க - 2. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தினநாடு. [கடல்.

௩ - ௬. நகரம் நான்கினுமாக வீற்றிருந்த மன்னனாகிய

மாரன்.

எ. வேனில் - வேனிலரசன்; அஃ.றினை

உயர்திணையாகக்கூறிற்று.

க. இளங்காற்றுகியதுதன்.
 குயிலோனுக்கு இசைத்தனன்.
 க௦. காமன்சேனை - மகளிர்.

க௨. கொடி - படர்கொடி. குயிலோன்,
 உயர்த்துக்கூறிற்று.

க௩. பையுள்படுவோன் - காமன்
 படைச்சிறுப்பிள்ளை; படைக்கிழவன்

சிறுக்கன்; காளமூதி. பணிமொழி - மாருததுதன்
 பணித்தமொழி.

¹ சிலப்பதிகாரம். அ. இள; பிரயோக. சக - உரை, மேற்.

(பி - ம.) * 'இன்னிவெனில் வத்திவெனை' 'வத்தனாகு' + 'பன்மொழி'

அ—வேனிற்காலைத.

உஉக

¹ * தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சுந்துந்
 உ௦. தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய † வாதலிற்
 கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து
 மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி
 யதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி

மதுர கீதம் பாடினன் மயங்கி:

உரு. யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி
நன்பா லமைந்த விருக்கைய ளாகி

கக - உ0. தன்கடனி றுக்குந் தன்மையவாதல் -
முத்தும் சந்தும் வேனிற்
காலத்துப் பூண்பனவும் பூசவனவுமாய்ப்
பயன்படச்செய்தல்.

உக. முன்பு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
கொங்கைமுன்றிலாகிய

பரப்பு; முலைக்கு முற்றம், மார்பெனினுமொக்கும்.

உக - உ. (எ) வேனிலரசனுக்குக் கையுறையாக
வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்

பூசியும்மென்றபடி; கையுறை - பாகுடம்.

உங. பின்பு அதிராமரபின்பாழைக் வாங்கினுளென்க;
அதிர்தல் - துளங்கு

தல்; அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

உச. மதுரகீதம்பாடினன் - மிடற்றுக் கருவியாலே
முந்துறப்பாடிப் பின்பு
யாழ்க்கருவியோடு பாடத்தொடங்கினுளென்க.

மதுரகீதம் பாடினன் மயங்கி: தாரங்குரலான
மேற்செம்பாலையென்

னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி அப்பண்ணையே

யாழினும்பாடின

ளென்றவாறு.

இதனாற்போந்த பொருள்:—நிலம் கலம்.

கண்டமென்னும்; நெறி மூன்றி

னும், “கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக் கின்பங்
கொடுப்பதுமது...,

பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ் சே1 ல்லகத்தியக்ருத்திரத்
தானும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும் செம்பாலைப்பண்ணை யாழினும்
பாடினளெனவுங்கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண்
விருத்தியாவது - இருபத்தொரு

கோவைமுதலாக நானாற்கோவையீராகக்கிடந்த
கோவைகளுள் ஒன்பான்கோவை

யில் மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது, ‘தலையின தாரஞ்
செய்யுந் தாரம்’ என்

பதனாற்பெற்றும். ஒன்பான்கோவை: “தொண்டு படு
திவலின் முண்டக நல்

யாழ்” என ஆசிரியமாலையுள்ளும் கண்டிகொள்க.

¹ தஞ்சைவானன்கோவை, கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்) * ‘தென்கடன்’ † ‘ஆலின்’

சேர்த்தி

* வலக்கைப் பதாமை கோட்டொடு

யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்

செம்பகை யார்ப்பே + கூட மதிர்வே

நடு. வெம்பகை நீக்கும் விரகுளி யறிந்து

பிழையா மரபி னீரேழ் :

கோவையை

யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்

கட்டி

யிணைகிளை பகைநட் பென்றிந் நான்கி

னிசைபுணர் குறிநிலை யெய்த டே

நாக்கிக்

௨௩ - சு. ஒன்பான்.....விருக்கைய னாகி: “ஆதிப்பா.....ஒன்
பான் விருத்தி.” அவற்றன், தலைக்கண் விருத்தியாவது - “முதற்க ணெதிர்...
தோற்றமும்.” யாழ்வாசுத்தற்குச் சூத்திரம்:—“நல்லிசை மடந்தை.....வினய
மாட்டுதல் கடனை” என்பது; வினயம் -

தேவபாணி.
கை

உள - அ. வலக்கைபைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மிசை
நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவினென்றவாறு.

வைத்து இடக்

பதாகையாவது - “பெருவிரல் குஞ்சித் தேனைய
நான்கு, நிரலே நிமிர்த்தல்
பதாகை யாகும்”

“மாடக மென்பது வகுக்குங் காலைக்,

கருவிளங் காழ்ப்பினை நால்விரல்
கொண்டு, திருவியல் பாலிகை வடிவாக் கடைந்து,
சதுரமுன் முகத் துளையிடற்
குறித்தே.”

உக - கூ. செம்பகை.....அறிந்து:

இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு
முறைமையையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை -
நரம்பிற்கலப்பு; ஆர்ப்பு -
நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு -
கம்பித்தல்.

கக - உ. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது

- உழைமுதலாகக் கைக்

கிளையீராகப் பண்ணியென்றவாறு. இனி விளரி தாரம்
குரல் துத்தம் கைக்கினை

உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர்,

“கண்ணிய கீழ்முன் றுகி

மேலு, நண்ணல் வேண்டு மீரிரண்டு நரம்பே.”

“சூரலே துத்த மிளியிவை

நான்கும், விளரி கைக்கிளை மும்முன் றுகித்,

டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னேரே.”

தளராத் தார முழையிவை மீரிரண்,

நா. - ச. இணைக்கினை.....நோக்கியென்றது: இணை - இரண்டுநரம்பு;
“இணையெனப்.....அளவினவென்ப.” கிளை - ஐந்துநரம்பு; “கிளையெனப்
படுவ.....ஆகுமென்ப.” பகையென்றது - ஆறாம் முன்றும்; “கின்ற.....
கூடமாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நான்கு
நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணரூத் குறிநிலை எய்தநோக்கியென்க.

(பி - ம்.) * ‘விலக்கபதாமை’ † ‘அதிர்வே கூடம்’ ‡ ‘கோவையுமுழை முதற்
கைக்கிளை வீரேழ்காட்டியினை’

அ.—வே னி ற் க ா தை.

உஉந.

நாடு. சூரல்வா யிளிவாய்க் * கேட்டன

என்றியும்

வரன்முறை மருங்கி † னைந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ றுகவுங்

குரன்முத லாகவுங் குரலீ றுகவு
மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு
சு0. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

சுரு. குரல்வாய்... ..கேட்டனள்:

குரன்முதலாகவெடுத்த இனி
குரலாக வாசித்தாள்.

கேட்டனள் - செவியாலே அளந்தாள்.

(சுசு) வரன்முறைமருங்கிற் (சுரு) கேட்டனளென்க.

சுசு. வரன்முறையாவது - முன்கூறினவகையே

ஜந்தாநரம்பா முறைமை

யின், இனி குரலாக ஏழுநரம்பும் வாசித்தாளென்க.

சுஅ. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும்

வாசித்தாளென்றவாறு.

சுசு - சுக.

அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஒத்த கிழமை புயர்குரன்

மருதந், துத்தமும் விளரி

புங் குறைவுபெற னிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“ஊர்க திண்டே ரூர்தம் கின்னே,

நேர்க பாக நீயா வண்ணம்.” நரம்புக்குமாத்திரை

பதினாறு.

“புறநிலை மருதந் குரலுழை கிழமை, துத்தங்

கைக்கிளை குரலா மேனீத்,
தாரம் விளரி யிளிநிறை வாகும்.”

இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொய்கை யூரன்
கேண்மை, திங்க ளோர்நா ளாகுந் தோழி.” நரம்பு
பதினாறு.

“அநுகியன் மருதங் குரல்கிழமை கைக்கிளை, விளரி
யிளிகுர னிறையா
மேனீத், துத்தந் தார மிளியிவை நிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“வந்தா னூரன்
மென்றோள் வளைய, கன்றாய் போது காணாய் தோழி.”
நரம்பு பதினாறு.

“பெருகியன் யருதம் பேணுங் காலை, யகநிலைக் குரிய
நரம்பின திரட்டி.

¹ நிறை குறை கிழமை பெறுமென
மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லூர்.....

நோவவெம்முன், சொல்லைப் பாண சொல்லுங் காலை,
யெல்லி வந்த நங்கைத்

கெல்லாஞ், சொல்லுங் காலைச் சொல்லு நீயே.”
நரம்பு முப்பத்திரண்டு.

“முன்னு மளிகண் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு
வரைதோறும், பன்னு சார
லையெய்க்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன

மோசை பலவாகி முழு

தும் வேறாய் மிடறென்றாய்த், தென்ன வென்னு
தென்போல.”

மிசைவளர்த்துப் பண்ணு மாறு

அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி:— உழை
இனி விளரி உழை கைக் கிளை குரல் உழை குரல் தாரம்
உரைப்பிற்பெருகும்.

இனி தாரம் துத்தம் இனி உழை. இவை

¹ பரிபாடல், கள். கடி.

(பி - ம்.) * 'கொண்டனன்' † 'ஐந்திதுமெட்டிதுங்குரல் குரவாகவும்'

உஉச

சிலப்பதிகாரம்

மூவகை

* யியக்கமு முறையுளிக் கழிப்பித்
திறத்து வழிப்பேடர் † தெள்ளிசைக்

கரணத்துப்

புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச்

தாரத்துட்டோன்றும் உழை; உழையிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இனி
பிறக்கும்; இனியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிளைபிறக்கும். "தாரத்துட்டோன்று.....தோன்றும்பிறப்பு."

சஉ. மூவகை.....கழிப்பி

பென்றது:—மூவகையியக்கமாவன - வலிவு

மெலிவு சமம்;....."சமமெனப் படுவது தேசிக்கு

வருமே.”

சச. புறத்தொரு..... மயங்கியென்றது -

புறநிலைமருதப்பண்ணில்

மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள்

புறநீர்மையில் மயங்கியென்

றரைப்பாருமுளர்.

சக - ச. திறப்பண்பாடுகின்ற ஏல்லை அப்பண்ணுக்கு

அடைத்தபாட்டின்

புறத்தொருபாணியென்பது - நால்வகைச்சாதியாகிய

பெரும்பண்களையாக்கி

அதன்வழிப்பிரிந்த திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே

பிரிவிண்கண் வேனிற்பாணி

பாடநினைந்தாள்; பொழுது கண்டு கலங்கினாளாதலாலே

காலப்பண்ணுக்கு அமை

த்த பாட்டுமொழிய வேறுசில விரவினவென்க.

முற்பட மிடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல்

வைப்பதாகலின், ஈண்டு

மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலர்; அது¹ “பருந்து

லும்” என்பதனாற்கொள்க.

மதனிழலும் பாட்டு மெழர்

(எ) வேனிற்காலம் வந்தது; (க0) காமனுக்குப் பரிகரமாயுள்ளோர் (கக) போர்க்கோலங் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப் படையழைக்குங் (கஉ) குயிலோ னென்னும் (கங) படைச்சிறுக்கன்கூறக் (கச) கான்லந்தன்மிறைக்கண் கடலா டப்போயிருந்துழிக் (கடு) கோவலனுடப் பிரிவாளாய்த் தன் மனையின்கணிநுந்த (கசு) மாதவியும் விரும்பி (கள) மாளிகையின் (கஅ) வேனில்கொண்டாடும் பஞ் சரத்தினிருந்து (கக) முத்தையும் சந்தனத்தையும் (உக) வளாகத்துக் (உஉ) கையுறையாகவேந்தி (உங) இயல்பின் வழாத யாழை வாங்கித் தொழுது கைக் கொண்டு] வேனிற்காலத்தக் கடைத்த பண்ணை (சஉ) இயக்கி (உச) மிடறநீ ஞற்பாடுதலும் (சச) பண்முறைமைகெட மயங்கினுளென்று கூட்டுக.

இனி (உஎ) 'வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி' என்பதுமுதலாக (சச) 'புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி' என்பதீறாக முன்னர்ப்பாடிய ஒன்பாண்கோவையின் மேற்செம்பாலைப் பண்ணெழிந்து பதினாற்கோவையாகிய சகோடயாழை வாங்கி வலக்கையைப் பதாகையாக்கி அக்கையால் கோடி அசை யாதபடியிடித்த இடக்கைநாலுவிர்வலும் மாடகத்தை புறப்பிடித்துச் செம்பண்க யும் ஆர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாகிய பகைநீங்க முறைமையிற்பிழையாத் நரம் பினாற் பதினாறு நரம்பினையும் உழைமுத்தர் கைக்கினையிறுவாயாக "மெலிவிற

¹ சீவகசிந்தாமணி, எக0.

(பி - ம்.) * 'இயக்கிமுறை' † 'தென்விசைக்காணத்து'

அ.—வேனிற் காலைத்.

உஉடு

சடு. சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுகை
வெண்பூ* மல்லிகை வேரொடு மிடைந்த
வஞ்செங் கமுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை
யெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத் தியாத்த
முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டு

௫௦. விரைமலர் வாளியின் வியனில மாண்ட
 வெருதணிச் செங்கோ லொருமக னானையி
 னொருமுக † மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சுந்
 திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி
 ‡ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றனேஇ || யயலது

௫௫. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி

கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு
 மின்னிள வேணி லிளவர சாள

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த்

தோன்றிய

கெல்லை மந்தக் குரலே” என்பதனால் உழை குரலான மந்தமும், “வலிவிற
 கெல்லை வன்கைக் கிளையே” என்பதனால் கைக்கிளையிறுவாயான வலிவும் இணை
 கிளை பகை நப்பின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக் குரல்நரம்பினையும்
 யாழிற்கு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இளநரம்பையும் முற்பட ஆராய்ந்து இசை

யோர்த்த அதன்முறையே அல்லாத நரம்புகளையும் ஆராய்ந்து இசையோர்த்துத்
 தீதின்மையறிந்து உழைமுதலாகவும் உழையிறுக்கவுமென மந்தமுதலாகவும்
 மந்தயிறுக்கவும் குரல்நரம்பு மந்தமானபோது குரல்நரம்பே முதலுமுடிவுமாக

வும் அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும் அருகியன்மருதமும் பெருகியன்மருத
 முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (131) வினாநிலம் பெற் வலிவு
 மெலிவு சமமென்னும் மூவகை இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்துபாடிப்
 பின்னர் மாத்திரைகுறைந்ததிற் பண்ணைப்பாடுமேல்லைக்ககன் அப்பண்ணை இனி
 தாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய் அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

சுரு. தமால்ம் - பச்சிலை.

சுள. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ. இடைநிலம் - தொடைநடு.

சுள - கூ. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில் இடையிடையிற் கட்டித் தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

ருஉ. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கன்றி.

ருஉ - கூ. உலகெலாந்தொழும் திருமுகமென்றது, காமனூணையாதலால்.

ருச. அலத்தகம் - அரத்தகம் ; சாதிவிங்கம். சேறு - குங்குமமும் அங்கும்தேய்த்த குழம்பு. [கொண்டு]

ருச - ரு. அத்தோட்டிக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை எழுத்தாணியாகக்

ருள. இளவரசாளன் - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம்) * 'மல்லிகை விரிபலொடு' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அன்றியுமலகு' § 'அத்தகம்' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்துணைப் புணர்க்கும்' ** 'அத்தயம்போதகம்'

உக

உஉக

சிலப்பதிகாரம்

திங்கட் செல்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்

கூ0. புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப்

படுப்பினுந்

தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு

நறும்பூ வானியி னல்லுயிர் கோட

லிறும்பூ தன்றிஃ தறிந்தீ மின்னென

வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போகப்

கூ0. பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற

தனாவா யவழ்ந்த தனிப்படு காமத்து
வினையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்
பசந்த மேனியள் படருறு மாலையின்

* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்த்

எஃ. தாமலர் மாலையிற் றுணிபொரு ளெல்லாங்
† கோவலற் களித்துக் கொணர்க வீங்கென
மாலை வாங்கிய †, வேலரி நெடுங்கண்
கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத்
திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

எஃ. § குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங்

கொண்ட

மாதர் வாண்முகத்து மதைஇய

நோக்கமொடு

நிக. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

சுஃ. பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்கிற இல்லிலே

புணர்ந்து ஊடன்

முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்.

சுச. தணத்தல் - நாடிடையிட்டும் காழிடையிட்டும்

நீங்குதல்.

சுஉ. (பா) நறும்பூ வாளி நல்லுயிர்

சுங. அறிந்தீமின் - அறிமின்.

கோடல்:—நறும்பூவாளி, எழுவாய்.

சுநி. இவையிற்றைப்பழிக்கும்.

[தன்னுதல்.

சுசு. தனாவாயவழ்ந்த - தனை கட்டவழ்ந்துகூலந்த ; என்றது தன்வரைத்

சுசு - எ. காமத்தையுடைய மழலை; விளையாமழலை - வெளிப்பட்டாமழலை.
முற்றாமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

(சுக) தாழைப்பூந்தோட்டிற் (நுநு) பித்திகைமுகையை
எழுத்தாணியாகக்
கொண்டு (சுஎ) எழுதினொளன்க.

சுஅ. படருறுமலை - நினைவுகூரும் மலைப்பொழுது.
சுக. வசந்தமலை - சேடி.

சுஎ - எக. இத்தன்மையளாய் ஊடல்தவிரந்து,
னதும் விடுத்தாளென்க.
கோவலனுக்கு ஓலையும்

எஉ. நெடுங்கண் - வசந்தமலை.

(பி - பி)* 'வயத்தமரையெருதென்' † கோவலர்க்குணர்த்திக்கொணர்க' ‡ 'வேடுவறி'
§ குழைபுக்குயிலும்

அ.—வேனிற் காதை.

உஉஎ

காதலிற் றோன்றிய கண்கூடு வரியும்

புயல்சமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர் மதியத்துக்
 கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்விபிற்
 ௨௦. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய
 நாகின முத்தி னகைநலங் கரட்டி
 1 வருகென வந்து போகெனப் பேர்கிய

கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
 மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்
 ௨௫. சிந்தைநோய் கருமென் சிறுமை நோக்கிக்
 கிளிபுரை கிளவியு மடவன் நடையுங்
 கனிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச்
 செருவே நெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
 தொருதனி வந்த ஷள்வரி யாடலுஞ்
 ௩௦. சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்
 † கலம்பெரு துசப்பினள் காத னோக்கமொடு
 திறத்துவே றுயவென் சிறுமை † நோக்கியும்
 புறத்துநின் றுடிய புன்புற வரியுங்
 கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு
 ௩௫ மொருகாழ் † முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
 மின்னினை || வருத்த நன்னுத றோன்றிச்
 சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்

எள. கண்கடுவரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு; இஃது ஒருவர்கூட்ட
 வன்றித் தானேவந்து நிற்குநிலைமை.

௨௨ - ௩. அழகுக்கவந்து போகச்சொல்லிப் போகியநடம்;
 பல்காலும்வந்து காணும்படி நடித்தநடம்.

அரு - கூ. வருத்தமறிந்து தன்வடிவுகரந்து சிலதியர்வடிவுடன்
யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வடிவுமறைத்தல்.

தமரநி

கூஉ. திறத்துவேறுகிய சிறுமை :

தென்க.

இவள் நீக்கத்து ஆற்றாமை கூறின்

கக. புறவரி - இவனுடனணையாத வாயிற்புறம்பேரின்ருமய் நடிப்பு.

கக. தோன்றி - வந்தனாகாதே புறவாயிலேநின்று.

கௌ. சிறுருறுந்தொழிலியர் - சிலதியர். மறுமொழியுய்ப்ப - மறுமாற்றம்
சொல்ல.

¹ அஉ - கூ. தக்கயாகப்பரணி, உசு - உரை, மேற்.

(பி - ம்) * 'வருத்தியபொழி' † 'கலம்பொருதகப்பு' ‡ 'தோக்கிபுறத்தி'
& 'முத்தமுஞ்செழுமுலை' || 'வருத்த'

உஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு *

களவியி

னிந்புற் மொழிப்பொருள் கேட்டன

ளாகித்

கூ00 தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்
கிளர்ந்துவே றுகிய கிளர்வரிக்

கோலமும்

பிரிந்துறை + காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
யென்னுறு + கிளைகட்டுத் தன்னுறு

துயரந்

தேர்ந்துதேர்ந் துரைத்த தேர்ச்சிவரி

யன்றியும் .

கூ00 டு வண்டலர் கோதை மாலையுண்

மயங்கிக்

கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
மடுத்தடுத் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள்

வரியு

மாடன் மகளே யாதலி னாயிழை

கூ00 பாடுபெற் றனவப் பைந்தொழி

தனக்கென

வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை யெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் கிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ி மாலை

கூ00 - கூ00. புணர்ச்சி நிமித்தமாகப் புலந்து தன் சிலதியர்க்குச் சொல்லி
விட்டவார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்து சொன்னனாகக்கொண்டு
தான் நடித்துப்போன நடம்.

கௌ - ச. தேர்ச்சிவரியாவது - தன்னுறவுமுறையார்க்குத் தன்விதனங்களை
விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

கௌ. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும்; உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம் பரளுங்காணும்படி நடத்த நடம்.

கௌ. எடுத்துக்கொள்வரியாவது - கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்த
பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடத்த நடம்.

எள - கௌ. "வரியெனப் படுவது.....நெறித்தே", "அவற்றள், கண்
கடென்பது.....தன்மைத் தென்ப", "காண்வரியென்பது.....தன்மைய
தாகும்", "உள்வரியென்பது.....ஆதிதற்குறித்தே", "புறவரி யென்பது...
.....விடைபெறு வதுவே", "கிளர்வரியென்பது.....நிற்பதுவே", "தேர்ச்சி
யென்பது... ..தேர்ச்சிவரி யாகும்", "காட்சி யென்பது.....பரிந்துநிறி
பதுவே", "எடுத்துக் கொள்... ..எடுத்துக்கொள்ளே."

வரியென்றது, நடத்தை.

கௌ. (ப.) மகளை: ஐ, இடைச்சொல். ஆயிழையென்றது, கூனியை;
இவள் வசந்தமாலை; அண்மைவிளி.

(பி - ம்.) * 'கிளையிருபுறம்' + 'காலத்தம்' † 'கிளருக்குத்' ‡ 'வண்டமர்க்கேதை'
|| 'வரியன்றியுமடுத்தது' || 'மாலையுத்தோடலர்'.

அ.—வே னி ற் க ா தை.

உஉக

தோடலர் கோதைக்குத் துணைந்துசென்

றுரைப்ப

ககரு¹ மாலை வாரா ராயினு. மாணிழை

காலைகாண் குவமெனக் கையறு

நெஞ்சமொடு

பூமல ரமளிமிசைப் பொருந்தாது வதிர்தனண்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

வேண்பா.

க.

செந்திர மன்ரவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக

* மைந்தா ரசோக மடல்விழக்—கொந்தா

ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ லின்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.

உ. ஊழினி² ரெல்லா முருவிலான் றன்னாணை

† கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேனற்பா ணிக்கலந்தாண் மென்பூந்

திருமுகத்தைக்

கர்னற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

(கஅ) வேளிற்ள்ளியேறி (உக) யாழ் கைவாங்கி (உச) மயங்கி (சஅ) மாலையின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக) தாழைப்பூந்தோட்டிலே (சுஎ) எழுதி (சுக) அம்மாலையை வசந்தமாலைகைக்கொடுத்து (எக) அவனைக்கொண்டுவருக வென், (எஉ) அவள் (எக) சென்று கொடுத்துழி, கோவலன் வரியைப்பராட்டி இப்பண் (கக) பாடுபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டு (ககஉ) இரங்கிச் (ககச) சென்றுரைப்ப (ககநு) வாராராயினும் (ககசு) காலேகாண்போடுமுன்ச். செயலற் றுப் (ககஎ) பாயலிற் பொருந்தாது வதிந்தனனெனக் கூட்டிக.

க. மைந்து - அழகு. கொத்து, கொந்தென,

மெலிந்தது.

இது, கூனி ஒலைகொண்டு செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லி யது; கோவலனுக்கு அவள் சொல்லியதுமாம்.

உ. இக்காதையில். அவள் செய்தபடியைக் கோவலனுக்கறிவிக்கின்றாள்:— சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்; இதனைக்காணென்று கோவலன். கையிலே ஒலையைநீட்டினான்.

¹ சிவகசிந்தாமணி, ச. அக, ந. மேற்.

² எல்லாமென்பது, சிறப்பான்மை முன்னிலைகண்வருமென்பதற்கு இதமேற் கோள்; தொல். பெயர். கு. கக: ந, இ - வி. கு. ககக - உரை, "பொதுமீடுதொ றல்கும் பூங்கனிநுங்குயில், கவறுபெயர்த்தன்ன நிலாவாழ்க்கைவிட், டகறலோம்பு நின்நிவுடையீரெனக், கையறத்தறப்போர்க் கழறுவபோல.....நுவல்" (நற், உசக) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. (வி - ம.) * "மத்தாரசோவம்" † "கழநீரென்று"

குன்றமும்.....புன்னன்ளுட்டு

நெடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோன் - பெண்பாற்பெயராத் துமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெயராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் தொடியோன் நதியுமென்னுது. பௌவமுமென்றது என்னையெனின், முதலாயிற்றுதிக்கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச் சங்கத்து அகத்தியனரும் இறையனரும் துமாவேளும் * முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நீதியின்கீழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்த நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும் முதுநானாயு முதுநகுதம் களரியாவிரைபுமுள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்த நானூற்று நாற்பதிற்தியாண்டு¹ இரீயினார் காய்சினவழிமுதற் கடுங்கோளிறு புள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட் கவியரங்கேறினார் எழுவர், பான், டியருள் ஒருவன் சயமாகீர்த்தியனாகிய நிலந்தநகிருயிற்பாண்டியன் தோல்காப்பியம் புலப்படுத்த இரீயினான். அக்காலத்து அவர்நாட்டித் தென்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஹுளியென்னுமாற்றிற்கும் துமரியென்னுமாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும் இவற்றின் கீர்மலிவானென

மவிந்த ஏழ்தெங்கநாடும்

நாடும் ஏழ்துன்றநாடும்

ஏழ்மதுரைநாடும் ஏழ்முன்பாலநாடும் ஏழ்பின்பால

ஏழ்துண்கரையநாடும் ஏழ்துறும்பனைநாடுமென்னும்

இந்த நாற்பத்தொன்பதுநாடும் துமரி கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழி

தலாற் குமரியாகிய பௌவமென்றாரென்றுணர்க. இஃது என்னை பெறுமாறெனின், ² “வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது, பஹுளி யாற்றுடன்

பன்மலையடுக்கத்துக, குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்பதனாலும், சுணக்காமலும் மகனார் நக்கீரனருரைத்த இறையனாப்பொருளுரையாலும்; உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகளீ முகவுரையாலும் பிறவாற்றாலும் பெறுதலும், அஃது அற்றுக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை தெற்கின்கட் குமரிக்கடலெனக் குறியாற் கூறினவர்கீழ்பான் மேல்பாற்கு எல்லகூறுதது என்னையோவெனின், நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும் தென்பாற்கெல்லை குமரியுப் பொளவமென்றும் கூறினமையான் ஒழிந்ததிசைசுட்கு ஒழிந்த பொளவம் எல்லை யென்பதாயிற்று; என்ன? "வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பொளவமென், திந்நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே" என்றார் சிகண்டியாநுமாகலின். அன்றியும் 'வடதிசைக்கண் வடிகொழிந்த திரிபுடைமொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லை கூறி ஒழிந்த திசைமூன்றிற்கும் திரிபின்மையாற் கடலெல்லைகூறினாரெனினு மமையும்.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமரிக்கடலும்; கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய குளிர்ந்த புனலையுடைய நல்ல நாட்டிடத்தென்க.

¹ ஓரீயினர், பிறலினர். ² சிலப்பதிகாரம், கக. கஅ - உஉ. ³ "வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக." (பி - ம்.) ⁴ 'முரிஞ்செயுர்'

அ. — வேனிற் கானை த.

உருக

ந - ள். மாட மதுரையும்.....வந்த நிவணென

இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும் அடை.

(இ - ள்.) மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும்

புகாருமென்னும் நான்கு

நகரிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யானையும்

சேனையும் இச்சொன்ன

முறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழமைந்த சிறப்பின்புடைய மாராணிய
மன்னனுக்கு மனமகிழுந்தணையாகிய இன்பத்தைத்தரும் இளவேனிலென்னும்
இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்;
விரைவு; என்னை? ¹ “வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து, மோரான்கு வருஉம்
வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த
பொருள வென்மனார் புலவர்” என்றாகலின். இஃது என்சொல்லியவாரோ
வெனின், காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி கிள்ளையும், யானை அந்தியும்,
சேனை மகளிருமாதலால் தேர் தென்னார்காவலும், புரவி ² கிள்ளிகாவலும், யானை
சேரமாள்காவலுமாகித் தானும் தன்சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பது
கருத்தது. அஃது, ³ “உருவி லாள் றெருபெருஞ் சேனை, யிலகம ராட்டி யெதிர்
நின்று விலக்கி” என்பதனாலும், ⁴ “மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை, புகரறு
கோலங் கொள்ளுமென்பதுபோல்” என. மேற்கூறுதலானுமுணர்க, “தின்பரித்
தென்றலந் தேருந் தார்புனை, வண்புரிக் கிள்ளையு மாலை யானையும், கண்கடைப்
படுகொலைக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புகுந்தன விரதி காந்தனே” என்றார்
பிறருமெனக்கொள்க.

அ - கூ. வளங்கெழு பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ள்.) வளமைபொருந்திய பொதியத்து முனிபயந்த இளங்காலாகிய
துதன் குயிலோனுக்கு

இசைத்தன னாதலானே காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம்
கோலங்கொண்மினென்னும் பொருள்பயப்பப்

பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலை யென்னும்

பாசஹையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும் சின்ன மூதி
காற்றதுதன்

தனக்குப் பணித்தமொழியைச் சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றுதன் - தென்றலாகியதுதன் ; இளையகாற்றுதனென்று
 மாயிற்று; ¹ காற்றுதன் - ஒட்டன் சேனை - மகலிர். கோலங்கோடல் - அக்கா
 ஸத்திற்கேற்பனவுகித்த முடித்துப் பூசிப் பூனுதல்; போர்க்கோலமென்றுமா
 யிற்று. படைபுள்படுவோன் - சின்னமுதி; “சேனையுள் படுநரை யானையி
 னேவி” என்றார் கதையிலும், பணிமொழி - காற்றுதன் பணித்தமொழி. பணித்
 தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; ² “மண்டல மேபணி யாய்” என்பது
 போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.

கச - அ. மடலவிழ் கானல்.....பள்ளி யேறி

¹ தொல்காப்பியம், வீனையல், கு. சச.

² சிலப். அ: க0 - கக.

³ கின்னி - சோழன்.

⁴ உகூஉகூ.

⁵ சிலப்பதிகாரம், இ: உஉச-இ.

⁶ திருச்சிறம். களஎ,

உருஉ சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்ணே
 மடலவிழங்கான

விடத்துக் கோவலனோடி ஊடுதலாலே தமிழளாய்த்
 தன்மனையிற்புக்க கரிய

மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவி
 அதற்குவிரும்பிப் பருவத்திற்குப் பொருந்த
 வானிலேயுறவுயர்ந்த மேனிலையில் ஒருபுக்கத்து

விலாமுற்றத்தே
யேறியென்க.

வினையாட்டினுள்ளென்றார், வினையாட்டுப்பூசல்
வினையாயிற்றென்னும் வழக் குப்பற்றி.

கஅ - ௨௨.

மாணிழை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ள்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட

இழையினையுடையாள் முத்தும் சுந்

தும் அக்காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் கடனாக
இடக்கடவ திறையாகலான்

முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட முலைமுற்ற

மாடிய பரப்பிலே அம்முத்தையும் சந்தையும்
கையுறையாக ஏந்தியென்க.

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும்
பூசியுமென்பதாயிற்று.

காணிக்கைகாட்டுவார் காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து
காட்டிவாராகலிற்.

கொங்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முலைக்குமுற்றம்
மார்பு.

௨௩ - க. அதிரா மரபின்.....இருக்கைய
ளாகி

(இ - ள்.) மாதவி பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி

ஏறிப் பூண்டு பூசி.

ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய
பதுமாசனமென்னும்

ஆசனத்திருந்து கோவைகலங்காமரபிணையுடைய யாழைக்
கையில்வாங்கிக் கண்

டத்தால் முந்தற மதுரகீதமாகப்பாடி அதுமயங்கிக்
கலத்தாற் பாடத் தொடங்.

கினவளென்க.

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநாலுள்ளி
நிற்றல் இருத்தல்

கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின்விகற்பங்கள்
பலவுள. அவற்றுள்

இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லையென
இருபகுதிய. அவற்றுள்

திரிதரவுடையன:—யானை தேர் புரவி பூணீழுதலியன;
திரிதரவில்லையென்பது

வகைப்படும். அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம்,
ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம்,

அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம்; மண்டிலம், ஏகபாதம்
எனவிலை; என்னை?

“பதுமுக முற்கட்டிதமே யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகம்,
தனிப்புட மண்டில மேகபாத, முளப்பட வொன்பது மாகுந், திரிதர வில்லையென
யிருக்கை யென்ப” என்றாராகலானும், ¹ “பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னு,

ளென்மெய்ப் பாட்டினு னிரக்க மெய்நிறீஇ, யொன்வினை யோவியர் கண்
னிய விருத்தியுட், டியத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத்

தாரணம் கெய்தி" எனப் பெருங்கதைப் கூறினமையானுக்கொள்க.

இனி நாடகநூலார் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையறையாற்றுகிறத் தொகைவரையறைகூறுவார், அவற்றை ஒன்பதினடக்கினுரெனவுணர்குஎன்னை? "ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருத்தி" என்றாராகலின்.

பெருங்கதை,

தருமதைச்சம்பந்தம், சச - அ.

அ.—வே னி ற் க ர னை த்.

உந்ந்

அவற்றுள்;
தலைக்கண்விநீதி யாவது - பதுமாசனம். இதனாற்சொல்லி
யது, அதிராமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப்
பதுமாசனமாகவிருந்த
வள் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக
மானதத்தானோக்கி எதிர்முக
மாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினாளென்பது. என்னை?
"முதற்க ணெதிர்
முக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய தோற்றமும்"
என்றாராகலின்.

யாழ்வாசிக்குமுறையை, "நல்லிசை மடந்தை
நல்லெழில் காட்டி, யல்லி
யம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற

தீஞ்சுவை நல்பாழ்,

மெய்ப்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின்
வாங்கி யிடவயி னிரீஇ,

மருவிய வினய மாட்டுதல் கடனே” என்பதனானறிக;

வினயம் - தேவபானி.

௨௭ - அ. வலக்கைப் பதாகை.....மாடகந்
தழீஇ

(இ - ள்.) வலக்கையைப் பதாகையாகக்
கோட்டி,ன்மிசையேவைத்து

இடக்கைநால்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவினென்க.

பதாகைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த
விரலெல்லாம் நிமிர்த்

தல்; என்னை? “எல்லா விரலு நிமிர்த்திடை யின்றிப்,

பெருவிரல் குஞ்சித்தல்

பதாகை யாகும்” என்றாராகலின். மாடகம் -
வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்

¹ ஆணியென்பதனுட்குறினாம்.

௨௯ - ௩௦.

செம்பகை யார்ப்பே.....விரகுனி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம். அதிர்வென்னுநான்கினும்

செம்பகை தாழ்ந்த

விசை = இன்பமின்றியிசைத்தல் ; ஆர்ப்பு

மாத்திரையிறந்த சுருதி = ஒங்க

விசைத்தல் ; கூடம் இசைநிறவாதது = தன் பகையாகிய

ஆறுநரம்பினிசையிற்

குன்றித் தன்னேசைமழுங்கல்; அதிர்வு
நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க.

இதனை, “இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம் பகைய
தாருஞ், சொன்ன

மாத் திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே,
மன்னிய விசைவ ராது

மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென
நாட்டி னாரே” என்

பதனாக்கொள்க; இது பஞ்சபாரதீயம்.

அன்றி, “செம்பகை யென்பது பண்ணோ டிளரா,
வின்பமி லோசை

யென்மனார் புலவர்”, “ஆர்ப்பெனப் படுவ தனவிற்
திசைக்கும்”, “கூடமென்

பது குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது

மழுங்கியிசைப் பதுவே”, “அதிர்

வெனப்படுவ திழுமென வின்றிச், சிதறி யுரைக்குந
ருச்சரிப் பிசையே” எனக்

கூறினாருமுளர். இவைநான்கும் மாக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்;
என்னை? “நீரிலே

நிற்ற லும்குதல் வேத னிலமயக்குப், பாரிலே நிற்ற
லிடிவீழ்த னோய்மரப் பாற்

படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடி கூட
மதிர்வுநிற்றல், சேரினேர்

பண்க ணிறமயக்குப் படுஞ் சிற்றிடையே” என்றார்.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட பனகரம்புநான்கும்
புகாமல் நீக்கும்விர
கைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்க.

நக - உ. பிழையா மரபின்.....இறுவாய்க்
கட்டி

¹ சிலப்பதிகாரம், காணல்வரி, பக். ௨௦௩.

² சீவகசித்தாமணி, எகசு - சு. உரை. மேற்.
௩௦

௨௩௪ சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மயங்காமரப்பிண்டைய
இப்பதினாற்கோவையாகிய சகோட
யாழை உழைகுரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன்முதலேழிலும் முற்றேன்றியது தாரம்;
“தாரத்துட் டோன்று

முழையுழை யுட்டோன்று, மோருங் குரல்குரலி
னுட்டோன்றிச் - சேருமினி,

யுட்டோன்றுந் துத்தத்துட் டோன்றும் விளரியுட்,
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு” என்பதனால், தாரத்தில்
முதற்பிறப்பதாகிய உழைகுரலாய்க் கைக்கிளை

தாரமாகிய கோடிப்பாலை முதற்பிறக்கக் கட்டியென்க.

நட. - ச. இணைகளை.....எய்த நோக்கி
 இணை களை பகை நட்பென்று சொல்லப்பட்ட நான்
 கினும்; இணை-இரண்டு
 நரம்பு; என்னை? “இணையெனப் படுவ கீழு மேலு, மணையத்
 தோன்று மளவின
 வென்ப.”

கிளை-ஐந்துநரம்பு; என்னை? “கிளையெனப்
 படுவ கிளக்குங் காலைக், குரலே
 யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு
 மென்ப.”

பகை - ஆறும்மூன்றும்; “நின்ற நரம்பிற்
 காறு மூன்றுஞ், சென்றுபெற
 நிற்பது கூடமாகும்.” கூடமெனினும்
 பகையெனினுமொக்கும்.

நட்பு - * நாலுநரம்பு.....

(இ - ள்.) இந்நான்கனுள்
 இசைபுணருங்குறிநிலையைப் பொருந்தநோக்கி
 யென்க.

நட. குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்—(இ
 எமித்து இளிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

- ள்.) குரல்முதலாக

இனி வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்றார். ‘

‘குன்றாக் குரற்பாதி

தாரத்தி லொன்று, நடுவ ணீணைகளை யாக்கிக் -
கொடியிடையாய், தாரத்தி

லொன்று விளரிமே லேறடவந், நேரத் ததுகுரலா
நின்று.” என் - னின்,

உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைநிற்க
இடமுறைதிரியுமிடத்துக் குரல்குரலாயது
செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாதிபும் தாரத்திலொன்
றும் இரண்டின் அந்

தாரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே நின்ற ஓரலகை
விளரியின்மேலேறடவிளரி

குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம். இம்முறையே துத்தம் குர
லாயது செவ்வழிப்

பாலையாம். † இனி குரலாயது அரும்பாலையாம்.
கைக்கிளை குரலாயது மேற்

செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம்.
என அந்தரமைந்து

நீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தார
நரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்றது “தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப்படர”
என்னுஞ்சூத்திரவிதியா

னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடித்து
தாற்றுமுகுன்று பண்ணும்

பிறக்கும்; அவற்றுள் செம்பாலையுப்பிறக்கும் பண்கள்:—பாலையாம், நாகராகம்,
ஆகரி, தோடி, கௌடி, கார்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரியெனவிலை.
பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின் அவற்றை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க

“நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாற்படு திறனும்
பட்டு னெனப் படுமே”

என்றார்.

(பி - ம்.) * 'தாலாததம்பு, சிங் ஐந்தாததம்பு, பகை ஆராததம்பு.' † 'விளிரகுரலாய்த்'

அ.—வேனிற் காதை.

உருநு

ருநு - சு. அன்றியும்.....ஏழினும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இளிகுரலாக வாசித்தலையன்றி
முற்கூறியவகையே.

ஐந்து நரம்பானமுறைமையின் ஏழுநரம்பும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

ருள - சக. உழைமுத

லாகவும்.....நலம்பெற நோக்கி

உழை குரன்முதல் உழை குரலீருவுள்ள
நான்கிற்கும் அகநிலைமருதமுதற்

பெருகியன்மருதம் ஈருவுள்ளநான்கும் நிரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்தமுறையே உழைகுரலாய்
கோடிப்பாலை அகநிலை

மருதமாகவும், உழைஞரலாய்க் கைக்கிளைஞரலாய்
 மேற்செம்பாலை புறநிலைமருத
 மாகவும், குரல்குரலாய் செம்பாலை
 அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாய்த்
 தாரங்குரலாயவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும்
 இச்சொல்லைப்பட்டசாதிப்
 பெரும்பண்ணையும் ஓசையினிமைபெற
 நாக்ஓயென்றவாறு.

சஉ. மூவகை யியக்கமு முறையுனிக் கழிப்பி

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும்
 மூவகைப்பட்டசுருதியும்
 நிற்குநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழிலைக்
 கழித்தென்க.

சங - ச. திறத்து
 வழிப்படுஉம்.....பூங்கொடி மயங்கி
 (இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள
 இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட்
 புறநிலைமருதப்பண்ணை வாசித்தலிலே மயங்கியென்க.

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும்
 திறத்தில் மயங்கியென்று
 மாம்.

சரு - எக.

சண்பக மாதவி...!.....கொணர்க வீங்கென
(இ - ள்.) அங்ஙனம் கண்டத்தினும்

கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய

பூங்கொடி பசந்தமேனியளாய் நறியவானியாலே
பெரியநிலமுமுதையுமாண்ட

ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனாகிய
காமராசனையாலே ஒரு

முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு
முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும்

தொழுதிறைஞ்சப்படும் அவன்திரு

நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய

ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த
பூவின் மணமாறுபடும்

செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி
எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த

தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய

வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயல

தாகியதோர் பித்திகையினது கொழுவியமுகையாகிய

எழுத்தாணியைக் கையில்

வாங்கிக்கொண்டு அதனைச்செம்பஞ்சின் குழம்பிற்றோய்த்து உதறி எழுதுகின்ற
வள் உலகின்மிக்க உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழுந்துணையோடு புணர்விக்கும்
இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால் நெறிப்படச்செய்யான்;
அவனேயன்றிபும், அந்திப்பொழுதின்கண்ணே அரும்புகின்ற விரகவிதனத்தின்
மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும் இன்றுண்டான பண்பன்றிப்
பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலால் புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும்

தணந்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவாளியாலே இன்பநுகருமுயிரைக்கொண்டு
விடுதல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை அறிமினென்றுகொண்டு அறு

உரை

சிலப்பதிகாரம்

பத்துநால்வகைக்கலைகளும் வழிபட்டுப் புகழ்ந்தொழுக
அவற்றுட் பண்களும் திறங்களுமாகிய அவை
புறங்கூறப்படுநாவில் முற்றாத மழலைச்சொல்லோடே
அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நீனைவுமிகும்
மாலேக்காலத்தே வசந்த மாலையை வருகவெனவழைத்து
இம்மாலையிலெழுதிய பொருளையெல்லாம்
கோவலற்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே
கொணர்வாயாகவென்று ளென்க.

தமாலம் - பச்சிலை. கருமுறை - பித்திகை. கத்திகை
- தொடைவிசேடம். இடைநிலம் - தொடைநடு.
தாழைமுடங்கல், இருபெயரொட்டிமாம். போக் கும் -
பேர்கவிடும். செவ்வி - மனோரதமுமாம். அலத்தகச்சேறு -
செம்பஞ்சுக் களி.

1. திங்கட்செல்வன் - "கால முலகம்"
என்னுஞ்சூத்திரத்துள் ஞாயிறு திங்களென்பன
உயர்திணைமேலனவாய்ப் பாஸ்பிரிந்திசையாவெனவும்,
"நின்றங் கிசைத்த லிவணியல் பின்று" எனவே

நின்றமுறையானே ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல்
 இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், “இசைத்தலு முரிய
 வேறிடத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல்
 உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய ; ஈறுதிரிந்து வாய்பாடு
 வேறுபட்டவழி யென்றாராகலின், இதுவும் ஈறு திரிந்து
 திங்கட்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு
 வருவன்வற்றிற் கும் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய
 செல்வனைப் பண்பொட்டுவிடுக்க.
 செவ்வியனல்லன்: செம்மை - நடுவு நிலைமை ;
 “செவ்வியான் கேடும்” எனவும், “செவ்விய ரல்லார்”
 எனவுங்கூறினமையின். பொழுதிடைப் படுப் பினும் -
 சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும் ;
 என்றது ஊடல் நீட்டப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஓதன்
 முதலியவற்றாற்சென்று குறித்துக் கூறும் பருவம் பொய்த்தல்.
 வாளியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் -
 காமலின்பத்தைகருமுயிர். இறும்புது - புதுமை.
 அறிந்தீமின் - அறி மின்; பகுதிப்பொருள் விசுதி.
 புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான நா; புறங்கூற்று
 - நிகரல்லார் தம்பொருளையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு
 பவாகலின் இவைபுங்கூறின; இவற்றைப்
 பழிக்குநாவெனவுமாம். தனைவர் யவிழ்ந்த - கட்டுக்குலைந்த;
 என்றது தன்வரைத்தன்றாதல்; என்னை? “பஞ் சிறை
 கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை
 கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வல்குல், வெஞ்சிறைப்
 பள்ளி யாக விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க
 லாதார் தம்பரி வொழிக வென்றாள்” என்றார் பிறரும்.

தனிப்படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய்
 அரிதாய் அகத்தே சுட இருக்குங்காமம். வினேதல் - முற்றுதல்.
 மழலையின் - மழலையோடே. படருது மாலை - நினைவுமிகுமாலை;
 படர் - துன்பமுமாம். துணிபொருள் * மறத்தலால்
 வருந்தண்டம்; திருவாணைக்குமேலாய ஆணை
 இல்லையென்பதுவழக்கு. அளி

த்து - இனிமைபாற்கொடுத்து; “உணர்த்தியு மண்ட மாணையி னிறைஞ்சும்”
 என்ப. கத்திகையிடைநிலைத்தியாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்த.

¹ சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௨௯, பார்க்க. ² திருக்குறள்,
 ௧௧௯௯.

³ தாலடியார், புல்லறிவான்மை, ௨.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, ௧௫௬௮.

* (பி. ம.) ‘இறுத்தலால்’

அ.—வேனிற் காதை.

௨௩௭

தூணிபொருளென்பதற்குத் தீர்ந்தபொருளெனினுமமையும். அளிக்கவென்னுது அளித்துக் கொணர்கவென்றான், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி அதன்புறக்கழுத்திற்கேன்றிய திங்களெனிற பிறையாம்; ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் ¹ “வைகறை யாமத்து, மீன்றி கழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு, லாழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப.....நெடுங்கடைகழிந்து” என்பதனும் பூருவபக்கத் துப் பதினாமைப்பக்கமாதலான் அதனோடும், ² “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண, வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே றுமெனு, முரையு முண்டு” என்பதனோடும் பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறுகூறுதல் பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும் முடிவும் கடலாட்டிம் புல்வியும் புறப் பாடும் வதிச்செலவும்பொறையுயிர்த்திருப்பும் நிறைபதிப்புதலும் தீதுறநாளும் ணர்தீப்பாடும் முதனடுவிறதியாகக் கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட் கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவாள், தந்தைதாய் ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாகிய

மாலையென்னும்பாணையின் பிடரிற்றிற்றந்த
செவ்வென்னென்றெனினுமமையும். செவ்வியனல்லை
புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந்
தார்க்கும் ஒருதன்மையனல்லெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையளாகிச் சேர்த்தித்
தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக்
கேட்டனள் ; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச்
செவ்வியளாகி அனைஇக்
கைக்கொண்டு எழுதிக் கூய் அளித்துக் கொணர்க
நங்கென்றென வினை
முடிக்க.

௪௨ - ௩. மாலை வாங்கிய.....கோவலற் களிப்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மாதவிசூத
அம்மாலையைவாங்கிய வசந்தமாலை
போய் எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகிணையுடைய
கோவலனைக்கண்டு அவ
னுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.
போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

௪௪ - ௪. திலகமு

மளகமும்.....கண்கூடு வரியும்

இனிக் குரவையும் வரியுமென்னுமிரண்டனுள்,
வரிசூறுவார், அதனை
இவள் தொழிலாகச் சார்த்திக்கூறுகின்றார்:—

வரியாவது - அவரவர் பிறந்தநிலத்தன்மையும்
பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன்
மையும் தோன்ற நடித்தல்; என்னை?
“வரியெனப்படுவது.....வழங்
கல்” என்றாராகலின்.

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி,

உள்வரி, புறவரி,

கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி,
எடுத்துக்கோள்வரியென; என்னை? “கண்
கூடு.....நெறித்தே” என்பவாகலின்.

¹ சிலப்பதிகாரம், கல்: ௧ - ௮; ² சிலப்பதிகாரம், உரு: ௧௧௨ - ௧.

உரு ௮

சிலப்பதிகாரம்

அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரியதரிசனம்; அஃதாவதுகாட்சி; அஃது ஒரு
வர்கூட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குகிலைமை; என்னை? “கண்கூடென்பது கரு
துங் காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத்
தென்ப” என்றாகலின்.

(இ-ள்.) சிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட திலகமுதலியவற்றை
புடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநோக்கத்தோடே என்மேற் காதலையுடையான்

போற் றோன்றி முதற்கண் எதிர்முகமாகநின்ற நடித்த நடிப்பும்,

எ.அ - அரு. புயல்சுமந்து.....காண்வரிக் கோலமும்

“காண்வரி யென்பது காணுங்
தந்து நீங்குந் தன்மைய தாகும்.”

வந்த பின்னர் மனமகிழ் வுறுவன;

(இ - ள்.) புயல்சுமந்துவருந்திக் கதிரைப்பொழியும்

மதியிடத்தே கயல்க

ஞலாவித்திரிகின்ற

செவ்வியோடே

பாலைப்பொதிந்த

பவளத்தைத்திறந்து ஒளி

யைத்தருகின்ற முத்தையொத்த

நகைநலத்தைக்காட்டி

வருகவெனவந்து போக

வெனப்போகிய

கரிய

நெடிய

கண்ணாளுடைய

காண்வரியென்னுங்கோலமும்,

இளமுத்தென்றார், ஒளிபெறுதல்கருதி.

இளநாகீன்றமுத்தென்னிணுமமையும்.

அச - க.

அந்தி மாலை.....உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேற்றுருக்கொண்டுநடித்தல்; என்னை? “உள்வரி
யென்பது ஊர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிறிதோ ருருவம், கொண்டுங்
கொள்ளாது மாடுதற் றுரித்தே” என்றாராகலின்; பாண்டவர் பிறிதுருவம்
கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அரசர்.

(இ - ள்.) யான் ஊழப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலைவந்ததாகப் பிரிவாற்
ருமலிரங்கி என்சிறைதரோய்மிகும் வறுமையைத் தானறிந்து கிளியொத்த
கிளவியையும் மடப்பம்பொருந்திய அன்னத்தையொத்த நடையினையும் களித்த
மயில்போலுஞ் சாயலினையுங்கரந்தனளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனது
சிலதியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து நின்றநாடித்த உள்வரியென்னு
நடிப்பும்.

கூ0 - கூ௩. சிலம்புவாய் புலம்பவும்.....புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடனணையாது புறத்துநின்று விளையாடுவது; என்னை? “புறவரி யென்பது புணர்க்குங் காலை, யிகைப்ப வந்து தலைவன்முற் படாது, புறத்துநின் ருடி விடைபெறு வதுவே” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) கலங்களைப் புணையவும்பெறாத துசுப்பினையுடையாள் சிலம்பு வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும் என்றகாதலையுடையாள் போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால் தன்மைதிரிந்த எனது வறுமையைறிந்தம் என்னுடனணையாது புறம்பேநின்ற நடித்தநடிப்பும், துசுப்பினள் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு

புறவரியென
நோக்கியும் நின்றாடிய

புறவரியென

கூ௪ - கூ௧௧. கோதையுங் குழலும்...கிளர்வரிக் கோலமும்

அ.—வே னி ற் க ா தை.

உ௩௯

கிளர்வரியென்றது - நடுநின்றார் இருவருக்கும் சந்துசொல்லக் கேட்டுநிற் பது; என்னை? “கிளர்வரி தோன்றி யவர்வா, யிருபுற

யென்பது கிளக்குங் காலை, யொருவ ருய்ப்பத் மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற் பதுவே” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன்

பின்னிடையெவருத்தத் தோன்றி

வந்தனுகாதே புறவாயிலேவந்துநின்ற சிஸ்தியர் வார்த்தைகேட்டு மறுமாற்றஞ் சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லைக் கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு

தளர்ந்தமெனியினையும்

அழகியகூந்தலினையுமுடையாள்

புலவியாற்போகின்றாள்போல நடித்துப்போன

நடிப்பும்,

இதனாற்சுறியது : யான்புணர்ச்சிநிமித்தமாகப் புலந்து தன்சிஸ்தியர்க்குச் சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்துசொன்னேனாக நடித்துப்போன நடிப்பென்றபடி.

க0௨ - ச. பிரிந்துறை

காலத்து.....தேர்ச்சிவரி யன்றியும்

தேர்ச்சிவரியென்றது - நாயகன்கிளைகட்குத் தன்னுன்பங்களைத் தேடித் தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? [“தேர்ச்சி யென்பது தெரியுங் காலேக்,] கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவாருன், பட்டது முற்றது”கிளைஇ யிருந்து, தேர்ச்சியோ டிரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்” என்றாகலின்.

(இ - ள்.) நான் பிரிந்துறைபொழுதில் தான் பிரிவாற்றாது வருந்தின ளாகப்பாவித்த எனது மிக்க கிளைகட்குத் தனது மிக்க துயரத்தைத் தன்மயக் கத்தாலே தேர்ந்துதேர்ந்து சொல்கின்றாளாகநடித்த நடிப்பும்; அதுவன்றியும்,

க0௩ - ச. வண்டலர் கோதை

.....காட்சி வரியும்

காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்தத்தைப்.

பலருங்காணும்படி நடித்தல்;

என்னை? “காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலேக், கெட்ட

மாக்கள் கிளைகண்.

டவர்முனர்ப், பட்டது கூறிப் பரிந்துநிற் பதுவே”
என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) வண்டலர்த்துங்கோதையயுடையாள்

மாலைக்காலத்தின்கண்

ணையங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும்

தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடிப்பும்,

க0௭ - அ. அடுத்ததித் தவர்முன்.....

...எடுத்துக்கோள் வரியும்.

எடுத்துக்கோள்வரியென்றது - தான் கையறவெய்தி

வீழ்ந்தாளாகவீழ்ந்து

பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்தல்; என்னை?

“எடுத்துக் கோளே யிசைக்

குங் காலை, அடுத்ததித் தழிந்து மாழ்கி யயலவ,

துக் கோளே” என்றாராகலின்.

ரெடுத்துக் கோள்புரிந்த தெதித்

(இ - ள்.) அவர் முன்பு தான்

மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை அவர்

எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கோள்வரியென்னுநடிப்பும்,

க0௯ - க0. ஆடன் மகளே.....பைந்தொடி

தனக்கென

(இ - ள்.) ஆயிழாய்! பைந்தொடி நாடகமகளாதலான் இங்கன நடித்தல்
அவட்கு இயல்பன்றோவென் நுகறவென்க.

உசு0

சிலப்பதிகாரம்

இவற்றாற்கூறியது: முன்பு தான் இவளோடு கூடியும்

ஊடியும் செல்கின்ற

காலத்து இங்ஙன நடித்தநடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய

கண்கூடுமுதல் எடுத்துக்

கோளிராயுள்ள வரி எட்டினோடும் சிலேடித்துக்கூறிய

கோவலன் நாடகமக

ளிர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமை யன்றோவெனச் சொல்லி

ஒலையை மறுத்தா

னென்பது.

ககக - ச.

அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.) அழகிநையுடைய பொற்றோடணிந்த

திருமுகத்தையுடைய

ஆயிழையெழுதிய அழகிய தாழந்தோட்டுத்

திருமுகத்தைக் கோவலன்

மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய

வசந்தமாலை மாத

விக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோமி - பொற்றோடும்,
விரைவு.

தாழந்தோடும். துணைவு-

ககடு - அ. மாலை வாரா

ராயினும்.....மாதவி தானென்.

துணைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனான் ஆற்றாளாகியதலைவியை ஆற்று
வித்தற்பொருட்டித் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட
மொழிகின்றாளாகலின், இன்னும் இம்மலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா
யினும் காலைப்பொழுதில் ஈண்டி நாம்

காண்போமெனச்சொன்னாள்; சொன்ன

வள் தானிருந்தமரைமளிக்கண்ணே செயலற்ற

நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தாள்; வீழ்ந்

தவள் அமளிமிசையே இமைபொருந்தாமற் கிடந்தனள்;

அவள் யாரெனிற

கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவி தானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப

அவன் பாடிபெற்றனவென்றுசொல்லி

மறுப்ப அதனைக்கட்டிரைத்தவளுக்குக்

காண்குவமெனச்சொல்லிப் பொருந்தாது

வதிந்தனளென்க. வதிதல் - தங்குதல்; பொருந்தாதுவதிதல் -

தன்கொழுநனைக் :

கடாதுவதிதலுமாம்.

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பர்.

ஊழனி ரெல்லாகாண்.

(இ - ள்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோரில் ஊழனவர்களை!
நீயிரெல்லாம் அநங்கன் திருவானையே; கூடுமினென்று குயிற்குலங்கள் சாற்றி;¹
இங்ஙனம் பிரிந்து சால்நீதித்லால் ஆற்றாளாகி
இளவேணிற் பொழுதில் நின்னோடு
கலந்தாளுடைய மெல்லிய பூவினெழுதிய திருமுகத்தை,
கானலிடத்து அவன்;
பாடியபாட்டிற்கு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென்று
ஒலையை நீட்டினானென்க.

அ.—வேணிற் காதை

முற்றிற்று.

ஒனபதாவது

க னு த் தி ற மு ரை த் த க
ர கை த.



¹ அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை

² நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகன்மாய்ந்த
மாலே மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்

கோலங் கொடியிடைபார் தாங்கொள்ள
மேலோர்நாண்

⑥ மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் ருன்சோர மாலதியும்
பார்ப்பா நெடுமனையா னென்மேற்
படாதனவிட்

டேற்பன கூறுரென் றேங்கி மகக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யாணைக்
கோட்டம்

30 புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்*வாயி
லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம்
வேற்கோட்டம்
வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான்
வாழ்கோட்ட

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - ந. தூவி விளக்கேற்றியென்க.

ந - ச.

இரவிற்கோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்குஆம்படி
நொய்தானவை உடுத்தும் புனைந்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (பா) மேலைநாள் - முன்னோர்நாள்.

சு. சோர - சாய.

எ. படாதன - இல்லாதன.

க. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம்
நிற்குங்கோயில்; சாந்திகரைக் கோட்டமென்னுமாம்.

க0. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர். பகல்வாயில் -
பகற்றோற்றுக்கிறவாயில்; கீழ்த்திசை.

க0 - கக. உச்சிக்கிழான் - சூரியன்; அன்றி,
பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான்-

பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென்றுமாம்.
ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகை ஸாயம் நிற்கும்கோயில்.

வேற்கோட்டம் - முருகன்கோயில்.

கஉ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்கிறகோயில்.
புறம்பணையான்-

மாசாத்தன்; புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று.

¹ க - உ: மூலம். அ - க0.

² இ - கக: சிலப். க0: எஅ - ஊ.

³ சிலப். க: சக.

(பி - ம்.) * 'வாயினுச்சி'

நக

உசஉ

சிலப்பதிகாரம்

¹ நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம்
புக்கெங்குந்

தேவிர்கா ளெம்முறுநோய் * தீர்மென்று
மேவியோர்

கடு பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்
கேசும் படியோ ரிளங்கொடியா † யாசிலாய்
* செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர்

வரங்கொடார்

பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே
கையிற்

படுபிணந்தா வென்று பறித்தவள்கைக்

கொண்டு

உரு சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற்
சென்றாங்

கிடுபிணந் தின்னு மிடாகினிப்பேய் வாங்கி
மடியகத் திட்டாண் மகவை யிடியுண்ட

மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக் கச்சாத்த

* † னஞ்ஞைநீ யேங்கி யழலென்று முன்னை

உரு யுயிர்க்குழவி காணையென் றக்குழவி
யாயோர்

குயிற்பொ தும்பர் நீழற், குறுக
வயிர்ப்பின்றி

மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்

தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலா யே

மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட்

கேள்வித்

கரு. நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான
அருகர்கோயில். நிலாக்கோட்

டம் - சந்திரன்கோயில்.

கரு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற
ஐயன்கோயிலிலே.

கசு. ஏசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி. ஓர்
இளங்கொடியாய் -

ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கசு. படுதல் - உண்டாதல்.

(பா) பறித்தாள் - பறித்து.

உஉ. மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத்
திட்டான்' என்றாராத

லால்.

(கசு) பிணந்தாவென்றுசொல்லிப் பறித்து (உஉ)

வயிற்றிடத்திட்டா

ளென்க

உள. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து;
புடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

மடியாகியபுடைவையை

-
- ¹ தொல்காப்பியம், தொகை. கு. கக - ந. மேற்
 - ² செவ்வைச்சூடுவார்பாகவதம், கு-ஆம் கந்தம், கக.
 - ³ அஞ்ஞை - அன்னை; தணிகை. சீபரி. இளக.

கு-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

- ⁴ நான்மணிக்கிழகை, கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம.) * 'தீர்மினெனமேலி' † 'ஆசிலாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

கூ—களுத்திறமுரைத்தகாதை.

உசாந்

நூ துறைபோயவார்முடிந்த பின்ன
ரிறையோனார்

தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத்

தந்தைக்குந்

தாயர்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து

மேய்நாட்

டேவந்தி யென்பாண் மனைவி யவளுக்குப்

பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று

மேவித்தன்

௩௫ + மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து

நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் !

தாமெர்ழி

யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்

தீர்த்தத் துறைபடிவே நென்றவனைப்

பேர்த்திங்நன்

மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன்

மேலிட்டிக்

௪௦ கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள்

வாட்டருஞ்சீர்க்

கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்

மெண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி

யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடு தூஉய்ச்

சென்று

பெறுக கணவனோ டென்றாள் பெறுகேன்

௩௦. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

௩௧. தாயத்தார் - ஞாநிகள்.

௩௨. கடன் - உதகக்கிரியை; பலிகன்மம் (117)

மேவினாள் - மேயினவள். ௩௩. பூவந்தவுண்கண் -

பூப்போலுமுண்கண். பொறுக்கென்று - பொறுப்

பனவாகவென்று; தெய்வயாக்கையாதலாற்

பொறுதென்று பொறுப்பித்தா

னென்க. மேவி - கூடி.

௩௮. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகன்றவனை
யென்க.

௩௮ - ௪௦. கணவன் துறைபடிவேனென்று

அகன்றனனாதலால், அவனைப்

பெயர்த்து இங்ஙனம் மீட்டித்தருவாயென்று உலகத்து
ஒன்றன்மேலிட்டிச்

சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் தூவியிருப்பாள்.

௪௨. இனையளாய் - வருத்தத்தளாய்; இனையத், ஈறுகுறைந்து இனைய
யிற்று.

௪௩. தூய்ச் சென்று - இதற்குப்பரிசுரமாகச் சாத்தற்குத்தூவிப் பின்பு
கண்ணிபாற்சென்று; கண்ணியிடத்தே தூவியென்பாருமுளர்.

கரு - ச. சென்று பெறுக கணவனோடென்றான். கட்டமென ஒரு சொல் வருவிக்க; கணவனொடுகூட்டம் பெறுக; உருபுநிற்கப் பொருடொக் கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு பெறுகவென்றான்.

(பி - ம்.) * 'கடன்செய்து' † 'மூவாவெழினலம்'
வனகன்றனனாப்போய்'

‡ 'தாமெழியாளார்த்தகண்'

உசச சிலப்பதிகாரம்

சடு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கன்வின
லென்கை

பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட்
பட்டேம்

பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ருரா ரிடுதேளிர்
டென்றன்மேற்

கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென்
றதுகேட்டுக்

ஊ காவலன் முன்னர்யான் கட்டுரைத்தேன்
காவலனே

நீக்குற்ற நீங்குமொன் றுண்டா
 லுரையாடேன்
 நீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடஇ
 நீக்குற்ற
 முற்றேனெ நெற்ற வுறுவனே டியானுற்ற
 நற்றிறங் கேட்கி னகையாகும்
 பொற்றொடஇ
 ௫௫ கைத்தாய் மல்லை கணவற் கொருநோன்பு
 பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற்
 போய்க்கெடுக வுய்த்துக்
 கடலொடு காவிரி † சென்றலைக்கு
 முன்றின்

சடு. கடுக்கும் - ஐயுதம். கனவினால் - கனவினிடத்து.

சக. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக.

வர் தொழிலுமாம்.

போய்ப்பட்டேமென்று இரு

சஅ. இடுதேளிட்டு - தேன்கொட்டப்படுவார்

காணாமல் தேளல்லாத

தொன்றை மறைய மேலே போகட்டிப்

பயப்படப்பண்ணுதல்; தேனென்று

பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

சக. கோவலற்குற்றதென்றது,

பழிமொழியாதலால்.

சஅ - கூ. என்றன்மேற் கோவலற்கு
உற்றதோர்தீங்கென்று சொல்ல;
சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

நடு - நுக.

காவலனோர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டால் - காவலன்பாடும்
ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால். உரையாடேன் - பொல்லாக் கனுவாதலால்
உனக்குச்சொல்லேன்; ¹ “உரையா, ரிழிதக்க காணிற் கனா” என்றாராத
லின்.

நடு. தீக்குற்றம் - கொடியகுற்றம்; அஃதாவது
முலைதிருகியெறிதல்.

நுக. உறுவன் - மிக்கோன்; என்றது கோவலனை.

நசு. நற்றிறம் - இருவரும்.

தேவலோகம்புகுதவுள்ள நன்மை. நகையாரு
மென்றான், அதன்மிகுதிரினைந்து. எனவென
ஒருசொல்வருவிக்க.

நடு. கைத்தல் - அவனாஸ் வெறுக்கப்படுதல்.

நசு. உய்த்து - நீரையுய்த்து.

சச - நுக. என்றது: நீசொன்னபடியே கூட்டம்பெறுவேன்; ஆயினும்
ஓரையமுண்டு, கண்டகனாவாலேயென்று கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனாக்
கொண்டி வருந்தவேண்டா; நீ அவனாஸ் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்லே.

கூ—கலத்திறமுரைத்தகாதை.

உசடு

மடலவிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுள்

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டந்

துறைமுழ்கிக்

கூடு காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் †

கணவரொடு

தாமின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார்

போகஞ்செய் பூமியினும் பேர்ப்ப்பிறப்பர்

யாமொருநா

‡ ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கவ்

வாயிழையான்

§ பீடன் றெனவிருந்த பின்னரே நீடிய

கூடு கோவலன் போலுங் கடைத்தலையான்

வந்துநங்

கோவல னென்றாளோர் குற்றினையாள்

கோவலனும்

பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன்.

பைந்தொடி

வாடிய மேனி வருத்தங்கண் || டியாவுஞ்
 சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிக்
 ௭() குலந்தரு வான் பொருட் குன்றந் தொலைந்த
 விலம்பாடு நா னுத் தருமெனக் கென்ன

௩௮ - கூ.

சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமுமென்னும் பேரையுடையன ;
 முற்று.

௩௩ - கூ. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக

ஒருநோன்பு தப்பினாய் ;

அதற்குப் பரிகாரமாவது இந்தக்குண்டம் படிந்தாடிக்
 கோட்டந்தொழுதல் ;

தொழுவார் கணவரொடுகூடி இன்புறுவரென்று சொல்ல,
 கண்ணகியும்.

கூச. பீடன்மெனவிருந்த

யன்மென இருந்தகாலே.

பின்னர் - குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமை

கூரு - கூ. காவலன்போலும் கோவலன்

கடையிடத்தானென்று மாறி

யுரைக்க; அன்றித் தூரத்தே பார்த்து ஐயுற்று

நங்காவலன்போலுமென்று

அவன் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து

கோவலனென்றொளினுமாம்; கோவ

லன்வந்து நங்கடைத்தலையான்; அவன்றான் நெடுங்காலம்
நம்மை நீங்காக்
குறிப்பிணையுடையனென்றொளனி னுமமையும்.

சுசு - எ. சிலதிகூறுதலும் கோவலன் உட்புகுந்து.

(சு) கொடியிடையார்தாம் கோலங்கொள்ளாநிற்க,
கோவலன் (சுஎ) பாடமைசேக்கையுட்புக்கென்க.

அக்காலத்தே (சுசு)

சுசு. சலம் - பொய். சலதி - பொய்ச்சி.

ஆடி - அனுபவித்து.

எ0. குலந்தருவான்பொருள் - தாய்த்தாரால்
தரப்பட்டபொருள்.

எக. இலம்பாடு - வறுமை.

¹ தொல். புள்ளி. கு. உக - ந, வ. உரிச். கு. சுஉ - ந, தி - வி. கு. சுஉக,
உஅக - உரை, மேற்.

* (பி - ம்.) 'குண்டத்துறை' † 'கணவனொடு'
‡ 'பீடன்றென்வுரைத்தபின்னரே' || 'யாதும்'

† 'ஆதேமோவென்ற'

உச்சு.

சிலப்பதிகாரம்

நலங்கேழ் முறுவ னகைமுகங் காட்டிச்

* சிலம்புள கொண்மெனச் சேயிழை கேளிச்

சிலம்பு முதலாகக் சென்ற கலனே

எடு † நெந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன்

மலர்ந்தசீர்

மாட மதுரை யகத்துச்சென் றென்னோடிங்

கேடலர் கோதா ; யெழுகென்று நீடி

வினைகடைக் கூட்ட வியங் ற் கொண்டான்

கங்குற்

கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

வேண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்

மாதவிதன் சொல்லை || வறிதாக்க—முதை

வினைகடைக் கூட்ட வியங் ற் கொண்டான் கங்குற்

கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

எசு. சிலம்பு முதலாகவென்றான்,
வாணிகஞ்செய்வதற்கு; முதலீடென்ப
ராகலான். சென்ற கலன் - முன்பு வாங்கியழித்த
ஆபரணம்.

எரு. உலந்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எசு) மதுரையிடத்துச்சென்று (எரு)
நாட்டுதலுற்றேனென்க.

எள. நீடி - நெடுங்காலநின்று.

எஅ. வியங்கொண்டான் - வினையினது ஏவலைக்
கொண்டான்.

எஎ - அ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எஅ - க. கங்குலை இடத்துநின்றும் சுடர்

போக்குவதன் முன்னென்க;
என்றது, இருளிலேபோதல்பற்றி.

“காதலிகண்ட”

மாதவிதன்சொல்லை வறிதாக்கவென்றது, வேனிந்நாளை யிற்
1 ‘காலேகாங்குவம்’ என்றவார்த்தையை. முந்தை

மூதையாயிற்று.

சிலப்பதிகாரம், அ: ககக.

(யி. - ம்.) * சிலம்புகொண் மோவெனச் சேயிழைகே
ளிந்தச் சிலம்பு † உலர்த்த
பெரும்பொருளீட்டிற்றேன் ‡ 'எழுகென்னமுதை' §
¶ 'கொண்டார்'
'கொண்டார்' || 'வறிதாக்கி'

க. — கருத்திறமுரைத்தகாதை.

உசௌ

க - ச. அகனகர்.....தாங்கொள்ள

(இ - ள்.) கொடியிடையார், அகன்ற மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த
மாலுக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த முல்லையின்து ஒளிமலரை நெல்லோடே
துவி இஸ்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடே

எடுத்தி அம்மாலுக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு ஆம்படி கொழுநர்மார்பைத்
தமது முலையாம் பொருந்துதற்கேற்ற கோலங்களைக் கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது. மகரக்குழைமுதலிய மணியும் பூணும் மதானியுமுதலிய அணியும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய பணியுங்களைந்து நொய்யனவே புனைந்தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செய்தல். அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனினுமமையும். நிகர் - ஒளி; ¹ "நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப" என்றார் நுதையினும். பகல், ஆகுபெயர். மாய்தல் - மறைதல்; ² "கனிதுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி" என்றாற்போல. மணிவிளக்கம், உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை; தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும் போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனம் தூவியமகளிர்தாம். ³ "நெல்லு மனாநர் தூஉய்க் கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர்" என்றார் நெநேல் வாடையினும்.

ச - சு. மேலோர்நாள்.....பாலகன் றுன்சோர

(இ - ள்.) முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது மாற்றாள் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச் சங்காலூட்ட அப்பால் விக்குத லாலே தன் கையிலே அக்குழவி மரிக்கவேன்க.

பால் - ஆன்பாலுமாம். பாலகனென்பது காலவழக்கு.

சு - அ. மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

சோர்தல்-மரித்தல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலகன் மரித்தலானே, அம்மாலதியும் பார்ப்பா னோடு அவன்மனைவியும் என்மேல் அடாப்பழி கூறுதலொழித்து ஏற்பனகூறு ராதலால் இதற்கு என்செய்கேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடு, எண்ணொடு. படாதன - ஒழிந்து.

அடாதன. விட்டு- க.

அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ள்.) தேவர்தரு

நிற்குங்கோயில், வெள்யானைக்கோட்டம்—(இ - ள்.)

ஐராவதநிற்குங்கோயில், ௧௦.

புகர்வெள்ளைநாகர்தங்

கோட்டம்—(இ - ள்.) அழகினையுடைய பலதேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர்.

¹ இத்தவாக்கியம், அகநானூறு, ௧௧ - ஆம் பாடலில் ௧௨ - ஆம் அடியாகவும் காணப்படுகின்றது.

² மதுரைக்காஞ்சி, ௨௪௭.

³ நெடுநல்வாடை, ௪௩ - ௪.

௨௪௮ சிலப்பதிகாரம்

௧௦ - ௧௧. பகல்வாயிலுச்சிக்கிழான்கோட்டம்—(இ
திசையிற்றோற்றுநின்ற சூரியன்கோயில்,

- ள்.) கீழ்த்

பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுநிறுவாயில்; ஆவது

கீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான்-

பகற்பொழுதிற்சூரியோன்;

இனிப்

பகற்பொழுதிற்கு

வருவாயாபுள்ளவனென்று
மாம் ; சூரியன்கோயிலென்றபடி.

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ள்.) இறைவனாராகிய
கோயில்,

கைலாயநிற்குங்

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.)

முருகவேள்நிற்குங்கோயில்,

வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

வச்சிரப்படைநிற்குங்கோயில்,

¹ புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.)

சாதவாகனன்கோயில்;

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று;
மோசை” என்றார் சிந்தாமணியினும்.

“புறம்பணை யியம்பு

கங. ரிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

அருகன்கோயில்,

என்னை? “துக்கந் துடைக்குந் துகளது காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடி கணங்கீள், யொக்க வடிவீழ்ந் துலகியல் செய்தபி, னக்கதை யாழ்கொண் டலம வரப் பண்ணி” என்றார் வளையாபதியினும்.

நிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,
இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய
கோயில்களெங்கும்புகுந்து,
கச - இ. தேவிர்காள்.....பாடு

கிடந்தாளுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவள், தெய்வங்களே! எமது மிக்க இந்நோ யைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாது போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பால் வரங்கிடந்தாளையென்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; ¹ “தேவாதி தேவ னவன்சேவடி” என்று ராகலின். தேவிர். இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று, ஈற்றுமிசையுகரம் கெட்டது. ² பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச் சமய சாத்திரத்தருக்கக் கோவை; என்னை? “பண்ணாற் றிறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

22

¹ “குழிமீப் பருவத்தே னோதை புனைந்த, இடுமுத்தப் பூத னிருப்பப்-படுமுத்தம், புன்னை யரும்பும் புளாஅர்ப் புறம்பணையாய்க், கென்ன முறைய ளிவள்” என்னும் பழஞ் செய்புரின்பொருள் (தொல். செய். கு. ௧௧௮ - உரை, மேற்.) ஈண்டு அறியற்பாலது.

² சீவகசிந்தாமணி, அடு. ³ சீவகசிந்தாமணி, க.

⁴ “பாசண்டத் துறையு மிவற்றுட் பலவாம், டேசிற் றெண்ணூற் றறுவகைப் படுமே” திவாகரம், ௧௨ - வது.

கூ.—கனத்திறமுரைத்தகாதை.

உச்சு

தறுவகைக் கோவையும் வல்லவன், விண்ணு நியங்கும் விதலவ ராயினும், கண்
னாறி நோக்கிக் கடுங்கை செய்வான்” என்றார் வளையாபதியிலுமாகலின்
இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப்
பயின்றவனாதலின், * மகாசாத்திர
னென்பது அவற்குப் பெயராயிற்று. சாத்தற்கு,
உருபுமயக்கம்; இது, ¹ “மணற்
கீள” என்றும்போலின்றது. கிடந்தாளுக்கு -
கிடந்தானை; இயல்புமாம்.
இப்பொருட்கு ஆசிலாயென்றுசொல்லியென ஒருசொல்
வருவிக்க.

ககூ - உஉ. ஏசும்படியோர்.....மகவை

(இ - ள்.) சுகிகாட்டுக்கோட்டத்து

இடுபிணந்தின்னும் இடாகினிப்பேய்

ஏசும்படி ஓரிளங்கொடியாய்த் தூங்கிருளிற்சென்று
அங்குப் பாடுகிடந்தானை

நோக்கி ஒன்றினும் குற்றமற்றவளே, கேளாய்;

முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யா

தோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொய்யன்று;
மெய்யெனச் சொல்லி

அங்ஙனம்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைப்பார்க்கத்

தந்துகாணெனச் சொல்லா

நின்று பறித்து அவள்வாங்கி மடியகத்திட்டாளென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு. பிறரைப்பழிக்கும் வடிவைவடிவையதொரு பெண்வடிவுமாம். சுகோட்டுக்கோட்டம் - 'சக்கரவாளக்கோட்டம். துங்கிருள் - செறிந்தவிருள்; யாவரும் துஞ்சுமிருளுமாம். இடிபிணம் - குழியிலிடிபிணம்.

மடி - வயிறு; ' "படியை மடியகத் திட்டான்" என்பதனுமுணர்க. மடி யத்திட்டான் - விழுங்கினான். மக, ' "குழவியு மகவு மாயிரன் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே" என்பதனாற் கூறப்பட்டது ; பாலகனென்பது. காலவழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட.....தையலாள் (இ - ள்.) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாயோல ஏங்கியழுகின்ற தைய

லாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்றாய், நீசெல்கின்ற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரி.

டத்து உயிரோடுகிடக்கின்ற குழுவியைக் காண்கின்றிலையோவென, அவள் அது செய்ய ஏங்கி அழுகின்றாய்! அழாதொழியென்று தான் அக்குழவியாய் அவ்வி டத்துச்சென்று கிடப்ப, அவள் வஞ்சக்குழுவியை ஐயமின்றித் தன்குழவி யென்றெடுத்த வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோய்த் தாய்கையிற் கொடுத்த

தாள்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அத்தையலாளென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றும்போல
இடிக்கப்பட்டதனை இடி

யுண்டதென்றார்; உண்டல் - உறுதல்.

உஅ - நட. தூய.....மேயநாள்

(இ - ள்.) அக்குழவியாய் இறையோனும் இருமரபுந்தாயமறையோனுக்குப்
பின்செல்லும்பிள்ளையாய் மிக்க கல்விகளையும் அவற்றின் பொருட்கேள்வி
களையுட்கற்றும் தரித்தும்

துறைபோய்த் தந்தைதாயரிற்றந்தபின்னர் அவர்க்கு

¹ அந்நாண்ட, உகஉ

² இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்

பண்டைக்காலத்து மயரால் நிருமிக்கப்பட்டது;

இதன்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆறுவது காஸ்தயிற்காண்க.

³ நான்மணிக்குழகை, கடவுள்வாழ்த்து, உ.

(பி - ம.) * 'மகாசாத்தனென்பது.'

* தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ. உக.

உரு0

சிலப்பதிகாரம்

நீர்க்கடன் முதலியவஞ்செய்து தன்நாயத்தாரோடும் ¹ வெஸ்வழக்குரைத்து
எட்டியாண்டு தன் மனைவியோடேகூடிநடந்தபின் ஒருநாளிலென்க.

வான் பொருட்கேள்வி-மறைதூ லும் அங்கமும். துறைபோதல் -¹ அதற்குத் தகநிற்தல். மாணியாயெனவே செளளமும்-உபநயனமும், துறைபோயெனவே கல்விக்கேள்விமுதலிய பிரமசரியங்காத்தலுங்கூறி, மேல், “தேவந்தியென் பாண்மனைவி” என்பதனான் விவாகமும் காருகத்தமுங் கூறினமையுமுணர்க. இறையோனும்; உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே, தன்மனைவிக்குப் பொருட்குறைபாடிஸ்ஸாமற்செய்து என்பதாயிற்று. இறையோனும். அவர் மடிந்த பின்னர் கடன்கழித்து வழக்குரைத்தென்க. தாயரென்றார் மாலதியையும் கூட்டி. மேயநாள் -மேவியநாள்; இவளைத் தீவலஞ்செய்து² நாலீராண்டி கழிந்த பின்னர்; ‘மேவினாள்’ என்று பாடமோதித் தன்னை மேவினவளென்று பொருளுரைப்பாருமுளர்.

௩௩ - சு. தேவந்தி யென்பாள்.....நீங்குதலும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூடிநடந்த தன்மனைவியாகிய தேவந்தியென்று பெயர்கூறப்படுவாளுடைப் பூவின் தன்மை தலைவந்த மையுண்டகண்கள் இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு பின்பு அவளைமேவித் தனது எக்காலத்தும் முதிராத இளைய அழகினது நலத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எம்கோட்டத்து வாவெனச் சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெனச் சொல்லி நீங்கினாளுகவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை காணப்பொறுதாகலின் இவள்கட்குப் பொறுக்கக்கடவதென்று நிரூபித்துக்கொண்டான்; “அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்த” என இதனுள்ளும், “கரந்துரு வெய்திய கடவு ளானரும்”, “தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரு, நாலேழ் நாளினும்” என மணிமே கலை யுள்ளும் கூறினமையானுமுணர்க. இனி உண்கணென்பதனை முன்னிலை விளியாக்கி இம்மறையை நீ பொறுக்கவென்று சொல்லிக்காட்டினுனெனினு மையும.

௩௬ - ௪௦. தாமொழி.....கொண்டிருப்பாள்

(இ - ள்.) அங்குனமாகிய தாமொழி, என்னெஞ்சிற்பிணித்தகணவன் தீர்த்தத்திறைகளெங்கும்போய்த் தீர்த்தமாகவேனென்று, என்னைவிட்டகன்றனன்; மறுத்தும் இவ்விடத்தே அவன்மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தருவாயென்று ஒருபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாடோறும் கடனாகக்கொண்டிருக்கின்றவனென்க.

௪௦ - ௪௪. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனோ டென்றாள்

1. "தோற்பது கொண்டு புளஅ ரவை" பழமொழி, ௪.

2. திருக்குறள், ௩௬௩.

3. மணிமேகலை, ௧. ௧௩.

4. சிலப்பதிகாரம், ௩௦: ௮௩.

5. " " " ௬௬ - ௭.

6. " " " ௬௭ - ௬.

கூ—கூறத்திறமுரைத்தகாதை.

உருக

(இ -

பிரிதலால்

ள்.) நிறைந்த தீருடைய கண்ணகியாகிய நல்லாளுக்குக் கொழுநன் உற்றதோர் துன்பமுண்டென்றுநினைந்த நெஞ்சின்வருத்தந்தையுடையாளாய்க் கோட்டத்தைநண்ணி அறுகுமுதலியவற்றை

இவள் கணவனைப்பெறல்

வேண்டிமெனத் தூவிப் பின்னர்க் கண்ணகிபாற்சென்று கணவனைப் பெறுவாயாகவென்றாளென்க.

ஆண்டு ஆசிகூறுவாள்

இனி, கண்ணகிபானண்ணிச் சென்று தூவிக் கணவனோடு
வாழ்வுபெறுக

வென்றாளெனினுமமையும். வாடி வாட்டென விகாரம்;
வாடிதல் - குறைதல்;

குறைதலரியவெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால்
வாட்டிலரியவென

வுமாம். இனைதல் இனையாயிற்று; விகாரம். கணவனோடு
- கணவனை.

சச - னச.

பெறுகேன்.....நகையாகும்

(இ - ள்.) செறிதொடிஇ, நீ

இங்ஙனங்கூறுதலாற் பெறுவேனாயினும் என்

னெஞ்சம் ஐயுறுகின்றதுகாண்; அஃது எற்றலெனின்,
நெருநற் கங்குற் கனவின்

கண் என்கொழுநன் என்னைக் கைப்பற்றினாய்ப்போக
யாங்கள் ஒரு பெரிய

பதிக்கட்புக்கோம்; அங்ஙனம்புக்க பதியிடத்தே எங்கட்கு
ஏலாததோர் படிற்று

ரையை அவ்வூரார் இடுதேளிடமாறுபோல
என்மேலிட்டனர்; அங்ஙனம் அவரி

டப்பட்ட அப்படிற்றாற் கோவ்லற்கு ஓர்
தீங்குற்றதென்று பிறர் சொல்லை

கேட்டு அதுபொருது அவ்வூரசன்முன்னர்,
 செல்லாதேன்சென்று வழக்கு
 ரையாதேன் வழக்குரைத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு
 அவ்வூர்க்கும் உற்ற
 தோர்திங்குண்டு; ஆனாலும் அவை தீக்கனாவாதலான்
 நினக்குரையேன்; இங்ங
 னம் தீவினையுற்ற என்னோடு பொருந்திய
 மிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற்
 றிறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு
 நகையைத்தருமென்றுசொல்ல
 வென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடியென்னுமுரிச்சொல்
 றறுதிரிந்தது; ¹ 'போற்றி
 னரியவை போற்றல் கடித்தபின்,
 நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது' என்றற்போல. ² அது,
 "ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே" என்பதனான்முடிந்தது.
 கனவினாற்
 கடுக்குமெனினுமமையும்.
 லாததொன்றை மறையக்

இடுதேளிடுதல் - தேளிடுப்படுவார் காணாமே தேளல்
 கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப்பண்ணு
 தல்; பாய்ச்சுத்தேளென்பாருமுளர். என்றன்மேல்: தன்,
 அசை. என்றன்மே

லென்றான், பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத்
தான் சுமந்துநின்றலா
னென்னுமமையும். தீங்கென்று அது கேட்டு -

தீங்கென்றுசொல்ல அதுகேட்டு;

சொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடி, என்னெடு; வேறுவினை ஒடுவுமாம்;
ஆவது காவலன் மரணமும் ஊர்தீப்பாடும். உம்மை, இறந்ததழிஇயவெச்சவும்
மை. உரையாடேனென்றான்; ¹ “உரையா ரிழித்தக்க காணிற் கன” என்பத பழ
மொழியாகலின். தீக்குற்றம் - கடிதான்குற்றம்; ஆவது முகைதிருதியெறிதல்.
நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றான், இது கிட்டாத
தொன்றாகலின். எனவென ஈண்டும் ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், ௧௧௧.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்வியல், ௫. அக.

³ பழமொழி, ௧௮௨.

உருஉ

சிலப்பதிகாரம்

ருச - கூசு. பொற்றொடஇ.....பின்னரே

(இ-ள்.) பொற்றொடஇ, நீகண்டகனக்கொண்டு வருந்தவேண்டா;
நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல; நின்கண்வன்காரணமாக
ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே தப்பினாய்; அதனால்
உள்ளதீங்குமிக்கன; அத்தீங்கும் கெடுவனவாக; காவிரி
தன்நீரைக்கொண்டுசென்று கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும்
சங்கமுகத் தயலதாகிய பூவினிதழவிழும் நெய்தற்கானலிடத்து
இரண்டு தடாகமுள்ளன; அவை யாவையெனிற ¹
சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன;
அவற்றின் துறைகளின்முழங்கிக் காமவேள்கோட்டத்திற்புக்கு

அவனைத் தொழுதாராயின், அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள
 நாளெல்லாம் தம்கணவரோடும் பிரி வின்றியிருந்து
 இவ்வுலகத்து இன்பமுதுவார்; மறுமைக்கும் போகபூமியிலேயும்
 போய்ப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்றி
 மூன்றுபல்லங்காலம். இன்பதுகர்வ ராதலான் அவற்றை யாமும்
 ஒருஞான்று ஆடக்கடவேமென்று சொன்ன தேவந் திக்குக்
 கண்ணகி அங்கனம் துறைமூழ்கித் ³ தெய்வந்தொழுதல்
 எங்கட்கு இயல்பன்மென்று சொல்லி இருந்தபின்னாகவென்க.

³ “காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவற்கை
 தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகவின், இங்ஙனங்கூறினாள்.
 இக்குண்டமிரண்டிற்கும் இவ்வுலகத் தின்புற
 லும், போகபூமியிற்பிறத்தலும் நிரனிறையாக்கலுமொன்று; அவற்றை,
 காமத்திணையேரி” என்றார் பட்டினப்பாடியிலும்

* இரு

கூச - கூ. நீடிய காவலன்.....குற்றினையாள்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின்றவளவிலே

குறுந்தொழிலினை யாள் காவலன்போலுங் கோவலன் நீடிய
 நம்கடையிடத்தானென்றுளென்க.

அன்றித் தூரத்தேபார்த்த ஐயுற்று நம்காவலன்போலுமென்று அவனனு
 கின்விடத்து ஐயந்தீர்த்து கோவலனென்றுளெனினுமமையும் இனி, நம்கோவ
 லன் வருகின்றவரத்து நம்மை நெடுங்காலம் காப்பான்போலே
 ருளெனினுமமையும்.

சுசு - எக, கோவலனும்.....தருமெனக்கென்ன

(இ - ள்.) அம்மனங் கடைத்தலையானுன கோவலனும், ¹ கொடியிடையார் தாம் விளக்கங்காட்டிக் கோலங்கொள்ளாரிற்ப, அக்காலத்தேவந்து பெருமையமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது பைந்தொடியுடைய மேனிவாட்டமும் நெஞ்சவருத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும் பொய்த்தியோடுங்கூடி ஆடிய ஒழுக்கத்தினானே நம் குலத்திலுள்ளார் தேடித்தந்த மிக்க நிதிக்குன்றமெல்லாம் அவன்பொருட்டால் தொலைந்தன; அதனான் இல்லாமையுண்டாதல் எனக்கு நாணைத்தருகின்றது காரணென்னவென்க.

¹ இங்கேகூறிய சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெண்காட்டி ன் சோமநீர்த்தமும் சூரியநீர்த்தமுமாமென்று சிலபெரியோர் கூறுகின்றனர்.

² "தெய்வத்தொழாஅன்கொழுநற் ரெழுதெழுவார், பெய்யெனப்பெய்யுமழை" திருக்குறள், 106.

³ பட்டினப்பாலை, 66.

⁴ சிவகசித்தாமணி, 61௩௮.

⁵ இக்காதை அடி, ௩ - ௪.

கூ.—கலத்திறமுரைத்தகாதை.

௨௫௩

பாடு - படுக்கையுமாம். சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி. ஆடுதல் - உடனாதல். குலந்தருவான்பொருள் - தொன்றுதொட்டுவருகின்றபொருள். இன்று நாணுத்தருமென்றது, 'கெட்டால் மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - ௩. நலங்கேழ்.....கொண்மென

(இ - ள்.) இவ்வாறு அவன் தன்னைப்போற்றி இலம்பாடு நாணுத்தருமென்றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்து கூறினாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினைத்த இன்னும் சிலம்பு ஒரினையுள; அவற்றைக் கொண்மினென்றொளென்க

சிலம்புளவென்றான், இவையொழிந்த கலனெல்லாம் தொலைதலால் இவை அணியாதிருத்தலின் அவனறியாளுக்கருதினும் அவன் தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைநினைந்து கூறினாளென்க. புலந்துகூறினாளென்ற கற்பின் தன்மையன்றும்.

எந் - கூ.

சேயிழை கேள்.....கால்சீயா முன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கருதியசேயிழாய்! கேள்;

நீசொன்ன இச்சிலம்பை

நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு முன்பு

நான்வாங்கியழித்தகலனையும் கெட்ட

பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன்; அஃது

எவ்விடத்தே சென்

றெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால், கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குநின்றும் என்னோடு எழுவாயாக வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தான்செய்த தீவினை நெடுங்காலநின்று நெஞ்சை ஒருப்படுத்தலானே அவ்வினையினது ஏவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கென்ற கங்குலை அவ்விடத்தினின்றும் சுடர் போக்குவதன்முன்னே யென்க.

சீத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா.....உற்றேனென்பதற்குக் கலனைச் சிலம்பானும் பொருளை முதலானும் ஈட்டிதலுற்றேனென்றானெனினு மமையும்.

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது மாலதிகதையையும் தேவந்தி கதையையும் கலந்துகூற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி நடந்ததேனும் முந்நான் கழியின்றிந் தவருதலான் நெடுவெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதலுணர்க்.

வெண்பா.

காதலிகண்ட.....கால்சீயா முன்.

இவட்கு மேற்கூட்டமின்மையாற் ¹ கருநெடுக்கண்ணென்றார்; கனவு
சொல்லை வறிதாக்க வினிகடைக்கூட்ட வியங்கொண்டானென்க. சொல்லைவறி
தாக்குதல் - வேனிற்காதையிற் காலிகாண்குவமென்றசொல்லைப் பயனின்
ருக்குதல்.

க. — கருத்திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ செல்பயதிரம், டி. உகள்.

பத்தாவது.

நாடுகாண்காதை.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
லூழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப

ரு. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
னீனெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ராவி னறிதுயி லமர்ந்த

† மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி.

க. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் - விளங்குதல்.

உ. வெண்மதி நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

ங. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே

நின்றநாள்; ஆவது
பூருவபககம்.

ச. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத்
நெஞ்சை ஓட்ட வென்வுமாம்.

தரப்ப; வினைசெலுத்தி

டு. ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகிய கவரி.

எ. தாளொடு குயின்ற் தகைசால் சிறப்பெனவே தாள்முதலான உறுப்
பெல்லாமடங்கின; தாளொடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே
தாளோடே பண்ணுதல்.

அ. வாயிலென்றது, ஆகுபெயரார் கதவை.

முதலான தோரணவாயில்.

வாயினெடுங்கடையாவது -

(சு) துணையெனத்(பா)திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இன மல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் (அ) வாயில்.

க0. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாபோதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலாற் பணையைந்தோங்கியவென்றார்.

(ப - ம்.) * - 'தாழொடு குயிற்றியதகை' † 'மணிவனன்'

'க0.—நாடுகாண்காணை த.

உருநு

யணிதிகழ் நீழ லறவோன் திருமொழி
யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் * போகிப்
கரு. ² புலவூண் டெந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் † தடக்கிய கொள்கை

மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் †

குழிய

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்

³ சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி

உ0. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு

மனறததுப

கொழுநிழ

விழவினுஞ்

* பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர்

னீரணி ஓ விழவினு நெடுந்தோர்

சாரணர் வருநந் || தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

கஉ. திருமொழி - தருமம்.

கங. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர்
சாற்றல்-ஆகமத்தைச்

சொல்லி விளங்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

கச. இந்திரவிகாரம் - இந்திரன் நிருமித்தது.
ஏழுடன்போகி என்றது -

இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையடைவே
கழிந்துபோயென்றவாறு.

கரு. (பா) புலையுன் - மச்சமாங்கிசம்.

கரு - எ. (பா) விரதத்தோடே அடங்கிய.

கொள்கையையுடைய விழுமி

யோரென்க.

கடி. ஐவகைநின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திக்கும்.

ஐந்துகோயிலாய்நின்ற -

கோயில்.

கக. சந்தியைந்து - ஐஞ்சந்தி; அவையாவன:
பஞ்சபரமேட்டிகள் தெரு.

அவர்:—அருகர், சித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள்,
சாதுக்கள்.

உ௦. இவர்கள் சுடினமன்று.

உஉ. நீரணிவிழவு - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம்,
சங்கிரமம், புதுப்புன

லாட்டெனவுமாம். தேர்விழவு - திருநாள்.

உச. உலகநோன்பிகள் - உலகவழக்கொடு
பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர்

இல்லைத்தையுடைய சாவகர்.

1. புலவத்துறந்த நோன்புடையாராகலாற்
பொய்குறார்' தொல். மரபு. கு.

கச - பேர்.

1 கக - உ௦: "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உஉ௦.
சிலப். பதிகம், ச; உக - டு=சிலப், கடு: கடுஉ - ச.

(பி - ம்) * 'போக்கிப் புலுபுண் றெத்த' † 'அடங்கிய' ‡ 'குழிபைவகை'
 § 'விழுவினம்' || 'தஞ்சியுண்டாகவினலக'

உருக

சிலப்பதிகாரம்

உரு. விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது
 வலங்கொண்டு

மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு
 1 முலக * விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்

கலையி லாளன் காமர் வேனிலொடு
 மலய மாருத † மன்னவற் கிறுக்கும்
 ௩௦. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
 2 ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்

தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
 காவிரி வாயிற் ‡ கடைமுகங் கழிந்து
 குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி
 ௩௧. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி

ஹழைந்து

காவதங் கடந்து § கவுந்திப் பள்ளிப்

பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணிறுங்கொடி துசப்போ டினைந்தடி வருந்தி
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

(௨௦) இம்மன்றிற் (௨௧) பிண்டிழிலே (௨௨) இட்ட (௨௩) சிலாதை
மென்க.

௨௪ - எ. வாயிலுக்குவமம் மலை; தெருவுக்குவமம்
யாறு. உலகவிடை
கழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்;
இடையே கழிதலால் இடைகழி.

தெருவொழுங்குக்கு ௨௮. கலை - சரீரம்; அன்றிக்
காமனென்றவாறுமாம்.

கலையிலாளனென்றது, கலைகளினின்றான்

௨௯. மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் - இறையிடும்.

௩௦. மரப்பந்தர் - சோலை.

௨௮ - ௩௧. காமன் வேனிற்காலத்தையும் தென்றலையும் சோழனுக்குத்
திறையிடும் பொழிலையுடைய எயில்; இலவந்திகை - நீராவி; எயில் - சுற்ற
மதில்; சோலையையும் பொய்கையைமுண்டைய எயில்.

௩௨. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டிக்குப்போம்
னப்பெருவழியுமாம்.

பெருவழி; திருமஞ்ச

௩௩. காவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

நச. குடதிசைக்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

நடு. வடபெருங்கோடு - வடகரை.

நக - எ. கவுந்தியழிகள் புள்ளியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

¹ உலகவிடைத்தி: புறநா. களடு.

² இலவத்திகை. சிலப். கச: எக - அஉ அழயார். விசேடவுரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'இடைகழிஇயொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முகங்கு
மகிக்குடதிசைக்கொண்ட' § 'கவுந்திடன்னியோர் பூமரப்'

க0.—நாடுகாண்காலைத்.

உருஎ

ச0. முதிராக் * கிளவியின் முள்ளெயி நிலங்க
மதுரை முதுர் யாதென வினவ

வாறைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்

நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத்

திருந்த

சரு. † காவந்தி யையையையக் கண்டடி.

தொழனு

முருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் திருமொழி பிறழா நோன்பு

முண்டயீ ரென்றோ வுறுக னுளரிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென
௫௦. வுரையாட் டில்லை ! யுறுதவத் தீர்பான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள்

வேட்கையேன்

பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா

காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்

கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

ச௨. ஆறைங்காதம் - முப்பதுகாதம்;

ஆறைங்காதமென்றான், அவட்கு

அறுகாதம் ஐங்காதமென்றும்போலத் தோன்ற.

ச௩. கூந்தல், பெயர். நக்கு - நகைத்து; நகுதல்

சோக கருணதகை

தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்.

ச௪. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே

பள்ளியகம்.

சுள. பெருமகன் - அருகதேவன்.

சஅ. உறுகணாளின் - துன்பமுறும்

பாவமுடையார்போல; மிடியாள

ஈர்ப்போலவென்றுமாம்.

சக. கடைகழிந்து - வாசலைவிட்டு.

நூ. உரையாட்டில்லை -

சொல்லலாவதொன்றில்லை; ஒன்று - ஒருவாசகம்.

நுக. முதுமாக்கண்ணே பொருளீட்டும் வேட்கையேன்;

பொருள்வரைதல்

வேட்கையென்க; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்;

இன்னதற்கு மேற்பட்

டது தானத்துக்கேயென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை:—

நூ. பரற்பகை உழக்கமாட்டா. நுக.

காடும் நாடுமாகிய வழிகடக்க.

நுக. அரிதிவள் செவ்வியென்றது - இவள்

செவ்வியின் மென்மையால்

நடக்குந்தன்மையிலுள்ளதாம்.

அறிஞர்யாரோ-வல்லளாகவுமடுக்குமன்றோ.

(பி-ம்) * 'இளவழுங்ளெய்த' + 'காவுந்திகையைக்கண்டு' † 'உபர்தவத்தீர்'

100

உருஅ

சிலப்பதிகாரம்

ரு. வரிய தன்றிங் கொழிகென வொழியீர்

¹ மறவுரை நீத்த மாசறு * கேள்விய

ரறவுரை கேட்டாங்கறிவனை யேத்தத்

தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர்

மதுரைக்

கொன்றிய வுள்ள முடையே † னாகலிற்

கூ0. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற

காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி

யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்

தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த்

தேனென்க்

கோவலன் காணாய் கொண்ட விரநெறிக்

கரு. கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

வெயினிற்ம் பொறுஅ மெல்லியற்

கொண்டு

பயில்பூந் தண்டலைப். † படர்குவ

மெனினை

மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த டு தாதுசோர் பொங்கர்

எ0. பொய்யறைப் படுத்துப் போற்று

மாக்கட்குக்

கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி நெதுங்கினர்

கழிவோர்

முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு

மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்

நுஅ - க. மதுரைக்கு ஒன்றியவென்றதற்குப்
வருவிக்க.

போகவென ஒருசொல்

கூரு. என - என்று கோவலன் சொல்ல.

கூசு. காணாய் - பாராய். கொண்டநெறி -

வழிக்கொண்ட நெறியிடத்து;

இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி.

சுரு. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

சுள. (பா) படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும்
உளப்படுத்தி.

சுஅ - எக. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர்.
போற்றா மாக்கள் -
பரிகரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர்
பரிகரியாமாக்கட்குத்
துன்பந்தரினுந்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல் பெற்றும்,
தாதுசோர் பொங்க
ரென்றலின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.

எக. (பா) மேஸ்தாங்குகிற

எச. வலயம் - தோட்டம்.

பழமாகியபகையிலே முட்டினுமுட்டுவர்.

¹ இசு - ஏ - சிலப். கக: கச - இ. ² சிவக. கசகக - த. மேற்.
பி - ம்.) * 'கேள்வியறவுரை' † 'ஆதலின்.' ‡ 'படர்குவமாயின்.' § 'தாதுசோர்.'

க0.—நாடுகாண்காலைத்.

எரு. செஞ்சுளைப் பலவின் பரற்பகை யுறுக்குங்

கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூநா றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கெளவிய நெடும்புற வாளை

அரு. மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புசூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ் ரெய்திக்

அரு. குடங்கையி னெண்ணி கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந் ரிட்ட சுவனையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய

கிடக்கை

நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ் ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு

கூரு. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா ணலவ்னு நந்தும் போற்றா
தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
றூழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ண
வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு

கூடு. மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா
தோம்பெனத்

எள. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோகில்.

எக. நீர்நாய், எழுவாய். அ0. விஸங்க - குறுக்காக.

அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவகுரெய்தி -
அறிவுமயங்கி.

அசு. குறுதல் - பறித்தல்.

க0. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை;
கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கக. துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.

கக - ந. அவையையும் நத்தையையும் போற்றாது

முறையாகஇடுகிற அடி யொதுக்கத்தினாலே உறுநோய்
அவையிற்றுக்கு உண்டாமாயின், அப்பாவம்.
தாங்கவொண்ணு.....தபடியால் கடற்கரைவழியன்று.

கடு. அயல்பட்ட - வேறுபட்ட. கூள்.

ஒம்புகவென்ச்சொல்லி.

உகூர சி ல ப் ப தி க ர ம்

தோமறு * கடிஞையுஞ் சுவன்மே

லறுவையுங்

காவுந்தி யையைகைப் பீலியுங் கொண்டு

கூர. மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை
யாகெனப்.

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர்

புரிந்தோர்.

கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி.

தோன்றினும்

விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்

கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்கூர

லேற்றொடுஞ்.

கரு. குன்முதிர் கொண்மும் பெயல்வளஞ்
சுரப்பக்

குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு மூரமொடு

கடல்வள நெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே + யல்ல
கக0. தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல்

செல்லாக்

கழனிச் செந்நெற் கரும்புகுழ் மருங்கிற்

பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னாரையுந்
கக0. செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு

முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்

கடி. அறவை - தோளிலிடம் உறி.

க00. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய
மொழி - உபதேசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

தெய்வம்; பொருண்

கௌ - கடுக.

டெய்வம் நமக்கு

குறுகாதோம்பெனக் காவுந்தி கொண்டு மொழிப்பொருட்
வழித்துணையாகவென்றுசொல்ல வழிபோகப் புரிந்தோர்.

க02. கரியவன் - சனி, புதைக்கொடி - தாமகேது.

சனி தாமனோடுகூடினும்.

க03. தாரம் - சந்தனம் அகில்முதலாயின.

க04. கடல்வளன் - "ஒர்க்கோலை.....ஐந்து." எதிர - வளத்தோடு
எதிர்க்கையாலே; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர. கயவாய் - புகார்.

க05. ஒவதுத் தவிர்ந்து.

கக0. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. ககக. பிழா

- இடர்.

ககச. கம்புட்கோழி - ஒருசாதி. ககசு.

நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை.

ககௌ. உள்ளமுரலும் - உள்ளலும் ஊரலும். புதா -

காணரையுமாம்.

பெருநாரை; மரக்

¹ ககச - க: பூக்களின் குரல் = பதிந். அச.

(பி - ம்) * 'கழகை'

க0.—நாடுகாண்காலைத.

உகூக

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் பேரல்ப்

பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோர்தையு
கஉ0. முழாஅ துண்டொளி யுள்புக் கமுந்திய
கழாஅமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
கூவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்
கஉ0. கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி

யொருங்குநின் றார்க்கு மொலியே

யன்றியுங்

கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேருடு கோலமொடு வீறுபெறத்

தோன்றிச்

கந0. செங்கய நெடுங்கட் சின்மொழிக்
கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய் விருந்திற்

பாணியுங்

கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங்

கலந்து

விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர்

*கைதொழ

கந0. வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வறுத்த

¹ + பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப்

பாட்டுந்

தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட

நெடுத்த

மண்கணை முழுவின் மகிழிசை

யோதையும்

கஉஉ. சொரிபுறம் - தினவையுடைய முதுகு.

காரான் - எருமை.

கஉங. குமார்க்குடி - அழியாக்கூடு.

கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்
தணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉரு. கருங்கைவிளைஞர் - பள்ளர், பறையர். களமர் -
உழுக்குழவேளாளர்.

ககஉ - ரு. அறுகையும் குவீளையுங்கலந்து
கதிரோடு தொடுத்தமால்
யை ஏரிலே சூட்டிப் பாருடைப்பணர்போல் ஏரொடுநின்றோர்;
சூட்டக்கலப்பை
யிலே சூட்டியென்றுமாம்.

ககங. அரி - அரிந்திடு சூடு.

1. ககள. முகவைபாடிதல் - பொலிபாடிதல்; முகவையென்றார், நெல்லு
முகந்துகொடுக்கப்படுதலாலே; 2. “புகர்முகமுகவை” போல.

1. ‘பெருஞ்செய்தெல்லின்’ புறநா. ககரு; கரு; தன். கு. உ. அக-மயிலை. மேற்.

2. புறநா. அ. ககள. (யி - ம.) * ‘கைதொழுது’; † ‘பெருஞ்செய்தெல்லின்’

உகஉ. சிலப்பதிகாரம்

கசடு. பேர்யாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா
ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன்
கொற்றமொடு

மழைக்கரு அயிர்க்கு மழற்றிக ழுட்டின்
மறையோ ராக்கிய * வாவுதி நறும்புகை
கசடு. யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுரூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
¹ ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர்

கொற்றமு

கடு. முழவிடை விளைப்போர் பழவிற் றுர்களும்.

பொங்கழி யாலேப் புகையொடும் பரந்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கடு. பன்னாட் டங்கிச் சென்ன னொருநா
ளாற்றுலீ யரங்கத்து ி வீற்றுலீற் றுகிக்

கச0. யாற்றடைகரைகளிலே இவ்வோசைகளை
முறையிற்கேட்டு. நீரின் -

நீர்மையுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுகையுமாம்.

கசக. கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய்.

கசஉ. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை

இடத்திலேயுடையகொடி.

கசங. மழைக்குக் கருப்பமாவது தூமம். அட்டில் -
ஓமசாலை.

கசஉ - ஈ. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும்
விலே விளங்கிய சாலையென்க.

தோற்றுவித்து அவ்வள

கசச. (பா) வானவருண் - சோற்றாவி; அவியிடுகிற
ஆவி.

கசந. இறை - இறப்பு.

கசஅ. காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.

(கந0) விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கந0)

பழவிறலுர்களும்.

கசக. புரப்போர் - காக்குமரசர்.

கநக. பொங்கழி - தூற்றப் பொலி. பரந்து - பரக்க.

கநஉ. மங்குல் - இருட்சி.

(கசஎ) மறையோரிருக்கையும் (கந0) பழவிறலுர்களும் (கநஉ) மலையிற்
ஞென்றும் (கநங) நாடென்க.

(காக) வழிப்படர்புரிந்தோர் (கடுநு) செல்லுநாளுள் ஒருநாளென்க.

கடுசு. ஆற்றவியரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை; அது சீரங்கம்; ஆற்றவியென்பாருமுனர்.

¹ திருக்குறள். காகச - பரி. மேற்.

(பி. - ம்.) * 'வானவீதமம்புகை' † 'வீதமவேருகி.'

க௦.—நாடுகாண்காலைத்.

உகந.

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து
வானவ நுறையும் பூநர் நெருநுசிறைப்
பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

கக௦. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்
பெருமக னதிசயம். பிறழா வாய்மைத்

தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்
பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே

கக௦. கண்டறி கவுந்தியொடு காலுற
வீழ்ந்தோர்

வந்த் காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
சிந்தை விளக்கிற் நெரிந்தோ னாயினு

மார்வமுஞ் செற்றமு ம்கல நீக்கிய

வீர ஸ்கலின் விழுமங் கொள்ளான்

கஎ௦. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் க்வுந்தி காண
¹ யொழிகென வொழியா தூட்டும்

வல்வினை

யிட்ட வித்தி னெதிர்ந்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ணா
கடுங்கா னெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன

கஎ௦. வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்க
ளறிவ னறவோ னறிவுவரம் பிகந்தோன்

செறிவன் சினேந்திரன் சித்தன் பகவன்

றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்

கஅ௦. சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்

கருள். மரம்பயில் அடுக்கம் - மரச்செறிவு; அடுக்கம்
அரங்கத்துக்கு அடு

த்தவிடமுமாம்.

கருஅ. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

ககூ. ஐயர் - முன்சொன்ன உலகநோன்பிகள்.

ககூக. முன்புசொன்ன சாரணர்தோன்ற.

“ஐயர்” பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருந்து
தருமஞ்சாற்றுதல்

சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர் இங்கேதோன்றவென்க.

ககூள். சிந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது

திரிகாலஞானத்தை.

ககூஉ. வித்தின் - வித்துப்போல.

¹ சிலப், பதினம், இள. ² இக்காலை ௨௪ - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

றத்துவன் சாதுவன் சாரணன் காரணன்
சித்தன் பெரியவன் செம்ம நிகழோளி
யிறைவன் குரவ் னியல்குண னெங்கோன்

ககூரு. குறைவில் புகழோன் * குணப்பெருங்
கோமான்

சங்கர வீசன் சயம்பு சதுமுக
னங்கம் பயந்தோ னருக ன்ருண்முனி
பண்ணவ் னெண்குணன் பாத்தில்

பழம்பொருள்

விண்ணவன் வேத முதல்வன் விளங்கொளி

ககூ0. யோதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது
போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரெனச்
சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்

காவுந்தி கைதன் கைதலை மேற்கொண்
டொருமுன் றவித்தோ னோதிய ஞானத்

ககூரு. திருமொழிக் கல்லதென் செவியகர்

திறவா

காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்னு

வைவரை வென்றோ னடியினை யல்லது

கைவரைக் காணினுங் காணு வென்க

உ00. ணருளறம் பூண்டோன் திருமெய்க்

கல்லதென்

பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தா

தருக ரறவ னறிவோற் கல்லதெ

னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

மலர்மிசை நடந்தோன் மலரடி யல்லதென்

உ00. நலையிசை யுச்சி தானணிப் பொருஅ

திறுதியி லின்பத் திறைமொழிக் கல்லது

கஅஅ. எண்குணமென்றது: அநந்தஞானம், அதந்ததரிசனம், அநந்தவீரி
பம், அநந்தசுகம், அநந்தநாமம், நீட்களம், நிராயுஷ்யம், சத்பாவனையெனவிலை.

ககக. பிறவிப்பொதியறை - பிறவியாகிய துவாரமில்லாத அறை.

ககச. ஒருமுன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம்.

ககஅ. ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள்.

ககஅ - க. மற்றைத்தேவர் இனையடிகளைக் கையிடத்தே காணினும்;
அந்நியமாகிய சமயதேவர்களைக் காணினுமெனவுமாம்.

உ00. திருமெய்க்கு - திருமெய்ப்பொருட்டி.

உ0உ. (பா) அருகன்றவோர் - இருடிகள். உ00. தலையிடத்து.

உ0க. இறுதியிலின்பம் - அநந்தசுகம்.

(பி - ம்) * 'குணப்பொருட்'

மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயரா
தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக்

கேட்டதற்

கொன்றிய மாதவ ருயர்மின்சு யோங்கி

உக௦. நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
றந்தர மாறாப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காணிரிப் பேர்யாற்று

உக௧. நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கண்வனு மாதவத் தாட்டியுந்
திதுதீர் நியமத் தென்கரை பெய்திப்

போதுகுழ கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி

¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யான்னொடு

உஉ௦. ² கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்
காமனார் தேவியும் போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டந் கற்குவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் திருட
னாற்றுவழிப் பட்டோ ராரென வின்வவென்

உஉ௧. மக்கள் காணீர் மானிட யர்க்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென்

வுடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோர் கற்றறிந் தீரெனத்

உருக. உயர்மிசை - சிலாவட்டம். ஒங்கி - எழுந்திருந்து.

உருக. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

உருக. கீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்; போகி - அதனாலேபோந்து.

உருக. வம்பப்பரத்தை: வம்பு - புதுமை; பரத்தைத்தன்மைக்குள் புதிய

வறுமொழியாளன் - பயனிலசொல்லுவான்.

உருக - உ. காமனும் தேவியும்போலும் இவராரெனக்கருதி; போதும்
உட்பின்போலி.

உருக. நோற்றுணல் - பட்டினிவிட்டுணல்.

உருக. ஆற்றுவழி - நெறியிடத்து.

உருக. மாண்டபரக்கையரென்றது - கீங்கள் நினைத்த காமனும் தேவியு
மலரென்றவாறு.

உருக. பரிபுலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.

1. சிலப்பதிகாரம், தக. கரு. * தொல். முதற்குத்திரவருத்தி. மேத.

(3 - ம.) * சென்மதி.

உருக

சிலப்பதிகாரம்

தீமொழி கேட்டுச் செவியகம்

புதைத்துக்

உருக. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுமிவ ரென்புங்

கோதையை

முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி

யாகெனக்

கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
உரு. குறுநரி நெடுங்குரற் கூவினி கேட்டு

நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்நுந் திருமுன்

பிழைத்தோர்க்

உரு. குய்திக் கால முரையீ ரோவென
வறியா மையினின் நிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை

யொதுங்கிப்

பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னை யுருவம் பெறுகலீங்

கிவரெனச்

உரு. சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ்

சிறப்பிற்

காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு

¹ முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென்.

உருசு. பட்டதையறியார்-மனத்தில் இவர்
லால் அறிந்திலர்.

(கவுந்தியடிகள்) நினைத்ததாத

உருடு - சர. பின்பு அறிந்தபடி: அவர் கண்முன்னே

நரியானபடியாலும்,

பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து

இவரல்லது வேறுசாபமிட

வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலேவந்ததென்று இவர் (கோவலனும்
சண்ணியும்) அறிந்தார்; அறிந்து உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.

உசஉ. நொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது காவல்வேண்டாத அர
ணென்றவாறு.

உசரு. பட்நோய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய்.

உசஎ - அ. முறம் - சளகு. வாரணம் - யானை, கோழி; புறத்தே
சிறையையுடைய கோழி - உறைபூர்; வாரணம், ஆகுபெயர். யானையைக்
கோழிமுருக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சயித்த கோழி
தோன்றினவிடம் வலிபுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து அதன்பெயராலே
சோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கியவதனால் புற
ம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்று.

¹ முறஞ்செலி வாரணம்; கவி. உஉ.

க.௦—நாடுகாண்காத.

உசுஎ

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளந்
தொடிவிளங்கு தடக்கைச் சோழர்குலத்

துதித்தோ

ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்
பழவிறன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

நு. விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு

* மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தந்

தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறப்பும்

பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதலு

க0. மரங்கு மாடலுந் தூக்கும் வரியும்

பரந்திசை † யெய்திய பாரதி விருத்தியுந்

திணைநிலை வரியு ‡ மிணைநிலை வரியு

மணைவுறக் கிடந்த யாழின் றெகுதியு

மீரேழ் சகோடமு மிடநிலைப் பாலையுந்

க. அறன் - தருமாசனம். மறன் - இமயத்துப்புலிபொறித்தது; (சிலப்.

நு: கௌ-அ;) ஆற்றல் - அமராபதிகாத்தது. (சிலப். சு: கச.)

ச. மூதூர்ப்பண்பு - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பண்பு.

நு. விழவு - இந்திரவிழவு. விண்ணவர்வரவு -

தேவர்கள்வரவு.

எ. கூழின் பெருக்கம் - கவரிச்செந்நெற்காய்த்தலையிற்

கூட்டின் நெற்சொரி தல்; (சிலப். க0: க2க-ச.)

க - எ.

நாட்டுக்குடி - உழவிடைவினைப்போர்; (சிலப். கல: கரு.)

அ. காவிரிச்சிறப்பு - ஆற்றுவரி; (சிலப். எ: உ-ச; ஷே
ஷே உரு - எ.)

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் -
மழைக்கருவுயிர்த்தல்; (சிலப். கல: கசக.)

கல. அரங்கு மாடலும் -
அரங்கேற்றுக்காதையிற்கூறின.

(பா) தலைவரியியல்பு - “திங்க ள் மலை” முதலான
முகமுடைவரிகள்;
(சிலப். எ: உ - ச.)

கக. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாதையிற்கூறிற்று;
(பதினேராடல்)

கஉ. திணைநிலைவரி - “புணர்துணையோடாடும்”
என்றன்முதலாயின;
(சிலப். எ: கக.)

திணைநிலைவரி - அல்லாத.....நிலைவரிமுதலாயின.

கக. (பா) யாழின்பகுதி - வேனிங்காதையிற்சொன்ன
கைக்கிளை” (கஉ) முதலாயின.

“உழைமுதற்

கச. (பா) இடைநிலைப்பாலை—“கோழனிளரி மெற்செம் பாலை” முதலாயின;
(சிலப். ந. அ. அ.)

(பி - ம்) * ‘ஒழியாவீன்பத்தவருடை’ † ‘ஏத்திய’ ‡ ‘கிணதில’

உகாஅ சிலப்பதிகாரம்

கடு. தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணு -
முரகத் தேரு மொளியுடைப் பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள்

வைப்போ

டொன்றித் தோன்றுந் *தனிக்கோ

ணிலைமையு

மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த

உ0. புகார்க்காண்டம் முற்றிற்று.

வேண்பா.

காலை யரும்பி மலருங் கதிரவனு

மாலை மதியமும்போல்

வாழியரோ—வேலை

யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலைப்

புகழா லமைந்த புகார்.

கரு. தாரத் தாக்கமுந் தான்மெறி பண்ணும் :

“புறத்தொரு பாணியிற்
பூங்கொடி மயங்கி” என்றதுமுதலாயின; (சிலப். அ: சச.)
கசு. ஊரகத்தோர் -

இந்திவிழுவூரோடுத்தகாதையிற்சொன்ன ஊரின்
வண்ணம்.

ஒளியுடைப்பாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய
யின;—(சிலப். க0: காக.)
விருந்திற் பாணி” முதலா

கள. பிறபொருள்வைப்பு -முதலாயின.

முதலாவது

புகாரீக்காண்டம் அரும்பதவுரையுடன்

முற்றிற்று.

க0.—நாடுகாண்காலைத.

உரைகள்

க - ந. வான்கண் விழியா...,...,கடைநாட்
கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிற்குக் கண்ணாகிய ஆதித்தன்

தோன்றிவிளங்காத வைகறை

யென்னும் யாமத்திடத்து மீளேடி அழகுபெற்றொழுகும்
வெண்மதியானது விசும்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள்
கடைக்கணின்ற கங்குற்பொழுதி

லென்க.

என்பது அந்தச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதி நாள் - சோதி,
திதி - மூன்றாம்

பக்கம், வாரம் - ஞாயிறு. இத்திங்களிருபத்தெட்டிற்
சித்திரையும் பூரணையும்

கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி ¹ “நாலேழ் நாளினும்”
என்பதனான் இரு

பத்தெட்டினாளும் விழாநடந்து கொடியிறக்கி வைகாசி
இருபத்தெட்டினிற்

பூருவபக்கத்தின் பதின்மூன்றாம் பக்கமும் &
சாமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில்

நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற்

செவ்வாய்க்கிழமைபும

கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைமதிப்
பதினாலம்பக்கத்து வைகறைப்

பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அ

ந்தரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது பூருவ

பக்கமென்பது தோன்றக் 'காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு'
லென்றார்; ¹ "குண

முதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேய்வன கெடிகநின்
நெய்வ ராக்கம்', "என இருண்மதியென்றார்

மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் - இறைவன்கண்

ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது
செய்யாத வைகறை, ஆகு

பெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல் - அறையாயிற்று;

³ "பொறியறை" போல.*

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப:—(இ -

ள்.) முன்செய்த

தீவினை முறையானேவந்து இவனுள்ளத்தைச்

செலுத்துதலானேயென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

ஈ - அ. ஏழகத் தகரும்.....நெடுங்கடை

கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகினமாகியகவரியும்

தூய மயிரிணையுடைய

அன்னமுமாகியவிலைவ ஒன்றோடொன்று
 இனமல்லவாயினும் இனம்போலே
 விடாது திரியும் தாளோடுகூடப் பண்ணப்பட்ட
 பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை
 புடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக்
 கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய
 தலைக்கடை. தகர்முதலியன
 இவள் வளர்த்தனவாகலின், இவளைத்
 தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவு
 மாம்; வாயிற்கணைமுதினவற்றை
 இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும்.
 தாளோடுகுயின்றவென்றார், போர்க்கதவாகலின்
 இனியினகாமற் பண்ணுகின்ற
 உபாதே கூடப்பண்ணுதலான். ஏழகத்தகர்முதலியன
 இருபெயரொட்டிப் பண்
 புத்தொடை, வாயிள் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார்,
 மனையின்பெருமையும்
 காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி, இவன் அன்று
 கழிந்தானெனினுமமையும்.

¹ மணிமேகலை, க. அ. ²
 மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - கூ. ³ திரிகடிகம், கடு.

⁴ இவ்விசேடவுரையிலுள்ள காலவரையறை

பொருத்தரத்திபோல் தோற்று
மெது; ஆயினும் பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உள0

சிலப்பதிகாரம்

அ - க0. ஆங்கு.....வலஞ்செயாக்கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணையின்மீதே அறி
வோடு துயில்கொள்ளும் மணிவண்ணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய திருமாள்
கோயிலை வலஞ்செய்து கழிந்தென்க;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அணி - அழகு. அறிதூயில்
- யோகரித்திரை.

மணிவண்ணன், பெயர்.

கக - சு. பணையைந் தோங்கிய.....ஏழுடன்
போகி

(இ - ள்.) ஒங்கிய ஐந்துபணையினையும் பசிய இலையினையுமுடைய¹ மா
போதி நிழலிலெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தை
ஆகாயசாரிகள் மறைபவிருந்தோதி யாவர்க்கும் விளங்கப்பொருளுணர்த்தப்படும்
² இந்திரானுருமிக்கப்பட்ட விகாரக்களேழினையும் அடைவேதன்மீது அவற்றைக்
கழிந்துபோயென்க.

அவை அவ்வூர்ப்³ புத்தசைத்தியத்து இந்திரன் நிருமித்தனவாகிய ஏழு

ரங்கு. மாப்போதி ஐந்துபணையது... .. இயல்பு. திருமொழி - ஆகமம். அறை
ந்து சாற்றதல் - 4 பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல். விகாரம் - கையாற் கருவி
யாற்பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்.

கரு - உரு.

புலவூன்றிறந்து.....தொழுது வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாகிய ஊர்ணைத்தறந்து
பொய்கூறுமையாகிய விரதத்தோடு

பொருந்தி 5 அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு
அறநூன்முதலியவற்

றையறிந்து ஐம்புலனையுமடக்கிய
கோட்பாட்டையுடையராய் உண்மைவகை

புணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட ஸ்ரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகள்
நிலைபெற்ற ஐந்து

சந்திபுங்கழுவந்து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய மன்றிற் புவையுடைய
பிண்டியினது அழகுளிரும் நிழற்கண்ணே விழு அயனாதிகளிலும் விழவுகனி
லும் ஆகாயசாரிகள் வரத்தகுமென் று சாவகரெல்லாம்
கூடியிடப்பட்ட விளங்

காநின்ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை
இவர்கடொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலவூண் - புலாலோடே உண்ணுமுனுமாம்.

புலவூண் பாட்டமாயிற் புலையருண்ணுமுணென்க.
விரதத்து - விரதத்தோ

டே. அவலம் - அழுக்காறு அவாமுதலியன. அறிந்து -

அறியப்படும் அறநூல்.

களை அறிந்து. - பஞ்சபரமேட்டிக்களாவார்:— அருகர்,
சித்தர், உபாத்தியாயர்,
ஆசிரியர், சாதுக்களெனவிவர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத்
தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து
ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுனர். பொன் பொலிவாதலன்றிப்
மாபேர்தி = மஹாபேர்தி ; கௌதமபுத்தருக்கு
ஞானோதயமான இடத்துள்ள
அரசமரம்; “பேர்திமூலம்” (மணி. ௩௦ : ௧௦) என்பதன்
* கி.வ. ௧௦௦௦
குறிப்பைப்பார்க்க.

புத்தசைத்தியம் - பெளத்த வித்தியாசாலை; புத்தஞாலமும்மாம்.

* பாடமோதல் - மூலத்தை விளக்கச்சொல்லுதல்.

* “அழகை நவாவெருளி பிள்ளுச்சொ ளுக்கு, பிழுகை விபந்த தறம்” திருக்
குறள், ௩௦.

௧௦.—நாடுகாண்காலைத.

உளக.

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகணையான்

எப்பொழுதும் பொற்புவைப்
பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற்
படுத்தது. நீரணி
விழவு - அபிடேகவிழுவெனினுமமையும்.

உசு - எ. மலைதலைக்

கொண்ட.....ஒருங்குட நீங்கி (இ - ள்.)

மலையிடத்தே தலையையுடையதோர்

பெரியயாறுபோலும் உலகி ஃ லுள்ளோராயவர் போக்குவரவு

செய்தற்கு அமைந்த ஊர்வாயிலை அக்காலத்துப்

போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில். இடையேகழிதலின்,
அவ்வாயில் இடைகழி

யாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும் அதனோடு
மணந்துகிடந்ததெரு

வை ஆறுகளும் உவமித்தார்.

உஅ - ஈ. க. கலையி லாளன்.....எயிற்புறம்

போகி

(இ - ள்.) மன்னவற்குக் காமன் வேணிலோடு
தென்றலையும் திறையாக

இடிதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல
மரநிழலையுடைய இலவந்

திகையினது எயிற்குப் புறத்திலேபோயென்க.

கலையிலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர் -

அழகு. பந்தர் - நீழல்.

இலவந்திகை - நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை. அஃது அரசனும் உரிமையு.

மாடுங் காவற்சோலை; ¹ “இலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, இலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

௩௨ - ௩. தாழ்பொழி லுடுத்த

.....கடைமுகங் கழிந்து

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புனலாடப்போம் பெரிய

வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிஇன்ற வாயிலையும் கழிந் தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார்; காலையில் நாணீராடுவோர் பிறர்முகநோக்காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரென்றற்கு.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.) மேற்றிசையை நோக்கிக்.

கொண்டு,

௩௪ - ௩. கொழும்புனற்

காவிரி.....பொழிநுழைந்து (இ - ள்.)

வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரையிற்

பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் -
கழிதல் ; அன்றி இளமாக்காவாதலால்.

தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

நடு - சக. காவதம் கடந்து.....வினவ

(இ - ள்.) நறிய ஐவகைக் கடந்தலையுடையாள் அங்நனம் காதமென்று
சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று கவுந்தியழகனிருக்கின்ற பள்ளிக்கு

1 மணிமேகலை, க: சடு - க.

உளஉ

சிலப்பதிகாரம்

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமாரச்சோலையளவுஞ்சென்று
பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடை
யும் அடியும் மிகவும்வருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்து முற்றாத மழலை
மொழியாலே கூர்த்த எயிறிலங்க மதுரையென்னுமுதூர் யாதுநானென்று
கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம் ; பகுதிப்பொருள்விசுதி.

பொதும்பர் - மரச்செறிவு ;

கோடரமென்றுமாம்.

சஉ - ந. ஆறைய

காதம்.....நக்கு

(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நம்
அகன்றநாட்டிற்குமேல், ஆறையங்காவதம்

கான், இனி அண்ணிதென்று கூறி நக்கென்க.

யாதென்றவட்கு மும்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறு காதம்
ஐந்தென்றதற்போலிருத்தற்கு ஆறையங்காதமென்றான். நகுதல் - ¹ துன்பநகை.
சுந்தல், விளி.

சச - நு.

தேமொழி.....தொழுவும்

(இ - ள்.) அங்கனம்வினவின
தேமொழி தன்னோடுசென்று தவவேலிக்கணி

ருந்த கவுந்தியழகனைக்கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம் ; ஸ்ரீகோயிலின்
ஒருபக்கமுமாம்.

அ - சநு. கழிந்து கழிந்து போகிக் கொண்டு
நீங்கிப் போகிக் கழிந்து

ஹழைந்து கடந்து பொருந்தி நக்குக் கண்டு
அடிதொழுதலுமென்க.

சசு - கூ. உருவங் குலனும்.....கருதிய வாரென

(இ - ள்.) இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும்
குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும்.

இறைவனுலிங்கநிய விரதந்தப்பாமைபுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒரு
தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல நமதிடத்தைக்கழிந்து வருவ
தற்குக் கருதியதென்னோவென்று கேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன் . திருமொழி -
அவனருளிச்செய்த ஆகமம்.

உறுகணுளர் - மிடியாளரென்பாருமுளர் . கடைகழிதல்
இவர்க்கு மரபன்மை
யிற் கழிந்தென்றார்.

இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தன வென்னும்
சிறப்புப்பொருண்மை
தோன்றநின்றன.

60 - ரு.க.

உரையாட்டில்லை.....வேட்கையேன்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர்உத்தரமில்லை;
ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய மூதூரிற்
சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையைபுடையே
அயினேனென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்காதையில் ³

“சென்ற கலனோ, மிஸந்தபொரு ளீட்டித லுற்
றேன்” என்றானாகலின், அதனை வரைபொருளென்றான்.
இனி நியாயத்திற்

க0.—நாடுகாண்காலைத.

உளந்

நெடும்பொருளெனினுமமையும்; அன்றி, இதற்கு இத்துணைப்பொருட்கு மேற் பட்டதே தானம்பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுளர். என வென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்:—

நுஉ - ச. பாடகச்சிறடி.....அறிகுநர்

யாரோ

(இ - ள்.) இனி அங்ஙனங்கருத்தாயின், இவன்சிறடிகள் பருக்கையாகிய - பகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடுநாடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத் தற்குஇவன் செவ்வி ஏற்றதன்று; இனி ஊழ் என்செய்துமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து: அடி பரற்பகையுழுவா; வழி காடிடையிட்டநாடு; இவன் அதற்கேற்றதன்மையளவில்லன்; இனி ஊழ் என்செய்யுமோ? இதனை யாற்றியவல் லாரெனப் பரிவுறல்தோன்றுகின்றது.

நுந. உரிய தன்றீங் கொழிகென வெறுழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே யன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவனை ஒருங்குகொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று யாமொழிப்பவும் ஒழிகின்றிலீராயினீரென்று ரென்க.

ஒழிக்கெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறினானின்,
 1 தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ண நோன்போ டியிர்ப்திப் பெயர்த்த
 தம்” என நீரீப்படையுள் மாடலன் கூறுதலானும், அடைக்கலக்காதையில்,
 2 “தன்குல வாண, நரும்பொருள் பெறுநரின் விரும்பெதிர் கொண்டு, கருந்தடங்
 கண்ணியொடு கழமனைப் பரித்துவ, ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு,
 மிலைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்” எனவும், 3 “தாயு நீயே யாகித்
 தாங்கு” எனவும், 4 “மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்” எனவும் ஒருபொழு
 திற்கு இத்துணை ஒம்படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்
 பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்.

சுசு - சுரு. மறவுரை நீத்த.....நீர்த்தேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடைய
 வர்தம் னுலகேக்கேட்டு அந்த ஆகமப்படியே அறிவீனையேத்துதற்குத் தெற்கின்
 கணுள்ள தமிழ்நாட்டின்கண்ணதாடிய குற்றந்தீர்த்த மதுரைக்குப்போதற்கு
 முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதலின், யான்போதுவேன்; நீரும் போது
 மினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவரனேத்தி, அடிகளே! நீரே இந்
 னனம் அருள்செய்வீராயின், இவ் வளைபொருந்திய தோளினையுடையாளுடைய
 தயிரெல்லாம் இப்பொழுதே போர்க்கினேனன்றோவென்று சொல்வென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்று ஒரு வழக்கு. ஏகாரத்தை இசைநிறை
 யாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு; 5 “தொடிக்கட் பூவை” என்றாகலின்.

1 சிலப். உள: எசு - அசு. 4 சிலப். கடு: கடு0.
 2 கடு: கஉசு - க0. 5 சீவகசுந்தாமணி, 33உ.
 3 கடு: கசுசு.
 4 கடு

உளசு
 சிலப்பதிகாரம்
 நீத்தென்றும் பாடம்.

சுச - நு. கோவலன் காணாய்

...பல்கேண்மோ

(இ - ள்.) கோவலனே ! நாம்

போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிடத்து

வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை
நீயறியாய்; ஆதலால்,

யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென்றொன்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி -
வடகரைவழி. மோ, முன்னிலை
யசை.

சுச - எக. வெயினிறம் பொருஅ.....காட்டினுங்
காட்டும்.

(இ - ள்.) வெயிலின து நிறத்தைக்

கண்ணாற்பார்க்கவும் பொருத இம்மெல்

விய இயல்பினையுடையானைக்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும்
தண்டலையூடு போகக்

கடலெவமென்பேமாயின்; அவ்விடத்து நினைப்பினக்கும்படி
இடங்கொண்டு கீழ்

வீழ்ந்த வள்ளிக்கிழங்கை அகழ்ந்துகொண்டகுழிகளைச்
சண்பகமரங்கணிறைத்த

பூந்தாதுசேர்ந்தபொங்கர் பொய்க்குழிப்படுவித்து
அவ்விடங்களை அறிந்து பர்து

காத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய

துன்பத்தைக் காட்டுதலைச்
செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

பொங்கர் - ஈண்டு வாடற்பூ. அதுபோர்த்தலாற்
பொய்யறைப் படுத்தென்
றார்; ¹ “பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு” என்ப
மேலும். கையறுதுன்
பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.
பொங்கர் படுத்துக் காட்டு
மென்க.

எஉ - ஈ.

உதிர்பூஞ் செம்மலின்.....முட்டி னு முட்டும்
(இ - ள்.) அங்ஙனமுதிர்ந்த செம்மற்பூ மறைத்த

குழியுள்ளவழி நாடி

தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப்
பழுத்து விண்டு தேனொழு

கும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிநுந்து
பகைபோல முட்டுதலைச்

செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித்
தெங்கம்பழம் முட்டுமெனினு
மமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டுவரென்றது பாடமாயின்,
கழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வா

ரென்க; உம்மையை ஐயவும்கையாக்கிப் பொருளுரைக்க.
படர்குவமெனினே

யெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு
கூறினார், உலகியலாகலான்.

எச - று. மஞ்சளமிஞ்சியும்.....பகையுறுக்கும்

(இ - ள்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போலோமெனின், ஆண்டு மஞ்சள்
முதலியன தம்மில் தலையங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்தி
தோறும் பலவின் செஞ்சுள்களினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள்
மெல்லுக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வயம் - பாத்தி. வயத்தோடு பாலும் பகையாயுறுக்குமென்னும்கை
பும்; உறுக்கும் உறுத்தும்.

¹ சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவரி, "செம்பொன்வேங்கை"

கரு.—நாடுகாண்காலைத.

உஎரு

என்றகருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையான்

முற்றிப் பருவஞ்

செய்தமுனை சருகின்மறைந்துகிடந்தவற்றோடு பாலும்
உறுத்துமென்றதாம்.

எசு - ஏ. கயனெடுங் கண்ணி.....படர்குவ
மெனினே

(இ - ள்.) கயல்போலும் கண்ணிணையுடையாள்
காதலிக்கப்பட்ட கேள்வ
னே! அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய
கரைவழியன்றி வயல்வழியே
போகக்கடவேமென்பேமாயின்,

எள - அக. ஆங்கு.....காரிகை

(இ - ள்.) தம்மிடத்துமலர்ந்த
பூக்களின்மணம்கமழாரின்ற ஞுளங்களில்
நீர்நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக்
கெளவப்பட்ட நீண்ட
முதுகையுடையவாளை மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவிற்
குறுக்கிடப்பாயுமாயின்,
இக்காரிகை கலங்குதலை அடையவுங் கூடுமென்றாரென்க.

நீர்நாய் கெளவியவாளை பொருகயலோட்டிப்
பாயினென்னுமமையும். இத
னற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாய்காணினும்,
இடையே பொருகயல்கள்
உகனக்காணினும், வாரை பாயக்காணினும், மலங்கு
மிளிரக்காணினும் மனத்திற்
கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென்றதாம்.

அக - ௫. ஆங்கண்.....கொள்ளவுங் கூடும்

(இ - ள்.) அஃதன்றியும், ¹ கரும்பல்லது
காழன்மையான் அவ்விடத்து
உள்தாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேனடைகள் முற்றி
நெருங்குதலானே தேன்
அழிந்தொழுகிச் சுரும்புசூழப்பட்ட பொய்கையின் நல்ல
நீரோடு சென்று
கலந்துவிடும்; ஆதலான் அதனை அறியாமல் தணியாத
நீர்வேட்கையான்
இவள் தன்குடங்கையான் முகந்துகொண்டு
பருகவுங்கூடுமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது;
என்னை? ² “குடங் கை.....உட்குழிப்பதுவே”
என்றாராகலின். இதனாற்சொல்லியது: நமது ³ தரிசு எத்துக்
கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்றதாம்.
எனவே

ஊனையும் உடன்கூறிற்றும். மேலும் இவ்வாறு
வருவனகொள்க.

அக - ௬. குறுந ரிட்ட.....இடுதலுங் கூடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட
குவளைப்பூவுடனே தம்
மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டின்ம்

மதுமயக்கத்தாற் போக அறியாது
உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை வழிச்செல்வருத்தத்தாலே
நீர்

உணர்வுமயங்கி வறம்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங் கூடுமென்ற
ரென்க.

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூற - கூட. எறிநீ ரடைகரை.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது அடைகரைவழியே
போகக்கடேவேமென்பேமாயின், அவ்வடைகரை நீர்நுள்ளனவாகியு பொறி

¹ "கரும்பலாற் றாடொன் றில்லாக் கழனிசூழ் பழனதாடும்" வேக. உகூர.

² சிலப். பக். கூச. ³ தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

உள்கு சிலப்பதிகாரம்

களின்முகையுடைய அலவனும் நந்தும் உள்ளவழியறிந்து
பாதுகாவாது முன்பு

நடக்கு முறைமையான் அடியிட்டிநடக்குநடையின்
அவைதாம் உறக்கடவ

நோயை நம்மாலுறுமாயின் அதனால் நமக்குவரும்
கொலைப்பாவம் நம்மால்
தாங்கவுமொண்ணாது;

எறிநீர் - வாய்த்தலையினின்றும் குதித்துவரும்
வாய்க்கானீர். இயக்கம் -

வழி. நந்து - ஈண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் -
நடை. நோயென்றார்;

கொலையென்று வாக்காற்சூறவுமாகாமையின்.
 இக்கொலைப்பாவும் ஒன்றானும்
 கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண்
 நரகத்திலுறுந்துன்பமும் நம்
 மால்தாங்கலாமளவிறன்றென்பதனான், உம்மை
 எச்சவும்மையாயிற்று. அடை
 கரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கச - எ. வயலுஞ் சோலையும்.....குறுகா
 தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றித்
 தோட்டமுமடங்கிற்று. வயலும்
 சோலையுமென்பனவற்றைக் கூறியமுறையானே
 எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்ளு
 வாருமுளர்.

(இ - ள்.) என்டுக்கூறியவயலும் ஆண்டுக்
 கூறியசோலையுமல்லது வேறு

படக்கிடக்குநெறி மேல் நாம்செல்லுகின்ற
 இடத்திலில்லை; ஆதலான், நெறித்த

குஞ்சியையுடையாய்! நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே
 அவ்வவ்விடங்களைக்

குறிப்பானறிந்து அவை * அபகாரங்களுராமற்
 பாதுகாப்பாயாகவென்றொரென்க.

வெய்யோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமையும்.
 காட்டினுங்காட்டும்; முட்டினுமுட்டும்;

பரற்பகையுறுக்கும்; கலங்கலு

முண்டு; கொள்ளவுங்கடும்; இடுதலுங்கடும்;

தாங்கவுமொண்ணை; ஆகலாற்

குறியறிந்து அவையவை குறுகாதோம்பென்றாரென்க.

இங்ஙனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார்,

வருணனைகளையும் உடன்கூறினா

ரென்க. இத்துணையும் கவுந்தியடிகள் தமது

பள்ளிக்கணிருந்துகூறினாரென

வுணர்க. வயலுமெனவே வாய்க்காலுமடங்கிற்று.

கூஅ - க0க. தோமறு

கடினையும்.....வழிப்படர் புரிந்தோர்

(இ-ள்.) கவுந்தியடிகள்.

கடினையுமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமந்திரமே

நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல,

அவரோடு பழித்தலரிய

ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் - குற்றம். கடினையு - ஐயக்கடினையு. அறுவை

- தோளிலிடுமுறி

மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண்மொழியாகியதெய்வம்;

மந்திரம்; கூ ஸி சூ உ ஸா = அ சி ஆ உ சா.

ஆவது ¹ பஞ்ச

இனிக் கொண்டென்றதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து
அடிகளிதுசெய்ய
இவர்கள் துணையாகவென்றாரெனினுமமையும்.

¹ இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சதமஸ்காரமென்பர் சைனர்.

² "ஐயம்புகூஉந்தவசிகழிஞ" நாலடியார், ஈகை. கூ.
(பி - ம்) * 'அபசாரங்கள்'

க0.—நாடு காண்காலை த.
உள்ள

க0உ - கக. கரியவன் புகையினும்...ஒலித்தல்
செல்லா
(இ - ள்.) கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம்
மீனமென்னுமிவற்றி.

‘ரோடி மாறுபடினும், ஆகாயத்தே தூமக்கோளெழினும்,
விரிந்த கதிரையுடைய

வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணே பெயரினும்
காற்றுப்பொருள் குடகவரை

யினது உச்சிக்கண்ணே கடைய குரலையுடைய உருமேற்றோடு
சூன்முதிர்ந்த பரு / வப்புயல் தன்பெயலாகிய வளத்தைச்
சுரத்தலானே அவ்வரையிற்பிறந்த பல

பண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர்,
முகத்தைக்குத்தியிடிக்குங்

கடல் தன் வளத்தைக்கொண்டு எதிர்தலானேதேங்கி,
வாய்த்தலைக்கிட்ட கத.

வின்மீதெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்புனலொலியல்லது
ஆம்பிமுதலாயின

ஒலித்தல்செல்லாவென்க.

கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை,
நுட்பம், தூமமென்னும்

¹ கோட்கணன்கினும் தூமக்கோள்; ² “மைம்மீன் புகையினுந்
தூமந் தோன்றினுந்,

தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்” என்றார்
பிறரும். கால்பொருநிவ

ப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியேறு. பஃரூரம் -
பல்தாரம்; பலபண்டம்.

எனவே மலைவளஞயிற்று; ஆவன ³

“தக்கோலந்.....சாதியோ டைந்து.”

கடல்வளஞவன: “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர் பவளம்

வெண்முத்த, நீர்ப்

படு முப்பிளே டைந்து”

கடுவரல் - முடுகிவரும்வரவு. ஓ - தாம்பிற்கதவு;
இனி ஒவுதல், விகாரத்

தால் ஒவெனதின்றதெனவுமாம்; இதற்கு இறத்தல் ஈண்டுத்
தவிர்தன்மேற்று.

ஆம்பி - பன்றிப்பத்தர். கிழார்-பூட்டைப்பொறி. பிழா-
இடா, ⁵ “நீர்த்தெவ்வு

நிரைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்,
தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற்,

கயமகைய வயனிறைக்கு, மென்றொடை வன்கிழாஅர்”
என்றார் பிறரும்,

இனிக் கரியவன்புகையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவு
மாம். இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படரினும் சுரப்ப எதிர நீர் வாய்த்தலை
ஒவிறந்தொலிக்குமொலியல்லது ஆம்பிமுதலிய ஒவித்தல்செல்லாமைக்குக் கார
ணமாகிய காவிரியென முடிப்பினுமையும். புகையினும் தோன்றினும் படரினு

மென்ற உம்மைகள், மழை பெய்தொழில்மாற இவற்றில் ஒன்றே அமையு
மாகவும் இவையெல்லாம் சேரினும் கடல்வளனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரி
யின்சிறப்பை விளக்கிநிறலிற் சிறப்பும்மைகள்.

ககஉ - ஈ. கழனி.....கானத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தல்செல்லாக்
கழனியிற் செந்நெலும் கரும்

புஞ்சூழ்ந்த இடத்தையுடைய
நீர்நிலைச்செறுவி லுண்டாகிய தாமரைக்காட்டி லென்க.

¹ இவற்றைக் கரத்துறைகோட்கனென்பர். ² இடா - இறைகூடை.

³ புறநானூறு, சுகள்.

⁴ மதுரைக்காஞ்சி, அக - கரு.

⁵ சிலப். பக். கருநி.

உளஅ சிலப் ப தி க ர ம்

ககச - கூ. கம்புட் கோழியும்.....பரந்த

வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன

வெல்லும்போரைவல்ல அரசரிருவர்

பொருமிடம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்

ஒலியையுமுடையன

வாய் ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி-கானுங்கோழி;
நிலவண்மையாக்கிக்காட்டுக்கோழியென்பாருமுளர். நீர்நிறக்காக்கை-நீர்க்காக்கை.

உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீர்மேலூர்தலினால், ஆகுபெயர். புள்ளு-
கணந்துப்புள். போதா - பெருநாரை, மரக்கானாரை; புதா, விகாரம். வெல்

போரும், முனையிடமும் வினைத்தொகை. குழுஉக்குரல் -
பலவாயொன்றான
ஒசையு மாம்.

கஉ0 - உச. உழாஅ துண்டொளி.....

காய்த்தலைச் சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற் சேற்றினுட்புக்கு அமுந்திய-
கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை தன்
தினவையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதலுற்ற அழி
வுற்ற புரிக்கூட்டினின்ற வளவி ப பவவருக்கத்துநெல்லுக் கவரித்தொங்கல்போல
விளைந்துகிடக்கின்ற செந்நெற்கதிர் த்தலையிடத்தே

சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

கஉ1 - சு. கருங்கை.....ஒலியே

யன்றியும்

(இ - ள்.) அங்கனம் நெற்சொரிதலானே விளைஞரும்
ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

களமருங்குடி

கருங்கை - வலியகை. விளைஞர் - பறையர், பள்ளர் முதலாயினர்.
உழவர்கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

களமர்-

கஉ2 - ஈ. கடிமலர்

களைந்து.....விருந்திற் பாணியும்

(இ-ள்.) காவியின் முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற்றை நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாகமுந்தோய்ந்து சேருமிகோலத்தொழி அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல்போதும் பெரிய கண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கள்ளை உண்டு தொலைத்ததனானுண்டான பண் நிறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டிமென்க.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக் கடிமலர்களைந்து முடிநாறழுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழுநீர்முதலைப்பறித்து மறித்து அதன்மீதே முடியினுற்றைப் பகுந்துநட்டெனினுமமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேருமிகள் - கனித்து ஒருவர்மேல் ஒருவர்சேற்றை இறைத்துக்கோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது - முலைமேற்றெறித்தசேறு கோட்டிமண் கொண்டாற்போன்றிருத்தல்; * “வாரிய..... கொள்ளாமுலை” என்றாற்போல. சின்மொழி - இழிந்தமொழி; சிலவானமொழியுமாம்.

* முத்தொன்னாயிரம்: “வாரிய பெண்ணை வருகுநும்பை வாய்த்தனபோ, லேரியவாயினு மெச்செய்யும்—வரிய, கோட்டானைத் தென்னன் குனிரசாத் தனியகலங், கோட்டிமண் கொள்ளாமுலை”

க0.—நாடுகாண்காலைத.

உள்கு

விருந்திற்பாணி - தம் இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமை

யும்; இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளர்.

கநஉ - டு.

கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும்

(இ - ள்.) செந்நெற்கதிரோடே அறுகையும்
சுவனையையும் கலந்து

தொடுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பாரை
இரண்டாகப் பிளப்பாரைப்

போலப் போற்றுவார்தொழப் பொண்ணேர்சூட்டினீரோர்
ஏரைப்பாடும் ஏர்

மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் பாடும் ஏர்மங்கல்முமென்க.

கநசு - எ.

அரிந்துகால்.....முகவைப் பாட்டும்

(இ - ள்.) நெல்லையரிந்து போரிட்டார்
சூட்டைக் கடாவிடுதலானுண்டான
முகவைப்பாட்டும்;

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின்,
முகவையாயிற்று.

கநஅ - கூ.

தென்கிணைப் பொருநர்... ..மகிழிசை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? ¹ “தண்பனை
வயலுழவனைத், தென்கிணை

வன் றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு: “பகடுவாழ்
கென்று பணிவயலு

ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித்—துகடுடைத்துக்,

குன்றுபோற் போர்விற

குஞ்சிவ்வளம்பாட, வின் றுபோ.மெங்கட் கிடர்" எனவரும்.
கிணை - தடாரி; புட்
பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய
கிணைப்பொருநர் செருக்குதலோ

பெடுத்த மார்ச்சணையையுடைய திரண்டமுழவின து
யின துலியும்,

கேட்டோர்மகிழும் இசை

கசு - சக. பேர்யாற்று.....ஆவலங் கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாற்றடைகரையிலே
இவ்வோசைகளை முறையிற்கேட்டு

நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான
வருத்தத்தை நெஞ்சிற்
கொள்ளாராயென்க.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமொலியும்

விருந்திற்பாணியும் ஏர்மங்கலமும்

முகவைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமென்னுமிவற்றைப்
பேர்யாற்றடைகரைக்

கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலா லுண்டான்

விருப்பத்தானே நெஞ்சில் அவலம்

கொள்ளாராயென்க.

கசஉ - எ.

உழைப்புலிக்கொடி.....இருக்கை யன்றியும்

(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தேரை
யுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்கும் கருப்பத்
தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையினுண்டான மறையோரா
னாகப்பட்ட தேவருனின் ஆவி இறையுயர்ந்த மாடமாகிய அகங்கனெங்கும்

புறப்பொருள்வென்பாமாலை, வாகைப்படலம், கட.

உஅ௦

சில ப்ப திகாரம்

போர்த்தலானே மஞ்சுகூழ்ந்த மலைபோல
மாட்சிமைப்படத்தோன்றும் மங்கல
மறையோரிருப்பிடங்களும், அவையன்றியும்,

கசஅ - ௫௫. பரப்புநீர்.....சென்னை
ளொருநாள்

(இ - ள்.) இரப்பவர்குற்றத்தையும்
புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி

னிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய
ஊர்களுமாகிய இவ்விரு
வகையுர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு

நடக்குநாட் காதமென்னும்

எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப்
பல்நாட்டங்கி நடக்கின்ற
நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற் பாகுகாய்கின்ற புகையாற்
பரக்கப்பட்டி இருட்சி

யையுடைய முகிறவழந்த மலைபோலத்தோன்றும்
பழவிறலூர்களுமென்க.

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும்
கொற்றத்தையும் அழலினும்

உழலினும் விளைப்போரது இருக்கையும் ஊர்களுமென்க.

காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற் கங்கையின்
புதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வ

ரென்றார்; அன்றியும் ² “மகவாய் வுளர்க்குந் தாயாகி”
என்பதனானுகொள்க.

தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றுமூர்களுமெனவியையும்.
அவ்வூர்களை இடை

யிட்ட நாடென்க. உடன்கண்டென்றார்,
இந்நாட்டிச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு

தொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி
உழவிடைவிளைப்போரென்க.

கருசு - சுரு.

ஆற்றுலீ யரங்கத்து.....சாரணர் தோன்ற

(இ - ள்.) ஆற்றை மறைக்கும் அரங்கத்தில்

வேறிடத்தில்லாத தன்மைத்

தாய் வளைந்த மூங்கின் முள்ளால் வளைக்கப்பட்ட

வேலியையுடைய மரம்பயின்ற

செறிந்தசோலையில் தேவருறைதற்கொத்த

பூப்பொருந்தியதொருபக்கத்தே பட்

டினப்பாக்கத்து ¹ வான்பெருமன்றத்துப்

பிண்டிநீழற்கண்ணே உலகநோன்பிக்

ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமகனாற்செய்யப்பட்ட அதி

சயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய தரும

வொழுக்கத்தை யாவருக்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் ² சாரணர் அப் பட்டி

னப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவென்க;

அதிசயமூன்றாவன: சகசாதிசயம்,

மென்பன.

கர்மகஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசய

வீற்றுவீற்றுகி உடுத்த ஒருசிறைச்

சாரணர்தோன்றவென்க.

¹ 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி' என்று
யரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற்காண்க.

கடறினர் நச்சினார்க்கினி

² சிலப்பதிகாரம், எ: உஎ,

³ வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே தத்துரைத்தவற்றை, இக்காலை
உ0-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

* சாரணர்-சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகை
பர், இவ்விருவராகச்சென்று தருமோடீதசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

கூ0.—நாடுகாண்காலைத்.

உஅக

ககூச - கூ. பண்டைத்
தொல்வினை.....கொள்ளான்

(இ - ள்.) முன்செய்த பழவினையெல்லாம்
கெட்டோடுகவென்று உட்

கொண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த
கவுந்தியடிகளுடனேசென்று அவ ரடியிலே தலையுறவீழ்ந்தார்;
அங்ஙனம்வீழ்ந்தவர் ஈண்டிவந்தது தனது விளங்
கிய கோட்பாட்டையுடைய¹ அவதிஞானத்தால்
தெரிந்தவனாயினும் ஆர்வமும்

செற்றமும் தன்னைவிட்டுப்போம்படி நீக்கிய²
வீரனாகலாலே இவர்க்குவருந்
துன்பத்திற்குத் தான்வருந்தானாகியென்க.

¹ கண்டறிகவுந்தியென்பதனானும்
காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

ஒடி, ஒரு வினையொடி.

கஎ0 - எக.

கழிபெரு.....வல்வினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி,
யாவரானும் ஒழிக்க

ஒழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துநிற்கின்ற தீவினையைக்
காணயென்றாரென்க.

காணாய் - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு, நீ
* 'உரிய தன்றீந்

கொழிக' எனவும் ஒழியாது

ஊட்டுந்தீவினையெனினுமமையும்.

கஎஉ - நு. இட்ட வித்தின்.....ஒண்ண

(இ - ள்.) வினையிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனை
திரந்து கண்கூடாக

நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ண;
அதுபோல இதுவும்

ஒழிக்க வொழியாதென்றாரென்க.

* "உறற்பால... ..தணிப்பாருமில்"
என்றாகலின், தீவினைதன்

னையேகூறினுமமையும். உம்மை, எச்சவும்மை.

கஎச - நு. கடுங்கால்.....உடம்பிடை
யுயிர்கள்

(இ-ள்.) கடியகாற்றையுடைய
நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும்

படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற
உயிர்களுமென்றாரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் துன்பமும் வருங்கால் யாவரானும்
ஒழிக்கவொண்ணாவென்பது உம், யாக்கைநிலையாமையம் இவர்தம்பால் உறுவது
கண்டு கவுந்தியடிக்குச் சாரணர்கூறியாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார்;
நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

களசு - கூக.

அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

1 அவதிஞானம் - அதிதகதமானபரிஞ்ஞானம்; அஃதாவது தன்னுடைய
முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

1 வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர்
ஒருமையாற்கூறியார்.

மூத்தோரேயாதலின், வீரனென

1 இஃது, 'உரிய தன்றில் கொழிகென வாழியீர்' (இக்காதையில் ௭௭ - ஆம்
அடி) என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

1 சிலப்பதிகாரம், ௭௦: ௭௭.

1 தாழியார், பழவினை, ௭:

1௭௭

களள். அறிவன்—(இ - ள்.)

எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடை

யோன்,

அறவோன்—(இ - ள்.)

அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடை

யோன்,

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.)

யாவருமறியப்படும் அறி

வெல்லையைக் கடந்தோன்;

களள். செறிவன்—(இ - ள்) எல்லாவுயிர்கட்கும்

இதனையுள்ளவன்;

சலியாதவனென்றுமாம்.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக்

கன்மங்களையும் சயித்

தவன்;

அவையாவன ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம்,

வேதநீயம், மோக

நீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம்,

அந்தராயமெனவிறை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருத்தகிருத்தியன் =

செய்யவேண்டுவன

வற்றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கன்மங்களைக் கழுவின்வனுமென்ப.

பகவன்—(இ - ள்.) கேவலஞானி,

களி. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு

அடியாயுள்ளவன்,

தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத் தேவர்க்கும்

தலைவனாக எண்ணப்

பட்டவன்,

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம்

தாளுயுள்ளவன்,

களி.

பொருளன்—(இ - ள்.) ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன்;
உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்; புதியவனுமென்ப.

புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும்

அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ0. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக்

கீழ்ப்படுத்தியவன்,

தேவன்—(இ - ள்.)

தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

¹ ஞானாவரணீயமுதலியவெட்டிம் காதி
நாற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

அகாதிபென

இருவகைப்புட்டு,

நாற்பது

² கேவலஞானம் - ஐந்தஞானத்தவ்ஞஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன:—
க. மதிஞானம் - கபாவபுத்தி; உ. சுருதஞானம் - நாலுணர்ச்சி; ஈ. அவதிஞானம் -
தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ச. மனப்பரியுஞானம் - தன்னுடைய முற்
பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ஞ. கேவலஞானம் - திரிகால
வுணர்ச்சி.

க0.—நாடுகாண்காணைத.

உஅந

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டுலகிற்கு
நாயகனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.)

குணத்தையுடையவன்; வதம் - ¹ விரத
முமாம்.

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய
உலகிற்கு விளக்கா
யுள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—(இ - ள்.)

தத்துவங்களையுடையோன்,

சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒடுங்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ளவன்

=காரணபூதன்,

கஅங. சித்தன்—(இ-ள்.) எண்வகைச்

சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும்

பெரியவன்,

செம்மல்—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திகழொளி—(இ - ள்.) விளங்கும்.

ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. ² இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும்
தங்குகின்றவன்,

குரவன்—(இ - ள்.) குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்.) இயல்பையே
குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.) எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—(இ - ள்.)

நிறைந்த புகழையுடை

யோன்,

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.) குணங்களைச் சம்பத்
தாகவுடையவன்,

கஅச. சங்கரன்—(இ - ள்.)

சகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,

ஈசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,

சயம்பு—(இ - ள்.) தானேதோன்றின்வன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.)

நான்குமுகன் = அதிசயத்தோடுநான்

வீரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம், சிக்ஷாவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்;
அவற்றுள், குணவிரதம்:--திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அநாதத்தன்டவிரதமென
மூன்றுவகைப்படும்.

இறை - தங்குதல்.

உஅச சிலப்பதிகாரம்

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.)¹
அங்காகமத்தை யுண்டாக் கினவன்,
அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,
அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபர மூர்த்தி,
கஅஅ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,
எண்குணன்—(இ - ள்.)

எட்டுக்குணங்களை யுடையோன்,

எண்குணமாவன:-அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம்,
அநந்ததரிசனம், அநந்த
சுகம், கிரந்தாமம், கிரக்கோத்திரம், கிராயுஷ்யம்,
அழியாவியல்பெனவிலை.

பாத்தில் பழம்பொருள்—(இ - ள்)

பகுத்தற்கரிய புராணப்

பொருளாயுள்ளவன்; ஓட்டமற்ற
பொன்னையொப்பாரென்று
மாம்.

கமுக. விண்ணவன்—(இ - ள்) சவர்க்கவாசி,

வேத முதல்வன்—(இ - ள்.) ¹

ஆகமமுன்றிற்கும் முதலா

யுள்ளவன்,

விளங்குகொளி—(இ-ள்.)

அஞ்ஞானவிருணீங்க விளங்குமொளி,

ககூ0 - கூக. ஒதிய வேதத்து.....பொதியறை

யோரென

(இ - ள்.) இந்நாமங்களை யுடையோனாலோதப்பட்ட

ஆகமமாகிய விளக்

கொளியைப் பெற்றாற்போந்தே துவதல்லை யாவரும்

பிறவியாகிய சிறையினின்

றும் போகமாட்டாரென்றாரென்க.

² பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

ககூஉ - ஈ. சாரணர்.....மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணரருளிச்செய்த

உண்மைமொழியைக்கேட்டித்

தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது

கைகளைத் தலைமேல்வைத்துக்

கொண்டு நின்றுகூறுவார்:—

ககூச - ஈ. ஒருமுன்று.....செவியகந் திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைத் கெடுத்தவனானோரப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல்லது பிறிதொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவென்றாரென்க.

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

¹ அங்காங்கம், கஉ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாத்.—க. ஆசாரங்கம், உ. குத் திரகுதாங்கம், க. ஸ்தானங்கம், ச. ஸமவாயாங்கம், இ. வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்பங்கம், க. ஞாந்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாந்தியயனங்கம், அ. அந்தக்கிருததசாங்கம், கூ. அதுத்தரோபபாதிகதசாங்கம், கஉ. பிரச்சிதவியாகரணங்கம், கஉ. வியாகருத்திராங்கம், கஉ. திருஷ்டியாதாங்கம்.

² ஆகமமுன்றவன்: அங்காங்கம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமமென்பன.

³ இது புழக்கையெனவும் வழங்கும்; மணி, ந: கடு, உக: கஉ,

கூர்.—நாடு காண் காலைத்.
உஅரு

ககக - எ.

காமனை.....நவிலா தென்னு

(இ - ள்.) என்றாவும் காமன்செயலை

வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு

வகைப்பட்ட நாமம் நவிலினல்லது பிறிதொன்றனை நவிலாதென்றாரென்க.

ககஅ - கூ. ஐவரை

வென்றோன்.....காண வென்கண்

(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட

இந்திரியங்களையும் வென்றவ

ஹுடைய அடியிணைகளைக் காணினல்லது பிறிதொரு
தேவரடியிணைகளைக் கைய

கத்தேகாணி ஹும் காணுவென்றாரென்க.

ஹுவர், செறலின்கண் திணைமயக்கம். இனிக்
கைவரைகாணினும் பாட

மாயின், கைவரைகாணல் கண்விழித்தலாக்கி
விழித்திருப்பினும் காணுவென்க.

உ00 - உ0க. அருளறம் பூண்டோன்.....

பொருந்தாது, (இ - ள்.) எனது

பயனற்றயாக்கை அருளால் அறத்தைப்பூண்டோ

ஹுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிற்பொருந்தினல்லது
பிறிதொன்றற்குப்

பொருந்தாதென்றாரென்க.

அருளறம், உம்மைத்தொகையுமாம்.

உ0உ - ஈ. அருக

ரறவன்.....குவியா

(இ - ள்.) எனது இருகையும் அருகார்க்கு
அறத்தைக்கூறுவோனாகிய

அறிவன்பொருட்டு என்சிரத்தின்மிகையே குவியினல்லது
பிறிதொரு தேவர்

பொருட்டுக் குவியாவென்றாரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உரச - ரு.

மலர்மிசை.....பொருஅது

(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதே

நடந்தோனுடையமலரடி

யாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது
பிறிதொன்றனையும் அணியப் பொருதென்றொருன்க.

உரச - எ.

இறுதியி லின்பத்து.....பெயராது

(இ - ள்.) என்மனமும் ஈறிலின்பமாகிய

அநந்தசுகத்தைபுடைய இறைவ

னருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப்
புடைபெயரினல்லது

பிறிதொருமொழியையோதிப்

புடைபெயராதென்றொருன்க.

மறுதர - மீளவும்.

உரச - கங்.

என்றவ னிசைமொழி.....பணிந்தனர் போந்து

(இ - ள்.) தம் கையைத் தலைமேற்கொண்டின்று,
கவுந்தியடிகள், திறவா;

நிலிவாது; காணு; பொருந்தாது; சூவியா; பொருது; பெயராதென்றகொண்டு
அவன்புகழ்மொழிகளை ஏதற்க்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத்
திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழவுயரம். மேலா
கின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவென்றுகூறி அந்தர

வழியாக விரைந்துசெல்வின் தவரையோட்கித் தொழுது பாசங்கள் அறக
வென்று பணிந்தன ராய்ப் போந்தென்க.

உஅக

சிலப்பதிகாரம்

உகச - அ. காரணி பூம்பொழில்.....

பூம்பொழி லிருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த பொழிலையுடைய

காவிரியாகிய பெரியயாற்

நிற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும்
பள்ளியோடத்தேறிப்போய்த்

தென்கரையைச்சென்றெய்திப் போதுகள்
குழந்துகிடக்கின்றதோர் பொலி

விளையுடைய பொழிலிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

உகக - உ0. வம்பப்

பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) 'இடங்கழிகாமத்தளாகிய

குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவ

னுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்ததோர்

பொழிலிடத்தே அணுகின

ராய்ச் சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய

பரத்தைத்தன்மையையுடையாள்; குண்டமென்ற

படி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி
சொல்லித்திரியும் பரத்தை
யென்றுமாம். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்;
விடனென்றபடி.

உஉக - உ. காமனும் தேவியும்.....அறிசுவ
மென்றே

(இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும்
இரதியையுமொக்கு

மீவர்களை யாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று
சொல்லியென்க.

இனி, இவ்விடத்துவந்தவிவார் காமனும் தேவியுமே;
அல்லராயின், யாரெ

னக் கேட்டறிசுவமென்றாரெனினுமமையும்.

இப்பொருட்குப் போலி ஒப்பில்

போலி. ஈங்கிவர்: ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டங்கு:
ஈங்கு - இப்பொழுது.

உஉங் - ச. நோற்றுணல்
யாக்கை.....வினவ

(இ - ள்.) * உவாமுதலிய விரதநாட்களிற்
பட்டினிவிட்டுண்டலான் மெலி

ந்தயாக்கையையும் துண்ணிய தவத்தையுமுடையீர்!
தும்மொடுகடி வழிவந்த

இவர் யாரென்று வினவவென்க.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வழியிற் கூடிவந்தோர்.

உஉச - கூ.

என்மக்கள்.....³ பரிபுலம் பினரென

(இ - ள்.) அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும்
வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள்

இவர் என்மக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காமனும்
தேவியுமல்லர்; மாணிடயாக்.

கையர்; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவருழைச்செல்லாதே
விடப்போயினென்றாரென்க.

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம்.

உஉஏ - அ.

உடன்வயிற்றோர்கள்.....⁴ கற்றறிந் தீரென

(இ - ள்.) நூல்களையுங்கற்று

அதன்பயனையுமறிந்தவரே! ஒருவயிற்று

உடன்பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாய்க்

கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்

கற்றநூல்களிற் சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற்

சொல்லுமென்று

ரென்க.

¹ இடங்கழிளமும் - மிக்ககாமம்; மணிமேலை ௧௮ - வது காலை, ௧௧௬.

² "ஓவா திரண்டேவு மட்டியும் பட்டினிவிட்டு" சீவகசிந்தாமணி, ௧௫௪௭.

³ "பரிபுலம் பினனினன், ருனே தமிழன் வந்தனன்" மணி. ௧௬ : ௫௭ - ௮.

கந.—நாடுகாண்காணைத்.

உஅஎ

கற்றறிந்தீரென்றது. இகழ்ச்சி; இவ்வாறே நீர்
கற்றனவுமென்பதாம்.

உஉக - ச0. தீமொழி கேட்டு.....

.....உரையீரோவென

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக்
கேட்டலாற் செவியைப்

புதைத்துக் கண்ணகிநடுங்க, என்பூங்கோதைபோல்வாளை
இவரிகழ்கின்றனர்;

இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில்
துழைந்துதிரியும் முதுநரி

யாகக்கடவரெனக் கவுந்தியடிகளிட்டசாபம்

தவத்தின்விளைவாகிய சாபமாதலால்

அவரைச் சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம்

விளைந்தபடியையறியாராகிய

கோதையும் நம்பியும் குறியுநரியினது

நெடியகுரலாகக்கூவும் விளியைக் கேட்டு

நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்கநெறியினின்றும் நீங்கியோர்

நீர்மையல்லாதனவற்

றைச்சொல்லினும் இஃது அவர் அறிவினமையாற் கூறியதன்றோவென்று
உயர்ந்தோர் தமதறிவான் உணரவேண்டும்; செய்தவத்தீர், உம்முடைய திரு

முன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத்
தருளீரென்று கூறவென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. முதநரி - ஓரி.

நடுங்கியென்றார், தம்பொருட்

டாகவினேதலின். ஓகாரம், இசைநிறை. அடிகள்
மனத்தால் நினைத்திட்டசாப

மாதலாற் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம்
அறியாதவர்கள் அவர்சொன்ன

இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது வேறு
சபிக்கவுரியாரின்மையானும்

உய்திக்காலமுரையீரென்றார். விளி - ஓரிக்குரல். 'நெறியி
னீங்கியோர் நீரல

கூறின; மறியா மையென் றறியல் வேண்டும்'
கோள். பின்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

என்னுந்துணையும் அவருட்

உசக - நு.

அறியாமையினின்று.....சாபவிடை செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளான்வரும்
துன்பமென்பதனை அறிந்து

கூறுமையானே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர்
உறையூர் மதிப்புறமாகிய

காவற்காட்டிற்றிரிந்து பன்னிரண்டிதிங்கள் இங்ஙனம்

துன்பமுழந்தபின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப்

பெறுவாராகவெனச் சாடவிடைசெய்தென்க

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காணம் தவஞ்செய்தபெற்ற மக்
கப்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு; எனவே
¹பாகாவாராயினும் நாகரத்தல் வேண்டுமென்பதாயிற்று; “ஆக்கப்படுக்கும்.....
வெல்லுமாதே” என்பதாடமாயிற்று. நொச்சியொருபுடையென்றது வேறு
அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; ²“நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என்
றதமது. இழிபிறப்பு - விளக்கின்பிறப்பு. முன்னேயுருவம் - வம்பப்பரத்தை
பும் வறுமொழியாளனுமெனவுமாம்.

உசநு -

(இ - ள்)

அ. தவப்பெருஞ் சிறப்பின்.....புக்கனர் புரிந்தென்.
தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும்
கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்த

¹ திருக்குறள், கடவு.

² “ஆக்கப் படுக்கு மருந்தினவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலையாகத்
தப்பிவிடுவ், எக்கப் படுவன வித்திய மைத்தினு, தாக்கல்ல தில்ல நனிலெல்லு மாறே”
(வண்பாபதி.) ³ அகநானூறு, கடவு.

உஅஅ

சிலப்பதிகாரம்

புறத்தே சிறையையுடைய கோழியென்

ஐங்கரின் கண்ணே விருப்பத்தோடு
புக்காரென்க.

வாரணம் - கோழி ; ஆவது உறையூர்.

முற்காலத்து ஒருகோழி யானே

யைப் போர்தொலைந்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது
பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கிய
வதனாற் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளர் ; அந்
தன்று ; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை ; புறத்தே சிறையையுடைய
கோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும் ; ¹ “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்”
என்ப மேலுமாகலின்.

பணிந்தனர்போந்து எய்தி இருந்துழிச் சென்றோர்

வினவப் புரிபுலம்பின

ரெனக் கடவதுமுண்டோ கற்றறிந்தீரெனச்

செவியகம்புதைத்து நடுங்க முது

நரியாகெனக் கட்டியதாதலின் உரையீரோவெனப்

பெறுக ஈங்கிவரெனச்

சாபவிடைசெய்து கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும்

புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது எல்லாவடியுந் தம்முளொத்துமுடிதலின்
யப்பா.

நிலையண்டி லவாசரி

கட்டுரை.

க - 2. முடியுடை.....உதித்தோர்.—முவேந்தருள்ளும் சோழர் குலத்த உதித்தோருடைய; முவர் - சோழர் பாண்டியர் சேரர்.

ங. அறன்—“அறமேம்படை” என்றது; [இந்திர. களக.] தருமா சன்மென்பாருமுளர்.

மறன்—“இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யொற்றி” என்றது; [இந்திர. கள - அ.]

ஆற்றல்—“கோநகர் காத்த” என்றது; [கடலாடு. அ.]

ச. மூதூர்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“புகாரேயாயினும்” என்றது; [மங்கல. கக.]

ரு. விழவுமலிசிறப்பு—“விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டி” என்றது; [இந்திர. ககஅ.]

விண்ணவர்வரவு—“அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்துகான் குறையும் வானவன் விழவு” என்றது; [கடலாடு. எஉ - க.]

எ. குடி—“இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர்” என்றது; [நாடுகாண். கசக - டு.]

¹ சிலப்பதிகாரம், கச. க.

கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு,
கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய” என்றது; [நாடுகாண். கஉக - ச.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித்

தித்திர்சிறப்பு — “கரியவன்

.....ஒலிக்கும்” என்றது; [நாடுகாண். க0உ - க.]

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல்

பொழிதல் — “மழைக்கரு

வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின் மறையோர்” என்றது;

[நாடுகாண். கசக - ச.]

க0. அரங்கு — “நானெறி மரபி னரங்கம்”

என்றதும், “தோற்றிய

வரங்கில்” என்றதும். [அரங்கேற்று. கக, க0க.]

ஆடல் — “ஆடலம்” என்றது; [அரங்கேற்று.

கக.]

நாக்கு — “நாக்கும்” என்றது; [, கக.]

வரி — கண்கூடுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறதியாகவுள்ள எட்டு
வரியும்; [வேனிற். எச - க0அ.]

கக. பாரதி விருத்தி — நாடகவுறுப்பாகிய பாரதிவிருத்தி; அது கட

லாடுகாதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேராடலும்; [கடலாடு. ௩௧ - ௪௩.]

௧௨. திணைநிலைவரி—“கடல்புக்கு” என்னும் கவிமுதல் “சேரன் மடவன்னம்” என்பதிறுதியாகவுள்ள ஏழும்; [கானல். ௧௭ - ௨௩.]

இணைநிலைவரி—சார்த்தவரி முதலாகிய பணவரிகளால்வருவன. [கானல்வரியிற்காண்க.]

௧௩. பாழின்றொகுதி—“சித்திரப்படம்” முதல், “பட்டடை” ஈறாக வுள்ளன; [கானல்வரி, ௧.]

௧௪. ஈரேழ்சகோடம்—“ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வி” என்றது; [அரங்கேற்று. ௭௦.]

இடநிலைப்பாலை—“குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்” என்றது; [வேனிற். ௩௩.]

௧௫. தாரத்தாக்கம்—“குரலீரகவும்” என்பதனால், தாரம் குரலாகிய விளிப்பாலைபிறக்குவ்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௩௪.]

தான்றெரிபண்—அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியன்மருதம், பெருகியன்மருதமென்னும் பண் நான்கும் தெரியுந்திறன்; [வேனிற். ௩௬ : ௪௦.]

௧௬. ஊரகத்தோர்—“மகர வாசிகை.....வீதி” என்றது; [இந்திர. ௧௩௧ - ௧௩.]

ஒளியுடைப்பாணி—“சீரியல் பொலிய” என்றது; [அரங்கேற்று. ௧௩௩.]

௩௭

௨௯௦

சிலப்பதிகாரம்

௧௭. என்றிவையனை த்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட

இவைகள் யாவும்,

கள - ௮.

பிற்பொருள்.....நிலைமையும்

சொல்லாதொழிந்த பிற்பொருள்கள்வைத்த
தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்,

வைப்போடே பொருந்தித்

கக - ௨௦. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம்
மூற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்றியது.
முற்

முதலாவது
புகார்க்காண்டத்தின்

அடியார்க்குநல்லாருரை
முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மதுரைக்க
ரண்டம்.



கக. —காடுகாண்காலைத்.



திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக
குடைக்கீழ்ச்

செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ

லிருந்த

வாதியி ழோற்றத் தறிவனை வணங்கிக்
டு. † கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
கன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்

க௦. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று

வைகறை யாமத்து † வாரணங் கழிந்து

வெய்யவன் குணதிகை விளங்கித் தோன்ற

க. திங்கள்மூன்றடுக்கிய -

மூன்றுதிங்களை அடுக்கினுலொத்த.

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனரை.

உ - ச. (ப) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த அறிவன்; சிறந்தகோதை
பெணக்கூட்டினுமாம்.

ரு. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

க. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்; ஆற்றின்குறையென்
பாருமுள்.

க. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச. இருக்கை - இருப்பிடம்.

(சு) அரங்கத்திற்கண்ட (ஏ) சாரணர்சொன்ன தருமவுரைபுக (ரு) கட
வுளர்க்கு (அ) மொழிந்து (கக) வாரணங்கழிந்துவழிக்கொண்டு (கச) இன
மரக்கானத்துப் புக்குமியென்க.

(ப - ம.) * 'குளிர்நிலை' † 'கந்தம்பள்ளி' ‡ 'வாரணங்காட்டவெய்யவன்'

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாவியும்
பொலிந்ததோ

ரிளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி
கடு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை.

யூழிதொ * நூழிதொ நுலகங் காக்க

¹ வடியிற் றன்னன் வரசர்க் † குணர்த்தி

வடிவே லெறிந்த வான்பகை பெர்ருது

² பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை
யடுக்கத் துக்

உ௦. குமரிக் † கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள

வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு

தென்றிசை பாண்ட தென்னவன் வாழி

திங்கட் செல்வன் நிருக்குலம் விளங்கச்

செங்கணை யிரத்தோன் நிறல்விளங் காரம்
உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி
முடிவனை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்
நிடியுடைப் பெருமழை ஓ பெய்தா தேகப்
பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப

மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன்
வாழ்கெனத்

நூ. தீதுதீர் சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி
மாழுது மறையோன் வந்திருந் தோனை

யாது தும்மு ரீங்கென் வரவெனக்
கோவலன் கேட்பக் குன்றாச் சிறப்பின்
மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ

(ச) வணங்கி (அ) மொழிந்து (கச) கானத்திருக்கை புக்குழியென்க.

கள. அடியில் தன்னளவு அரசர்க்கு உணர்த்தி - கடலினளவை அடியாளே
இன்ன அளவினது இதவென்று அரசர்க்குக்காட்டி; அன்றி அடியினுலே
தன்பெருமையை அரசர்க்கு அறிவித்தென்பாருமுளர்.

கஅ. வேலானுமெறிந்தபகை.

உ.க. கோடு - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள - வளைந்தகடல்கொள்ளுதையி

உ.க. முதல்வன் - இந்திரன்; இந்திரன்சென்னிமுடிவிலே, வளையுடைத்
தோளென்க.

¹ கள - உ.உ. "மலிதிரை-பூர்த்துதன் மன்கடல் வெளவலின், மெவிவின்றி மேந்
சென்று மேவார்நா டுடம்படப், புலிபொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கென்
டை, வலிபினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்" கவித்தொகை, 40௪.

² பகறுவியாது. புறநானூறு, உ.

(யி - ம்.) * 'ஊழியுலகி' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கொடுகொடு' § 'பெய்யாதே'
|| 'விளையு'

கக.—காடுகாண்காலைத்.

உகந.

நுநு. னீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
¹ வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை

யருந்திறற்

பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த

விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் †

துருத்தித்

சு. திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு

மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை

* விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து
சுரு. மின்னுக்கோடி யுடுத்து விளங்குவிற் பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தன்கபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

சுரு. பொலம்பூ : வாதையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டுள்ளேன்
றென்னவ னாட்டுச் சிறப்புஞ் செய்கையுங்

௫௫. கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
 வாழ்த்திவர் திருந்தே னிதுவென் வரவெனத்
 தீத்திரம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
 மாமறை நீ முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி
 கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்
 கூ0. கோத்தொழி லானரொடு கொற்றவன் கோடி
 வேத்திய விழந்த வியனிலம் போல

௫௨. (பா) கண்கள் என்னுள்ள தைக்கலக்குதலானே; கண், எழுவாய்.
 ௫௪. தீத்திரம் - அக்கினிகாரியம். கூ0. தொழிலாளர் - மந்திரிகள்.

¹ "பின்னலிர் சுடர்மணி யாபிரம் விரித்த; கவ்வநா வருத்தல்க் காண்பின் செக்
 கைத், தனவஞ் குடிய வறிதுயி லோனும்" பரி: ௧௩.

² கூ - ௫௧. "பருவம் வாய்த்தவி னிருவிசம் பணித்த, விருவேறு மண்டிலத்
 திலக்கம் போல, நேயியும் வரையும் மேத்திய கையாற், கருவி பின்னலி நிலங்கும்
 பொலம்பு, னருவி யருவி னொமொ டணித்ததின், நிருவரை யகலம்." பரி: ௧௩.

(பி - ம்) * 'விரித்ததல' † 'வருத்தியுட்டருவம்' ‡ 'ஆடைபொலித்ததோன்
 நிச' § 'முதல்வன்'

உகூசு

சிலப்பதிகாரம்

வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர்

வேந்தன்

முனலந் * திருகத் தன்மையிற்

குன்றி

முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற்

நிரிந்து

கூடு. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதாய

நுறுத்துப்

பாலை யென்பதோர் படிவங்

கொள்ளுங்

காலை யெய்தினிர் காரிகை ‡ தன்னுட
னறையும் பொறையு மாரிடை

மயக்கமு

நிறைநீர் வேலியு முறைபடக்

கிடந்தவிந்

எ0. நெடும்பே ரத்த நீந்திச் சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம்

புக்காற்

பிறைமுடிச் கண்ணிப் பெரியோ

னேந்திய

வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி

கவர்க்கும்

வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி

எஃ. § னலறுதலை மராமு முலறுதலை

யோமையும்

பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முனி

முங்கிலும்

வரிமரற் திரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு

நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று

விளிக்குங்

கானமு மெயினர் கடமுங் கடந்தா

அஃ. லவன வெண்ணெலு || மறைக்கட்

கரும்புங்

கொப்பூந் திணையுங் கொழும்புன் வரகூங்

சுரு நலந்திருக - நலம்பேறுபட.

சுஅ. அறை - கற்பாறை. பொறை -
பொத்தைமலை; சிறுமலை. ஆரிடை -
அருவழி.

சுசு.

நிறைநீர் வேலி - நிறைந்த நீர்க்கு வேலியான ஏரிகரை.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாளூர் ; அவ்வூரிலே
நெடுங்குளக்கரைக்கு

எங். அறைவாய் - அற்றவாய்; சூலம்போலக் கவார்க்கும்.

எரு. அலறுதலை - விரிந்ததலை.

எக. புல்முளி மூங்கில் - தீண்டிலாந்த மூங்கில். எக. கடம் - வழி.

அடு. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

¹ கச - க: மதுரை. நகச - ந: தொல். அகத்தினை. சூ. உரு - இளம்; உரு உரு. சூ. உ - ந: தொல். முதற் சூத்திரவீருத்தி; மேற்; கருத்தா. சீவக. உகருக.

(பி-ம்.) * 'திருதி' † 'தல்லியல்புநீதி', 'தல்லியல்பிறத்தநடுக்குதுறுபருவத்து' ‡ 'தன்மொழிமறைபும்' § 'அலர்த்தை', 'அலர்த்தை' || 'அறைகடி'

கக.—காடுகாண்காலை.

உகரு

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக்க கவலையும்
வாழையுங் கமுஞர் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் † சூழடுத் தோங்கிய

அரு. தென்னவன் சிறுமலை ‡ திகழ்ந்து தோன்று

மம்மலை வலங்கொண்டகன்பதிச்
செல்லுமி
னவ்வழிப் டு படர் ராயி
னிடத்துச்

செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடந்தாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

கூ0. கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து
திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்
புண்ணிய சரவணம் || பவகா ரணியோ

கூரு. டிட்ட சித்தி யெனும் பெயர் போகி
விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்
புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்

கூ00. ** பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
†† பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவி
ரிட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி

அஉ. காயம் - வெள்ளுள்ளி.

அடு. சிறுமலையென்றது - ஒருமலை.

அசு. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு. அகன்பதி -

மதுரை. அள. இடத்து - இடப்பக்கத்து. கூ. கடம்
 - பாலைநிலத்துவழி. கூக. திருமால்குன்றம் -
 அழகாதிருமலை. கூஉ. ஆங்கு - அப்பிலத்துவாய்.

கூகூ. விட்டுநீங்கா - தம்மினீங்கா.

கூள. சிறப்பு - விசேடம்; இந்தவிசேடம்
 எக்காலத்துமுள். மூன்றுள் -

மூன்றபொய்கையுள்.

கூஅ. பொருந்துதல் - ஆடுதல்.

கூக. விழுதால் - ஐந்திரவியாகரணம். எய்துவீர் - உணர்வீர்.

(பி - ம்) * 'குழங்குலைத்' † 'குழுமித்தோங்கித்' ‡ 'திசுழத்' § 'பலகாரணிய
 மிட்டசித்தியெய்துவிர்' || 'தன்பெருங்கா' ¶ 'பலகாரணிய மிட்டசித்தியெய்துவிர்'
 ** 'பலகாரணியம்படித்தாடுவீர்' †† 'பலகாரணத்துப்'

உகூகூ

சிலப்பதிகாரம்

னிட்ட சித்தி யெய்துவீர் * நீரே
 யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி

கூகூ. னேங்குயர் மலையத் துயர்ந்தோற்
 ரெழுது

சின்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா
னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற்

றகன்றலைப்

பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங்

கூந்தற்

கக0. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்
தொடிவளைத் தோளி யொருத்தி

தோன்றி

யிம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு +

மின்றியோர்

செம்மையி னிற்பதுஞ் செப்புமி +

னீயிரிவ்

கக00. ஓ வரைத்தாள் வாழ்வேன்
வரோத்தமை யென்பே

ஹரைத்தார்க் குரியே ஹரைத்தி ராயிற்
றிருத்தக் கீர்க்குத் திறந்தேன்

கதவெஹங்

கதவர் திறந்தவள் || காட்டிய

நன்னெறிப்

புதவம் பலவுள ி போகிடை கழியன

கஉ0. வொட்டுப் புதவமொன் றுண்டத

னும்பா

வட்டிகைப் பூங்கொடி வந்து தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கிங் ** குரைத்தாற்

க0௭. வந்தனை - வந்தனையோடே.

க0௮. சிலம்பாறென்றது - ஓராறு. அகன்றலை -

அகன்றவிடம்.

க0௯ - கக. பொற்கொடிபோன்ற ஒளியினையும்,

புயல்போலும் ஐங்கூந்த

கையுமுடைய தொழுவனத்தோளாள் ஒருத்தி கன்னிகாரம்போலத் தோன்றி;
'கன்னிகாரம்போல' என்றார், மதானியணிந்திருத்தலின். கோங்கழியினே
தோன்றியென்றுமாம்,

கக௨. இம்மைக்கின்பம் - பொருள். மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம்.

கக௩ - ச. இரண்டியின்றிச் செம்மையினிற்பது - வீடுபேறு.

கக௪. உரியேன்-தொழில்செய்வேன். கக௭. திறந்தேனென்றது, விரைவு.

கக௬. போகிடைகழியன் - நீண்ட இடைகழியிலுள்ளான்.

கஉ0. ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்.

கஉ௧. வட்டிகையிழைத்திய கொடிபோல்வாள்.

கஉ௨. இறுதியிலின்பம் - வீடு.

(பி.-பி.) * 'தரன்' † 'இன்றிச்செம்மை' ‡ 'தீவிர்' § 'வரைத்தாழ்' || 'காட்
டியவத்தெறிப்' ¶ 'போகிடைகழியன்' ** 'உரைத்திர்'

கக.—காடுகாண்காணைத்.

உக௭

பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய

பொருளெனு

முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே
கஉரு. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
முரைத்தா ளுளரெனி னுரைத்த

முன்றின்

கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள் பெயரு
மருமறை மருங்கி னைந்தினு

மெட்டினும்

வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு
கங0. மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விரும்பினி

ராடிற்

காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினைபாது † மலேமிசை

நின்றோன்

பொற்றா மரைத்தா ளுள்ளம்

பொருந்துமி

கஙரு. னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
² புள்ளணி † நீள்கொடி புணர்நிலை

தோன்றுந்

தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலர்த்

தாளினை

யேன்று துயர் கெடுக்கு 3 மின்ப மெய்தி

மாண் புடை மரபின் மதுரைக் ||

கேசுமின்

கச0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்
கந்நெறிப் படரீ ராயி னிடையது
செந்நெறி யாகுந் தேம்பொழி லுடுத்த

கஉக. பேணியபொருள் - மூன்றி னுளொன்றாய்
நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கள்போகின்ற
பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும்

எட்டுமாவன:—பஞ்சாக்கரம், அட்டாக்கரம்.

ககக - உ. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண்
தோன்றும் மரபினவல்ல.

ஆடினால் ஏனையவிரண்டும்

ககச. உள்ளம்பொருந்துமின் - நினைபுங்கோள்.

ககக. புள்ளணிநீள்கொடி நின்ற நிலைமையோன்றும்; கொடிபுணர்நிலை -
கொடிமரநிற்கும் திருவாசலுமாம்.

ககஎ. (பா) துணைமலர்த்தாமரை - திருவடி.

ககஅ. கெடுக்குமென்றது, முற்று; கெடுத்தலால் இன்பமெய்தியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

கசஉ. செந்நெறி - செவ்வியவழி.

¹ திருமுருகாற்றடிப்படை, கடுக
(பி - ம்.) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை' ‡ 'நீங்கொழிப்புணர்நிலை'
§ 'இன்பமெய்துவர்' || 'எய்துமின்'

ககஅ

உகஅ

சிலப்பதிகாரம்

ஆரிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா

லாரிடை யுண்டோ ராரஞர்த் தெய்வ

கசரு. நடுக்கஞ் * சாலா நயத்திற் றேன்றி

யடுக்கண் செய்யா தியங்குநர்த்

தாங்கு

மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப்

பெருவழி

நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண

கரு.

றாடொழு தகையேன் போகுவல் யானென

மாமறை யோன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட

† காவூர்தி யையையோர் 'கட்டுரை சொல்லு'

நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யாள
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியீங்

கில்லை

கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்
கூடு. மெய்ப்பாட் டியற்கையின்

விளங்கக் காணு

யிறந்த பிறப்பி நெய்திய

வெல்லாம்

பிறந்த பிறப்பிற் காணு யோநீ

வாய்மையின் வழாது மன்னுயி டி

ரோம்புநர்க்

கியாவது

முண்டோ வெய்தா வரும்பொருள்

கக0. காழுது தெய்வங் கண்டடி பணிய

நீபோ யாங்கஞ் நீணெறிப் || படர்குது

மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி யுணர்த்திக்

குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் நன்னுட

னன்றைப் பகலோ ரரும்பதித் தங்கிப்

ககடு. பின்றையு மவ்வழிப் பெயர்ந்து**செல் வழிநாட்

கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
†† வருந்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் கிருப்ப

கசச. ஆரஞர்த்தெய்வம் - வருத்துந்தெய்வம்.

கசசு. (பா) இயங்குநர்த்திக்கும் -

வழிபோவாரைப் போக்குவிலக்கும்.

கசச. இவ்வகைச்சென்றுகிடக்கும்.

கருச. கற்பம் சப்பமென்றின்று; பிராகிருதம்.

கருரு. மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; பரமாகமத்தில் இதிரன்
தூலினைக் காணலாம்.

³ "இறந்த பிறப்பிற்குஞ் செய்தவினையைப், பிறந்த பிறப்பாலறிக-பிறந்திருந்து,
செய்யும் வினையா லறிக விரிப்பிறந், தெய்தும் வினையின் பயன்" அறதெறி. ௧௬.

(பி-ந்) * 'சாரா தலத்திற்' † 'காவுந்திகையோர்' ‡ 'இயற்கை' § 'ஓம்பினர்க்கு'
'படர்குலம்' ** 'செல்லுமிதாட்' †† 'வருந்துசெல்'

கக.—காடுகாண்காதை.

உசுசு

விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண்

மருங்கிற்

புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் †
சென்று

- கௌ. நீர்நசை வேட்கையி னெடுந் துறை நிற்பக்
கானுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென
† வயந்த மாலை வடிவிற் றேன்றிக்
கொடிநடுக் குற்றது போல வாங்கவ
கௌ. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கண் றுகுத்து
வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றந்

தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை
யாதலிற்
கோவலன் செய்தான் கொடுமையென்
றென்முன்

- மாதவி மயங்கி வான் றுய ருற்று
கடி. மேலோ ராயினு தூலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ. ராயினும்

பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட்
டொழியுங்

கணிகையர் வாழ்க்கை கட்டயே போன்மெனச்

செவ்வரி யெர்முகிய செழுங்கடை மழைக்கண்
கடிநீ. வெண்முத் துதிர்த்து வெண்ணிலாத்
திகமுந்

தண்முத் தொருகாழ் தீ தன்கையாற் பரிந்து
|| துனியுற் றெண்ணையுந் துறந்தன ளாதலின்

மதுரை முதூர் மாநகர்ப் ி போந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங் குரைப்பச்

ககஅ, இடைநெறி - முன்சொற்றவழிமுன்றினும் நடுவில்வழி; நெறி
பிடைபிலேயென்றுமாம். இயவுகொள் - செலவுகொண்ட.

ககஉ. நயந்தகாதலுடையனாகலால், யான்சொல்வகின் நவதற்கு இவன்
நல்குவானென.

ககங - எ. யான் மாற்றம் தீதினேன்; நீபிழைக்கச்செப்பினாய்.

ககப. மேலோர் - அருந்தவர். துலோர் - கற்றோர்.

ககக. பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதாது நன்மைதிமையறிவோர்;
ஞானினில் உயர்ந்த கற்றோரென்றுமாம்.

ககஉ. பிறக்கிடுகை - பின்னிடுகை; என்றது முகம்பாராமை

ககப-அக. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக் கழிந்துபோம். கணிகையர்.

நூலு

சிலப்பதிகாரம்

ககூ. சாத்தொடு போந்து தனித்துய

நுழந்தேன்

பாத்தரும் பண்பநின் * பணிமொழி

யாடுதன

மயக்குந் தெய்வமில் வன்காட்

டுண்டென

வியத்தகு மறையோன் விளம்பின

தாலின்

வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத் தாலிவ்

ககூ. வைஞ்சி லோதியை + யறிசுவென்

யானெனக்

கோவல னூவிற் கூறிய மந்திரம்

பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்

வனசா ரிணியான் மயக்கஞ் செய்தேன்

புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு
உரு. மென்றிற முரையா தேகென் றேகத்

தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் †

கொணர்ந்தாங்

கயர்வுறு மடந்தை யருந்துயர் தீர்த்து
மீதுசெல் வெங்கதிர் வெம்மையிற்

றொடங்கத்

தீதியல் கானஞ் செலவரி தென்று

உரு. கோவலன் றன்னெடுங் கொடுங்குழை

மாதொடு

மாதவத் தாட்டியு மயங்கத ரழுவத்துக்
குரவமு மரவமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்
விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை
யாரிடை யத்தத் தியங்குந் ரல்லது

உரு. மாரி வளம்பெறு ட வில்லே ருழவர்

சூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி

வேற்றுப்புலம் ி போகினல் வெற்றங் கொடுத்துக்
கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும்

உகடு.

வழிததற குமா வண்ணொ பாவை
**மையறு சிறப்பின் வான நாடி
யையையதன் கோட்ட ி மடைந்தன ராங்கென்.

ககக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே! என்றது, பிறர்க்கில்லாத,
பண்டையாயென்றபடி.

ககடு. அறிகுவெனென்றுகருதி. உடு. ஒயி, எண்ணெயிவுமாம்.

உடு - கடு. ஆரிடையத்தத்தியங்குருருடைய வளமல்லது மழைவளம்
பெருமறவர்.

உ0அ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து ஐயைகோட்டமெனக்.

(பி - ம்.) * 'பழிமொழி' † 'அறிதுவெனென்று' ‡ 'கொணர்ந்து வயாவதுமடத்
ததக்கு வருத்தியா' § 'வல்லேருமுவர்' || 'மொய்ப்பொடி' * 'போடிவெற்றி' *
** 'மதுவது' †† 'உறைத்தனர்க்கென்'

கக.—காடுகாண்காலைத்.

ந0க

க - ச.

திங்கண்முன்று.....அறிவனை வணங்கி

(இ-ள்.) கோதைகள்

தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய நிழற்கண்ணே முன்று

திங்களையடுக்கினும்போலும் திருமுக்குடையினதுகீழ்

யினும் ஒளிசிறப்பவிருந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

இளநாயிற்றினது ஒளி

திங்கண்முதலிய¹ மூன்றெனினுமாம்.

முக்குடையாவன: சுந்திராதித்தம்

நித்தியவினோதம், சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு

தொக்கது; பொருவாம்

பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து -

சிறப்பு, 'கோதைதாழ்'

பிண்டி' என்றார்; ² அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான்

எஞ்ஞான்றும் மாலை

யாகப் பூக்குமாதலின். ஆதியி ரோற்றத் தறிவனென்றது ஆதியின்மையைத் தோற்றமாகவுடையனென்றதாம்; எனவே இனஞ்செப்பி அந்தமின்மையை

முடிவாகவுடையனென்பதாஉமாம்;

னென்றவாரும்; எனவே தனக்குப்

ஆகவே ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவ

பிரிதொருவர் முதலாதலில்லாதவனென்

பதாம். இன்னும் இதற்கு யாவார்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினு மமையும். ஆதியிற்றோற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றோன்றிய வனென்க. என்றகருத்து காலத்தின்முற்றோன்றும்பொருள்கள் யாவுமின்மை யின், அதனினும் முற்றோன்றியவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதலாட் (க0: உசஅ) புரிந்த புக்கவர் வணங்கியென்க.

ந - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற மொழிந்து

(இ - ள்.) முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்தள்ள ³ கடவுளார்க் கெல்லாம் ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்த அகன்றபொழிலின்கட் சார ணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும் இனிமைபுறமொழிந்தென்க.

⁴ நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார். அந்தில், கூறிய ஆற்றுலீயரங்கம்; திருவரங்கமுமாம்.

அசையுமாம். அரங்கம் = முற்

அகன்பொழில் = அம் மரம்பயி

ல்க்கம். சாரணர் - ⁵ பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலைத்துத் தருமஞ்சாற்றஞ் சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ "ஒளியறி னலைது, போதார் பிறவிப் பொதி யறையோர்" என்றமொழி; அதனைக் கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....அடங்கி

(இ - ள்.) அன்று சாவகருறைவிடத்து விட்டுத் தங்கியென்க.

¹ மூன்றாவன் - சந்திரன், சூரியன், அக்ஷரி.

² இவ்வசோகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை, "முழாத்திரன் மொய்ம்மலர்த் தாமத் தாழ்த்தமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்த்து வன்முனங், குழாத்தொடு மிடை கொளக் குனித்து கூல்சூயில், விழாக்கொள விரித்தது வீரன் பிண்டியே" என்னும் சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௧௨ - ஆம் செய்யுளாதுணர்க.

³ கடவுளர் - ஈண்டு முனிவர், "தொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய" என (சக) மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து போழ்தென். நதவாய்ப்பக் கடற்பு, வெக் கடவுள்" எனக் (௧௩) கவித்தொகையுள்ளும்குறினர்.

⁴ நிகத்தன் - அருகன்.

⁵ சாவகர் - ஸைனர்களில் இல்லறத்தார், இவர்களை மூலவகரென்பர்.

⁶ நிலப்பதிகாரம், ௩௦: ௧௩௦.

⁷ ௩௦: ௧௩௦ - ௧௩.

௩௦௨

சிலப்பதிகாரம்

என்றது காலேப்பொழுதில் வாய்மொழிகேட்டு
மாடப்புணைபோகித் தென்

கரையெய்திப் பூம்பொழிவிருந்துழிச்
சாபவிடைசெய்து மாலேப்பொழுதின.

கட்புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே
அநிறைஞான் றுதங்குதல் கூற

வேண்டாதுமுடியும்; முடியவே
வழிநாட்சாவகருறைகின்றவிடத்தே தங்கினு

ராய் ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சுட்டின்,

அவருறைவிடம் கந்தன்

பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை
சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவ

ரென்றது சாவகரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம்
மாதவத்தாட்டி மாண்புற

மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட்
புக்கமையுணர்க. இங்ஙனங்

கூறியது, ¹ “ஆறறங்காதம்” என்றமையானும் ² “காவத மல்லது கடவா
ராசிப், பன்னாட்டங்கிச் சென்னு ளொருநாள்” என்றமையானும், ஈண்டும்
“அன்றவருறைவிடத் தங்கின ரடங்கி” என்றமையானும் சிலநாட்டுச் சென்றவழிச்

செவ்வொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து
ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ
னக்கொள்க.

கடு - கசு. தென்றிசை மருங்கிற்.....¹.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல்லுதலை
விருப்பமுறுதலானே கோழி

பூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின்றழி
வெய்யேர்ன்வந்து முன்

ளர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த் தான்
தோன்றினானாக, வளவிய நீர்

நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியுஞ்சிறந்ததோர்
இளமாக்காவின்மண்டபத்தே

சென்று புக்கவிடத்தென்க.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து

அல்கினரடங்கி விருப்புற்று ' வாரணங்கழிந்து
தோன்றினவளவிலே இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி -
விளங்கி; விகாரம்.

கரு - சு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங் காக்க

(இ - ள்.) மன்னர்யாவரினும் மிக்க

பெரியதகையினைபுடைய எங்கோ

வாழ்வானாக; ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை
அவனே காப்பானாக
வென்க.

கள - உஉ.

அடியிற் றன்னளவு.....தென்னவன் வாழி

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது

பெருமையினதளவை அரசர்க்

குக் காலான்மிதித்துணர்ந்தி வேலானெறிந்த அந்தப் பழம்பகையினைக் கடல்
பொறுது பின்னொருகாலத்து அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ' பஃறுளி
யாற்றாடனே பலவாகிய பக்கமலைகளையுடைய குமரிக்கோட்டையும் கொண்ட
தனல் வடநிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும் இமயமலையினையும் கைக்
கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாக
வென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், க: சஉ.

2 சிலப்பதிகாரம், க: கடுச - டு.

3 "எங்கோ வாழிய... ...முத்தீர் விழவி னெடியோ, என்னிடப் பகலி
மணவிலும் பல்வே" எனப்புகழையாற்றைப் பாராட்டிக்கூறினர் புறப்பாட்டிலும்; க:

கக.—காடுகாண்காலைத்.

நடுநடு

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக்
கடன்மேலேற்றலுமொன்று.

அரசார்க்கு - உலகிலரசரெல்லார்க்குமென்க.

வான்பகை - முன்புசெய்த

பகைமை. பஃறுளியென்னும் ஆற்றின்றன்மை 1

வேனிற்காணையிற்கூறிப்

போந்தாம். கோடு - மலை. கொடுங்கடல் -

இவ்வளவெல்லாந்தந்தகடல். கடல்

எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும் வடபால் தனதாக்கி

மீண்டும் தென்றிசையை

யாண்டவென ஒப்பாக்கலுமொன்று. அடியாலுணர்த்தி

எறிந்த பகைபொறுது

கொள்ளத் தானுங்கொண்டு ஆண்ட தென்னவென்க.

என்றது: அங்கனமாகிய நிலக்குறைக்குச் சோழநாட்டெல்லையிலே முத்
தூர்க்கூற்றழம் சேர்மானாட்டிக் துண்டீர்க்கூற்றழமென்னுமிவற்றை இழந்த
நாட்டழக்காகவாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உரு - ௫. திங்கட் செல்வன்.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செல்வனுடைய மரபு மேம்படுத்தற்கு இந்திரன் பூட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய டியன் வாழ்வானாகவென்க.

தனதுமார்பத்தோபூண்ட பாண்

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான் வியங்கோளாக்குவானமுளர். விளங்கப் பூண்டோனென இயைக்க. ¹திங்கட் செல்வனென்பதற்கு வேளிர்காந்தயில் உரைத்ததுரைக்க.

உரு - ௬. முடிவனை யுடைத்தோன்.....வந்திருந் தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வனது சென்னிமுடியிலே வளையை யுடைத்தோனென்று இடியையுடைய பருவமழை தனதுகாட்டிற் பெய்தற்றொழிலெய்தாது ஏகிற்றுகத் தப்பாதவிளைபுளாகிய மிக்க வளஞ்சூரக்கும்படி அத்தனை ²விளங்கிட்டாண்ட மன்னவன் வாழ்வானாகவெனக் குற்றந்தீர்த்த சிறப்பினை யுடைய தென்னவனை இம்மனம் ஏத்திவந்திருந்த முதமறையோனென்க.

உரு - ௭. யாது நம்மூர்.....கோவலன் கேட்ப

(இ - ள்.) அம்மறையோனைநோக்கி; ஆண்டு, நம்மூர்யாது? என்கு நம் வரவு என்னெனக் கோவலன்வினவவென்க.

உரு - ௮. குன்றாச் சிறப்பின்..... உரைப்போன்

(இ - ள்.) மிக்க சிறப்பினையுடைய அம்மறையோன் தான் வருகின்றபொருளை உரைக்கின்றவனென்க.

வருபொருளென்ற பொதுமையான் வருதற்குக் காரணமும் வயின்பெயருமென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௬௦.

² சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௬௧.

³ வேலையெறிந்து கடலை வற்றச்செய்ததும், இந்திரன் பூட்டிய ஆரத்தைப் பூண்ட

தம், இத்திரன்முடிமேல் வளையைச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும்
பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்ற திருவிளையாடற்புராணமுதலியன் கூறும்.

நட்ச

சிலப்பதிகாரம்

நடு - ௪௦. நீல மேகம்.....கிடந்த வண்ணமும்

(இ - ள்.) நீலமேகம் ஒங்கிய பொன்மலைமீதே

பக்கங்களில் விரிந்து மிகா

மல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனையொப்பத் தனது
படம்விரித்தெழுந்த

ஆயிரந்தலையையும் கிட்டுதற்கரிய திறலையுமுடைய
பாம்பணைப்பள்ளிமீதே

தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திரைவிரியும்
காவிரியாற்றிடைக்குறையிலே

திருமகள்பொருந்திய திருமார்பையுடையோன்
கிடந்தகோலமுமென்க.

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவென்க.

௪௧ - நுக. வீங்குநீரருவி.....நின்ற

வண்ணமும்

(இ - ள்.) கொடிவழித்தீர்த்தமுதலிய மிக்க அருவி

நீரையுடைய வேங்கட

மென்று பெயர்கூறப்படும் மலையினுச்சிமீதே ஞாயிறும்
திங்களும் இருமருங்கும்

ஒங்கிவிளங்கிய இடைப்பட்டவிடத்தே நல்ல
நீலநிறத்தையுடையமேகம் தன்

மின்னுகிய புதுப்புடைவையையுடுத்தத் தன்விஸ்லாகிய
பணியைப்பூண்டுநின்

ரூற்போலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும்
அழகிய தாமரைக்கைய

கத்தே வலனுமிடனுமேந்தி
அழகுகிளருமாரத்தைத் திருமார்பிற்பூண்டு பொற்
பூவாடையையுடுத்து வெளிப்பட்ட சிவந்த
திருக்கண்மலரையுடைய நெடி
யோன் நின்ற கோலமுமென்க.

மேகம் இடைநிலைத்தானத்து உடுத்துப் பூண்டு
நின்றதுபோல ஏந்திப்

பூண்டு பொலிந்து உச்சிமீமிசைத்தோன்றிய
நெடியோன் நின்றவண்ணமு

மென்க. இது மயக்கநிரனிறை உச்சிமீமிசையென
ஒருபொருட்பன்மொழி
சிறப்பின்கண்வந்தன.

ருஉ - ௩. என்கண்
காட்டென்று.....உள்ளேன்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இரண்டுவண்ணத்தையும்
காட்டுவாயாகவென்று

என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெய்தலாலே
 ஈண்டிவந்தேன்; ஆண்டுக் குடக
 மலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமுரின்கண் உள்ளவன்

நானென்றானென்க.

என்கண், எழுவாய். ¹ “கண்ணுந் தோளும்”

உள்ளேன் - உள்ளவன் நான்.

என்பதனாற் கண் ணென்றார்.

ஞசு

- எ. தென்னவ னூட்டு.....செப்பக் கேட்டு

(இ - ள்.) அத்தென்னவனுடைய

நாட்டிலுள்ளதிறப்பும், அவன் கொடை

அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக் கண்கள்குளிரக் கண்டேனாகலான்,
 அவன் புகழை நாவால்வாழ்த்தி வந்திருந்தேன்; என்வரவு இதுவென்றுகொண்டு
 முத்தியின்றி மறத்து மனம்புரிந்தோன் சொல்லக்கேட்டென்க.

ஞஅ - கூ.

மாமறை முதல்வ.....கோவலற் குரைக்கும்

(இ - ள்.) கோவலன் பெரிய மறைமுதல்வனே! அதுநிற்க; மதுரைக்குச்
 செல்லும் செவ்வியரொறியை எங்கட்குக் கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன்
 இதனைக் கூறுமென்க.

கக.—காடுகாண்காலைத்.

நாடு

அது மேற்கூறுவார்:—

காடு - காள். கோத்தொழி

லாளரொடு.....காரிகை தன்னுடன்

(இ. எ.) வன்கண்மையன்றிக் குடியோம்பாத

அமைச்சரோடே, நாடோ

தும் நாடி முறைசெய்யாது அரசனும் கோல்கோடலானே, அரசியலிழந்த
அகன்றலிம்போல முதிர்ந்த வேனிலாகிய உரிய அமைச்சனோடே வெவ்வித
விளக்கத்தோடேயமைந்த வேந்தன்முனும் வெம்மைமிகுதலானே தமது இயற்

கை,கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென்னும் இருதினையும்
முறைமைதிரிந்து தமது

நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச் சேர்ந்தோரை நடுங்குந்துயரையுறுவித்துப்
பாலையென்பதோர் வடிவைக்கொள்ளும் 'இந்தக்காலத்து இக்காரிகையோடு
வந்திர்ந்தொன்றுனென்க.

பாலைக்கு நிலமின்மையும் முள்ளையும் குறிஞ்சியும் பின்பு பாலையாதலும் முன்னர்ப்¹ பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன. அன்றியும்,² 'வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவி ரங்காட், டிழையில மலர்ந்த முகையி லிலவம்' என முள்ளை முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும்,³ 'சேருங் கணிச்சியோன்... ..வரைபினர் தியங்குந, ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை' எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும் காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனொடு வேந்தன் திருக்க குன்றித் திரிந்து இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக்கூட்டிக. காரிகைதன் னுடன் காலையெய்தினிரென மாறுக; காலு - காலம்.

சு.அ - எ.உ. அறையும்.....கவர்க்கும்

(இ - ள்.) பாரையும் தறுகலும் அருவழியின் நெறிமயக்கமும் பேய்த் தேருமென்னுமவை அடைவுபுட்க்கிடந்த இந்தத் தொலையாத பெரிய சுரத்து நெறியைத் தொலைத்துப்போய்க் கொடும்பாளுர் நெடுங்குளமென்னும் இரண் றீர்க்கும் பொதுவாகிய வரியினது கரையைக் கழிந்துசென்றால் முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்சூழிய இறைவனேந்திய கண்ணறையாகிய வாயையுடைய சூலவேலைப்போல மூன்றுவழி அறிதற்கரியவாம்படி கவர்க்குமென்றனென்க.

பொறையைப் பொத்தையென்பாருமுளர்; ஆவது மட்சிதுமலை. ஆரிடை - அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போரும் ஊறுசெய்விலங்குமுடைத்தாய் ஏற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெறியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியென்றார், பேய்த்தேரை; நீர்போலத் தோன்றுதலின்; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்ற வுர். இனிக் கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் - கரை; பள்ளமுமாம். நீர்திப் புகவரிதென்பதுதோன்றப் புகாலென்றார். சூலத்து - சூலம்போல; சாரியை நிற்க உருபும் உவமவுருபும் தொக்கன.

நெறியருமைகூறினான்.

எசு. வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியின்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் கவிப்படுநெறியினுள் வலம்புக்கத்தாய்க் கிடந்த வழியில் நீர் போகத்துணி வீராயினென்றனென்க.

¹ வேந்தன் - சூரியன்;

² சிலப். பக். ௧௩.

³ அகநா. ௧௧.

⁴ சிலத். ௨.

எந் - அக. அலறுதலை மராமும்.....பதிச்
செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும்,
உறைய தலைகளையுடைய

ஓமையும் பொரிந்த தாளையுடைய வாகையும்,
தண்டுமுனிந்த புறக்காழாகிய

மூங்கிலும், வரியையுடையமரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய
கரிந்துகிடக்கின்ற இடம்

களும், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி
அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று

உளைக்குங்காடும், எயினருரையடுத்தவழியுமாகியவவை
கடத்தற்கரிய, அவற்

றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து மலைச்
சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்க

கும்பருவத்தைத் தன்னிடத்துடைய கரும்பும்
கொய்யும்பருவத்தையுடைய

திரையும் வளவிய புனத்திஸ்வினைந்தவரகும்
வெள்ளுள்ளியும் மஞ்சளும் அழகிய

கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த குலையையுடைய
வரைவாழையும் கழு

கும் தெங்கும் மாவும் புலாவுமென்னுமிவை தனக்குச்
சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு

ஒங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்னும்

பெயரையுடைய மலை விளங்கித்

தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டு
இடப்பக்கத்து நெறியிற்

சென்று மதுரையிற்புகுமினென்றனென்க.

உலறுதல் - தலைமுள்தல். உழிஞ்சில் -

உன்னமுமாம். புல் - புறக்காழ்.

திரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால்
திரங்கியவென்றுமாம்;

1 'மரையா மரல்கவர்' என்றாராகலின். எயினர் -
மறவர். அறைக்கண் -

வரைந்தகண்ணுமாம். பூந்தினை -

பொலிவினையுடையதினை. காயம் - வெள்

ளுள்ளி. சிறுமலை, பெயர். அகன்பதி - மதுரை.

அள - கூட. அவ்வழி.....

பில்முண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப்

போதிராயின் இடப்பக்

கத்துச்

சிறையையுடையவாண்டுகள் செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும்
தாழ்ந்த

தடத்தோடும் தாழ்ந்தவயலோடும்

குளிரந்தபூங்காவினோடும் அருஞ்சரங்கள்

பலவும் இடைக்கிடந்த

காட்டுநெறியையுங்கழிந்து திருமால்குன்றத்துச் செல்

லக்கடவீராயின், அவ்விடத்தே மிக்க
மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் பிலத்துநெறி
புண்டென்றனென்க.

திருமால்குன்றம் - அழகாதிருமலை.

கஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்பிலத்துக்குள்ளே,
கஉ - எ.

விண்ணோ ரேத்தும்.....முன்றுள்

(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலின் யாவரும் வியக்கத்தகும் மரபின்
புடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி இட்டித்தியென்னும்பெயர் எங்கும்
பரக்கப்பட்டு இடையறாத சிறப்பினைபுடையவாய்த் தம்மிற்சேர்ந்திருக்கின்ற
மூன்றுபொய்கைகளுள்வென்றனென்க.

கஎ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றள்,

கஅ - க. புண்ணிய சரவணம்.....எய்துவார்

¹ கவித்தொகை, க.

கக.—காடுகாண்காலைத.

ந0௭

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்றொன்றின்று
பொய்கையில் ஆடுவிராயின்.

இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட

ஜந்திரவியாகரணமென்னும் இலக்கணத்தை உணர்
வீரென்றொன்க.

இது நினைவின்றிப் பெறும்பேறு.

பொருந்துதல் - ஆடுதல். எய்துதல் - உணர்தல்.

க00 - க0க.

பவகாரணி.....எய்துவார்

(இ - ள்.)

அதுவன்றிப் பவகாரணியென்னும் பொய்கைக்கண்

ஆடுவீரா

யின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை

யுணர்வீரென்றொன்க.

முன்னம்பின்னுமாகிய இருபிறப்பையும் உய்த்துணர்தற்குக் காரணமாகிய
இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும் எய்தவுணர்வீரென்றொன்க. இனிப்
பவமென்பதனை விகாரமாகிப்

பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்களையென லுமாம்.

க0உ -

ந. இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்.) அதுவன்றி இட்டசித்தியென்னும்

பொய்கையில் ஆடுவீராயின்

நீர் நினைத்தவெல்லாம் எய்துதலையுடையீரென்றொன்க.

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து வருந்திப்பெறாமல் நினைத்
தழிப் பெறுவீரென்றொன்க. இனிமையுமே.

ககச. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயின்—(இ - ள்.)
மாகிய அப்பிதைத்துக்கட்புத்தலை விரும்புவீராயினென்றானென்க.
அங்ஙன

க௦ரு - எ.. ஒங்குயர்
மலையத்து.....மலைவலஞ் செய்தால் (இ -
ள்.) மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள
பெரியோன்சேவடிகளைக் கையாற்றொழுது
மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதித்தவடனே அம்மலையை
மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை.
வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். - வந்தனை - ஈண்டுத்
துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு
வலஞ்செய்தாலென்க.

க௦அ:-

கக. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடெம்படி அறுத்துத்
தாழ்ந்த சிலம்பாறென்னும் அகற்செய்யுடைய ஆற்றினது கரைக்கண்ண
தாசிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழ்ந்த மலரையுடையதோர் கோங்கி
விழற்கண்ணே ஒரு பொற்கொடியோலவும் மின்போலவும் புயல்போலும்
ஐவகைக்கந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த தோளினைமுடையாளொருத்தி
தோன்றியென்க.

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின்பெயர். தலை - இடம். இன், உவமவுருபு.
கண்ணிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு. ஒருத்தி - ஒரியக்கி.

ககஉ - எ. இம்மைக் கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்கனம் தோன்றினவள் இப்பிறப்பிற்கினயமும் மறுபிறப்பிற்கு
புழை இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும் ஒன்றாதன்மையாய்க் கோட்
சிலம்பாற்றினை நாபுரகங்கையென்பர்.

௩௦௮

சிலப்பதிகாரம்

டமின்றி அழிவறகிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள் யாவை
? அவற்றை நீயி

ருரைமின்; யான் இத்¹ தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்;
வரோத்தமையென்று

கூறப்படுவேன்; யான் வினாய இவற்றை
உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்

தொழிற்குமுரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர்,
உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொ

ழுதே இப்பிலவாயிற்கதவம் திறந்துதருவேனென்று
சொல்லுமென்றானென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறுமைக்கின்பம் -
புண்ணியம்; செம்மையினிற்

பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவர்க்கு இம்மைமறுமைகட்கு
இன்பத்தைத்தந்து

பூமியுள்ளவரும் நிற்பதுபுகழென லுமாம்; ² "ஒன்று
வுலகத்.....தொன்றில்"

எனவும், "இவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண,
துயர்நிலை யுலகத் துறையு'

ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்"
எனவுங்குறிஞராகலின். கதவந்திறத்

தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்;
விரைபொருட்கண்வந்தது,

ககஅ - உங். கதவந் திறந்தவள்.....பேணிய
பொருளெனும்.

(இ - ள்.) அவருரைப்பின், அவள் கதவைத்திறந்து
இதுவென்றுகாட்டிய .

நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள;
அவைகழிந்தால், இரட்டைக்

கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டு; அதற்கு
மேலாகச்சென்றால் வட்டி

கையிலேயெழுதின பாவைபோல்வாளொருத்தி வெளிப்பட்டு
ஈதில்லாத இன்பம்

யாது? அதனை உரைத்தீராயின் நீயிர்
இம்முப்பொருளினும் விரும்பியபொரு

ளைப் பெறுவீரென்னுமென்றனென்க.

புதவம் - வாயில். போகு - நெடுமை. ஒட்டுப்புதவம் -
இரட்டைக்கதவம்.

உம்பர் - மேல். பூங்கொடி, உவமப்பெயர்; அன்றித்
துவாரவட்டிகையிற் பூங்

கொடி அங்ஙனம் கேட்குமெனவுமாம். இறுதியிலின்பம்

- வீடு. பெறுதீர்,

முன்னிலைப்பன்மை. போலி, ஒப்பில்போலி.

கஉச - ரு. உரையீ

ராயினும்.....நீக்குவ னும்மெனும்

(இ - ள்.) வினாயவள்,

யான்வினாயதனை நும்பேதைமையான் உரையீரா

யினும் நும்மை வருத்தஞ்செய்யேன்; நீர் போகக்கடவ
நெடுநெறிக்கண்ணே

நும்மைப்போக்குவனென் னுமென்றென்க.

கஉக - எ. உரைத்தா

ருளார்.....பெயரும்

(இ - ள்.) அவள் அங்கனங்கேட்டபொருளை உரைத்தாருளராயின், முற்
கூறப்பட்ட பொய்கைமுன்றின் கரைக்கட்செலுத்தி அவை இவையென்று
காட்டி மீளுமென்றென்க.

ஆறுகு, அசை.

கஉஅ - ருஉ.

அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்.) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தனவர்கிய ஐந்தானும் எட்டா
னும் வருமுறைமைப்பட்ட எழுத்தினையுடைய மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்

¹ அடிமையைப் பாதசைவமென்று வடநாலார் உறுதலின், தான்வரையென்றார்.
² இருக்குறள், உ.நக. ³ புறநானூறு, 100.

கக. —காடுகாண்காலைத்.

நடுக

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதித்து
 அவற்றுள் வேண்டியதியா தொன்று அதனில்
 விரும்பினீராயாடின, அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச்
 செய்தோர்க்கும் காணத்தகும்
 மரபினைபுடையவல்லவென்றானென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பினீராய் ஒன்றினாடின
 அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம் பிறிதொன்றினையும் காதலியாதென்றுமாம்.

இன்னும் மற்றவை காண்டருமரபினவல்லவென்பதற்கு இவையொழிந்ததீர்த்
 தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும் மரபினைபுடையவல்லவெனினு
 மமையும.

கநக - அ.

மற்றவை நினையாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை
விரும்பீராயின், அவற்

றை நினையாதே அம்மலைமீதுநின்றோனுடைய
பொலிவுபொருந்திய தாமரை மலர்போலும் தாள்களை
நினைமின்கள்; அங்ஙனநினைப்பீராயின், அப்பொழுதே
அவனது கருடப்புள்ளெழுதிய கொடித்தண்டு
பொருந்திநிற்குநிலையிடத்தைக்

காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவன்றிருவடிநிலை தும்மை
எடுத்துக்கொண்டு பிற

வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றனென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்பீரென்பான்
தோன்றுமென்றான்.

கெடுக்கும், முற்று.

கநஅ - கூ. இன்ப

மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர்ப்
பரமபதத்திற்குச்சேறலு

மெய்யென்று இன்பமெய்தி மாட்சிமைபொருந்திய
மரபினையுடைய மதுரைக்

குச் சென்மின்களென்றனென்க.

கச0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்டாகக் காணத்தகும்

யிருக்குமென்றானென்க.

பிலத்தின்றன்மை இத்தன்மையா

கசு0 - சக.

ஆங்கு.....யானென

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற் போதிராயின், இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து இனிய பொழிஸ்கூழ்ந்த னாரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற் கடத்தற்கரியதோர் மிக்க வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர் தெய்வமுண்டு; அத்தெய்வந்தோன்றி வழிப்போவாரை இடுக்கண்செய்பாது; செய்வதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாலா நயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய அதனைத்தப்பின், அப் பெருவழி போவார்பாவர்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்; ஆதலால் நீயிருஞ்சென் மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணாளுள்களைத் தொழுதகையபுடையே னாகலிற் போகுவலென்னவென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்திடன்கிடக்கும் - இம்முன்றுவழியும் - ஒரு பிழப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமையும்.

கநு0 - நக. மாமறை யோன்,.....கட்டுரை சொல்லும்

நக0

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகுவலென்ற முதுமறையோன் வாக்கால் வழியின் திறங்களைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள்

ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்;

அஃதியாதெனின்:—

கருஉ

- சுசு. நலம்புரி கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி
(இ - ன்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரிந்த.

கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல

வனே! தேவர்களிலும்வைத்து ஆயுக்கற்பத்தினை

மிகவுடைய இந்திரன்றோற்று

வித்த வியாகரணத்தினை எம்முடைய

அருகுகுமரனருளிச்செய்த பரமாகமங்

களிற் காண்கின் நிலையோ? அஃதுளதாக, நின்

புண்ணியசரவணம்பொருந்துதல்

வேண்டா; அஃதன்றி முற்பிறப்பிற்செய்தவற்றை

இப்பிறப்பிற் காண்கின்

நிலையோ? ஆகலான் நின்பவகாரணி படியவேண்டா;

அஃதன்றி வாய்மையும்

கொல்லாமைபுமென்னும் இரண்டினையும்

வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைகூடா

திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின், நின்

இட்டசித்தியெய்துதல்

வேண்டா; இவை இங்ஙனம்பெறுதலின்,

பிலம்புகவேண்டுமுறைமை என்கட்கு

இல்லையான்;

போவாயாக;

நீ காமுற்றுவந்ததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு அடிபணிதற்குப்

யாங்களும் எங்கட்கு ஏற்ற நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறை

யோனுக்குப்
தினையுடைய

பொருந்துவனவாகிய மொழிகளையுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத்
கோவலனுடனே அற்றைநாள் தங்குதற்கரியதொரு பதியிற்றங்கி
யென்க.

நலம்புரிகொள்கை நான் மறையாள, இகழ்ச்சி.
கற்பமென்பதனைப் பிரா

கிருதத்தாற் கப்பமென்றார்; தேவர்களிடைச்சென்று
கற்பிக்குமிந்திரனென்று

மாம். மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; அதில்
ஐந்திரவியாகரணம் காண

லாம். நூலினையென்னுமுருபு தொக்கது.

இந்தப்பிறப்பில்லதுகர்வன முற்பிறப்

பிற்புரிந்த வினைப்பயனென்பதுகருத்து.

கடுஅ - கூ. வாய்மை...பொருள்:—¹

“யாமெய்யா.....பிற” எனவும், ²

“கொல்லான்தொழும்” எனவும்

உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க.

இனிக் காமுறுதெய்வம் - காமுறுந்தெய்வம்; எனவே
காமக்குரோதாதிகளெல்ல

லாமுடைய தெய்வமென்பதுஉமாயிற்று; கண்டு -

கண்டுவைத்துமென்க.

ககடு - எடு.

பின்னையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முன்னுட்போலப் பின்பும் தங்கி அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து செல்கின்றபின்னுட் கரிய பெரிய தண்ணையுடையானும் கவுந்தியடிகளும் வழி நடை வருத்தத்தினாலே வழிப்பக்கத்தேயிராநிற்க, முற்கூறிய இடைநெறிக் கிடந்த செலைவக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கடந்துபேரம் ஒருபொய்கைத் தரை பிற்சென்று நீரையுண்ணவிரும்பிய வேட்டையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே நின்றானாகவென்க.

பின்மை - பின்னை. வழிநாள் - மற்றைநாள். வருந்து-வழி. இடைநெறி - நெறியிடையென்று மாறினுமமையும். இயவு - செலவு. நீர்நடைவேட்கை - நீர்மேல்மிக்கவருப்பம். இது கூறவே பாலைத்திணையின் தன்மைச்சிறப்பு மாயிற்று.

¹ திருக்குறள், ௩௦௦.

² திருக்குறள், ௨௬௦.

நகக

கக.—காடுகாண்காலைத.

களக - டு. கானுறை தெய்வம்.....நீருகுத்து
(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய ஆரஞூர்த்தெய்வமாகிய

வனதெய்வம்

தன்னதுகாதன்மிகுதியாற் சென்று கூடக்கருதி

மாதவிமேல் நயந்தகாதலால்

நம்மேல் இவன் அன்புறுவனென்றெண்ணி

அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது

வடிவைக்கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால்
நடிக்கமுற்றதென்

னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்ந்து

பொய்க்கண்ணீரையுருத்

தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அன்பின்மையின் உருத்தமை

தோன்ற நின்றது.

சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உருத்தென்க.

களக - க. வாச மாலே.....வான்றுய ருற்று

(இ - ள்.) இனி மாதவிகற்றுகக் கொண்டுகுறுகின்றவள், வாசத்தை
புடைய மாலையிலெழுதிய ஓலைப்பாசரத்தில் தவறுடையேனல்லேன்; நீகூறிய
மாற்றங்களிற் சிதைவறுண்டுபோலும்; அதனானறே கோவலன் எனக்குக்
கொடுமை செய்தானென்று என்முன்னே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுபர
முற்றென்க.

கஅ0 - கூக. மேலோராயினும்.....பணிமொழி யாதென

இது

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது நன்மைத்தன்மைபறிவோரும்
நெஞ்சையொறுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டு
நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகனிருடைய செய்தொழில் கடையானதொழிலென்று
சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவியகடையையுடைய கண்களால்
வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விரும்பி முலைக்குப்பூட்டிய வெள்ளிய நிலா

விளங்கும் குளிர்த் தனிமுத்துவடத்தையும்கொடுத்துப் பூட்டிய தன்னைபாற்
பரிந்து சிந்தித் துறவாவெண்ணுபுற்றாந்தனள்; ஆதலான் நீங்கள் மதுரை

யென்னு முதாராயிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை. வழியிலெதிர்ப்பட்டோர் எனக்குரைத்தலானே ¹ வாணிகச்சாத்தோடுபோந்து தனிமையால் யான்துய ருழந்தேன்; பகுத்தலரிய பண்பையுடையோனே! அதற்கு நீயருளிச்செய்யு மாற்றம் யாதென் றுகேட்பவென்க.

பிறக்கிடுதல் - பின்னிடுதல்; ஆவது முகம்பாராமை. வாழ்க்கை - பொய்த் தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போனம் - போலும்; ² "செய்யு ளிறுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற்றுகும்" என்பதனாற்கொள்க. மேலோர் - முனிவர். தூலோர் - கற்றோர். பால்வகை தெரிந்தபகுதியோர் - மதிதூட்ப முடையோர்.

ககஉ - ௨௦௦. மயக்குந்தெய்வம்.....ஏகென்றேக

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இயக்கிநடக்கக்கண்ட கோவலன் மதியை மயக்குவிக் குந் தெய்வம் இவ் வலிய காட்டிலுண்டென்று அம்மறையோன் கூறினானாத

¹ வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள் "சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி" (அ௦) எனப்பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும், "தாள். ணக்குடி சாத்தி னெழுந்தவே" (கள்ளி) எனச் சிந்தாமனியிலும் கூறினர்.

² தொல்காப்பியம், மொழிமரபு, கு. ௧௮.

நகஉ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

லான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய ஒதியையுடையானேத்

தெய்வமகள் மானிடமகனென்பதறிவேனெனக்கருதி அவன் நாவிற்கூறியமந்

திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, யான் இவ்வனத்திற்திரிகின் றவியக்கி;

நின்றனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செய்யப் புக்கேன்;

யான்செய்த இப்பிழை.' யை நின்மனைவிக்கும்
கவுந்தியடிகட்கும் மொழியாது போவாயாகவென்று
சொல்லித் தானும் தன்னிடமே போகவென்க.

தவத்தினும் கற்புச்சிறந்ததாகலின், முற்கூறினார்.
இவர் சாயலும் அறனு.

முடையாரேனும் தவறுகண்டுழிக் கணத்தின் வெகுண்டு
சவிப்பரென்றஞ்சி

அவர்க்கு உரையாதொழியென்று இரந்தாளென்க.

20க - 2.

தாமரைப் பர்சடை.....துயர் தீர்த்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபின்பு

தாமரைப்பொதியுள் தான் அந்த

விடத்திற் குளிர்ந்தநீரைக் கொண்டுசென்று

நீர்வேட்கையான்வருத்தமுற்ற

மடந்தையது வருத்தத்தைத் தீர்த்தென்க.

20ங - சு. மீதுசெல்

வெங்கதிர்.....அழுவத்து

(இ - ள்.) எழுசின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத்

தொடங்குதலாலே பாலைத்

தன்மைநிகழ்கின்ற இக்கானம் இனி வழிச்சேறற்கு

அரிதென்று கோவலனுட

னும் வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும்

மாதவத்தாட்டியும் வழி

மயக்கத்தையுடைய பாலைநிலப்பரப்பின்கண்ணென்க.

தீதியல்கானம் - தீங்காலியன் றகானமுமாம்.
௨0௭ - ௧௬.

குராவும்.....ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்பும் கோங்கும்

வேங்கையும் தம்மின் தலை

மணந்தபொழிக்குழந்த இருப்பிடத்து அரியவழிகளின்

இயங்குவாரகைப்பொரு

ளாகிய வளத்தை விரும்பினல்து

உழவுத்தொழிலாகவுடைய மறவர்

மழைவளத்தைவிரும்பாத விற்பொழிலையே

கூற்றத்தையொத்த வலியோடே வில்லையேந்

திப் பகைவாழ்நிலைத்தேயு, அவர்க்குவென்றியைக்கொடுத்த அதற்கு விலை
யாகிய மிக்க ஆண்மைத்தன்மையையுடைய அவிப்பலியைத் தான்பெறுதற்கு
வழிபார்த்திருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவும்பாவை,
குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சுவர்க்கநாட்டையுடையாளாகிய ஐயைகோட்டத்
தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது ஏந்திப் போகி வெற்றம்
கொடுத்தப் பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு உழவர்க்கென நான்

ஹபு விரிக்க. முன்பொடுவெற்றம்கொடுத்தென்க. மயங்கதரமுலத்து விளங்
கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப் போகிக் கொடுத்து இருக்கும்
குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க. கழிபேரான்மைக்கடன் -
தன்னைத்தானிடம்பலிக்கடன். விழிநுதல் - நுதல்விழியென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின், நிலையாண்டிலவாசிரியப்பா.

கக.—காடுகாண்காதை முற்றிற்று.

பன்னிர்ண்டாவது

வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
யாறுசெல் * வருத்தத்துச் சீறடி சிவப்ப
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல் வுயிர்த்தாங்
கையை கோட்டத் தெய்யா வெருசிறை

௫. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன † ருப்பால்
வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித்

தாயத்துப்

† பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி
டு தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
கையெடுத் தோச்சிக் கானவர் வியப்ப

க0. விடுமுள் வேலி யெயினர்குட் டெண்ணு
நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடிக்
கல்லென் பேரூர்க் கணநிரை சிறந்தன
வல்லி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன

1 மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

ச. எய்யாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

நி. உப்பால் - மேல்.

சு. வழங்குவிற்தடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை; வழங்குவில் - அம்பை
வழங்கும்வில்லென்றுமாம். தாயம் - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன்; அஃது கொடுத்துப்
போந்தான். சாலினி - தேவராட்டி.

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடுமன்றம்.

கஉ. கல்லென்பேரூர் - கரந்தையரூர்கள்.

கங. நிரைகவர்ந்து வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள்

பாழ்பட்டன்.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய

அடித்துப்பறித்தல்.

வழிவளஞ்சுரவாது; வழிவளம் - போவாரை

¹ கச - நி. கருத்து: கவி. கக: கஉ - ச.

(பி - ம்) * 'வருத்தஞ்சிறை' † 'இப்பால்' ‡ 'பழங்கடன்றி'; 'பழங்கட
ளிறுத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுந்து மெய்ம்மையினிறுத்துக்'

சு0

கடு. தறக்குடி போலவின் தடங்கின ரெயினருங்
கலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது

சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ எல்லண்
மட்டுண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்
கட்டுண் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாங்
உ0. கிட்டுத் தலையெண்ணு † மெயின ரல்லது
சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக் குமரியைச்
சிறுவெள் ளரவின் குருளோநாண் சுற்றிக்

§ குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி
யிளசூழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கடு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள்.
அவிந்தடங்குதல் - நிரைகோட.

ஊம் ஆறலைத்தலுமொழிதல்; இது 'மறக்குடி
அறஞ்செய்யக் கெடும்' என்னும்
வழக்கு.

கஅ. மட்டுண்வாழ்க்கை -

கள் ஞாண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை.

கக. கட்டுண்மாக்கள் - களவேகட்டி
உணவாகவுண்ணுமாக்கள். கடந்தரு

மென்றது சாவினிகூற்று; தாருமென்றது விகாரத்தால்
ஆங்கு - அவ்விடத்தில்.

தருமென்பதாயிற்று.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி
கூறுகின்றார்:—

உ௦. தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயின்ரல்லது.

உ௧. சுட்டுத்தலைபோகா - நோயாற்செத்துச்

சுட்டுப்போகாத; என்றது

மறங்கூறியதாம்.

உ௦ - உ௧. அன்றியும், மாற்றூர்தலையைத் தாங்கள்
வெட்டியிட்டு எண்ணு

மதல்லது பிறராற்

கருதலானவிடத்தைப்போகாதவென்றுமாம். அன்றியும்;

மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினர்,

தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிறர்

கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத தொல்குடியிற்

குமரியென்றுமாம்.

உ௨. அரவிற்குருளைநாணென்றது.

பொன்னுற்பண்ணின பாம்பு;

[“அராப்போத்து” என்பதுபோல உருவமாறிநின்றது.]

உ௨ - கூ. சுற்றிக்கட்டி.

உ௪. இளைஞழ்படப்பை - காவல்குழந்தை

கொல்லைத்தோட்டம். இழுக்கிய-

¹ கருத்து: சிலப்பதிகாரம், ௧௧; ௨௧௧ - ௧.

² குறத்தொகை, ௧௧௧.

(யி - ம.) * 'சிலதரு' † 'வேண்டுவிராயிற்' ‡ 'எயினர்க்கல்லது' § 'குறிமுறி'

௧௨.—வே வ ட் டி வ வ ரி.

௩௧௩

௨௩. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது
முளைவெண் டிங்க ளென்னச் * சாத்தி
மறங்கொள் † வயப்புலி வாய்பிளந்து

பெற்ற

மாலே வெண்பற் றுலிநிரை பூட்டி
வரியும் புள்ளியு ‡ மயங்கு வான்முறத்

௩௦. துரிவை மேகலை § யுடஇப் பரிவொடு
கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக்

கொடுத்துத்

திரிதரு கோட்டுக் கலைமே. லேற்றிப்
பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற மஞ்ஞையும்

௩௩. பந்துங் கழங்குந் தந்தனர் ¶ பரசி

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் **
சாந்தமும்
புழுக்கலு ++ நோலையும் விழுக்குடை
மடையும்

பூவும் புகையு மேவிய விரையு
மேவ லெயிற்றிய ++ ரேந்தினர் பின்வர *
சு0. வாறெறி பறையுஞ் சூறைச் சின்னமுங்

கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்
கணங்கொண்டு துவைப்ப வணங்கு முன்னிறீஇ

உஅ. மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பற்றாவி - நிரைத்த
புலிப்பற்றாவி.

உக - சு0. வான் புறத்தூரிலை -
தூய புறத்தினையுடைய புலியுரிலை.

கஉ. திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு, கக. தூவி -
சிறகின்மயிர்.

கரு. பந்தும் கழங்குகொண்டு சேவித்து.

* கக - சு0. (பா) பீழகையிற் சென்று

நிலைப்பலிசெய்து.

சௌ. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டும்பறை.
சூறைச்சின்னம் -

சூறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்.

சௌ. (பா) அணங்கு மெய்ந்நிறீஇ - அக்குமரிமேல்
அணங்கையேற்றி.

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: சு-அ.

² 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு" என்று
ஓரடி சிலப்பதிகாரில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

³ மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது; இஃது அடியாரக்குதலல்லா
ருரையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ம) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்' § 'உறித்தி' || 'கையிற்
கொடுத்த' ¶ 'பின்வர' ** 'சாத்தம்' †† 'தொலையலம்' ‡‡ 'எந்தினர்குழந்தை'

நகசு

சிலப்பதிகாரம்

விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி

பீடிகைக்

கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு

தேத்தி

சௌ. யிணைமலர்ச் சீறடி * யிணைந்தனள்

வருந்திக்

கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை
† யிவனோ, கொங்கச் செல்வி

சூடமலை யாட்டி

தென்றமிழ்ப் பாவை † செய்த

தவக்கொழுந்

தொருமா மணியா யுலகிற்

கோங்கிய

௫௦. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற்

றுரைப்பப்

பேதுறவு மொழிந்தனண் மூதறி

வாட்டியென்

றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத்

த தொடுங்கி

விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப
மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ்

சென்னி

௫௫. துதல்கிழித்து விழித்த விமையா

நாட்டத்துப்

பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைச்சி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்

தரவுநான் பூட்டி || நெடுமலை

வளைத்தோ

டுளையெயிற் றூரகக் கச்சடை

முலைச்சி

கூடு. வளையுடைக் கையிற் குல மேந்தி

1 கரியி னுரிவை போர்த்தணங்

காகிய

வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி

சுரு. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்தண்ணும்பலி.
(பா) மலர்ப்பலிபீடிகை யென்றது - கோட்டத்தை.

சுரு - ச. உண்ணுமூர்தி.

பீடிகைக்கு அருகேவிற்கிறகலைப்பரியூர்தியைக் கைதொழுதேத்தி; ஏத்தி -
ஏத்த. கலைப்பரியூர்தியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டானே. கலைப்பரி - பரிக்கலை
யென்க.

சுரு. 'கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி'.
என்றது - மேற்பட்டு இவளைத்

தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங் கூறினபடியாலே,
இவள் துர்க்கையாகவேபிறந்
தாளென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (சஉ) அணங்கு
மெய்ந்நிறீஇ (சச) ஏத்தப் பின்னும்

(ரு) தெய்வமுற்று.

(சஎ) 'கொங்கச் செல்வி' என்றதுமுதலாக,
(ரு) 'திருமாமணி' என்ப

தீருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினான்.

² இவ்வடி, தக்க, தாழிசை, கூக - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம்) * 'இளைந்தடிவருத்த' † 'இவனோர்' ‡ 'செய்தவக்' § 'ததங்கி'
|| 'தெய்வரை'

கஉ.—வே வ ட் டி வ வ ரி.

நுகள்

சிலம்புந் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட்

கொற்றவை

கரு, யிரண்டுவே றுருவிற் நிரண்டதோ
ளவுணன்

றலேமிசை நின்ற தையல் பலர்தொழு
மமரி குமரி கவுரி சமரி

* சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை

யையை செய்யவள் வெய்யவாட்

ட்டக்கைப்

எ0. பாங்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
பாங்கலைப் பாவை + யருங்கலப் பாவை
தமர்தொழ வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினை
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே
உரைப் + பாட்டுமடை.

சுரு. இரண்டிவேறுரு - தலை கடாவானவடிவு.

அவுணன் - மகிடாசுரன்.

சுஅ. சூலி - சூலத்தையுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை
- மாலின் தங்கை.

எக. ஆய்கலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண்.

அருங்கலப் பாவை - இரத்

தினப்பாவை.

எஉ.

தமர்தொழ வந்த குமரி - எயினர் தொழவந்த குமரி.

எங. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி.

(எச). வாய்ந்ததென்று கண்டார்கூற (எங) அருளினை
ளென்க.

சாலினி சொல்லி ஒப்பித்துப் பந்துமுதலாயின
கொண்டு சிலர் பின்வாரா

நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் படிசெய்து
அப்பலியிட்ட அப்படி

மத்தாள் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த, அத்தெய்வம்
இவண்மேற்பொருந்தி அந்

கிருந்த கண்ணகியைப்புகழ, அதுகண்டு கண்ணகி நாணி
மயக்கத்தான்மொழிந்

தாளென்று தன்கணவன்புறத்து ஒடுங்கி
நகைத்துநிற்பத் தமர்தொழுவந்த குமார்க்கோலத்தமர்ந்த
இளங்குமரியும் கொண்ட வரிக்கோலம். வாய்ந்ததென்று
கண்டார்சொல்ல அருளினளெனக்கூட்டிக.

அன்றியும், மதியின் (பா) வெண்கோடுமுதலாயின இப்பொழுது பிரதி
விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....வரியுறுசெய்கைவாய்ந்ததா
லெனத் தமர்தொழுவந்த குமரியும் அருளினளென்றுரைப்பாருமுளர்.

பண்டு அருளாக்குமரியும் அருளினுளென்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல்.

(பி - ம.) * 'சூரி' † 'அருங்கலைப்பாவை' ‡ 'பாட்டுமடையாங்கதாக'

வேறு,

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன

* ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்

சேவு மாவுஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாள்பலி முன்றிலே

செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்

கொம்பர் நல்லில வங்கள் குவிந்தன

பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கிளந்

திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே

மரவம் பாதிரி † புன்னை மணங்கமழ்

குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மே

லரவ வண்டின மார்த்துட னியாழ்செயுந்

திருவ மாற்கினை யாடிரு முன்றிலே

வேறு.

² கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப்
பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ

பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
விறற்றொழில் வேடர் ! குலனே குலனும்

ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்

பையர வல்கு தவமென்னை கொல்லோ
பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
து வெய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

“நாகநாறு”—நாகம் - சுரபுன்னை. (பா) நாகநாரந்தம் - நாரத்து,
ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சந்தைம்; ஆத்தியுமாம். சே என்பது ஒருமரம்; உழிஞ்
செலுமாம்; அழிஞ்செலுமாம்.

“செம்பொன்”—செம்பொன்னை

குவித்தன.

வேங்கை சொரிந்தன. குவிந்தன.

“மரவம்” — மரவம் - கடம்பு ; குங்கும மரமுமாம்.

“கொற்றவை” — கொற்றவை - ஐயை.

¹ திச்செம்புள் முதலியமூன்றும் ஆதிதர்ப்புகழ்தலென்று சில மூலப்பிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * ‘பாவும்’ + ‘வேங்கை’ † ‘குலமேகுலமும்’ § ‘வேய்யவெயினர்’

கஉ.—வே ட் டி வ வ ரி.

ந.கக

பாங்கலைப் பாவை யணிகொண்டு
நின்றவிவ்

வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை
கொல்லோ

வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்
வேறு.

ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி

னூரியுடுத்துக்

கானத் தெருமைக் கருந்தலைமே

னின்றாயால்

வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி

ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி
 யேநிற்பாய்
 வரிவளைக்கை வாளேந்தி மாமயிடற்
 செற்றுக்
 கரியதிரி கோட்டுக் + கலைசைமே
 னின்றாயா
 லரியரன்பூ மேலோ ! நகமலர்மேன்
 மன்னும்
 விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேநிற்பாய்
 சங்கமுஞ் சக்கரமுந் & தரமரைக்
 கையேந்திச்
 செங்க ணரிமான் சினவிடைமே
 னின்றாயாற்
 கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன்
 பாகத்து
 மங்கை யுருவாய் ॥
 மறையேத்த வேநிற்பாய்
 வேறு.
 ஆங்குக்,
 கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத்
 தொடுத்த

துன்று மலர்ப்பிணைய றேண்மே

லிட்டாங்

கசுரா வாட வமராக காடிய

குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாய்கலை” — (பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆனைத்தோல்” — நடுக்கின்றியே நிற்பாய், நீ இப்பொழுது இங்ஙனே நின்றாயென்க.

“வரிவளை” — செற்றென்றது, இப்பொழுது மிதித்துநிற்கின்ற நிலையை. பூமேலோன் — பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

“கொன்றை” — கூத்துள்படும் - கூத்தாடுமென்கின்றது.

¹ இக்கவிமுதலிய மூன்றும், முன்னிலைப்பரவலாய் மூன்றடுக்கி நான்கடியான் வத்தனவென்பார் தொல். செய். கு. ௧௪௬ - ௪:

(பி - ம.) * ‘பாணத்தோல்’ † ‘கலமிசை நின்றபால்’ ‡ ‘அகன்மலர்’ § ‘தாமரைக்கண்மேலேத்தி’ || ‘கண்ணுதறன்’ ¶ ‘மறைபொற்றவே நிற்பாய் கொன்றையும்ரவமுத்’

௩௨௦

சிலப்பதிகாரம்

வேறு

1 ஆய்பொன் னரிச்சிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு மார்ப்ப வார்ப்ப
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடும் போலும்
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடுமாயிற்
காயா மலர்மேனி யேத்தி வாணூர் கைபெய் மலர்மாரி காட்டும் போலும்

2 உட்குடைச் சீறா * ரொருமகனா னிரைகொள்ள வுற்ற காலை
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா னுழத்தியும் வேண்டும் போலும்
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா னுழத்தியும்
வேண்டின் வேற்றார்க்
கட்சியுட் காரி கடிய குரலிசைத்துக் காட்டும் போலும்

3 கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொருமறவன் + கைவி
லேந்திப்

புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப்
போகும் போலும்

4 புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் +
போகும் காலேக்

கொள்ளும் கொடியெடுத்தக்கொற்றவையுந்
கொடுமரமுன்செல்லும்போலும்.

வேறு.

5 இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்

தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்தநல்
லானிரைகள்

கொல்லன் றுடியன் கொளையுணர் சீர்வல்ல

நல்லியாழ்ப்

பாணர்த

முன்றி

னிறைந்தன

“ஆய்ப்பொன்”— மரக்கால் - அசுரர் தன்மேல்
பாம்பும் தேளும் மாயத்தி

னாலே வரவிடுங்கயாற் காலிலே மரத்தைக்கட்டி
வாழையெடுத்து நின்றாடுங்

கூத்து. வாணோர்கை மலர்பெய்மாரியைக் காட்டும்

“உட்குடை”—வேண்டும் - விரும்பும். காரி -
கருங்குருவி. கடியுருரல் -
நிமித்தம்.

“கள்விலை”—கொள்ளுங்கொடி - தான்

தெரிந்துகொள்ளும் ஆளிக்கொடி.

கொடுமரம் - வில். கொற்றவையும்

கொடியெடுத்துச்செல்லுமென்க. அன்றி

யும் எடுத்தென்றதனை எடுப்பவென்றுதிரித்து இவள்
வில்லையெடுப்பச் செல்லு

மென்பாருமுளர்.

இத்தாழிசைகளிற் போலுமென்றது ஒப்பில்போலி.

நிறத்தையுடைய இளவெயிற்றி.

1

2

3

எல்லாப்பிரதிகளிலும் முதலடி அறுசீராயும் மற்றையடி எண்ணீராயும் உள்ளன. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

” உ. * சிலப். கக: ௨௧0 - க௨.

* இச்செய்யுள் கொடைக்குமேற்கோள்; தொல். புறத்திணை கு: ௩ - ௩ இது முதலிய மூன்றாம் தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவந்தனவென்பர்; தொல். செய். கு: ௧௪௩ - ௩.

* சிலப்பதிகாரம், க: ௫௮ - க. (பி - ம.) * ‘ஒருமகனாகொள்ள’ † ‘கைவெலேத்திப்பின்ருவழிப்’ ‡ ‘போருமாயின்’ § ‘கொடுமரமுஞ்’

க௨. — வேட்டுவவரி.

௩௨௧

முருந்தே ிளநகை காணாய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினநிரைகள்
கள்விலை யாட்டினல் வேய்தெரி கானவன்
* புள்வாய்ப்புச் சொன்னகணி முன்றி

னிறைந்தன

கயமல ருண்கண்ணாய் காணாய்நின் னைய

ரயலு ரலற + வெறிந்த நிரைக

னயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியர் முன்றி

னிறைந்தன

துறைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

2 கடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி தொழுதே

மடல்வலி யெயினர்நி னடிதொடு

கடனிது

மிடறுகு குருதிகொள் விறற்றரு விலையே

அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின மலரடி தொழுதேங்
கணநிரை ! பெறுவிற லெயினிடு

கடனிது

நிணனுகு குருதிகொ டு ணிகரடு விலையே

“முருந்தேர்”—வேய்தெரி கானவன் - ஒற்றன்.

“கயமஸர்” — நயனின் மொழி -
தாழையயுடைய எயினர்.

நயப்பாடில்லாதமொழி (பா) நரைமுதிர்

துறைப்பாட்டு - வெட்சித்துறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு” — ³ சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் -

ஆதித்தன்வெப்பம் தணி

தல் காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின்
அடிதொடு கடனிது -

குளுற்றகடனிது. விற்றருவிலை - நீகொடுத்த வெற்றிதந்த
விலை.

“அணிமுடி” — அமரர், எழுவாய்.

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி, கச.

* “சுடரொடு”. “அணிமுடி”. “சூடியொடு” — இவை மூன்றிலுமிடம் முடுகிலரப்
பந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபோதென்பர். தொல். செய். கு. கசக. த.

* புறநானூறு சக - ஆம் செய்யுளானும், அதன் உரையானும் திருமுருகாற்றுப்
படை, 40௭ - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட உரையானுமறியலாகும்.

(பி - ம்.) * ‘புள்வாய்ப்புட்’ † ‘எறித்ததல்வாக்கள்’ ‡ ‘பெறும்’ § ‘திகர்தடு’

சக

துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு துவைசெய வெடிபட *
வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு ளடுபுலி யனையவர் குமரிநி
1 னடிதொடு

படுகட னிதுவுகு பவிமுக மடையே
வேறு.

வம்பலர் பல்கி வழியும் ! வளம்பட வம்புடை
வல்வி லெயின்கட னுண்குவாய் சங்கரி யந்தரி
நீலி சடாமுடிச்

செங்க ணரவு ! பிறையுடன் சேர்த்துவாய் துண்ணென்
றுடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு கண்ணி லெயின ரிடுகட
னுண்குவாய்

விண்ணே ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு முண்ணை
நஞ்சண் டிருந்தருள் செங்குவாய் * பொருள்கொண்டு
புண்ணெயி னல்லதை யார்க்கு மருளி லெயின ரிடுகட
னுண்குவாய்

மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்சு
வுருளுஞ் சுகட முதைத்தருள் செங்குவாய் ||

வேறு.

மறைமுது முத்தல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன் பிறர்நாட்டுக்
கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
வெட்சி குடுக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு” — படுகட ன் துவென்றது துடிமுதலாகிய
வாச்சியங்க

ளுடனே செய்யும் பூசையை. பலிமுக.....மடை - சோறு.

“வம்பவர்” — (பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு” — மருதினடந்து - மருதிடைநடந்து. செய்குவாய், விளி.

இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார் வார்த்தை.

“மறைமுது” — மறைமுது முதல்வன் - மாதேவன். இவன்பின்னர் -
அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்; இவன் வெய்யோன்;
விறல்வெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலைபுடையோன். கட்சி - காடி கரந்
தை. அவர் மீட்குந்தொழிற்.

1. பரி. அ. 80; கவி. கூசு; மணி. க.அ. களக.

2. “பொருள்கொண்டு புன்செயி னல்லதையன்போ, டருள்புறமாரிய” கவி. கடு.

3. இக்கருத்தை மறப்பர் நச்சினார்க்கினியர்; மதுரை. 40 - 42 - உரை.

(பி - ம.) * ‘வருமவரெயினர்கணயமில்’ † ‘வளஞ்சரப்ப’ ‡ ‘பிறையொடு’

§ ‘தோய்செயின்’ || ‘மறவ்கெழு கிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறங்காத்
தோம்பு கழுங்கொடி பிறந்தாட்டு’

கஉ. — வே ட் டி வ வ ரி.

௩௨௩

க. கடுங்கதிர் திருகலின் — (இ - ள்)

அங்குன் மடைந்தவர் வெங்கதிர்

முறுகுதலாலே,

தண்கதிருமுண்டாதலின்,

வெங்கதிரொன்பதுதோன்றக் கடுங்கதி’ ரென்றார்.

க -

ரு.

நடுங்களுரெய்தி.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள்,
கடுங்கதிர் அங்மனமுறகு

தலின் வெம்மைவிளக்கும் பாலைத்தன்மையையுடைய
நெறியைச்செல்லுத

லால் நடுங்குதற்குக்காரணமான அருரெய்தி
மெய்வருத்தத்தோடே அடிகள்

கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும்
பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா

ராய் நோய்தணிய அவ்விடத்துளதாகிய முற்கூறிய
ஐயை கோட்டத்துப்

பலரும்புகுந்தறியாததோர் பக்கத்தே
புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

நி. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - ள்.

வழங்குவிற்றடக்கை.....சாலினி

(இ - ள்.) அம்பைவழங்கும் வில்லைக்
கையிலேயுடைய மறவர்குடியிற்

பிறந்த உரிமையையுடைய சாலினியானவள்,

பழங்கடன் - முன்புநேர்ந்தகடன். முழங்குவாய் -
கொக்கரிப்பையுடைய

வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ -

கக. தெய்வமுற்று.....ஆடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்.) அச்சாலினி, தனதூர்நடுவாகிய
மன்றின்கண்ணே தான் தெய்வத்தன்மையுற்று மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்து மூரிநிமிர்த்த
கைகளி ஓற்றையும் இரட்டையுமாக்கி அவிநயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு
ஒப்ப ஆடிபெயர்த்துக் கான்வர்விடப்ப ஆடியென்க.

கூட்டுண்ணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - ந.

கல்லென் பேரூர்.....மன்றுபாழ் பட்டன்

அநுநனம ஆடியவள கூறுவாள :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய நுங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லை யுடைய எயினர்மன்றுகள் இன்று பாழ்பட்டன; திரண்டநிறைகள் மிக்கன.

பகைவருடைய ஊர்களில்

கல் - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி. பட்டது பாடமாயின், ஒருமை பன்மைமயக்கமென்க.

கச - ந. மறக்குடித் தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின், இம்மறக்குடியில் தாயம்பற்றிவருகின்ற எயின்ரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறி குறை ஆகோள் முதலியவற்றால்வினையும் வளங்கூன்றி அறக்குடிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு அடங்கிவிட்டபார்கள்;

இது முன்னிலைப்புறமொழி.

நஉச

சிலப்பதிகாரம்

கக - எ.

கலையமர் செல்வி.....கொடுப்போ ளல்லள்

(இ - ள்.) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த

வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உண்ணக்கொடுப்பினல்லது தஞ்

சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக் கொடுப்பாளொருத்தியல்லள் ;

கஅ - கூ. மட்டுண் வாழ்க்கை.....தரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும் ஊணையுடையமாக்கள், தஞ்சுற்றத்தி

னுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை நீர் விரும்புமீராயின், செல்

விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற் கொடுமின்களென்று சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமென்றது தருமென விகாரமாகிக் கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு அசை.

இட்டுத் தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத்
தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும

தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல் அவரிடத்து
முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குடிக் குமரியையென்க.

இனித் தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர்
எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத்

திற்சுடப்பட்டு அவம்போகாக்குடியென்றுமாம். இன்
னும் அரசன்சுட்டியமாம்

றாசர் தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென்றுமாம்.
சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - கூ. சிறுவெள் ளரவின் குருளை.....

.என்னச் சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது
குடிப்பிறந்த குமரியுடைய

குறிதாக நெறித்தகூந்தலைச் சடையாகக்கட்டி
அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப் பொன்னாணினை
வ்ளையுக்கிடத்திக் காவற்காடுசூழ்ந்த

தோட்டப்பயிரையழித்த ஏனத்தினது
கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய

வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,
வெள்ளரவென்றார், சாதிபற்றி. குருளையென்றார்,
அச்சடையிற்பிறந்தமை

தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டிதலான்; நாண்
பாம்பாயிற்றென்றுமாம்,
இளை - கட்டிவேலியுமாம்.

உள - ௩௦. மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ

(இ-ள்.) கடுங்கண்மையையுடைய வலியுலியை
வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த
பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி,
அதனது வரியும்புள்ளியும்
தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையாகவுடுத்தி;

வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான்
வாயங்காந்துவருதலின், 'வாய்பிளந்' தென்றார்.

௩௦ - ௩௧.

பரிவொடு.....கொடுத்து.

(இ-ள்.) வயிரவிலலை வருத்தத்தோடுவளைத்து
அவள் கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அன்புமாம்.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

கஉரு

கஉ. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ
- ள்.) முறுக்குண்ட

கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி,

ஊரிற்றிரிதருமென்றுமாம்.

கங - ரு. பாவையுங்

கிளியும்.....தந்தனர் பரசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு

சேவித்துத் துதித்தனராய்,

பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன. தூவி - சூட்டு.

நீனிதம் - நீலநிறம்.

கசு - க. வண்ணமுஞ் சுண்ணமும்.....

.ஏந்தினர் பின்வர

(இ - ள்.) வண்ணமுதல் விரையீரூயவற்றை

ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர். ஏந்தினராய்ப் பின்செல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம்.

புழுக்கல் - அவரை

துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கி. விழுக்குடைமடை

- நிணச்சோறு.

ச௦ - சஉ. ஆடுதறி பறையும்.....

.அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற் கொட்டிம் பறையும்
சூறைகொள்ளுங்கால்

ஊதுஞ்சின்னமும் துத்தரிக்கொம்பும் குழிக்குழலும்
எறிமணியுமாகியவிவை

தம்மிற்கூடியொலிப்ப இவ்வனைத்தையும் அணங்கின் முன்
னே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுத்த.

சங் - ச. விலைப்பலி

யுண்ணும்.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய
உயிர்ப்பலியையுண்ணும்

விரிந்த பலபீடத்தை முந்துறத்தொழுது பின்னர்ச்
செலவையுடைய கலையா

கிய ஊர்தியையுடையானைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

சடு - டு. இணைமலர்ச் சீறடி.....

.தெய்வமுற் றுரைப்ப

(இ - ள்) இணையான மலர்போலும் சிறிய
அடிகொணந்தனளாய் வருந்தி

அவ்வருத்தந்தீரக் கணவனுடனேயிருந்த
கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற

விவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி;
 குடநாட்டினையாளஞ்செல்வி; தென்
 றமிழ்நாட்டினையாளும்பாவை; இங்ஙனமாதற்கு
 முற்பவத்திற்செய்த தவத்தின்
 கண்முளைத்த கொழுந்துபோல்வாள்; இவ்வுலகிற்கு
 முழுமாணிக்கம்போன்று
 உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியென
 ச் சாலினி தன்தெய்
 வத்தன்மையான் இங்ஙனம் இவளை மிகுத்துரைப்பவென்க.
 கண்ணகி அன்னளாதலை, 'கொங்கிளங் கோசர்'
 என்றதுமுதலியவற்று னறிக.

நுக - கூ. பேதுறவு
 மொழிந்தனள்..... அரும்பின ணிற்ப .
 (இ - ள்.) இங்ஙனம் சாலிநிபுகழ்ந்துகூறிய
 அதனைப் பொருதகண்ணகி
 இம்முதலிவாட்டி தெய்வம்யக்கத்தாற் கூறினானெனக்கருகி நானினால் தன்

¹ சிலப். ௩௦ - ஆம் பக்கத்திற்கான்க.

கணவனது புறத்தே மறைந்து
அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய சிறுநகை
யோடு நிற்பவென்க.

ருச - ரு. மதியின்வெண்
டோடு.....இமையா நாட்டத்து
(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும்
சென்னியையும், நுதலைத்
திறந்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்தினைமுடைய,

ருசு - எ. பவள
வாய்ச்சி.....கறுத்த கண்டி
(இ - ள்.) பவளம்போற்சிவந்த வாயினையும்
வெள்ளிய நகையினையும் கரிய
கண்டத்தினைமுடையாள்,
ருஎ - அ. வெஞ்சினத்து.....மலை

வளைத்தோள்
(இ - ள்.) கடிய சினத்தையுடைய வாசகியை
யை வில்லாகவளைத்தோள்,

நாணைப்பூட்டி மேருவரை

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினார்.

நக. துனையெயிற் றுராகக் கச்சுடை முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு
ஊறும் துனையெயிற்றையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த முலையையுடையான்,

சு0. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ -
கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

ள்.) வளையணிந்த

சூக - உ...கரியி

ஐரிகை.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை

மேகலையாகவுடுத்துக் கரியை

யுரித்து அதன்றோலை¹ ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியிஐரிகையை உடுத்துப்

போர்த்தோளென்க.

அணங்கு - வருத்தமுமாம்.

சூக - ச. சிலம்புங் கழலும்.....கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும் வலப்புறத்து வீரக்கழலுமொலிக்கும்

சிறிய அடிகளையுடைய மேலானவெற்றியையுடைய வாட்டொழில் வாய்ப்புப்

பெற்ற கொற்றவை,

சூரு - சூ. இரண்டுவே றுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலைவேறான வடிவினையும் திரண்ட²தாளினையு
முடைய³ விக்கிரமாசுரன் றலையைத்துணித்த அதன்மீதே நின்ற தையல்,

சூக - அ. பலர்தொழும்.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவரும்வணங்கப்பெறும் அலங்கரித்தலில்லா

தோள், அழியாதோள், கௌரகிறத்தையுடையோள், சமராவல்லாள், சூலத்தை
யுடையோள், நீலகிறத்தையுடையோள், மாலானவனுக்குத் தங்கையாயுள்ளாள்;
இளை - இளியையொப்பாளெனவுமாம்.

¹ ஏளசம் - உத்தரீயம்.

² 'மேதிச்சென்னி விக்ரமன்' திருவாதவூரர், திருவம்டல, ௩௯.

கஉ.—வே வ ட் டி வ வ ரி.

௩௨௭

சுக - ஏக. ஐயை செய்யவள்.....

...அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெய்ய மழுவானைக் கையிலேயுடைய சயமகள், திருமகள்,
பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும் கலையையுடையபாவை, அழகியதொழியை
யும் கலங்கையுமுடைய பாவைபோல்வாள்,

எஉ - ச. தமர்தொழ

வந்த.....வாய்ந்ததா லெனவே

(இ - ள்.) மாலும் அயனும் தொழத்தோன்றிய
கண்ணிக்கோலத்தினையுடை யாளாய்ப் பொருந்திய அக்குமரியும்
தென்றருளினாளென்க.

இச்சாலினிகொண்டகோலம் வாய்ப்புடைத்

சாலினி உற்று நிறுத்து ஓச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன;

சிறந்தன; அடங்கி

னார்; ஆதலிற் கடனுணினல்லது கொடுப்போளல்லள்;

கடன்றருமென, குமரி

பைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலிக் கொடுத்த ஏற்றிப் பரசிப் பின்
வரத் துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னர்க் கூந்தலை, செல்வி, ஆட்டி,
பாவை, கொழுந்து, மணியெனத் தெய்வமுற்றுரைப்ப, கண்ணங் ஓடுங்கி நிற்ப்,
சென்னியையும் நாட்டத்தையுமுடைய வாய்ச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்
தோள், முகைச்சி, ஏந்தி, உடுத்திப் போர்த்தோள், கொற்றவை, தையலாகிய
குமரியும் அருளினளென வினைமுடிக்க.

உரைப்பாட்டுமொட்டை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நானு.....பலி

முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை

ஆளுதலுடையாளுடைய பலி

கொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடத்தம் மன்னாறும் சுரபுன்னையும் நரந்தையும்
நிரல்படப் பூத்தன; ஆச்சாவும் சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன; சேமரமும் மாமர
மும் செறிந்து பூத்தனவென்க.

செம்பொன் வேங்கை

.....திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவாரும் சடைமுடியினையுடையாளுடைய திரு
முன்றிலில், வேங்கைகள் செம்பொன்னைப்பூத்துச் சொரிந்தன; நல்லிலவந்
களின் கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிந்துகுவித்தன; புன்கு பொங்க
ராகிய வெள்ளியபொரிகளைச் சிந்தினவென்க.

குவித்தன, விகாரம் - பொங்கர் - கொம்புமாம்; பொதுளலுமாம்.

மரவம் பாதிநி.....திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாற்கு இனையானது திருமுன்றிலில், மணங்கமழும் வெண்
கடம்பும் பாதிரியும் புன்னைபும் குராவும் கோங்குமுகியவிலைவ மலர்ந்தன;
இக்கொம்புரின் மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே யாழினதாவம்போலப்
பாடுமென்க.

அ, இடைச்சொல். இவைமுன்றும் முன்றிற்சிறப்பு.

நட்பு சிலப்பதிகாரம்

கொற்றவை

கொண்ட.....

.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக்
கொண்டிருின்ற இச்

சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ,
இவள்பிறந்த குடியின்கட்

பிறந்த விற்றெழிலைவல்ல மறவர்குலமே
குலமென்பதூஉமென்க.

ஐயை

திருவின்.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இந்த ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக்
கொண்டிருின்ற இவ்

வரவின்படம்போலும் அல்குலையுடையாள் முன்செய்த
தவம் எத்தவங்கொல்

லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த
அம்பைச்செலுத்தும் வில்லையுடைய

எயினர் குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப்

பாவை.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின் கோலத்தைக்

கொண்டுநின்ற அழகியதொடி

யையுடைய இச்சாலினி முன் செய்த
தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவன்பிறந்த

குடியின்கட்பிறந்த மூங்கிள்விலையுடைய
எயினர்குலனே குலமென்பதூஉ

மென்க.

இவைமுன்றும், ¹ “வாடா வள்ளி வயவ ரோத்திய” என்பதனான், வள்ளிக்
கூத்து; என்னை? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட முருகனுங்
கண்கணித்தான்—பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண்டாடப், பிறமக்
கோற்றாள் பெரிது” எனவரும்.

ஆணைத்தோல் போர்த்து

.நடுக்கின்றியேநிற்பாய்.

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நான்மறை க்கும்
மறைப்பொருளாய்த் தன்னை

வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழும்புகொழுந்தாய்ச்
சலிப்பின்றிறங்கின்றீர்

புலித்தோலையுடுத்தி யானைத்தோலைப்போர்த்துக்
கானத்தின்மீதே எருமையின்

எனது 2,

சாதிப்பெயர்.

வ நிவளேக்கை

வாளேந்தி.....விளக்காகி யேநிற்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும் அயனுமாயிவ இவர்கனிதயகமலத்தே நிலைபெற நின்றவிளங்கும் விரிந்த கதிர்க்கோயுடைய விளக்காதிநிற்கின்ற நீ வளையணிந்த கைபாலே வானையேந்திப் பெரிய மயிடாசுரனைச் செற்றுக் கரிய முறுக்குண்ட கொம்பையுடைய சுலையின்மீதே நிலைபெற்றாய்; ஆகையால் மோவென்க.

இஃது என்னமாய்

சங்கமுத்

சக்கரமும்.....மறையேத்த வேளிற்பாய்

(இ - ள்.) கங்கைகையச்

சனடமுடியின்மீதணிந்த இறைவனது இடப்பக்

கத்திற்குரிய இடைபலிகொண்டவுருவாய் மறைகள் போற்ற
அவற்றிற்குத்தோன்

ஸ்ரீமல் நிற்கின்றநீ சங்குசக்கரங்களைக் கையிலேந்திச்
 சிவந்தகண்ணையுடைய

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 6.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

நஉக

அரிமானாகிய சினவிடையின்மீதேநின்றாய் ; ஆகையால்,
இஃது என்னமாயமோ
வென்க.

இவைமூன்றும் முன்னிலைப்பரவல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

கொன்றையுந்

துளவமும்.....கூத்துள் படுமே

(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும்

கனந்துதொடுத்த மலர்

செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர்

போரின் கண்ணேவாடிம்படி அம

ரர்போரின் கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு

உள்படுமென்க.

இத வேன்றிக்கூத்து.

ஆய்பொன்னரிச்சிலம்பும்.....

.மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ - ள்.) அழகிய பொன்னாற்செய்த

அரிபொருந்தியசிலம்பும் சூடகமும்

மேகலையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சித்தப்பொரும் போரைவல்ல வாள்வுணர் போர்
சாயும்படி நங்கை மரக்காவ்மேனின்னு வாட்குத்தை ஆபாசிற்கும்; அம்மன

மாடுமிடத்து வாறோர் இவளுடைய காயாமலர்போலுமேனியை
பொழியும் மலர்மழையை அக்கூத்துக் காட்டாதிராதென்க.

ஏத்துகையாற்

இது கூத்துள்படுதல்.

உட்குடைச் சீதூர்.....

.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாற்றார்க்கு உட்குடைக்கொடுக்கும் சீதூரிடத்துத் தனக்கினை
யில்லாதவீரன் நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவற்குப் போர்ப்பூவாகிய
வேட்சி மலரைச்சூட்டுதற்கு வெள்ளிய வாளுமுத்தியும் வேண்டும்; அம்மனம்
அவளும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப் பகைவருக்குமுந்த காட்டிடத்துள்ள காரி
யென்னும்புள் தனது கடியருரலாலே அவர்க்கு வருங்கேட்டினை முன்னறிவித்த
நிற்குமன்றோவென்க.

வாளுமுத்தி - கொற்றவை. இது கொற்றவைநிலை. அஃதாவது "ஆளி
மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாங்கலைக், கூனி மலிபடைக் கொற்றவை - மீனி,
யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார், முரண்முருங்கத் தான்முந் தறம்"
எனவரும். இது வேட்சி.

களவிலை யாட்டி.....செல்லும் போலும்

(இ - ள்.) கள்விற்குமவள் இவன் பழங்கடன்கொடாமையிற் பின் கட
கொடாது மறுப்ப, அதுபொருதவீரன் அந்நிலையே வில்லைக்கையிலேந்திப் புன்
ணியித்தமும் தன்கருத்திற்கேற்பச்சேறலிற் பகைவர்நிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப்
போருதலைச்செய்யும்; அம்மனம் போங்கால் தான்கைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி
யையுயர்த்துக் கொற்றவையும் வில்லின்முன்னே செல்லுமன்றோவென்க.

என்பது, "அரு அ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன், மறுஅன் மழைத்தடங்
கண்ணி - பொறுஅன். கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் தாலை, நெடுங்கடைய

௩௩௦

சிலப்பதிகாரம்

நிலைப்பாற்படும்; என்னை? 2 “மறங்கடைக் கூட்டிய
துடிநிலை சிறந்த, கொற்ற
வை நிலையு மத்தினைப் புறனே” என்பதனானைன்க. இது
வேட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி.

முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) சீமத்தையுடைய இளையவேட்டுவமகளே!

முன்னாளில் நின்னயன்

மார் கவரந்துகொணர்ந்த நல்லஆனிரைகள்,

வேல்வடிக்குங்கொல்லனும் துடி

கொட்டிம்புலையனும் பாடவும் புணர்க்கவும்

அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும்

என்னுமிவரது முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக்
காண்பாயாகவென்க.

முருந்தேரிளநகை.

கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்துபோலும்

முற்றாதநகையையுடையாய்! நின் னயன்மார்

முன்னாட் கரந்தையாரலறும்படி கைக்கொண்டிவந்த

இனநிறைகள், கள்விற்கும்

வளம் நல்ல வேய்த்தொழிலை ஆராயுமவனும்
புண்ணிமித்தங்கூறுமவனும் என்று

சொல்பப்பட்ட இவர்கள் முன்றிலின்கணிதை ந்தன
; நீ இவற்றைக் காணயென்க.

கயமலருண்

கண்ணாய்.....

...முன்றி னிறைந்தன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்! நின் ஐயன்மார்
அயலவருர் அலறும்படி தலைநாளிற் கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனிறைகள்,
நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து நீண்டதாழையுமுடைய எயினரும்
அங்ஙனமுத்த எயிற்றியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண்
நிறைந்தன ; இவற்

றைக் காணயென்க.

இவ்வமுன்றும்

கோடையென்னுந்துறை.

கண்டார்கூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும்..... விலையே

(இ - ள்.) கதிரவனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி
அவனுடனே சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும் தேவர்களும்
ஆகிய இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செய்யும் நினதடியிணையைத் தொழு
தேம்; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினர்பெறும் வெற்றிக்கு விலையாக
நின்னடியைத்தொட்டிச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் துமிழும் குருதியா
கிபவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி யமர்த்தம்..... அடுவிலையே

(இ. ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தம்மரசனோடுவந்து பணி
தலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவினைபுடையாய்! நின் மலரடியைத்தொழு
தேம்; நிரைத்திரிசைப்பெறும் விதழையுடைய எயினர்கள் பகையையடுத்தற்குக்
காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நிணத்தோடிகலந்து உகாநின்ற குருதிப்
பலியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

துடிபொடு சிறுபறை.....பலிமுக மடையே

(இ. ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடித்தலுண்டாகமுழங்க
அறையிருளில் எயினர் இருப்பிடத்தினின் றுவருகின்றவர் கொல்லும்புலியனை

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ச.

² “வெல்வழத்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே” புறநா. ககஉ.

³ கொடையென்றுத்துறையாவது—நாம் கொண்டதிரையை இரவலர்க்கு வரை
பாதுகொடுத்த மனமெடுத்தல்.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

௩௩௧

யவர் முன்னுளில் நின்னடியைத்தொட்டிச் சூளுற்ற
கடனாகிய மிடற்றினின்
றுஞ்சொரிகின்ற குருதியாகியபலியைக்
கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவ்வழுன்று ம்

அவிப்பலி; துருதிப்பலியென்பாருமுளர்; என்னை? “நச்
சிலைவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை, கைச்சிலையு
நல்கும்பாங் காணேங்

கொன்—மிச்சில்கூர், வாளின்வாய்த் தீண்டாத வார்குருதி
தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை” என வருமாதலின்.

மெய்சாய்ப்பத்,

வம்பலர்

பல்கி.....பிறையுடன்

சோத்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி, சடையாகிய முழுவீதே பாம்பைப் பிறை யோடேமுடித்தோய்! வழிப்போவார்திக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொரு ளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு விலையாக இப்பலிக்கடனை உண்பாயாவென்க.

துண்ணென் துடியொடு.....

...இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டும் சாவ ஒருவருமுண்ணாத நஞ்சை யுண்டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கென்றிடத் துட்கொட்டி தலோடே பகைவாந்துஞ்சதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும் கண்ணோட்ட மில்லாதமறவர் நினக்கிடம் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நின்மாமன்செய்த வஞ்சமாகிய மருதின்மீதேநடந்து அதனைச் சாய்த்து உருளுதலையுடைய சகடத்தையும் உதைத்தலைச்செய்யுந் வழிப்போ வார்பொருளைக்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவர்மாட்டு அருளுதல் சிறிதுமில்லாத எயினரிடம் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமுன்றும் பலிக்கோடை.

மறைமுது முதல்வன்.....விறல்வெய் போனே.

(இ - ள்.) முதியமறையையுண்டாக்கிய பிரமன்பின்னோனாகிய குறுமுனி பொருந்திய சந்தனம் அகில்முதலிய மாங்கனாற் சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற் பொருப்பனாகிய வெற்றியைவிரும்பும்பாண்டியன் பகைவருடைய முனைவிடமும் அவர்மீட்குந்தொழி லும் பாழ்ப்பிடம்படி வெட்சியைச் சூழிவானாக வென்க.

“துறை”என முற்கூறியவதனால், கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடம்பூண்டலும் கொள்ளப்படும்; என்ன? “வந்த சிரையி னிருப்பு மணியுட, நெந்தலை நின் றலை யாந்தருது—முந்தாசீ, மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற் றவை கொற்றங் கொடு.”

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஃறுழைசக் கோச்சதக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

¹ இதனை ௧௧௦-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

² பெரும்பொருள் விளக்கம்; இது புறத்திரட்டிநீண்டது.

பதின்முன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்த

காணை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொருஅள்

படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
நீ. கோள்வ லுளியமுங் * கொடும்புற் றகழா
¹ வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா

வரவுஞ் குரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடுன
க0. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே

பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி ி விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
குரவரு நோந்த ி கொள்கையி னமர்ந்து

கடு. கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமையம் பார்த்திருந் தேர்க்குப்
பன்மீன் றுணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன். றேன்றித்
தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்புஞ்

டு. உளியம் - கரடி. கஉ. நீளிடை - காடு.

கச. குரவர் - கவுந்தியடிகள்.

கக. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

கக. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை;

வடம்.

¹ “உருமு முரகு தரவுந் தப்பா, காட்டு மாவு முறகண் செய்யா” பெரும் பாண். ௪௨ - ௩.

(பி - ம்) * “கொம்பு” † “தென்னவள்ளாக்கு தாடென்மெங்கனம்” ‡ “வினக்கு திவிடை” § “கொள்கையிருந்துழி”

கந. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

நகந

௨௦. சீரிள வனமுலை சேரா தொழியவுந்
தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்

போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ரார்மொடு பல்பூங் குறுமுறி

செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

௨௫. மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து

¹ புலவர் நானிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பாணிலா வெண்கதிர் பாவைமேற்

சொரிய

வேனிற் றிங்களும் * வேண்டுதி யென்றே
பார்மக ளயா † வுயிர்த் தடங்கிய பின்ன

௩௦. ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குடினொ கூப்பிடு
மிடிதரு முனியமு † மினையா தேகெனத்
தொடிவளைச் செங்கை. தோளிற் ‡ காட்டி
* மறவுரை || நீத்த மாசறு கேள்வி

௨௦. வனமுலைசேராதொழிய - வண்ணமுலையைச் சேராதொழியவென்க.

௨௩. பைந்தளிர் : தளிர், முதலுக்கு அடை.

கக - ௨௪. தாரகைக்கோவை முதலான மூன்றுபகுதியும்.....[தன்மத்
தடனே கொள்க.]

(கஅ)தோன்றிப்(௨௭)பாவைமேற்சொரியவென்றார்,

கதைசொல்லுகிறவர்.

நிலாவைச் சொரிந்தவளவிலே இவளுக்குப் பிரியமாகப் பண்டை வேனிற்
காலமும் வேண்டிதியேபென்று மாதரைநோக்கிக்கூறினாள்; அன்றியும், சந்த
னத்தளிரோடே அல்லாத தளிரும் மேனியைச்சேராதொழியவும்;.....இது
முதவேனிற்காலம்.

இவை இவை பெறுதொழியவும் நிலவிற்பசங்கதிரும்ம்தென்றலும் பாவை
மேற்சொரியச்செல்வன்றோன்றப் பார்ப்புகள் அயாவுயிர்த்த அடங்குகின்றாள்
இவை இவ்வாறுதொழியவும் பானிலா வேன்கதிரைச்சொரிதற்குவேனிற்றிக்களும்
விரும்புவதாயிற்றன்றோவென் நடங்கினுள்ளபதங்கொள்க.

'தென்றலெடு' என்பது வேறுவினையொடு,

௩௧. மறுகும் - திரியும். குடினொ - கோட்டான்; பேராந்தை.

௩௧ - ௨. உனியமும் இடிக்கும். மறுகும், கூப்பிடும், இடிதரும் முற்று.

௩௩. செங்கை தோளிற்காட்டி - அவள்கையைத் தன்றோளிலே சேர்த்தி.

௩௪ - ௩. கேள்வியுறவுரை - கேள்வியையுடையாரது அறவுரை.

* ௨௦ - க: சிலப்பதிகாரம், கக: ௧௩௦ - ௩௧.

* ௨௪ - ௨: " க: ௦௧ - ௭.

(பி. ம.) * 'வேண்டியின்றே' † 'உயிர்ப்படங்கிய' ‡ 'இளமாத'
& 'கொட்டி' || 'நீர்த்த'

௩௫. யறவுரை கேட்டாங் * காரிடை கழிந்து
 † வேனல்வீற் றிருந்த வேய்கரி

கானத்துக்

கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப

வரிநவில் † கொள்கை மறைநூல்

வழுக்கத்துப்

புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து

௪௦. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி

தன்னையோர்

திதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
 யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்

நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்

காதலி தன்னொடு ஓ கானகம் போந்ததற்

சுரு. கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி

யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் || திரியக்
கட்புல மயக்கத்துக் || கௌசிகன்

தெரியான்

கோவலன் பிரியக் கொடுந் துய ரெய்திய

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்

ரு. வருந்திறல் வேணிற் கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுந் மாதவி யென்றோர்

பாகிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்

சு. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி. சு. அ.

வரி - பாட்டு.

சு. - சு. மறைநூல் வழக்கத்துப் புரிநான்மார்பர் - அம்பணவர்;

வழுக்கம் - தப்புதல்.

சக. சேமமுள்ளதோரிடத்து இருத்தி.

சஉ. இடுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம்.

சங. நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை.

சள. கட்டிலமயக்கத்து - கண்ணிற்பிரபையற்றதாதலால்; தன் அறிவு மயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான்; பெயருமாம். இவன் மாதவி கடையாயினோரந்தணன்; தெரியான் - அவனோ அல்லனோ வென்று அயிர்த்து.

இஉ. குருகு - குருக்கத்தி.

சக - இஉ. கோடையால் எழுந்தபூவெல்லாம் உதிர்ந்த பொலிவழிந்த நின்றதனைக்கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்தனையென்று குருக்கத்தி நீழற்பொருந்தினன்; மாதவி - குருக்கத்தி.

(பி - ம.) * 'ஆனிட' † 'வேனில்' ‡ 'கொள்கையின்மறை' § 'கனம்' || 'நிலிவாச்' ¶ 'கோசிகன்' தெரியான்

கங.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ஙஙரு

கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே

யாதுநீ கூறிய வுரையீ † திங்கெனத்

ருரு. தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்திக்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ

1. நிரூபிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
 மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
 மின்னியி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
 கூ0. துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
 மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் : சென்று

கோவலற் றேழிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
 பெருமக னேவ லல்ல ி தியாங்கணு
 மரசே தஞ்சமென் றாருங்கா னடைந்த
 கூ0. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
 பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
 வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
 பசந்த 1 மேனியள் படர்நோ யுற்று
 நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

எ0. புடையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
 வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் ** கேட்டுத்

தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்

வருந்துயர் ++ நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்

ருரு. தீதிலன்கண்டேன் = கோவலனை இவன் கண்டேனென்று பொருந்
தினான்; கண்டேனென்றவார்த்தையால் அயிர்த்து.

ருள. (பா) பெருமனைக்கிழாள் -- கோவலன் மாதா.

சுரு. பெருமகன் - தயராதன்.

சுள. இவர்கள் பெயர்ந்தபடியை வசந்தமாலே சொல்லக்கேட்டு.

சுஅ. மேனியள் - மேனியையுடையளாய்.

சுக. துயருற்றோள் - மாதவி. எஉ. தான் - கோசிகன்.

சுக. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

¹ இள - சுரு = மணிமேகலை, வ: சுரு - க.

(பி - பி) * 'கேட்டேன்யாது' † 'இன்னெனத்' ‡ 'போகிக்' § 'பாவது
மரசே' || 'மாவமாதவி' ¶ 'மேனிபொடுபடர்' ** 'கண்டு' †† 'நீர்க்கென'

நூநூ

சிலப்பதிகாரம்

எஹீ கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக

வென்றே

மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது

* மீத்த வோலகொண் டுடைநெறித்

திரிந்து

தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற் வுரைத்தாங்

அ0. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் ராட்டி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை

மாதவி யோலை + மலர்க்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி

யுணர்த்திக்

அ0. காட்டிய + தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய

துணர்வோ

னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி டு மனக்கொளல்

வேண்டுங்

குரவர்பணி யன்றியுங் குலப்பிறப்

பாட்டியோ

க0. டிரவிடைக் || கழிதற் கென்பிழைப்

பறியாது

1 கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி

யுணர்ந்து

தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி

எசு.

மண்ணுடைமுடங்கள் - இலச்சிணையுடைய.....

அந. கூழன்காலத்துப் பூசின புழுகுநெய்.

இலச்சிணையிடுவார்.....

யாலிடுவதும் ஒருகுறி ; நாற்றம் அறிவிக்குமாதலின்.

அச. கூந்தல் மண்பொறி -

கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை.

அரு. நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும்

- திருவுளத்து அடைக்கவேண்டும்.

கூ0 - கூக. இரவிடைக்கழிதற்கு யான் செய்தகுற்றம் ஈதென்றறியாத நெஞ்சம் கையறுநின்றது; அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதவிகருத்து. இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான்செய்தகுற்றம் பாராத கையறுநெஞ்சம் கடியல்வேண்டுமென்க.

கூக. இசைமொழி - வரசகம்.

அக - கூக. உணர்வோன் இசைமொழி யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

கக - உ; தி - கொ. கு. கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம) * 'சப்த' † 'மலர்க்கைதீட்ட' ‡ 'காதலி' § 'மனங்கொள்' 'சுழிதறியான்'

கக.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

நந௭

கரு. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தான்

* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி ‡ காட்டெனக் கொடுத்து

கப0. நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் § பொருந்திய

விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி

மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்

க00. ஏ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத்
தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி
†† யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

க00. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு

கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனக்

க00. (பா) எய்தியதுரைத்தல் -

தான்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல்.

க00. நடுக்கங்களைந்து - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு.
அவர் நல்லகம் பொருந்திய - மாதாபிதாக்கள் இதயம்
பொருந்தின.

க00. விதனங்களைதற்கு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க00. அந்தரி - கொற்றவை. க00. பாடும்பாணர் - அம்பணவர்.

க00. செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவர்யாழ்.

கௌ. ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தினும் தாக்குவதோர் கருவி.
 ககௌ. ஆசான் றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பேரா
 ளும் இசைத்தமிழிற்குறுப.
 ககௌ. பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(பி. - ம்.) * 'எற்பயத்தார்க்கிம்' † 'குரவர் மாண்புடையினை யழக்கோகிக.
 'கொடுக்கெனக்கொடுத்த' ‡ 'பொருத்தியவ்விடுகண்களைத் தீண்டுடன்'
 'கொள்ளையின்' § 'பாடுபாணரிப்பாங்குறப்பொருத்தி' ** 'யார்த்து'
 † 'குரவ்முதற்'

நகௌ சிலப்பதிகாரம்

ககௌ. காழுகிற் சாந்தங் கமழ்ப்பூங் குங்கும
 நாடிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
 மான்மதச் சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
 தேமென் கொழுஞ்சே றுடி யாங்குத்
 தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொ

⑥

கௌ. மாதவி மல்லிகை¹ மனைவளர் முல்லைப்
 போதுவிரி தொடையற் பூவணை

பொருந்தி

யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி
 முட்டாக் கூவியர் மேர்தகப் புகையு
 மைந்தரு மகணிரு மாடத் தெடுத்த

கஉரு. வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன்

கோயிலி

னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்கும்

கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்

கரு0. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா + தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்
தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந ரில்லென

ககசு. தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு. கக௭. மான்மதம்

- கத்தூரி.

கக௮. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க; வாசம்பொருந்திய
மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

கஉ0 - 2க. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉ2 - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

கஉ௮. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கடக. கல்வைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

கடவு - கூ. அளத்தற்கரியகல்வை
வெளிப்படத்தோன்றி.

கடக - நட. தோன்றிவந்ததென்க. காச.

மில்லென்பாரில்லை.

* "மனைமாத், தெல்லுமமெளவல்" (குறத். கடக); "இல்லெழு முல்லையொடு
மல்லிகையங்கி" (பெருந். க. கடக: எங்.) * பெரும்பாணாற்றுப்படை, கடக - சக.
(பி - ம்.) * 'ஆவங்காடி' † 'சங்கோர்'

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நநகூ

கநரு.

முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
*. பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்

கருந்தெறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
 பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
 பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
 கச0. காலே முரசுக் கணைகுர + லோதையு

¹ நான்மறை யந்தணர் நவின்ற 1 வோதையு
 மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
 மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
 வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்
 கச0. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
 வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
 பணைநிலைப் புரவி பாலு மோதையுங்
² கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
 கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கட
 க00. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
 குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
 மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
 சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
 பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கச0. முன்னாண் முறைமையின்-நிலவிலே
 வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டு, கசௌ. (பா.)
 அருந்திறற்கடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய தெய்வங்கள்.
 கச0. காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.
 கசக. முனிவர் ³ சத்திர மோதுகிற வோசை.

கசஉ.இருடிகளுடைய சிறுகாலை
அனுட்டானவோசை.

கசங - ச.

வேந்தன்சிறப்புடையராய் வாளோரெடுத்தமுழவு ; வாளோர் -
வீரர்; வீரார்க்கு அரசன் வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு.

கசஎ. பனை - பந்தி. கசஅ. பொருநர் - வைகறைபாடிவார்.

கச௦ - ௩௦. ஆகிய ஆர்ப்பொலி.

க௩௨. திலகம் - மஞ்சாழிமரம்.

க௩௧ - ச. மரவழுதலியன கோட்டுப்பூ.

¹ பரி. பக். கஎடு: "நான்மறை" ² பு - வெ. பாடான். கஅ.

³ சத்திரம் - யசர்வேதசாகையில் அருணத்தில் ஐத்தாய்பிரிவு, க௦அ.

(பி - ம்) * 'பின்னரும்' † 'ஒசையும்' ‡ 'ஒசையொடு'

௩௪௦

சிலப்பதிகாரம்

௧௩௫.

குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முகண்டையும்
 விரிமல ரதிரலும் வெண்கு தாளமுங்
 குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
 பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
 கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
 ககடு. மிடைந்துகுழ் போகிய வகன்றேந் தல்குல்
 வாலுகங் குவைஇய மலர்ப்பூந் துருத்திப்
 பால்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
 யெதிரெதிர் விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
 கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா
 ககடு. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
 விலங்குமிரிந் தொழுகிய சுருங்கய நெடுங்கண்
 விரைமலர் நீங்கா வவிரற்றற் கூந்த
 † லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
 புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

கடுக. அதிரல் - காட்டிமல்லிகை. கூ. தாளம் - கூ. தாளி,
 தாளி, நறுந்தாளி.

கடுஎ. குடசம் - வெட்பாலை. கடுஅ. மயிலை -
 கொடிமல்லிகை.

(கடுச) பன்மலர்விரிந்து (கடுக) கோவை யாங்கணும் (ககடு) குழ்போகிய-
 அகன்றேந்திய (கடுக) கொடுங்கரையாகிய (ககடு) அல்குல்.

கருக - சு0. வேனிழ்ந் அன்றியும், இப்பிணங்கரின் மணந்த மேகலைக் கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

ககக - ந. துருத்தியாகிய முலை; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுக்குகையாகிய மலர்ப்பூந்துருத்தியாகிய கதிரிளமுலை. பக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி ஒன்றையொன்று நெருங்குகின்ற துருத்தி.

பால்புடைக்கொள்ளுகையும் பன்மலரோங்குகையும் ஒன்றையொன்று நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி எதிரெதிர் (பா.) விலங்கியவென்பதனை இரண்டிற்குமேற்கவுரைக்க. பால் புடைக் கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

ககஉ. பன்மலரோங்கியெனவும் பாடம்.

ககச. கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப் புறமாதலால்.

கருக - எந. கொடுங்கரையாகிய அல்குலையும் துருத்தியாகிய முலையினை யும் கவிராகிய வாயையும் முல்லையாகிய நகையையும் கயலாகிய கண்ணையும்

(பி - ம.) * 'அரும்பவழ்முலை' † 'உலகுபுரித்த'

கந. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நசுக

கஎ0. வையை * யென்ற பொய்யாக்

குலக்கொடி

தையற குறுவது தானறிந் தனள்போற் புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்

+ புனல்பா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
சஎடு. வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
பரிமுக வம்பியுந் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் † பெயரா தாங்கண்

க.பு0.

மாதவத் தாட்டியொடு மாப்புணை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்கி

வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் § தென்றங்
கருமினை யடுத்த வகழிஞ்ஞழ் போகிக்

கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்
க.பு0. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய || மின்றி யறிந்தன போலப்

பண்ணீர் வண்டு ¶ பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்

போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி

அறலாகிய கூந்தலைமுடைய வையையென்னுமகள் மலராகிய ஆடையை
முட்டாக்கிட்டு.

களக. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து நிறைந்த நெடுநீரை
யடக்கி; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

களச. இது நீராறன்று பூவாறு. களஎ. அரிமுகவம்பி - சிங்கமுகவோடும்.

களஎ - அ. இயக்குந்துறை - நீருள்ளகாலத்து ஓடம்விடுத்துறை.

களக. மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற் பலருமேறுவாராதலால்
தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

கஅஅ. களநீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம.) * 'என்னும்' † 'புனலாறன்றிது பூம்புனலாறென' ‡ 'பேராத'
'என்றேயகுமின' || 'அன்றி' ¶ 'பரித்துடைத்த'

நசுஉ

சிலப்பதிகாரம்

கக0. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை
காட்டப்

புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்

காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங்

கழகம்

வேய்த்திரட் + பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை
ககடு. ¹ யறம்புரி + மாந்த ரன்றிச் சேராப்

புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனர்
புரிந்தென்.

கஅக - கஃ. ஆரையில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க அசைகின்றவை,
வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலை இங்குவாராதே
போவென்று கைகாட்டினும் போன்றன.

(கஅஉ) தகவுடைத்தென்று (கஅங்)
புக்காரென்க.

சூழ்ந்த அகழைப்போகிப் (ககக)

ககங். புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமூதூர் -
புறத்துமூதூர்.

கிய

அவ்விடத்தில் இருடிகள் யோகமிருக்கும் பொழில்முதலியவற்றால் விளங்
இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனர்.

ககடு - கூசிலம், கடு: க - அ; ககடு - க.

* 'வாரலென்பது போன்மறித்துகைகாட்டிப்'

† 'பத்தமும்' ‡ 'மாதவரன்றி'

ககடு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககடு

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தழிற் பாடு:—(இ - ள்.) முற் கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோல்மும் கூத்தம் முடிந்தபின்னாக வென்க.

பிற்பாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தம்

அடங்கிற்று.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி:—(இ - ள்.) தவத் திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச்சென்று சேர்ந்தென்க.

க - ச.

கடுங்கதிர் வேனில்.....கானத்து

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையான் இந்தக் கடிய கதிரின்வெம்மையைத் தன் மெய்யிற்படப்பொருள்; அதுவுமன்றி இவள் சிற்றடியும் வெய்ய பருக்கையையுடைய இப்பாலேநெறியிற் படிந்திலவென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற்

குஞ்சித்து நடந்தமை கூறினான்.

டு - சு. கோள்வ லுனியமும்... ..மான்கண மறலா

(இ - ள்.) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய கரடியும் தாம் அகழ்க்கடவபுற்றினை அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

எ - க0. அரவுஞ் சூரும்.....இசையோ

பெரிதே

(இ - ள்.) முற்கூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும் உருமும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவனவாயினும் செய்யா; செங்கோன்மையையுடையதென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடென்று திசையெங்கும் பார்த இசை மிகப் பெரிது; ஆகலானென்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுக்கூறினார். ஐவகை நிலனைப்பது எவற்றாற்பெறுதுமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லையும், சூர் கரடியென்பவற்றாற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாலையும், உருமுவென்பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகையான் இவனாட்டி இக்காலத்தவருத்தவது இவ்வெயிலொன்றுமேயென்பதாயிற்று.

கக - ச. பகலொளி தன்னினும்.....கொள்கையி னமர்ந்து

(இ - ள்.) அந்நகரம் வருத்தம் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடைபைக் கழிதற்கு வரும் ஏதப்பாதி ஒன்றுமில்லையென்று கோவவன்சொல்லக் கவுந்தியடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியென்க.

கரு - சு. கொடுங்கோல் வேந்தன்.....பார்த்திருந் தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையையுடைய வேந்தன்குடிகள் அவன்போம் காலத்தையும் தண்ணிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்குமாறு

நுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

போல வெங்கதிர்
இவர்கட்கென்க.

படுமமயத்தையும் தண்கதிர்

எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த

கள - அ. பன்மீன்

முனையொடு.....செல்வன் றேன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தென்னவன் குலத்திற்கு

முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன்

பலவகைப்பட்ட மீன்முனையுடனே தண்ணிப்பகுதியிவாகிய
தோன்றவென்க.

கதிர்களைப்பரப்பித்

கயற்கொடித்தானையுமாம்.

கக - உக.

தாரகைக் கோவையும்.....அடங்கிய பின்னர்
வேண்டி, முன் னிலைவினை.

(இ - ள்.) பார்மகள், பாவாய், முன்னுள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில், வான்மீனெழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சுந்தனக் குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இளையமுலைகளைச் சேரப்பெருவாய் ஒழியவும், பலவகைப்பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முஸ்லைமலர்பற்றரூத பூங்குழலிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய சுந்தனத்தனிரோடே பலபூக்களினிடமும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்பெருவாயொழியவும், மலையத்தே முளைத்து மதுரையிலேவளர்ந்து புலவாநாவிலேபூத்த நிலைபெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்கதிர் நின்மெய்யிற் சொரிதலொழியவும்வேண்டி இப்பொழுது வேளிற்றிங்கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்பாயே; இராயெனச்சொல்லி வருந்தி நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு அவள் துயின்றபிளைன்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. சிஸசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெருமைநோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின், —மாதவியோடு புலந்துபோதுதலானும், மதுரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினனாதலானும், மேற் கவுந்தியடிகளுடன் வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய்புறன்மாத் திரமல்லது புணர்ச்சியில்லெனவுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா தேடுகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரிவயழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விதரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலிமதுரும்; பேராந்தை குழந்தம்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னுது ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மதுரும் - வாய்விடும்; குறுக்கிடுமென்னுமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு;

உறட்டப் பட்டெனப் பற்பறைகொட்டல்.

உக - று. தொழுவளை.....ஆரிடை கழிந்து

(இ - ள்.) அம்மனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்டாயில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்தநடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை அம்மனங்கூறிக்காட்டி இவன்மனத்

¹ சிலப்பதிகாரம். ச. 22.

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

உசரு

தயரநீங்குதற்பொருட்டு ¹ மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய

மாசற்ற கேள்வியை
யுடையாள்கூறும்
தொலைத்தென்க.

அறவுரைகளைக்கேட்டு

அதனானே

தொலைத்தற்கரிய வழியைத்

தொழி - வளைவு; ¹ “தொழிக்கட் பூவை” என்றாராகவின்.
ரூர், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்.

‘கேள்வி’ என்

உக - எ. வேனல்வீற்

நிருந்த.....கதிர்வர வியம்ப

(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற்
காட்டிலே கரட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியை அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகலின், 'வீற்றிருந்த'

என்றார்.

௩௮ - ௧. வரிநவில்.....பதிச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்
டையுடைய நூலணிமார்பருமைவதோர் பதியைச்சேர்ந்தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், 'அந்தப்பார்ப்பார் இழுக்கியவொழுக்க
முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின், ஊர்க்கயலதோர் நகரிற்
கோயிற்பக்கத்தில் சேர்ந்தாரென்க.

௪௦ - ௪௩. மாதவத் தாட்டியொடு.....நீர்தலைப் படுவோன்

(இ - ள்.) அந்தப் புலரிக்காலத்தே கவுந்தியழகஞடனே கண்ணகியையும்
ஓரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள்
ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தற்கு நீணெறிக்கண்ண
தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

௪௪ - ௪. காதலி தன்னொடு.....கௌசிகன் நெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியொடு காண
கத்தின்கட்போந்ததற்கு உலையிலுதுந்துருத்திபோல நெட்டுயிர்த்து உள்
வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையும்நு. நிறம்பேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கட்புல
மயக்கத்தான் அறியாளுயென்க.

உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

௪௮ - ௩௩. கோவலன் பிரிய.....கறக் கேட்டே

(இ - ள்.) இவ்வனம் அவன் நிறம்பேறுபடுதலானும் தான் செய்மைக் கணிற்றலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவிற்காற்றாது காமத் தீயால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திவின்ற மாதவி யைப்போன்று நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத் தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காலைத்தவெயிலாள் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது களைந்து அக்காலவணிமையோடேவருந்தினாய்; மாதவிபென்

¹ அறநெயி. ௧௬௪. ² சேவசெத்தாயனி, ௧௩௨. ³ திருக்குறள், ௧௧௧.

நட்சுக சிலப்பதிகாரம்

னும் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஓர்பசிய இலையையுடைய குருக்கந்திபடர்ந்த நிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மறையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - * பந்திகோசிகன். 'பாசிலை' என்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளி ராயது முதுவேனிற் கு முற்றிப் பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற.

௫௪ - ௫. யாதுநீ கூறிய வுரை.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) இவ்வனம் கோசிகன்கூறக்கேட்டகோவலன்

நீ இங்குக்கூறிய

இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென் அச்சதியாட, இனி
ஐயமுடையேனல்லேன்,

கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு
சென்றுசேர்ந்தென்க.

நக. கோசிக மாணி கொள்கையி
னுரைப்போன்—(இ - ள்.)

கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக்
கூறுகின்றவன்,

நள - அ.

இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம் போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவன்மனைக்கிழத்தியும்
அரிய மணியை

யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து ஒடுங்கியதும்,

நக - கூ.

இன்னுயி ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞர் இனியவுயிரையிழந்த
யாக்கைபோலச்

செயன்மாண்டு துயர்க்கடலிலேயழுந்துகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி

வீடுபெற்றிருந்தபடியிர் இளமைக்

காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில்

தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத்

தழுந்துமாறுபோல் வெனவுமாம்.

கூக - ௨. ஏவ லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

(இ - ள்.) இருந்திக்கிழவன் தன்சிதைரை நோக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ்
சென்று கோவலனைத்தேழிக் கொண்டுவருகவென்றானாக அவர் எத்திசைகளி
லுஞ்சென்றதும்,

‘போந்ததும்’ பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவுமென்க.

கூக - ௩. பெருமக னேவல்.....பெரும்பே துற்றதும்

(இ - ள்.) எத்தனைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடை
யைச்செய்தலே அரியபொருளாதலால் பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி
என்றும் என்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே
சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று
மயங்கினாற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும்
அறிவும்பங்கியசெய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - என்மை. அருந்திறல் - இராமன்;
அன்மொழித்தொகையாருபெயர். பேதறவு - அறிவின் நிரிவு.

(பி - ம்.) * ‘பந்தனென்கள்’

கூக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கூசுஎ

கூஎ - ௪௦. வசந்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள்

வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை
வசந்தமாலைவாய்க் ' கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய
வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலத்தை
யுடைய மாடத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்த
சேக்கையிடத்தே மாதவி
மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம்.

எக - உ.

வீழ்துய ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள்
இடும்பையைக்கேட்டுச் செருக்
கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெய்தித் தான்
சென்றிருந்தசெய்தியும்,
வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருந்துயர்.

எக - கூ.

இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்னினையடிபயித்தொழு
தேன்; எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச்சொல்லித் தன்னை
யாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற் கருமணிபோல்வாணுக்குக் காட்டுவா
யாகவென்று தன்னையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய் வந்தது.

எள - அ. ஈத்த. வேலைகொண்டு.....சென்ற தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனந்தந்த ஒலையைக்கொண்டு

இடைநெறியெங்கும் திரிந்து

தேடியுங்காணாமற் றுன்சென்றதேயங்களும்,

எக - அஉ. வழிமருங்

கிருந்து.....மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய

வழிப்பக்கத்தேயிருந்து செய்தி

களெல்லாம் ஒழிவற வுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும்
கிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவழிப்பட்ட புரிந்த குழலை
புடைய மாதவித்தந்த வேலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அங - சு. உடனுறை காலத்து.....உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த ஒலையுப்புறத்தமண்மேல் மாதவி குறு
நெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே சுடியுறைகின்றகாலத்தே வாச
நெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக்
கையார் கழதின் விடுவியானாய் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட்
கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மையுணர்கின்றவனென்க.

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின் செவ்வியின்மையைப் பொறி
காட்டிற்றெனவுமாம். கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிட
லியான் - மெய்யம்மறந்தும் ஒலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலன்னென்றமாம்.

நகரம்

சிலப்பதிகாரம்

அ. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்தீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்
இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

தண்டம்பண்ணினேன்;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க
பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

இஃது ஒலைமுகப்

அ. அ. - ௧௨.

வடிபாக் கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்து சூற்றந்திரந்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின் கண் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்த பிழைப்பென்னை? அஃது அறியாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சுமுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் சூற்றமருதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல் வேண்டும்; இதுவேயுமன்றி எனக்கு இப்பொழுதுதாடக்கின்ற இச்செயலையு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர் புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக.

முன்னர், ¹ “கங்கை தன்னிப்புணர்ந்தாலும்” எனவும், ² “மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு” எனவும் ஆண்டிக் கூறினமையின், ஈண்டிக் குலப்பிறப்பாட்டி யெனத்தோற்றவாய்செய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினான். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம், தேசடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிறந்துபடிந் திருதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

கூ - ரு. என்றவ ளெழுதிய... ..என்றி தென்றே

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவகை ஏதம்பயக்குமென்று அவளெழுதிய ஓலைப் பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள் தன்னுற்செய் யப்பட்ட தீதிலன்; இஃது என்னுற்செய்யப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்த தளர்ச்சிகீங்கியென்க.

என்தீது - என்றிவினை.

கூரு - ஏ. எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற் பொருந்திய வாசகத்தையுணர்ந்து இவ்வோலை தானே என்றநதைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்கனும் பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேனென்க. ³ “வடியா... ..போற்றி” குரவர்பணி விடைகளைத்தவிர்த்ததொருதவறன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைக்

¹, ² சிலப், எ. உ. ³ சிலப், கக: அ.அ - கூஉ.

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நசுக

கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும்

வரக்கடவதுன்பங்கரணமாகத்

திருவுளத்திற் றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக்

கடிந்தருளுக; இங்ஙனம்

என்பிழைப்பறியாது யான் முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய இவற்றை எறுவின்
ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்
பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றொன்க.

1. குரவர்க்குக் கர்ப்புக்களைக்குறித்துப்

போற்றியென்றன்மரபு. ஈன்மி இவ்வோலை குரவர்க்குப்
பொருந்தியவாறுணர்க.

கஅ - க0க. மாசில்

குரவர்.....ஈண்டெனப் போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென

உட்கொண்டகோவலன், கோகிக

மாணி, எங்குரவா மாசில்மஸ்ரடியைத் திசைநோக்கித் தொழுதேனெனச் சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவர் மிக்ருநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்வின்ற இடுக்கனும் நீக்குதற்கு விரைந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டென்க.

ஈண்டிதல்

போக்கியென்க.

- விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைதற்கீண்டெனப் எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

க0உ - ஈ.

மாசில் கற்பின்.....அறவிபா லீணந்து

(இ - ள்.) குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியழகனிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஓடி, ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதன்வழிக்கண் நின்றது.

க0ங - ஓ. ஆங்கு.....பாங்குறச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) அவ்விடத்துத் தூக்கையது வெற்றிபொருந்திய அகராரோடு பொருதபோர்ச்சேகாலைதற்பாடும் பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

¹ “பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆடி - வெற்றி.

பாண் - பாட்டு.

க0க. செந்திரம் புரிந்த—(இ - ள்.) தன்பண்ணியல் அத்திறமாய்த்

தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபுரிந்தவென்க.

என்றது : பண் * பண்ணிபற்றிற் றம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை; சம்பூர
ணம், சாடவம், ஓளடவம், சதூர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் இவை
வழங்கும்; அவற்றுட்செந்திறமென்றவாறு.

செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.) நரம்பெரும்பண்ணிற்கும் முதலா
கிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதுறுப்பினு
ள்ளாக.

* திவகசித்தாமணி, ௧௮௭௧.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.

(பி - டி.) * 'பண்ணியம்'

௩௫௦ சிலப்பதிகாரம்

௧௦௭. தந்திரி கரத்தொடு

திவவுறுத்தியா அத்து—(இ - ள்.) அச்

செங்கோட்டியாழினது அ றுவகையு றுப்பினுள்

தந்திரிகரம் திவவென்னும்

இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள்

தந்திரிகரமென்பது

நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய

இருசாணுல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும்

ஐம்பத்தோருறுப்பு;

என்னை? "தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா

ணுல்விர லாகும்"

.....என்றாராகலின். திவவென்பது - நரம்புகளை

வலிபெறக்கட்டும்

வார்க்கட்டு,

க0அ. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி—(இ - ள்.)
அவ்வியாழ் ஒற்றென்னு முறுப்பை யுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பற்
றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

“செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற்
மென்ப”, “அவைதாம், கோடே திவவே

றெரியி, னறுவகை யுறுப்பிற் றுரு
யொற்றே.....தந்திரி கரமே
நரம்போர் டாறே” என்றார்.

க0க. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி—(இ - ள்.) உழை
குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தியென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்
குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது

கக0 - கஉ. வரன்முறை.....அமைவரக்

கேட்டு

(இ - ள்.) உழைமுன்னர்க்குறிய நூல்களின்
வரலாற்றுமுறைமையான்

வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்துசெல்லும்

கலையையுடைய பாவை

போல்வாளது பாடற்பண்ணை ஆ சானெ ன்னும்

பண்ணியலாகிய நால்வகைச்

சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தான நிற்தென்றவாறு.

* ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி கார்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருஞ்சாதி தசாக்கரி, பெருஞ்சாதி சுத்தகார்தாரமெனக் கொள்க.

பண் தூற்றுமூன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமையும்; என்னை? "எழுத்தே யசையே சீரே யென்றிவை, யிழுக்கி னவைமூன் நிற்கு மென்ப" என்றாராகலின்.

ககந. பாடற் பாணி யனைஇ யவரொடு—(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்தென்க.

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ - ள்.) இங்ஙனம் யாழ் வாசித்தகோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை நீர் கூறுமினென்றுகேட்பவென்க.

(பி - ம.) * 'அரசன்சாதி'

கந.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

நருக

ககரு - அ. காழகிற்

சார்தம்.....சே. ருடி.

(இ - ள்.) அகிற்சாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பும் நாவிக் குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம் கத்தரிச்சாந்துமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேற்றையுரைந்து.

ககஅ - ௨க.

ஆங்கு.....பூவணை பொருந்தி

(இ - ள்.) தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மணியின்கண்வளர்ந்த முல்லைபுமென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால்நிரைத்த பொலிவினையுடைய அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - கா. அட்டிற்

புகையும்.....பூம்புகை யுடை

(இ - ள்.) அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அதன்ற அங்காடியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிற்புகையும் மைந்தரும் மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலேமுதலிவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாலேதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையையளவி,

கஉச - கூ. வெல்போர்.....காண்வரத் தோன்றி

(இ - ள்.) இந்திரனாற்பூட்டப்பட்ட விளங்காரின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது கோயிற்கண் யாவரானும் அளவிட்டறியப்படாவாய். இக்கலைவத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலையெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகாலுருமாயிற் பின்னை வீட்டிலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப்பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலையென்க. அவை முன்னர்க்குறியனவும் பிறவும்.

கஉ௦ - ௩௨. புலவர் செந்நா.....வந்தது காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களை புடைத்தாகலிற் பொதியிற்மென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரென்க.

ஆடிப் பொருந்தி அனைத்துத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றொன்க.

கநந - ச. நனிசேய்த் தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதங்கூறுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால் மிக்க துரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிகக்குதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச் செல்வார் இந்நீர்மையாரன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்கெல்லினும் நில்லென்பாரில்லையென்று சொல்லவென்க.

கநரு - சு. முன்னுண் முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்

(இ - ள்.) அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறறைஞான்று செல்லைக் கருதியவர் முன்னுண்மை முறைமைபோலே இரவிடைபிலே கவுந்தியழக னுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

நருஉ

சிலப்பதிகாரம்

கநசு - ச0.

பெயர்ந்தாங்கு.....குரலோதையும்

(இ - ள்.) அரிதாகிய அரித்தற்றொழிலைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரிய கோயிலிடத்தம் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தம் வேறுபட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிகைப்பல்லியம் பெயர்ந்த கூடியொலிக்குமொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கணைதல் - செறிதல்.

கசக. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்—(இ - ள்.) அந் தணர் நான்மறைநவில்விக்கும்வைக்களந்தோறும் மறைக்குவிதித்த மரபின யுடைய சுருதிசூன்றாமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

கசஉ.

சிறுகாலையில்

மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்—(இ
மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

- ள்.)

மாதவர்கள்

கசந - ச.

மீளா வென்றி.....நாளணி முழுவமும்

(இ - ள்.) மடங்காத வென்றியையுடைய

வேந்தனாற்பெற்ற சிறப்போடே

வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கு எடுத்த வரிசையையுடைய

முரசுமுதலியவற்றின்

நாளணியோதையும்,

நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கசந. போரிற் கொண்ட பொருகரி

முழக்கமும்—(இ-ள்.) மறப்

பகைமன்னரைப் போரில்வென்று கொண்டுவந்த

போர்க்களிற்றின்முழக்கமும்,

கசச. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்—(இ-ள்.) காட்டிற்

பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின்முழக்கமும்,

கசஎ. பண்ணிலைப் புரவி யாலு மோதையும்—(இ-ள்.) பந்திதோறு

கின்ற புரவிகள் போர்க்கிணைந்து ஆலிக்குமோதையும்,

கசஅ. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்—(இ - ள்.)

கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே
கொட்டுமோதையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்.

கசக - ௫௦. கார்க்கடல்.....ஆரஞர் நீங்கி

(இ - ள்.) இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலித்த ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்த எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

கடுக - ௪. குாவழம்.....பன்மலர் விரிந்து

(இ - ள்.) கரையின்புறவாயெங்கும், குாவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாழிமரமும். மருதம் உச்சிச்செலுந்திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலைவாபாதிரியுடனே பலவகைமலரும்விரிந்துசூழ்ந்தவை மீதுடுத்த பூந்துகிலாகவும்,

கந. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நநந

கதிந - கூடு. குருகுந்

தளவமும்.....அல்குல்

(இ - ள்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டையும் மோசிமல்லிகையும் வெள்ளைநாந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிற் படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும் விரிந்து பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்துமன்வினவை தன்னை மிடைந்துகுழந்த கோவையாகியமேகையாகவுமுடைய கொடுங்கரையாகிய அகன்றேந்தியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேற்பக் கொடுமைசூறினார். மேகலைக்கோவை, வேற்றுமைத்தொகையுமாம். கொழுங்கொடி விரிமலரென்னுமடைகளை ஏற்புழி எங்கும் ஒட்டிக். அம், சாரியை.

கசுக - ந. வாலுகங் குவைஇய.....கதிரிள வனமுலை

(இ - ள்.) அகற்சியையும் பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும் பலமலராகியசுணங்கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய நிறத்தமுலையினையும்,

கசுச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்—(இ - ள்.) கரைக் கணின்று உகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

கசுந. அருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி—(இ - ள்.) அருவிநீரோடு இடையறாதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையான்,

கசுசு. விலங்குநீமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்—(இ - ள்.) குறுக்கேமிந்தும் நெடுகவோடியுந்திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

கசுள. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்—(இ - ள்.) இருமருங்கும் திரைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற அறலாகிய கூந்தலினையும்,

கசுஅ - எடு. உல்குபுரந் தூட்டும்.....பொய்யர்க் குலக்கொடி

(இ - ள்.) உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து துகர் வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையான்; புலவர்நாவிற்குப் புகழ்பொருந்தியவன்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின் திருமகனெயர்ப்பாள்; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவான்; பருவம்பொய்யாமையாலும் வேற்றுவேந்து அனுகூலமையர்னும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவன்;

களக - ந. தையற் குறுவது.....கார்தன ளடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும் துன்பங்களைத் தான் முன்னறிந்தான் யாஸ்த் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் கதியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதம்போர்த்துத் தன்கண் மல்கிவின்ற லோப் புறத்திழன் அதுகண்டு வருந்துவாரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க.

சுரு

நருசு சிலப்பதிகாரம்

களச - ந. புனல்யா
றன்றிது.....தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல்மறைதலின் இது புனல் யாறன்று பூவாமென்றுபுகழ்ந்து மா தரும் கொழுநனும் தொழுது,

களசு - அர.

பரிமுக வம்பியும்.....தென்கரை யெய்தி

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுதலையிற் சென்றோரைச்செலுத்
தம் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமென்னும்
இவற்றினேறிப் பலர்போரும் துறையிற்போகாத அதற்கயலதாகிய துறையிலே
கவுந்தியழகளுடனே மரப்புணையிலேபோகி

மதுநாறுமலையையுடைய சோலை
பொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே
சென்றெய்தியென்க.

முன்னர், ¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி

யாளனெடு சாபமுறுதலின்,
நண்டு மருங்கிற்பெயராதென்றார்.
பரிமுகமுதலியவற்றைத்

தொழிற்பெயராக்கினுமமையும்.

கஅக - ௩. வானவ

நுறையும்.....அகழிசூழ் போகி

(இ - ள்.) தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொ
ண்டிசென்றால் மிகவும்

பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைத்தென்றெண்ணி
அழித்தற்கரிய மினை

சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச் சூழ்போந்தென்க.

மினை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச - அ.

கருநெடுங் குவளையும்.....நடுங்க

(இ - ள்.) குவனையும் ஆம்பலும் கமலமும்,
 தையலும் கணவனும் மேல்
 தனித்து நுந்துயரத்தைத் தாம் தெனிய அறிந்தனபோல
 வண்டிகள் இரங்கும்
 பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது
 கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற
 நடுங்காநிற்கவென்க.

பண்ணீர்மையன்றிப் பண்ணீரென்றமையால்
 திறம் பண்ணிரண்டனும்
 நோதிற்றமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய
 நீரெனவுமாம். காலுற - காலி
 லேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம்.
 அறிந்தனபோல நடுங்க
 வென்க. ஏங்கியென்னும் செய்தெனெச்சம்
 நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டு
 முடிந்தது.

கஅக - ௧௦. போருழந்
 தெடுத்த.....மறித்துக்கை காட்ட

(இ - ள்.) மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த
 புறமதிறற்றலையின்கொடி
 கள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழியினென்பனபோல்

² சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௧௯.

³ “நண்டுழி வரினு மெங்க னெழுவடை பெழிலி வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட் கல்லாற் படைத்துணை யாக மாட்டான், பிண்டுபோ தென்மென் றத்த வியன்மதிற் குழி தோறுங், காண்டகு பதாகை யாடை கைகளாற் றடுப்ப போன்ற” (வி பாரதம், வாகதேவன. ௬) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

கக. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

௩௩௩

அன்றி, வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

ககக - ௬. புள்ளணி கழனியும்.....புக்கனார்

புரிந்தென்.

(இ - ள்.) புட்களாஸழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூதார்ப்புறமதிலிடத்ததாகி அறத்தைப்புரியும் தபோதனரன்றிப் பிறர்சேரப்படாத புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே

மனம்புரிந்து புகாரென்க.

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர்
முனிவரிருப்பிடம். புரிந்துபுக்கா ரெனப்
பொதுமையாற்கூறினமையின், முன்னர் ௩1௫௧1

அநாதைக்கண்ணே,

1. “அறிவனை

தியழகனும்

யேத்த.....ஒன்றிய வுள்ள முறையேன்” என்பதனாற் கவுந்
அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரென்க. பண்ணை - தோட்டங்களும்;
ஒடைகளும்.

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

க௩. —புறஞ்சேரிவி றுத்தகாதை

முற்றிற்று.

பதினென்காவது ஊ ர் க ர ண் க ர னை

த.

பண்ணையு

தார்ப்பப்

புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குநீர்ப்

மிறங்குகதிர்க் கழனியும் புள்ளெழுந்

புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை

மலர்பொதி யவிழ்த்து வுலகுதொழு மண்டிலம்

நீ. வேந்துதலை பனிப்ப வேந்துவாட் செழிய

னோங்குயர் கூட லூர்துயி லெடுப்ப

நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு

ழுவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமழு

மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங்

கந. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமு

மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியு

மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன்

கோயிலும்.

வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய

க - உ. பொழிலிலும் பண்ணையிலும் கழனியிலும்
ஆர்ப்பவென்க.

க. புலரிவைகறை - புலருகின்றதர்கிய வைகறை.

ச. மலர்பொதி - பெரும்பொதி; மலர்
மண்டலமுமாம்.

பொதியவிழ்தற்குக் காரணமான

நி. (பா.) பனித்தவாள் - பனித்தற்குக்காரணமான வாள்.

எ. நுதலிலேவிழித்த நாட்டத்தையுடைய.

அ. நியமம் - கோயில்.

க. மேழி வலனுயர்த்த
பலதேவர்.

வெள்ளை - மேழியைக் கையாயுதமாக வலனுயர்த்த

¹ க - உ = சிலப்பதிகாரம். கக: ககக - உ.

⁴ மணி. இ: இச.

² "திறங்குதி ரலம்புரு கழனி" புறநா. கஅ.

³ சிலப். க: கக.

³ "பலர்புழிஞாயிறு" முருகு. உ.

⁶ எ - கக: சிலப். இ: ககக - எஉ; புறநா. இச: க - கக; மதுரை. சகக - அ; மணி. க: இச - இ: திங்கு. க.

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா தை.

௩௫௭

கடு. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையே னாக
நறுமலர் மேனி நடுங்குதுய ரெய்த
வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து

உ௦. சிறுமை யுற்றேன் செய்தவத் தீர்யான்
றென்னகர் மருங்கின் மன்னர் பின்னோர்க்
கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காறும்
பாதக் காப்பினள் பைந்தொடி யாகலி
னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்

உரு. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
தவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தோய்
மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
றறத்துறை மாக்க டிறத்திற் கூற்றி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்
௩௦. யாப்பறை மாக்க வியல்பிற் கொள்ளார்

தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலேப்
 பேதைமை கந்தாப் பெரும்பே * துறுவ
 ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலேக்
 கைபுறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்
 ௩௫. பிரிதற் றுன்பமும் புணர்தற் றுன்பமு
 † முருவி லாள் னொறுக்குந் துன்பமும்

௧௭. நெறியி னீங்கியோர் - இல்லை நெறியினீங்கிய வேசையர்பதிகள்.

௨௩ - ச. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையை யுடையவளாதலால், இவ
 னுக்கு ஏதமுண்டோ; இல்லையென்றதாம்; பாதமாகிய காவலுண்டாக இவனுக்கு
 ஏதமுண்டோவென்றுமாம்.

௨௬. தவம் - புண்ணியம்; தவந்தீர்மருங்கின் - புண்ணியமுடிந்த கூற்றால்.

௩௦. அதை - அறுதல். இயல்பில் - நன்மைக்கற்றில்.

௩௨. அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்.

௩௩. ஒய்யாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

௩௫ - சு. பிரிதற்றுன்பம் - பிரிதலால்வருந்துன்பம். புணர்தற்றுன்பம் -
 புணர்தல் காரணமாக வருந்துன்பம். இரண்டிகாலத்தும் காமன் ஒறுக்குந்
 துன்பம்.

² சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௩௭.

(பி. ம.) * 'உதவாரொய்யா'

³ ௨௭ - சு. மணி. ௨௫: ௪௧ - இ.

† 'உருவில்வியொறுக்குத்'

௩௫அ

சிலப்பதிகாரம்

புரிசுமுன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல

தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்
சுடு. கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத் துன்பங்
கண்டன ராகிக் * கடவுளார் வரைந்த
காமஞ் சார்பாக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தின
ரின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராற்
சுடு. றென்று படவருஉந் + தொன்மைத்
தாதலிற்

றுதை யேவலின் மாதாடன் போகிக்

காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முகல்வற் பயந்தோ னென்பது
நீயநிந் திலையோ நெடுமொழி யன்றோ
சுடு. வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்து
மெல்லிய றன்னுடன் வெங்கா

னடைந்தோன்

காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
¹ தீதொடு படுஞ் சிறுமைய ளல்ல
ளடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை

சுஅ. உரவோர் - இருடிகள்.

சுக. - சுஉ. மனத்து இன்பமென்று கொண்டோர்

உறும் தம்மளவல்லாத்

துன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினர் நீக்கினகாமம்.

சசு. (117) இறந்தனர் - முற்காலத்திற் கழிந்தார்.

சரு. தொன்றுபட வருஉந் தொன்மைத்து - அடிப்பற்றி

பழைமைத்து; முற்று. ஆதலாலென்று மேற்சொல்லுகின்றார்.

வருகின்ற

சக. நெடுமொழி - பெருவார்த்தை.

பழைதாகப் போதுகின்ற

வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்.

ரு0. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

ருக. மெல்லியல் - தமயந்தி. வெங்காண்டைந்தோன்

நளன்.

ருஉ. காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் - அவன் காதல்காரனமாகப் பிரியக்
கருதியவனல்லன்.

ருஉ - கூ. அவனும் இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப் பிரிவாளுமல்லன்.

1 தீது - பிறந்தெஞ்சுருதல்; சிலப். க. உள; மணி. உஉ; சசு - ஆம் அடிமுத
வியற்றையும் அனற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம்) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' † 'தொன்மையதாகலிற்'

கச.—ஊர்காண்காலைத்.

நடுகூ

நூ. யிடையிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா யோநீ

யனையயு மல்லை யாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே
கூ. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
! பொருந் துழி யறிந்து போதிந்

கென்றலு

மினோசூழ் மினையொடு ! வளைவுடன்

கிடந்த

விலங்குநீர்ப் பரப்பின் ட வலம்புண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருஞ்
கூ. ¹ சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த

வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்

காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு

வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பிற்

எ0. குடகாற் றெறிந்து கொடி தடங்கு ம்றுகிற்

கடைகழி மகனிர் காதலஞ் செல்வரொடு

வருபுனல் வைவைய மருதோங்கு முன்றுறை

விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை

யோங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா

யியக்கிப்

ருஅ. அனையை யு மல்லை - அவர்களைப்போல
புமல்லை.

மனைவியைவிட்டுப் பிரிந்தா

சுஉ. இளை - அரண்காவல்; மலை - அதனைச் சூழ்ந்த காவற்காடு.

சுச - ரு. யானைபோகலாம்படி கீழ்க்கருங்கையாக அதனை மேலிட்டவீதி.
சுருங்கை - கார்த்துறை; ஒழுஞ்நீர் புஞ்சையை ஒருத்தருமறியாதபடி மறைத்
துப்படுத்த வீதிவாய்த்தலை.

சுஎ. அயிராமற்புக்கு. எ0. எறிந்து, எறிய; கோடை எறிதலால்.

எக. கடைகழிமகனிர் - பரத்தையர்.

எஉ. மருதோங்கு துறை - திருமருதந்துறை.

எச. நீர்மாடம் - பள்ளியோடம்.

1. பரி. உரு: ௧௦௪; சீவக. ௧௪௨; மணி. உ. ௩. ௩. 1. பரி. ௧௧: ௧௦; கலி. ௨௧: ௧௧.
 (யி - ம.) * 'தீங்கியது' † 'பொருத்தவழியறிந்து போதிக்கெற்பின்'
 ‡ 'வண்புறக்கிடந்த' § 'வலம்புரியகழி' || 'நீசோடமொடு'

௩௬௦

சிலப்பதிகாரம்

௭௫. பூம்புணை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து

தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க்

குவளையுந்

1 * கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற

வடைச்சி

வெண்பூ மல்லிகை விரிபலொடு

தொடர்ந்த

† தண்செங் கழுநீர்த் தாதுவிரி

பிணையல்

௮௦. கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு

தெக்கண மலையசச் செழுஞ்சே ருடிப்

பொற்கொடி மூதூர்ப் பொழிலாட் டமர்ந்தாங்

கெற்படு பொழுதி னிளநிலா முன்றிற்

ருழ்தரு டீ கோலந் தகைபா ராட்ட

௮௧. வீழ்பூஞ் சேக்கை மேலினி திருந்தாங்

கரத்தப் பூம்பட் டரைமிசை யுடிக்

குற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்திச்
சிறுமலைச் சிலம்பிற் செங்கு தாளமொடு
நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலர் வேய்ந்து

கூ0. குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைத்துச்
செங்கொடு வேரிச் செழும்பூம் பிணையல்
சிந்துரச் சுண்ணஞ் சேர்ந்த மேனியி
லந்துகிர்க் கோவை யணியொடு பூண்டு
|| மலைச்சிற கரிந்த வச்சிர வேந்தற்குக்

எடு. புனை - தெப்பம்.

எக. தாழ்நீர்க் குவளை - * தங்கின நீரையுடைய குவளை; ஆழ்ந்த நீர்க்
குவளை யென்றுமாம்.

எய. வெண்பூம்ல்லிகை, முதல். விரியல் - பூ.

அக. (பா.) மலையச் செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன்.

(அச) தகைமையைக் (எக) காதலஞ்செவ்வொடு (அச) பாராட்டச் (அடு)
சேக்கைமேலேயிருந்து.

அஎ. குரல் - கொத்து. அஅ. சிறுமலையாகிய சிலம்பு.

(அசு) 'அரத்தப் பூம்பட்டி' முதலாக, (கூக) 'துகிர்க்கோவை' ஈறாகச்
சொன்னவை கார்காலத்துப் பரக்க அணிவன.

கூச. மலைச்சிறகரிந்த - மலையைச் சிறகரிந்த.

¹ முருகு. எடு. ² "நீர்க்கால்பாத்த நிரையிதழ்க் குவளை" (குறுத், ௧௮௮).

(பி - ம்.) * 'கண்ணெழிற்' + 'தண்பூங்குழை' † 'மெழித்தாங்கு'

‡ 'கோவர்தகை' || 'மலைச்சிறையரிந்த'

கசு.—ஊர் காண்காலைத்.

நகரக்.

கூடு. கலிகெழு கடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாடையொடு வருஉங்.
கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்
முகிறோய் மாடத் தகிறரு விறகின்
மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப் *

பமர்ந்து

க00. நறுஞ்சான் தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு
குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்

வளமனை மகளிரு மைந்தரும் விரும்பி
யிளநிலா முன்றிலி னிளவெயி் னுகர

க00.

விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கேர்பு வெண்மழை
யரிதிற் றோன்று மச்சிரக் காலையு

† மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட

வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் ‡ வந்த

கக. கர்ரரசாளன் - கார்காலம்.

கௌ. நூலோர் - சிற்பர்; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய

(கௌ) மாடமென்க.

கௌ : அ. நூலோர்.....மாடம் - ²மயமதமறிவாராற்
மாடமென்றுமாம்.

புகழ்ச்சியையுடைய

கக. தடவு - இந்தளம். கௌ. ³சாந்து - அகினைய்.

க0க. குறுங்கண் - சான்றம்.

க0ச. மண்டிலம் - ஆதித்தன்; இவன் தெற்கே மிதுனவீதியிலே இயங்குத
லானே. வெண்மலை - வெள்ளைமேகம்.

க0நி. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பணிக்காலம்.

க0சு. பரப்பு - கடல். க0எ. வங்காட்டத்தாலே.

க0அ. துகில் - பட்டிவார்க்கம்; நாற்றங்கொளுவுதலால்
ணிநூர். வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய்முதலியன.

இவற்றுடன் என்

க0க. சுமந்து - அவற்றின் நாற்றத்தைச்சுமந்து.

1. 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடக்கொண்டு, 'அருகுதிகை' என்னும் (தக்கை
கக-) தாழிசையுரையில் இதனை மேற்கோள் காட்டினார்.

2. மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பதால்.

3. சேவக. உசுஎடு - ஆம் பரட்டிநுரையைப் பார்க்க.

(பே. ம.) * 'அயர்த்து' † 'ஆங்கனமன்றி' ‡ 'வத்து'

சக

நகூஉ

சில ப்ப திகாரம்

கக0. கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன்

கூடல்

வெங்க ணெடுவேள்¹ வில்விழாக்

காணும்

பங்குனி முயக்கத்துப் பனியர

சியாண்டுள்ளன்

கோதை மாதவி கொழுங்கொடி

யெடுப்பக்

காவுங் கானமுங் கடிமல ரேந்தத்

ககரு. தென்னவன் பொதியிற்

நென்றலொடு புகுந்து

மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ

மின்னிள வேனில் யாண்டுள்ளன்

கொல்லென்

றுருவக் கொடியோர் நுடைப்பெருங்

கொழுநரொடு

பருவ மெண்ணும் படர்தீர் காலேக்

கஉ0. கன்றம ராயமொடு களிற்றின நடுங்க

வென்றாழ் நின்ற குன்றுகெழு

நன்னாட்டுக்

காடுதீப் பிறப்பக் * கணையெரி பொத்திக்

கக0 - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச்செய்யும்

வில்விழவு.

(க௦௭) வங்கவீட்டத்தாலே

தொண்டியிலுள்ளோரிட (க௦௮ - கூ) பல

சாக்குக்களைச் சமந்துவந்து புகுந்த (க௧௦) கீழ்காற்றேடுபுகுந்து தென்னவன்
கூடலெடுக்கும் (க௧௧) விஸ்விழாக்காணும் (க௧௨) பங்குனிமாதத்தோடுபொருந்
தின பனியரசென்க; என்றது பின்பனிக்காலம்.

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுகுந்து
பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் யாண்டிளன்.

காணும் பங்குனிமாதம்பொருந்திய

க௧௩. கோதை - ஒழுங்கு. க௧௪. யாண்டிளன் -
எங்கேயுள்ளான்.

(க௧௫) எங்கேயுள்ளானென்று (க௧௬) போன

காலங்களைக்குறித்து எண்ணும்.

க௧௮. உருவக்கொடியோர் - கொடியுருவத்தினோர்; வல்லியர்கவெழுதம்
கொடியுமாம். உடைப்பெருங்கொழுநொடு - தம்மையுடையகொழுநொட்.

(க௧௮) தம்மையுடைய கொழுநொடனே (௮௩)
(க௧௯) இப்பருவங்களை (க௧௨ - ஏ) எங்குளவென்று

வீழ்ப்புஞ்சேக்கையிலிருந்து
எண்ணுகிற காலையென்று

சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத
ணிநூர்.

காலங்களை நினைத்தென

ககடி-க. ஐந்தகாலமுகழிந்தது கூறுகின்றார், 'உடைப்பெருங் கொழுந
ரொடு பருவமென்னும் படர்தீர் காலே' என்றார், என்றது, வேனிற்காலத்தை.

கஉ௦. ஆயம் - சிறை. கஉக. கோடைத்தன்மை (பா) நீடியகுன்று.

கஉஉ. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

¹ வில்விறா. திணமா. கூடி குறந்த. கக.

(பி - ம) * : கனவெரி

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா தை.

நகூந

கோடையொடு புகுந்து கூட லாண்ட

¹ வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர
கஉ௫. வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற் கடைநாள்
வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமனியு
² முய்யா னத்தி னுறுதுணை

மகிழ்ச்சியுஞ்

சாமரைக் கவரியுந் தமனிய

வடைப்பையுந்

கூர்துணை வாளுங் கோமகன் கொடுப்பப்

கக௭. பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்
பொற்றொடி மடந்தையர் புதுமணம்

பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு
கநடு. நறுமலர் மாலையின் வறிதிடங் கடிந்தாங்
கிலவிதழ்ச் செவ்வாயினமுத் தரும்பப்
புலவிக் காலத்துப் போற்றா * துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வரோடி' என்றதுமுதல் (அடு) வீழ்ப்பூஞ் சேக்கை
மேலினி திருந்து' என்றது இறுதியாக முதுவேனிற்காலங் கூறினபடி.

கஉக. கோடை - மேல்காற்று. கஉச. படர - படர்கை காரணமாக.

கஉச - டு. ஓசனித்தல் - வெக்கையால் தலையெடுத்தல்; கடைநாள் - வேனிற்
பின்னாளென்றுமாம். வேற்றுப்புலம் படர்தற்கு எடுத்துப்பார்க்கின்ற முதுவே
னில் கழிகிறநாளிலே; சிந்தாமனியினும், * "ஓசனிக்கின்ற வன்னம்" என்றார்.

கஉஎ. உய்யானத்த மகிழ்ச்சி - சோலையிலே சேவிப்பாருடனிருந்து வினா
தங்காண்டல்; உய்யானங்களில் உறுதுணையோடு மகிழுமகிழ்ச்சியுமாம்.

கஉஅ. சாமரையிடப்பெறுகையும், பொன்னாற்செய்த வெற்றிலைப்பெட்டி
பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை.

கஉக. கோமகன் - இராசராசன்; பாண்டியன்.

கநடு. அப்படிப்பெற்று உடையராதல் - சிலதியர் சூழ்ந்து வாட்பிடிக்கப்
போதல் முதலியன.

(ககஅ) கொழுநரோடி (ககக) புதுமணம்புணர்ந்தென்றுகூட்டிக.

ககச - டு. வண்டுபொருந்தின இடமன்றியே களிப்பாலே வறிதிடத்திலும்
மால்கொண்டோச்சி.

¹ தக்கவாதப்பரணியில், இஃஉ - ஆம் தாழிசையுரையில் இவ்வடிமேற்கோள்.

² மணிமேகலை; க: இஃஉ.

³ சீவகசித்தாமணி. உஃஇஃஉ.

(பி - பி.) * 'உணர்ந்திக்காவி'

நகசு

சிலப்பதிகாரம்

காவியங் கண்ணார் கட்டுரை * யெட்டுக்கு

¹ நாவொடு நவிலா நகைபடு கிளவியு

கசு0. மஞ்செங் கழுநீர் + ரரும்பவிழ்த்

தன்ன

செங்கய நெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத்
திலகச் சிறுநுத ல்ரும்பிய வியருஞ்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச் செல்வரொடு

கசு0. வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்

² + சுடும ணோறு வடுநீங்கு சிறப்பின்

முடியர சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை

³ வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு திறத்து

மாத்திரை யறிந்து ி மயங்கா மரபி

ககஅ. கட்டிரை (பா) எடுக்குநர் -

வார்த்தைசொல்லைப் புகுகின்றவர்.

ககக. நகைபடு கிளவி - களியாற்
வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவிளைவிக்கும்

கேட்டாரை மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும்
நாவாற்சொல்லாத கிளவியுமாம்.

கசஉ. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது

இழிவதாகை.

கசச. செழுங்குடிச்செல்வர் -

அரசரல்லா ஏனையோர்.

கசசு - எ. ஒடுவேயாது பொற்றகடுவேய்ந்தமனை; அன்றியும், சாதிக்குற்
றப்பட்டால் தலையிலே செங்கலெற்றி ஊர்குழவித்துக் கழித்துவிடுதல் மரபு;
இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குந் கடமனை -
ஆசைப்பட்டு அரசவைவகுமனை; அரசர் ஆர்வத்தாடைக்குமனையென்றுமாம்.
அரசொடுங்குமனை; அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று
மாம்.

கசஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்குத்து.

ஒப்ப ஆடுங்குத்து.

பொதுவியல் - எல்லார்க்கும்

1 "நாவொடு நவிலா நடைபடுத்திஞ்சொல்" (அகநா. ககா.)

1 பெருங். க. ககா: கடுகு; மணி. கஅ. நக.

1 "வேதநிலல் பொதுயலென்றிருநிறத்து" மணி. உ. கஅ. * சீவக. க0க.
(பி - ம.) * 'எழிஞ்சும்' † 'அரும்பவிழ்த்தன்ன' ‡ 'கடுமனெகிருவடு'
§ 'மகிழ்தருமாயின்'

கசு.—உளர் காண் காலை து.

ககாநு

க00. னாடலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்

* கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து

நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு .

† மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய விரிக்கு
மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும்

கருநீ. ² வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்
தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு
நால்வேறு வகையி † னயத்தகு மரபி
னெட்டுக் கடைநிறுத்த ி வாயிரத் தெண்கழுஞ்சு
முட்டா || வைகன் முறைமையின் வழாஅத்
ககூ0. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப் ி பட்டாங்
கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி தாகத்
தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மினையோ ராயினுங்
காம விருந்தின் மடவோ ராயினு
ககூநீ. மேம வைக லின் றுயில் வதியும்

கரு0. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து. வரி - வரிப்பாட்டு. பாணி - தாளம்.
சங்கு - வாச்சியம்.

கரு2. அவினயம்: “நிற்றலியங்கலிருத்தல் கிடத்தலென்,
யவினயக் களனே.” களன் - அரங்குமாம்.

றத்தகுநான்கே

கருந. எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியவரியாவது - ஆற்றவரி, சார்த்தவரி,
திணைநிலைவரி, மயங்குதிணைநிலைவரி, முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரி
பென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான ஏழுநரம்பென்றமாம்.

கருசு. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவள்.....

கசு0. தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும் தெய்வம்; சீதேவியுமாம். நோக்காகிய வலையிலேபட்டு.

கசுக. பெரும்பிறிதாகை - கையற்றுப்போகை.

(கசுஉ) தவத்தோர்களாயினும் வண்டுபோல (கசுக) இவர்கள் நகையின் செவ்விபார்க்கும் காழுகராயினும் (கசுச) காமத்திக்குப் புதியமடவோராயினும் (கசுரு) தங்கியேபோதவேண்டும் (கசுஎ) வீதி.

(கசுக) அரும்பெறலறிவும் பெரும்பிறிதாக (கசு0) நோக்குவலைப்பட்டுத் (கசுஉ) தவத்தோர்முதலாயினார் (கசுரு) இன்றுயிர்வதியும் (கசுஎ) வீதியென்க.

¹ தொல். மரபு. கு. கௌ - பேர். மேற். ஸ. (பா) 'தோரிய மகனிருத்' (பி - ம்) * 'கடிசைக்குயிறுவ' † 'எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியது' ‡ 'தலத் தகு' § 'ஆயிரக்கழஞ்சு' || 'வைவின்' ¶ 'பட்டங்கு' ** 'அறிவுபெரும்'

நட்கூகா சி ல ப் ப தி க ர ம்

பண்ணுங் * கிளையும் பழித்த

தீஞ்சொ

¹ லெண்ணெண் கலையோ நிருபெரு

வீதியும்

வையமும் பாண்டிலு மணித்தோர்க்

கொடுஞ்சியு

மெய்ப்புகு கவசமும் வீழ்மணித்

தோட்டியு

கௌ. மதள்புனை யரணமு மரியா யோகமும்
வளைதரு குழியமும் வால்வெண்

கவரியு

மேனப் படமுங் கிடுகின் படமுங்
கர்னப படமுங் + கர்முனறு

கடிகையுரு

செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத்

தொழிலவும்

கௌ. வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
! வேதினத் துப்பவுங் கோடுகடை

தொழிலவும்

ககூக. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென

இடைக்குறைத்தார். கிளை -

பண்ணின் நிறமுமாம்.

ககூஎ. எண்ணெண்கலையோர் - தளியிலார். இருபெருவீதி - சிறுதளம்
பெருந்தளம்பெறுவார்வீதி.

ககூஅ. பாண்டில் - இரண்டுருளையையுடைய சகடம்; கொல்லாப்பாண்
டில்; பாண்டியென்றுபாடமோதிக்

கூடாரப்பண்டியென்பாருமுளர். கொடுஞ்சி-

தோர்மொட்டி.

ககூக. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட அழகிய

தோட்டி.

கௌ. அதள்புனை யரணம் - தோற் கைத்தளம்.

அரியாயோகம் - விசாதி

கட்குக் கொடுக்குமருந்து; சன்னாகமுமென்ப;
அரித்தல்-கெடுத்தல்; பிணியைக்

கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஓளதமென்றுமாம்.

களக. குழியம் - வாசவுண்டை; கட்டுக்குழியமுமென்ப.

களஉ. எனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு; பன்றிவலையுமாம். கிகிகின்படம் -
சிறுகடகு.

களக. கானப்படம் - காடுமுதினகடகு; யானை சிங்கமுதலிய சித்திர
மெழுதினகடகுமாம்; இடத்துநிகழ்பொருளினறொழிகை இடத்திற்கேற்றினார்;
பெருவரலவலையுமாம். கர்மூன்று கழகை - காழாற்பிணித்த கடகு; 'படங்கு
மாம்.

இவை நான்கும் கிகிகிள்விசேடம்.

களரு. மாலையிற்புனை - கிடேச்சுமலை.

களக. வேதினத் துப்பவும் - ஈர்வாளர்ல் வலியுப்பெற்றனவும்; என்றது
ஈருங்கருவியாற் பண்ணப்பட்டன. கோமி - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: ககஅ - க; மணி. உ: உக; பெருங். க. கரு. அச - டி.

² பிரபலிங்கலீலை, மாலையிற்பத்திகதி, கள.

(பி - ம்.) * 'கிளவியும்' † 'காமுண்ட' ‡ 'வேதினத்திர்ப்பவுங்கோமி கடைத்
தொழிலவும்'

கச. — ஊர் காரணகாரைத.

நகூடு

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற்புனைநவும்

வகைதெரி வறியா வளந்தலை மயங்கிய

வரசுவிழை திருவி னங்காடி வீதியுங்
கடி0. காக பாதமுங் களங்கமும் * விர்துவு

மேகையு நீங்கி + யியல்பிற் குன்ற

நூலவர் நொடிந்த நுழைநுண் கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே ழொளியவு

மேகையு மாலையு மிருளொடு துறந்த

கடி0. பாசார் மேனிப் பசுங்கதி ரொளியவும்

பதுமமு நீலமும் விர்தமும் படிதமும்

விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்

பூச வருவிற் பொலந்தெளித் தணையவுந்
தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டிருவவு

நேர்கட்டிமுதலான ஐந்தும். சாந்தவும்

- சாந்துக்குறுப்பான முப்பத்திரண்டுறுப்பும்.

(பா) பூவிற்புனைஞ் - மாலைவிகற்பங்கள்.

களசு - ஏ. தந்தத்தாற்

கடைந்தவை - இரதத்திற்குச் செய்தவை சந்தனத்

தாற்செய்தவை - கலவைகூட்டின. பூவிற்புனைந்தவை - மாலை.

களசு. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன்
மயங்கி - மயங்கப்பட்டி.

எண்ணியவற்றை. (பா)

கஅ௦ - அங். காசபாதம், களங்கம், விந்து, இரேகையென்னும் இந்நான்கு
குற்றமுமின்றிக் கோழியும் பலகையுமுள்ளன நல்லவையிரம்.

கஅச - ஐ. ஏகையும் மாலையும் இருளும் மரகதத்துக்குக் குற்றம்;

இக்குற்ற

மற்றுப் பசுங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.

கஅசு - ஏ. பதுமமும் நீலமும் விந்தமும் ப்ழிதமுமாகிய விதிமுறையிற்
சொல்லுகிற குற்றமின்றி விளங்குகின்றவை சாதிமாணிக்கம்.

கஅஅ. (பா) பூனைக்கண்போன்று பொன்னைத் தேய்த்தாற்போன்றவை
புருடாகம்; பூசை - பூனை.

(பி - ம.) * 'வந்தத' † 'இயற்பிற்'

நகூஅ சிலப்பதிகாரம்

ககூ0. மிருடெளித் தனையவு மிருவே றுருவவு
மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு

வனப்பி

னிலங்குகதிர் விடே * நலங்கெழு

மணிகளுங்

காற்றினு மண்ணினுங் கல்லினு நீரினுந்
தோற்றிய குற்றந் துகளறத்

துணிந்தவுஞ்

ககூ0. சந்திர குருவே யங்கா ரகனென
வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியுங்
கருப்பத் துளையவுங் † கல்லிடை

முடங்கலுந்

திருக்கு நீங்கிய † செங்கொடி வல்லியும்
வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் ற்

ரோங்கிப்

உ00. பகைதெற லறியாப் பயங்கெழு

வீதியுஞ்

சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ்

சாம்பூ நதமென

வோங்கிய கொள்கையிற்

பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு

ரொழித்தாங்

கிலங்குகொடி யெடுக்கு ||

நலங்கிளர் வீதியு

கக௦. இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன நீலம்.

இருவேறுருவினை

யுடையன வயிரேயம்.

ககக. ஒருமைத்தோற்றம் - ஒரிடத்தே தோற்றல்;

ஒரிடமென்றது, பளிங்கை.

கக௩ - ச. காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும்.

குற்றமென்றது,

முன்புசொன்ன குற்றங்களை.

கக௩. சந்திரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன் -

செந்நீர்முத்து. வட்

டத்தொகுதி - ஆணிமுத்து.

கக௭. கருப்பத் துளை - உள்ளே துளையாகை. (பா)

கல்லு உள்ளேயுடைய வளைவு.

கல்லுடை முடங்கல் -

ககஅ. திருக்கு - திருகல்; இவை
வல்லி - பவளம்.

மூன்றுகுற்றமுநீங்கிய செங்கொடி

உருக - கூ. சாத்ருபம் கிளிச்சிறை ஆடகம்
சாம்பூரநதமென்னும் இவை
நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலந்தெரி
மாக்கள் - செட்டியார்.

உருச. கொடியெடுத்தல், பொருளெல்லைக்கு.

(பு - ம.) * 'தலங்கேழ்மணிகளும்' + 'கல்துடைமுடங்கருத்' † 'செழுங்
கொடிவல்லியும்' ‡ 'ஒங்கிய' || 'தலத்தருவீதி'

கசு.—ஊ ர் க ர ண் க ர னை த.

நகராண்

உரு. நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப் பன்னூ றடுக்கத்து
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
நிறைக்கோற் றுலாத்தார்* பறைக்கட்

பாரையை

ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரக்
உக௦. கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு

கூலங் குவித்த கூல வீதியும்

பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு
மன்றமுங் கவலையு மறுகுந் திரிந்து

உக௦. விசம்பகடு + திருகிய வெங்கதிர்

நுழையாப்

பசுங்கொடிப் + படாகைப் பந்தர் நீழற்

காவலன் பேரூர் கண்டுமகிழ் வெய்திக்
கோவலன் பெயர்ந்தனன் கொடிமதிற்

புறத்தென்.

உ௦௫. நூற்பட்டு - பட்டிநூல். உ௦௬ - எ. பலமடி.

உ௦௮. க. (பா) பறைக்கட்பராரை யம்பணமென்றது;
பட்டமணிந்த வாயையும் பரிய அரையையுமுடைய
அம்பணவளவ; ஆவது அளக்கும் பறைமுதலியன.

உக. கறிமூடை - மிளகுபொதி.

உகஉ. பால்வேறு தெரிந்த - பகுதி.
மிளகுபொதி.

வேறு தெரிந்த. நான்காய் வேறு

பயம் மறு.

உகக. அந்தி - முச்சந்தி. சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

உகச. கவலை - பலவாய் ஒன்றான முடிக்கு. மறுகு -
குறுந்தெரு.

உகந. விசம்பகடு திருகிய - விசம்பிடத்து முறுகிய.

(உகௌ) துகிற்கொடிநீழலிலே (உகச) திரிந்து.

(ச) மண்டிலம் (க) துயிலெடுப்ப (௯) யவனர்க்கு அயிராதுபுக்கு (உகௌ)
நகரிகண்டு (உகச) திரிந்து (உகௌ) மகிழ்ந்து (உகஅ) மதிப்புறத்துப் பெயர்ந்
தன்னெனக்கூட்டுக.

¹ "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உஉடு.

(பி-டி) * 'பறைக்கணைப்பர' † 'திரிநீர' ‡ 'பதரகை'

சௌ

புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந் தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னர்ப் புரிந்துபுக்க மூதார்ப்

புறஞ்சேரியிடத்துளவாகிய

பொழில்களிடத்தும் விளங்காதின்ற கீர்நிறைந்த
பண்ணையிடத்தும் வளைந்த

கதிரையுடைய கழனியிடத்தும் உளவாகிய புட்கள்
துயிலெழுந்து, ஆரவாரியா

நிற்பவென்க.

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

௩ - சு. புலரி வைகறை.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்.) வைகறைக்காலக்கழிவும்

புலருதன்முன்னுமாகிய அக்காலத்தே

பொய்கைகளில் தாமரைப்பூவின் முகைகளைப் புரிநெகிழ்த்து
மலர்வித்த ¹ உலக

மெல்லாந்தொழப்பமும் ஆதித்தமண்டிலமானது
பகைவேந்தர் தலைகள் நடுங்க

விதிர்த்தேந்திய வானையுடைய செழியனது புகழாடுவென்கி
வண்மையானுயர்ந்த

கூடலாகியவூரைத் துயிலெடுப்பாநிற்பவென்க.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவென்க.

எ. நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன்

கோயிலும்—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புதைத்தபொழுது
நெற்றியிற்புறப்படவிட்ட
கண்ணையுடைய இறைவன துகோயிலும்,

விழிநாட்டம், வினைத்தொகை; இனி நுதலில்
இமையாநாட்டமென்று
மாம்; காமனைவிழித்த நாட்டமெனவுமாம்.

அ. உவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமும்—

(இ - ள்.) உவணப்புட் சேவலைப் பதாகையாகவுயர்த்த திருமாள்கோயிலும்,
உவணம் - கருடன்.

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்—

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய பலதேவர்கோயிலும்,
வலன் - வென்றியுமாம். மேழி - ஆகுபெயராம் கலப்பை. வெள்ளை -
வெள்ளையோனெனப் பண்புகொள்பெயர்.

கா. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்—

(இ ள்.) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய முருகவேள்கோயிலும்,
சேவற் கொடியென்றார், பெட்டக்கொடியைவிலக்குதற்கு.

கக. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின்றுறையுமென உம்மைத்தொகை. அறமா
வது இருவகைத்து; இல்லைமும் திறவறமுமென. அவற்றுள் இல்லைமென்பது
கற்புடைமனைவியோடு இல்லின்கணிநுந்துசெய்யுமறம்.

அதன் மூலையாவன : ¹ தன்னையொழிந்த மூவர்க்கும் துறந்தார்க்கும்
துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும்

² முருகு. ௨. ³ திருக்குறள், ௪௧ - ஆம் செம்புள்ளமுதலியவற்றைப் பார்க்க.

கசு.—ஊ ர் க ண் ண க ா னை த்.

நுகுக

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும்,
வேள்விசெய்தலும், சீலங்காத்தல்

முதலியனவும், அருளுமன்புமுடையனாதலும், பிறவும்.

இனித் துறவறமாவது, ¹ நாகம் தோலுரித்தாற்போல
அகப்பற்றும் புறப்

பற்றுமற்று இர்திரியவசமறுத்து முற்றத்துறத்தல்.

அதன் மூலையாவன :—சரியை, கிரியை, யோகம்,
ஞானமென்பன.

அவற்றுள், சரியை அலகிடல்முதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன.

யோகம் எண்வகையு; ஐவை :—இயமம், நியமம்,

ஆசனம், வளியிலை,

தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியென்பன.

அவற்றுள், ¹ “பொய்கொலை களவே காமம்
பொருணகை, யிவ்வகை

யைந்து மடக்கிய தியமம்” எனவும், “பெற்றதற்
குவத்தல்” ² பிழம்புநனி

வெறுத்தல், கற்பன கற்றல் கழிகநிந் தூய்மை, ‘பூசனைப்
பெரும்பய மாசாற்

களித்தலொடு, பயனுடை மரபி னியம மைந்தே’ எனவும்,
“நிற்ற விருத்தல்

கிடத்த னடத்தலென், ரெுத்த காங்கி னெல்கா நிலைமையொ, டுன்பம் பயக்
குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் ளிறப்பி னாசன மாறும்” எனவும், “உந்தியொடு
புணர்ந்த விருவகை வளியுந், தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளியிலை” எனவும்,
“பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை; யொருவழிப் படுப்பது தொகை
நிலை யாமே” எனவும், “மனத்தின் யொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை” என
வும், “நிறுத்திய வம்மன நிலைதெரி யாமற், குறித்த பொருளொடு கொளுத்து
வது நிலைவே” எனவும், “ஆங்கனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தான்பிற
னாகாத் தகையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றாலாக.

ஞானம்

(இ - ள்.) அறமும், அதன் துறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய
அறவோர்களுடைய இருப்பிடங்களும்,

சுண்டிப் பள்ளியென்றது, அவ்விடந்தீர்.

கஉ. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவுன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) மறமும், அதன் துறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய
மன்னவனது கோயிலும்,

இதுவும் உம்மைத்தொகை.

அதன் துறையாவன எழுவகைய; அவை:—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி,
காஞ்சி, நொச்சி, உழிநெடு, தும்பைபெனவிலை. இனி விரிப்பினகலும்.
“தொகை மறவாறுதல்கண்” என்பதனால் இவையும் இவற்றின் துறைகளும்
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தோயில் நியமம் நகரம் கோட்டம் பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த பரியாய்
அலங்காரமுனர்க.

¹ "படநாகத் தொலரித்தாற் போற்றறந்து கண்டவர்கெய் பனிப்ப நோற்றிட்,
புடனாக வையம்பொறியும் வென்றார்க்கு" (கடுசக) என்றார். சிந்தாமணிவிலும்.

² "திக்குந்திரமுதலிய எட்டும், "நாவிருவழக்கிறுபதபக்கமும்" (தொல்புறத்.
கு-உ0-ந) என்பதன் உரையிலும் எடுத்தக்காட்டப்பெற்றவன். இவை பதஞ்
சுவிபோகருத்திரக்கருத்துக்கள் ஒத்திருக்கின்றன. ³ பிறம்பு - உப்பம்.

நளஉ சிலப்பதிகாரம்

கந - ச.

வால்வெண் சங்கொடு.....கனைகுர லியம்ப

(இ - ள்.) முற்கூறியவிடங்களிற்

பலவகையாற்பொருந்திய சிறப்பினை யுடைய

காலிப்போதின்முழுவம் சங்கத்தோடும்

கொம்போடுமியம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார். வால்வெண்சங்கு, இருபெய
ரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஒடு, எண்ணொடுவாய்க் ¹ கொம்பினொழிபை
உணர்த்திநின்றது.

கநு - கூ.

கோவலன் சென்று.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று

ரொழுது நாவானேத்தியென்க.

கவுந்தியடிகளைக் கையாற்

சென்றென்பதனால், அவர் வேறிடத்திருந்தமையும் கொள்கையினென்பதனால் தியானத்தோடிருந்தமையுங்கூறினார். கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு இவர்களுடும் தன்பமுறதிருந்தவெனவுமாம்.

சுஎ - ௨௦.

நெறியி னீங்கியோர்.....செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செய்தவத்திணையுடையீர்,
னின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையேனாகி

தவஞ்செய்யாதயான் ஒழுக்கத்தி

மலர்போலும் மெல்லிய மேனியை

யுடைய இவள் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னம் கனவினும்

நினைந்தறியாத தேயுத்தே அருவழியிடை எங்குந்திரிந்து

தன்பமுழந்து சிறுமையுற்றேனென் றுனென்க.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குழப்பிறந்தோர் நானுடைமகளிரொடு நீனெறிச் செல்லாரென்பதாகுக. 'நெறியினீங்கியோர் நீர்மையேனாகி' என்றனென் றுணர்க அன்றி, 'நாடுகாண்காதக்கண், ' "வம்பப்பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு,.....சென்றோர், காமனுந் தேவியும் போலு மீங்கிவரார்" எனவும், ' "உடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை, கடவது முண்டோ" எனவுந் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வன இவளை உடன்கொண்டு வருதலான்வந்தனவென்று தன் அறிவின்மையை வெறுத்த நொந்துகூறினுனெனவியுமாம். சிறுமை - ஈண்டு அறிவின்மை.

உக - ச. தொன்னகர் மருங்கின்.....அடிகளீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) ⁴ அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என்
றன்மையுணர்த்திவருந்துணையும் இவட்கு ஏதமின்றாகக் காத்தருளவேண்டு
மெனக்கூறக்கருதியவன் தெளிந்து, ⁵ “போதுவல் யானும் போதுமின்” என்ற
வன்றே இவள் றும் பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின், இவட்கு இனி ஒரேத
முண்டோ; இல்லையென்று கையடுத்துக் கூறினானவென்க.

¹ கொம்பென்னும் வாதியம் சங்குடன்சேர்த்துக் கூறப்படும்; “சங்குங்கருங்
கோடும்” பு - வெ. காத்த. க.

² சிலப்பதிகாரம், க: உகச - உஉ. ³ சிலப்பதிகாரம், க: உஉஎ - அ.

⁴ அடிகளென்னது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, “அடிகளுமுளரோ” (சீவக.
கஅஅச.) என்பதனாலும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க: கூ0.

கசு.—ஊர்காண்காலைத்.

கூஎந்.

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும்

இங்ஙனமாகிய தன்மை.

காறு - அளவு. பைந்தொடி, அன்மொழித்தொகை. ஈங்கு

ஏதமுண்டோவென்

முன், முன்னர் இவர் வழித்துயர் நீக்கி இவ்விடம்

தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

உரு - கூ.

கவுந்தி கூறும்..... துயருழந்தோய்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறிய கோவலற்குக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்: முற்
பிறப்பில் நல்வினையமிகச்செய்ததீ அதனையொழிந்து பின்பு செறி துதிவினையுஞ்
செய்த பக்கத்தானே நின்னினையையும் தந்தைசெல்வத்தையும்விட்டு நின்காதலி

யோடும் தனித்துத் துயரத்தையுழந்தோனே,

இனிப் பேரின்பத்தைத்தரும் தவத்தினின்றோர் அதனைவிட்டு இழிதலின்
விளைவாகிய நிரயத்தனப்பத்தையுறுதலுமாம். தனித்துயர் - ஒப்பற்றதயரு
மாம். ¹ தீர்தல், விடுதற்பொருட்டு உழத்தல் - அனுபவித்தல்.

உள் - ௩௨.

மறத்துறை நீங்குமின்.....பெரும்பே

துறுவர்

(இ - ள்.) எவ்வுயிர்க்கும் யாவரும் மறஞ்செய்தற்றொழிலினின்றும் நீங்கு
மின்; நீங்கிராயின், அதன்விளைவாகிய துன்பத்தைத் தீவினையுட்டுமென்று

அறங்களைபுணர்த்தும்பெரியோர் ஒக்குந்திறங்களானே
நாவாகிய கடிப்பான் வாயாகியபறையை
அறைந்துசாற்றினும் புண்ணியத்தினுறுதியற்றோர் அதனை
உறுதியாக உட்கொள்ளாராகிப் பின்னர்த் தீங்கையுடைய
வெய்ய வினையோன் றித் துன்பத்தை நுகர்விக்குங்கால் தமது
பேதைமைபற்றாக மிகவும் செயலற்று அழியாநிற்பர்.

மறம் - அகிதம். அறம் - இதம். திறம் -

தீதுநன்மென்னுந்திறம். ² செய லறவு,

எதிரதுபோற்றசென்னுமுத்தியாற் கொள்ளப்பட்டது.

௩௩ - ச. ஓயயா வினைப்பயன்.....கற்றறி மாக்கள்

(இ - ள்.) கற்கப்படுவனவற்றைக்கற்று அவற்றின் பயனையுணர்ந்தபெரியோர் போக்கப்படாத தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தைகருங்காள் அதற்கிரங்கிச் செயலுறவை நெஞ்சிற்கொள்ளார்; இது நாம்செய்யவந்ததென்று கொள்ளுவரென்க.

ஓயதல் - போக்குதல்.

இனி, இன்பமும் பொருளும் சிறிது இன்பம்பயந்து பெரிது துன்பம் விளைக்குமென்பதனும், அறம் சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிது இன்பம்விளைக்குமென்பதனங்கூறுவார்:—

௩௪ - சரு. பிரிதற் துன்பமும்.....தொன்மைத் தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஆகுபெயராத் பெண்டிரும் உண்டியுமென்றாகலிற் பிரிதலையும் புணர்தலையும் இரண்டற்குமேற்றுக.

இனி நிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

1 "நீர்தலும் நீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்" தொல். உரி. கு. உஉ.

2 அடி, ௩௪ பார்க்க.

௩௪௪

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மகளிறைப் புணர்த்தற்பொருட்டு

முயற்சியான்வருந்துன்பமும் அங்ஙனம் புணர்த்தபின்னர்

பிரிதலான்வருந்துன்பமும் அவை நீட்டித்த விடத்து அ

நங்கனொறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும்

துன்பமேயாம்; இனிப் பொருள்புணர்த்தற்பொருட்டு

முயற்சியான்வருந்துன்பங்களும் அங்ஙனம்புணர்த்தபொருள்

பிரிதலான் வருந்துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த

விடத்துக் கட்டினனாகாத வறுமை

ஒறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே;

ஆகலின், இவ்விருதிதத்தினுந்தோன்றும் துன்பமனைத்தும்
மகளி ரைப் புணர்ந்து மயங்கினோர்க்குளதாவதல்லது
பற்றற்ற தனிவாழ்க்கையை புடைய பெரியோரிடத்திலை;
அங்ஙனமாகிய துன்பங்களை இன்பமெனக்கொண்டோர்
உறக்கடவ இடங்கொள்ளாத்துன்பங்களை மன
த்தானுணர்ந்தனராகி முனிவரால் நீக்கப்பட்ட
இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பற்றுள்ளத்தினின் றுழந்து
துன்பக்கடலிலழுந்திக் கரைகாணப்படாத
இடிம்பையையெய்தினோர் இன்று நின்னளவிறோரல்லர்;
முன்னும் எண்ணிநந்தோராவர்; பழகிப்போந்த
முறைமையதாதலானன்றேயென்றொரென்க.

பிரிதற்றுன்பம் பெரிதாகலின்

முன்வைத்தாரேனும் புணர்தற்பின்னரது பிரிவாகலின்,
மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது. உருவிலாளென்பதைக் காமன்
மேலும் கப்புலனாக வறுமைமேலுமேற்றுக. இல்லை, முற்று
இறந்தோர் - கழிந்தோருமாம். பவரென்றார்,
தேவரினுமுண்டென்பதுதோன்ற. ஆல், அசை.

இனி, அப்பலருள், தேவரிற்சிறந்தோனொருவனையும்,
ஒருவனையும் எடுத்துக்காட்டுவார் :—

மக்களுட்சிறந்தோ

தாதை யேவலின்....., நெடுமொழி யன்றோ

(இ - ள்.) தன் தந்தையேவலானே மனைவியோடும் வனத்திற்போய் அவன் தன்னைப் பிரிதலானே கடிய துன்பத்தை யுழந்தவன் வேதத்திற்கு முதல்வனாகிய நான் முக்கூடப் பயந்தோனென்பதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ யறிந்திலையோ? அஃது உலகினடக்கின்ற புரானகதையன்றோ வென்றாரென்க.

அறிந்தனையாயின் இரங்காயென்பது கருதி அறிந்திலையோ வென்றார். நெடு மொழி - புகழ்மாம். இதனால், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லேற்றல் முதலிய புணர்தற்றுன்பமும், பின்னர் அவன் பிரிதலான்வருந்துன்பமும், தசரதன் தளக்கு முழுகூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்தற்பொருட்டு வருந் துன்பமும், பின்னர் அதனைக் கைகேசிலிடைக்க அப்பொருள் பிரிதலான்வருந் துன்பமும் என்னெவந்தவாறுணர்க. இது தேவரிற். சிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது.

இ - ள். வல்லா டாயத்து....., சொல்லாயோநீ

(இ - ள்.) நள்ளுண் முன் புட்கரனொடுபொருத சூதினாயத்தான் மண்ணையும் அரசாட்சியையுயிழந்து தன்மனைவியொடு வெய்யகானகத்தே சென்றடைந் தவன் பிறிதொருபொருண்மேற் சென்ற காதலான் அவனைப் பிரிந்தான் ஸ்லன்; அவ்ளம வீதின்கையொடு பொருந்தப்பட்டதனும் சிறுமைபுறுவாளுமஸ்லன்; ஆகவும் அடவியாகிய காட்டத்த அரையிருள்யாமத்தே அவனை உறக்கிடை

கசு.—உள ர் கா ண் கா தை.

166

நீத்து நீக்கியது முன் செய்ததீவினையன்றி அம்மட ந்தைப்பிழையானென்று

சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின் நீ சொல்லென்றாரென்க;

இல்லையென்பது கருத்து. இனி, அவனும்
காதலினீங்கிப் பிரிந்தோனால்

லன்; அவளும் காதலியே; அதனாற் பிரிவாற்
சிறுமையுறுவாளுமல்லளெனினு

மமையும். ஆயம் - தாயம். மண்ணரசு, உம்மைத்தொகை.
அடவி - மலை

சேர்ந்தகாடு. ஆயிழை - தமயந்தி. இட்டுநீக்கியதெனவே தயிலிடைநீத்தல்
பெற்றும். நீக்கியது, ஏவற்சொல். ஓகாரம், இடைச்சொல். இதனுள்
நான் தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்தற்பொருட்டி வருந்துன்பமும்
பிரிதற்பொருட்டுவருந்துன்பமும், சூதாடுகின்றழி அச்சுதுவென்று பொருள்
புணர்தற்பொருட்டி வருந்துன்பமும் மண்ணும் அரசமாகியபொருள்கள் பிரித
லான்வருந்துன்பமும் ஈண்டிவந்தவாறுணர்க. இது மக்களிற்சிறந்தோனொரு
வனைக் காட்டியது.

“நெறியி

1. வினைகடைக்.

னீங்கியோர் நீர்மையே னாகிச், சிறுமை யுற்றேன்” என்றதற்கு
கூட்ட வியங்கொண்டான்”, 2 “ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளன்
தரப்ப” என்பவற்றாற் கோவலனை வினை ஏவுதல்பெறப்பட்டனானும், இராமனைத்
தாத்தையேவுதலானும், நனைப் புடகாளேவுதலானும், இவர் மனைவியரோடு
அறியாததேயத்தாரிடையுழத்தலும்,
லின் உவமைகூறி, இவரினும் உனக்கு

சிறுமையுறுதலும் ஒத்தபண்பினராத
ஒருறுதியுண்டென்றுகூறுவார்:—

இ - க. அண்பையு மல்லை.....பெற்றனை யன்றே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் பலவகைத்தாய அன்புறுதலின், அவரோடு ஒத்த
தன்மையையாயினும் அவரின் நீ வேறப்பட்ட பெரிய தன்மைவையுடைய;

அஃதிடாடுனின், நின்காதலி பிரியாதுவாமும் வாழ்க்கையைப் பெற்றனை யன்றோவாதலானென்று தேற்றினாரென்க.

உம்மை, சிறப்பு. ஊன்றே, அசையுமாம்.

சு0 - சுசு. வருந்தா தேகி.....போதிக் கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்ஙனம் வருந்தாதே இம்மன்னவன் கூடற்கென்று சாவகமோன்பு நிகழ்த்தற்கேற்ற இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்டிவருவாயாக வென்று சொல்லுமென்க.

பொருந்துழியறிந்து - விருந்தெதிர்கொள்வாரிடத்தை ஓறிந்தென்றுமாம். எகிப்போதென இயையும்.

சுஉ - ரு. இளைஞழ் மிளையோடு.....மருங்கிற் போகி

(இ - ள்.) கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவற்காட்டோடு தானும் நகரைச்சூழ்தலை உடன்பட்டிக்கிடந்த வலத்திலேபொருந்திச்சுழலும் இலங்குநீர்ப்பரப்பை யுடைய அகழிக்குப் பெரிய கையையுடைய யானையினமாயிப் பலநிறைகள் போக்குவரத்துச் செய்தற்குப்படுத்த சுருங்கையையுடைய வீதியைத் கழிந்து போகியென்க.

* சிலப்பதிகாரம், சு: எஅ.

* சிலப்பதிகாரம், சு: ச.

நுகுக

சிலப்பதிகாரம்

வலம் - வெற்றியுமாம். இனநிறை - நிறையினம்.

சுருங்கை - கரந்துபடை.

சுசு - எ. கடிமதில்

வாயில்.....அயிராது புக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனமாயிப் இளைமுதலியசூழ்ந்த

உயர்ந்த, மதிஸ்வாயிலைக்

காக்குந் தொழிலான்மிகக் கொல்லும்வாணையுடைய யவன
ரால் இவன் புதிய

னென்றயிர்க்கப்படாததன்மையாற்புக்கென்க.

கடி - மிகுதி. யவனர் - துருக்கர்.

போகிப் புக்கென்க.

சுள. ஆங்கு—(இ - ள்.) சுவ்விடத்து,

சுஅ - சு. ஆயிரங்

கண்ணோன்.....மதில்க வரைப்பின்

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்திரானது

பெறுதற்கரிய மணிக்கலம்

பெய்த

யுடைய

பணிப்பெட்டகத்தைந் திறந்துவைத்தாலொத்த
அகநகர்வரைப்பின் கண்ணென்க.

மதில்வட்டத்தை

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புக்கூறி ஈண்டு

மதில்க வரைப்பினென்றார்.

அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார்,

எ0 - எரு.

குடகாற் றெறிந்து.....புனலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) மேற்றிசைக்காற்று விசைத்தெறிதலானே மாடங்களிலெடுத்த கொடிகளெழுந்து ஁டங்கும் மறுகின்கண்ணுள்ளாராகிய பொதுமகளிர் தாம் காதலிக்குஞ் செல்வத்தையுடைய காமுகரோடிகடா¹ இடையறுதுபெருகும் புனையுடைய வையையாற்றுத் துறைமுன்னர்ப் பொலிந்துபரந்த இடைக் குறையில் வெளியமணையுடைய அடைகரைக்கண்ணே உயர்ந்தபள்ளியோடத் தோடி நாவாய்முதலியவற்றை ஏறிச்செறுத்தியும் பொலிவையுடைய புனை களைத்தழுவி நீந்தியும் இவ்வாறு புனல்விளையாட்டைவிரும்பியும்,

ஆபத்திங்களைப்பதுதோன்றக் குடகாற்றுக்கூறினார். நாணும் மடனும் பெண்மைபவாதலின் இவற்றைக்கழிந்தே கடைகழியவேண்டிதலிற் கடைகழி மகளிரொளப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கூறினார் இவர்க்குக் காதல் பொருளின் கண்ணதாகலிற் காதலஞ்செல்வரொள் றார்; தம்மேற் காதலையுடைய செல்வரோ டெனவுமாம்; அம், சாரியை. நாவாய் - தோணிமுதலாயுள்ள சலசாங்கள்.

இது, சிறுகாலமாயினும் காலப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று. எச் - அஉ. தண்ணறு முல்லையும்.....அமர்ந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஞ்ளிர்ந்த நதிய முல்லைமலரும் தாழ்ந்த நீரிழ்ப்புத்த குவளை மலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த நெய்தன்மலருமென்னுமிவற்றைத் தமது கொண்டைகளிலே மிகவைத்துப் புரைக்கச்செருகி மல்லிகையின் மலர்ந்த வெளியபூவோடே ஞ்ளிர்ந்தசெங்கழுநீரிதழ்களையும் காஸ்நெருங்கக்கட்டுதலால் தலைமலர்ந்தபிணையலைக் கொற்றைகந்துறையின்படும் பெருமுத்தாற்செய்த வடத் தோடேபூண்டு தென்றிசைக்கண்ணதாகிய மலையவரையிற்பிறந்த சந்தனக் குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாற்செய்த கொடிகளையுடைய முனார்க்கு அயலதாகிய பொழிவிடத்த விளையாடும் விளையாட்டைவிரும்பி,

¹ "வையையன்ன வழக்குடவாயில்" மதுரை, கடுக.

தாணீர்க்குவளை பாடமாயின், தானையுடைய

நீர்மைக்குவளையென்க. பினை

யல் - மார்பிலிடுவன. உற - மிக. மல்லிகை
விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்

கணம், வடசொற்றிரிபு. சேருடியென்றார், மெய்ம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற.
முதார்ப்பொழில் - ¹ இவ்வந்திகைச்சோலை. ஆங்கு, அசை. அடைச்சிப்
பூண்டு ஆடி அமர்ந்தென்க. காரை எதிர்பருவமாதலின் முல்லைகூறினார்.

இது, நண்பகற்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - டு. ஏற்படு

பொழுதின்மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ-ள்.) ஏற்பாடாகியகாலத்தே ஆண்டுநின்றும்போந்து இளநிலாமுன்
திந்கண்ணே முன்னர்ப் புனலினும் பொழிலினும் ஆடியினைத்தகோலத்தைத் தம்
கொழுநர் பாராட்டித்தீர்க்கக் கண்டோர்விரும்பப்படும் பூஞ்சேக்கையிடத்தே
இனிமையோடிருந்து,

ஆங்கு, அசை. புணர்ச்சிகூறுவார்,
இனிதிருந்தென்றார். தகை, ஆகு

பெயராற் கொழுநர். தத்தம் மனத்திற்றங்கிய
வெனினுமமையும்.

கோலத்தைப்புனைந்து பாராட்ட

இஃது ஏற்படுபொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அசு - ஊள். அரத்தப்

பூம்பட்டு.....கால மன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாராட்டச்

சேக்கைமேலிருந்து, பூத்தொழிலையு

டைய செம்பட்டை மேகலைமீதேயுதித்துப் பூங்கொத்தை
இடத்தேயுடைய

கூந்தலிலே செங்குடசப்புவைமுடித்துத் * தென்னவனது
சிறுமலையென்னுஞ்

சிலம்பின்கட்பூத்த

செந்நறுந்தாளிப்பூவுடனே நறியமலரையுடைய குறிஞ்சி

யினது நாட்புவைச்சூழக் குங்குமநிறத்தையுடைய

செஞ்சுந்தனத்தைக் கொங்

கையினெழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பிய ஆதத்தே. செங்கொடுவேரியின் வள
விய பூவாற்கட்டப்பட்ட பிணையலை அழகிய பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்து
திரியுமலைகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய இந்திரனுக்குக் கூடலைச்
செவ்வணியணிந்துகாட்டிதற்குக் காரையாளுமரசன் வாடகாற்றோடுவருங்
காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அரை, ஆகுபெயரான் மேகலை. குடசம் - வெட்பாலைவிசேடம். சிறுமலை,
அதன் பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முதற்கேற்றவடை; *“ஊவினவின் காய்” போல.
குங்குமநிறத்தையுடையவற்றை யென்றுமாம். இழைத்து - வரித்து; என
வே எழுதியென்பதாயிற்று. சுண்ணம், மேவிக்கடை. குடசமும், குறிஞ்சி
யும், கொடுவேரியுமென்னுமிவை கார்காலத்துப்பூவாய்த் தான்விழைந்தனவாத
லாற் காரரசாளன் காட்டவென்றார். கார் - ஈண்டு முகில்; அதனையாளுமரசு -
காலம். காலமும் கடவுளாதலால் தன்வேந்தனுக்குக் கையுறைகாட்டிவான்.
கூடன்மகளிரான் ஏந்துவித்துக்காட்டினான்; அவற்கு மகளிரமேல் மிக்க காத

உடைமையறிதலின். * "காலமுலகம்" என்பன உயர்திணைமேனைவாய்ப்

¹ இலவந்திகை - யந்திரவாலி; சிலப்பதிகாரம்; கல் நக மணி. க: சச - டு; "நிறைக் குறினிறைத்துப் போக்குறிற்போக்கும், பொறிப்படையமைத்த பொங்கிவந்திகை" (பெருங். க. சல்: நகக - உ.) ² முல்லைப்பாட்டின் இறுதிவெண்பா, க:

³ சிலப்பதிகாரம், கக: அடு. ⁴ தொல்காப்பியம், சிலவி. கு. ௫௮.

௪௮

௩௭௮ சிலப்பதிகாரம்

பாஸ்பிரிந்திசையாவெனவும், ¹ "நின்றங் கிசைத்த
லிவணியல் பின்று" எனவும்.

சுறிவழுவமைக்கின்றவர், ² வேறிடத்து இசைத்தலுமுரிய
வெண்பதனாற் காரா

சாளனென உயர்திணையாற்கூறினார். இவ்விதி
மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

க௭ - க(௧).

நூலோர் சிறப்பின்.....கூதிர்க் காலையும்

(இ - ள்.) சிற்பநூல்வல்லோரானே

சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிறோய்

உயர்ந்த மாடங்களிலே மரக்கலந்தந்த அகிலாகியவிறகாலே
மடப்பம்வருதலை

யுடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இந்தனம்
காய்தலைவிரும்பி நறிய சாந்

தலைந்தமார்பையுடைய கைந்தரோடுகூடிக் குறிய
கண்களையுடைய சாளரங்

களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர் சிறப்பி என்கெனவியைத்து, நூலோர்.

சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட

நேர்கட்டிமுதலாகிய அறுவகைக்கூட்டெனினுமமையும்;
மடவரன்மகளிர்தரு

மகெனவெய்யம். அமர்ந்து அடைக்குமெனவியையும்.

நம்பியர் - காதலஞ்செல்

வர். குறுங்கண்; ஆகுபெயர். இதுவும், மேற்கூறிய

அச்சிரக்காலமும் உயர்

திணைச் சொல்லெடுத்தோதாது அஃறிணையியல்பாற்கூறுவன.

க02 - ரு. வளமனை மகளிரும்.....

அச்சிரக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தரும் வளமனையில்

இளநிலாமுன்றிற்கண்ணே

யிருந்து. இளவெயிலே நுகரும்படி விரிந்தகதிரையுடைய

ஆதித்தமண்டிலம்

மிதுன வீதியிலே எழுந்து இயங்குதலானே

வெண்முகில் அரிதாகத்தோன்

றும் முன்பணிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ?

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பத்திற்கு

முதல்வராகலின். இளநிலா -

மாலேப்பொழுதினிலா; அன்றிச் சுகைநிலாவென

முன்றிற்கடையாக்கினுமமை

யும். நுகர்தல் - பயன்கோடல். ஏர்பு - எழுதலான்.

வெண்மழை - பனி

மாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

கரசு. ஆங்கதன்றியும்—(இ - ள்.) அந்த முன்பனிக்காலமன்றியும்,

கரசு - கட. ஒங்கிரும் பரப்பின்.....பனியரசியாண்டுள்ள

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால் வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டிம் சந்தனமும் வாசமும் கருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திரளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற் கரற்றென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடற்கட்புகுந்து காமவேளுடைய வில்வெற்றி நிகழாநின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்களீருகப்பொருந்திய பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் எவ்விடத்துள்ளன்?

ஒங்கிரு, இருபெயரொட்டி; பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத் திற்கு அடையாயிற்று. ஈட்டத்து-ஈட்டத்தோடு. இனி 'தொகு' என்பதனை இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க. உரைக்குமாறு:—

அகில்: ¹ அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகிலென்றுசொல்லப் பட்ட பலவகைத்தாய் தொகுதியும்.

² தொல்லாப்பியம், கிளவி. கு. இக். ³ தொல்லாப்பியம், கிளவி. கு. கூர்.

⁴ இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்த வழுக்காமையார், புலப்படவில்லை.

கசு.—உள ர் க ர ண் க ர னை த்.

துகில் : கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தம் -
நுண்ணிலில் சுண்ணம்.

வடகம் பஞ்ச இரட்டி பாடகம் கோங்கலர் கோபம்
சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல்

பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம் புங்கர்க்காழகம்
சில்லிகை தூரியம் பங்கம்.

தத்தியம் வண்ணடை கவற்றுமடி நூல்பாப்பு திருக்கு தேவாங்கு பொன்னெ
ழுத்து ருச்சரி தேவகிரி. காத்தூலம் இறஞ்சி வெண்பொத்தி செம்பொத்தி
பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய தொகுதியும்,

ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை
பச்சைவெட்டை அரி

சந்தனம் வேரச்சுக்கொடி யென்று சொல்லப்பட்ட
பலவகைத்தாயதொகுதியும்,

வாசம் : அம்பர் எச்சம் கத்தூரி சவாது சாந்து
குங்குமம் பணிநீர் புழுகு , தக்கோலம் நாகப்பு இலவங்கம்.
சாதிக்காய் வசுவாசி நிரியாசம் தைலமென்று
சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்,

கருப்பூரம் : மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு
இளமார்பு ஆநூர்க்

கால் கையொட்டிக்கால் மாரப்பற்று வராசான் குமடெறிவான் உருத்துருக்கு
வாறேசு ரூடன் சீனச்சூடெனென்று பெயர்கூறப்பட்ட பல வகைத்தாகிய
தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.

கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய பின்பனியென்பார் வேள் விஸ்விழாக்
காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைக்கூறினார்; காணும் பனியரசெனவியைக்க;
வேள்காணும் பங்குனியெனினுமையும். ² தொண்டியோர் - சோழகுலத்தோர்.

ககந - ஏ. கோதை மாதவி.....யாண்டுள்ள கொல்லென்று

(இ - ள்.) மாதவி கொடியெயிப்பக் காவும் கானமும்
மலரேந்தத் தென்

னவனுடைய பொதியிற்றென்றலோடே
அம்மன்னவனுடைய கூடனகரின் கட்

புகுந்து தாம் மகிழுந்துணைகளைத் தழுவுவிக்கும் இனிய
மரசன் எவ்விடத்துள்ளுருனென்று,
இளவேனிலென்னு

கோதைமாதவி - மாக்ஸ்போஸ பூக்கும் குருக்கத்தி. கானம் - நந்தனவனம்;
காபிமாம். தழுஉம் - தழுவுவிக்கும்.

ககஅ - கூ. உருவக் கொடியோர்.....படர்தீர் காலே

(இ - ள்.) கொடியுருவினோர் இங்ஙனமாகிய இன்பங்களைக்கருதி அவற்
றவற்று இன்பங்களை நுகர்தற்குவிரும்பித் தம்மைபுடைய பெரியகொழுநரோ
டிருந்து அப்பருவவரவை எண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தம்முருவிற் கோலக்கொடியோரென்றுமாம். இவர் புறவீதிமகளிராய்
முற்கூறிய கடைகழிமகளிர். இவர் ஆண்டிக்கூறிய காதலஞ்செல்வரோடிருந்து
பருவமெண்ணுகாலையென்க.

¹ இதனால், கீழ்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும் பட்டினம் பண்டைக்
காலத்திற் சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; சேரர்க்கு
உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு; புறநா. கள, ச. அ -
பார்க்க.

ந.அ.0 சிலப்பதிகாரம்

கஉ0 - உரு. கன்றம்

ராயமொடு.....உறுவெயிற் கடைநாள்

(இ - ள்.) கன்றுகண்மேவியபிழத்திராளோடே
அவற்றைக்காக்கும் களிற்

நினமும் கண்டுநடுங்கும்படி வெயில் நிலைபெற்ற
மலைசார்நாட்டுக் காடெங்கும்

தீப்பட்டுரியும்படி முழங்கும் அழலைமுட்டிக்
கோடைக்காற்றோடுவந்துபுகுந்து

கூடலைத்தானாண்ட வேனிலரசன் தனக்குப்புகவிடமாகிய
வேற்றுப்புலன்களிற்

சேறற்கு முயலாவின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளிலென்க.

கடைநாள் - பருவத்தின்கடைநாள்.

என்றுழிின்றவென்றார், கால்தொ

டங்கி மாலையளவும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின்.

ஒசனித்தல் - போதற்கு

ஒருப்பட்டு முயறல்; ¹“உடைதிரை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்
கின்ற வன்னம்”

என்றார் சிந்தாமணியினும். ²ஒரோர்தேயத்திற்கு

ஒரொருகாலம் மாறிக்கழ்த

லின் வேற்றுப்புலம்படரவென்றார்.

கஉசு - ஈக. வையமுஞ் சிவிகையும்.....மணம்

புணர்ந்து

(இ - ள்.) கூடாரப்பண்டியும் கடகத்தண்டும்
பல்லக்குமென்னும் இவ்வரி

சைகள்பெற்றதேயன்றி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமக்கு

உற்றதுணைவனாகிய

அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும்
கவரியும் அடைப்பையும்.

உடைவாளுமெடுக்கும்வரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப
அவை எக்காலத்தும்

மாறாதவாழ்வையுடைய மடந்தையர்
நாடோறும் புதியாரோடு மணம்புணர்ந்து,

புதியவரிதயமறிந்து புணர்தலருமையிற் புணர்ந்தென்று
அவ்வல்லபங்

கூறினார். இன்னும், புணர்ந்தெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்னர்
இன்பம் விளைத்

தற்கு ஊடனிகழ்ந்தமையுணர்க. உய்யானம் - அரசர்
விளையாடும் காவற்சோலை.

சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு. புதுமணம்புணர்தல் -
கரணவிசேடமுமாம்.

கந.உ - ந. செம்பொன்
வள்ளத்து.....மாந்தினர் மயங்கி

(இ. ள்.) அங்ஙனம்புணர்ந்த புணர்ச்சியானுண்டாய
வருத்தமகத்திச்

செருக்கு விளைத்தற்குச் சிலதியர் பொன்வள்ளத்தேந்திய
அழகிய இனிய கட் டேறலைப் பருகினராகிப் பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர்.

வண்டினம்.....வீதியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய காவியங்கண்ணார்
மதுமயக்கத்தான் இத்தழின் மறைகின்றவிழிகளைப்
பூவினித்தழின் மறைகின்ற தமதினமெனக்கருதிச் சேர்ந்த
பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற் கடியக்கருதியவர்
அவசத்தாற் கைசோர்தலின் அவைமொய்யாத இடங்களைக் கடிந்து முன்னர்ப்
புலவிக்காலத்தே இஸ்விதம்போலும் செவ்வாயின்மீதே இளமுத்துப்போலும்
எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு நெருக்கிய புலவிக்

¹ சேவகசிந்தாமணி, உகடுஉ.

² ஓரோர்தேய்த்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, “ஊன்
நலப்பொடித்தாங்கு” (சேவக. உகடுஉ) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

கசு.—உவர்காண்காலைத்.

நடிக

குறை நெஞ்சிற்கிடந்தது கூறக்கருதிய கட்டுரையை ¹
எண்வகைத்தானத் - தோடி நாவால் நவிஸப்பெறுது
குழறுதலாற் கேட்டோர்க்கு நகைவரத்தக்ககிள
வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீர்க்கீழரும்பை
நெகிழ்த்துப்பார்த்தாலொத்த
சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் செழித்த
கடையாற் செய்தபூசலும்,
கொலைசெய்த விற்போலும் புருவத்தின்கோடிகள்

உள்வளையத் திலகம்பொருந்
 திய சிறிய துதற்கணரும்பிய வியருமாகியவிலை தீருஞ்
 சவ்வி பார்த்துவருந்
 தும் மேம்பட்ட குடிப்பிறந்த செல்வரோடே
 வையத்தைக்காக்கும் அரசரும்.
 விரும்பப்படும்வீதியும்,

வரி - வரிப்பாட்டு. புல்லுதல் - இனமென்று
 புல்லுதல். என்னை?
¹ "ஒருத்தி, கணங்கொண் டவைமூசக் கையாற்றாள்
 பூண்ட, மணங்கமழ்
 கோதை பரிவுகொண் டோச்சி" எனவும், ² "ஒருத்தி,
 யிறந்த களியா னிதழ்
 மறைந்த கண்ணள், பறந்தவை மூசக் கடிவாள் கடியு, மிடந்
 தேற்றாள் சோர்ந்
 தனள் கை" எனவும் பிறருங்கூறினார். கட்டுரை -
 புலவிக்குறையெல்லாம்
 பொதிந்தவுரை. நாவொடு - நாவால். 'குதையில்'
 என்பாருமுளர். கிளவியும்,
 பூசலும் வியரும் தீருஞ்செவ்விபார்க்குஞ் செல்வரென்க.
 இவர் அரசனைக்
 காக்கும்களிர்.

ணேரு கடிமனை வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையாகிய வடுநீங்கும்
செங்கோற்சிறப்பினை

புடைய முடிசூடிய அரசரொடுங்குங் கடிமனை; அஃது
எத்தன்மையதாகிய கடிமனையென்னின், — சுடுமண் ஏறுத
யென்க.

மனை; அம்மனையிவ்வாழும் வாழ்க்கை

சுடுமண் - ஓடு. ஓடுங்குதல் - பிறாறியாமடைங்குதல்.
கடி - வரைவு;

மிகுதியுமாம். வாழ்க்கையைபுடைய
எண்ணெண்கலையோரென்க. இனி, வடு

நீங்கிய சிறப்பின்புடைமையாற் சுடுமண் ஏறப்படாத
முடியரசொடுங்குங்கடி

மனையெனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். ஈண்டு,
சுடுமணென்றது செங்

கலை. வடு - குடிக்குற்றம்; ஆவது ³ பதியிலாரிற்
குடிக்குற்றப்பட்டாரை

ஏழுசெங்கற்சுமத்தி ணர் சூழ்வித்துப் புறத்திடுதல்மரபு.

கசஅ - நடு.

வேத்தியல் பொதுவியல் ஆடலும்

(இ - ள்.) வேத்தியல்

பொதுவியலென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைக்
கூத்தின் தாளவறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காதமரபானே
ஆடுமாடலும்,

இவையிரண்டும் நகைத்திறச்சுவைப்பற்றிற்கிழும்
விதாடகக்கூத்து. இவற்

றை வகைக்கூத்துமென்ப; “பல்வகை யுருவமும்..... வகையெனப்
படுமே” என்றாகலின்.

¹ எண்வகைத்தான்ம் - தலை, மட்டை, நெஞ்சு, பல், இதழ், நா, மூக்கு, அண்ண
மென்பன; தொல். பிறப்பு. சூ. ௧ - பார்க்க.

² கவித்தொகை, கூஉ.

³ மணி. ௧௮: ௩௧ - ௩.

௩௮௨ சிலப்பதிகாரம்

கரு. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய

வரிக்கூத்துக்களும்,

அவையாவன:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி,
கிளர்வரி, தேர்ச்சி

வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவிலை; என்னை?
“கண்கூடு காண்

வரி.....எண்வகை நெறித்தே”

என்றாகலின். இனி, இவ்வரி

பென்பதனை, நிலனும் தொழிலும் தோன்ற நடிக்கும்

வினோதக்கடத்தென்பாரு

முளர்; என்னை? “வரியெனப் படுவது.....
.....வழங்கல்” என்ற

ராகலின். இவற்றின்பகுதி விரிப்பிற் பெருகும்;
வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,
அவை, கொட்டிம் அசையும் தூக்கும்

அளவுமெனவிவை; என்னை?

“கொட்டிமசையும்.....பாணி யாகும்”
என்றராகலின். அவற்

றுள், கொட்டென்பது அரைமாத்திரை, வடிவு க;
அசையென்பது ஒருமாத்

திரை, வடிவு எ; தூக்கென்பது இரண்டுமாத்திரை, வடிவு
உ; அளவென்பது

மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ; என்னை? “ககரங்
கொட்டே.....ஆய்தம்”

என்றராகலின். இனி இவற்றின்றொழில்
:--கொட்டாவது அமுக்குதல்;

அசையாவது தாக்கியெழுதல்; தாக்காவது
தாக்கித்தாக்குதல்; அளவாவது தாக்கினவோசை நேரே
கொள்க.

மூன்றுமாத்திரைபெறுமளவும் வருதலெனக்

தூக்கும்—(இ - ள்.) தூக்குக்களும்,

அவையாவன :—இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத் தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்தூக்கு, சிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றதூக்கு, நெடுந்தூக் கெளப்பபட்ட எழுதுக்குக்களும்; என்னை? “ஒருகீர் செந்தூக்கு..... .. என்பன மூர் புலவர்” என்றாராகலின்.

கருக. கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து—

(இ - ள்.) முற்கூறிய ஆடனமுதலியவற்றோடுநிகழியிசைக்கும் நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,

நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிகளாவன :—மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையென்பன; என்னை? “மத்தளம் தண்ணுமை யிடக்கை சல்லிகையென, வைத்த நான்கு முத்தமக் கருவி” என்றாராகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கருஉ - ஈ. நால்வகை மரபின்.....தலைக்கோ லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம், பிழையாமலுணர்ந்து நால்வகைப்பட்ட மரபினை யுடைய அவினயநிலத்தினும் எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் சென்றெய்தும்படி கோப்புக்களவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய ¹ தலைக்கோற்பட்ட மெய்திய அரிவையும்,

¹ சிலப்பதிகாரம், க: ௧௧௧.

‘கசு.—ஊ ர் கா ண் கா தை.

௩௮௩

அவற்றுள், அவினயநிலம் நான்காவன :—நிற்றலும்,

இயங்கலும், இருத்த

லும், கிடத்தலுமென்பன ; என்னை? “நிற்ற
வியங்கல்.....

அவினயக் களனே” என்றாராகலின். எழுவகைநிலமாவன

:--ச ரி க ம ப த நி

என்னுமெழுவகைப்பட்ட எழுத்தடியாகப்பிறக்கும்

குரன்முதலாகிய ஏழும்.

கருநு. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையும்—

(இ - ள்.)

வாரப்பாட்டினைப்பாடும். தோரியமடந்தையும்,

இவள் ஆடிமுதிர்ந்தபின்பு பாடன்மகளாய்; ஆ

டன்மகளிர்காலுக்கு ஒத்

தறுத்துப்பாடுங்கால் இடத்துண்ண்சேர்ந்தியலுமவள் ;

என்னை? “இந்நெறி

வகையால்.....மரபிற் றோரிய மகளே”, * “தலைக்கோ

லரிவை.....

.....தோரிய மகளே” என்பனவற்றுன்னறிக. வாரமாவது

- பற்று. அஃது

இருவகைப்படும்; ஒரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென.

அவை தாளத்து ஒரு

மாத்திரையும், இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று

வருமெனக்கொள்க.

கருசு. தலைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது
ஒள்கம். இவர் கூட்டக்
கூத்தியர். இவையெல்லாம் முன்னம் அரங்கேற்றுகூத்தை
முதலியவற்றுள்
விரித்துக்கூறினவாதலின், ஈண்டும் விரித்துக்கூறுதல்
'கூறியது கூறல்' என்
லுங்குற்றமாடுமெனின், ஒக்கும்; ஆண்டுக்கூறிய அடிகளே
ஈண்டும் கூறுதலா
னும், இக்காதை ஒன்றையுமே கற்றுணர்வார்க்குப்
ஈண்டும் விரித்துரைக்கப்பட்டன.

புலப்படவேண்டுதலானும்

கருள - கூ. நால்வேறு வகையின்.....

முறைமையின் வழா

(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான
நால்வேறுவகையோடுங்
கூடி யாவரும் விரும்பத்தகும் முறைமையினால்
ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்
கழஞ்சீறாக நூலோறும்பெறும் முறைமையினின்றும்
வழுவாத,

என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல் அழகென்னுமிவற்றாற்றென்ற சீரின்வழித்
தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தென்கழஞ்சீறாக நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை;
¹ "ஒப்ப வொன்றாதி யாக வாயிரத்தோரெட்டிருச், செப்பி" என்றார்பிறரும்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭ - பார்க்க; "ஒன்று முதலாக வோரெட்டிருத்த,
வாயிரங் காறுமாத்த பரிசுத்து...ஏரின் மகளிர்" (பெருங்.க. கடு. அட - இ.)

(பி - ம்) * "தலைக்கோ லரிவை தாளத்தொடு பொருந்த, மலைத்தரு பாடல்
மாடல் மிக்கோ, மெய்ப்படு கோதைத் தோரிய மகனே"

ந அச் சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

ககூ - சுஎ. ¹ தாக்கணங்
கனையார்.....இருபெரு வீதியும்
(இ - ள்.) தீண்டவருத்தும் அணங்குபோல்வாருடைய
கண்ணாகிய வலையி
உகப்பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது
அறிவுமுதலியனகெடத் தவத்

தோராயினும் நல்ல அவிழ்ந்தமலர்தோறுஞ்சென்று
அவற்றின்றேனைப்பருகிப்

பின்பாராதுசெல்லும் வண்டுபோல ஒருவழித்தங்காது
புதுவோர்ப்புணர்ந்து

செல்லும் காமுகராயினும் காமவின்பத்திற்குப்புதியோராய்
முன்புநுகர்ந்தறி

யாத பேதையோராயினும் நாடோறும்
புணர்ச்சிமயக்கத்தோடுகூடிய இனிய

துயிலோடே தங்குவிக்கப்படும் பண்களையும் அவற்றின்
திறங்களையும்பழித்த

இனியசொல்லையுடைய அழபத்துநான்கென்றுதொகுத்த
கலைகளேவல்லோரா

கிய பதியிலாருடைய இருவகைப்பட்டவீதிகளும்,

அணங்கு - தெய்வமகள். ஆங்கு,
அசையுமாம். நகை, ஆகுபெயராகிய

இடக்கர்; அன்றி அவர் காமக்குறிப்புநிகழ்நகைக்கும்
நகையுமாம். பண் நான்

காவன:—பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்பன.
அவற்றின்திறங்களா

வன:—பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி; அருகு - சீர்கோடிகம்;
பெருகு - நாகராகம்.

குறிஞ்சிக்குப் புறம் - செந்து; அருகு - மண்டிணம்; பெருகு
- அரி. மருதத்திற்

குப் புறம் - ஆகரி; அருகு - சாயவேளாகொல்லி; பெருகு -
கின்னரம். செவ்

வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி ; அருகு - சீராகம் ; பெருகு -
சந்தி. பிறவும் வந்த
வழிக் கண்டுகொள்க.

இருபெருவீதியாவன :—சிறுதனம் பெருந்தனம்.

இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி
அங்காடிவீதிகூறுவார்,

கம்மிடார்முதலாயினார் பண்ணிவிற்பன கூறுகின்றார் :—

ககஅ. வையமும்—(இ - ள்.)

கொல்லாப்பண்டியும்,

பாண்டிலும்—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,
மணித்தோர்க் கொடுஞ்சியும்—(இ-ள்.)

அழகிய தேர்மொட்டும்

ககக. மெய்ப்புகு கவசமும்—

(இ - ள்.) மெய்ப்புகுதற்கிடமாகிய கவசமும்,

வீழ்மணித் தோட்டியும்—

(இ - ள்.) விரும்பப்படும் மணிகளழுத்தின

அங்குசங்களும்,

கள(1). அதள்புனை யரணமும்—(இ - ள்.)

தோற்கைத்தளமும்,

அரியா யோகமும்—

(இ - ள்.) கருவிவிலக்காகப் புனைந்த

அரைப்பட்டிகையும்,

அரிதல்செய்யாத யோகமென்க; வியாதிகளைக்கெடுக்கும் மருந்தென்ற
மாம்.

¹ தாக்கணங்கு. குறள், க0அஉ

கசு.—ஊ ர் க ண் க ர ஐ த்.

நஅரு

களக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.)

கட்டுக்குழியமும்,

வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும்

வெள்ளிய சாமரமும்,

களஉ. ஏனப் படமும்—(இ -

ள்.) பன்றிமுகக்கடகும்,

கிடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோற்கடகும்,

களங். கானப் படமும்—(இ - ள்.)

கான் மாகியகட்கும், . . . கான் த்துள்ளன வெல்லாம்
எழுதுதலிற்கான் மாயிற்று.

காமூன்று கழிகையும்—(இ - ள்.)

குத்துக்கோல்களும்;

கஎசு. செம்பிற் செய்நவும்—(இ - ள்.)

செம்பாற்செய்தனவும், கஞ்சத்

தொழிலவும்—(இ - ள்.) கஞ்சத்தாற்செய்தனவும்,

கஎடு. வம்பின் முடிநவும்—(இ - ள்.) புதுமையாக
முடிவனவும், என்றது,

அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன; வம்பு - கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.)

மாலையின்வர்க்கமாகப் புனைவனவும்,

என்றது தூக்குவர்க்கம்; கிடையான்
மாலையிசேடங்களாகப் புனைந்துவிற்
பனவும் பூமாலையர்க்கமுமென்ப.

கஎசு. வேதினத் துப்பவும்—

(இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாகிய கருவிகளும்;

துப்பு - கருவி.

கோடுகடை தொழிலவும்—

(இ - ள்.) ஆணைக்கோடுமுதலியவற்றைக்கடையும்

தொழிற்குரிய கருவிகளும்,

களெ. புகையவும்—(இ - ள்.)

அகிற்புகைக்குறுப்பாயுள்ளனவும்,

அவை “நேர்கட்டி செந்தேன.....ஆறு”
என்பன.

சாந்தவும்—

(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்துக்கு உறுப்பாயுள்ளனவும்;
மெய்ச்சாந்துறுப்புமாம்.

பூவிற் புனைவும்—

(இ - ள்.) பூவாற்புணையப்படும், மாலைவிசேடங்களாயுள்ளனவும்,

களெ - க. வகைதெரி வறியா.....அங்காடி வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட வகைகள் இன்னதற்கு இவையெனத் தெரி
தற்கரிய இவ்வளவுகள் தலையங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப்
படும் செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாக்கறி; இரத்தினக்கடையும் பொற்
கடையுங்கூறுவார்.

கஅ0 - அந். காக பாதமும்.....நலங்கேழொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிர்த்தித்திக் குற்றமும் குணமுங்கூறுவார்.

(இ - ள்.) நூலோராத் குன்றுதலையுடையவென்று வரைந்துசொல்லப் பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும் ஏகையு மென்னும் இக்குற்றங்கள்நான்கும். நீங்கிக் குன்றுவாகிய குணங்களைந்தையும் வருணநான்கினிறங்களையும் இந்திர சாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச் சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவன:—¹ சரைமலம் கீற்று சப்படி பிளத்தல் துளை கரி. விந்து காகபாதம் இருத்து கோடியில்லன் கோடிமுரிந்தன தாரைமழுங்கலெனவிலை; ¹ “சரைமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, துளைகரி விந்து காக பாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரித, ருரை மழுங்க றன்னே, மராதும் வயிரத் திழிபென மொழிப” என்றராகலின். இனிக் குணங்களைந் தாவன: எட்டுப்பலகையும், ஆறுகோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தராசமு மெனவிலை; ¹ “பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிகைய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்துங் குணமென் றறைந்தனர். புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே” என்றார். நால்வகைவருணத் தொளியாவன: ¹ “அந்தணன் வெள்ளை யரசன் சிவப்பு, வந்த வசியன் பச்சை சூத்திர, னந்தமில் கருமையென் றறைந்தனர் புலவர்.” இனி மிக்ககுற்றங்கள் நான்கின் பயனாவன: “காக பாத நாகம் கொல்லும்.” “மலம்பிரி யாதது நில்லந்தரு கிளைகெடும்” “விந்து சிந்தை யிற் சந்தா பந்தரும்” “கீற்று

வரலீனை யேற்றவர் மாய் வர்” எனவரும். இனி வருணநான்கி
ன்பயனாவன :—“மறையோ ரணியின் மறையோ ராகிப்,
பிறவி யேழும் பிறந்துவாழ் குவரே” “மன்னவ ரணியின்
மன்னவர் சூழ, விரிநில வேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும்” “வணிக
ரணியின் மணிபொன் மலிந்து, தணிவற வடைந்து
தரணியில் வாழ்வார்” “சூத்திர ரணியிற் றேகையர்
கனகநெல், வாய்ப்ப மன்னி மகிழ்ந்துவாழ் குவரே” எனவரும்
ஏகை - இரேகை. இயல் பெனவே பலகை எட்டென்பதூஉம்,
கோடி ஆறென்பதூஉம் பெறுதும். குன்ற
வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடையவெனக்
குற்றநான்கிற்கு.

மேற்றுக. நழைநன்கோடி - இருபெயரொட்டாய் மிகவும் கூர்த்தகோடி
யென்பதாயிற்று. ஒளியவெனவே குறிப்பெச்சமாய் வலனென்பாயிற்று.

முன்னர் வலனென்பாகிய வயிரச்சாதிகூறி, இனி அவன் * வயிற்றிற்பித்
தத்தைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன் நகைத்தலானுமிழ், அஃது இமவான்முதலிய
பன்மலைகளினும் ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோற்காரமென்று பெயர்பெற்ற மரக
தச்சாதிகூறுவார்.

கஅச - ஓ. ஏகையு மாலைபும்.....கதிரொளியகும்

(இ - ள்.) ஏகையும் மாலைபுமென்னும் குற்றங்களை இருளென்னும் குற்றத்
தோடேரீக்கின பசுமைநிறைந்த மெய்யையுடைய பசிய கதிரொளிபரந்த
மரகதச் சாதியும்,

திருவால். உடு. கஅ.

(பி - ம்) * ‘வயிற்றிற்புறத்தைக்’

கசு.—ஊர் காண் காலை த.

ந.அ.௭

இதற்குக்குற்றமெட்டுள; அவை:—¹ கருகல் வெள்ளை
கல் மணல் * கீற்று

பொரிவு தராசம் இறுகுதலெனவிலை; என்னை? ‘
‘கருகுதல் வெள்ளை கண்

மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுஞ்தன் மரகதத்,
தெண்ணிய குற்ற மிலை

யென மொழிப” என்றாராகலின். இவற்றுள், மிக்க
குற்றமுடையன இம்

மூன்றுமென்றாரென்க. ஏகை - இரேகை=கீற்று; .மரலை
- தார்; இருள் -

கருகுதல். பாசார் மேணிப் பசுங்கதி ரொளியென்ற
மிகையானே குணங்களும்

எட்டென்பதேபெறுதும்; “நெய்த்தல்கிளி மயிற்கழுத்
தொத்தல்பைம் பயிரிற்,

பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், † பத்தி பாய்தல்
பொன்வண் டின்

வயி, நெுத்துத் தெளிதலொ டெட்டுக் குணமே”
என்றாராகலினெனக்கொள்க.

க.அ.௭ - ௭.

பதுமமு நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்

(இ - ள்.) நூல்களில்விதித்த முறையிற் பிழையாவாய்

விளங்கிய பதும

மும் நீலமும் விர்தமும் படிதமுமென்னும்
நால்வகைச்சாதி மாணிக்க
வருக்கமும்,

விதமுறைபிழையாவெனவே பிறப்பிடமும், வருணமும், பெயரும், குண
மும், குற்றமும், சிறமும், விலையும், பத்தியுமென்னுமினவையும் பிறவுமடங்
கின; என்னை? “மாணிக் கத்தியல் வசுக்குங் காலேச்,
சமனொளி சூழ்ந்த

வொருநான் கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின் றவிப்
பெயரும், பன்னிரு குண

மும் பதினறு குற்றமு, மிருபத் தெண்வகை யிலங்கிய
சிறமு, மருவிய விலையும்

பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந்
தோரே” என்றாராகலின்.

இவற்றுள், பதுமம் - பதுமராகம்; சாதாரங்கமென்பதுமது.
நீலம் - நீலகந்தி;

சௌகந்தியென்பதுமது. விர்தம் - குருவிர்தம்;
இரத்தவிந்துவென்பதுமது.

படிதம் - கோவாங்கு; என்னை? “வன்னியிற் கிடக்கும் வருணநாத் பெயரு,
முன்னிய சாதாரங்க மொளிர்குரு விர்தஞ், சௌகந்தி கோவாங்கு தாலு
கும்மே” எ-ம், “தாமரை கழநீர் சாதகப் புட்கண், கோப மின்மினி
கொடுக்கநிர் விளக்கு, மாதூனப் பூவிதை வன்னியீ ரைந்து, மோதுசா தாரங்க
வொளியா கும்மே” எ - ம், “திகை முலோத்திராஞ் செம்பருத் திப்பூக், கவிர்
மலர் சூன்றி முயலுதி ரம்மே, சிந்துரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டி, மென்
னிய குருவிர்த மன்னிய நிறமே” எ - ம், “கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொய்ய்
மலர்ப் பலாசு, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை, யிலவத் தளர்களென்றது
குணமுஞ், சௌகந் திக்குச் சாற்றிய நிறமே” எனவும், “கோவைநற் செங்கல்

¹ திருவால. உரு: உ.0, உக - ஆம் பாடல்கள் பார்த்து.

² திருவால. உரு: உக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

³ “சாதகப் புட்கண் டாமரை கழுநீர்; கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் வீளக்கு, வன்னி மாதுளம் பூவிறை பென்னப், பன்னுசா தரங்க வொளிக்ஞனம் பத்துஞ், செம்பஞ் சரத்தந் திவச முலோத்திர, முயலின் சோரி சிந்தரங் குன்றி, கவிரவ ரென்னக் கவர்நிற மெட்டாங், குருவீந் தத்திற் குறித்தன நிறமு, மசோக பல்லவ மலரிசெம் புஞ்சு, கோசிலக் கண்ணீ விலவலர் செம்பெனத், தருசென கத்தி தன்னிற மாறஞ், செங்கல் குராமலர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் றோவாங்கு நிறமும், இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார் கலிவாடத்தினும்.
(பி - ம்.) * ‘காந்த’ + ‘வத்தி’

ந அ அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

குராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்குங் கோவாங்கு
நிறனே” எனவும் சொன்

னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் உரைபெருகும்;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கஅஅ. பூச வருவிற் பொலந்தெளித்
தனையவும்;— (இ - ள்.) பூசத்தினது

உருவினையுடைய பொன்னை மாசறத் தெளிய
வைத்தாலொத்த புருடாகவருக்கமும்,

கஅக. தீதறு கதிரொளித்
தெண்மட் டிருவவும்;—

(இ - ள்.) குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத்
தேன்துளியெனச் சொல்ப
பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

ககூ0. இருடெளித் தனையவும்—(இ - ள்.)

இருளைத் தெளியவைத்தா

ஸனைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச் சாதிகாங்கும், குணம் பதினென்றும், குற்றம் எட்டிமெனக்
கொள்க; என்னை? “நிலத் தியஸ்பு நிறுக்குங் காலை, நால்வகை வருணமு
நண்ணுமா காழும், குணம்பதி னென்றுங் குறையிரு நான்கு, மணிவோர்

செயலு மறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்; “வெள்ளை

சிவப்புப் பச்சை கருமை

யென், நெண்ணிய நாற்குலத் தில்ங்கிய நிறமே”,

“கோகுலக் கழுத்துக் குவளை

சுரும்ப, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு,..... காயா

நெய்தல் கனத்தல்

பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினென் றுமே” என்பன.

வழிக் கண்டுகொள்க.

இனிக்குற்றம் வந்த

இருவே றுருவவும்—(இ - ள்.) மஞ்சளும் சிவப்பும்

நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

கலந்தாலொத்த

ககக - ௨.

ஒருமை.....மணிகளும்

(இ - ள்.) ஒருமுதலிற்குன்றி வேறுபட்ட

ஐந்தாவனப்பிளையுடைய

மாணிக்கம் புருடராகம் நீலம் கோமேதகம்

வயிரேரியமென்னும் ஒளிவிடுமணி

களும்,

இவை ஒருவயிற் பல்பிறப்பு.

ககந - சு. காற்றினு மண்ணினும்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாய்த் தோற்
றிய மிக்ககுற்றங்கள் ஒருதகங்களாயும் இல்லையாதலாலே தெளிந்த ஒளியையுடை
யனவும் * வெள்ளி அங்காரகன்போல வெண்ணீர்மை செந்நீர்மையையுடைய
வாய் உருண்டனவுமான முத்தவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலையென்பன மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும்
குற்றங்கள்பலவுளவாயினுமென்க. சந்திரகுரு - வெள்ளி; வெள்ளி, அங்காரக
னென்பன மிக்க குணமுடையன; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.
வட்டம் - † கவிவட்டம்.

2 திருவால். உடு: கக - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பி - ம்.) * 'சந்திரன் வெள்ளி' † 'தவிவட்டம்'

கசு.—உ ள ர் க ர ண் க ர னை த.

ந அ ரு க

ககௌ - அ.

கருப்பத் துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்

(இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவும்

கல்லிடுக்கிற்புக்கு முடங்குபட்ட

னவும் திருக்குமுறுக்குண்டெழுந்தனவுமென்னும்
இக்குற்றங்கணீங்கிய செம் மைமிக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த
கொடிப்பவளவருக்கமும்,

இவை மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும்
குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.
இனிக் குணமிக்குக் குற்றங்கணீங்கியன, நிறமும்
உருட்சியும் ¹ சிந்தாரமும்
நச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கனியும்
தாதுவழுதுணம்பழமும் போல்வன வெ
னக்கொள்க.

ககக - ௨௦௦. வகைதெரி.....வீதியும்

(இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின்
பிறப்புமுதல் சிறப்பீறு
கிய வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற்
சிறப்புப்பெற்றோங்குப் பகை வரால் தெறுதற்றொழிலை
எக்காலத்தும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக்
கடைத்தெருவும்,

பகைவர்தெறுதலைக் கனவிவாநீனந்தறியாதவெனவுமாம்.

உக - ௨௦௪. சாதருபங்

கிளிச்சிறை.....வீதியும்

(இ - ள்.) சாதருபமும் கிளிச்சிறையும் சூடகமும் சாம்பூரதமுமென்னும்

நரல்வகைச்சாதிப் பெயர்பெற்றோங்கிய கோட்பாட்டையுடைய பொற்பேதத்
தைப் பகுத்தறியும் பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயு
றுந்துன்பமொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன்
னுள்ளதெனவிளக்கக் கொழு. கள் வயின்றோறுமெடுக்கும்
நன்மைபொருந்திய பொற்கடைகளும்,

ஒழித்து, ஒழிப்ப. ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

உரு - எ. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை வீதியும்

(இ - எ.) தண்ணிய பருத்தினூலினும் ¹ எலிமயிரினும் பட்டுநூலி
னும் தத்தம் பகுதிகளால் நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய தகில் வருக்கங்களில்
ஒவ்வொன்றை நூறுகத் தெரிந்தடுக்கப்பட்ட அடுக்குப் பலநூறுகிய மழிப்
புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடைவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்தத்தலின், 'நறுமடி' என்றார்.

உரு - கக. நிறைக்கோற் றுலாத்தார்.....கூலவீதியும்

(இ - எ.) நிறுக்கும் துளக்கோலையுடையராய் மறிக்கும் பறையையுடை
யராய் அளக்கும் மரக்காலையுடையராய்த் தரகுசெய்வார் நின்றழிநில்லாது
என்கணும் தடுமாறும்படி எக்காலமும் பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும்
நிறுக்கும் வேறு பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூலங்களுங்குவித்த
கூலக்கடைத்தெருவும்,

¹ திருவால். உரு: உரு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

² சேவகசித்தாமணி, உரு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பறைக்கப்பராரை - பராரைக்கப்பறையென்க.
என்றது பரிய அரையை

யும் இரும்பால் வாய்மட்டாகக்கட்டின கண்ணுமுமுடைய
பறையென்றபடி.

அம்பணம் - தாகரளக்குமரக்கால்.
காலமன்றியுமென்றற்கு இரவும் பகலும்

மெனவுமாம். கருமை - பெருமை. இதனை
மூடைக்கேற்றுக; கறிக்கேற்றினு

மமையும்; மூடை - பொதி. ஒடி, எண்ணெயிவாய்ப்
பின்னும் சிலபண்டங்

களிஞெழிபை உணர்த்திவின்றது. கூலம் -
சுரெண்வகைத்து; என்னை?

“நெல்லுப் புல்லு வரகு...
.....இராகியெண் கூலம்” எனவும், “என்றாக்

கொள்ளுப் பயறுமூந் தவரை, கடலை துவரை மொச்சை
பென்றங், குடனிறை

முதிரைக் கூலத் துணவே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு
தெரிந்த.....கொடிமதிற் புறத்தென்.

(இ - ள்.) குலம் நான்காகப்பகுத்தவகையால்
தெரிந்த அந்தணர் அரசர்

வணிகர் வேளாளரெனச் சொல்லப்பட்டாரிருக்கும்
நான்காய்வேறுபட்ட தெருக்

கனம் முச்சந்தியும் நாற்சந்தியும் கோயிலங்காடியும்
பலிபெறும் மன்றிடங்களும்

கவர்க்கு நெறிகளும் தேர்வீதிகளுமாகிய இவ்விடங்களில்
ஞாயிறு விசம்பிண்டு

வாக நின்று முறுகி ஒழிதலின் அதனுடைய
வெங்கதீர்கள் துழையப்படாத

புதிய கொடியும் படாகையுமென்னும்
இவற்றின்பந்தாநிழலிலேதிரிந்து காவல

னது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்துதலாலே
மறந்து போந்தானென்க.

பொருந்துழியறிதலை

கவலை - முடுக்குவழிகள்.

திருகிய வென்றார். அகநி -

கதிர் மேடவிதிவின் கீங்குதலின் விசம்பகடு
நடு திருகுதல் - முறுகுதல்; ¹ “தெறுகதிர்

ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலின்” என்றார் பிறரும். கொடி
- சிறுகொடி. படா

கை - பெருங்கொடி.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்தமண்டிலம் துயிலெடுப்ப இயம்பச்
சென்று ஏத்திச்.

சிறுமையுற்றேனென்றலும், கவுந்தியடிகள்,
அனையபுமல்லை; பெற்றனை

யன்றே; வருந்தாதேகிப் போதிங்கென்றலும் மருங்கிற்போகி அயிராதபுக்கு

மகிழ்தரு வீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும் பயங்கெழுவீதியும் நலங்கி
ளர்வீதியும் அதுவைவீதியும் கூலவீதியும் நால்வேறுதெருவும் அந்தியும் சதுக்க
மும் ஆவணவீதியும் மன்றமும் கவலையும் மறுஞ்மாகிய இவ்விடங்களில்
பந்தர்நீழலிற்றிரிந்த காவலணாரைக் கோவலன்கண்டு மகிழ்வெய்திப் பெயர்ந்
தானென வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டிலம்.

¹ அந்நான்று, அக.

பதினேந்தாவது அடைக்கலக்காதை.

¹ நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி

² கடம்பூண் நெட்டுங் கெளரியர்

பெருஞ்சீர்க்

கோலின் செம்மையுங் குடையின்

றண்மையும்

வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய

கொள்கைப்

நீ. ³ பதியெழு வறியாப் பண்புமேம் பட்ட

மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டாங்

* கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து

திதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு

க(1). மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித்

தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து

⁵ நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை

மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்

மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு

க(2). குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற்

படிந்து

தமர்முதற்

பெயர்வோன் ரூழ்பொழி லாங்கண்

வகுந்துசெல் வருத்தத்து வான்றுயர் நீங்கக்

கவுந்தி யிடவயிற் புகுந்தோன் றன்னைக்

கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

உ. கடம்பூண்டு - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியர் - பாண்டியர்.
 சு ஆற்கு - அப்பொழுதே. (ச) விளங்கிய (சு) மூதூர்.
 கசு. முனிவன் - அகத்தியன்.

¹ "நிலந்தருதிருவினெடியோன்" (மதுரை. எகக); "நிலந்தரு திருவிந்லாண்டியன்" (தொல். பாயிரம்.)

² கடம்பூண்டி: மணி. க: எம்.

³ "பதிவெழுலறியாப்பழங்குடி" சிலப். க: கடு; மலைபடு. சஎசு.

⁴ சிலப். கக: ககடு - சு; சு: கடு: ககடு-சு.

⁵ "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம்.

நகூஉ

சிலப்பதிகாரம்

உரு. ¹ நாவ லந்தணன் றுனவின்
 றுரைப்போன்

வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சீ ரெய்திய
 மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை

பால்வாய்க் குழவி பயந்தன னெடுத்து

* வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்

உரு. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு

நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று

தாமின் புறூஉந் தகைமொழி கேட்டாங்

² கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட

³ லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னாட்

நா. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகலி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த

விந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா

னுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது
 கூடு. துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென
 விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த

உ௦. நவின் றுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லுகை.

உ௧. வாலாமை - தூய்மையின்மை.

உரு.

முதுகணிகையராவார்-பாட்டிமார், தாய்மார்.

உக - கூ௦. எங்கோனென்றது, கோவலன்
 மரபினுள்ளானொருவனை;

புண்ணியதானம் முன்பு செய்து ஒழுகினதைலால்.

கூக. நண்ணுவழியின்றி -

கரையைக் கிட்டுமிடமின்றி.

(உஅ) கடலின் இடையிருள்யாமத்துக் (கூக) கரைகாணாது சிலநாள்
 நீந்திச்செல்ல.

கூஉ. இந்திரனேவலால் இத்தீலிலுள்ளாரை அசுரர் வாதியுமற் காத்த
 இங்கு வாழ்வேன்.

கூச. நீ முன்புசெய்த தர்னங்களால் வந்தபுண்ணியம் உன்னைவிடாது;
 உறுதி யொழியாது, முற்று.

கூரு. ஒழிகவென் ட்சொல்லி.

1 "தாவலத்தணரருமறைப்பொருளை" பரி. க, உ.

2 மணி. எ. கூ - இ; கூ உக. கஅக - உ; கூ உக; கச-கக.

3 உடைகலப்படல்: மணி. கக; உ௦; கூ கஅ. கச.

(பி - ம.) * 'வாலாமைதானிங்கிய'

கரு—அடைக்கலக்காதை.

நகந

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென
வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்

மணிமே கலையென வாழ்த்தியுந்நூன்று

சு0. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு

செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய

நூன நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
முனங் கொள்ளுந் தகைமையின்

வருவோன்

2 றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி

சுரு. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்

* பாசுகழிந் தியாங்கனும் பறைபட வளும்

வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள

வொய்பெனத் தெழித்தாந் குயர்பிறப் பாளைக்
கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

ரு. * பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் பங்கி

* மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்
பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்

கடக்கனி றடக்கிய கருணை ம்றவ

பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக

ரு. வெள்ளிய மனையோ ளினைந்துபின் செல்ல

வடதிசைப் பெயரு மாமறை யான்

நள. எங்குல தெய்வமென்றான்; அவ்வுதவிபற்றி. என - என்று கோவ
லன்கூற.

சக. பொழிய - பொழியாநிற்க.

(சக) வருவோனாகிய (சரு) மறையோனை.

சக. பாசு - பாகர்.

சஅ. ஓய்பென - விரைய. தெழித்த - உரப்பி.

நூ. பொய்பொருந்த கை - பொய்பொருந்தின துதிக்கை. கோட்டட்டங்கி-
கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

நூ. கருணைமறவ - கிருபாவீரனே.

நூ. பின்னையகுலம் - * கீரிக்குட்டி. பெரும்பிறிதாளை - மரிக்கை.

நூ. எள்ளியமணையோள் - அவனுள் இகழப்பட்ட மனையாள்.

¹ சச - நூ. மு. மணி. சச; கர - கச; தாவடி. சச.

² மணி. ச: சக. ³ மலைபடு. கரள. ⁴ கீலக. கயிகயி.

⁵ குட்டியென்னும் இளமைப்பெயர் கீரிக்குழந்தைன்பர், மயில்தாள்; தன்.

கு. கயிள.

நூ.

நக்சு

சிலப்பதிகாரம்

கடவ தன்னுநின் ¹ கைத்தூண்

வாழ்க்கை

வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு
கடனறி-மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்

கூ. பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி

வாணிகர்

மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் கழிபலங் கொண்மி னேவெனு
மருமறை * யாட்டியை யணுகக் கூஉ

யாதுநீ யுற்ற விடீர் தென்னென

கூடு மாதர்தா னுற்ற வான்துயர் செப்பி
யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
கைப்பொரு டந்தென்-கடுந்துயர்

களைகென

வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே

னெஞ்சுறு துயர் + நீங்குக வென்றங்

எ0. கோத்துடை யந்தண் ருரைநூற்
கிடக்கையிற்

மீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்

தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்

நிஎ. நின்கைத்துண் வாழ்க்கை - நின் ஒழுக்கத்தினால் நான் உண்டு வாழும்
வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உண்டுவாழ்தல் கடவதன்மென்றுமாம்.

நிஅ. வடமொழி வாசகமாவது ஒருகிரந்தம்; அது,

“அபரீக்ஷயநகர்த்த

வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத் பவதி ஸந்தாபம்
யதா” என்பது.

பராவ்மணீ நகுலம்

ருக. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

கூஉ. கருமக் கழிபலங் கொண்மின் - இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக் கழிக்கும் புண்ணியஞ்செய்து கொண்மின்; என்றது, காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்த பலமென்றவாறு; அஃதாவது, தான்கொன்ற கொலைத்தொழினீங்கப் போன கணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும் பொருளளிக்குங் காரிய மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

கூரு. (பா) கூவி - அழைத்த.

கூசு. நீயுற்ற இடர்யாதென; நானு என்னென - இவ்வேடு என்னென்று சொல்ல.

எடு. நூற்கிடக்கை - வேதவிதி.

எக. தீத்திறம் - கொலைத்திறம்.

1 "கைத்தூண்க" மணி. கூசு; கூ.

(பி - ம) * 'ஆட்டியையழைத்தனன் கூஉ, யாதுநீயுற்றனை யிடரீங்கென்னென'

† 'நீங்குகென்றான் கொத்துடையத்தனனுரை'

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

கூரு

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி

யொல்காச் செல்வத் துறுபொருள்
கொடுத்து

எரு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ

பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள்

கணவற்கு வறியோ னொருவ

¹ னறியாக் கரிபொய்த்

தறைந் துணும் பூதத்துக்

கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும்

அ0. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு

கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி

யென்னுயிர் கொண்டங் கிவனுயிர் தாவென

நன்னெடும் ² பூத நல்கா தாகி

நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு

அ0. பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை

யொழிகநின் கருத்தென வுயிர்முன் புடைப்ப

வழிதரு * முள்ளத் தவளொடும் போந்தவன்

† சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு கிளைக்கும்

பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்

க0. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம

³ விம்மைச் † செய்தன யானறி நல்வினை

யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எசு. செல்வத்துறுபொருள்-செல்வத்திலேயுற்றபொருள்; செல்வத்தாலே
புற்றவென்றுமாம்.

எடு. செல்லாச்செல்வ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. படிற்றுரை - பொய்ப்பழி. எள. வறியோன் - அறிவில்லான்.

எசு. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அடு. இழக்கும் - நழுவும்.

அசு. உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அசு. கிளைஞரின் - கிளைஞரைப்போல.

கூ0. இல்லோர் - வறியோர். செம்மல் - தலைவன். இல்லோர்செம்மலென
பதற்கு இல்லறத்தார் தலைவவென்றுமாம்.

2 "அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கிலி" குறந். ௧௮௪.

3 இலப். இ: ௧௨௮ - ௧௪; மணி. ௧: ௨௧-௪; ௭+ ௨௨: ௪௬ - ௫௭.

4 ௧௬-௩. திருக்குறள், ௧௬௬ - பரிமேல். மேற்.

(பி-ம்.) * 'உன்னத்தஞ்ஞொடு' † 'சுற்றத்தோர்க்குத்தடர்' ‡ 'செய்தயானறி'

நூல்கள்

சிலப்பதிகாரம்

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன்

போந்தது

விருத்தகோ பால நீயென வினவக்

கூடு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன்.

றன்றை

காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னி
னறைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்

கூறைகோட் பட்டுக் கோட்டுமா லூரவு
மணித்தகு புரிசூழ லாயிழை தன்னெடும்

க00. ¹ பிணிப் * பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவு
மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து
² காமக் கடவுள் கையற் றேங்க

வணிதிகழ் ³ போதி யறவோன் றன்முன்
† மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு

க00. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்

கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென

வறத்துறை மாக்கட் ! கல்ல திர்தப்

புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகவி

னரைச் பின்னோ ரகநகர் ி மருங்கினின்

கசு. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே. வினவ
'உம்மைப்பயன்கொல்' என்றலால் மர்டலன்வினவவென்க.

(கஉ)

கடு. குறுமகன் - கீழ்மகன்.

கஅ. கோட்டிமா - பன்றி; எருமைக் கடாவுமாம்.

க00. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - பெருமை = சுவர்க்கம்.

க0க. வாளி - வாளியை. க0உ. கையறவு - செயலறவு.

க0க. போதியறவோன் - புத்தன்.

க0க. கழிக்குறும் - பொல்லாததொன்று இவ்விடத்தே வரும்.

க0க. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

¹ "பிணிப்பறுமாதவன்" மணி. உக: கசு. ² மணி. டக: உக.

³ போதியறவோன்: மணி. கக: எக - ச; கஉ: க0க - உ, ககக; கடு: உசு, உக;
உஅ: கவுச; உக: உக-ச; க0: க0.

(பி - ம்) * 'அறுத்தோர்பெற்றியை' † 'மணிமேகலபொடி மாதவிதற்ப்பவு
தனவேபோதும்' . ‡ 'அல்லதை யித்தப் புறத்துறைவாழ்க்கை' § 'மருங்கி
தூறையிற்'

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

நகரெ

கக௦. னுரையிற் கொள்வரிங் கொழிகனின் னிருப்புக்
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்

மாட மதுரை மாநகர் புகுகென
மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்
கோவலன் றனக்குக் கூறுங் காலை

கக௧. * யறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற் பெயர்வோ

ளாயர் முதுமகண் மாதரி யென்போள்

† காவுந்தி யைபையைக் கண்டடி தொழுவ

கக௨. மாகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்
கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை
தீதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளளியண்

மாதரி † தன்னுடன் மடந்தையை யிருத்துத்
கேத மின்றென வெண்ணின ளாகி

கஉரு. மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்

றுதையைக் கேட்கிற் றன்குல வாண

ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர்

கொண்டு

கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் || படுத்துவ
ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு

கருக - க0. நின் உரை - மாசாத்துவானென்னும் பிரகாசம்; வணிகர்
நின்பிரகாசத்தாலே நின்னை அகநகர்மருங்கில் வைத்துக் கொள்வரென்றுமாம்.

(க0அ) ஆதலால் (ககஉ) மதுரையிலே போவென்று (ககக) மாடலனும்
கவுந்தியும் (ககச) கூறாநிற்கையில்.

ககஎ. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉஅ. கடிமனைப் படுத்துவர் - காவலையுடைய தங்கள் வீடுகளிலே வைத்
துக்கொள்வர்.

“உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை” பழ. ௨௦௦.

(பி - ம்) * ‘அறந்தரு’ † ‘காவுந்திகையைக் கண்டடிவணங்க’ வாகாத்
தோய்யியாயன்’ ‡ ‘தன்னொடு மடந்தையிருத்தற்கு’ § ‘தங்குலவாழ்தர்’
|| ‘படுக்குவர்’

நகுகு

சிலப்பதிகாரம்

கந௦. மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந்
தந்தேன்

மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிக்
செங்கய நெடுங்க * ணஞ்சனந் தீட்டித்
தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து
தூமடி யுடஇத் தொல்லோர் சிறப்பி

கநடு. னாயமுங் காவலு மாயிழை தனக்குத்
தாயு நீயே யாகித் தாங்கிங்
கென்னொடு போந்த விளங்கொடி

நங்கைதன்

வண்ணச் சீறடி மண்மக ளறிந்திலள்

கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன்

றனக்கு
வாடித்

கச௦. நடுங்குதுய ரெய்தி நாப்புலர

தன்றுயர் காணாத் தகைசால் ' பூங்கொடி
யின்றுணை மகளிர்க் கின்றி யமையாக்
கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ

மல்லது

பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்

கசுடு. வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப்
பறியாது

நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது

பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு

மத்தகு நல்லுரை யறியா யோநீ

தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு
கசுடு. மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்

காணாப படபபைப படடினந் தன்னுட

பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ

காஅ. அவனைப் புறப்படவிடாமையாலே அவனடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாள்; இனி, கொப்புளம் கொண்டதென்பாள், 'மண்மகளறிந்திலள்' என்றாள் என்றும், காலின்மென்மைக்குத் தக்கபடி தானும் மெல்கிறதில் ளென்றுமாம்.

கடுக. காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப் பட்டினம்.

கடுஉ. பொதுநீங்கு திருநிழல் - பிறிது மரம்போல ஆதித்தனுடன் திரியாதுநிங்குநிழல்; ஆவது ஆதித்தன் கிரணத்தாற் சாயாதேநிற்றல்.

¹ "கற்புக்கடம்புண்டு காதலன் பின்போதீத...தங்கை" (செல். உக: "தற்பயத் தாள்"); "கற்புக்கடம்புண்டு தங்கடன்முடித்த" மணி. உக: அ.

² "காவிரிப்படப்பை நன்னகர்" மணி. உடு: கக.

/(பி - ம்) * 'அஞ்சனமுட்டி' † 'பூங்கொடிசுற்பு'

கடு.—அ ன ட க் க ல க் க ா தை.

உகக.

¹ லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

* விலகொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளித்

கடுடு. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தம்முன்

² றிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்

³ றுரன் மாலையன் றமனியப் பூணினை

பாரோர் காணாப் பலர் † தொழு

படிமையன்

கருவிரற் குரங்கின் கையொரு பாகத்துப்
ககூ0. ! பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றேனைச்
சாவக் ரெல்லாஞ் சாரணர்த் தொழுதிந்
து கியாதிவன் வரவென * விழையோன்

கூறு -

மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
பட்டினி நோன்பிகள் பலர்புகு மனையிலோர்
ககூ0. மாதவ முதல்வனை மனைப்பெருங் கிழத்தி
யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத்
தூர்ச்சிறு குரங்கொன் றொதுங்கி

யுள்புக்குப்

பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
யுண்டொழி மிச்சிலு முகுத்த நீருந்
ககூ0. தண்டா வேட்கையிற் றுன்சிறி தருந்தி
யெதிர்முக நோக்கிய விற்பச் செவ்வியை

ககூ0. உலக நோன்பிகள் - சாவகர்.

ககூ0. (பா) திருவில் விட்டு - நல்ல ஒளியை விட்டு.

(ககூ0) பாரோர்கண்டறியா (ககூ0) வானவன் நின்றேனை.

(ககூ0) ஒருபாகத்துக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற (ககூ0) வானவன்
வந்து நின்றேனைக் (ககூ0) கேட்க இறையோன்கூறம்.

ககூ0. எட்டிசாயலனென்போன் ஒருவாணிகன் ; எட்டி - பட்டப்பெயர்.
இருந்தோனென்றார் ; தன்மஞ்செய்தவன்றானும் இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

ககஅ. தன்பாற்பட்ட மாதவத்தை புடையவன்.

கஎ௦. தண்டாவேட்கை - பசி.

கஎ௦ - எக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

2. மு. கடுக - ச. சிலப்பகூ: உச - இ. * மு. மணி. க: க௦.

3. மு. கடுஎ-அ. மணி. க: கக - எ.

4. இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் புரக்க.

(பி - ம்.) * 'இலங்கோளிச்' † 'தொழுதிறப்பினன்' ‡ 'பொருவிமல்'

§ 'பாதிவரவென'

சு௦

சிலப்பதிகாரம்

யதிராக் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின்
மக்களி னேம்பு மனைக்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ம்மொழி

யோம்பிக்

கஎ௦. காதற் குரங்கு கடைநா ‡ ளெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன் ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி

கடி௦. யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந் தோன்றிப்
பெருவிற்ற முனம் பலவுஞ் செய்தாந்

கெண்ண லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு

த் விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய னெல்லாந்
கடி௦. தற்காத் தனித்தோ || டானச் சிறப்பெனப்
பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் ி சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற் ** புணர்ந்த
சாயலன் மனைவி தானந் தன்னு
லாயின னிவ்வடி வறிமி னோவெனச்
கக௦. சாவகர்க் கெல்லாஞ் ++ சாற்றினன் காட்டத்
|| தேவ குமரன் றோன்றின னென்றலுஞ்
1 சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் த்து பதியு ளருந்தவ மாக்களுந்

களச. மொழி - மொழியை. . களநு. கடைநாளெய்த - மரிக்க.

களக. தானமென்றது, முன்பு சாரணர்க்குச் செய்துபோதுகிற தாளம்.

களடி. வாரணம் - ஸ்ரீவாரணசி.

களக. (பா) கவிப்பன் - பசுமறையத் தேடின பொருளுடையவன்.

களக. ஆரணங்காக - மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு; மிக்க தெய்வப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டென்றுமாம்.

² மு. சிலப்பதிகாரம், கக; எ.

(பி - ம.) * 'தயத்தமக்கின்' + 'மிகுமொழி' † 'வெத்தானஞ்' ‡ 'வின்
னோருவம்' || 'தானப்பயனென்' ¶ 'செய்விற' ** 'புணர்த்து' †† 'சாற்றிக்
கட்ட' ‡‡ 'தேவர்குமரன்' §§ 'பதியிலருத்தவ'

கநு.— லு டை க் க ல க் க ா னை த.

சு0க

ககநு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா விற்பத்து * முடிவுல கெய்தினர்
கேட்டனை † யாயினித் தோட்டார்

குழலியொடு

நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே

உ00. கவுந்தி கூற வுவந்தன னேத்தி

வளரின வனமுலை வாங்கமைப்

பணைத் தேதாண்

முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை
நங்கையொடு சென்ற ஞாயிற்றுச் செல்சுட
ரமயத்துக்

கன்றுதே ராவின் கண்குர லியம்ப
உரு. மறித்தோ ணவியத் துறிக்கா வாள்ரொடு
செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ

மிளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்
† கருவிர் லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
‡ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்
உரு. காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
துண்டிலுந் || தொடக்கு * மாண்டிலை யடுப்புங்

ககரு. தன்மெறல் வாழ்க்கை - தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம் பொ
துப்பட்டவாழ்க்கை; பொதுநிலப்பட்டேர்ராகிய சாவகர்.

ககஅ. தோடார்முழுவீ, தோட்டார் குழலியென விகாரம்.

உரு. முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய நங்கை.

உரு. சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்சுட ரமயம் - இதனை
யுடைய மாலைப்பொழுது; விழுந்தஞாயிற்றுச் சுடர் செல்லுகின்ற பொழு
தின்கண்.

உரு. (பா) கருவிறல் - கொடியவெற்றி.

உரு. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா; சாணநங்கரைத்துக் காய்கிற
மிடர்க்களுமாம்.

உரு. இருப்புவட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடுகூடை - இடங்கணிச்சல்
வீசுங் கூடை.

உரு. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு. ஆண்டிலையடுப்பு - ஆண்டலைப்

- 1 "முனைவளரினதகையே" (சிலப் எ. கக்); "முனையெயிறரும்பி" மணி. ச: ௧௦௦.
 2 "உறிக்காவூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவல்" பெரும்பாண். களக.
 3 "செறிவனயாப்ச்சியர்" சிலப். கக்: எ.
 4 ௨௦௭-கக்: இவ்வழிகள், திருக்குறள், ஏசுந - பரிமேல். மேற்கோள்; "வந்தெறி
 பொறிகள் வண்கமாண்புடைய கடிமதில்" மணி. ௨௮; ௨௧ - ச.
 5 "ஆண்டலையணங்கடுப்பின்" மதுரை. ௨௧.
 (பி - ம்) * 'உயருலகு' † 'ஆயிற்றேட்டவர்' ‡ 'தருவாற்குடையுள்'
 § 'பரிவுறுதெய்யும்' || 'தடக்குமான்டலையடக்கணங்'

டுக

ச௦௨

சில ப்ப தி க ர ம்

கவையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு
 மையவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்
 சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு
 ௨௧௫. 1 மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்
 கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவு
 ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி துடங்கும்
 வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
 † கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற்

புணர்ந்தென்.

௨௧௨. கவை - கவைக்கோல். கழு - கழுக்கோல்.
 புதை - அம்புக்கட்டு;
 மண்ணிற் புதைத்த இரும்பாணியுமென்ப. புழை - ஏவறை.

அணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றுந்
தலாம்; அப்புப்பற்றுக்கை தூக்கிற்றென்பாருமுளர்;
சிற்றம்புகளை வைத்து
எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட்³ பொதுக்கும்

ஊசி; பொய்யூசியென்று பாட
மோதி, மாற்றாரைக் கையைப் பொய்யாக்குமூசியெ
ன்பாருமுளர்.

உகச. சிரல் - சிச்சிலி. பனை -

வேய்வடிவாகப்பண்ணி வைப்பது; முர
சென்பாருமுளர்; குதிரைப்பந்தியுமாம்.

உகந. எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே வீழாத
எடுக்கவிமெரங்கள்; [சீப்புவிசை]; கதவோடு பொருந்தின மேலிற்றுமுமாம்;
நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்து மேலையெழுப்புகையால், எழுவுஞ்
சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரம்.

உகசு. கோல் - விட்டேறு. குந்தம் - சிறுசவளம்.

உகஎ. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி; நாஸ்தோறுஞ்செய்த
வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்.

உகக. கோவலர்மடந்தை - இடைச்சிபான மாதரி.

(உகக) கோவலர்மடந்தை அடைக்கலங்கொண்டகொள்கையோடு (உகஅ)
வாயிஸ்கடந்து தன்மனை புக்காளென்க.

¹ "ஏணிப்புச் சீப்பு மாற்றி, மாண்வினை யாழையு மணிகளைத் தனவே" (புறநா. ௩௦௫);
 "சீப்புள் குறுத்துத் தின்னெழுப் போக்கிக், காப்புள் குறுத்த கடிமதில் வாயில்"
 பெருங். க. சக: ௧௧௩ - ச.

² பொதுக்கும் - துணக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பினு
 வாயும்" கம்ப. இரணிய. ச.

(பி - ம) * 'கடத்துதன்' † 'கோவலன்மடந்தையொடு னொக்கையிற்
 செத்தென்'

சு0ச

சிலப்பதிகாரம்

தமர்முதல் - தமரிடம். வகுந்து - வழி; ¹
 "வரைசேர் வகுந்திற் கானத்

துப் படினே" என்றார் மலைபடுகடாக்கீனும். இடவயின்
 - இடத்திள்.

வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட் கவு
 ந்தியிடவயிற் புகுந்தோனென்க.

உ0. நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்

(இ-ள்.) நாவாற் சொல்வன்மையையுடைய
 அந்தணன், நீ இங்ஙனம் வரு தற்குக் காரணம் யாதென்று
 இவனைவின்வித் தானுரைக்கின்றவனென்க.

உக - ஏ. வேந்துறு

சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு

(இ - ள்.) கரிகாலன்கொடுத்த மிக்க
தலைவரிசையாற், சிறந்தபுகழினைப்

பெற்ற மாவின்றளிர்போலும் மேனியையுடைய
மாதவியாகியமடந்தை மேற்

பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய
குழுவியைப் பயந்தெடுத்து

வாலாமையாகிய நாட்கணீங்கியபின் மிகவும்
பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவி

மகட்கு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம்
மகிழ்வுற்றுச்சொல்லிய மங்கல

மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசைசம். முதகணிகையர் - தாயத்தாராயபெண்டிர்;
அவர் * சித்திராபதிமுதலாயினர். முன்னர்க் குழுவியென்றதன் பொதுமை
/ நீங்க 'மகட்கு' என்றார். நாட்டுதும், பன்மைத்தன்மை. நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உஅ - ஈஎ. இடையிருள் யாமத்து.....

பெயரீங்கிடுகென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே எறியுந்திரைகளையுடைய கடலிடத்த இடையிருள்
யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையப்பட்ட ஏங்கோன் முற்பவத்திற் புண்ணியத்
தையும் தருமதானத்தையும் செய்தோனாதலின் தன்னையனுகும் இடையூறு
ஒரிடத்துமின்றி

அக்கடலிடையே * சிலநாணீந்துழி, ஒருதெய்வந்தோன்றி,

இத்திவினுள்ளாரை அரக்கர் வாதைபண்ணுமாஸ் இந்திரனேவலாலே பாதுகாத்து
வாழ்கின்ற யான் கின்றுயர் கண்டு அதனையொழித்தற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா

தொழிக; என்பெயர் மணிமேகலைகாண்; என்னுனன்றியும் நீ முன்பண்ணிய தானமிகுதியான்வரும் புண்ணியமும் நின்னைஒழியாதாகலான், நீ இத்துன் பத்தினின்றுகீழ்க் இக்கடலினின்றும் ஏறுவாயாகவெனச் சொல்லித் தன்விஞ்ஞசையால் ஒரு திடீர்ப்பெயர்த்து இமம்பையைத்தீர்த்த * எங்குலதெய்வத்தி னுடையபெயரை ஈங்கு கீரிமீனென்று நீ சொல்லவென்க.

கரைகாண்கடலென்பார் பெருங்கடலென்றார்; எங்கோன் - எம்மரயில் முற்பட்டான். முன்னுள்ளென்பதனை உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய தானமென்பதனோடுமொட்டிக. நன்னுவழியின்றியென்பதற்குக் கரைசேரு

* மலைபடுகடாம், உசஉ. * சித்திராபதி - மாதவியின்தாய், மணி. உ: ௭௦ - ௭௧.

* சிலநாளென்றது எழுநாள், மணி. உக: ௧௧.

* இதனை, "திரையிரும் டெளவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக், கோவலன் உறியிக் கொடியிடை தன்னையென், னாமஞ் செய்த தன்னு ணள்ளிருட், காமன் கையிற் கடுவையறுக்கு, மாபெருத் தலக்கொடி யின்றனை யென்றே, நனவே டோலக் கன் வகத் தரைத்தேன்" (மணி. ௭: ௩௩ - ௪௦) என்பதனாலுமறிக.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா னை த.

சுரு

பிடமின்றியென்றுமுரைப்பார். புண்ணியதானம், உம்மைத்தொகை. தானத் துறுதி - தானப்பயன்; ஆவது புண்ணியம். விஞ்சையிற்பெயர்த்தென்பதற்கு இக்கரையிலே மீளவுந்தந்தெனினுமமையும். எங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தை

புண்டாக்கியதெய்வம்; இன்னும் விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்தவென்
பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போய்பொருளும் [கல்வியும்] வஞ்சமறத்தந்த
இடும்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமைபும்; ² 'விஞ்சைகள் வல்
லேன் விளிந்தநின் ரோழரொ, டெஞ்சிய வான்பொரு

ளெல்லா மிமைப்பினுள்,

வஞ்சமொன் நின் நி மறித்தே தருகுவ, னெஞ்சிற் குழைந்து
நினைபன்மி னென்

ருள்" என்றார்பிறரும்.

நங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும், இந்நகரிடத்தெனவும்,

இப்படி விபத்தி

னின் மெடுப்பதற்கெனவுமாம்.

வந்தேன்; அஞ்சல்; உறுதியொழியாது; நீங்கி

ஒழிகெனப் பெயர்த்துத்

தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

ந.அ - சக.

அணிமே கலையார்.....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிந்தமேகலையையுடைய அநேகங்கணிகையர்கூடி மணிமே
கலையென்று பெயர்கூறி அரசனையும் நகரையும்வாழ்த்திய அற்றைநாளிலே
நிறைந்த அழகையுடைய மடந்தையாகிய மாதவியுடனே செம்பொன்னாகிய
மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாநிற்கவென்க,

சஉ - எ. ஞான நன்னெறி.....கைக்கொள்

(இ - ள்.) அந்நன்ம்பொழியாநிற்க, ² வீட்டுகைஞ்சேர்த்தகு நல்லநெறி
யாகிய ஞானத்திற்குத் தானெல்லையாகிய மறையோனெருவன் தன்மூப்பான்
யாக்கைவளந்து நடைதளர்தலால் தான்பிடித்த தண்டினையே காலாகவூன்றிக்
கூணியாக்கையையுடையனாய்த் தானங்கொள்ளுதற்குத் தன்னைமதித்துவரு

கின்றவுனைப் பாகாசெயிலக்கழிந்து எங்கணும் பறைகொட்டவருகின்ற மதவே.
கத்தையுடைய யானை சினத்தார் கைக்கொண்டதாகவென்க.

சுஅ - ௫௩. ஒய்யெனத் தெழித்தாங்கு.....கருணை மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மறையோனைக்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை
அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே, சென்றுசேர்ந்து தன்
கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில் தரன்புக்கவளவிலே யானை கையால்
வளைப்பப் புரைபொருந்திய வளைந்த கையினின்றுநீக்கி வெளிய கோட்டிலே
படங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சை
யணப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்கசினமீங்காத மத்தையுடைய
களிற்றை படக்கிய கிருபாவீரனே!

¹ சேகரித்தாமணி, ௫௨௦.

² "தானத்தார் போகத் தவத்தார் சவர்க்கமா, ஞானத்தால் வீடாக தாட்டு"
(சிவபஞ்ச. ௧௬); "ஞான முன்னிய தான்மறை யானாகைத், தான மென்னத் தழைத்
தது நீத்தமே" (கம்ப. ஆற்ற. ௫) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

சு௦௬ சிலப்பதிகாரம்

¹ ஒய்யென்பது யானையைப் பாகர் வையும

ஆரியமொழியெனினுமமையும்;

² "அண்ணலங் களிற்றை வையா" என்றார் பிறரும்.

இனி விரையத் தெழித்

தெனினுமமையும்; தெழித்தல் - பிரித்தலுமாம்;

குடநாட்டார்வழக்கு. பொய்-

புரை. பொரு - பொருந்தின; விகாரம்.

முடங்குகையையுடையகோடெனினு

மமையும். மை - மஞ்சுமாம்;

முகபடாத்துக்குவமையாக்குக. பிறழ்தல் -

நீங்குதல்; . “மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முத்தார்
என்றார் பிறரும். கருணை - அருள். மறம் - வீரம்.

மருப்பிடைக் குளித்து’

கைக்கொளத் தெழித்து ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி

இருந்து அடக்கிய
மறவவென்க.

நெ - எரு. பிள்ளை நகுலம்...

.....செல்வ

(இ - ள்.) தான்வளர்த்தகீரி

தன்பிள்ளையைக்காத்திருந்ததாக, ஒரு பாம்பு

ஊக அதனைக் கௌவித்துணித்த குருதிவாயோடு

தன்வரவுபார்த்து எதிர்கொண்

டதனைத் தன்பிள்ளையைக்கடித்ததெனக்கருதித்

தன்கையின் மனையாற்புடைக்க

அது மரித்தலானே வடதிசையைநோக்கிக் கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை
மனைவி பின்செல்லப் பொறுதிகழ்ந்து நின்னொழுக்கத்தின் உண்டி மனையறத்
தின்கண் வாழும் வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று; ஆதலான், வடமொழிவாசக
மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும் மாந்தர்கையகத்தே

நீகொடுக்கவெனச் சொல்லி அவன்போக,

பீடிகைத்தெருவினும் மாடமாறுகினும்
 பிரம்மணிகளினும் போகியிளத்திரிந்து கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும்
 அருமறையாட்டியைக்கூவி. நீ இங்ஙனமாதற்கு நீபுற்றவிடர்யாது? இக்கூறிய
 நியாதென்று கேட்ப, அம்மாதர் தான் கொலைசெய்தலாற் கொழுநன்பிரிய
 அவனைக்காணுது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக்கூறி இத்திறமாகிய பொருளையெழுதிய
 ஏட்டினை வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருளைத் தந்து எனது கடுந்துயரைக்களை
 வென்றுசொல்ல, அஞ்சாதொழி; நின்துயரை யானேகளைகேள்; நின்னெஞ்
 சின்மிக்கதுயரத்தை இனி நீங்குவாயாகவெனச்சொல்லி அப்பொழுதே தருமா
 சனத்தோருரைத்த னுல்வழியே அப் பார்ப்பணிக்குளதாகிய கொலைப்பாவநீங்கு
 தற்குத் தானத்தையுஞ்செய்து, அவள்துன்பநீக்கிக் காட்டுநெறிக்கட்போன
 கணவனுபுகூட்டி அவர்க்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத் தளராத * பலபடைப்பா
 கிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையும்¹ கொடுத்தது வேள்வியையுஞ்
 செய்வித்த தொலையாத செல்வனே!

வடதிசைப்பெயர்தல் - கங்கையாடப்போதல். கை - ஒழுக்கம்; கையா
 னுன் டொழுகும் இலவாழ்க்கையெனவுமாம். வடமொழி - ஆரியம். வாசகம் -
 கவி; ஆவது “சுபரீக்ஷி நகத்-வ்யம் சுத்-வ்யம் ஸு-வரீகதிதம் -
 வஸூர ஶ்வகி ஸனோவம் *ஸூர ஶ்ணீ நகௌயயா” [அபரீகூப]

¹ “ஒப்பெனப் பெறவருங் குஞ்சரமேறவின்” சீவகசித்தாமணி, ௧௮௩௩.

² சீவகசித்தாமணி, ௧௮௮௮.

³ “படைப்புப் பலபடைத்த” புறநா. ௧௮௮௮.

⁴ கோவலன் கொடையிற்றிறத்தவனென்பது. “கொடைகெழு தாதை கோவ
 லன்” (மணி. ௨௧: ௩.) என்பதனாது மறியலாகும்.

(பி-ம்.) * “ஸூர ஶ்ணீ நகௌயயா” (பிராஹ்மண்யா நகுலாதிய.)

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரிஷிதம், பச்சாத் பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ
 நகுலம்யதா.] என்பது. ஏடு - இக்கவியையெழுதியவேடு. மதுகு - சுழன்று
 கரும் கழிபலம் - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம். கரும் - அவள்கொன்ற
 கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது போனகணவனைக்கூடுதல். பஸ்கொள்கை -
 அவன் வரும்படி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருட்டுதல். தீத்திரம் - கொலைத்
 திரம். ஒல்காச்செவ்வமுடையோளுதலாலே¹

உறுபொருள்கொடுத்தென் றுமாம்.

ஏக - கூடு.

பத்தினி யொருத்தி.....இல்லோர் செம்மல்

(இ - ள்.) ஒருபத்தினி பொய்ப்பழியெய்துதற்கு அறிவிவாதானொருவன்
 அவள் கணவனுக்குப் பொய்ச்சான்றேறுதலாலே² தவமறைந்தொழுகுவோர்
 முதலாகிய அறுவகையோரையும் புடைத்துண்ணும்

பூதத்தினுடைய கரியபா சுத்தினிடத்தே அவனகப்பட

அவ்வனம் அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்படாரின்ற

தயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே விரையத்தான்புகுந்து,
 பூதநாதனே, நினக்குணவாக என்னுயிரைக்கொண்டு இவனுயிரைத்தருவா
 யாவென்றிரப்பவும், பூதம் நல்காதாய்: இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது
 நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுறைமை

என்பாலிசை; ஆத லால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக;

நின்முன்பே இவனைப்புடைத்துன்பே நெனப்புடைத்து

விழுங்கிற்றாக; அதனால் நெஞ்சுழிந்த இடம்பையோனொடு

மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுற்றத்தினுள்ளார்க்கும் தொடர்புபட்ட³ கிளைகட்
 'கும் நெஞ்சாற்பற்றிய நின்கிளைஞரைப்போல அன்புபட்டிப் பசியாகியபிணி
 யைத்தீர்த்துப் பல்பாண்டு பாதுகாத்த இல்லத்தோர்தலைவனே!

படிநு - பொய்., அறியாக்கரி - பொய்க்கரி. தவ்வை -

தாய். நரகன் - நாகிற்கேதுவான வினையையுடையவன்.

தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன், கடிகளிதடக்கிய கருனை மறவ!
நல்லழிப்படுத்த செல்லாச்செல்வ! புல்யாண்டுபுரந்த இல்லோர்செம்மலெனப்
புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான்:—

கக - ச. இம்மைச் செய்தன்நீயென வினவ

(இ - ள்.) கோபால! யானறிய இப்பிறப்பிற்செய்த வெல்லாம் நல்வினை
பாகவும் இம்மாணிக்கக்கொழுந்துடன் நீ போந்து ஒருதனியுழந்தது உம்மைத்
திவினைப்பயனோதானென்று வினவினவளவிலையென்க.

உம்மை - முற்பிறப்பு. ஒருதனியுழத்தல் - உசாவில்லாத்தன்பம். திருத்
தகுமாமணி-முழுமாமணிக்கம். கொழுந்தென்றான்; அவளினமைபற்றி. விருத்த-
ஞானவிருத்தனே.

கரு - கருசு. கோவலன் கூறும்.....கடிதீங் குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன் உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிற்குக் கோவலன்கூறு
வான்:—ஒருகீழமகனான். இக்காவல்வேந்தனுடைய இந்நகர்தன்னிலே மன்னம்

¹ திருக்குறள், எடுக. ² சிலப். இ: ௧௨௮ - ௧௪. ³ தாயத்தார்.

சு௦௮ சிலப்பதிகாரம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள் நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த
கூறையிற்பொள்ளப்பட்டுக் கோட்டியையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி
பெற வகுக்கத்தக்க பரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே பற்றற்றோர்பெறும்
பேற்றை யான்பெறவும் காமக்கடவுள் மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து
செயலத்தேங்கும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை மாதவியளிப்ப
வும் மெய்போலச் செறிந்த இருளையுடைய வைகறையாமத்தே கணவுகண்டே
அதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று சொல்லவென்க.

குறுமை, எண்ணப்பண்பன்று; சிறுமையென்னும்பொருட்டாய்க் குலத் திற்கடியாய் அதன் உயர்பின்மையுணர்த்திநின்றது. காவல்வேந்தன்கடியாகரென் பதற்கு, இகரச்சுட்டுவருவித்தரைக்க. கோட்படுதல் - பிறராம் கொள்ளப்படு தல். கோட்டிமா - ஏறுமையேற்றை; என்னை? ¹ “சொல்லைத் தகுமுகட் டொட் டகம் வெட்டுந் துணைமருப்பா, ரில்லைத் தெருமை கழுதைக ளென்றிவை யேறி நின்றே, மெல்லத் தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற், கொல்லைத் தலைவரு மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றுவனே” என்றாராகலின். இனிப் பன்றி யெனவுமாம்; ² “கனிதுமேற் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்,.....கனவி னரியன காணு” என்றார் புறத்தினுமாதலால். கனிதென்றது எண்ணப்பன்றியை; என்னை? ³ “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விறற்குரங்கு, தொக்கன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் சுடர்முகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெ னுந் தம்மயிர்க், றுக்கன வாதல்செய் தாற்பொரு டேபும் பயமுடைத்தே” என்றாராகலின். கோட்டிமாவென்பதனை யானையெனின், — ⁴ “ஓதம் பசுவு மிடப்டும் யானையு மோங்கக்கஞஞ், சேர்துன்று கோயினு மேறிடக் காணினுந் தீமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற் பூசிடக் காணினு மெல்லியலார், குதொன்று கொங்கை புணரினும் வாழ்வென்று சொல்லினரே” என்பதனால் யானையன்மை யறிக. பிணிப்பு - ⁵ பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தன். அதனையறுத்தோர் அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்குமெனக்கொள்க; ⁶ “அருளிலார்க் கவ்வுகை மில்லை பொருளிலார்க், கிவ்வுகை மில்லா கியாகு” என்றாராகலின். வாளி-வாளியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிற்று.] கையற்று - செயலற்று. போதியறவோன் - புத்தன். நன், நளியென்னுமுரிச் சொல் ஈறு திரிபு; செறிவின் கண்வந்தது; எனவே வைகறையாமமென்பதா யிற்று. கடிது - பொரல்லைத்தொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும். இனி, இக்கஞக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடிதிற்பலிக்குமென்று னெனினுமமையும்; ⁷ “ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விழிந்ததை யன்றே” என்றார் சிந்தாமணியினும். ⁸ “படைத்தழற் சாமமோ ராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டே, கிடைத்தபிற் சாம மிகுதிக்க ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு, மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்றினிற், நிற்கலொர் மூன்றென்பவாற், கடைப் பட்ட சாமமு நாள்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே.” இவை கருநூலாதலாற்

கொள்க. இன்னும், கழிதீங்கு-மிக்கதீங்கு; அச்சத்தையுடைய தீங்கெனவுமாம்.

¹ களுதல், கடு.

⁴ களுதல், ச.

² புறநாறும், சக.

³ திரிகடுகம், உஉ.

⁷ சிவகசித்தாமணி, உகக.

⁵ களுதல், உ0.

⁶ திருக்குறள், உ.ச.எ.

⁸ களுதல், உ.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

சூக

க0௭ - கச. அறத்துறை மாக்கட்டு.....

கூறுங் காலை

(இ-ள்.) துறவறத்தானுறையுமாக்கட்கல்லது இந்தப் புறஞ்சிறையிலிருக்கு

மிருப்புப் பொருந்தாதாகலின், இவ்வகநகரிடத்துவாண்கர் மாசாத்துவான்மக

னென்னும்புகழால் எதிரேற்றுக்கொள்ளுவார்; ஆகலின், இவ்விடத்து நின்னி

ருப்பையொழிக; இனிக் கதிர்செல்வதன்முன்னே நின்காதலியுடனே மதுரை

மாநகர் புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும் மாடலனும் கோவலனுக்குக் கூறுகின்ற காலத்தேயென்க.

அறத்துறை - அறத்தின் றுறையெனவும்;

அறத்தின்கணுறையெனவுமாம்.

புறஞ்சிறை-புறம்பின் கட்டப்ள்ளி. அகநகர் மருங்கின்

அரசர்பின் னோரென மாறுக.

நின் னுரையென்றார், மாசாத்துவான் மகனென்பதனை.

மதுரையாகிய மாநகரென்க.

ககநு - கூ.

அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி தொழிலும்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறுகின் முழி,

ஆயர்குலத்துப்பிறந்து மாதரியென்று

பெயர்கூறப்படுவோள் ஒருமுதல்கள் பூப்போலுங்கண்ணையுடைய ¹ இயக்கிக்குப் பான்மடையேற்றி வழிபாட்டோடு வருகின்றவள் அறத்தைப்புரிந்தநெஞ்சினையுடைய அறவோர்பலராயிருக்கின்ற புறமதிப்பள்ளிக்கணிநுந்த கவுந்தியழகன்க்கண்டு வந்து அழதொழுதவுடனென்க.

இயக்கி - ¹ ஆரியர்களை. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉ0 - உச. ஆகாத் தோம்பி.....எண்ணின ளாகி

(இ - ள்.) ஆவைக்காத்தோம்பி அவ்வாவின் பயனை பாவர்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழ்க்கையில் ஒருகொடுமைப்பாடுமில்லை; அதன்மேலும் இவள் நமதுரைநெறியினிற்றலால் மனத்தில் அழுக்காறில்லை; அதுவுமன்றி முதல்கள்; ஒளவியமில்லாள்; அளிக்குந்தன்மையையுடையள்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே இம்மடந்தையை அடைக்கலமாக இற்றைக்குவைப்பதற்கு வரும் தீங்கு யாதமில்லைபெய்த தன்மனத்தில் எண்ணின ளாகியென்க.

ஆக்களைக்காத்த - வெருவும் பிணியுமுற்றழிக் காத்த. ஒம்பி - புலத்தலைப் புல்லார்த்தி அகைத்தலை நீரூட்டி. ஆப்பயன் - பால்முதலியன. அளிக்குங்கோவலர் - கன்றருத்தி மிக்கதனை பரவர்க்குமளிக்குங்கோவலரென்க. அழுக்காருவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியள் - ஒளவியமில்லாள்; ஆவது மனக்கோட்டமில்லென்றபடி. அளியன் - பாவரானும் அளிக்கத்தக்காள்.

கஉரு - கூ0. மாதரி கேள்.....அடைக்கலந்தந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய்; இம்மடந்தையுடையகணவன் தந்தைபெய

ரைக்கேட்பாராயின், அவன்குலத்திலுள்ள இவ்வூரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரிய

1. இயக்கி - யகழிதேவதை; உச - நீர்த்தங்கரர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் பணி செய்தற்குரியவர்களாக யகஷனென்றும் யகழியென்றும் இவ்விருவருள்ளாரென்று சொன்னாலுமாம்; இப்பெயர் கன்னியாகுமரிப்பக்க ஊர்களில் இசக்கியென் வழங்கும்.
2. ஆரியாங்களை - கணவன்குக்குப்பொழுது தறத்தவன்; "மணவனிற்றறவின் மன்னுமாரி யாங்களைகள்" திருவிளக - கக: கக.

ருஉ

சக0

சிலப்பதிகாரம்

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நல்லிருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கண்ணியையுடையாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு

சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அங்ஙனமாகிய உடையபெரிய செல்வராது

மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய்! உனக்கு நான் இவளை

அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றொளன்க.

கந்தக - சு. மங்கல மடந்தையை.....

.....தாங்கு

(இ - ள்.) இவ்வுயர்குடியிற்பிறந்த இவளை நின்கையில் அடைக்கலமாகத் தந்தேனெனல், இம்மடந்தையை மங்கலநீராஸாட்டிச் சிவந்த கயல்போலும்

நெடிய கண்ணில் அஞ்சனத்தையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலினே சிலவாகிய மறைப்பெய்த தாய் மடிப்புடைலையையுடுத்து இவ்வாயினுக்கு ஆயமக

ளிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்றொளன்க.

தொல்லோர்சிறப்பினாயம்-பழையோராகச் சிறப்பித்துக்
கூறப்பட்டவாயம்.

ஆட்டிளத் தீட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கென்றாளென்க.

கநக -

அ. ஈங்கு.....அறிந்திலள்

(இ - ள்.) இப்படித்துயருற்று என்னோடுபோந்த

இனையகொடிபோலும்

நங்கையுடைய அழகிய சிறிய அடியை முன்பு மண்மகளும்
கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது
அகம்விட்டிப்புறப்பட்ட

டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள்
மென்மையைத் தானறிந்து

நெகிழ்ந்திலென்றுமாம். இன்னும் கால்
கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற்

பாவாமையிற் கூறினாளெனினுமமையும்.

கநக - சஅ. கடுங்கதிர்

வெம்மையின்...நல்லுரையறியாயோநீ

(இ - ள்.) கதிரின்வெம்மையால் தன் காதலன்மெய் வருந்தியதென்று
கடுங்குதயரமுற்று நாவும்புலர வாடித் தன் மயரென வேறுகாணாத பெருமை
யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பான்; தந்தாதலர்க்கு இனியவாழ்க்கைத்துணையாகிய
மாதர்க்கு இன்றியமையாத கற்பைக் கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இத்தெய்வமே

யல்லை வேறு பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினை யாம்கண்டிலேம்; அதுவுமன்
றிக் காலமழை பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது; வேந்தர்கொற்
றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடெனின் பத்தினிப்பெண்டிருந்த நாடெ
ன்று நல்லோர்சொல்லும் அத்தகு மிருதியையுடைய தருமநூ லுரையை நீ யறி
வையோ அறியாயோவென்றுள்ளென்க.

இன்பதுன்பம்¹தேர்கைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய்வருதலின், தன்றுயர்
காணவென்றார். கற்பைக்கடமாகப்பூண்ட பூங்கொடியாகிய இத்தெய்வமென்க.

கசக - ௫௦. தவத்தோ ரடைக்கலம்.....கேளாய்

(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் தாம்கொடுத்த அடைக்கலந்தான் அப்
போது சிறிதாயிருப்பிலும் பின்பு மிகப்பேரின்பத்தைத்தரும்; அதை யான்
நீ கேளாயென்றுள்ளென்க.

¹ ¹தோகைக்குத் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்பதுன்பங்களை” திருச்சிற். எக.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ரா தை.

சுகக

ஆய், அசை.

கருக - ௫. காவிரிப் படப்பை.....

சாரணர் தம்முன்

(இ - ள்.) காவிரியைத் தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய பட்டினத்
துள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின அழகியநிழலையுடைய பிண்டிமுதற்கண்
னே சாவகர் ஒருங்குகூடியிட்ட விளங்கொளிச்சிலாதலத்தினமீதேயிருந்து
தருமத்தை யாவார்க்கும்போதிக்கும்¹ சாரணர்

முன்பாகவென்க.

பட்பை பக்கமுமாம். பொதுநிங்குதிருநிழல் - பிறிதொருமரத்திற்கின்
நித் தனக்கேயுரிய நிழல்; ஆவது ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல். உலகநோன்பி
கள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவுகள். சிலாதலம் - அப்பட்டினத்துக்
சிலாதலம்.

கருகா - கூடு. திருவி லிட்டு.....வந்துநின்
றோனை

(இ - ள்.) * திருவிற்போல் ஒளிவிட்டு அழகுதரும்
திருமேனியையுடைய

ஞய்த் தாரையுடையஞய் மாலையையுடையஞய்ப்
பொற்பூணியையுடையஞய்

மக்கள்கண்ணிற்குப்புலப்படாத தேவர்பரைந்தொழும்
படிமையையுடையவன் ஒரு

பாகத்துக்கை கருவிரற்குரங்கின்கையாகவுடைய தேவனொருவன் வந்துநின்
ருன்; நின்றவனையென்க.

திருவில் - இந்திரவில். வில்லிட்டென்பதற்குத் தருமத்தானவொளியைப்
புறப்படவிட்டென்பாருமுளர்; தார் - பூமாலை. மாலை - மணிமாலை. தார்மாலை
னைப்பாடமோதி, மந்தாரமாலையையுடையனென்னும்மையும். படிமை -
தெய்வ வடிவு. பெருவிறல் - பெரியவெற்றி. நின்றோனை, "ஆவோ வாகும்"
என்பதனான்முடியும்.

கசுக - உ. சாவக ரெல்லாம்.....இறையோன் கூறும்

(இ - ள்.) அச்சிலாதலத்தின்கீழிருந்த அறங்கேட்டசாவகரெல்லாரும்
எழுந்து சாரணரைத்தொழுது இவன் இவ்வளம்வந்தவரவிற்குக் காரணம்
யாதெனக்கேட்பச் சாரணன் கூறுவான். -

கசுக - கூக. எட்டி சாயலன்.....தோன்றின நென்றலும்

(இ - ள்.) * எட்டிப்பட்டத்தையுடைய சாயலனென்னும் வானிகள் துற

வாது இல்லறத்திருநதவன்றனது உண்ணாவிரதத்தையுடையோர்பலரும் புகும்

¹ உ.அ.0 - ஆம் பக்கத்துள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

² "மற்றவன் ரேவனாகி வானிடு சிலையிற் றேன்றி" (சிவக. கூடுக) என்பதும், 'தால் கள் இத்திரலில் இன்னவாறு தோன்றுமென்று அது தோன்றுமுறைமை கூறுவாக வின், அங்ஙனத் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அக்து உவமையாயிற்று' என்னுமதன் உரையும், "வானிலேவின் வரவறியா" (நாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறிபற் பாலன்.

³ தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. 1 கச. * எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர் பெறவதொரு பட்டப்பெயர்; "எட்டிசுமரனிருத்தோன்" (மணி. ச: 10அ); "எட்டிப்பூப்பெற்று" (பு. உ. 1: 10க); "எட்டிசுமரன்" (பெருங். க: 10: 10க); "எட்டிகாலிதிப்பட்டம்" (பு. உ. 1: 10க); "எட்டி, காலிதியென்பன தேயவழக்காகிய சிறப்புப்பெயர்" என்பர்; (தொல். தொகை. கு. 10 - ந.)

சகஉ

சிலப்பதிகாரம்

மனையகத்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க எதிர்கொள்கின்ற பொழுதின்கண் அவ்வுரிடத்தித் தூரப்பூண்டு உணவும் பெறுதுகிறுமையுற்றதொருகருங்கூரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு அருளறத்தின்பகுதிப்பட்ட மாதவனுடைய பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண் டொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும் தீர்ந்து எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைக்கண்டு

சிறிதருந்திப் பெரும்பகி

சலியாவுள்ளத்தையுடைய

அறிவனும் மனமகிழ்ந்து, இல்றைக்கிழத்திதன்னை, நீ

நின்மக்களின் ஒருதன்மை

யாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுப்ப, அவளும்

மிக்கோனாற்கூறப்பட்ட மெய்ம்மொ

ழியைத் தப்பாமற் பரிகரித்தொழுகாநிற்கின் றுழி,
 அங்ஙனங்காதலித்த அக்
 குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய ஒருகூற்றைத்
 தானஞ்செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி
 இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செய்தனளாதலானே
 மத்திமதேசத்து வாரண
 வாசியென்னுநகரியின் உத்தரகௌத்தனென்னுமரசனுக்கு
 ஒருமகனாய் அழகி

னோடும். மெய்ப்பொறியோடும் உணர்வோடுந்தோன்றி மிக்க தானஞ்சுரனாய்ப்
 பவ்வகைப்பட்ட தானங்கனையுஞ்செய்து அந்த அரசரிமையிலே முப்பத்திரண்
 டாண்முருந்து பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன்; ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற
 சேமத்தான பெரும்பயனெல்லாம்
 தன்னைக்காத்தளித்தவள்செய்த தானத்தாற்
 பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முற்பிறப்பிற்
 கருங்குரங்கானவடிவிற்கு சிறிய
 கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு
 நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய
 சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிற்செய்த
 தானத்தாலே இந்தவடிவாயி
 னேன்; இதனை நீங்களறிமினென்று சாவகே
 நான்பிகட்கெல்லாம் விளங்க அறி
 வித்தற்குத் தேவகுமாரன்
 இங்ஙனந்தோன்றினனென்றுசொல்லவுமென்க.
 பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டு உவாவும்
 அட்டமியும் முட்டுப்பாடும்

பட்டினி விட்டுண்ணும் விரதிகள். சிறுகுரங்கு - மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் - மரணம். ஒருகூடென்றார், பிள்ளைகளொருபாதியை. உத்தரன் கவிப்பற் கொரு மக னாகியெனப்பாடமோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென்னும்பெயரோடு கவிப்ப னென்னும் வாணிகனுக்கு ஒருமகனாகப் பிறந்தென்பாருமுளர்.

ககஉ - எ. சாரணர் கூறிய.....முடிவுல கெய்தினர்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சாரணர்கூறிய பெருமையமைந்த நன்மொழியைத் தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தின்கட்டலைப்பட்டு அப்பதியிலிருந்த அருந் தவமாக்களும் தவத்தினர்க்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கையையுடைய சாவ கமாக்களும் தானமிட்ட எட்டியும் மனைவியும் முட்டாத இன்பத்தையுடைய வீட்டுகைத்தைப் பெற்றார்கள்காணென்றனென்க.

‘தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்கிறி தாயினு மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்’ என்றவள் இங்ஙனங்கூறினாளுன்க. தன்மொழிவாழ்க்கை - தனதென்னுந் தன்மையிள்ளாதவாழ்க்கை; “மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல் போர்த் சேளய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமென” என்றார் மலைபடுகடாத்திலும்.

“ஓவா திரண்வேவு மட்டமியும் பட்டினிவிட் டொழுக்கங் காத்த, ருவாத் தாமென்றார்” சீவக கடுசன. * மலைபடுகடாம், சகஉ - ச.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ரா தை.

சுகந

ககஅ - ௨௦௦. கேட்டனை

யாரியின்.....ஏத்தி

(இ - ள்.) இவ்வடைக்கலத்தின்பயனை நீகேட்டியாரியின்

இந்தத் தோட்டார்

குழவினையுடையாளுடனே பொழுதுசெல்லுமளவும் நீட்டித்த இவ்விடத்தி
ராத நீ போவாயாகவென்று கவுந்தியடிகள் கூறத் தான் பெற்ற கையடைக்கு
உவந்தனளாய்க் கவுந்தியடிகளையேத்தியென்க.

தோட்டார், விகாரம்.

உருக - கூ. வளரிள

வனமுலை.....சிலர்புறஞ் சூழ

(இ

வாங்கிக்

- ள்.) வளராரின்ற இனைய அழகிய முலையினையும் அமையினழகை
கொண்டிபூரித்த தோளினையும் இனைய முனையெயிற்றினையும் சிறிய
பருவத்தே பெரிய அறிவினையுமுடைய நங்கைபுடனே அத்தகிரிக்கட்சென்ற
ஞாயிற்றினது சுருங்கினசுடரையுடைய மாலைப்பொழுதிலே மடிசுரந்து கன்
றைத் தேடிவாராரின்ற பசுக்களினுடைய முழங்குருரல்களியம்ப சூட்டுமறியை
பும்கோடரியையுமுடையதோளிலே உறிகட்டின

காவையுடைய இடையாளுடனே

கூடப் பால்சுமந்துவரும் செறிந்த வளையையுடைய இடைச்சியரிற்சிலர்
ளழகுகண்டு புறஞ்சூழ்ந்துவாரா நிற்பவென்க.

இவ

உருள. மினையும்—(இ - ள்.) காவற்காடும்,

கிடங்கும்—(இ - ள்.) அகழியும்,

வளைவிற்பொறியும்—

(இ - ள்.) வளைந்து தானையெய்யும் எந்திர வில்லும்,

உ0அ. கருவிர லாகமும்—(இ - ள்.)

கரியவிரலையுடைய குரங்குபோ

லிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும்பொறியும்,

கல்லுமிழ் கவணும்—(இ - ள்.) கல்லையமிழுங்கவணும்,

உ0க. பரிவுறு வெந்நெயும்—

(இ - ள்.) காய்ந்திறைத்தலாற் சேர்ந்தாரை

வருத்துவதாய் நெய்யும்,

பாகடு குழிசியும்—(இ - ள்.) செம்புருக்குமிடாவும்,

அன்றி அங்ஙனமிறைத்தற்குப் பாகுதாயுங்குழிசிகளும்ாம்.

உ0க. காய்பொன் னுலையும்—

(இ - ள்.) உருக்காய்ச்சியெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும் உலையும்,

கல்லிடு கடையும்—

(இ - ள்.) இடங்கணிப்பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்குங்கடையும்,

உ0க. தூண்டிலும்—(இ - ள்.) தூண்டில்வழிவாகப்பண்ணிப்போகட்டு
வைத்துக் கிடங்குநீங்கி மதிப்பற்றவாரைக் கோத்தவலிக்கும்கருவியும்,

தொடக்கும்—

(இ - ள்.) * கழுக்கோல்போலக்
கழுத்திற்பூட்டிமுறுக்குஞ்சங்கிலியும்;
கயிற்றுத்தொடக்குமாம்.

ஆண்டலை யடுப்பும்—(இ - ள்.) ¹

ஆண்டலைப்புள்வடிவாகப்பண்ணிப்

பறக்கவிட

உச்சியைக்கொத்தி மூளையைக்கடிக்கும் பொறிநிரைகளும்;

உகஉ. கவையும்—

(இ - ள்.) இடங்கிலேறின் மறியத்தள்ளும்

இருப்புக்கவையும்,

கழுவும்—(இ - ள்.) கழுக்கோலும்,

கழுகும பாடம.

புதையும்—(இ - ள்.) அம்புக்கட்டும்,

“அப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையும்”

என்றார் கதையினும்.

புழையும்—(இ - ள்.) ஏவறைகளும்,

உகங. ஐயவித் துலாமும்—

(இ - ள்.) பற்றாக்கை தூக்கிப்போகட்ட விட்டமும்,

அன்றிக் கதவையனுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி
நாற்றும் துலாமுமாம்;
சாணம்புக்கடென்பாரும், சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும்
இயந்திரமென்பாரு
முளர்.

கைபெய ருசியும்—(இ - ள்.)

மதிற்றலையைப்பற்றுவாரைக் கை
யைப் + பொதுக்கும் ஊசிப்பொறிகளும்,

இனிக் கதவொடுசேராதபடிவைத்த
நிரைக்கழுவுனி னுமமையும்.

உகச. சென்றெறி சிரலும்—(இ - ள்.) மாற்றார்மேற்சென்று கண்
ணைக்கொத்தம் சிச்சிலிப்பொறியும்,

பன்றியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையினேறினாருட்கை கோட்டாற்கிழிக்க
இரும்பாற்செய்தவைத்த பன்றிப்பொறியும்,

பணையும்—(இ-ள்.) வேய்வழவாகப்பண்ணி அடித்தற்குமைத்த பொறியும்,

உகரு. எழுவுஞ் சீப்பும்—(இ - ள்.) கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படி
யினே சிலத்திலேழிவிடுமரங்களும்,

கிழக்குங்காலத்து மேலேயெழுப்புகையால் 'எழுவுஞ்சீப்பு' மென்றார்;
'சீப்புப் படியுறின்' என்றார் கதையினும்.

1 ஆண்டலைப்புள் - ஆன் மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப்பறவை;
• "தீண்டலி டீடத்தி லரிந்து வைத்த தெடுங்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென்
றெண்ணி யாண்டலைப்புள் எருகணைத்து பார்க்குமாலோ" கவிங்க, கோயில். கச.

1 பெருங்கதை, க. இஉ: கச.

(பி - ம.) * 'கழிகோல்' † 'பொதிரீக்கும்'

கரு.—அ டை க் க ல க் க ரா தை.

சுகரு

முழுவிற்றற் கணையமும்—(இ - ள்.)

கணையமரமும், இனிச் சீப்பு

அகப்படக் குறுக்கேபோடக் கடவ மரமுமாம்.

உகசு. கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும்—(இ - ள்.) சிறுசவளமும்,

வேலும்—(இ - ள்.) வல்லையமும்;

ஈட்டிமுதலியனவுமாம்.

பிறவும்—(இ - ள்.)

கும்பாம்பு, கழுகுப்பொறி,

சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி, விழுங்
புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்
பொறி, அரிநூற்பொறியென்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொல்லி.

உகசு. ஞாயிலும்—(இ - ள்.) குருவித்தலைகளும்,

இதனை ஏவறையென்பாருமுளர்.

சிறந்து—(இ - ள்.) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டு;

மிக்கென்றுமாம்.

¹ “மாற்றவர்.....கோண்மா” எனவும், “விற்பொறிகள்.....
மாநிலையே” எனவும், “செம்புருகு.....பொறியே” எனவும், “தரும்பொணியல்
.....திருந்தின்தே” எனவுஞ்சொன்னார் சிந்தாமணியிலும்.

உகஎ - கூ. நாட்கொடி துடங்கும்.....புணர்ந்தென்.

(இ- ள்.) நாடேறும்² வென்றுவென்றெடுத்த கொடிதானுடங்கும் மதில்
வாயிலைக்கழிந்து மாதரி தன்மனையிடத்தே புக்காளென்க.

இடைக்குலமடந்தைக்கு மனைப்புருமளவும் அடைக்கலந்தந்தேன்; ஆத
லால், ஆட்டி தீட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கு; அறியாயோரீ; தருவது
கேளாய்; முடிவுலகெய்தினர்; நீபோகென, முதுக்குறைநங்கையொடு கணைஞர்
வியம்பச் சிலர் புறஞ்சூழக் கோவலர்மடந்தை வாயில்கழிந்து தன்மனைபுக்கள
ளென்க.

ஆல், அன்றையென்னும் அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுவிறுதி அளவடியான் முடிதலின், நிலை
மண்டில வாசிரியப்பா.

கரு.—அடைக்கலக்காதை முற்றிற்று.

¹ சீவகசிந்தாமணி, க0க - ச.

² “செருப்புடன் நெய்தத் சேணயர் தெயிங்கொடி” (முருகு. ௬௭) “விசயவெல்
கொடியுயரி” (முல்லை, ௯௧) “நாடோறெய்தத் தலம்பெறு புன்கொடி.....துடங்க”
(முதுரை. ௩௬௮); “மலைநீர் வென்றெழு கொடியிற் றேன்றும்” (மலைபடு, ௫௮௧ -
உ); “மலைபுறம்பானை வான்ருய் வெல்கொடி.....துடங்க” (பதிற். ௬௬.)

கொவலக்களக்காலைத்.



பெற்ற அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம்

விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல

மடந்தை

¹ யனைவிலை யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு
மினைகுழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

நீ. ² பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

³ செறிவனை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டிக்
கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு

க0. மாடகப் பைம்பூ ணருவிலை யழிப்பச்

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க்

கென்மக

ளையை காணீ ரடித்தொழி லாட்டி

பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை
யென்னுட னங்கையிங் கிருக்கெனத் தொழுது

ந. அனே - மோர்.

நி - சு. பூவலாட்டிய சிற்றில் - செம்மணூட்டியசிற்றில்; புதிதாகச்
செம்மண்பூசிய சிற்றிலாகிய காவன்மணியிலே இருத்தி.

க. கூடலென்றான்; தான் அறியுமர் அதுவாகலின்.

க0 - கக. ஆபரணத்தின் உயர்ச்சியை அழித்தற்குப் பிறவியழகொடுவர்
தீர்க்கு; செய்யாக் கோலம் - பிறவியழகு.

கச. நங்கை - நன்காய்.

1 "அனலிலே யுணவீற் கிளையுட னருத்தி" பெரும்பாண். ககக.

2 "இல்பூவலாட்டி" கவி. க0ச; "முடக்காத் பத்தர்ப், புதக்கலத்தன்ன செங்
வாய்ச் சிற்றில்" அநா. நகச.

3 "செறிவனயாய்ச்சியர்சிலர்" இலப். கடு: உ0ச.

4 கம்ப. கோலங்காண். க.

5 "தன்னுடம்பு தார மடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்க்கென், தன்னித்து வைத்த
பொருளோ டிவைதான்கும், பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காத்தய்க்க வய்யாக்கா,
வன்றே விழுமத் தரும்" ஆசார. கக.

கக. — கொலைக்களக்காலை.

சுகள்

கரு. மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி

யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின்
னோதக வுண்டோ ¹ நும்மக னூர்க்கினிச்
சாவக நேரன்பிக ளடிக ளாதலி

1 னுத்தூ ணங்கையொடுநாள்வழிப்-படே
உப. மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
னெடியா தளிமி நீரெனக் கூற
விடைக்குல் மடந்தைய ரியல்பிற் குன்று

மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
3 கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
உரு. வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசங்காய்
மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப
மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியென்றது கவுந்தியை.

கஅ. அடிகளென்றது கோவலனை.

கக. நூத்தூணங்கை - மாதரிமகள் ஐயை.

கக - ௨௦. நாள்வழிப் பரீட்சைமடிசில் - காலத்திலே ஆக்கும் அடிசில்.

கஅ - ௨௧.

சாவகநோன்பிகளாதலின் இரவுண்ணாரென்பது.

௨௩. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

௨௨ - ௩. இயல்பிற் குன்றாக் கலமென்றார்,
ஏற்றுவாருமுளர்.

புதுக்கலத்தை; மடைமேல்

௨௪. கோளிப் பாகல் - பூவாதேகாய்க்கும் பலா;
வெளிப்படை; கனிக்
காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு ஆனகாய்.

௨௫. (பா) வால்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்வரிக் காய். மாதளங்காய் -
கொம்மட்டிமாதளங்காய்; புளித்தகறி ஆக்குதற்குக் கொம்மட்டிமாதளங்காய்
சிறக்கும்.

௨௬. (பா) தன்பாற்பயன் - தனக்குள்ள பாலாடிய பயன்.

1 "நினைவின் மகனாத்தோன்றிய தாழம்" (மணி. ௨௧: ௨௧.) எனக்கனவனை
மகனென்று மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

2 "நாத்தான் - கணவனுடன்பிறத்தவன்; "தாரணியை பலங்கிப்பாட்டுவியல
ஊத்தான், தாரணி" சேது. தேவிபுர. ௫.

3 "கோளி புள்ளும் பழமிக் கூறும்பலா" பெரும்பாண். ௪௦௪ - ௮.

சகல

சிலப்பதிகாரம்

நா. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண்

சேந்தன

கரிபுற வட்டில் கண்டனன் பெயர்
வையெரி முட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கித்

நா. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகடேக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ விருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சடுமண் மண்டையிற் ரொழுதனண்

மாற்றி

சா. மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப்

பனவ்போற்

றண்ணிர் தெளித்துத் தன்கையாற்

றடவிக்

* குமரி வாழையின் குருத்தகம்

விரித்திங்

கமுத முண்க வடிக வீங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி

௯௦. குயம் - அரிவாள். விடுவாய்செய்தல்

- அரிதல்.

௯௨. பெயர - புகைகண்டறியாதபடியாடில் திரும்ப.

௯௯. வை - வைக்கோல்.

(௯௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயரும்படி (௯௯)
வைக்கோலால் எரிமூட்டிய

வெள்க; தீமூட்டுவது வைக்கோலாதலால்....

௯௪. கையறி மடைமையின் - தன்கைவல்ல
அளவாலே.

(௯௦) விடுவாய்செய்ய (௯௧) முகம் வியர்த்தது;
(௯௨) க்ரிந்த இடத்தை
யுடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயர்ந்தவளவிலே (௯௧)
கண்ணேந்தன; இவ்வாறாகவும்.

(௯௪) கையறிமடைமையிற் காத்தலற்கு ஆக்கி.

௯௫. தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்மரம். ௯௭.

தவிச - தடுக்கு.

(௯௮) அங்கையின் (௯௯) மாற்றி.

௯௦.

தீர்த்தல்;

மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு கிகழ்வனவறிந்து மயங்கின
அளந்தல்தீர்க்கையுமாம்.

மயக்கம்

சஉ. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

சச - ஐ. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் - பலியிடுதன்முதலியன;
வாய்ப்புசல் முதலாயினவுமாம். தன்னூரிற் செய்வனவெல்லாம் செய்யப்பெறு
மையின், 'ஐருமுறை கழித்த' என்றார்.

1 "புறக்காழினை புல்லென மொழிப" தொல். மாபு. கு. அடி.

(பி-ம்) * 'குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாங், கழித்த முன்மி னடிக ணீரென'

ககா.—க க ர லை க் க ள க் க ர லை த்.

சககா

சஐ. னூரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காபர் பாடியி னனோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யிங்குப்

பல்வளைத் தோளியும் பண்டுநங் குலத்துத்

ஐ. 1 தொழுனை பாற்றினுட் மேணி வண்ணனை

விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
 வைபயபுந் தவ்வையும் விம்மித மெப்திக்
 கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென
 அண்டினி திருந்த வுயர்பே ரானற்
 ௫௫. கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யீத்த
 மையீ ரோதிபை வருகெனப் பொருந்திக்
 * கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
 வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல்

லடியென

வெம்முனை யருஞ்சரம் போந்ததற் கிரங்கி
 ௬௦. பெம்முது குரவ ரென்னுற் றனர்கொன்
 மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
 யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்
 * வறுமொழி யாளரொடு வம்பப்

பர்த்தரொடு

குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப்

௫௨. தவ்வை - தமக்கை;

தாயுமாம்; முறையன் று. விம்மிதம் - வியப்பு.

(௫௫) ஒருமுறைகழித்து (௫௬)

உண்டினி திருந்தவெனக் கூட்டுக.

௫௫. திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

௫௭ - சு௦. கல்லத் ரத்தம்.....என்னுற் றன்றொன்றது,
வல்லவோ அடி யெனவிரங்கி; என்னுற் றன்றோவென்றென்க.

சு௨. நின்னை இவ்வாறு தனியாக்குதற்குக்
காரணமாம் என்பொருட் டொலைவாஸ்வந்த பான்மையினை
இன்னதென்று ஒன்றுமறிகிலேன்.

சு௩. வறுமொழி - பயனில் சொல். (பா) வம்பமாந்தர் - ஒன்றிற்படாத
மாந்தர்.

சு௪. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார். நெடுநகை-மிக்கநகை.

1 "தொழுனைத் துறைவிலே டாடியின்னை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் குறுமுனைப்
புனது, நெஞ்சங் கவர்ந்தான்" (சிலப். ௧௭); "வீழுமிழை தல்லார் வெருள்பிண்போ
ளேகீகல், கெழுமிய தானை மறைக்கிற - தொழுநையுண், மாவையுண் மாவை மயக்குதத்
தாவத்தாம், சாலியின்ச் சால்பறுக்கு மூறு" பழ. ௧௨.

2 "கல்பிறங்கத்தம்" (குறுத். ௬௬; அகநா. ௭௬); "கல்லதர்ச் சிறுதெறி" (அக
நா. ௭௨); "கல்லத் ரத்தம் கடவா நின்றழி" மணி. ௧௩: ௧௩.

3 "வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொழி" சிலப். ௧௦: ௨௧௬.

சு௨௦

சிலப்பதிகாரம்

சு௫. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி

யுண்டோ

விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்

சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ்

செய்தேன்

வழுவுவனும் பாரேன் மாநகர்

மருங்கீண்

எ0. டெழுமென வெழுந்தா யென்செய்

தனையென

¹ வறவோர்க் களித்தலு மந்தண

ரோம்பலுந்

* துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர்

சிறப்பின்

² விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த

வென்னை நும்

பெருமக டன்னெடும் பெரும்பெயர்த் +

தலைத்தாண்

எஃ. மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக்

கிழவன்

முந்தை நில்லா முனிவிகந் தன்னு

சுரு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.

சுசு. நச்சப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

சுரு - சு. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு

- மெய்யுரைக்குஞ்

சான்றோரால் நச்சப்படுந்தொழிலைக் கெடுத்தேனுக்கு;

ஆவது ஆசாரம்.

சுஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே

பெரிய அறிவினையுடைய உனக்கு. சிறுமை - நோய்.

சுசு. மாநகர்மருங்கு - நம்மாநகர் மருங்கினின்றும்.

என்று - இவ்விடத்து;

என்றது மதுரையை.

எ0. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை

என்னென்று வியந்தது.

சுசு - எ0. வழியிடை நினக்குவரும்

தீங்கு ஒன்றும் கருதாது எழுக

வென்றுயான்சொல்ல.....

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற் கண்ணிவார்த்தை.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எச. பெருமகள் - கோவலன்மாதா.

எச - டு. பெரிய புகழையும் தலையான உற்சாகத்தையுமுடைய மாரிதிக்

கிழவன் - கோவலன்பிதா; பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாரிதிக்
கிழவனென்றுமாம்.

எசு - க. கரந்தொழுவினவாறே அவர்களிருவரும் இக்குணத்தைக்கண்டு
அற்புனஞ்சிறந்து.

¹ கக - க: குறள். அ - ஆம் அதிகாரம், பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில் இவ்வழிகள் மேற்கொள்க வந்துள்ளன.

² 'பிசுத்த' என்பது உயர்நிலைபிரபாவமுணர்ந்தவதற்கு இவ்வழிமேற்கொள்; தொல். செவி. கு. செ. ந.

(பி - பி) * 'தறவோர்க்கெதும்' † 'தவத்தான் வன்பெருஞ்'

ககா. — கொலைக்களக்காலைத்.

சுடக

வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி யனைஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
அற.

¹ † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்றா வெழுக்கம் † புரிந்தீர் யாவது
மாற்றா அள்ள வாழ்க்கையே னாதலி

னேற்றெழுந் தனன்பா னென்றவள்

குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு
 ௮௫. மடியோர் பாங்கு மாயமுந்நீங்கி
 நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்
 பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
 வென்னொடு போந்திங் கென்றுயர் களைந்த
 பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
 ௯௦. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
 கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி

சீறடிச் சிலம்பி னென்றுகொண் டிப்பான்போய்

எக. நோய் - உடம்பின்மெலிவு. தன்பம் - மனத்தளர்ச்சி.

௮௬ - ௨. (பா) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை
 மேவினீராயிருக்கவும் மாற்று
 வுள்ள வாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே.

௮௭. ஏற்று - உடன்பட்டு.

எக - ௮௭. நீர் என்முன்புநில்லாமையா லுள்ள வெறுப்பைக் கரந்தொழுதி
 னேனாக, அதனை அறிந்து அவர்களுடைய உள்ளஞ்சிறந்து ஆங்கு அருண்மொழி
 யனைது ஏற்பாராட்ட யான் நெஞ்சத்தடக்கிய தும்பிரிவையும் அதனாஸ்வந்த
 ஆற்றுமையபுஞ் சொல்லுவதுபோலும் என் மெய்யல்லாமுறுவன்காரணமாக

அவர்வருந்தம்படி போற்றுவொழுக்கத்தைமேவினர்; மாற்றாத உள்ளத்தேற்றுகை
பாலே உடன்பட்டுப் போந்தேன்.

அச. குற்றினையோர் - குற்றேவன்மகளிர்; எடுத்தக்கை நீட்டிவாருமாம்.

அரு. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும் பெயர். ஆயம் -
தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்.

அக. நல்லோரேத்து - நல்லோராலே ஏத்தப்படுந்தன்மை.

அச - எ. சுற்றமுதலானநான்குக்கும் நான்கும் துணையாக.

கரு. நாணியையுடைய பாவாய்; சாரியைநிற்க உருபுதொக்கது.

¹ "வந்திகத் தெழுந்த வாயின் முறவலன்" அகநா.டு.

(பி - ம.) * 'அருமொழி' † 'வாயின் முறவற்கு' ‡ 'புரித்தாராவது'

சஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்
கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னை

கரு. யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம் வெதும்பி
வருபனி காரந்த கண்ண னாகிப்

பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி

வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ

க௦௦. னிமிலே நெதிர்த திழுக்கென

வறியான்

றன்குல மறியுந் தகுதியன் றுதலிற்

¹ றுதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து

பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ

ஹங்கட்

க௦௦. கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வ

ர

² மெய்ப்பை புக்கு

விலங்குநடைச் செலவிற்

கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன

ஹகித்

தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்

ற

க௦௦. பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப்

பொருந்திக்

காவலன் நேவிக் காவதோர் காற்கணி
 * நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென
 வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தர்
 முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன்

யானெனக்

கடு. ஒருங்குடன்றழீஇ - மேனிமுழுதும் தழுவி.

கடு - சு. துணையில்லாத தனிமையைக்கண்டு

விட்டுநீங்கமாட்டாமையால்

மனம்வெதும்பி.

கக. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

க00 - க0க. ஏறு எதிர்தல் இடையரறியும்

நிமித்தமாதலின் அறிந்திலன்.

க0க. மாதர்வீதி - தனிப்பெண்டுகள்தெரு.

க0டு - சு. சிற்பக்தொழிலெல்லாம் துறைபோகியகொல்லர்; கம்மாளரது
 வினையாவது - சிற்பம்.

க0எ. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு - இழிகுலத்தோளுத
 லின்; உயர்ந்தோர்வந்தவிடமெங்கும் விலங்கிடத்தல்.

க0அ. கைக்கோல் - பற்றுக்கொடிது. க0க. சிறப்பு - வரிசை.

ககஉ. ஆதியோ - ஆவையோ.

¹ தாதெருமன்றம்: சிலப். கஎ; கவி. க0க.

² "மெய்ப்பை புக்க வெருவருத் தொற்றத்த" முல்லை. க0.

(பி-நி.) * "நீவிலை தெரிதற்கு" † "வேந்தற்கு" ‡ "அமைப்பேன்"

ககூ—கொலைக்களக்காரைத்.

சஉந.

ககடு. கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்

* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா

யவிழ்த்தனன்

மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய

பத்திக் கேவணப் + பசும்பொற்

குடைச்சூற்

சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்

கஉ௦. † பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட்

னோக்கிக்

கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லை யெனமுன் போந்து

விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் ‡

வரவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

கஉரு. கோவலன் சென்றக்

குறுமக னிருக்கையோர்

தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்
கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப்
பரந்து வெளிப்படா || முன்ன மன்னற்குப்
புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ

னியானெனக்

கரு0. கலங்கா லுள்ளங் கரந்தனன் செல்லோன்
கடன் மகளி ராடற் றோற்றமும்
பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவர்த்தன வென்றுத
னூட லுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்

ககசு. பொதிவாய் - கட்டினவாய். ககசு. மத்தகமணி - தலையான்மணி.

ககஅ. பத்தியாகவகுத்த கேவணம்; கேவணம்-கல்முழுத்துங்குழி. குடைச்
சூல் - புடைதாழ்த்தல்; உள்ளூட்டாழ்த்தலுமாம்.

கஉ0. கொல்லை புரிந்துடனோக்கி - கொல்லை தான்மறைத்த சிலம்போடு
ஒக்கும்படியைப் பார்த்து.

கஉஉ. போந்து - போய்.

கஉச. சிறுகுழலங்கண் - சிறுகுழலுக்கு அருகான அவ்விடம்; ஆவது
அவளிருக்கையருகான தேவகோட்டம்.

கஉரு - சு.அக்கசாலை.....

கஉஅ. மன்னற்கு வெளிப்படாமுன்னெனக்.

கஉக. புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு தேசத்தினின் றும்வந்தவன்;
பாதேசி.

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சிறப்பிற் பொதிவாய்விழ்த்து' † 'பசும்பொற்கூடக்
 சித்திரச்' ‡ 'பொற்றொழிற்கொல்லன் புரித்ததோக்கி' § 'வருவேன் சிறகுடி
 லாய்கன்' || 'முன்னமன்னவற்கு'

சுஉசு

சிலப்பதிகாரம்

௪௩௫. தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லிட்டுக்
 குலமுதற் றேவி கூடா தேக
 மந்திரச் சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
 சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு

கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்
 ௧௪௦. காப்புடை வாயிற் கடைகா † ணகவையின்
 வீழ்ந்தனன் கிடந்து

தாழ்ந்துபல வேத்திக்

‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ

லின்றியுந்

துன்னிய மந்திரந் துணையெனக்

கொண்டு

வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்தாக்
 ௧௪௫. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
 கல்லென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
 சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென

¹ வினைவினை கால் மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலர் வேம்பன் நேரா னாகி
கரு. யூர்காப் பாளரைக் ஓ கூவி யீங்கென்
ரூழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு

கன்றிய கள்வன் கைய தாகிற்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்

காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு

காசக - சக. அரசனுக்கு ஆழப் பாடினான் ஒருத்திமேல் உள்ளஞ்சென்ற
தென்று தேவி ண்டு நீங்க மந்திரச்சுற்றம் நீங்கி அரசன் அவள்வயிற் குறுகின
வளவிலே தட்டான் தொழுதேத்தி.

(கரு) செல்வோன் (கசக) வீழ்ந்தனன் கிடந்தென்க.

கசஉ. கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கெரடிற்,
மண்வாங்குக்கருவி.

கசக, மந்திரம் - துயின்மந்திரம். கசஎ. சிலம்பு - இழிவு.

கரு(1) - நுக. என் கோதை - எந்தேவி.

கருஉ. கன்றியகள்வன் - களவிற்றமுட்பினவன்.

¹ 'இத்தாற்பதிகத்தின் உள - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை வினைத்
தது' (தொல். விளாவி. ரு. இள - செ. து) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம) * 'தோக்கி' † 'அகவயின்' ‡ 'கன்னம்ன்றியும்' § 'கூமினீங்கென்று'

ககூ.—கொலைக்களக்காலைத்.

சஉரு

கருரு. மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்
*¹ தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த
கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி
வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

கக0. செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி பெல்லாம்
பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன்

காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ

னீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று + கூறு

மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்

ககரு. கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின

லுரைப்போன்

மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்
தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

தெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டுண் மாக்க டீணையெனத் ! திரிவது

கள௦. மருந்திற் பட்ட ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப்
பட்டர்

மந்திர நாவிடை வழத்துவ ராயி

§ னிந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெனிகுவ ராயிற்

கருடு. ஏவலுள்ளத்த - ஏவப்பட்ட உள்ளத்தோடே. எண்ணியது முடித்
தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று; முடித்தி, தன்மைவினை.

கருக. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை. கருவ. குறுகினனாகி - குறுகி.

கசுச. (பா) அருந்திறன் மாக்கட்கு அகநகவுரைத்த - இவனிருந்தபடியாற்
கன்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக உடம்படும்படி வார்த்தை
கள் சொல்லி.

கசுடு. காட்டினன் - ஏதுக்களைக்காட்டி.

கள௦. மருந்திற் பட்டராயின் - இவன் மருந்தினால் தப்பினவிடத்து.

கள௩. இந்திரகுமரர் அகப்படாததுபோல.....நாமும் காணமாட்டோம்.

கசுச - டு. கள்ளர் தங்கள் தெய்வத்தோற்றத்தினை நினைப்பாராயின்.
கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும் தப்புவர்; அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி
யும் பெயர்குவரென்றுமாம்.

கடுக - எ: குறுகுதல், அணுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்
வழிகள் மேற்கோள்; தொல்: முதற்குத்திரலிருத்தி.
(பி - ம.) * 'தீவினையிலபிற்' † 'கடவு மருந்திரண் மாக்கள்கள வுரைத்த'
‡ 'திரிவமத்திரதாவிலை வருத்துவர்' § 'இத்திர திருவின் யாங்கான் குவமோ'
ஞச.

சுஉசு சில ப்ப தி க ர ம்

களு. * கையகத் துறுபொருள் காட்டியும்
பெயர்குவர்

மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ
நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்
† புகற்கில ரரும்பொருள் வந்துகைப்

புகுதினூந்

கடி0. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிர்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ
§ ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடற்

கிடமெனி

னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்

காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

கடி0.

|| மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ
கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
னிநுநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா

ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை

கக௦. ** தூதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து

†† மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு

விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் !! சென்றாங்

கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி ட்டு

யாரம்

வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

கக௧ - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால், இருந்தநாம் எழுந்திருந்து
போகலாமிடமுமுண்டோ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து போகவுமாட்டோமென்று
மாமு.

கக௧. புகழ்நிலர் - புகார்கள்; பொருள்வந்து கைப்புகுதினும் அதனை விரும்
பாரென்றுமாம்.

கடி0. தந்திரகரணம் கரவடநூல்களவுதூலிற்சொல்லுகிற கிரியையுமாம்.

கடிஞ. மேலோர் - தேவர்.

கடிசு. கரவிடம் - களவிற்பகுதி. புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட
மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென்றுமாம். (பா) பரவிடமில்லை - புகழ்ந்து
முடியவொண்ணாதென்தன்.

ககக. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்தம்பி.

ககச. வெயிலிவையிரவாரத்தை வாங்கவென்க; ஆரத்தையிரத்தொளியே
ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென்றுமாம்.

(பி - பி.) * 'கையத்தம்பொருள்' † 'புகழ்கிலரும்பொருள் வந்தகைகடா' ;
‡ 'மர்பிலாரமுமேய்தவர்' § 'இவ்விடத்திப் பொருள்' || 'மேலோரானம்'
** 'ததர்க்கோலத்த' †† 'மாதர்க்கோலத்த' ‡‡ 'சென்றங்கு' §§ 'ஆரம்பிலவீடு'

ககக. — கொலைக் களக்காலைத்.

சுஉஎ.

ககரு. துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காணு

னுடைவா னுருவ அழைகை வாங்கி

,யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற்

காற்றான்

மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்

கல்வியிற் பெயர்ந்த கள்வன் றன்னைக்
உரு. கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்

குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல

வாங்கோர்

திருந்துவேற் றடக்கை * யிளையோன் கூறு

நிலனக பூனிய னீலத் தானையன்
உரு. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி
போன்று

மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றேன்றக்

கைவா னொருவனென் கைவாள் வாங்க

வெவ்வாய் மருங்கினும் யானவற் கண்டிலே
உரு. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யீரெனக்
கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா னெறிந்தனன் விலங்கு டறுத்தது

புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப

உகரு. மண்ணைக் மடந்தை வான் றுயர் கூரக்

காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்தனன்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென்.

ககக - க. அவன் உடைவாளுருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்
வாளெறியவாங்குந்தோறும் உறையைச் செறித்தான்; அதிலே அலசிப் பின்பு
மல்லாலே காணாநின்ற தவனை நின்ற துணைக்காட்டித் தான்மறைந்தான்.

உரு. இவர்க்கென்றான், இவனையும் கள்ளனாகி.

உரு - க. அங்குவந்து இவர்களுடனின்றொருவன் சொல்லுவான்:--

உகக. உரியது - இனிச்செய்வது.

உகஉ. கல்லாக்கணிமகன் - கல்வியிள்ளைமயின் மயங்கின மகன்.

உகக. வாளெறிந்தனன்.....விலங்குடறுத்தது - குறுக்காக
ஊடறுத்தது அந்தவாளென்க; அறுத்தது, முற்று.

உகக. அதனிலே விழுந்தான்.

உரு - கக. ஒருகளளனை யான்கண்டேன்; கைவாலை உறைவிட்டு நீக்க
அவனை ஓரிடத்திலுங்கண்டேன்; ஆதலின் இவர்கெய்தி தெரியாது; இவனை
நாம் கொல்லாதே தப்பவிடில் அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க
வேன், ஒருவன் வாளாலெறிந்தான்; அது விலங்கு ஊடறுத்தது; விழுந்தான்.

உகக. உருத்த - உருப்ப.

(பி - ம.) * இவையென்சொல்லும்!

சஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

நேரிசை வேண்பா.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க

ணல்லறமே.

கண்ணகி தன்கேள்வன் *

காரணத்தான் - மண்ணில்

வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே

பண்டை

விளைவாகி வந்த வினை.

“நண்ணும்”-கண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக
வளைந்தது; இது பண்டை
வினை; இருவினையும் நண்ணும்; ஆதலால் உலகத்தீர்,
அதஞ்செய்மினென்று
இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்தது.

க - உ. அரும்பெற்ற
பாவையை.....மடந்தை

(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய
பாவைபோல்வானைக் கவுந்தியடிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய
உவகையையுடைய இடை
யார்குலத்திற்பிறந்த மாதரியாகியமடந்தை,
மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாற்பெயர்.

க - சு. அளவிலை யுணவின்.....மனைப்படுத்து

(இ - ள்.) மோர்விலையை உணவாகவுடைய
ஆய்ச்சியரோடு இடையர்

சூடியிருந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிசூழ்ந்த
காவலையும் அழகுபெறவிட்ட
குளிர்த் காவணத்தையுமுடைய
மனையிலேயிருத்தியென்க.

செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய

அனை - மோர். மனை - கட்டுவேலி. பூவல் - செம்மண்; 'பூவற்படுவிற
கூவற் றோண்டிய' என்றார் புறத்தினும்.

எ - அ. செறிவளை யாய்ச்சியர்.....நாணீ ராட்டி.

(இ - ள்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்
சிலருடனே தான் நின்று நறிய மலர்க்கோதையினையுடையாரைப் புதுநீரான்
மஞ்சளஞ்செய்வித்தென்க.

க - கச. கூடன் மகளிர்.....தொழுது

(இ - ள்.) இக்கூடல்கரிடத்த மகளிர்கொள்ளும் அருவினை ஆடகப்பைம்
பூணற்செய்த கோலமழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித்
தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலிரல்லீர்; என்மகள் ஐயகாணும்
அடித்தொழிலாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்துகொள்வேன்;
பூங்கோதையையுடைய நங்காய், இங்கன்மாதலான், இனி ஒன்றற்குங்கவலாத
இருப்பீராகவென்றசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. (பி - ம.) * 'காரணமாமண்ணில்'

கசு.—டுகாலைக்களக்காத.

சஉக

கூடன்மகளிரென்றாள், தானறியுமர் அதுவாகலின். இனிக் கூடன்

மகனர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது அருவிலையையழித்தற் குச் செய்யாக்கோல்மொடு வந்தீர்க்கெனினுமமைபும். செய்யாக்கோலம் - புனை யாதவழகு; ஆவது ¹ இயற்கையழகு. வந்தீர்க்கென்றும், காணீரென்றும் உயர் சொல்லால் ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் கூறினவன் ஈண்டு நங்கையென்றது ஒருமைபன்மை மயக்கமெனின், — அற்றன்று; நம்பியெனப் ² பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப்பெயர். நங்கையென்று புதல்வர்மனைவியரைக்கூறும் முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றுள்ளை; ³ “நாத்தன னங்கையொடு” என்ப மேலும். இஃது அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்கு மகனாகக் கருதி இங்ஙனங்கூறினான். இனி வந்தாய்க்கெனவும், காணினெனவும் பாடங் கூறுவாருமுளர்.

கரு - எ. மாதவத்தாட்டி.....மகனார்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி தீங்குள்ளநெறியில் ஒருதீங்குமுறாமற்

காத்தி

வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினுளாதலான்; இனி இவ்விடத்தில் மனக்கவலைபுறுதலுண்டோவென்றுள்ளென்க. நின்கொழுநற்கு

இடந்தலைப்படுத்தல் - கூட்டுதல். ⁴ புறனடைவிதியான் நோவுதகவு, ⁵ நோதகவாயிற்று. தும்மகனார்க்கு - மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; தும்மு டையபுருடனுக்கென்பதாயிற்று; ⁶ “நினக்கிவன் மகனாய்த் தோன்றியதுஉ, மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய் தூஉம், பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” என்றார் மணிமேகலையிலும். ⁷ “கண்போன்ற மாமன் மகள்” என்றார் சிந்தாமனியிலும். ஓகாரம், எதிர்மறை.

கடி - உக. சாவக நோன்பிகள்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்தனா ருடனே நீங்களும் பகற்பொழுதே யுண்ணும் அழகில்சமைத்தற்குப் பொருந்தின நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டிவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்னா னாகவென்க.

சாவகநேரன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார், கோவல
 னுரை. நாத்தனணங்கை - நங்கைநாத்தானென்க. நாத்தனெனெடு நங்கை அடி
 சிலாக்குதற்கெனினுமமையும். நாள்வழிப்படுமடிசில் - போசனம். அமைந்த
 கலமென்றாள், தாங்களாளுங்கலமன்றி மேன்மக்களாளுந் மடைக்கலங்களை. நற்
 கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். கீரவிமினென்றாள், தனக்கு
 * நெய்ம்முறையாதலின்.

- 2 "உமிழ்சுடர்க் கலன்க ணங்கை யுருவினை மறைப்ப தோரார்" (கம்ப. கோவல்
 னான். க.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. * தொல். பெயர். சூ. கக. 1 அடி, கக
 6 புறனடை விதி, தொல். குற்றியல். சூ. ஏஅ.
 5 "தோத்தக் விருங்குயி லாவு மரோ" கவி. ௩௨.
 6 மணிமேகலை, உக: ௨௬ - ௩௨. 7 சீவகசிந்தாமணி, உக.
 8 "நெய்ம்முறை தமக்கின்றுமென்" சிலப். கள்.

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

இத்துணையுங்குறியது, இவர்கள்சென்ற
 அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற்
 செய்வனவும்.

இனி மற்றைநானேச்செய்தி கூறுகின்றார்.
 ௨௨ - அ.

இடைக்குலமடந்தையர்.....கொடுப்ப

(இ - ள்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர்
 மாதரிசூறிய இயல்.

பிறகு மடைக்கலத்துடனே
மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மாபு
போலப் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய
திரண்டகணிக்காயும்

வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும்
கொம்மட்டிமாதுளங்காயும் இனிய
மாங்கனியும் வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும்
தம்மிடத்துள்ள பாலும் நெய்யு

மென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய
வளையையுடையமாதே, இவற்றைக்
கொள்வாயாகவென்று கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை; கோளி - பூவாதுகாய்க்கும் மரம்.
என்னை?

“கோளி யாலத்து” என்றார்; பாகல் - பலா; “முனிதயிர்
பிசைபாகன் மென்
பழம்” எனவும், “பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய
கனிமாந்தி” என

வுஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கணிக்காய் - * முதாரிக்காய்.
வால்வரிக்கொடுங்கா

யென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர்; “
அணில்வரிக் கொடுங்

காய்” எனப்புறத்தினும் காட்டினராதலின்,
கொடுங்காயென்பது பெயர். வரி,

அடை. மாதுளங்காய் கூறினார். புளித்தகறி
பண்ணுதற்கு. பார்ப்பயன் -

பாலும் பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்து
உடனிகழ்பொருளாயிற்று.,

உக - ஈச.

மெல்விரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி

(இ - ள்.) அங்கனம் அவர்கொடுத்த

பலவேறுவகைப்படட்பசங்காய்களைக்

கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யத்
திருமுகம்வியர்த்

தது; செங்கண் சேந்தன; கரிய இடத்தேயுடைய
அட்டிலைக் கண்டனளாய்

முகமாரிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய
ஐயையுடனே தன் கை

வல்ல மாத்திரத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவாள்;

“கூனிக் குயத்

தின் வாய்நெல் லரிந்து”

என்றார் பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய்

செய்தல் - அரிதால். திரு - அழகு; பெயருமாம்.

சேந்தன - சிவந்தன. கரி

புறவட்டில் - புறம் கரிதான அட்டில்; புறம் - இடம். வையெரிமூட்டிய - வைக்
கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை பாடமாயின், கை அறிந்ததும்
அறிவாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக் கைதேறினற்போலவெனவுமமையும்.

¹ மாட்சிமை புடைபோர் கொடுக்குமாறு சொல்லாமலே கொடுத்தல்; “சொல்
லாம் லேபெரியர் சொல்விச் சிறியர்செய்வர், சொல்லியுஞ் செய்பார் கயவரே - நல்ல,

குலமாலை வேற்கண்ணுப் கூறுவமை தாழிற், பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்"
(ஒளவையார் பாடல்.)

* புறநானூறு, ௫௮; * பொருதராற்றுப்படை, ௧௧௧-௨.

* முதாரி - முதுமை; "முதாரிப்பான்" புறநா. ௧௧௮; இது வழக்கினுள்ளது

* புறநானூறு, ௨௪௬. * பொருத. ௨௪௨.

(பி - ம்) * 'உதாரிக்காய்'

கூடா.—கொலைக்களக்கானது.

சூங்க

௩௫ = சூ. தாலப் புல்லின்.....அழக ளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும்

வெள்ளியதோட்டாலே

கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப் புனைந்துசெய்த

தொழிலையுடைய

தவிசிலே தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு

கடிமலரங்கையாற் சுடுமண்மண்

டையாற் காதலனடிமலர்

கழீஇயகீரைத் தான்தொழுதனளாய்மாற்றி மண்ணக

மடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத்

தன்கையாற் குளிர்த்த

கீரைத்தெளித்துத் தட்டி மண்டலமிட்டு ஈனுவாழையினது

குருத்தைதவிரித்து

அதனகத்தே அமுதைப்பெய்து; அடிகள், ஈங்கு
சொல்லவென்க.

அமுதுசெய்தருளுகவென்று

1 “புறக்கா முனவே புல்லென மொழிப”

என்றாராகவின், தாலப்புல்

வென்றார். வால்வெண்டோடி - இனைய வெள்ளிய

தோடெனினுமமையும்;

2 “ஊர்நிவால்வென் னோறே” என்றாராகவின். மகரீஉ - பெண்பாற்பொதுச்
சொல். தவிசு - தடுக்கு. அங்கை - அகங்கை; 3 “அகமென் கிளவிக்குக் கை
முன் வாரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும், வரைநிலை யின்றே
யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்த யிகுத லாவயி னுன” என்பதனுள்முடிக்க. கழீஇய
வென்பதூஉம், அமுதைப்பெய்தென்பதூஉம் “முன்னத்தினுணருங்கிளவி”யாற்
குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்றது சுடுமண்மண்டையென்றார்,
புதுக்கலமாதரோன்ற. இதனை மண்டையென இழித்துக்கூறினார், முன்னர்ப்
பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின். வழிபாடிதோன்றத் தொழுதனை
மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல். மயக்கொழிப்பனள்போல் - மண்
மடந்தை தங்கட்கு எதிர்வதுணர்ந்த மயங்கினுனை மயக்கொழிப்பாள்போல்.
மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது பெயரின்வந்த 4 சமாதி
யென்னுமலங்காரம். உண்க - இரந்துகோடற்குறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்று
வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும

பொறுக்கவற்றேயென்னு

மிரக்கம்.

ஆக்கி இருந்தபின்

மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து அமுதமுண்க
வென்றுளென்க.

(இ - ள்.) இதவும் உணரவுமரிய மறையிட்டத்த அரசர்பின்னோர்க்குரிய வாக விதித்த வாய்ப்புச்சுப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையார் கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஜயையும் மாதரியும் இந்தமதுரையில் இவ்வாயர் பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கின் இந்நாம்பி அந்தமதுரையில் ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப் போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணனோதான்; இவன் துயர்தீர்த்த இப் பல் வளத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின்கண் துய நீலமணிவண்ணனைத் துயர்தீர்த்த

¹ தொல். மாபு. கு. அடு. ² புறநா. கடவுள்.

³ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், ௨௦.

⁴ "உரியபொருளன்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற், தருமீனை புணர்ப்பது சமாதியாகும்" தண்டியலங்காரம்.

சச௨

சிலப்பதிகாரம்

பின்னையென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி
இவரழகு நம் கண்களி
எடங்காவென்று புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய்.
விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.

சச - சு.

உண்டினிதிருந்த.....வருகெனப் பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர்புகழ் இனிது
கோவல்லுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே

உண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய
பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய

பெரிய ஓதியையுடையான வருகவென்று அருகணைத்தென்க.
ஓதி, ஆகுபெயர்.

௫௭ - ௬௨. கல்லத ரத்தம்.....யாவது
மறியேன்

(இ - ள்.) எம்முடைய முதலாவர்,
பருக்கைபொருந்திய சின்னெறியை
யுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும் வன்னை
மையையுடையனவோ மடந்.

தையுடைய அடியென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர் ஆறலைக்குஞ்சுரத்தி
னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன இடம்பையுற்றார்களோ! யாம் இங்ஙன
முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முன்செய்த தீவினைப்பயனோ! யான்
முத உள்ளங்கலங்குதலான் இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன் ;
இப்பொ

என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ. : மாயம் - கனவு.
பாடும்; பகுதிப்பொருள்விருதி.

யாவதும் -

௬௩ - ௭௦.

வறுமொழியாளரொடு.....என்செய்தனையென

(இ - ள்.) வீணரோடும் பரத்தரோடுங்கூடிப்
பிறரைப்புறங்கூறும் அவை
யின்கண் வெடிசிரிப்புக்குப்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி

அமைந்தோர் விரும்பப்

படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ; அதவேயுமன்றி இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் எவலையும் பிழைத்தேன்; நின்கும் சிறுமைசெய்தேன்; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்பது சிறிதும்பார்த்திலேன்; யான் இங்நனமாயும் நம்முடையநகரிடத்துநின் னும் இந்நகரிடத்துவருதற்கு எழுகவென்றேறாக, அது முறைமையன்றென மறுது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே; நீ என்னகருமஞ்செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூறவென்க.

வறமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர் - புதிய காமநுகர்ச் சிவையிரும்புங்காழுகர்; பரத்தையை நுகர்வானும் ¹ பரத்தன். குறும்மொழி - சிறுசொல்; ஆவது பிறரையிசுழ்ந்துகூறுதல். நெடுநகைப்புக்கு - வெடிசிரிப்புக் குட்பட்டி. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி. நச்சு - நச்சுப்படும்பொருள். இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயர். எவல்பிழைத்தல் - மாந்விநட்பை அவ ரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி - சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவை யுடையார். வழு - பழிப்புரை. எனும் - சிறிதுமென்றபடி. நகர் - தன்மனைப்பு

¹ "பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே, "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதியுன்பர், தன்னென் பரத்தின் மார்பு" என்றார்; குறள், ௧௩௯; "பண்பில் காதுண் பரத்தமை" மணி. ௭: ௩௦.

கூகா.—கொலைக்களக்காலைத்.

சுருந் மாம். ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம்

போதற்குவிரையென்றானென்னுமமை

யும். இத்துணையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்து

அறிவின்மையை அவளொடுபடுத்துக்கூறினான்.

இனிக் கண்ணிகூறுவாள் :

எக - அங்.

அறவோர்க் களித்தலும்.....என்றவள் கூற

(இ - ள்.) அறவோர் அந்தணர் அறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்த்தலும் கோடலுமென்னுமிவற்றை இழந்தவென்னை நாம் பெருமகளுடனே இருந்திக்கிழுவன்கண்டு, நீர் வந்தவெறுப்பைக் கரந்தொழுகினேனாக, அவர்கள்

என்முன்புநில்லாமையான்

அதுதெரிந்து தம்முள்ளத்

தினமிக்க அன்போடே அருள்சலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பாராட்டி, யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு வாய் திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என் வருந்த நீர் போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும்

பொய்ம்முறுவல்கண்டு அவர்

உம்முடைய வார்த்தையைச்

சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையைபுடையேனாதலாலே பட்டெழுந்தேனென்று அவள் கூறவென்க.

பான அதற்கு உடன

அறவோர் - ¹ சாவகநோன்பிகள். பெருமகள் - கோவலன்மாதா. பெயர் - புகழ் தலைத்தாள் - தலைமையுடையமுயற்சி. மன் - மன்னரால். நீரென ஒரு சொல்வருவிக்க. இகந்தனனா - இகந்தேனாக; தன்மை. அற்பு - அன்பு; "மெல்லொற்று.....கிளைபொற் றாகும்" என்பதனான் முடிந்தது. சிறத்தல் - மிகுதல். நொடித்தல் - சொல்லுதல். வாயன்முறுவல் - பொய்நகை. 'ஆற்றுவள்ள வாழ்க்கையீராதலின்' என்பது உம் பாடம்.

அச - கூட. குடிமுதற் சுற்றமும்.....மயங்காதொழிகென

(இ-ள்.) சுற்றமுதலியநான்கிணையுந்நி நாணமுதலியநான்குந் துணையாக அறிவற்ற என்னோடுபோந்து என் தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே! கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்லி! யான் நின்றேழடிக்கு அணியாகிய சிலம்பில் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன்; வருந்துகையும் நீ தனிமையான் வருந்தாதொழிகவென்றுகுவென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தைமுதலியோர், குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்; என்பார் செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர்; "ஐவர் நலனோம்ப" என்றார் பிறரும். ஆயம் - சேவிக்குந்தோழி மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. நல்லோரேத்த - மகளிரால் எத்தப்படுமழகு. பேணியகற்பு.....பொன்முதலியவற்றிற் செல்வாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

¹ சாவகநோன்பிகள் - சைனரில் இவ்வறத்தார்.

² தொல்காப்பியம், குற்றியலகர. கு. க.

³ சிலக. ககக; ஐவராவார்; ஆட்டிவான், ஊட்டிவான், ஒதுதுத்தவான், தொடிப்பித்தவான், கைத்தாபென்பார்.

௧௦௦

சாநச

சிலப்பதிகாரம்

கூச - கூ.

கருங்கய நெடுங்கண்.....மறுகிற் செல்வோன்

(இ - ள்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய
கண்ணினையுடைய தனதுகாதலியை.

மெய்முழுதந்தழவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித்
தனியிருக்கின்ற அதனைக்

கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை
அவள்காணின் வருந்து

மென்று அதனைக்கரந்த கண்ணினையுடையனாய்ப்
பலபகக்களையும் பல ஒருமை

களையுமுடைய கோவலரில்லத்தவிட்டுநீங்கி
மாட்டாநடையோடே அத்தெரு

விற்செல்கின்றவனென்க.

இதில், 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு'
எனவுங்கூறியார்

ஆய்ச்சியரெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

க00 - க0க.

இமிலேறெறதிரந்தது.....தகுதியன்றாதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிப்பையுடைய

கொல்லேறு எதிர்த்

துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்திலன்;
அஃது இடையர்

குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும்
முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு.

க0௨ - ச. தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ

ஹைக்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய
மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து

தனிப்பெண்டிகள் தெருவினடுவேபோய்த் கடைத்தெருவிற்
அவ்விடத்தே,

பெயர்கின்றவன்

க0நு - கஉ. கண்ணுள் வினைஞர்.....

ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும் கைவினைமுற்றிய
நூற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே

பணித்தட்டாருமாகிய

ஒதுங்கிநடந்து செல்

லுஞ்செலவினையும் கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய
பொற்கொல்லனைக்

கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற பொற்கொல்லனிவனெ
னக்கருதி அனுகச்சென்று, அரசன்தேவிக்குப் பூணலாவதொருசிலம்பினை விலை
மதித்தற்கு நீ வலையோவென்று கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை-சட்டை. விளங்குநடைச்செலவு-மேன்மக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி
நடத்தல். கைக்கோல்-கொடி. ஆதியோ-ஆவையோ; கருத்தனாவென்று
மாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிலம்பினது அருவிலைகருதி. இவனைக்கண்டா
லும் துந்திமித்தமென்பார் பின்வர முன் கண்டனனாகியென்றார்.

இனிப் பொற்கொல்லன் கூறுவான் :—

ககந - சு. அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகனிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேனயானெனக் காலதாமதமாகவந்த பொற்கொல் ளன் கையாற்றொழுது புகழ்தலானே யாவார்க்கும்புகழவரிய சிலம்பினைப் பொ திர்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

சுகள் - ௨௦. மத்தக மணியொடு.....புரிந்துட னோக்கி

¹ தளிப்பெண்டுண்டெரு - கோயிலிற்பணிசெய்யும் மகனிர்தெரு; தளித்தெரு வெளவும் வழங்கும்.

ககா.—கொலைக்களக்காலைத.

சுநரு

(இ - ள்.) தலையானமாணிக்கத்தோடு வயிரமும் பத்திபடவழுத்திய கேவ னத்தையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பசும்பொன்னாற்செய்த புடைபட்டு உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய சிலம்பின் தொழிலுமை யையெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திசார்ந்த தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன் நெஞ்சம் ¹ இடுவந்திகூறுதலைப் புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுடிகைமணியுமாம்.
 சிலம்பின் மத்தகத்தின் மணியெனினு
 மமையும். கேவணம் - மணியழுத்துங்குழி. குடைச்சூல் -
 குடைபடுதலென். பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில்.
 பொய்த்தொழில் - பொய்சொல்லுதலே
 தொழிலாகவுடையவெனினுமாம்.
 புரிந்துட னோக்கியென்பதற்குப்
 பணியும்விலையும்நோக்காது அவனை இடு
 வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட
 சிலம்போடொக்கும்படி
 வையப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

கஉக - சு. கோப்பெருந்
 தேவிக்கு.....சிறையகம் புக்கபின் (இ - ள்.)
 அரசனுடைய ' பெருந்தேவிக்கல்லது
 இப்பெருவிலைச்சிலம்பு
 வேறொருவார்க்கும் வினாவில்லையென்று சொல்லி,
 முன்னின்றும்போய் வெற்றி
 மிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யான்வருந்துணையும் என் புன்குடினுக்கு
 அருகாகிய அவ்விடத்தே ரீருமெனக் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப்
 பிடத்திற்கு அயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதிலுக்குள்ளே புக்கபினென்க.
 ஐ, இடைச்சொல். , யாப்புறவு - வினா;
 பொருத்தமுமாம். என - என்று
 சொல்லி. முன்போந்து - முன்னின்றும்போய்.

இனி, அவனுட்கோள்கூறுவார் :—

கஉள் - ௩௦. கரந்தியான்

கொண்ட.....செல்வோன்

(இ-ள்.) யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு என்னிடத்தேயென்பது பலருமறிய மன்னற்கு வெளிப்படுவதன்முன்னே வேறொருதேயத்தினின்றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்யானென்று துணிந்தவுளத்தைக்கரந்து செல்கின்றவன்,

யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றங்கூறற்பாஸவற்றை இவன் சிழ்மகனாதலால், தனித்தன்மைகூறினார்.

க௩க - சக. கூடன்மகளிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ-ள்.) கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத்தோற்றமும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின் வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய உள்ளத்தை விரும்புவதனவென்றுகருதி ஊழியவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத்தைச்செய்யும் தலைநோயென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டிக்கொண்டு குழப்பிற்பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே தனதுகோயிற்கண்ணே அந்தப்

¹ இவ்வேத்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் குற்றத்தையேற்றதல். இது இத்தமிழ் நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.

² பெருந்தேவி - பட்டத்துத்தேவி.

ச௩கூ சிலப்பதிகாரம்

புரத்திற்சென்று புகுந்துவிடுதலானே அரசன்

காமபரவசனாய் அமைச்சர்திரளி

னின்றநீங்கி அரிசிந்திய கண்ணையுடைய

சிலதியர்திரளுடனே கோப்பெருந்

தேவியுடைய கோயிலேநோக்கிச்

செல்வோனைக் காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத்

தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்ந்து பலகால் ஏத்திச்
சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளங் காந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்து
பலவேத்தியென்க.

கசஉ - எ.

கன்னக மின்றியும்..... இருந்தோனென

(இ - ள்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும்
தன்மனத்தின்கட்

பயின்ற துயின்மந்திரமே

களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை

மயக்கமுறுத்தும் துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிநுந்த
சிலம்பினை அபகரித்

துக்கொண்ட கள்வன் இந்த ஒலியையுடைய பெரிய

ஊர்காவலருடைய கண்ணை

மறைத்து அடியேனுடைய புன்குடிலகத்தே வந்திருக்கின்
ருனென்று அவ்வா

சற்குச்சொல்லவென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் -

கொடிற்றுக்கோல்; ஆவது படைக்

கல் இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி;

குத்துக்கோலென்பாருமுளர்.

¹ சில்லை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

துணை - உசா. முன்னாள். தன்னிடத்தில்கையென்று

நிலைநின்றதற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்புகொண்ட கள்வ

னென்றான். விற்கவந்து அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற,

என் சிறுஞ்சுடிகைத்
கிருந்தானென்றான்.

கசஅ -

நீட, வினைவினை காலம்.....கொணர்கவீங்கென
(இ - ள்.) சினைபலர்வேம்பன் ஊர்காக்கும்

காவலாளரையழைத்து இவ்

வனமாகிய எனது தாழ்ப்புல்கோலையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய
சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறழும்பிய கள்வனுடைய கையகத்ததாயின்,
அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈங்குக்கொணர்கவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதும்தேராஅயத்
நீங்கிச் சிலதியரோடு கோயினோக்கிக் காமபரவசஞய்

தேவிகூடாதேகச் சுற்ற

அவள் கடையிடத்தோ

னகலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை இவளுடனிர்த்தற்கு உதவியாக இவ்
விடத்தே கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும் - சிறிதும். சினை - கொம்பு. அலர்வேம்பு - வேம்பலரென்க;
ஆகுபெயரான் மாலைபாயிற்று. வேம்பன், ¹ "கொன்றையன்" என்பதுபோல
சின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்
நிரிப்பினுமமையும். இனி! என்கோதைதன் காற்சிலம்பு அடிப்பட்டகன்வன்
கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவெனினும் தன்கட் கொடுங்கோன்மையின்மை
புணர்க.

கசச - ஏ. காவலனைவ.....குறுகினனாகி

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகாவலன், வேற்காரரைத் தன்னோடு வயுதலானே
கருந்தொழிற்கொல்லனும், ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவென்

¹ "சிலங்குகளையின" தாலழ. களவ.

² நிருச்சிறம்பலக்கோலையார், ௪00; கொன்றைய னென்பதற்குக் கொன்றைப்
பூவின் தன்மையனென்பது பொருள்.

ககா.—கொலைக்களக்காலைத்.

சாந்.

னம். முடிந்ததன்றோவெனக்கருதித் தீவினையாகிய
சூழ்ந்த வலைக்குள்ளே சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக்
குறுகச்சென்றறென்க.

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது
விகாரம். இனி, ஏதிர் காலத்தன்மைவினையை
விரைபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானெனினு
மமையும். முதிர்ந்தல் - சூழ்ந்தல். முதிர்வினையெனமாறித் தீய
பழவினையாகிய வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கருஅ - கக. வலம்படு தானை.....
.புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய

தானை மன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய

இவர் வந்தார்; அதனைக்

சிலம்பினருமையெல்லாம்

காட்டியினெனச் சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய

கூறுவான்போலப் பொய்ம்மையைத் தொழிலாக

வுடைய கொல்லன் அவரை வேராக அழைத்துக்
சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச்

காட்டிமினென்பது சொல்லெச்சம். காணிய், வினையெச்சம். புரிந்தெ
னவே அவனின்னியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடி ஒரு
தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

கசுஉ - நு. இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன், மெய்ப்பொறியானும் இருக்கின்றமுறைமையானும்
கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்லப்படுவானுமல்லனென்று
சொல்லும் அரியதிறலையுடைய வேற்காரரை நகைத்து இகழ்ந்தகூறிக் கொலைத்
தொழில் புரிந்த பொற்கொல்லன் களவுறுலி லுள்ள ஏதுக்களைக் காட்டினனாய்
உரைக்கின்றவனென்க.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென
உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன்: அகநகை - இகழ்ச்சிநகை.

அகநகைவென்றபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

கசுசு - கூ. மந்திரர் தெய்வம்.....துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்.) பொல்லாரவொழுக்கத்தினும் களவுகண்டுண்ணுமாக்கள் மந்திர
முதலிய எட்டையுமுன்றோ படையாகக்கொண்டு திரிவதென்றனென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாமிரண்டும் எண். அன்றையென்பது - தேந்
தம். கட்டின்மாக்கள் எட்டிடனன்றே துணையெனத்திரிவதென்க.

கஎ0 - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்.....பெருநவைப் பட்டர்

(இ - ள்.) இவன், வலியையழித்துத் தப்புதன்றி இவன்மருந்திற் பட்ட
ராயின், நும் பெரிய புகழையுடைய வேந்தனுல்வருந்தண்டம். இப்பொழுதே
பட்டரன்றோவென்றனென்க.

1 களவுதல் ஸ்தேயசாஸ்திரமென்ற வழங்கப்படுகின்றதென்றும் அந்நூல்
செப்தவர், கசுரென்பவரின் ஆசிரியராவிய கர்ணீ ஸாதரென்பவரென்றும் வடமொழி
பாஷர்கூறுவர்.

சுந அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

பட்டர், வினைப்பொருள்; சொன்னோம்
சொன்னோமென்னும்வழக்கு.

இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோறற்கு.
இனி மந்திரமுதலிய

எட்டின் விளைவு கூறுவான்:—

கௌ - ந.

மந்திர நாவிடை.....யாங்காண்குவமோ

(இ - ள்.) தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே

வழுத்துவராயின், தேவ

குமாரரைப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றானென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல். இந்திரகுமரர்
காணப்படார்; அவரைப்போல

இவருங்காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; 1 “இந்திரர்க்கும்
புகழ்வரிதே” என

வும், 1 “இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”
எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்; இனி

அந்தர குமாரென்பாருமுளர்.

கஎச - ந.

தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்

(இ - ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம்

எப்பொழுதும் தங்களுக்குமுன்

னிற்கும்படி மனந்தெளிந்து நினைப்பாராயிற்
கையிலேயகப்பட்ட மிக்கபொருளை

நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானென்க.

கஎச - எ.

மருந்தி னங்கண்.....இடனுமா ருண்டோ

(இ - ள்.) இவர் மருந்தினாலே நம்மிடத்து

மயக்கஞ்செய்வாராயின்,

இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு
முண்டாமோவென்றானென்க.

மார், இடைச்சொல்,

கஎஅ - க.

நிமித்தம் வாய்த்திடின.....வந்துகைப் புகுதினும்

(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம்

வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது பெறுதற்கரிய

பொருள் தானேவந்து கைப்புகுதினும் புகார்களைன்றானெ
ன்க.

யாவதும் - எனியவிடத்திலும்.

கஅ0 - அக. தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) களவுநூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற தொழில்சீளையறிந்து எண்ணிச்செய்வாராயின், தாம் மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும்

இந்திரானது மார்பிலணிந்த ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் எய்துவ ரென்றனென்க.

தந்திரகரணம் - நூலிற்சொல்லுகிரியை.
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செயல்; கஅஉ - ந.

இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம் கோடற்கு
இவ்விடமேயிடமென இவர்துணி

வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார்

கிற்றல் - செய்தல்.

கண்ணாற் காணவல்லாரென்றனென்க.

கஅச - ந. காலங் கருதி.....விலக்கலு முண்டோ

(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதுவென்றுகருதிப் பொருளைக் கைப்பற்றுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாகுமோ வென்றனென்க.

¹ சிவசிந்தாமணி, களக.

² புறநானூறு, கஅஉ.

கசு.—கொலைக்களக்காதை.

சங்க

கஅசு - எ.

கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக்
கைப்பற்றுவார் வின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு
காணவல்லாரென்றென்க.

இங்ஙன மாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ - க. இரவே

பகலே.....புகலிடமில்லை (இ - ள்.)

இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை;
இக்கரவின்பகுதியை நாம் கேட்பிற் புகன்றுமுடியாது;

இக்களவுநூலை நாம் கேட்பின்,
ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

ககௌ - ௨௦௨.

தூதர்கோலத்து.....கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுநூற்றுறைகூறி, முன்னாள் இத்

தென்னவன் தம்பியிடத்தி:

நிகழ்ந்ததொன்றென்று ஒரு பொய்க்கரிசுறுகின்றான் ;

(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகன்வன் தாதருருக்கொண்டிவந்து கொற்றவன் வாயிற்கட் பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது மாதருருக்கொண்டு உள்புகுந்து விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு அடங்கி இந்நேடுதீச்செய்து யந்த இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயிலிடு கின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினானாக, துயிலுணர்ந்தவன் தோளிற் காணாது உடைவாளையுருவினானாக, அதனுறையைக் கன்வன் கையிலே

வாங்கி அவன் குத்தந்தோறும் வானிலேயுறையைச்செறித்தான் ; அங்குள்ளுச் செறித்தலின், அதற்கு அரற்றாது மற்போராலே அவன்வலியினெல்லையைக் காண, ஆண்டுநின்றதோர் தானைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து தன்களவுறுற்கல்வி யால் தப்பியகன்வனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக் காட்டிக்கர்னீர் ; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக் கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிற்கஞ்சாத பொற்கொல்லன்சொன் னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணன் உருவ வாங்கிச் செறித்த இயல்பிற்கு அரற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கன்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை கூறினான். இவர்க்கென் றான், கன்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உரு - ௩. ஆங்கோர்.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக் கையிலேயுடையானோரினை யவன் சொல்லும் ; அஃதியாதெனின்,—

உரு - ௧௧. நிலன்க முனியன்.....உறுபடையிரென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே, நிலத்தையகமும் உளியையுடையனாய் நீலநிறத் தாணையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கைபாற் பற்றியபொருளை விடாமையிற் கொடுப்பசியால் ஊனைக்கவ்விவிடாத புலிபோன்று சரற்காலத்து இடையாமமாகிய, இருளாற் கண்கள் மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் துயிலான் மடிவித்தலைச்செய்யும் இராக்காலத்து ஒருகண்வன்வந்துதோன்ற,

சசு

சிலப்பதிகாரம்

யான் என்கையில் வானை உறைமழித்தேனாக, அவ்வானை அவன்வாங்க, அவனை யும் என்வானையும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன்; ஆதலால் இவாரசெய்கை யாவார்க்கும் அறியவரிது; இவனை நாம் நெகிழவிடின், அரசன் நம்மைவருத்தும்; ஆதலான், இனி இதற்குச் செய்தற்குரியதொன்றைத் துணிந்துகூறுமின்; மிக்க படைக்கலத்தையுடையீரென்றானென்க.

“நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னூ லேணிப் பன்மான்

சுற்றினர், நிலைக முளியர் கலனைசஇக் கொட்குங், கண்மா ருடவ ரொடுக்க

மொற்றி” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற

போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினுமமையும்.

இதற்கு நீலத்தானே

யன் நிலைகழ்தலால் உளியம்போன் தும், கலனசை
வேட்கையாற் புலிபோன்று
மென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று
ஒருவன்தோன்றவென்க.

உகஉ - எ.

கல்லாக் கனிமகன்.....உழவினையுருத்தென்.

(இ - ள்.) இங்கனம் இவர்கூறலின்,
அறிவின்மையாற் கொலையஞ்சான்

ஒரு கனிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே
வெட்டினாக, அது குறுக்கே

தணித்தது; தணிந்த உடற்கூறப் புண்வழியே கொப்புளிக்கின்றகுருதி
குதித்த எங்கும்பாக்க நிலமடந்தை தனக்கு ஆவதுணர்ந்து மிக்கதுயரமுற
அக்காவலனுடைய செங்கோல் வளைய முன்னேத் தீவினைமுதிர்தலாலே கோவலன்
வெட்டிண்டுவிழுந்தானென்க.

வெள்வாள் - மாற்றுகையெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவாளெனவுமாம்;
போர்மலை சூழ்ந்த புகர்புகாதவாள். வினைகூடறுத்தது - அவ்வாள் குறுக்கே
தணித்தது; முற்று. உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல். வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவழியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில்
ஆசிரியப்பா.

நண்ணும்.....வந்தவினை.

(இ - ள்.) பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்வினைவாகிவந்த வினையாலே,
மண்ணில் வளையாத செங்கோல் கண்ணகிதன் கேள்வன்முன்னிலையாக வளைந்
தது; ஆதலால், செய்தாலொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனை யறிந்து,
உலகத்தீர்! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று அழகள்கூறினாரென்க.

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

ககா:—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

¹ மதுரைக் காஞ்சி, ககக - சட.

பதினேழாவது

ஆய் சீ சியர்

குரவை.

¹ கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலந் தண்பொழின் * மன்ன
ரேவல் கேட்பப் பாரந் சாண்ட

நீ. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் †

கோயிலிற்

¹ காலை முரசங் கனைஞர லியம்புமாகலி
னெய்ம்முறைநமக் † கின்றமுமென்
றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
கடைகயிறு மத்துங்கொண்

கூ. டிடைமுதுமகள் வந்துதோன்றுமன்

உரைப்பாட்டுமடை

குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர் சோரும் வருவதோன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் விஸ்வமென்றது, அவற்றையுடைய அரசரை;
சோழன் சேரன்.

க. மன்னர் - மற்றுள்ள குறுகிலமன்னர், கூ. இயம்பும், முற்ற.

அ. ஐயையாகிய தன்மகளை. கூ. முதுமகள் - மாதரி.

உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடைப்படுத்தது.

"குடப்பால்" - உறையா - தோயா.

* கூ-கூ: "பாட்டிடைவைத்த குறிப்பிலுளும்" (தொல். செய். கு. ககஇ-இளம்)
என்பதற்கு தித்தப்பகுதி மேற்கோள்.

* "படுகண் முரசங் காலை யியம்ப" (மதுரை. உகஉ); "தழங்குரன் முரசங்
காலை யியம்ப" (ஐங்குறு. சசஅ); இயம்பலென்பது, ஒலித்தற் றெழிற்பண்பில் வரு
தற்கு இயம்பு மேற்கோள்; தன். மயிலை; த - வி. கு. சகஅ, சகக.

(பி - மி) * "மன்னரொடேயல் கேட்டவரசுண்ட" † "கோயிற்காலை முரசு
யியம்புமாதலின்," "கோயிற்காலை முரளியம்பு" ‡ "இன்னகுமெனவையுய"

இக

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
 மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
 நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்றிரங்கு
 மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
 கருப்பம் †

குடத்துப்பர் லுறையாமையுங்

குவியிமிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்

சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு
 மறிமுடங்கி யாடாமையு

மான்மணிநிலத்தற் றுவீழ்தலும் வருவதோர்
 துன்பமுண்டென

மகளைநோக்கி மனமயங்காதே மண்
 ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்

ணகியுந் தான்காண வாயர் ‡ பாடியி
 லெருமன்றத்து மாயவனுடன்

றம்முனாடிய வாலசரிதை நாடகங்களில்
 வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோ

டாடிய குரவையாடுதும் யாமென்றாள்
 கறவைகன்று துயர்நீங்குக
 வெனவே.

க. ¹ டீ காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தானைக்
காழுறுமில்

வேரி || மலர்க்கோதை யாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச் செகிலை யடர்த்தாற் குரியளிப்

பொற்றொடி மாதரா டோள்

“உறிந்து”—(பா) உருகி - மெலிந்து. உருகி ஆடா -
குழைந்தகிடக்கும்;
உருகியென்பது ஆடாமையென்னும் மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை”—நான்முலையாயம் - பசு; ஆயம்
மணிகீழும்; இடத்தாங்கித் பொருளின்னொழிற் இடத்திலே
தின்மணி.

முடிந்தது. மான் மணி - பெரியமணி; கழுத்

கருப்பம் - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பால்”—‘உறையாமை’ முதலாக
எண்ணிய உம்மைகளுக்கு
உறையாமையாலுமென்று முன்றும்வேற்றுமை விரிக்க.
மயங்காதே-வருந்தாதே.
குரவை - பலர்கூடியாடும்.....யைக்கூத்து.

சரிதநாடகம். மாயவன் தொழுவையாற்றிற்

வாஸசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்

பிள்ளைப்பருவத்துப் பலதேவரோ

மும் பிள்ளையோமொழன் குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்றான்:—

“குரவையென்பது.....இயல்பிற்மென்ப.”

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தகட்டி.

1 “காரிகதனஞ்சான் கொப்பவன்”, “காரிகதனஞ்சான் டாய்த்தபொதுவற்கே”
கவி. 40ச.

(பி - ம்) * “மறவி” † “ஆங்கு, குடத்து” ‡ “பாடியினேரு” § “ஆங்கு, காரி”
|| “மலர்க்குழவானெற்றிச் செதிலையடர்த்தாற்குரிய திப்பொற்றொழுவாதார்த்தை”

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ.

சுசுந்

ந. மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனும்

முல்லையம் * பூங்குழ றுன்

ச. 1 நுண்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிப்

பெண்கொடி மாதர்தன் றேள்

நு. 2 பொற்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிந்

நற்கொடி மென்முலை தான்

க. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிக்

கொன்றையம் பூங்குழ லாள்
எ. ித் தூநிற வெள்ளை படர்த்தாற் குரியனிப்
பூவைப் புது || மல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,

தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா
ரெழுவ ரிளங் ற கோதை யார்

என்றுதன் மகளைநோக்கித்
தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி
யிடைமுது மகளிவர்க்குப்
படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்

குடமுதல்†† லிடமுறை யாக்குர றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

ந. மல்லல் - வலி. தான், அசை.

எடுத்துக்காட்டென்பது - இவ்வேறுகொண்டானுக்கு

[ளென்றல்.

இன்னாள் உரிய

“குடமுதல்” — குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக.

வட்டப்பாலைவருமாறு:-

* “ஆழியு மாரும்போற் கீரிச் சிறுதிகைக்க, ணாழி

னெரோவொன் றுடன்

கீரிச்—சூழ, வெருதாதி கீழ்த்திகைச்சுக்கொண்டோர் மெண்ணிக், கருதி நிலக் கயிற்றைக் காண்”; “இளியிடப்ங் கற்கடக் மாம்விளரி சிங்கம், தளராத தார மதுவார்—தளராக், குரல்கோற் றனுத்தத்தங் கும்பங் கினையாம், வரலா லுழை மீன மாம்”, “குரலுலே விற்றுத்தங் கைக்கினையே கும்பம், - பரிய வுழைமீனம்

1 “துன்பொழி வெள்ளிக், தன்னஞ்சான் பாய்த்த பொதுவன்” கலி. 80க.

2 “செம்மது வெள்ளையும்” கலி. 80இ.

3 “பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்த்த வெள்ள” கலி. 80ச.

4 “சினேத்திரமாலு, ஆளுடசக்கரம், க.

(பி - ம.) * “பூங்குழலான்” † “அடர்த்தாறுக்காகும்” ‡ “அடர்த்தாற் குரித்தா மித்தற்கொழமென்முலதான்” § “துவது வெள்ள” || “மலரா, னாய்கு” ௭ “கோதை யார், எடுத்தக்காட்டு” ** “பேரிடுவான்” †† “இடைமுறை யாகக் குரல்”

சுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

மாயவ னென்றாள் குரலே விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்று ளிளிதன்னை -

யாய்மகள்

பின்னையா மென்றானோர் துத்தத்தை

மற்றையார்

முன்னையா மென்றான் * முறை

மாயவன் கீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்

வால்வெள்ளை சீரா நுழையும் விளரியுங்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தாள்

வலத்துளாண்

+ முத்தைக்கு நல்விளரி தான்

அவருள், வண்டுழாய் மாலையை
மாயவன் மேலிட்டுத்

தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவாள் -
கொண்டசீர்

வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் திரு
நோக்காப்

பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதானா
மென்றே

யையென்று ளாயர்மகள்

பாவா—யரிதாந், கொல்லே திளிவிளரி கங்கடகங் கோப்பமைந்த, தொல்லே
ழிசைநரம்பிற் காம்." இப்படி ஏழுநரம்புகளையுரிதுத்தி 'எழுவ ரிளங்கோதை
பார்' என்ற ஏழுபெண்களையும் ஏழுநரம்பாக்கி அவர்களை நரம்புநிற்குநிலை
களிலே நிறுத்தி.....

அவருள்.—

"மாயவனென்றான்"—மாயவ னென்றான் குரலை; மற்றை வெள்ளையாய்வ
னென்றான் இளிராம்பை; ஆய்மகள் பிஞ்ஞையாமென்றான் துத்தத்தை;
மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரமென்றான்,

[உழையுளியென்று உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்” — மாயவனென்ற குரன்ரம்பைப் பின்னையான துத்தமும் தாரமும் சேர்நின்றன; பனதேவராகிய இளிரரம்பை உழையும் விளரியும் சேர்நின்றன; கைக்கிளையென்கின்றரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கமேநின்றது; முந்தையராகியதாரத்துக்கு வலப்பக்கமே நின்றது விளரி.

[“குரன்மருங்கிற் பாகந் தன்மருங்கிணந்து நின்ற வுழைகைக் கிளைகள் மேலொரோவனகு செல்லவு மமைப்பது துத்தம் குரலாகவக் குரன்முத லேழு வகை யோகையு நிரல்படப் பிரிந்திசைப்பது நேரிசை மண்டிலம்.”] இது திரிபுகுத்திரம்.

“வன்முழாய்” — மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன், நோக்காத வனைக் கையாள். ஐ பெண்ணுள் - வியந்தாள்.

(பி - ம.) * “முறையவருள்மாயவன் திருள்ளன் பின்னையுத்” † “முத்தைக்கு தல்விளிதான் வன்சீ” ‡ “நோக்கான் பெய்வனக் கையாளப் பின்னை தான”

ிகள.—ஆ ப் ச் சி ய ர் கு ர லை வ.

சசரு

கூத்துள்பதேல்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோலுத்

* தந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார் - முன்னைக் குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் † பாடுது முல்லைத்தீம் பாணியென் றாள்

எனக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பா † ளவணட்டின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

க. ¹ கன்று குணிலாக் † கனியுதிர்ந்த மர்யவ
னின் றுநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயிற்

² கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

உ. பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மர்யவ
னீங்குநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி

³ லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

கூத்துள்படுதல் - தான்கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமநிலை. மண்டிலத்தான் -
மண்டிலத்தோடே. கற்கடக்கை - நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேநின்று
மடித்த மற்றை இரண்டிவிரல்களுங் கோத்தல்.

“இருவிரல் கடம்மையுந் தம்முள்ளே கோத்துப், பெருவிரல்கணிக்கநண்டாம்”

க. குணில் - குறந்தடி. கொன்றையந் தீங்குழலென்றமையான் முன்பி
னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற் செலுத்துக; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி; ஆம்பல் - பண்ணுமாம். “மொழியாம்
பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்” என்று சொல்லுவர் பண்ணுக்கு.

¹ “கன்றுகுணிலா”, “பாம்புகயிரு”, “கொலையெஞ்சாரல்” என்பவை பின்
குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் மேற்கோள்களாக எழுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல்.
செய். கு. ௧௭௪ - இனம்; ௧௮ - ௨௦. கு. ௧௭௬ - பேர். த; யா - வி. செய். கு. ௨௨;
யா - ளா. செய். கு. ௬; இ - வி. கு. எகடு.

* கொன்றைத்திங்குழல்: கவித்தொகை, 40௬.

* "திங்குழலம்பலின்" (ஐங்குறு. ௨௧௫); "ஆம்பற்குழலால்" கவித்தொகை, 40௭.

(பி. ம்.) * 'அத்திலையா ராடியை ராய்தனன்' † 'பாழிகோ முல்லைப்பூம்

பாணிபெய்க்குணைக்' ‡ 'இவண்டப்பிற் பின்றையோர் பாட்டு' § 'கனியுருத்த'

சுசுகு

சிலப்பதிகாரம்

௩. கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ

* நெல்லையம் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி¹

¹ தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணினிறம் பாடுகேம் யாம்

௧. இறுமென் சாய னுடங்க நுடங்கி

யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயா வயரு
நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்

௨. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுனைப் புனலு

ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்

௩. தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே

கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாங்

கையி லொளித்தான் முகங்கண் டமுங்கி
மைய † லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன் வலத்துளாள்

பொதியவிழ் மலர்க்குந்தற் † பிஞ்சைசீர் புறங்காப்பார்
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்

மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
‡ பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னோ னிடத்துளாள்

கயிலெருத்தன் கோட்டியநம் பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
|| குயிலுவரு னாரதனார் கொளைபுணர்சீர் || நரம்புளர்வார்.

“தொழுனை” (பா) “தொழுனைக் கணவனோ டாடிய பின்னை, யணிநிறம்
பாடுகம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வெண்பா இட்டோதுவாருமுளர்.

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

¹ “கன்று குணிலா” என்பதுமுதலியமும், இரண்டாமடிக்கனிதட்டிக்கப்
பெற்ற தந்தான்கடியினவாக மிதிவெட்டிப்பிரதியற் காணப்படுகின்றன.

² சிலப்பதிகாரம், கக: ௫௦.

(பி-ம்) * ‘எவ்வி’ † உழந்தான் - மனமென்கோ ‡ ‘பின்னைசீர்’ § ‘பயிலிதழ்
மலர்மேனித் தன்முன்னோன்’ || ‘குயிலுவ நாரதனார்’ || ‘நரம்புளர்வார் மாயவன்’

கௌ.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ.

சசுள்

ஆளேப்புகழ்தல்

¹ மாயவன்றன் முன்னினெடும் வரிவளைக்கைப்
பின்னையொடுங்

கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ்
* சோர

வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட டசோதையார்
தொழுதேத்தத்

² தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே

எல்லாநாம்,

புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது

முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து

க. ³ கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரந்

தேவர்கோன் பூணூரந் தென்னர்கோன்

மார்பினவே

தேவர்கோன் பூணரம் † பூண்டான்
செழுந் துவரைக்
கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணுண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்

“மாயவன்மன்” — மாயவன், எழுவாய். அசோதையார் - இடைச்சேரியில்
வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.
உள்வரிவரழ்த்தென்பது,
.....வாழ்த்துவது.

- பிறிதோருருவங்கொண்டும் கொள்ளாதும்.....

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படை.
கோ - பசு.

உ.

“பொன்னிமய” —

¹ “மாமணி வன்னாதுத் தம்முதும் பிஞ்ஞெழு, மாடிய ருவையிக் தாமென
ரோக்கியும்” மணி. ௧௧: ௧௮ - ௧.

² தாதெருமன்றம்: கவித்தொடை, ௧௦௧, சிலப். ௧௧: ௧௦௨.

* "தன்கடற் பிறந்த முத்தி ஞானம், முனைநிறை கொடுக்குத் தப்பித் தன்மலத், தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தந்த சந்தி ஞானம், மிகுபே ராசமு மெழில் பெற வணியுத், திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்" (அகநா. ௧௧); "தின்கா ழாந தீவிக் கிரிவீடு, மொன்கா ழாநல் கையலிய மார்பு" (மதுரை. எகடு - ௬) என்பவை முதலி ரண்டுகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன. "கோவாமலையாரம்" முதலிய மூன்றாம் தென்னவன் முதலியோரை மாயோனாகக் கூறியதற்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. ௮ - ௪), அரசனாகத் தெய்வமென்றே பரவிபதற்கும் (௨+ செய். கு. ௧௪௬ - ௪) மேற்கோள். (யி. ௪ ம.) * சோரப் பரவ்வன்கிணகச் சிறப்பாரசோதை" * † குரவையோதக வுடைத்தே ஆடுதர்ப்புகழ்தல்" ‡ 'மூண்டோன்' § 'ஒளிப்பானென்பரால்'

சுசுஅ சிலப்பதிகாரம்

நா. முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்

* மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி
வாழ்வேந்தன்

மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்

கன்னவிறோ ளோச்சிக் கடல்கடைந்தா னென்பரால்

முன்னிலைப்பரவல்

க. வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணுக்கிக்

* கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு

கலக்கினையே

கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற்
கட்டுண்கை

மலர்க்கமல வுந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

உ. + அறுபொரு ளிவனென்றே

யமரர்கணந் தொழுதேத்த

வுறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய
வுண்டனையே

யுண்டவாய் களவின னுறிவெண்ணெ
யுண்டவாய்

வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ

மருட்கைத்தே

ந. திரண்டமரர் † தொழுதேத்தந் திருமானின் செங்கமல
விரண்டடியான் முவுலகு மிருடர நடந்தனையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி

மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ

மருட்கைத்தே

படர்க்கைப்பரவல்

க. முவுலகு மீரடியான்

† முறைநிரம்பா வகைமுடியத்

தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங்

கான்போந்து

க. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சத்தால் நின்றதாகலின்,

மூப்பின்றி ஒருநாளிப்
போல நின்றகடம்பு.

இம்மூன்றாம் பூவைநீலை.

க. சோவாணம் - அசுரர் நகரம்.

* யயிறென்பதற்கு நயிலென்ற பொருளுழுதி, இவ்வழியை மேற்கோள் காட்டினர்; கலித்தொகை, "இருளொடுதாரகை"—மயிலேறும் பெருமான்.

* இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றேக்கி தான்கடி. இதற்கின் ஒரடியிலிருவந்த கொச்சகவொருபேரிற்கு மேற்கோளாகக் காட்டினர்; தொல். செய். கு. 454.- த.

(யி - ம்.) * 'மண்ண்கோச்சேரன்' † 'அறிபொருள்' ‡ 'தொழுதெத்தத் திருமால்' § 'மூன்றிறம்பரவகையன்று தாவியசேவடி கெட்பத்'

கௌ.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ.

1 சோவரணும் * போர்மடியத் தொல்லிலங்கை
கட்டழித்த

2 சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்

விரிகமல வந்தியுடை விண்ணவனைக் * கண்ணுந்
திருவடியுங் கையுந் † திருவாயுஞ் செய்ய

4 கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே

கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் * கண்ணென்ன

கண்ணே

ந. * மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்

கடந்தாணை நூற்றுவர்பா னுற்றிசையும்

போற்றத்

† படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது

7 நடந்தாணை யேத்தாத நாவென்ன நாவே

நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

1 "சோலி, வருமை வழித்த மகன்" (தான்மணி. கடவுள். உ), "மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிறையு, எரயகு வெண்ண லவனருளான்—காயக், கழலவிழக் கண்கள லக் கைவண்பார் சோரச்ச், சுழலழலுள் வைகின்று சோ" (பு - வெ. பாடான். ௪0) "சோவரணங் கட்டழித்துத் தொல்விலங்கை குழிமிகொண்டு திருநாச்சு செற்றேய்" (கூர்ம. சவேதவராக. ௮) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக் கட்டழித்தமை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2 "உவப்பினின் னமுத் மூறி யொழுகுமால் சரிதங்

கேளாச், செலித்துனை நச்சு

நாகஞ் செறிவதோர் துணைமற் றுமால்." பாகவத.

சௌனகாதிபர். கூ.

3 "கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ், செய்ய கரிய திருமாலே" வீகீரம

சோழனுலா, கண்ணி, கடுஅ.

4 "மழைதுளி மறுத்த கானின் வற்றனின் மரமு மந்தன், குழைதர வன்றின்

குன்றுங் குழைதர வமுத மூறுங், கழையிசை வடித்தான் செவ்வீ காண்டிலாக் கண்கண்

மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய

துஞ்சலில் வறுங்க ணன்றே" பாகவத. சௌன

காதிபர். உ.

5 "மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணுமற், கையாற் புதைபெறுஉங் கண்களூங் கண்களோ" கலி. ௩௯.

6 வேந்தர் தூதுபோதற்குரியபெண்பதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். அகத்திணை. கு. ௨௬ - ௩; நாகர்கலி. கு. ௪௮, ௨௪௪; தி - வி. கு. ௪௪௬.

* "பொடித்தசெங் கதிர்போற் காத்தி. பொழிமணிச் சூட்டராலி, னடித்தவ னுமம்
பாடா நாவழங். காந் தாவே" பாகவத. சென்னகாநியர். ச.

(பி-ம்.) * 'பெரம்பழங்' † 'கனிவாயும்' ‡ 'தொடர்ந்த'

இள

சுரு

சிலப் பதி காரம்

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந
மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தர்
மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு
வெற்றி விளைப்பது மன்னோ கொற்றத்
† திடிப்படை வானவன்

முடித்தலை யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

"கோத்த"—தெய்வம் நம் ஆத்தலைப் பட்டதுயரைத்
தீர்ப்பதாக. முரசம்.

மாறட்டு முழங்குவதாக.

¹ 'காலையாய்த்தமுவினாள் மாலையாய்க் கண்டாள்'
என்கையால், குரவை

யாடியது கோவலனார் கொலையுண்ட அன்றேயென்க.

இது தூவைச்செய்யுள்.

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

(இ - ள்) இம்மொழியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியை யும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேரனென்னுமன்னரும் நாவலந்தீவின் கன் மன்னரும் மற்றுமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்பொழுத நில

முழுதமாண்ட முத்தமலைபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பான் டியனது கோயிற்கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு இன்று கோயிலில் செய்யுளக்கும் முறையாமெனநின்றது ஐயையாகிய தன் மகனையழைத்துக் கடைகயிறும் மத்தற்கொண்டு இடையர்குலத்திற்பிறந்த முதுமகளாகிய மாதரி தயிர்த்தாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினு ளென்க.

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது;

அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்;

இயம்பும், முற்று. கூஉய் -

அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழு

திய புலியும் வில்லமென்க; ஒப்பாகவெழுதிறிலரென்பதாம். புலியும் வில்லும் மன்னரும் வல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசனாயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்மனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :—

குடப்பா லுறையா.....வருவதோன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும் தேரயாதொழிந்தன ; அதவுமன்றி நமது நிரையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும் நீருகாநின்றன ; இவை இங்ஙனமாதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுன் டென்றொளென்க.

* சிலப்பதிகாரம், கக; கக - எ.

(பி - ம்) * 'தெய்வதமர்த்தல' † 'இழத்தலவானவன்'

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ரை வ. சருக

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோய்தல். குவிதல் - திரளுதல். இமில் - முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; "மடவான் மடமான்" போல.

உறிநறு

வெண்ணெய்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலுறையாமையின் முதனனவெண்ணெய் உருக வைத்தனவும் உருகுகின்றவில்லை ; அதவுமன்றி ஆட்டிமறிகளும் துள்ளிவிளை யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர் டென்றொளென்க.

உற்பாதமுன்

உருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்.

நான்முலையாயம்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாலுமுலையையுடைய பசுத்திரள்
மெய்நடுங்கிநின்று அரற்றும்; அதுவுமன்றிப்
பசுக்களின்கழுத்திற் பெரியமணிகளும் வீழாநின்றன;
ஆதலான்

நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றுளென்க.

ஆயம் - பசுத்திரள். நடுங்குபு - நடுங்கி. மான்மணி -
பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிற்குக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்.....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும் உருகாமையானும் ஆடாமை
யானும் வீழ்தலானும் வருவதொருதுன்பமுண்டென்றுசொல்லி மகன்முகத்தை
நோக்கி அஞ்சாதொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில் எருமன்றத்த மாயவன் தமைய

ஞாடாடிய பாஸரிதநாடகங்கள் பலவுள்; அவற்றன் வேல்போலும் நெடிய
கண்ணையுடைய பிஞ்ஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை மண்ணின்மாதர்க்கெல்
லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணையும் கண்டுநிற்க யாம் ஆடக்கடவேம்; இக்
கற்பையும் கண்டும் பிணிநீங்குகவென்றென்றுளென்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்
றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாலமையானுமென மூன்றனுருபுவிடுக்க; ¹ “உம்
மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்” என்றாராகலின். தான், அசை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;
“குரவை யென்பது... ..இயல்பிற் றென்ப”,
“குரவை யென்பது.....ஆட லாகும்” என்றாராகலின்.

கொஞ்ச்சொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கத்திற்குக் கருத்து.

க. காரி கதனஞ்சான்.....கோதையாள்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சேற்றத்தை ¹ அஞ்சானாய்க் குறித்துச் சென்று தழுவினாள் விரும்பும்; இந்த மலராகட்டிய மாயையையுடையா ளென்க.

¹ தொல்காப்பியம், இடையியல், கு. சக.

² "கொல்லேற்றக் கோடஞ்சுவாளை மறமையும், புல்லாளே பாயமகள்" (சலி, 80k.) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

சுருஉ சிலப்பதிகாரம்

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ.

நெற்றிச்செகிலை.....மாதராதோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்சுட்டியேற்றை

வலிதொலைத்தானுக்குரியன்; இம்

மாதருடையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில்;

சிவந்தசுட்டியுமாம்.

ங. மல்லன்

மழவிடை.....பூங்குழறான்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இளைய ஏற்றைத்தழுவி

ஏறிச்செலுத்தினானுக்கு

உரியாள்; இம்முல்லைப்பூங்குழலாளென்க.

தான், அசை.

சு.

துண்பொறி வெள்ளை.....மர்தார்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிவமறையினேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கே
பெண்கொடியாகிய தன்மையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

ஆம்; இப்

நு.

பொற்பொறி வெள்ளை.....மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தின்சீற்றத்தைக்
கெடுத்தவனுக்கு மனைவியா சும்; மென்முலையையுடைய
நல்ல கொடிபோலுமிவளென்க.

தான், அசை.

சு. வென்றி மழவிடை.....குழலாள்

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏற்றைத்

தழுவிச்செலுத்தினாளுக் குரியள்; கொன்றைப் பழம்போலும்
குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார்

வ்ளையாபதியினும்.

எ. தூசிற வெள்ளை.....மலரான்

(இ - ள்.) இப் பால்வெள்ளையேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கு மனைவி யாகும்; காயாம்பூப்போலும் நிறத்தினையுடைய இவனென்க.

எடுத்தாக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக் காட்டிதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,

தொழுவிடை.....கோதையார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய ஏழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார்; இக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க.

என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவான்

(இ - ள்.) மாதரி இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையேநோக்கி இம்மக ளிரைப் பழையநாரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறுத்தி இவர்க்குப் படைத் துக்கோட்பெயரிடுவான்:—

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை.

சுருந்

குடமுத

விடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும்: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை,

திரிகோணப்பாலை,

வட்டப்பாலையென.

என்ன? “ஆயஞ் சதுரந், திரிகோணம்
பாலை யாகும்” என்றார்.

வட்டமெனப், பாய நான்கும்

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மென்பது வகுக்கும் காலு,
யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்.”, “சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந்
தன்மீது, பேணியிரு நாலு பெருந்திசைச்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி
யொன்பானு முன்றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை.” என்பது குத்திரம்
என்னுதலிற்றோவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச்
சாணை ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டிவரம்புகீறி மண்ட
லஞ்செய்து பன்னிரண்டுகோணமாக வகுப்பது ததலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமின மாக—முதிராத, வீராதி
ராசிகளை யிட்டடையே நோக்கவே, யேரார்ந்த மண்டலமென் றென்.” என்பது
குத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இட்ட பன்னிரண்டுகோணத்திற் பன்னி
ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள் நரம்புடனியல்வன ஏழென்பதுணர்த்
ததனுதலிற்று.

“ஏத்து மிடப மலவ னுடன்கீயம், கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை—
பார்த்திக், குரன்முதற் ருர மிறுவாய்க் கிடந்த, நிரவேழுஞ் செம்பாலை நேர்.”
இவ்வேழும் இடபம் கற்கடகம் சிங்கம் துலாம் தனு கும்பம் மீனமென இவற்று
ணிற்கும்.

“துலைநிலைக் குரலுந் தனுநிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு கும்பத்து நோக்கக்
கிளைபு, மீனத் துழையும் விடைநிலைத் திளிபு; மானக் கடகத்து மன்னிய விள
ரிபு, மரியிடைத் தாரமு மணைவுறக் கொள்ளே.”

இனி இந்நரம்புகளின்மாத்திரைகள்வருமாறு: “குரலுத்த நான்கு கிளை
மூன் நிரண்டாக், குரையா லுழையினி நான்கு—விரையா, விளரியெனின்
மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற் றவா” எனக்
கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழையிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள்
இளிபிறக்கும்; இளியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரி
யுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிற்றோன்றியநரம்பு

தாரம்; இவை விரிப்பிற்பெருகும்; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி வட்டப்பாலையிலே நாலுபண்ணும் பிறக்கும்; “தாரத் துழைதோன்
றப் பாலையாழ் தண்குர, லோருமுழை தோன்றக் குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யினி
குரலிற் றோன்ற மருதயாழ் துத்த, மினியிற் பிறக்கநெய்த லியாழ்.” இவற்றுள்,
பாலையாமுள்ளே ஏழுபாலையிசை பிறக்கும். ‘குரலினியிற் பாகத்தை வாங்கியோ
ரொன்று, வரையாது தாரத் துழைக்கும்—விரைவின்றி, பெத்தும் விளரி
கிணக்கேக் வேந்திழைபாய், துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.”

சுருசு

சிலப்பதிகாரம்

இந்நரம்பிற் பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும்
துத்தமும் இனியும் நாங்கு

மாத்திரைபெறும்; கைக்கிணையும் விளரியும்
மூன்றுமாத்திரைபெறும்; உழை

யும் தாரமும் இரண்டு மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட்
குரல்குரலாய் ஒத்த

நின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாகத்தையும்
இனியிற்பாகத்தையும்

வாங்கிக் கைக்கிணை உழை விளரி தாரத்திற்கு
ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க்

கத் துத்தம் குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம்;
இவ்வாறேதிரிக்க இவ்வேழுபெரும்

பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால் திரிந்தகுரல் முதலாக
ஏழும் பிறக்கும்.

அவை பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை;

துத்தம் குரலாயது

படுமலைப்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை;
உழை குரலாயது அரும்

பாலை; இனி குரலாயது கோடிப்பாலை ; விளரி குரலாயது
விளரிப்பாலை; தாரம்

குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே
ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க.

இதனை *வலமுறையென்றும் ; மேற்கேமுகமாக இருந்து
திரிதலான்.. கிழக்கே

நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.

(இ - ள்.) குடதிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக் குரல்.

துத்தம் கைக்கிளை

உழை இனி விளரி தாரமென இவர்க்கு
நிரலையிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும்
பெயரென்க.

படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள் - இனி

ஆளுதற்கு இட்ட இடுகுறிப்

பெயர் கூறுவாள்.

மாயவனென்றாள்.....முறை

(இ - ள்.)... ..

மாயவன் சீஞ்ஞார்.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட குரனரம்பைச்சேரப் பிள்ளையென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன; வெள்ளையாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட இளியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும் நின்றன; கைக்கிளையென்னு நரம்பு பிள்ளைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; † முந்தையென்னும் தாரநரம்பிற்கு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முந்தை - முத்தை; விகாரம். “முத்தை முதலிய விகடி பிழைத்தா”
என்றார் பிறரும்.

அவருள், வண்டுழாய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய துழாய்மரையை மாயவன்றோளிட்டி இசைநாடக நூலோரால் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திற்கு உட்பட்டாடுவாள் உலகளந்த மாயவன் தன்னுடைய திருமார்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளே நோக்காமெக்குக் காரணமாகிய சிறப்பையுடைய வளைபொருந்திய கையாளாடிய பிள்ளை தானேயாமென்று மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - ம்.) * “வாள்முறைபென்றார்”, “வல்முறைபென்றார்”, † “முத்தையாகிய அசைந்தையென்னுந் தாரநரம்பு”;

க௭.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

1. “நீணிரைநம்பின்னை” என்றார் பிறரும்;
நப்பின்னையென்பாருமுளர். ஐயென்றாள் - வியந்தாள்; 2
“ஐவியப் பாகும்” என்றாகலின். ஆயர் மகள் - மாதரி.

கூத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்.

செந்நிலை

மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றாள்

(இ - ள்.) சமநிலையிலேகின்று நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து
மண்டலமிருந்து அப்பொழுதே ஆடுதற்குத் தாளவறுப்பை
ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப்

பட்ட குற்றானத்தாகின்ற மாயவனாகிய அவள் தனதுகிளையாகிய தத்தநாம்
பாகிய பின்னையோக்கிப் பரந்தகன்ற கொல்லையில் வருசத்தாஸ்வந்துகின்ற
குருந்தையொசித்த அவளை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே பாடியாடக்கடவே
மென்றொளென்க.

செந்நிலை - சமநிலை. ஆன், ஓடு. கற்கடகக்கை -

நண்டுக்கை; ஆவது

நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேமடக்கி
மற்றையிரண்டுவிரலுங்கோத்தல்.

அந்நிலையே - அப்பொழுதே.

என—(இ - ள்.) என்றிட்டு,

குரன்மந்தமாக.....பாட்டுடெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவார் :—

(இ - ள்.) பாட்டுடெடுக்கின்றவள் குரலென்னுநரம்பு

மந்தசுரமாக இனி

யென்னுநரம்பு சமசுரமாக வந்தமுறையே
துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக விளரியையும்
வல்லிமையில்லாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவள்
தன்னட்புநரம்

பாகிய துத்தநரம்பாயவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்கனம் அவன்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, நிரைமேய்க்கின்றழி வினவின்கனியையுதிர்க்கவேண்டி
அவ்விடத்தில் மேய்கின்றபசுவின்கன்றைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த
மாயவன் நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுநிரையிடத்துவருவன் ; அங்கனம்
வந்தால் அவனா தம் கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, கடலைக் கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற்
சுற்றுக்கயிறு வாசுகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் நம்வழி
பாட்டால் சுங்கு நம்மானிடத்துவருவன் ; அங்கனம்வந்தால் அவனா தம்
இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

சுருக

சிலப்பதிகாரம்

௩.

கொல்லையஞ்சாரல்.....கேளாமோ தோழீ

(இ - ள்.) தோழீ,

நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால்

வந்து நின்ற குருந்தைமுறித்த மாயவன் நம்வழிபாட்டாற்
பகலே இங்குள்ள

நம் ஆனிரையுள்வருவன் ; அவன் அங்குனம்வந்தால்
அவனுதும் இனிய முல்

லையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றொளன்க.

கொன்றை ஆம்பல் முல்லை யென்பன சிலகருவி ;
இனி அவற்றைப் பன்

னென்று கூறுபவெனின், அங்குனங்கூறுவாரும்
ஆம்பலும் முல்லையுமே பண்ணு

தற்குப் பொருந்தக்கூறினல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணில்லையாதலானும்
கலியுண் முல்லைத்தீணையின்கண் ஆறும்பாட்டினுள், ¹ “கழுவொடு சுடுபடை
சுருக்கிய தோற்க, னீர்மிறைச மண்டை புறியொடு தூக்கி, யொழுதிய கொன்
றைத் தீங்குழன் முரற்சியர், வழுஉச்சொற் கோவலர் தத்த மினநிரை, பொழு
தொடு தோன்றிய கார்நனை வியன்புலத்தர்” எனக் கருவிகூறினமையானும்,
“அன்றைப் பகற்கழிந் தாளின் நிராப்பகற், கன்றின் குரலுங் கறவை மணி
கறக்கக், கொன்றைப் பழக்குழற் கோவல ராம்பலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம்
பென வார்ப்பவும்” என வளையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப் பண்கூறுதலானும்
இவை ஒருபொருண்மேல் முன்றடுக்கிவந்த ஒத்தாழிசையாதலானும் இரண்டு

பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின், செய்யுட்கும் பொருட்கும் வழக்கச்
சேறலானும் அங்ஙனங்கூறுதல் அமையாதென்க.

இதனுட் குழலென்றது வங்கியத்துப்
கூறுபதும்:—

பொதுப்பெயர். இஃது ஐந்த

அவை * “ஒங்கிய மூங்கில் பார்த்து” என்பன.

நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவிரல்;

இது துளையிடுமிடத்து

நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரகிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைச்
பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வலமுகம்வெளியாகவிடப்படும்;

என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியத்தின் துளையளவு: நீளம் இருபதுவிரல்; இதிலே தூம்பு
முகத்தின் இரண்டிவிரல் நீக்கி முதல்வாய்விட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம்
விட்டு வளைவாயினும் இரண்டிவிரல்நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும்
எட்டித்துளையிடுக. இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்தநீக்கி நின்ற
ஏழினும் ஏழுவிசல் வைத்து ஊதப்படும்; துளைகளின்பரப்பு ஒருவிரலைவிட
கொள்ளுக;

என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி.....வங்கியத்தின் கூறு” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியமுதமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்த துளையை முத்திரையென்று
நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிசல்பற்றிவாசிக்க.

ஏழுவிசலாவன : இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றை
மூன்றுவிரலும் வலக்கையிற்பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேழும்;

கள்—ஆய்ச்சியர்குரவை.

சுரு

என்னை? “வனவாயருகொன்று.....

...வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு:

சரிகமபதரி என்னும்

எழெழுத்தினும் பிறக்கும்;

என்னை? “சரிகமபதரி

சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்.

ஏழிசையாவன: சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம்,

மத்திமம், பஞ்சமம்,

தைவதம், நிடாதமெனவிவை. இவைப்பிறந்து

இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்கும். இவற்றுட்

சூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல் கொள்க. அவ்வாறு

கொள்ளுங்கால், கருவியென்பதனை இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறியாகக்கோடுமோவென்ற காரணக்குறியாகக்கோடும்; என்னைகாரணமென்ற கஞ்சத்தாற் குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தலின் ஆம்பற்குழலாயிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத் துருவித் துளைத்து ஊதலிற்கொன்

ஹைக் குழலாயிற் றெனவும் முல்லைக் கொடியால் முப்புரியாகத் தெற்றியவனையை
வன்வாய்க்கட் செறித் துதலின் முல்லைக் குழலாயிற் றெனவுங் கொள்க.

தொழுனைத் துறைவனோடு.....பாடுகேம்யாம்
(இ - ள்.).....

க.

இறுமென் சாயல்.....முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கப்புலனாகநோக்குவார் மென்மையாகலின் இப்பொழுது இறு
மெனத்தற்கும் இடைநுடங்கும்படி அசைபவளது துகிலை ஒளித்தானுடைய வடி
வின்ழகையே புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி, அங்ஙனம்
துகிலையொளித்தவன்

அவள்துகிலின்மைகண்டு சோர்கின் றவதனைக்கண்டு
சோர்கின்ற நறிய மெல்

லிய சாயலையுடையானது காமக்குறிப்பையுடைய

முகத்தினழகையே புகழ்க்
கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ் செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுனையாற்றினுள் வஞ்சஞ்செய்தானுடைய நெஞ்சத்தைக்
கவர்தானுடைய அழகையே புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி அங்ஙனம் தன்னெஞ்
சத்தைக் கவர்தானுடைய அழகையும் வளையையுமொளித்துக்கொண்டா
னுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோ;

ங. தையல் கலையும்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையேயன்றி வளையையுமிழந்துநானால் தன்கையிலேமைநற்
தாளாகிய தையலுடைய முகத்தினழகையே புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி அங்ங
னம் கையிலே மறைந்தானுடைய முகத்தின் றன்மையைக்கண்டு இரங்கி மயக்
கத்தையுழந்தானுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோவென்றாரென்க.

இவை துவைமங்கள் கூற்று

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.) ஒற்றைத்தாளத்தின்கூறு.

௫௮

சுருஅ சிலப்பதிகாரம்

கதிர்திகிரி.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பகற்கதிரைத் தன்கையாழியான் மறைத்த
கடல்போலும் வண்

ணத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள்; மதியையொத்த
யையுடைய அவன்றமையன் வலப்பக்கத்துள்ளாள்; கட்டவிழ்ந்த

திருமேனி

மலர்பொ

நுந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞை அவளுடைய
தாளவொற்றறுப்பைப் புறங்

காக்கின்றவர் முதியவேதத்தின்¹
சிக்கையென்னுமங்கத்தை ஆராயும் முத

னரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனான்க.

சிக்கையென்பது, இசை.

மயிலெருத்து.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாயவன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய அவன் தனமயன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; சிறுபுறமாகிய எருத்தங்கோட்டிய பின்னை. அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர் குயிலுவருட் செறிப்புணர்ந்திருக்கும் தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதன ரென்க.

கோளையென்பது ஒற்றறுப்பு; அது முன்னர்க்குறினும்.

மாயவன் தன்.....குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன் தன்தனையினோடும் எழுதிய வளையைக் கையின் கணுடைய பிஞ்சைஞையோடும் கோவலனுடைய சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள் புறத்தேவீழ்ந்தகையக் கோத்த கைகனிலணிந்த வளைகளொலிக்கின்ற தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அகோதைப்பிராட்டியார் கொழுதேத்தத் துவராபதியில் எருமன்றத்தே அன்றாடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தாயிருந்ததென மாதரிவியத்தான்;

ஒடி இரண்டும் என்னென. சிறுமியர் - சிறுபெண்கள்; குடநாட்டி வழக்கு. ஒ, வியப்பு.

எல்லாநாம்—(இ - ள்.) நாமெல்லாம்; எல்லா-ஏழ், தோழியென்றுமாம்.

புள்ளூர் கடவுளை.....பாணியொன்றுற்று

(இ - ள்.) கருடப்புள்ளிபூர்ஜின்ற கடவுளை மிகவும்போற்றுவேம்; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய ஒருபாட்டினுனென்க.

க. கோவா மலையாரம்.....என்பரால்

(இ - ள்.) கோக்கப்படாத தன் பொதியின்மலையிலாரமும் கோக்கப்பட்ட தன் கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரன்முனிந்த இட்ட பூணுகிய ஆரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னர்கோன் மார்பிடத்தன்; அங்ஙனம் தெவர்கோனாயிருக்கவுள்ளனபூண்டான் யாவனென்னின், வளவிய துவரையிடத்திப்புகத்திரனைமேய்த்துக் குருந்தையொசித்தானென்றுசொல்லுவார்;

கோவா, கோத்த இரண்டும்வெளிப்படை.

¹ இதனை நாரதனைகையென்பர் வடநாலார், நாரதனைகையென்றும் வழங்கும்.

கள.—ஆய்ச்சியர்கு

ரவை. சநக

உ. பொன்னிமயக் கோட்டு.....

.பொருபடையா நென்பரால்

(இ - ள்.) பொன்னுகிய இமயவரைக்
கொடுமுடியிலே தன்புலியைப்.

பொறித்த இப்பாலுள்ள மண்ணையெல்லாமாண்டவன் மதிக்குழந்த புகாரில்,
வாழும் வளவனாகிய வேந்தன் ; அவன் யாவனெனின், பொற்றிகிரியைத் தான்
பொருதற்குப் படையாகவுடைய மாலைநென்றுசொல்லுவர் ;

உ. முந்நீரி

னுள்புக்கு.....கடைந்தா நென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு மூவாத

கடம்பைவெட்டினவன் வளவிய வஞ்சி

யில் வாழும் வேந்தனாகியசேரன் ; அவன் யாவனெனின்,
வரையென்றுசொல்

வப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சிக் கடலைக்கடைந்த

மாலென்றுசொல்லுவர்.

1 முந்நீர் - கடல் ; ஆகுபெயர் ; ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர்

மேனீரென இவை

யென்பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராகலானும் இவ்விரண்டிமில்வழி ஊற்றநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று; முதியநீரெனின், “நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும்” என்பதனால். அதுவும் மேனீரின்றி அம்மயாவையின் ஆகாது; ஆனால் முந்நீர்க்குப் பொருள் யாதோவெனின், முச்செய்கையையுடையநீர் முந்நீரென்பது; முச்செய்கையாவன மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

மூவர்க்கடம்பு வஞ்சத்தால் நிற்றின்ததாகலின், மூப்பின்றி ஒருநாள் போலின்றிகடம்பு. மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தெதிர்ப்பறை.

இவைமுன்றும் புவைநிலை.

இவற்றுட் சேரனை முற்கூறுத பான்டியனை முற்கூறியதென்றையெனின், இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக்கூட்டியத்சேய்தவர் விழைவுவேறுபு பற்ற சோழனியாதலானும் “முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது” எனச் சீத்தநீர் கூறினமையானுமென்க.

இவை உள்வீரவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி.....மாயமோ மருட்கைத்தே

(இ. ள்.) கடல்வண்ணனே! கமலவுந்தியாய்! நீ முன்பு ஒருநாள் வடவரையை மத்தாகநாட்டி வாசுதியென்னும்பாம்பைக் கடைகயிறுகப்பூட்டிப் பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய்; அங்ஙனம் கடலைக்கலக்கியுரின்கைகள் அசோதைப்பிரட்டியாருடைய கடைகயிறுலேகட்டுண்டகை; இஃது ஒரு மாயமோ; மிகவும் மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின்றதென்றொன்க.

“முந்நீர்விழுவின்” (புறநா. கூ.) என்பதன் விசேடவுரையையும், “முந்நீர் தாப்பன்” (பெரும்பான். சசக) என்பதனுரையையும், “முந்நீர்ப்பிறத்த” (சீவக. இ.) என்பதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

நிருக்குறன், ௧௭. சிலப்பதிகாரம், பதினெ, ௬௧.

கடல்வண்ணன், அண்மைவிளி; 'அண்மைச் சொல்லே யியற்கையாகும்' என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

உ. அறுபொரு

ளிவனென்றே.....மருட்கைத்தே
(இ - ள்.) மாலையாய்! ஐயமற்றபொருள்

இவனென்றேகொண்டு அமர்

திரளெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாதிக்கவும், நீ மிக்க பசிபொன்றுமின்றி

யே உலகடங்கலுமுண்டாய்; அவ்வுன் முண்டவாய் களவிடத்தே உறிவெண்

ணையைப் பெரும்பசியாலே உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு

மருட்கையையுடைத்தாயிராநின் மதென்றொருமென்க.

அறுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை;

ஐயமற்றபொருளென்

றுயிற்று. இனி அறுபொருள் -

தீர்ந்தபொருளென்றுமாம்; "அற்றகாரியம்"

என்றற்போல. இனி அறுபொருள் -

அறுவகைச்சமயத்தாரும் அணிந்த

பொருளென் றுமாம்.

ந.

திரண்டமரர்.....மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) திருமாலே! அட்டாய்! அமரர் திரண்டு
வத்தாநிற்கும். நினது

செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும்
இருணீங்கநடந்தாய்;

அங்ஙனம் இருணீங்கநடந்தவடி பஞ்சபாண்டவர்க்குப்
பின்பு தூதாகநடந்தவடி;

இஃது ஒருமாயமோ; எங்கட்கு
மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்ற

ரென்க.

அமரர்திரண்டென மாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம்.

மாறு - பகை.

இவை மூன்றும் முன்னிலப்பரவல்.

க. முடிவகு

மீரடியான்.....செவியே

(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக் குறையிடும்படி மூவுலகையும் முடியத்தாவிய
சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின்கட்போந்து சோவென்னும்
அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும் போரின்கண்டொலைந் துமடியவும் அதுவேயு
மன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத
செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய புகழைக்கேளாத செவியும் சில

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியென்றார்; மண்ணினும் மரத்
தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். போந்து மடியக்கட்டித்த சேவக
னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை.
செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின்,
செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ.

பெரியவனை மாயவனை.....கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாத் தேவரினும் பெரியவனை. மாயங்களைவல்லவனைப் பெரிய
உலகனைத்தையும் விரிக்கின்ற கமலாவுந்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

¹ தொல்காப்பியம், விவிமரபு, ௫. ௨௦.

கள்.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வ.

சுகாக்

கனிவாயிருகவுள்ளனவெல்லாம். செய்ய கரியவனைக்
காணப்பெறுதகன்கள்

என்னகண்களோ ; அங்ஙனம் காணுங்கால்

இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே

இமைத்துக்காண்பார்கண்கள்

என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், வினைத்தொகை. செய்ய கரியவனென்பது
வினோதமென்று

மலங்காரம். என்னகண்களென்றதற்கு

முன்னர்க்குறியவாறேகூறுக ; பீலிக்

கண்ணுமுண்டாகலின் இனி இமைத்துக்காண்பார்

கண்ணையெனினுமமையும்.

கண்ணென்றது மக்கள்

நட. மடந்தாழு

நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய

கஞ்சனார்செய்த வஞ்சங்களைக்

கடந்தவனைத் திசைநாண்கினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற

ஆரணம்தொடர்ந்து

முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் தூதுநடந்தவனை

ஏத்தர்த நா என்ன நாவோ ; நாராயணுவென்றுகூறுத

நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவின்மை. தாழ்தல் - தங்குதல்.

பான்மயக்கம்.

கஞ்சனார், செறலின்கட்

என்னநாவோவென்றதுமது; சிற்கைநாக்
டாகலின்.

கலப்பைநா இவையு முன்

இவை முன்றும் பாடர்க்கைகட்பாவல்.

என்றியாங்கோத்த.....

.....கடிப்பிகுமுரசே.

(இ-ள்.) என்றுகொண்டு நாம்தொடுத்த குரவைக்கத்தினுள் நாம் வத்
தியதெய்வம் நம் ஆவிடத்துத் தலைப்பட்டினிகளைத் தீர்ப்பதாக; கொற்றத்
தையுடைய இழையப்பட்டயாகவுடைய இந்திரனுடைய முடியிடத்தையுடைத்த
தொடிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய கடிப்பானெறியுமுரசும்
வேந்தர்மருள் எந்நாளும் மாற்றுவைவென்று முழங்குவதாகவெனச்சொல்லி
வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.

இது கூத்தாற்றெற்றபெயர்.

கௌ.—ஆய்ச்சியர்குரவை முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது துன்பமா வஸ.



ஆங்கு,

ஆயர் முதுமக *ளாடிய சாயலாள்

பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு

நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ லடியேத்தத்

டு. தூவித் துறைபடியப் போயினாண் மேவிக்

சூவை முடிவிலோ ஞராவங் கேட்டு

விரைவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாளாந்

நங்கைக்குச்

கடு. சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

§ எல்லாவோ,

¹காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய்

கைம்மிகு

முதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே

அவ்விடத்து:

முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலாள் - ஐயை,

ச. நீநீர்வையைக்கண்டேன. நேமால் - ஸ்ரீ இருந்தவழமையார்.

க - டி. பூமுதலாயினவற்றைத் தாவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட; துறை
பழதல் - பலியிடுதல்.

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை; வேறொருத்தியென்றுங் கூறுவர்.

க. சொல்லாடாமல்கின்றான், அந்தக்கண்ணிக்கு.

க0. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் - அந்நிலைதான்.

க - க0. அன்றிச் சொல்லாடாளாய்நின்ற அந்த நங்கைக்குக் கண்ணி
தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்.

கக. எல்லா - தோழி.....

1. "காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் தோதக, ஆதலுக்குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி"
"காதலந் கெடுத்த தோயொடுங்குகண், ஆதலுக்குருகி னுயிர்த்தன ருயிர்த்த"
(சிலப். ச: 104 - க; உஉ: கடுக - உ); "காதலர்.....பொத்தி, ஆதலுக்குருகி
னுயிர்த்ததத் தடல்வது", "செங்கண் லெத்தி தெஞ்சுபுகை புயிர்த்த", "வஞ்சினஞ்
சாத்தி தெஞ்சுபுகை புயிர்த்த" மணி. உ: ௪௨ - ௪; ௮; 104; ௧௮; ௧௯.

(13 - 15) * 'ஆட்டிய' + 'புலர்' 2. 'அடிபெத்தித்' 3. 'எல்லா, காதலர்த்
எனோக் கலங்குதோய்க்கையிக்குதுலை'

க அ. — து ன் ப ம ர லை.

சகாந

ஆதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சாயி
கடு, நேதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி யோதோழி

நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய் கைம்மிஞ்
மன்பனைக் காணு தலவுமென் நெஞ்சன்றே
யன்பனைக் காணு தலவுமென் நெஞ்சாயின்

மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி

யோதோழி

உ௦. தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக்காணேன்
வஞ்சமோ ஷண்டு மயங்குமென்

நெஞ்சன்றே

வஞ்சமோ ஷண்டு மயங்குமென்

நெஞ்சாயி

‡ நெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி

யோதோழி

§ சொன்னது :—

உரு. அரைசுறை கோயி லணியார் நெடுகிழங்

கரையாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

கரையாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே

ஓ எனக்கேட்டு,

நா. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழதாடன் || கேள்வனை
பெங்கனா வென்னா வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்

கரு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயற்றாள்; ஏதிலாரென்றது மறை
யச்சொன்னவர்களை; ஏதிலார்-நகரிவள்ளாருமாம்; தோழியென்றது; ஐயையை,

உ. (பா) தஞ்சமோகாணேன் — வேறுதுணைகாண்கின்றிலேன்.

உக. வஞ்சமோவுண்டு - இருத்திரிமமான தொன்றுண்டு. நெஞ்சமயங்கும்,
முற்ற.

உஉ. ஆயின் - ஆதலால்.

உக. எஞ்சலார் - அயலார். எவனென்றாள், வருபாட்டைப்பற்றி.

உச. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி.

உரு. கொழிழம் - சிலம்பு. உசு. கரையாமல் - ஓசைப்படாமல்.

உஅ. கொலைகுறித்தனரென்றாள், ஐயை.

நக. திங்கள் முகிலோடு நிலங்கொண்டாற்போல

நக. (பா) எங்கனாய் - எங்குற்றாய். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

1. உச - நக; இவை தனிச்சொற்பெற்றுத் தனியேவந்த சொச்சகவொருபோ

பெற்று மேற்கொள்; தொல். செய். கு. ௧௪௧ - த.
 (யி - ம) * 'வாழிதோழி' † 'தமிழ்குதோய்' கைமிகவன்பனை ‡ 'எஞ்சிலர்'
 சொன்னதெவன்வாழிதோழி § 'எனப் பொங்கி' || 'கோவலனை'

சுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி ய்கமுழுகத்

நூ. துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு
 மகளிரைப்போன்

மன்பதை யலர் தூற்ற மன்னவன்
 றவறிழைப்ப

வன்பனை யிழந்தேன்யா னவலங்கொண்
 டழிவலோ

நறைமலி வியன்மார்பி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
 துறை * பல திறமுழுகித் துயருறு
 மகளிரைப்போன்

சுடு. மறனொடு திரியுங்கோன் மன்னவன்
 றவறிழைப்ப

வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண்
 டழிவலோ

தம்முறு பெருங்கணவன் †. றழலெரி
 கைம்மைகூர் துறைமுழுகுங் கவலைய

யகமுழக்கக்
மகளிரைப்போற்

செம்மையி னிகந்தகோற் றென்னவன்
றவறிழைப்ப

சுரு. விம்மையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி
யழிவலோ

காணிகா,
வாய்வதின் வந்த சூரவையின்
வந்தீண்டு
‡ மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டமி

னாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க
ரு. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி
காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்

கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா
யொள்ளொரி யுண்ணுமிவ் ஆரென்ற தொருசூரல்.

சுச. இடரெரி - இடர்செய்யெரி.

சுக. அறனென்றது, தருமதேவதையை.

சக. கைம்மையொழுக்கத்தினையுடைய நோன்பு.

சரு. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

சசு. (பா) காணிகா காணிகா. இகவென்பது நறுதிரிந்தது; இரண்டும் விரைவின் கண்வந்தன.

சஎ. வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்திபூருவமாக எடுத்தகுரவை.

சக. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேட்க கேட்க; இரட்டித்தார், எல்லாரும் கேட்டற்கு

ருக. ணருண்ணுமென்றது, முற்று. ஒருகுரல் - அசரீரி.

1-சஎ - இக. ஐந்தடியின்மேல் நாயுமிக்கு வந்த ஒருபோகிற்கு இதனைமேற் கொள் காட்டினர்; இதால், செய். கு, கசக. ந.

(பி-ம்.) * 'பலதொழ' † 'தழுவெரியடை' ‡ 'ஆய்மட'

கஅ—து ன் ப ம ா லே.

சகாரு

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளுள்ள

(இ - ள்.) மாதரி, இங்ஙனம் அவராடிய

குரவைமுடிந்தவளவிலே. ¹ ஒழுக்க

ருத நீரையுடைய வையையாற்றின்கரையிடத்து
நெடுமாஸிழையப் பூமுதலிய

வற்றைத்துவி ஏத்துதற்கு நீராடப்போயினுளாக;
சாயலாள் வேறொருத்தி
உண்ணகரத்துப் பிறந்ததொரு வரர்த்தைகேட்டுச்
சென்றிருந்து கூறுதற்கு
விரைவொடுவந்தாளுள்ளென்க.

ஆழிய சாயலாளெனச் சேர்த்து அசைந்த
சாயலாளென்பாருமுளர். புனை
சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமால் -
அந்தாவானத்தேம்பெருமான். துறை
படிதல் - நீராடுதல்; அக்காலவழக்கு. முதிமகள்
போயினுளுடைய சாயலாள்
அரவங்கேட்டு வந்து அவ்விடத்து நின்றாளுள்ளென
ஐயமேலேற்றுவாரு
முளர். போயினுள்கேட்டு வந்தாளுள்ளெனப் பொருண்மை
மசுட்டலாக்கி மாதரி
மேலேற்றலுமொன்று. இது புறஞ்சேரியாதலின், ஊரரவ
மென்றார்..

அவடான்—(இ - ள்.)

அங்ஙனம் விரைவொடுவந்துநின்றவடான்,

சொல்லாடாள்.....சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கேட்டிவந்து

ளாய்க் குரவைமுடித்து நீராடிவந்து

கண்ணகிக்குத் தன்வாக்காற்சொல்லா
 நின்ற ஆயர்மகளிர்க்கு மறையிற்கூறி
 அவரோடுதானும் விம்முற்றுகின்றவள் அவளழகும்
 இளமையும் தனிமையும்
 கண்டு ஆற்றாளாய் நெஞ்சுழிந்து சொல்ல நாவெழுத்துதான்
 நிற்குமென்க.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவள் தன்மெய்ப்பாட்டாற்
 சொல்லுமென்று

மாம். இனி அங்ஙனநின்றாளாகிய அந்நங்கைக்குக்
 கண்ணகி தான்சொல்லாடு
 மெனினுமமையும். அது மேற்கூறுகின்றார்:—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) ஏழ்; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற்

காண்கிலேன்.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, என்காதலனை வரக்காண்கின்றிலேன்; அங்ஙனங்காணு
 மையின் நெஞ்சுகலங்கி நோய் கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி உலையி

லாதந்தருத்திமூக்கும் தோற்கும்படி மூச்சும் அழலெழவுயிராரின்றன; இவை
 இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் என்னேநோக்கி இவ்வாய்ச்சியார் குறிப்பாற்கூறுகின்
 றது யாதோவென்றறிகின்றிலேனென இரங்கிக்கூறியுளென்க.

அன்றேயென்பது, அசை. ஏதிராரென்றான்; சொன்னவனையும் கேட்
 கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஒவென்பது, இரக்கக் குறிப்பு. இவை
 மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக் கைமிகும் உயிர்க்குமென்க. சொன்ன

தெவனென்று அறிதியோவென்னும் வினாப்பொருண்மைதோன்ற உரைப்பினு
மறையிம்.

1 "வையை யென்றுற பொய்ப்பாக் குலக்கொடி" (சிவப். கவி: ௧௭); "வையை
பன்ன வழக்குடை வாயில்" மதுரை. ௩௧௬.

௩௬

சுகாசு

சிலப்பதிகாரம்

நன்பகற்போதே.....தோழி

(இ - ள்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின் கண்ணே நடுக்கமுறுவிக்குநோய்
ஒருகாற்கொருகாற் கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னுள் அன்புசெய்
யப்பட்டாணையும் வாக்காண்கின் றிலேனாதலால்

என்னெஞ்சு வருந்தாநின்றது;

இவை யிவ்வனமாகாநிற்குமாயின் குறிப்பால்

இம்மகளிர்பலரும் கூறுகின்றது

யாதோவென்றறிகின் றிலேனென்றொளன்க.

கோவலன்

போனபோதே

தன் னெஞ்சு

கலங்குதலால் நன்பகற்போதே

யென்றுள்.

தஞ்சமோதோழி.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, இவ்வயலாட்சொல்லுகின்றமறை எளிதன்று; அதற்கேற்ப என்றலைவையும் வாக்காண்டின் றிலேனாகலின், என்னை வஞ்சித்ததொன்றுண்டு; அதுவேபுமன்றி என்னெஞ்சுமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின், குறிப்பால் இவாட்சொல்லுகின்றது யாதோவென்றறிவின் றிலேனென்றொளென்க.

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்னதஞ்சமுண்டென அழகையற்றேன்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடாக்கினுமமையும்; தஞ்சமாயல்லவென்பதுபோல நின்றது. தோழியென்றது - ஐயையை.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி;

அரசுறைகோயில்.....கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவளிரங்காநிற்க ஊராவக்கேட்டு விரைவொடுவந்து சொல்லாடாளாய்ச் சொல்லாடுகின்றவள் அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப்புரத்திலிருக்கும் அழகுநிறைந்ததிலம்பை வகுந்தாமல் தன்கைத்தாக்கிக் கொண்ட கள்வனிவனையாமென்று ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேற்காரர் இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரென்றொளென்க.

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறந்தியக்குமெனக்கருதிப் பரியாயத்திற்கூறினோம். என்றேயென்ற ஏகாரமிரண்டினும் பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரிநிலையால் எதிர்மறைத்துக்கூறினாள். இதனை ஐயைகூற்றென்பாருமுளர். அரசன் கோயிலென்னாது 'உறைகோயில்' என்றமையான் அந்தப்புரமாயிற்று. கரைதல் - ஒசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்.) என்று அவள்சொல்லக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தாள்..... மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றாமையான் வசமழிந்து நிறத்தினின்றும்மெழுந்து மறித்தும் விழுந்ததிடக்கின்றவள் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரையுடைய திங்கள், பொழியக் கால்கொண்டிவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவள் தன்கணவன் முன்னர் வருகைப்பொருந்துதலாற் செவ்வரிபூயந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையால்

மோதிக்கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ எவ்விடத்தாய்தானென்ற வுருந்திப் பொருமி மயங்கி யாவுந்தோன்றுவென்று அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் குலைந்தகுழலுக்கும் திங்களும் புயலுமுவமை. எழுந்தன ளாய் விழுந்தவள் மாழ்குவாளாய் அழுதாளென்க. ஆண்டுக் "கண்ணகிகருங் கண்" என்றவர் ஈண்டுச் "செவ்கண்" என்றார், காலையில் தலைபளியாற்பிறந்த செவ்விதோன்ற ஆஅ, இரக்கக்குறிப்பு.

இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென் விழுந்தாள்; விழுந்தவள் செங்கண்சிவப்பத் தன்கேள்வனை எவ்விடத்தாயோடு ஆஅவென அழுத ளெனவுமாம்.

இன்புறு தங்கணவர்.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருண்டழுதவள், தம்மோடின்புற்ற தங்கணவர் இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு அதனிடமுழுகாத துன்ப முறுந்தன்மையவாகிய கைம்மைநோன்பைநோற்று இடர்ப்படும் உய்வுற் பெண்டிரைப்போல மக்கட்பரப்பினுள்ளோரெல்லாம் தன்னைப்பழிநுற்றும்படி பாண்டியன் தவற்றைச்செய்ய அன்புநையிழந்தேனாகிய யான் இருந்தமுவாள் ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினுனென்க.

துன்புறுவனவென்றார்; "வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்" என்ப தனை. இது புறம்.

நறைமலிகொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) நறைமிக்க அகன்ற மார்பினையுடைய தம்நண்பன் நெருப்பின் முழக அவனையிழந்து ஏங்கி நீர்த்துறைகள் பலவற்றுள்ளும் தாங்குளிரப்புக ளாடித் தாயரமுற்றிருந்தமும் உயவன்மகளிரைப்போல், மறத்தொழிபொருந்தி அறத்திறிரியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன் தவற்றைச்செய்யப் பார்த்திருந்த அறக்கடவுளென்கின்ற அறிவற்றோய்! யான் அங்ஙனம் வருத்த முற்றிருந்து இரங்குவானொருத்தியோ; கூறென்றனென்க.

முழுகுதல் - அழுக்கறக் குளிரக் குளித்தல். அறனெனுமடவோயென்றான்; உன்னைநீத்தப் பகையாகிய மறனொழிதிரியக்கண்டும் ஆண்டுநின்றாயெனப் புலந்த.

தம்முறு பெருங்கணவன்.....இனைந்தேங்கி யழிவலோ

(இ - ள்.) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய தலைமைபொருந்தியகணவன் அழலும் எரியிடத்தேமுழக்கத் தாம் அவனோடு அவ்வெரியிடத்தே முழுகாது கைமமை நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமுழ்கும் உயவற்பெண்டிரைப்

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: உகஎ.

² உயவற்பெண்டிரை - வருத்தவையுடைய மகளிர்; "உயவார்பெண்டிரேமல்லேம்" புறநா. உசக.

³ புறநா. உசக.

சுக அ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

போல, செமமையினின் றுநீங்கின கோலையுடைய தென்னவன் தவற்றைச்செய்ய

இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்ப்படைத்து மிகவருந்தி இங்கிருந்து அழுவா

னொருத்தியோயானென்றனென்க.

இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுநினைந்து.

ஆவது இம்மையிற்

புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியத்தையும் விட்டென்றபடி.

காணிகா—(இ - ள்.) காண்பாயாக;

¹ இகவென் அமுன்னிலையகை இகாவென ஈறுதிரி

ந்து காண்பாயாக

வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த.....இவ்வூரென்ற

தொருகுரல்

(இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய

உற்பாதசாந்திப்பொருட்டு ஆடிய இக்குர

வையுள் வந்துதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர்

நீரெல்லீருங்கேண்மின்; அங்ஙன

மாகிய மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக; பரந்த

திரையையுடைய கடல்கூழ்ந்த

இவ்வுலகிலுண்டானபொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை,

ஆதலாற் கதிர்ச்செல்

வனே, நீயறிய என்கணவன் கள்வனோவென்றாளாக, அவன்

அசரீரியாய்வின்று

கூறுகின்றவன், நின்கணவனோ கள்வனல்லன், அவனைக்

கள்வனென்ற இவ். ஆரை மாதராய்,

எரியுண்ணுங்காணென்றென்க.

கேட்டமின் - கேண்மின்; ஒருசொல். கேட்டைக்க -

கேட்டையென்னும்.

வினையசைச்சொல், உடனடிக்கிவரற்பாலது
 கேட்டமினென்பதனோடு மொழி
 யிடையடுக்காகி ஈற்றுவிவங்கோட்பொருண்மையாற்
 கேட்கவென்னும்பொருட்
 டாயிற்று. பாய்திரை-பரந்திரை. படிதல் - உண்டாகுதல்.
 ஓகாரம், பிரிநிலை.
 ஒள்ளொரி - நின்னவல்கேட்குமெரி. இவ்வூர் - இதுசொன்ன
 இவ்வூர். இனி ஓகாரத்தை
 இரக்கக்குறிப்பெனினுமமையும். உண்ணுமிவ்வூர் -
 இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றும்மை.

இது, மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

கஅ.—துன்பமாவை முற்றிற்று.

¹ பரிமேலழகர், தச்சிஞர்ச்சினியர் கொங்கையும் இதவே; பரி. ௧௧; கலி. ௧௦௦.

பத்தொன்பதாவது

ஊ ர் ஞ ழ் வ ரி.

என்றனன் வெய்யோ னிலங்கீர் வளைத்தோளி

நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி

முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு

* நிறையுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா

ளீதொன்று

நீ. பட்டேன் படாத துயரம் பகொலை

யுற்றே னுருத துறுவனே யீதொன்று

1 கள்வனோ வல்லன் கண்வனென்

காற்சிலம்பு

கொள்ளும் † விலைப்பொருட்டாற்

கொன்றோ யீதொன்று

மாதர்த் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

க0. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று

காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்

நீதறு நல்லுரை † கேட்பனே யீதொன்று

நீதறு நல்லுரை கேளா ட் தொழிவேனே

னோதக்க செய்தாளென் றெள்ள || விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு; மற்றைச்சிலம்பைக் கையிலேந்தி
நின்றிலனென்க.

டு. ஒருவர்ப்பாத தயரம் யான்பட்டேன். படுகாலை - அந்திப்பொழுது.

சு. ஒருவருறுததுற்றேன்; நானுறக்கடவேனோ.
நதொன்று - இஃது ஓரறி

பாயம.

[ஆதித்தையுஞ்சான்றுகாட்டி இவன் தீதிலனென்னும் நல்வார்த்தை கேட்
பென்னென்மையால், அநியாயஞ்செய்தார்களென்று எல்லோர்க்கும் தோற்
பிற்று;]

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமெக்காக.

கஉ - ச. தீதிலனென்னும் நல்வார்த்தை கேட்பேன்; கேட்டிலேனாகில்,
யின்பு நோதக்கசெய்தாலென்று இகழ்க. எள்ளல், "பயனில்சொற் புரரா
ட்டி வாளை மகனெனன், மக்கட் பதடி யெனல்" என்பதுபோலக்கொள்க.

1 "கல்வனோ...நதொன்று: என்றதும் இதுவென்னும் சுட்டிமுதல் உகரவீராத
வின், அது செப்புகத்ததுப் புறணையான்முடியும்" என்றார்; தொல். உயீர்மயங்கு,
ரு. கஉ - த; இ - வி. ரு. அரு. 2 திருக்குறள், ககசு.

(பி - ம்) * 'நிறைவுடை' † 'விலைப்பொருட்டால் கொன்றுனையீதொன்று,
காதற்கணவனைக் கண்டாலலன்' ‡ 'கேட்டெனே' § 'ஒழிவனேனோதக்க' || 'இது
மொழிவொன்றென்று'

சுஎ

சிலப்பதிகாரம்

கடு. 1 நல்லலுற் றுற்ற தழுவானைக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வளையாத செங்கோல் வளைந்த

திதுவென்கொன் * மன்னவர் மன்னன்

மதிக்குடை வாள்வேந்தன்

உ௦. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த

திதுவென்கொன்

* மண் + குளிரச் செய்யு மறவே னெடுத்தகை

தண்குடை வெம்மை : விளைத்த

திதுவென்கொல்

செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி நம்பொருட்டால்
வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொ

உ௧. லையரி ட் யுண்கணமு தேங்கி யாற்றுவா

டெய்வமுற்றாள் போலுந் தகைய ளிதுவென்கொ

லென்பன சொல்லி யினைந்தேங்கி யாற்றவும்

* வன்பழி துற்றங் குடியதே மாமதுரைக்

(கக) மதுரையா ரெல்லாரும். (கஅ) வளையாத செங்கோல் விளைந்ததிது
வென்கொலென்றார்; ஆதித்தனையும் சுரன்று காட்டி. (கச) நோதக்க செய்தா
ளென்றெள்ளலென்றமையால்.

உ௩. நம்பொருட்டால் -

நம்மைக்கெடுத்தற்பொருட்டால்; ஆவது, இனி

இவளுடைய பிரகடத்தால் மதுரையிலுள்ளாரும்
தோன்றிற்றும்.

கெட்ப்புகுந்ததென்று

உக. தெய்வமுற்றாள் -

மாம.

தெய்வத்தன்மைமுற்றாள்; தெய்வமேறினாளென்று

உள. என்பனசொல்லி - இன்னசொல்லி.

என்றதனால், (கக) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச் (உள) சொல்லி
இளைந்து எங்கி மிகவும்.

உள - அ. (பா) மிகவும் மன்னவனைப் பழிதாற்றங்குடியது மதுரையென
முற்றலிக்க.

¹ கக - சு: திருக்குறளின் உசடு, ககடு, ஐகடு - ஆம்பாடல்களால் இவ்வழகனின்
பொருள் ஆராய்க.

² உச - உ: இவ்வழகனின் பொருள் "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழித்
தரசர் தங்கள், வின்ருளிர் கொள்ள வேங்கும் வெண்குடை வெதும்பு மாயிற், கண்
குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கழகபத் தடமுங் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளுமேதுந் தான்
மிக வெதும்பு மன்றே" (சூளா. மந்திரசாஸி. உக.) என்னுஞ்செய்யுள் தங்கு
வினக்குதலி காண்க.

³ "குழபழிதாற்றங் கோலதுமல்லன்" சிலப். உக: கச; "குழபழிதாற்றங்
கோலே னாகு" புறநா. எஉ.

(பி - ம.) ⁴ 'மன்னவரின் மன்னன் மதிக்குடைவாழ்' ⁵ 'குளிர்செய்யு'
⁶ 'வினத்தது' ⁷ 'உண்கண்ணமுதேய்வி' ⁸ 'அரற்றவுமன்பழி'

1. கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்
 ஈ0. செம்பொற் கொடி * யனையாள் கண்டானைத்
 தான்காணன்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்

+ செவ்வென் கதிர்குருங்கிச் செங்கதிரோன்
 சென்றொளிப்பப் புல்லென் மருண்மலைப்
 பூங்கொடியாள் பூசலிட

வொல்லென் னெலி; படைத்த தூர்

ஈ0. வண்டா ரிருங்குஞ்சி மாலைதன்
 வார்குழன்மேற்

கொண்டா டழீஇக் கொழுநன்பாற்
 காலையாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்

கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் * கடுந்துயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவனென்னீர்

சு0. பொன்னுறு

நறுமேனி & பொடியாடிக் கிடப்பதோ

மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற்
கென்னுறு || வினைகாணு விதுவென வுரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

கஉ. (பா) தான்காண்மாட்டாது செங்கதிரோனும் சென்றொளித்தான்.

கஉ - க. ஒளித்தான்; ஒளிக்கப் புல்லென்ற மாலைக்கண்ணே.

கக. தழீஇக்கொழுநன் - ஆயர்பாடியினின்றும் போதுகிறபோது கொழு
னைத்தழீஇ.

கங. புறஞ்சோர - அவ்விரத்தம் புறம்பெல்லாம் விழுந்து நனைப்ப.

கஅ. அவன்முன்பு அறியாத துயரத்தை.

கக - அ. காலையாய்த் தழீஇக்கொண்டான்; கொழுநன்குருதி புறஞ்சோ

ரத் தன்னை அவன் காணாதுகிடக்கின்ற கடிந்துயரத்தினை மாலையாய்க்கண்டான்.

கக. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும். என்னீரென்றது, கோவலனை
நோக்கி.

'என்னுறுதுயர்' முதலானமூன்றும் முதுபாலை.

ச0. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலுமேனி.

சஉ. என்வினைகாணிதுவென்று ஒருவார்த்தை சொல்லார்களோ சான்

றோர்.....வினைகாணுவிது, ஆ, அசை. உரையாரோ - இவ்வழக்கை

இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ; என்றதுஆருயில்லேனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்

லாராதனாவென்றதாம்.

2 "காணியகுழித்த கம்பலை மாக்களின்" மணி. க. கசள்.

3 "காதலனுந்நிறகடுந்தயர்" "கணவற்குந்நிற கடுந்தயர்" மணி. உ. க.அ, இ0, கக.

(பி - பி) * 'அன்னன்' † 'செவ்வென்கதிர்', 'செவ்நுங்கதிர்' ‡ 'அடைத்த

தார்' § 'புனையாழ்க்கிடப்பவோ' || 'துயர்காணு'

யாருமின் மருண்மாலே யிடருறு
தமியேன்முன்

ரூர்மலி * மணிமார்பந் தரைமுழ்கிக்
கிடப்பதோ

சுரு. பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன்
றவறிழைப்ப. வீர்வதோர் வினைகாண
விதுவென-வுரையாரோ.

கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை
யுடையேன்முன்

புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் †
கிடப்பதோ

மன்பதை ‡ பழிதூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப

ருரு. வுண்பதோர் வினைகாண விதுவென
வுரையாரோ

* பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

கொண்ட ட் கொழுந் ருறுகுறை
தாங்குதூஉம்

பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு
முண்டுகொ

நீடு. லீன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ்
சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு

முண்டுகொல்

தெய்வமு முண்டுகொ நெய்வமு
முண்டுகொல்

வைவானிற் றப்பிய மன்னவன் கூடலிற்
நெய்வமு முண்டுகொ நெய்வமு
முண்டுகொல்

கூடு. * என்றிவை
சொல்லி யழுவாள் கணவன் றன்
* பொன்றுஞ்சு மார்பம் பொருந்தத்
தழீஇக்கொள்ள

நின்ற நெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்
கன்றிய * தென்றவள் கண்ணீர்கை யான்மாற்ற

ருக - க. "பெண்டிர்", "சான்றோர்", "தெய்வம்" — "உண்டோ" என்றது உண்டாயின், இப்படிப் பிறவாது ஆதலால் இல்லை என்றவாறு.

சுக. பொன் - சீதேவி. சுக - உ. கொண்டவளவிலே எழுந்திருந்த, நின்றான்; நின்றான் பெயர்.

1. இக - சு: 'உண்டு' என்னும் வினைக்குறிப்புப் பலர்பாவுக்கும் வருமென்பதற்கு இவை மேற்கோள்; தன். மயிலை. ரு. ககஅ; தன்: வி. ரு. ககக; இ - வி. ரு. உசஉ.

2. சு - எடு. "என்றிவை.....வாயின்முன்; இவை தொடர்ந்த பொருளாய் தான் கழிக்கின்" என்பர்; தொல். செய். ரு. ககக - த.

3. சீவகசிந்தாமணி, கச, சுஅ, கககஉ, ககஇச.

(பி - ம்.) * 'தமமார்பன்றைமூழ்கிக்கிடப்பதோ' † 'கிடப்பவோ' ‡ 'அவர் தூற்ற' § 'கொழுதருக் குமதயர்தான்உறும்' ¶ 'என்று கண்ணீரையான் மாற்றியி, அழுதேங்கிவந்தவீழ்ந்தாபிழையான் கணவன்றன்'

கக. — உளர் குழவரி.

சுளந

அழுதேங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்

சுரு. நெழுதகைய திருந்தடியைத்

துணைவளைக்கை யாற்*பற்றப்

1 பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர்

குழாத்துளா

† நெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க

வெனப்போன

மாயங்கொன்

மற்றென்கொன்; மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல்

போயெங்கு § நாடுகேன் பொருளுரையோ

விதிவன்று

எ0. காய்சினந் தணிந்தன்றிக் கணவனைக்
கைகூடேன்

நீவேந்தன் றனைக்கண்டித் திறங்கேட்பல்
யானென்றாள்

என்று ளெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்கனா
நின்று ணினைந்தா ளெடுங்கயற்க ணீர் ||

சோர

நின்று ணினைந்தா ளெடுங்கயற்க
ணீர்துடையாச்

எரு. சென்று ளரசன் செழுங்கோயில் வாயின்முன்.

சுசு. பழுதொழிந் தெழுந்திருத்தலாவது - பிணமான தன்மையொழிந்து
நிற்றல். பட்டபொழுதே தெய்வலோகம் புகுகையால், அமரர்குழாத்துள்
ளானென்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்து எழுந்தானென்று பொருளாக்குக.

சுஎ. மலருண்கண்,

அண்மைவிளி. இருந்தைக்க - இருக்க.

(சு0) அழுவாள் (சுக) கொண்டவளவிலே (சுசு)
குழாத்துள்ளாளாகிப் (சுஎ) போனாள்.

எழுந்திருந்தான்; அம்மா

கக. கணவன் உண்டாயிருக்க, எங்குப்போய்

ஆராய்வேன் ? இது மெய்

புலையன்மென்றது, தன்பின்பு போதாமைபற்றி; போயெங்கும் - எங்கும் போய். 'இது' என்றது, புறாரீக்காண்டத்துத் தேவந்திக்குக் கூறினகருவையென்றுமாம்.

எஉ. என்மெழுந்தாள். இடருற்ற திக்களுவென்றது, முன்புதான்கண்டி தேவந்திக்குச்சொன்ன கருவினை.

எக - ரு. நின்றுநினைந்தாள். கருவையினைந்தா. இனி அவ்வாறே செய்வ லென்று சென்றாள்—வழிகாண நீர்துடைத்துச் சென்றாள்.

1 "பழுதமாதவன்" மணி. கக; கசடு. 2 சிலப், க; சடு - ருச.

(பி - ம.) * 'பற்றி' † 'எழுந்தொழிந்மலர்' ‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்.' 4 'தாடுவேன் பொருளுரையோலிதுவென்று' || 'சோரச் சென்று ஏரசன் செழுங் கோயில் வாயில்வாய்'

கூ0

சுஎசு

சிலப்பதிகாரம்

க - ச. என்றனன்வெய்யோன்.....

.பெண்டிர்காளீதொன்று

(இ - ள்.) வெய்யோன் கன்வனல்லெனென்றானாக, அவ்வளைத்தோளி, மற்ற

உயரமுற்றேன் ;
உறுகின் றயான் மரணவேதனைபோலவுற்றேன் ; இங்ஙனமுறக்

கடவேன் இனிய நுவது ஒன்றன் ரோவென்றொளென்க.

ஏனாம், ஈற்றை.

இனி, படுகாலை - அந்திக்காலத்தெனினுமமைபும். உறுவன்: அல்லீறு அன்னியுயிற்று.

எ. - அ. கள்வனோ வல்லன்.....கொன்றாரே யீதொன்று

(இ - ள்.) என்கணவன் கள்வனல்லன்; என்காற்சிலம்புபெறும் நிலையைக் கைக்கொண்டிவிதிதல்காரணத்தாற் கள்வனென்று ஒருபெயரையிட்டிக் கொன்றார்களே; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி என்னென்றொளென்க.

என்காற்சிலம்பென்றான்; தான் அரசன்; யான் ஒருவணிகன்மனைவி; என்காலணியினென்றுபெற்றவிலை தாராமைக் கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டிக் கொன்றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி என்னென்று தெளிந்து கூறினான். கொன்றாரேயெனப் பன்மைகூறினான்; அரசனோடு அமைச்சரை யுங்கூறி. ஏனாம் பிரிநிலை.

க - கசு. மாதர்த் தகைய.....எள்ளலிதுவொன்று

(இ - ள்.) தங்காதல்காதலிக்கும் கற்பையுடைய மனைவியர்முன்னே என னுடையகணவனைப் பண்டுபோலக் காண்டேனோ, அங்ஙனங்காண்பேனாயின் இஃ தொருபுதுமையுன்றோ! அங்ஙனம் அவனைக்கண்டால் அவன்வாக்காற்சொல்

¹ சிலப்பதிகாரம்; உ.அ: ௨.௦௭ - அ. ² சிலப்பதிகாரம், கடு: ௧௪௫ - எ.

கக. — ஊர் சூழ் வரி.

சுருதி

ஊம் சூற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்ஙனம் கேட்பேனாயின் எனக்கு இஃது ஒருறுதி; அங்ஙனம் தீதற்றவுரையை அவன்வாக்காற்கேளேனாயின்,

நோதக்கசெய்தாளென்று என்னை இகழுமின்கள்; இது
நுங்கட்கு ஒருவாய்ப்பு;

கேளாதொழிவேனென்றது சுவம் எழுந்திருந்து
எனக்கு ஒருவார்த்தை

சொல்லக்கேளாதொழிவேனெல் எ-று. எள்ளென்றது
ஆதித்தனைச் சான்று

காட்டினவதுமன்றிப் பட்ட என்கணவன் எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தை
சொல்லக்கேளானாகில், “நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிர்காள்” என்று நும்மை
யிகழ்ந்தவென்னைக் கள்வன்மனைவியென்று எள்ளுமின்;
எள்ளுதற்கு இது நல்லவிடமென்றொளன்க. எள்ளல்,
அல்லீற்றுவிப்பங்கோள்; ¹ “இற்றெனக்
கிளத்தல்” போல.

கச - அ.

என்று, அல்லலுற்று.....வளைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ள்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதழகின்றவனை மதுரையாரெல்லா
ருங்கண்டு ஆற்றும்வழிகாணாராய்த் தாமிரங்கி அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர்

இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு
காலுங் கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனானே மேல் யாதுவினையுங்
கொல்லோவென்றொளன்க.

அல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன். களையாததுன்பம் - கணவனை
யிறுத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசெங்கோல் கோடியவதனை.

கக - 20. மன்னவர் மன்னன்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலுங் குளிர்த்த குடையையும்
வெய்யவானையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய அரசியல் அழிந்தது;

இதனால் மேல் யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

குடையையும் வானையுமுடையோனெனவே ¹அனியுந்தெறனுமுடைமை கூறினார். மதிக்குடை, உவமத்தொகை. வான்வேந்தன், வேற்றுமைத்தொகை.

உக - உ. மண்குளிரச்செய்யும்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) உலகிற்கு அறத்தையும் பணகவர்க்கு மறத்தையுஞ்செய்யும் வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணீரையச் செய்யுங்குடை வெம்மையைவிளைத்தது; இதனால் மேல் யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

உக - ச. செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) செம்பொன்றாலாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி நம்மைக் கெடுத்தற்பொருட்டிப் புதுமையையுடைய பெரியதெய்வம் ஈண்டிவந்தது; இதனால் இனி யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன் இணைபோலுமென்பது கருத்து. பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது; கற்புடைத்தெய்வம்; என்னை? ²“கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண்

¹தொல். கிளவி. கு. கக. ²பெரும்பான். சஉஉ. ³சிலப். கதி: கசக - ச.

சஎக

சிலப்பதிகாரம்

டினமால்” எனவும், ¹“தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்
ரெழுவானைத், தெய்

வந் தொழுதகைமை திண்ணமால்” எனவுக்கூறினமையின்.
இனி, வம்பு - ஈகை.

யின்மையாக்கி, உலாவுந்தெய்வமென்றதுமொன்று.
இனி நம்பொருட்டா

லென்பதற்கு இவள்கற்பு நாங்கண்டு

பாவித்தற்பொருட்டாலென்பதுமொன்று,

உரு - சு.

ஐயரி யுண்கண்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) விபப்பையுடைய அரிபரந்த மையுண்ட
கண்ணையுடையவள்

விம்மிவிம்மி வாய்விட்டாற்றுகின்றவள்

தெய்வமேறினாள்போலும் தகைமை

யுடையவளாயிராநின்றாள்; இதனால் மேல்
யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்று

ரென்க.

இவண்மாட்டு மருளுந்தெருளுங்கண்டு

தெய்வமுற்றாள்போலுமென்றார்.

இவ்வையங்களால் அரசனேநோக்கி இரங்கினார்.

உள - ௩௦. என்பன சொல்லி.....தான்காணான்

(இ - ள்.) வளையாதசெங்கோல்

வளைந்ததென்றன்முதலியன்சொல்லி

இவணிலைமைக்கு வருந்தி

மன்னன்நிலைமைக்கு ஏங்கி மிகவும் மன்னன் கோல்

கோடினதன்மையால் அவனைப் பழிதாற்றுங்குடியதாகிய
மதுரையிற் கம்பலை

மாக்கள் தாம் அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச்

சிவந்த பொற்கொடியை

யொத்தவள் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன்;

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில
காட்சிகண்டு திரியுமவர்.

தான் காணுனென்றார், இறந்தமைதோன்ற. மதுரை
கம்பலைமாக்களென்று

பாடமோதிக் குடியது மதுரையென முற்றுவித்தலுமாம்.

நக - ச. மல்லன்மா ஞாலம்.....படைத்ததூர்

(இ - ள்.) வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்தை இருளுக்கட்டி உயர்ந்த
அத்திரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி அக்கதிரையுடையோன்
சென்றுமறைய அந்நனம் அவன் மறைதலாற் புன்மையுண்டாகப்பட்ட இரவு
பகல்வென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலைக்காலத்தே பூத்த
உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே.....பூசலைவினக்க

ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்வூரென்க.

ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி.

ஒல், அனுகரணம்.

சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப்
புல்லென் மருண்மாலையென்க.

நடு - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணாக்

கடுந்துயரம்

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதின் கண் ஆயர்பாடியிடத்தே தன் கணவனைத்
தழீஇ அதற்குக்கைமமாறாக அவனுடைய வண்டொலிக்குங்குஞ்சியின்மாலையை
வாங்கித் தன் வார்குழன்மேற்கொண்ட கண்ணகி மாலைப்பொழுதின் கண்ணே

¹ சிலப், உக: இமதிவென்பா; "தெய்வத் தொழாஅள் கொழுதற் ரெழு தெழு வார், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள், 100.

² 'மருண்மலை' என்பதற்கு இவ்விசைப்பிற்கும் இப்பொருள் அறித்த இன்புறம் பாலது.

ககக.—உள ர் சூ ழ் வ ரி.

சஎஎ

அவன்மெய்யிற் புண்ணினின் றங்குதிக்கின்ற

குருதிப்புனல் இடமெல்லா

நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாத துயரத்தைத்
தான்கண்டாளென்க.

அவள், கணவன் தன்னைக்காணாதனைத்
தான்கண்டாளென்றது மரணத்

தை யென்றபடி. காலேவாய்த் தழீஇ மாலேகொண்டவள்
மாலேவாய்ப் புறஞ்

சோரத் தன்னைக்காணாததுயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

நகக - சஉ. என்னுறு துயர்கண்டு.....

.இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய

தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டிவைத்தும் இதற்கு

இவள் இடருறுமென நினைக்கின்றிலீர்; அதுநிற்க;

நும்முடைய சந்தனாதி

களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி

பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்

றோ; அஃதற்றாயின், மன்னனாற்செய்யப்பட்ட

இக்கொலைத்தொழில் இப்

பெற்றியான்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு

முற்பவத்திற்செய்த என் தீவினைகா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்க.

இஃது, அழகையைச்சார்ந்தவேதளி; மேல்
வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

சாந - சு.

யாருமின் மருண்மாலே..... இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுத்தி ஒருவருமற்ற மருட்சியையுடைய இம்மாலேக்
காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன் கண்முன்பே நம்முடைய
மாலேத்திராளுக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலத்தே முழுகிக்கிடக்கத்

தருவதொன்றே; அஃதற்றாயின், பாரிலுள்ளார் மிகவும்
பழிதாற்றுதற்குக்

காரணமாகப் பாண்டியன் தவற்றையெண்ண

வெட்டுவிப்பதோர் தீவினைகா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற்

சொல்லார்களோவென்றொள்க.

வெட்டிக் கவிழ்த்தமைதோன்ற மார்பம்

தரைமூழ்கிக்கிடப்பதோவென்

றான்.

சா - ௫௦. கண்பொழி புனல்..... இதுவென
வுரையாரோ.

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனலைச்

சொரியாநிற்கின்ற தீவினைப்பயனை

புடைய ¹ என்னுடைய கண்முதப்பே வெட்டுவாயின் னற்குதித்தப் பெருகு
கின்ற குருதியையுடையீராய்ப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தகுவதொன்றே; அஃதற்

றாயின், மண்ணிலுள்ளோர்பலரும் பழிதாற்றதற்குக்காரணமாக மன்னவன்
தவற்றையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகாணிதவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்
களோவென்றாலென்க.

இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்
கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஒ, பிரிநிலை. உண்பதோர்வினையென்பதற்கு, உயி
ரையுண்பதோர்வினையென்பதும்பொருள்; ² “ஊழ்வினை வந்திவ் னுயிருண்டு
கழிந்தது” என்றார்பிறரும்.

இவைமுற்றுப் முதுபாலை; என்னை? ³ “நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை
யிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்” என்பதனால்.

¹ என்னுடைய கண்முதப்பே - என்னுடைய கண்முன்னே; “எங்கன்கண்முதப்பே”
திவ். பெரிய, ௧௦. உ: ச. ² மணி. க: கடுஉ. ³ (பா) தொல். புறத்தினை. கு. உ.ச.

சுள அ சில ப்பதி காரம்

நுக - ந. பெண்டிரு முண்டுகொல்.....

.பெண்டிருமுண்டுகொல்

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் -
தம்மை நெஞ்சினுட்

கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர்
- அவருற்றபிணிக்

கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத் தாங்கும்பெண்டிர்.

அன்றி, உறுகுறைதாங்கு

தல் - பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும்
அவரோடுகலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக்
குறிகளுங்கண்டுழியும் அவர் தெருட்டத்தெருண்டு
குறையுறப்பொறுத்தலு
மாம். தாங்குறாஉம், வினைத்திரிசொல்.
நச -

சு. சான்றோரு முண்டு.....சான்றோரு

முண்டுகொல்

[என்ற.....வளர்க்குறாஉம்- பிள்ளைப்பேறு...
வளர்க்குமென்னும்வழக்கு.]

நள - சு.

தெய்வமு முண்டுகொல்.....தெய்வமுமுண்டுகொல்
கொல், ஐயம்.

(இ-ள்.) கூர்த்தவாளால் என்கொழுநனைத்
தவறுசெய்தலாத்¹ கோல்

கோடிய மன்னனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப்
பெண்டிரும் சான்றோரும்

தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வநியாயம்பிறவாது
; ஆதலால், இல்லை
யென்றொளன்க.

எனப்போனான்

(இ-ள்.) என்று இன்னளசொல்லி அழுகின்றவள் தன்கணவனுடைய

திருத்துஞ்சுமார்பம் தன்மார்போடிபொருந்தும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக;

எழுந்திருந்தாநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும்

ஒளிபொருந்தியமுகம் கன்றியதே

யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற்றியபின்பு அவ்வாயிழையான் ஏங்கியழுது நிலத்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கணவனுடைய தொழுந்தகையையுடைய திருந்திய அடியினை இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண்டாளாக; இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டிச் சுவர்க்கம்புகுதற்கு எழுந்திருந்தவன் நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல அமரர்குழாத்துள்ளானுனென்க.

பழுது தீதென்ப உடம்புக்குப்பயர்; ¹ “திருந்திய நின்மகன் நீது நீங்கினான்” என்றார்பிறரும். இனி முன்பே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர்குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்தாநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்தடியைத் துணைவனைக்கையாற்பற்ற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போனுனெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றானென ஹம்பெயர்கள் அடுக்கிவந்து போனானென்னும் பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

* ௬௮.- எக. மாயங்கொல்..... திறங்கேட்டல் யானென்றான்

(இ-ள்.) இங்கனம் எழுந்திருந்தாநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்று யிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியுதொருதெய்வமோதான்? ஒன்றையுந்தெளியின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும் போயாராய்ந்துகடிகவேன்; அங்கனங்கடிகல் எளிதாயினும் எனது மிக்ககினம் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

¹ “கோல்கேடுபவனில” கலி. ௧௦. ² (பா) சிவகிந்தாமணி, ௧௨௭.

கக. — ஊர் சூழ் வரி.

சகக

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியவேந்தனை யான்
சென்றுகண்டு என்கணவ
ணக்கொன்ற இத்தீத்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று
தன்னெஞ்சொடு கூறி

னொளன்க.

தெய்வங்கொலென்றான் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி
ஒருயிர்பெற்றுநின்
றமைபற்றி. பொருளுரையன்மென்றான் ;
தன்பின்போதாமைபற்றி. கேட்பல்
யானென்றான் ; நாணழிபூசல்செயத்துணிந்து.

எஉ - டு. என்று லெழுந்தாள்.....கோயில்

வாயின்முன்.

(இ - ள்.)

இங்மனஞ்சொன்னவள் ஆண்டுப்போதற்கெழுந்தாள் ; எழுந்த

வள் தன்னூரிர்கண்டதீக்கனாவை நின்றநினைந்தாள் ;
நினைந்தவள் கண்ணீர்

சோர்தலால் தான்செல்லும்வழிகாண்டற்காக அந்நெடிய
கயல்போலுங் கண்

கள்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அரசனுடைய வளவிய

கோயில்வாயிலிட்டுத்தே

சென்றாளென்க.

என்றாளென் னுமெழுவாய்க்குச் சென்றாளென்பதனைப்
பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கக—ஊர்குழுவரி முற்றிற்று.



இருபதாவது வழக்குரைகாலைத்.



ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்குங்

* கடைமணி யின்கூரல் காண்பென்கா

ணெல்லா

தசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

நு கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா

ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லீர வெம்பகல் வீழுங்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா + ணெல்லா

கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலத்து மறிந்து ! வீழ்தரு

க0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள

மிரவுவில்லிடும் பகன்மீன்விழு
மிருநான்கு திசையும்திரந்திடும்

வருவதோர் துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியா டு முரைத்துமென

பெருந்தேவிசெய்தி கூறுகின்றார்:—

ந. காண்பென் - கனவிலேகாண்பன். எல்லாவென்று
பாண்டியன்றேவி

தான்கருத்தாற்கண்ட கனாவின் நிலையுரைக்கும்.

ரு. கதிரைவிழுங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன்.

கூ. கொழவில் - ஒழுங்குபட்டவில்.

எ. கடுங்கதிரீன்-ஒளியின் மிகுதிகூறினார்; கடுங்கதிரீ -

மிக்க அனலுமாம்.

க. செங்கோலும் குடையுமென்று அவற்றையே
பின்னுங்கூறினார்.....

கக. இரவு வில்லிடும்; பகல் மீன்விழும்;
இவற்றைக் காண்பேன்.

கக - 2. அதிரந்திடுமாதலால்,

வருவதோர் துன்பமுண்டென்க. யாமென
ருள், * தம்பிராட்டியா தலால்; தன்பெருமிதந்தோன்ற.

¹ இக்காதைமுதலிய பதினென்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாருரை அகப்படவில்லை.

² சிலப்பதிகாரம், ௨௦: ௫௧.

³ அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசர்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழங்
கும் வழக்கம் மலைநாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்.) * 'கடைகணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதங்' § 'உரைத்த
மென்றடி'

௨௦.—வழக்குரைகாலைத்

ச அக

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின

ரவிர்ந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந் * திரையலின் செப்பேந்தினர்
கடு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்

மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
கவரியேந்தினர் † நூபமேந்தினர்

கூ. னுங்குறஞ் முழுங்கூடிய
குறுந்தொழி ஓ லீனோர்
செறிந்துகுழ்தர

நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தல

நுரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட

¶ லீண்டுநீர் வையங்காக்கும்

பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

உ0 வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரசியேத்தக்

கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன்

தீக்கதைத் திறமுரைப்ப

¹ வரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன்

² நிருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே ;

இப்பால்

³ வாயி லோயே வாயி லோயே

கக. ஆடி - கண்ணாடி.

(கக) அணியிழையினராகிய (கஎ) குறுந்தொழிலினோர் (கசு) ஏந்தின
ராய்ச் (கஎ) செறிந்து குழ்தர.

கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.

(கசு) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கஅ) பலர்வாழ்த்த (உ0) ஏத்தச் (உக)
சென்று உரைப்பவென்க.

உக. தேவியலுண்மையின், திரு விரும்பப்பட்டமார்பு ; திருக்கழிகுமரார்
பென்றுமாம்.

¹ உஉ - உ. சிலப்பதிகாரம், உரு: ௪௮ - ௯.

² "திருவீழ்மார்பிற்தென்னவன்" அகநா. ௧௩.

³ மு. புறநா. உரு: வினியேற்கும்பொழுது ஐனீறு..... ஏகாதம் பெற்றவந்ததற்கு இவ்வழிமேற்கோள்; தொல். வி. வி. ரு. ௧௨ - ௩; தன் - மயில. ரு. ௧௦௩; தன் - வி. ரு. ௧௦௪.

(பி. - ம.) * 'திரையலஞ்செப்பேந்தினர்கண்ணி' + 'அண்ணமேத்தினர்' † 'அணமுஞ்சுறமும்' ‡ 'இனையர்செறித்து குழுவர்' § 'அணி திருலகம்'

௪௪௬

சுருத சிலப்பதிகாரம்

உரு¹ யறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்

திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே

யிணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்

றறிவிப் பாயே + யறிவிப் பாயே, யென

௩௦. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி

தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி

செழிய வாழி தென்னவ வாழி

பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி

யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்

௩௧. பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்ல

யாடல்கண் டருளிய வணங்கு சூருடைக்

கானக முகந்த காளி தாருகன்

சு0. பேருநங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்

செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள் போலும்

பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

உரு. அறிவுகீழ்ந்துப்போகிய. பொறியறு - புண்ணியமற்ற.

உச. இறைமுறை - இராசரீதி.

கூ0 - கூக.. வாழ்த்தப்பலவாயின; வணங்குந்தோறும் சொல்லுதலின்;

"நீணில மன்ன போற்றி" என்றும்போல.

கூச - ரூ. புகந்தணிப் பிடர்த்தலை - மயிடன்றலை; மயிடம்-கடா. பிடர்த்தலையாகிய பீடம்; அதனைப் பீடமாக ஏறிய மடக்கொடியாகிய (கூச) கொற்றவைபென்க.

கூஎ. அறுவர்க்கிளையநங்கை - சத்தமாதாக்களில் ஏழாவதிளையாள்; அவள் பிடாரி.

கூஎ - அ. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு - பத்திரகாளி.

(கூஎ) நங்கை (கூஅ) அணங்கு (கூக) காளி, பெயர்.

சு0. அவர்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லள்.

சுக. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்த்தை - மனக்கோபம்.

அன்றி, செற்றனள்போலும் - மாற்சரியமுடையாள்போலும்; செயிர்த்தனள்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றமாம்.

¹ "அறைபோகு நெஞ்சுடையார்க்கு" கவி. கூஎ.

² சீவக. உசச.

(பி - ம்) * 'பொறியறை' † 'அறிவிப்பாயேவையிலான்'

உ. —வழக்குரைகாத

ச.அ.உ

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே,

யென

சுரு. வருக மற்றவட் டருக வீன்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

¹ கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி

² நீர்வார் + கண்ணை யெம்முன் வந்தோ

யாரை யோநீ மடக்கொடி யோயெனத்
ரு தேரா மன்னு செப்புவ துடையே

னெள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்பப்

³ புள்ளுறு புன்கண் † டீர்த்தோ னன்றியும்

சுந - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உஎ) இணையாகிய அரிச்சிமம்பில் ஒன்றையேந்திய கையளாய்க் (சச)
கடையகத்தாளென்றுசொல்ல.

சரு. மற்றவட்டருக - அவளைப்புருத்தவிடுக; அழைப்பாயாகவேன்றுமாம்.

சஅ. நீர்வார்கண்ண - நீர்வார்ந்த கண்ணையுடையயாய்.

சக. யாரை; ஐ, இடைச்சொல்.

¹ குறுகுதல் - அதுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வழி மேற்
கோள்; தொல். குதற்குத்திர விருத்தி.

² 'நீர்வார் கண்ண நீயிவ நெழிய' குறுந். உ.உ.

‘புள்-புற’; அகத்திறபுள்களைத்தீர்த்தோன் சிபி; (சிவப். உக: ௫௮; ௨௪ உக: அம்மாணவரி); ‘புள்ளுறு, புள்கண் டர்த்த வெவ்வேற், சினங்கெழு தானைச் செம்பி பன்மருக’, ‘புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி யான வான்மருப் பெயிந்த வெண் கடைக், கோணிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக’, ‘கொடுஞ்சிறைக், உருகிப் பருத்தி னேறுகுறித் தொரிஇத், தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின், ரபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க வரைபா லீகை புரவோன் மருக’, ‘நீயே, புறவி னல்ல வன்றியும் பிரவும், பவவும் விடுத் தோன் மருகனை’ (புறநா. ௩௭, ௩௮, ௪௩, ௪௪); ‘உடல்கலக்கற வரித்துதசையிட்டு மொருவ, நொருதுலப்புறவொ டொக்கிறைபுக்கபுகழும்’ (கலிங்க. இராச. ௧௧); ‘புக் கான், மறு னிறையென்று சரணடைந்த வஞ்சப், புற திறைபுக்க புகழோன்’ (இராச ராசசோழ துலா, ௫ - ௬); ‘கொலையே தடம்படையக் கொய்தாது மெய்தாத், துல யேறி வீற்றிருந்த சோழன்’ (குலோத்தங்கசோழனுலா, ௭௭); ‘உலகறியக், காக்குஞ் சிறப்புறவுக் காக்க கலிகாந்து, தாக்குத் துலபுக்க தாயோனும்’ (விக்கிரமசோழனுலா, ௧௦௧௧); ‘புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க பெருந்தகை’, ‘துவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்த்துத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினால’, ‘புக்கடைத்த புற் றொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க, மைக்கடங்கார் மதயான வான்வேந்தன்’ (கம்ப. திருவவதார. ௧௫; ௨௪ குலமுறை. ௭; ௨௪ கும்பகருணைவதை. ௩௫௫); ‘என்பும் உரியதாதல், ‘தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின் ரபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன் முதலாயினுர்கட் காணக’ (குறள், ௭௨ - பரிமேல்)

(பி - ம்) * ‘கடையகத்தானேவருகமற்’ † ‘கண்ணினை’ ‡ ‘கெடுத்தோ னன்றியும்’

ச அ ச சி ல ப் ப தி க ர ம்

1 வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க

வாவின் * கடைமணி யுகுநீர்

நெஞ்சுசுடத் தான்ற

௩௫. னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின்

மடித்தோன்

பெரும்பெயர்ப் + புகாரென் பதியே யவ்வூ
 ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
 மாசாத்து வாணிகன் ‡ மகனை யாகி
 வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்

சு0. சூழ்கழன் ஓ மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்
 கென்காற் சிலம்புபகர்தல் வேண்டி

நின்பாற்

* கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

கண்ணகி யென்பதென் ற பெயரேயெனப்,
 பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

சுரு. வெள்வேற் கொற்றங் || கானென வொள்ளிழை
 நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

ருரு. நடுங்க - அசைய.

ருச. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

ருசு. புகார் எனக்குப்பதி.

ருஅ. மகனை: ஐ, இடைச்சொல்.

ருஅ - சு. செல்வத்துக்கு அவன்மகனாயிருக்கச்செய்தே செல்வம்வேண்டி.
 வாழ்தல் - சிவித்தல்.

சுரு. வெள்வேற்கொற்றம் - இராசரீதி

சுரு - ரு. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோறல் வெள்வேற்கொற்றம்.

சுசு. நற்றிறம்படரா - நல்லக. நற்றிற்செல்லாத.

1 இக - இ. 'கறவைமுறை செய்தோன்', 'கறவை முறைசெய்த காவலன்' (சிவப். உக; இஅ; ௨௨ உக: அம்மாவையரி); 'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகாப்பக் கால கழித்ததன் பின்றையு - மேலேக், கறவைக் கன் றார்த்தானேத் தந்தையு மூர்த் தான், முறைமைக்கு மூப்பினமை பில்' (பழமொழி, கக); 'ஓட்டி - அறவாழிமைந்தன் மே லூர்த்தோன்' (இராசராச. ௩) 'மருகும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, வரு ருத் திருத்தேருவோன்' (குலோத்துங்க. ௨); 'மைப்பல்கர், சிந்தனைபாலிற்கு முந் தத்திருத்தேரின், மைத்தனை பூர்த்த மனுவோனும்' (விக்ரம. ௩-௪); 'முட்டாமந் செலுத்தியவாறு: மகளைமுறைசெய்தான் கண்ணும், தன்னை குறைத்தான் கண்ணும் காண்க' (குறள், இசஎ - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிறுத்தவைத்து டொறியுருவஞ் சரணடைந்த புறவுக் கீந்து, மகவிரதத் தருளியினோர் சுரபிதயர் தணித்திடுவான் மகிழ்வுற் றார்த்தஞ், சுகமுமுது மொருதனிக்கோல் செலுத்தமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோ ணுட்டல்' (அரிசமயபீடம், அ. க.)

2 'கடைமணியுருதீர்' மணி. க. ௨௨. 3 மு. சிலப்பதிகாரம், பதி. ௩௩.

(பி - ம.) * 'கடைபுருதீர்' † 'புகாரெம்பதியே', 'புகார்த்தகரப்பதி' ‡ 'மன்னே' 'மன்னிள்ளைப்புகுத்தென்காற்' § 'பெயரெபென்' || 'கேளென்'

௨௦.—வ மு க் கு ரை க ரை த.

ச அ நு

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே,
'யெனத்

தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை யரியே

௭௦. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்பு

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡
மணியே, மணிகண்டு .

தாழ்ந்த குடையன் றளர்ந்தசெங் கோலன்
¹ பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எடு. யானே வரசன் யானே கள்வன்
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ .
லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென்
னாயுளென.

மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே
தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி குலேந்தன ணடுங்கிக்
அர. கணவனை ி யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்

றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனனே
மடமொழி.

கூள. என்காற் பொற்சிலம்பின் அரி மாணிக்கம்;

பொற்சிலம்புடைய அரி

யென்க.

கூஅ. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை.

எ0. கொடுவருகவேன அழைத்த; அவன் கள்ளாரும்படியே செய்வா
கை வருகவேன அழைத்தென்றுமாம்; தான், அசை. தருகெனவாங்கித் தன்
முன்வைப்ப - முத்துடையரியும் மணியுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித் தன்
முன்னேவைப்பவென்றுமாம்.

எக. மணிக்கால் - மணியை இடத்திலேயுடைய; சிலம்பு - தட்டான்வாங்
கிக் கள்ளப்படி செய்வார் கையிற்கொடுத்த பொற்சிலம்பு.

எஉ. வாய்முதற் றெறித்ததுமணியே - சிலம்பு தானேவிண்டு மணிவாய்
முதற்றெறித்ததென்க.

எங. என்முதல் - என்னேத்தொடங்கி.

அ0. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்றது - தந்தை தாய்
முதலாயினோரை இழந்தோர்க்கு அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக் காட்டலாம்,
இஃது அவ்வாறு வரக் காணாஞ்சொல்லாகாமையின், காட்டுவதில்லென்றான்.

1. "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்" சிலப். பதி. ௨௨; ௧௫
கக. ௧௧0.

(பி - ம்). * "என்காற்சிலம்புமணியுடையரியேதெமொழியுரைத்தனை" † 'தருக
வீங்கெனத்தத்துதம்முன்வைத்த மணிக்காற்சிலம்புபுடைப்ப' ‡ 'மணியேயதகண்டு
ஓ' இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை'

வேண்டா.

க. ¹ அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற
மாமென்னும்

பல்லவையோர் சொல்லும் *

பழுதன்றே—பொல்லா

வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் றேவி

கடுவினையேன் செய்வது உங் காண்.

உ. காவி யுருநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு

† மாவி குடிபோன

வவ்வடிவும்—பாவினேன்

காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் †

கண்டஞ்சிக்

கூடலான் கூடாயி னான்.

ங. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்

கையிற் றனிச்சிலம்புங்

கண்ணீரும்—வையைக்கோன்

கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன்

சொற்செவியி

லுண்டளவே தோற்று னுயிர்,

க. கடுவீனையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன். செய்வது உம் காணென்க.

இதில், இராசாத்தஞ்சினபின்பு கண்ணகி தன்கைச்சிலம்பைத் தேவிமுன்
னையெறிந்தாள்.

உ௦.—வழக்குரைகாதை முற்றிற்று.

¹ நான்மணிக்குழை, அச; மூதரை, உள்; குவ்யுருபு பகை தொடர்பொருளில்
வந்ததற்கு இவ்வழமேற்கோள்; தன். கு. உகஎ-மயில.

(பி - ம.) * 'புழுதன்மதல்வாய்' + 'ஆவியுக்களட்டுமேல்' + 'கண்டத்தத்'

இருபத்தொன்றாவது

வ ள் சி ன ம ா வு .

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்.]

கோவேந்தன் நேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவூர் தெரியா வியல்பினே னுயினு

¹ * முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு

+ பிற்பகற் காண்குறாஉம் பெற்றியகா ணற்பகலே

டு. ¹ வன்னி மரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக

முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலாள்பொன்னிக்

கரையின் மணற்பாவை நின்கணவ னுமென்

றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவந்

தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தன்நேவி, வின்னி. கொடுவினையாட்டியேன், பேருமாம்.

உ. யாவூர் தெரியா இயல்பினே னுயினும் - ஒன்றுமறியாத தன்மையே னுயினும்.

ச. காண்குறாஉம் பெற்றிய - காணுறுந்தன்மைய. நற்பகலென்றது,

பிரகாசமானபதென்பதனை.

க. சூழ்போக.....சூழ்போதலால் உந்திக்கணின்ற; உந்திநின்ற - ஆற்றின் நடுவு குறையாம்படியின்ற வென்றுமாம்.

2 "பிறக்கின்று முற்பகற் செய்பிற நமக்கின்று, பிற்பகற் குமே வரும்" (குறள், ௩௬௬); "முற்பகற் செய்பிற பிற்பகல் விளையும்" (கொன்றைவேந்தன்) "முற்பகல் செய்வின பிற்பக அழகரின்" பெரும். ௧. ௩௬. ௨. ௩௬.

* ஒருதற்புடையங்கைக்கு வன்னிமாழதலியன் சான்றுபகர்த்தமை, திருப்புகழ் பவத்தம், திருமருகலிதம் இன்றும் கன்னபரம்பரையில் வழங்குகின்றது; அந்நிகழ்ச்சி உபப்புலப்படுத்தும் சின்னங்களும் அவ்விடங்களில் உள்ளன. திருப்புகழ் பவத்துள்ள சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ சாட்சிநாதரென்பது திருநாமம்.

(பி. ம்.) * 'முன்பகல்' † 'பின்பகல்':.....பெற்றிய காணப்படுகலே

ச அ அ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

க௦. வரியா ரகல்குன் மாத ருரைசான்ற

1 மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள்
வஞ்சிக்கோன்

நன்னைப் புனல்கொள்ளத் தான்புனலின்
பின்சென்று

கன்னவி றோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து

முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத் தழீஇக்கொண்டு

கரு. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான்

மன்னி

2 40-கரு. கரிகால் வளவன்மகள் - ஆதிமந்தியாரென்பார்; இப்பெயர் மந்தியெனவும் வழங்கும்; ஒளவையார்க்குக், காலத்தால் இவர் முற்பட்டவர்; தலவிசைப்புலமைவாய்த்தோர். வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்திபென்பான்; இப்பெயர் அத்தியெனவும் வழங்கும். ஆதிமந்தியார், நீர்வழியொன்றில் கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த காவிரித்துறையில் கணவனாகிய அத்தியுடன் நீராடுகையில், அவனைக் காவிரி வெள்ளம் கவர்ந்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காணாது பலநாட்களும் தேடித்தேடிச் சென்று கடற் கரையில், அரற்றிக்கொண்டு திறக்கையில், இவரது கற்பின் பெருமைபால் கடல் அவனைக் கரைக்கு அணித்தான நூட்டித் கொணர்ந்தசேர்த்து நிறுத்திக்காட்ட, இவருடைய தயாரத்தை அறிந்தவரும், அங்கே நீராடக்கொண்டிருந்தவனாகிய மருதி பெண்டவன் கண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப் புகழ்பெற்றவரென்பது பண்டைவரலாறு:—இதனை, “மன்னர் குழிஇய விழவி னுது, மகளிர் தழிஇய துணங்கையானும், யாண்டிங் காணேன் மாண்டக் கோனை, யானுமோ ராடுகள் மகளே பெய்கைக், கோட நிலங்கு வன் நெகிழ்த்த, பீடுகெழு குருகிது மாடுகன மகனே” (குறுத். 46) என்னும் இவர் பாடலானும், “காதலர் கெடுத்த சிறுமைபொடி நோய் கூர்ந், தாதி மந்தி போலப் பேதற், மலத்தனெ னுழல்வேன் கொல்லோ”, “சுச்சினக் கழலிவன் மெத்தார் மார்பினன், வலையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியந், சரிய லம்பொருதனைக் கண்டரோவென, வாதி மந்தி பேதலறினையச், சிறைபறைத் தரைநிச் செங்குணக் கொழுஞ், மந்தன் காவிரி போலக், கொண்டுகை வலித்தல் குழந்தி சின் யானே”, “கழாஅர்ப் பெருந்திறை விழவி னுடு; மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்த குவவு மொய்யி, னாட்ட னத்தி தலையத் துரைநித், தாழிருங் கதாப்பிற் காவிரி வலவலின், மாதிரத் தழைஇமதி மருண்டிட ருழந்த; வாதி மந்தி காதலற் காட்டிப், படுகடல் புக்க பாடலசால் சிறப்பின், மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெற்றியார்”, “அணி னினர் சாத்தி னம்பட் டுமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரி னெடுங்கிய விருக்கை, யறியா மைவி னறிந்த நெஞ்சி, னேற்றிய வெழிண்டைப் பொலிந்த முன்பிற், ரோட் டிருஞ் சரியன் மணந்த பித்தை; யாட்ட னத்தியைக் காணி ரோவென, நாட்டி னாட்டி னாரி னாரிற், கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித் தன்றெனக், கழைந்த கண்ணக் காதலர் கெடுத்த, வாதி மந்திபோல”, “ஒலிகதிரிக் கழனித் கழாஅர் முன்

றுகிறக், கல்கொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தண்பதங் கொண்டு தவிர்த்த
 வின்னிணை, பொன்பொழிப் புனைகழல் சேவடிப் புனக், கருங்கச் சியாத்த காண்பி
 னவ்வயிற், றறும்பொலம் பாண்டி மணியொடு தெளிர்ப்பப், புனையத் தாழ்
 ம்த்தியணிநயத்து, காவிரி கொண்டொலித் தாங்கு", "மந்தி, பணிவார் கண்ணன் பல
 புலத் துறையக், கடுந்திற லத்தி யாட்ணி நடைது, தெருநீர்க் காவிரி கொண்டொலித்
 தாங்கு" (அகநா. சடு, ஏசு, உஉஉ, உகசு, நளன், ககசு); "மன்னர்குழியிய.....
 கனம்கண் - இது, காதலற்கெடுத்த ஆதிமத்தியார்பாட்டு" என்பர்; தொல். அகத்.
 கு. செ-ந.

உக.—வ ஞ் சி ன ம ா லே.

ச அக

2 மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க

னோக்கிக்

கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா + ளிணையாய
 மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி யங்கிணற்று

வீழ்த்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த

வேற்கண்ணாள்; வேற்றொருவ

உ0. னீனோக்கங் கண்டு நின்றமதி வாண் டு
 முகத்தைத்

தானோர் குரக்குமுக மாகென்று போன

கொழுநன் வரவே குரக்குழக நீத்த
பழுமணி யல்குற்பூம் பாவை விழுமிய
* பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே

யென்றுரைத்த

உரு. துண்ணறிவி னோர்நோக்க || நோக்காதே யெண்ணிலேன்
வண்ட லயர்விடத் தியானோர் || மகட்பெற்றா

லொண்டொடி நீயோர் ** மகற்பெறிற் கொண்ட
கொழுந னவளுக்கென் || நியானுரைத்த மாற்றங்
கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட விழுமத்தாற்

௩௦. சிந்தைநோய் கூருந் திருவிலேற் கென்றெடுத்துத்
தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய் || முந்தியோர்

உ௦. நீனோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்.

உ௩. பழுமணி - பழுத்தமணி; சிவந்தமணி; மாணிக்கம்.

உ௬. கெழுமியவளென்றது, பின்னையாய்கிய தன்றோழியை.

உ௬ - ௩௦. இளங்காலத்து விளையாட்டிற் சொன்னவார்த்தையை அவள்
மெய்யாகக்கொண்டு பேசுக்கேட்ட விழுமத்தாலே நோய்கூரும்; இன்னும், யானு
ரைத்தமாற்றத்தைப் பொருந்தக்கேட்டவள் உரைப்பக்கேட்ட திருவிலேற்
கென்னுமாய்; சிந்தைநோய் கூரும், முற்று. என்றெடுத்து - பிரகாசிக்க.....

௩௬. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டு; கொடுப்பவும் அடுப்பவு
மின்றித் தானேமுற்பட்டென்றுமாம்.

* ௧௬-௭. "மணம்மலி.....கலிலுருவநீத்தாள்" என்பதனால் "குலமடமாதரொடு
கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக" என்பது, நாகலி. கு. அடு; இ-வி. கு. ௪௫௬-உரை.

* "தண்ணறி வுடையோர் தாலொடு பழிநும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்
பேதைமைத்தே" இறை. கு. உக; நன். கு. உகச - யயில; ௨௫-௨௬-வீருத்தி;
இ-வி. கு. ௧௬௭. மேற்.

"தண்ணறி வுடைய ராதி தாலொடு பழி இனும்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லானுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மான
மெண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தன்றோ வீதால்."
(திருவினை. சி. ௩: ௧௫)

(பி. ம.) * 'வருகல்கோக்கி' † 'இனையான்' ‡ 'வேற்றொருநீர்கோக்கி'
'முத்தத்தோர்' || 'தோக்காதவெண்ணிலை' § 'மகப்பெற்றல்' ** 'மகப்பெற்றித்'
'|| 'யாபுரைத்த' || 'முத்தையோர்' .

௧௨

சுக்0

சிலப்பதிகாரம்

கோடிக் கலிங்க முடுத்துக் குழல்கட்டி
நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த
வாடகப்பூம் பாவை யவள் * போல்வார்

நீடிய

நூ. 1 மட்டார் குழலார் பிறந்த
பதிப்பிறந்தேன்

பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே
யாமாகி

லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன்
மதுரையுமென்

பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீடுயன்ரு

விட்டகலர்

¹ நான்மாடக் கூடன் மகன்றிநு

மைந்தரும்.

சு0. வானக் கட்டவுளரு மாதவருங் +
கேட்டியின்

கக. நீடித் தலையை வணங்கி - விடாமே நெடிதாகத் தலையவணங்கி;
நீடித்தலைமந்தவெனக்கட்டி, விடாமற்றலையாற்சுமந்தவென்றலுமாம்.

கக. பட்டாங்காகில் - உண்மையாகில்.

கஎ.

வருவிக்க.

ஒட்டேன் - இசையேன்; ஒட்டேனென்பதற்கு இனிதிருக்கவென
அரசனோடு மதுரையையுமழிப்பேன். கஅ. பட்டிமை - படிநு.

சு0. வானக்கடவுள் - தேவமுனிவர்கள்; ¹ "சுடரொடு திரிதரு முனிவ
ரும்" என்றாராதலால். இன்னும், வானக்கடவுள் வெளிப்படையுமாம். மாத
வர் - இங்குள்ளோர்.

¹ ௫ - ௧௫. இவ்வழிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைப்பெண்டிர் அறுவருடைய
வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச்சுருக்கத்துள்ளபாடல்
களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன; அச்செய்ப்புட்கள் வருமாறு:—

க. “கரிகாலன் பெருவளவன் மகன்கேள்வன் கடல்புக்கான்
 நிருவேபோ வெனவழைத்துத் திசைக்கரத்தாற் றரக்கொண்டான்
 வரைகேள்வன் கலநோக்கி வருமளவுங் கல்லாளுள்

புரைதீரப் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

உ. வன்னிமடைப் பளியோடு சான்றாக வரவழைத்தான்

பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையையுன் கேள்வனெனுங்
 கன்னியர்க ளொடும்போகா டிரைககையா வகைகாத்தான்
 பொன்னையாள் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

க. கூவலிற்போய் மாற்றான் குழவிவிழத் தன்குழவி
 யாவலின்வீழத் தேற்றெடுத்தா ளாய்ஞாக்கம். வேறென்று
 மேவினாள் குரக்குமுகம் வீட்டையோன் வரவிடுத்தான்
 பூவின்மேற் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

ச. முற்றத முலயிருவர் முத்துவண்ட வயர்வீடத்துப்
 பெற்றற்ற மாண்பென் பிறர்மணஞ்செய்யாவண்ணஞ்
 சொற்றார்கன் பிறத்தபெண்ணாகைத் தலைசுமத்தான்
 பொற்றுவ பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

* தான்மாடக்களாவன் திருவாலவாய், திருதள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநெல்வேலி,
 கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாழென்பனவுமாம்; (கலி. ௬௨-௪); “கன்னிதிரு மால்களளி
 யீசன் காக்குங் கழமதில்குழ் மாமதரை” திருவால. ப.பன், ௫. * லிஷப்பதிகாரம், ௧௨

(பி - ம.) * ‘போல்வாணிடிப’ † ‘கேட்டார்மின்’

உக.—வஞ்சின மாலை.

சுகந்த

யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த

* கோநகர் சீறினேன் குற்றமில்லை

யானென்

றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை

வலமுறை மும்முறை † வாரா வலமந்து

சுரு. மட்டார் மறுகின் ‡ மணிமுலையை வட்டித்து

ஓ விட்டா ளெறிந்தாள் விளங்கிழையாள்

வட்டித்த

நீல || நிறத்துத் திரிசெக்கர் வார்சடைப்

பால்புரை வெள்ளையிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து

மாலை ¶ யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி

சுரு. ** மாபத் தினிநின்னை மாணப் பிழைத்தநாட்

பாயெரி யிர்தப் பதியூட்டப் பண்டேயோ

ரேவ 11 லுடையேனா லியார்பிழைப்பா

ரீங்கென்னப்

பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்

முத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்

சங். கையாற் றிருகி - வலக்கையாற்றிருகி.

சரு. வட்டித்தி -

பிரதிக்கினைபண்ணி; சுழற்றியென் றுமாம்; வர்த்தனை -
வட்டனைபா.....யிற்று.

சசு. விட்டாளெறிந்தாள் - விட்டெறிந்தாள்.

சஎ. திரிசடை - திரித்தசடை; திரித்தல் - முறுக்கல்.

சக. மாகை - ஒழுங்கு.

• (சசு) வட்டித்தத்தனாஸ்வந்த (சக) வானவன்;

இன்னும், வட்டித்த -

எழுதினாலொத்தவென்றுமாம்.

இ0. மாண - தின்னிதாக.

இஉ. உடையேனல் - உடையேனாதலால். யார் பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை; சு: இ.

² இசு - இ. 'பார்ப்பார் தவரே சுமத்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா சினையார் பசுப் பெண்டிர்' (ஆசார. சு.இ); திணவியாய்எண்ணி உயர் திண்பான் முடித்ததற்கு இப்பகுதி மேற்கோள்; தொல். கிளவி. கு. இசு - த; தன். கு. களள-மயிலை; இ-வி. கு. உகவு.

(பி - ம.) * 'கோன்வற்குற்றமிவெனியானென்று' † 'வாராவலம்வந்து'

† 'வனமுலை' ‡ 'விட்டெயித்தானந்த' || 'திறத்தமிழ்செக்கர்' ¶ 'எரியாடு'

** 'மாபத்திலியுள்ளை' †† 'உடையேன்மற்றியார்'

சகூஉ

சிலப்பதிகாரம்

இஊ. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று *

காய்த்திய

பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன்

மண்டிற்றே

நற்றேரான் கூட னகர்.

வேண்பா.

¹ பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு

மாளிகையும்

விற்பொலியுஞ் சேனையுமா

வேழமுங்—கற்புண்ணத்

தீத்தரு வெங்கடற் றெய்வக் கடவுளரு

மாத்துவத் தான்மறைந்தார் மற்று.

நடு. காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்தவென்
றுமாம்.

நக.

ஏவ.....

உக.—வஞ்சினமாலை முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது

அழற்படுகாதை.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகந் * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்

¹ வளைகோ லிழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங்

தி. கிருநில மடந்தைக்குச் செங்கோல் † காட்டப்
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட

² னரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய † தறியா

தர்சான் பெருங்கணி யறக்களத் தந்தணர்
காவிதி † மந்திரக் கணக்கர் தம்மொடு

30. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி மகனிநு

|| மோவியச் சுற்றத் துரையவிந் திருப்பக்

காமோர் வாதுவர் கடுந்தே ருருநர்

வாய்வான் மறவர் மயங்கினர் மலிந்து

க. ஏவற்றெய்வம் - அங்கி; அக்கினியுடைய எரியின்கூறு அங்கி அடக்கம் நீங்கி வெளிப்பட்டதென்றுமாம்.

பிரகாசித்தது;

உ. காவற்றெய்வம் - நகரிகாவற்றெய்வமாகிய நான்கு வருணப்பூதங்கள். கடைமுகமடைத்தன - கோட்டைவாயிலை நோக்குவதொழிந்தன; நகரிகாவற்றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக் காவாவாயினவென்றுமாம்.

ச. வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து - இழுக்கத்தையுற்ற அவ்வளவிலே. உயிராகியவாணி - ஆதாரம். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

எ. அரசகட்டில் - சிங்காதனம். தஞ்சியதறிபாது - செழியன் தஞ்சியதை அறியாமல்.

அ. ஆசான் - புரோகிதன். பெருங்கணி - கணிதலிவர்த்திகள். அறக்களத்தந்தனர் - தன்மாசனத்துக் கருத்தாக்கள்.

க. காவிதி - வரியிலார். மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலைபெழுதுவார்.

கக. ஒவியச்சுற்றத்து - சித்திரத்திரள்போல.

கஉ. காழோர் - பரிக்காரர். வாதுவர் - வாசிவாசியர்.

³ சிலப். உடு: கூஅ - கூ.

⁴ "அரசகட்டிலிற் தஞ்சிய பரண்டியன் நெடுஞ்செழியன்" சிலப். மதுரைக் காண்ட இதழிக்கட்டுரை.

(பி - ம.) * 'திருத்தன' + 'காட்டிப்' † 'அறியாராசான்' ‡ 'மந்திரிக்' || 'ஒவியர்'.

கடு. றீமுகங் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய

வெண்கதிர் நித்திலம் பூனெடு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்

உ௦. றின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய
ஹரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா

வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச்
சந்தனங்

கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட
மார்பினன்

உரு. றேனும் பாலுங் கட்டியும் பெட்பச்
சேர்வன பெறுஉந் தீம்புகை மடையினன்
றீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று
பின்பகற் பொழுதிற் பேணின னூர்வோ

நு௦. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்

2 விரிகுடை தண்டே குண்டுகை காட்டம்
பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
[அவினு³ மார்பினு நவின்ற நூலினன்]

முத்தி வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ
கரு. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

கரு. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டிருக்க; அன்றி, மிடை
கொள்ள - நெருப்பவித்தற்கு வந்து மிடையவென்றமாம்.

(கசு) "நித்திலப்பைம்பூண்" முதலாகப் (கசு) "பூதத் ததிபதிக் கடவுள்"
சுருகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று; அப்பூதத்துக்கு நிறம் வெள்ளை.

கரு. வேதமுதல்வன் - பிரமன். கருவி - சமிறைமுதலாயின.

கசு - சு. பிரமன் வேள்விக்குச்சொன்ன உறுப்புக்களோடு முத்திவாழ்ச்
சை முறைமையின்வழுவாத ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.

(கரு) கருவியோடு (கசு) முறைமையின் வழுவாவெனக்கூட்டுக.

(கசு) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (கசு) ஆதிப்பூதம்,
(கசு) முத்திவாழ்க்கை வழுவாத (கசு) ஆதிப்பூதம்.

1 "திம்பா னுரைபோற் திகழ்வெண்பட் டுடுத்து" (திவக. ௧௦௪௬); "தரைபுரை
கவிஞ்சம்" பெருங். உ. ௮. அசு.

2 "தண்டொடு பிடித்த தாழ்வுண் டலத்துப் பழவவுண்டப் பார்ப்பன மகனே"
(குமத். ௧௮௬); "எறித்தரு கதிர்நாங்கி யேந்திய குடைநீழ், அறித்தாழ்த்தித் தரநீழ்
முறைதான்ற முக்கோலம்" (கலி. ௬). 3 மார்பின் நவின்றநூல் - பூணல்.

22.—அழற்படுகாதை.

சுகரு

[வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன்
குன்ற * மணிபுனை பூணின் பூநெடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு

௪௦. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளந்
தண்கமழ் பூநீர்ச் சாதியோ டினையவை
கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு

மொட்டிய திரணையோ டொசிந்த பூவின
னங்குலி கையெறிந் தஞ்சமகன் விரித்த

௪௫. குங்கும வருணங் கொண்ட மாப்பின்
பொங்கொளி யாத்தப் பூம்பட் டுடையினன்
முகிழ்த்தகைச்

சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி

யேறு நற்சுவை யியல்புளிக் கொணர்ந்து

௫௦. வெம்மையிற் கொள்ளு மடையினன் செம்மையிற்]

பவளச் செஞ்சுடர் திகழொளி மேனிய

னாழ்கடன் ஞால் மாள்வோன் றன்னின்

முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி

யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் ! வடிகயி

௫௫. நெனவிலை பிடித்த கையின னாகி

யெண்ணருஞ் சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி

மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோச்சிக்

கொடுந்தொழில் கடிந்து கொற்றங் கொண்டு

! நடுமபுகழ் வளர்த்து நானிலம் புரக்கு

௬௦. முரைசால் சிறப்பி¹ னெடியோ னன்ன

வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(௫௧) “ பவளச்செஞ்சுடர் ” முதலாக (௬௧) ‘அருந்திறங்கடவுள்’ ஈறாக
அரசபூதத்தைக்கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்,

௫௨. ஆள்வோன் - அருச்சுனன். ௫௪. வடிகை - புரவியைவசமாக்குகை.

௫௬ - ௫. முரசமுதலானவையும் இராசாக்களுக்கும் இப்பூதத்திற்கு

௧௬. மன்னர் - துரியோதனாதிகள். [முரையன்.

(௧௨) இவனிடத்திற் சாரதியாய்வின்று (௧௩) முரசமுதலாகிய (௧௪) பிடித்தகையினனாகி (௧௫) மன்னரையோட்டி (௧௬) ஒச்சிக் (௧௭) கடிந்து கொற்றங்கொண்டு (௧௮) புரக்கும் (௧௯) உரையமைத்த சிறப்பையுடைய நெடி யோனையொத்த கடவுட்பூதமென்க. இவற்றால்உலகளந்தோனையுத்த பூதமென்க.

[இன்னும்; ² பாண்டியனுடைய கையினிலக்கணம் பூதத்துக்கும் பிடித் துரைய இருவர்க்கும் ஒத்தபண்பென்றுமாம்.]

௧௬ - ௬௧. பவன்.....அருந்திறங்கடவுளும் - பவனவொளி திகழ் தருமேனியையுடைய அரசபூதமாய்கடவுளும்.

¹ புறநா. ௬-௧௦ ஆம் அடி; மதரை. ௬௧.

(வி - ம்) * 'மனையொடு புனைத்த பூனினை' † 'வழக்கித' ‡ 'தெடுப்புழை'

சுகுகு

சிலப்பதிகாரம்

* செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு-†

மேனியன்

மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ

¹ ரரைசமுடி யொழிய வமைத்த பூனினைன்

௬௫. வாணிக மரபி னீணில மோம்பி

நாஞ்சிலுந் துலாழு மேந்திய கையின

[னுரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட

வுடையினன்

வெட்சி தாழை கட்கம ழாம்பல்

சேட னெய்தல் பூளை மருதங்

எ0. கூட முடித்த சென்னிய னீடொளிப்
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச் சாந்தந்
தன்னொடு புனைந்த மின்னிற் மார்பினன்
கொள்ளும் பயறுந் துவரையு முழுந்து
நள்ளியம் பலவு நயந்துட னனைஇக்
எஃ. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன்

புடைதரு

நெல்லுடைக் கள்ளே புள்ளுடைக்

கழனி

வாணிகப் பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப்
பாணிகைக் கொண்டு முற்பகற் பொழுதி
னுண்மகிழந் துண்ணு வோனே யவனே
அ0. நாஞ்சிலம் படையும்

வாய்ந் துறை துலாமுற்

குழொளித் தாலு மியாழு மேந்தி

விளைந்துபத மிகுந்து விருந்துபதந் தந்து

மலையவுங் கடலவு மரும்பலங் கொணர்ந்து

விலைய வாக வேண்டுநர்க் களித்தாங்

அஃ. குழவுதொழி லுதவும் † பழுதில் வாழ்க்கைக்
கிழவ னென்போன் கிளரொளிச் டு சென்னியி
னிளம்பிறை குடிய விழையவன் வடிவினோர்
விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருந் கடவுளுந்

ஈராக வணிகபூதத்தைக் கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குகிறம் பொன்.

சுசு. பூணினை - பூணினையு.

சுரு. மரபின் - மரபால். சுசு. துலாம் - துலாக்கோல்.

(சுஉ) பொன்புரையு மேனிக் (அஅ) கடவுள்.

(சுசு) நாஞ்சிலும் துலாக்கோலுமேந்தியகையினையு. (அரு) வாழ்க்கைக்கு (அசு) உரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ) பூதக்கடவுளுமென்க.

¹ பெருங்கதை, உ. உ; கடுக.

(அ-ம்) * 'செத்திரப்' † 'மேனி' ‡ 'பழுதலவாடகங்கோன்' § 'செவ்வியன்'

உஉ.—அழற்படுகாத.

சுகள்

[கருவினை புரையு மேனிய னாரியொடு

கூ0. வெள்ளி புனைந்த பூணினை நெள்ளொளிக்
காழகஞ் செறிந்த வுடையினன் காழகிற்
சாந்துபுலர்ந் தகன்ற மார்பின னேந்திய

¹ கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு

நிலத்தினுங்

காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்

கூரு. கம்மியர் செய்வினைக் கலப்பை யேந்திச்
செம்மையின் வருடஞ் சிறப்புப் பொருந்தி]

² மண்ணுறு திருமணி 'புரையு மேனிய

ஞெண்ணிறக் காழகஞ் சேர்ந்த வுடையின
 னுடற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்
 கப0. பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்

கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூதத்
 தலைவ னென்போன் றுனுந் தோன்றிக்
 கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகர்
 தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப
 க0௫. தாமுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
 யாமுறை போவ தியல்பன் றோவெனக்
 கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
 னாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
 * கூல மறுகுங் கொடித்தேர் வீதியும்

கக0. * + பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
 [முரக்குரங் குயர்த்த வொண்கிலை யுரவோன்]

(க௭) “மண்ணுறுதிருமணி” முதலாகப் (க0௧ - ௨) “பலிபெறுபூதத்தலை
 வன்” ஈறாக வேளாண்பூதத்தைக்கூறிற்று அதற்குநிமித நீலம்.

க௭. திருமணி - நீலமணி. கக. ஆடற்கமைந்தவை - வாச்சியம்.

க10. துறைபோகல் - முடியவறிதல்.

(க00) முடியப்போகிப் (க0௧) பலிபெறுபூதமென்க.

க௧ - க0௨. இந்நால்வருந்தோன்றி.

க0௪. தீமுறையுண்பது - நெருப்பு நியாயமாகவுண்பது.

க0௫- ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன்னும், ஆமுறையாக
 வறிந்தனம் - மேல் வாக்கடவதொருவிதியென்று முன்னேயறிந்தேம்.

கக0. நால்வேறுதெரு - நால்வகை வருணத்தார்தெரு.

* சிலப். கச: உகக. * சிலப். கச: உகக.
(பி-ம்.) * என்பதியாழ்மறைபாவறித்தன மன்றேதாற்பாற் † பால்வதை
தெரித்த நால்வேறு தெருவுங் காவெரி புண்டதாட்

சுகுஅ

சிலப்பதிகாரம்

காவெரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககரு. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

வறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் கன்று மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற்

பெயர்ந்தன

சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கஉ௦. மைத்தடங் கண்ணார் மைந்தர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி

நறுவிரை

நறுமல ரவிழ்ந்த நாரிரு † முச்சித்
துறுமலர்ப் பிணையல் சொரிந்த பூந்துகள்
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉ௧. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த

துமென் சேக்கைத் † துனிப்பதம்

* காமக் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்கத்

திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியர்

* குதலைச் செவ்வாய்க் குறநடைப்

புதல்வரோடு

கக௨. கா - காண்டாவனம்.

கக௩. அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடாதாய்.

கக௪. அறவை - அறத்தைபுடைய.

கக௫ - க. கனலெரி சேராவாய் ஆயர் தெருவில்டைந்தன.

க௨க. செப்பு

லாயின.

வாய்திறந்து சொரிந்தவிரை - சாந்து புழுகுநெய் முத

கடக - கூ. * செப்பிலேவாயவிழ்ந்த

பிணையலெனக்கூட்டி; நறுவிரையை

• யுடைய பிணையல், முச்சிப்பிணையலென்றுமாம்.

நறுமலரவிழ்தல், முச்சிக்

கடை.

கடக. துனியின்செவ்வி பார்க்கவேண்டாத; துனியளவு விட்டிராத
வென்றுமாம்; இவர் பிள்ளைபெறுதவர்.

கடநு - கூ. பரிந்தனபரந்த சேக்கை - கையற்றுப்பரந்த சேக்கை

கடவ. அடங்கினர் மயங்க - ஒழிந்து சோர.

¹ சிறுபாண். உகஅ. * 'அறவையாயர்' சிலப். கடு. கடஉ - உக். |

² 'தருக்கியளமக்கள்ளாட்டு' மணி. உடு. கூக. 'மு. மணி. எ. இள.

³ செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு; தந். கடக: குமத். க;
மணி. ச: கடு; குளா: மத்திர. இசு; பெருங். க. நக, எக.

(யி - ம.) * 'கலங்கி' + 'முச்சிப்புதமலர்' + 'துனிபுதவளமக்கடவுள்கள்.

உஉ— அழற்படுகாதை.

சுககசு

ககூ. * பஞ்சியா ரமளியிற் றஞ்சதுயி லெடுப்பி
வானரைக் கூந்தன் மகளிரொடு + போத

¹ வருவிருந் தோம்பி மணையற முட்டாப்
பெருமனைக் கிழத்தியர் பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

ககூ. சிலம்பின் வென்ற சேபிழை நங்கை

கொங்கைப் பூசல் கொடிதோ ட வன்றெனப்
 பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின்
 * ரெண்ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
 பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்
 கசு(1). தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு திங்குழல்
 * பண்ணுக்கிளை பயிரும் டு பண்ணியாழ்ப்

பாணியொடு

நாடக மடந்தைய ராடாங் கிழந்தாங்
 கெந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
 விந்நாட் டிவ்வூ ரிறைவனை யிழந்து
 கசு(2). தேரா மன்னனைச் சிலம்பின் வென்றிவ்
 வூர்தீ யூட்டிய வொருமக || ளென்ன
 வந்தி விழவு மாரண வோதையுஞ்
 செந்தீ ி வேட்டலுந் தெய்வம் பரவலு
 மனைவிளக் குறுத்தலு மாலை யயர்தலும்
 கசு(3). வழங்குகுரன் முரசமு மடிந்த மாநகர்க்
 காதலற் கெடுத்த நோயொ ளுளங்கனன்
 * நூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன னுயிர்த்து
 மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

கசு(1). கொடிதன்று - நியாயம்.

கசு(2). பண்ணியன் மடந்தையர் - இசையறிவார்.

கசு(3). நாடகமடந்தையர் - தளியிலார்.

(கசு(1) வீதியிடத்து (கசு(2) அரங்கிழந்து.

கசஎ. அந்திவிழவு - சீபலி.

கசஅ. 'தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

கருங். மறுகிடைமறுகும் - மறுகிலேசுமூன்றுதிரியும். கவலை - குறுந்
தெரு. கவலும்.....போம்.

¹ குதம். அக. * "எண்ணெண்ணியோர்" (சிலப். கச: கசஎ): "யாழ்முத்
லாகவறுபத்தொருநான், கேரளமகளிர்க்கியற்கை" பெரும். க: கடு: அச - ஓ.
² மணி. எ: சச. * "ஊதுலைக்குருகுதியார்த்தத்தத்தங்காத" மணி. உ: சச.
(பி - ம.) * 'பாலாராமனித்', 'பல்லாராமனித்' † 'மயங்க' ‡ 'இன்றென்'
§ 'பண்பாழ்ப்பாணரொடி' || 'எனவுமத்தி' ¶ 'வேட்கையின்' ** 'கவியும்'

நூல் சிலப்பதிகாரம்

¹ மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு
கடுடு. ² மாரஞ் ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
கொந்தழல் வெம்மைக் கூரெரி *

பொருஅள்

வந்துதோன்றினண் மதுரா பதியென்.
வே ள்பா.

³ மாமகளு நாமகளு மாமயிடற்
செற்றுகந்த

கோமகளுந் தாம்படைத்த
கொற்றத்தா—ஓம்-

முதிரா முலைகுறைத்தாண் முன்னரே
வந்தாண்

⁴ மதுரா பதியென்னு † மாதா.

(ககக) விலைமடந்தையரது வீதியில் (கசஉ)

மடந்தையர் (கச௦) தன்னு

மைமுழவு குழல் (கசக) யாழ்ப்பாணி இவற்றுடனே
(கசஉ) ஆடும் அரங்கினை.

யிழந்து (கசக) இவ்வொருமகள் (கசக)

எந்நாட்டாள்கொல்? யார்மகள் கொல்

(கசக) என்ன (க௩௦) நகரியிலே (க௩ச) இயங்குதலையுஞ்
செய்யும்; மயங்கு

தலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (க௩௩) ஆரஞ்ருற்ற

வீரபத்தினிமுன் (க௩க) ஊர்

எரியுண்டதற்குப் பொருளாய் (க௩௪) வந்து

தோன்றினாள், மதுராபதியென்

னும் தேவதையென்க.

“மாமகனும்”—தாம்படைத்த கொற்றத்தாள் -

இவர்கள்படைத்த கொற்ற மெல்லாமுடையாள்; “

நாவின்னும் * * * வானினும்” என்ற மூவகைவென்

றியும்; மாமகள் - சீதேவி. நாமமுலை -

அச்சத்தைச்செய்யுமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாதை முற்றிற்று.



† “சுழலதுஞ்சுழல், மோடதுமோடும்” மணி. க: ௧௧௧ - ௨.

² மு- சிலப். பதி. ௪௨.

³ திச்செய்யுளினுள் முறைப்படியே “திருவிள் செல்லி யோருதனிக் கொழுந்
புலமை சான்ற கலைமகன் கணவ, வீரிய மட்டத்தை பேரிசைக்கிழவ” என ஞானமிருதம்,
௪௧ - ஆம் செய்யுளிலும் அமைந்திருந்தல் காண்க.

⁴ “மதராபதியென்னுமாபெருத்தெவ்வம்” மணி. ௨௧: ௧௧.

(பி-ம்.) * “போன்றுவந்த” † “மர்ள்”

இருபத்து மூன்றாவது க ட் டி ரை க ரை த.

சடையும பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
கடையெபி றரும்பிய பவளச் † செவ்

வாய்த்தி

யிடைநிலா விரிந்த நித்தில. ‡ நகைத்தி
௫. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும்
வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
விடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
வலக்கை யஞ்சடர்க் ட் கொடுவாள் பிடித்தோள்
வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு விடக்காற்

கந. தனிச்சிலம் ப்ரற்றுந் தகைமையள் பனித்துறைக்
கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன்
பொற்கோட்டு வரம்பன் பொதியிற்

பொருப்பன்

குலமுதற் கிழுத்தி யாதலி னலமந்

தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி
கரு. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்
|| முன்னிலை யீயாள் முன்னிலைத் தோன்றிக்
கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
வாட்டிய திருமுகம் வலவயிற் கோட்டி
ஏ யாரைநீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை
உரு. யாரா ரெவ்வ மறிதி யோவென

க. சடையும் பிறையும் - சடைபிடத்தேபிறையும்.

க. கடையெயிறு - பன்றிக்கொம்புபோலப் புறப்பட்ட எயிறு.

அ. கொடுவாள் - மழு.

கக. குலமுதலாதலின் - அடியேதொடங்கி இரட்சித்தற்குரியுளாதலின்.

கக. முன்னிலையீயாள் - முன்னில்லாள்; அவளுக்கு முன்னிறழைச் செய்யாள்.

(பி - ம) * 'செத்திறக்' + 'செவ்வா, யிடைநிலா' † 'நகைச்சியிடை' ‡ 'தெடு
வாள் பிழத்தன, விடக்காற் தனிச்சிலம், பரற்றிலும் வலக்காற் புனைகழல் கட்டுத் தகை
மையன்' || 'பின்னிலையுபாண் முன்னிலைத்தோன்றி' ஏ 'யாரிவென்னமுன் முந்தா
ளிலென ஓராரு ரெவ்வ மறியா தானென'

௩௦௨

சிலப்பதிகாரம்

வாரஞ ரெவ்வ மறிந்தே* னணியிழாஅய்
மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்
கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின்

கணவற்குப்

பட்ட கவற்சியேன் பைந்தொடி கேட்டி

௨௫. பெருந்தகைப் பெண்ணென்று கேளாயென்

னெஞ்சம்

வருந்திப் புலம்புறு நோய்

தோழிநீ † யீதொன்று கேட்டியெங்

கோமகற்

கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்

௩௦. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

1 மறைநா வோசை யல்ல தியாவது

மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே

யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

2 குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௩. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்

மடங்கெழு நோக்கின் ஓ மதமுகந் திறப்புண்
டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை

* கல்விப் || பாகன் கையகப் படாஅ
தொல்கா || வள்ளத் தோடு மாயினு

சு. மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப் பிறந்தோர்க்

உரு. கட்டுரையாட்டியேன் -

ஒருவார்த்தைசொல்லுதலுடையேன்.

உரு - ச. நின்கணவற்குப்பட்ட கவற்சியுடையேன்; ஆயினும் நீ கேளென்க.

உரு - அ. ஊழ்வினை வந்தபடி கேளாய்; வந்தக்கடை, ககரவொற்றுவிசாரம்.
(70) வினை (உரு) கேளென்க.

ருக. மறைநா - அந்தணர்நா; ஒசை - ஒதினார்வாயில் வரும் நியமமான
வார்த்தை.

ருக. மன்னர் பழிதாற்றுவதல்லது.

ருக. மடங்கெழு நோக்கின் - மகனிருடைய பார்வையாலே.....

சிலேடையாக்குக.

> "ஒதவந்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை, சுருக); "தான்மறைக் கேள்வி தவீல்
குர வெடுப்ப, வேம வின்றயி வெழுத வல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்,
கோழியி னெழாநெய் பேருர் தயிலே" பரி. ப. களஞ. * புறநா. எஉ.

* "இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்" மணி. 60: உஉ; கஅ; கக.

* "கல்விப்பாகநிற் காப்புவலையோட்டி" மணி. 74: கக.

(பி - ம.) * 'அணிபிழாப், மாபெருங்கடன்' மதுராபதியெனும் கட்டுரைபாட்டி
யேன் + 'பாதுன்' + 'இதொன்று கேளாயென்' + 'மதிமுகம்' || 'பாகர்கையகப்
படாஅ' + 'உள்ளமொடோமோயினும்', 'உள்ளமோமோயினும்'.

உரு. — கட்டுரைகாலைத.

கிழக்கந் தாரா திதுவுங் கேட்டி

1 யுதவா வாழ்க்கைக் * கீரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் † புடைத்தன நெருநா
ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்

சடு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து
மன்றத் திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி
யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச்

* செவிச்சூட் டாணியிற் புகையழல் † பொத்தி
நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று
நூ. * வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா
னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவளை

புடைத்தகை

§ குறைத்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்

திறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழக்க மின்மை
யின்னுங் || கேட்டி நன்வா யாகுதல்

நூ. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் றடக்கை

உதவாவாழ்க்கை - பிறர்க்கு உதவமாட்டாத மிடிவாழ்க்கை.
புதவக்கதவம் - கதவிஸ்ஸாவீடு; குழை.....

சக. மன்றம்² அரணில்லாதவிடீ. அவ்வழி - நீர் போகின்ற அக்காலத்து.
சஅ. செவிக்குட்டாரணி - செவியைச்சூடுவதாகிய ஆணி; சுடுதலுள்ள
இறைச்சி குட்டிமறைச்சியானும்போல.

நிக = 2. கைஞ்ஹைத்தசெங்கோல் - கைஞ்ஹைத்தற்குக் காரணமாகிய செங்கோலையும்.

இசு. நன்வாயாகுதல் - நன்றாகிய மெய்யாதல்.

14. பெருஞ்சோறுபயந்த - பாண்டவர்கள் படைக்கும் துரியோதனன் படைக்கும் சேரன் சேறிட்டதனை.

1 சஉ-இக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை இப்பத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாவுணர்வு; “கையரித்தான் மாறன் கதவிழுத்த குற்றத்தா, வெய் புஞ் சிவக்கை யிரங்கோசா”, “கொற்கையான் மாறன் குலசே நாயமுதி, பொற்கையா, னுன்கதை பொந்தாதோ” என்றும் பிறரும்; திருவரவ. இன: க-பாரீக.

* 'கவிநாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். க. சங். உகவு. 'சிலப். கக. உக.

* இது: 'பெருஞ்சோறு பயித்த' என்றது சோமான் பெருஞ்சோற்றையிங் சேர
லாதன் பாரதபுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைவ ரீரைம
பதினம் ருடன்மொழுந்த, போரிந் பெருஞ் சோறு போற்றுகு தானளித்த, சேரன்"
(சிறப்ப. உக: உகசலவரி); "உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோறு கொடுத்த ஞான்றை"
(அகநா. உகக); "அலங்குளப் புரவி வைவரொடு சினைந், திலத்தலைக் கொண்ட
பொலம்பூத் துமிபை, யிரைப் பதினமரும் பொருதகனத் தொழியப், பெருஞ்சோற்றை
மிருதம் வரைபாது கொடுத்தோய்" (புறநா. உ.) * 'அம்பலத்தாழ்ப்புட்டுவோர்'
டம்-கக-ககடு.

(பி - ம) * 'சுரத்தன்மணி' † 'புடைத்தனாறு' ‡ 'பொங்கிநெஞ்சம்' § 'சுறத்தன்' || 'செட்டிபொருள்'

நிபு

சிலப் பதிகாரம்

திருநிலை பெற்ற ¹ பெருநா ளிருக்கை

யறன்றி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை
செய்தோன்

பூம்புனற் பழனப் * புகார்நகர் வேந்தன்

கூ0 முங்கா விளையு + ணன்னா டதனுள்
வலவைப் பார்ப்பான் பராசர
னென்போன்

கேட்டு
குலவுவேற் சேரன் கொடைத்திறங்
வண்டமிழ் ² மறையோற்கு † வாணுறை
கொடுத்த

காண்கெனக்
திண்டிறல் நெடுவேற் ‡ சேரலற்

கூரு. காடு நாடு முரும் போகி
நீடுநிலை மலயம் பிற்படச் சென்றாங்
² கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப்
பாளர்

லோம்பு
* முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி
யைம்பெரு வேள்வியுஞ் செய்தொழி

ஏ0. மறுதொழி லந்தணர் பெறு || முறை

ருசு. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து இருக்கை.

ருள. மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுகின
வாள்.

சுசு.

சுசு.

நீடுநிலைமலயம் - போகிய நிலையையுடையமலயம்.

ஒன்று - முத்தி. இருபிறப்பு - உபநயனத்துக்குமுன்னும்பின்னும்.

சுஅ. முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தக்கினுக்கினி.

எ. அதுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஒதல் ஒதுவித்தல். வேட்டல் வேட்.
பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென இக்குணங்களை யுடையார் பெறுமுறையை வகுக்க -
அவனுக்குக்கூறுபடுத்த.

¹ பெருநாளிருக்கை: - சேரனுடைய காவியோலக்கம்; 'தண்கட னுட னெண்
பூங் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதரை. 16௨௪ - 16) என, அத்தாளோலக்கம்
பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

² மறையோனென்றது பாங்க்கொளதமனரை; இவருக்குச் சுவர்க்கங்கொடுத்த
சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்பாணச் செல்கெழுகுட்டுவனென்பவன்; இதுனைப்பதிற
துப்பத்தின் மூன்றும்பத்திறதியிலுள்ளதாகிய அடியிலிவரும். வாக்கியத்தாலுணரீக;
'பல்பாணச் செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாங்க்கொளதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு;
.....பாடிப்பெற்றபரிசில்; நீர் வேண்டியது கொண்மினென யானும் என்பார்ப்பனி
யும்' சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமெனப் பார்ப்பாரிற்பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பது பெரு
வேள்வி வேட்டித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பாணையும் பார்ப்பனியையும்
காஞராயினார்' சிலப். ௨௮. ௧௧௭ - ௮. 'துறக்கமெய்தியதொப்பாநலிவகை, முதியர்ப்
பேணியவுதியஞ்சேரல்' அகநா. ௨௩௧. இச்சரிதை, பழமொழி ௧௧௬-ஆம் பாட்டி
லும், தொல். புறத்தினும். ௫. ௨௫ - ௩. உரையிலும் வந்துள்ளது.

³ புறநா. ௩௯௭. ⁴ முருகு. ௧௮௧-௨.

(யி - ம்) * 'புகாஅ வேந்தன்' † 'தன்னுட்பதனுள்பலவையிப்பாசான்' ‡ 'வான்
கங்கொடுத்த' § 'சேரற்காண்டென்' || 'முறைபெய்தி'

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்

¹ பார்ப்பன வாகை சூடி யேற்புற

நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்

செங்கோற் * மென்னன் றிருந்துதொழின்

மறையவர்

எடு. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்

பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துத்

தண்டே குண்டுகை † வெண்குடை காட்டம்

பண்டச் சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு

களைந்தன னிருப்போன் காவல் வெண்குடை

அ0.

விளைந்துமுதிர் கொற்றத்து விறலோன் வாழி

¹ கடற்கடம் பெறிந்த காவலன் வாழி

விடர்ச்சிலை † பொறித்த வேந்தன் வாழி

பூந்தண் பொருளைப் பொறையன் வாழி

மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்
அந். குழலுங் குடுமியு மழலைச் செவ்வாய்த்
தளர்நடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி

விளையாடு சிறுஅ ரெல்லாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி
நாவெற்றியையுடையோனாய் ; நா வலம் - நாவெற்றியென்க.
(எ0.)

பெறுமுறைவகுத்த (எக) நன்கலங்கொண்டென்க.

(எக) நாவலங்கொண்டு ஒட்டிச் (எஉ) சூழிக்
பெயர்வோன் ; பெயர்வோன் பெயர்தர.

(எக) கொண்டு தன்பதிப்

எசு. திருந்துதொழின் மறையவர் - பஞ்சக்கிராமிகள்.
எடு. தங்கால் - திருத்தங்காலார்.
எசு. அரசுநிற்குமன்று. எஎ. காட்டம் - சமித்து.

(எக்) குடையையும் (அ0) கொற்றத்தையுமுடைய விறலோன்.
அசு. வாழ்கென - வாழ்கவென்று சொல்லை.
அஎ. சிறுச்சூழ்தர - தன்னைச்சிறுரெல்லாம் சூழ்தர.

¹ பார்ப்பனவர்கையினியல்பை, "கேள்வியாற்சிறப்பெய்தியானே, வேள்வியான்விறன்
யிருத்தன்று," "ஓதந் கரைதவழநீர் வேலியுலகினுள், வேதந் கரைகண்டான் வீற்றி

ருக்கு - மெதஞ், சுடுகடர் தானாகச் சொல்லவே வீழ்ந்த, வீடுகடர் வேள்வி யகத்து
என்பவற்றாலறிக பு-வெ. வாகை. கூ.

* அக - உ. சிலப்பதிகாரம், உ.அ. ௧௩௮ - ௬.

(பி-ம்.) * 'தென்வயன்றிருத்தொழில்' † 'ஒன்னுடை' ‡ 'பொறித்தவிறலோன்

வாழி'
கூடு

டு௦௬

சிலப்பதிகாரம்

* குண்டப் பார்ப்பீ ரென்னோ டோதியென்

பண்டச் சிறுபொதி கொண்டுபோ

மின்னெனச்

கூ. சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ

னாலமர் செல்வன் † பெயர்கொண்டு

வளர்ந்தோன்

பானாறு செவ்வாய்ப் படியோர் முன்னர்த்

தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ

துளமலி யுவகையோ டொப்ப வோதத்

கூடு. ‡ தக்கிணன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து

முத்தப் பூணு லத்தகு புனைகலங்

கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்

தன்பதிப் பெயர்ந்தன னாக நன்கலன்

புனைபவும் பூண்பவும் பொறுஅ ராகி
க00. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோம்பிக்

கோத்தொழி வினையவர் கோமுறை ||

யன்றிப்

படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென்

விடுகிறைக் ி கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ
க00. ளலந்தன ளேங்கி யமுதன ணிலத்திற்
புலந்தனள் புரண்டனள் பொங்கின

ளதுகண்டு

மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்

அ.அ. குண்டப்பார்ப்பீர் - பிழக்கை மாணிகாள்; சிறுமாணிகாள், சிறு பிள்ளைகளென்னினுமாம்.

கக. ஆமைச் செல்வன்பெயர் - தக்கினுமூர்த்தி.

கஉ. பானாறுசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்; படிமம் - படியென ருயிற்று. படியோர் - தன்னை இளமையாலொப்பாருமாம்; படி - வேடமுமாம்.

கக. புனைவனவும் பூன்பனவுமாக வேறுபடுதலிற் புனைபவும் பூன்பவு மென்றார்.

ககஉ. கோமுறையன்றி - இராசநீதியன்றி.

ககஉ. படுபொருள் - புதையல்; களவுப்பொருளென்றுமாம்.

ககஉ. ஐயைகோயில் - மதுரையிற்றுர்க்கைகோயில்.

(பி - ம்.) * 'குண்டப்பார்ப்பீர்' † 'பொமினென்' ‡ 'பேர்' § 'தெக்கனன்' || 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டன்'

உரு.—கட்டுரைகாதை.

நூள்

* செய்வினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்
றிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ

ககஉ. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்

. கொடுங்கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைக்

குற்ற

விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென
வேவ விளையவர் காவலற் றொழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ட வாம்பொழி

யுரைப்ப

ககரு. நீர்த்தன் நிதுவென நெடுமொழி கூறி
யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்

னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனங்
கடனெனத்

தடம்புனற் கழனித் தங்கா றன்னுடன்
மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்

கஉரு. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன
ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமார்பு நல்கியவ
டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித் தனனே
நிலைகெழு கூட னீனெடு மறுகின்
மலைபுரை மாட மெங்கணுங் கேட்பக்

கஉரு. ¹ கலையம்ர் செல்வி கதவந் திறந்தது

ஓ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்

|| கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி

¶ னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு

ககரு. நெடுமொழிகூறி - புகழ்ந்துசொல்லி.

ககக. வயலூர் - ஊரிற்பெயர்.

ககஅ - க. இவன் பிறந்த தங்காலுடன் வயலூரென்பதோருமும் விட்டு.

ககக. திருமார்புநல்குதை - தண்டனிடுகை. அவனென்றது, நிலமடந்
தையை. அவனைப்பணிந்தென்பார், இருநிலமடநதைக்குத் திருமார்பு நல்கி
யென்றார்.

ககஉ. மார்பினைப்பெருமைமயால் தணியாதவேட்கை.

ககஎ. கறை - கடமை.

ககஅ. இடுபொருள் - பிறர்வரவிட்ட பொருள். படுபொருள் - புதையல்;
அன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம்; ¹ "படுபயன் வெஃகி" என்
றும்போல.

¹ 'கல்காமுதலி' பெருங். க. இஉ: உச. ² திருக்குறள், ககஉ.

(யி - ம்.) * 'செய்யுத' + 'கோல்கண்டு கொல்..... உற்றநிடுமெய்யாவது மரிம
ளின்மென்' ¹ + 'வாய்மொழியுரைப்பவறியாமக்கனின்' ² 'சிறைட்டு' ³ 'கறைட்டு' P படு
பொருளாயினு மிடுபொருள்

நு0அ சிலப்பதிகாரம்

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென

கந0. யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்

கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வீந்தன்

முன்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேணி

¹ யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்

² தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று

கந0. வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண

வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே

டுறுமெனு

முரையு + முண்டே நிரைதொடி யோயே

கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு
வடிவேற் றடக்கை வகவுங் குமானுந்
கச0. தீம்புனற் பழனச் சிங்க புரத்தினுங்
காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு

‡ மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார் வேந்தர்

வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப் பிறந்த

தாய வேந்தர் தம்முட் பகையுற

கசரு. விருமுக் காவதத் திடைநிலத் தியாங்கணுஞ்

செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்மையி

னரும்பொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து

கரந்துறை மாக்களிற் காத்தலி டு தன்னொடு

க2க. உற்றவர்க்கு - எடுத்தார்க்குரித்து.

பெற்றவர்க்கு - கொண்டவர்

களுக்கு; அவ்விருவர்க்கும் உறுதி ஆமென்க.

ஆதலால், தமக்காகா; உற்றவர்க்குப்

பெற்றவர்க்காமென்றைவித்தான்.

ககக. கோன்முறையறைந்த - இராச்சீதியாகச்சொன்ன.

ககக. பேரிருட்பக்கம் - கிருட்டினபக்கம்.

ககச. அழல்சேர்குட்டம் - [கார்த்திகைபரணி.]

கருள் உரை - சோதிடவார்த்தை; உரையுமுண்டென்றது,
தழீஇய எச்சவும்மை.

எதிரது

கருள் - சச. வசுவம் குமரனுமாகிய வேந்தரிருவர் தம்மில் தாயவேந்தர்.

தசசு. இருவரது மகைவு வெவ்வேன்றி நிகழுகை காரணமாகச் செல்வோ
ரின்மையால்.

(கசஅ.) கரந்துறைமாக்களைப்போல (கசஎ) ஆபரணங்களைச் சுகமந்து
போந்து; போந்தென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ தன். கு. களஞி - மயிலு. மேற். ² "அழற்குட்டத்தி" புறநா. ௨௨௬.

(பி - ம.) * 'தருதினேழி' † 'உண்டுதிரை' ‡ 'உரைசால் செவ்வந்தி
நிரைதார்வேத்தன்யியாச்சிறப்பின்' § 'தன்னுடன்செங்க'

உரு.—க ட் டி ர க ர தை.

நடுகூ.

செங்கா வண்புகழ்ச் செங்க புரத்தினே
கரு0. * ரங்கா டிப்பட் டருங்கலன் பகருஞ்
சங்கம னென்னும் வாணிகன் றன்னை
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவன்

† வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில்

செய்வோன்

பரத நென்னும் பெயரனக் கோவலன்
கருநு. விரத நீங்கிய வெறுப்பின ஞாநி
நொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு

வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் ஈ கொல்வுழிக்

கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி

நிலைக்களங் காணு ணீலி யென்போ

கக0. ளரசர் முறையோ பரதர் முறையோ

ஐரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென

மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள் பூசலிட்

டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்

றொழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி

ககரு. மலைத்தலை டீ யேறியோர் மாஸ்விசம் பேணியிற்

|| கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ

ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதுந்

தம்முறு துயரமிற் ற ருகுக வென்றே

கசக - ௫). சிங்கபுரத்தின் ஓங்காடியிடத்தானாகியிருந்து.

க௫௨. பைந்தொடி, முன்னிலை.

க௫௪. புரதனென்றது, கோவலனது முற்பெயர்.

க௫௫. விரதநீங்கிய - கொல்லாவிரத்ததால் நீங்கிய. வெறுப்பினனாதலின் - வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

க௫௬. விசும்பேணியில் - விசும்பெல்லையில்; ¹ "நளியரு முநீர் மே ணி யாக"

க௫௭. தலைமகனைக் கூடுவதாகின்றவன். [என்றார்.

க௫௮. செய்தோரென்னுமெழுவாய், படுவார்களாகவென்னும் வியன்
கோன் வருவித்தலோடு முடிந்தது. யாவதும் எப்படியானும்.

க௫௯. தம்முடைய துயரயிற்றுகுத - தாங்களும் இப்படிப் படுவார்களாக.
நான்பட்டதே படுகவென்றது, பழியிட்ட பழியைக்கொண்டு.

(க௫௫) ஏறி (க௫௭) விழுவோளென்க.

¹ புறநானூறு, ௩௫.

(பி. ம.) * 'அங்காடிப்படவிருந்தவன்' + 'வெந்தொழில்' + 'கொல்லுநீடு' +
'சிறியால்' || 'குலத்தலை' + 'ஆளுகவென'.

நிகு

சிலப்பதிகாரம்

விழுவோ ளிட்ட வழுவில் ¹ சர்பம்

களி. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேணி

யும்மை வினைவந் துருத்த காலேச்

செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது

² * வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை

யீரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி

களே. வாறோர் தங்கள் வடிவி னல்லதை

யீரோர் † வடிவிற காண்ட லில்லென
மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு
விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு கொண்டபின்
கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

கஅ0. திருத்தலு † மில்லே னிற்றலு மிலனெனக்
கொற்றவை வாழிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

களக - உ. உம்மைவினை.....புதவாது - மமைபிற்செய்விய மனயில்லா
தோர்க்கு அக்காலத்துச் செய்தவினை வந்து பலிக்குங்காலத்து முன்புசெய்த
நல்வினை யாதும் உதவாது; இத்தீவினைவந்து கெடுப்பதற்கு முன்னேவந்துத
வதல் பின்புதவதல் செய்யுமித்தனை; அந்நல்வினையும் உதவாமற்போனது;
பாவமானதும் தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்.

களக-அ. ஈரோர்-ஈங்குள்ளோர்.இல்லென்று மதுரைமாதெய்வம்சொல்ல.

கஅக. பொற்றொடி - பொலிவினைபுடைய சங்கவளை; தூர்க்கைகோயில்
வாயிலிலே தன்கைவளையைத் தகர்த்து.

¹ கஅஅ - கக. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் வந்தி
மாதகர்ப்புக்க காதையிலும் மணிமேகலைக்குக் கண்ணகியதாயகக் கூறினர்; அது
வருமாறு:வேட்கை தூரப்பக்கி கோட்டம் புருத்து,வணக்கி நின்று குணம்பல வேத்தி,
யறிபுக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு தங்கடன் முடித்த,
தருளல் வேண்டுமென் மழுதுமுன் னிற்ப, பொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்
போ, னெய்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது, வெய்மையின் மதரை வெய்வழிப் படு
தான், மசராபதிபெறு மாபெருந் தெய்வ, மிதுதீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்.
காசில் பூம்பொழிற் கலிக்கதன் னாட்டித், தாய மன்னவர் வசவுங் குமரனாஞ், சிங்க
புரனாஞ் செழுநீர்க் கயிலையு, மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுதான், ஸூலிரு காவத
முன்னுத ரின்றி, யாவரும் வழங்காவிடத்திற் பொருள்வேட்டுப், பல்கலங் கொண்டு
பலரறி யாம, லெல்லாங் யாளோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்
னைக், கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன், பார்த்திபன் ரெழில்செயும் பாதனென்
னாந்,தித்தொழி லாளன் தெற்றெனப் பற்றி,யொற்றி னிலனென வுரைத்துமன் னற்குக்,
குற்றம் வினாளைக் கொலுபுரிந் திட்டன, னாங்கவன் மகேலி யமுதன ளரற்றி, யேய்கி
மெய்பெயர்ப்போ னிறவரையேறி, யிட்ட சாபங்கட்டிய தாகு, மும்மை வீணவந்
துருத்த லொழியா தென, மெய்ம்மைக் கிளவி வீண்பிய பின்னாஞ், சிற்றங் கொண்டு

உரு.—கட்டுரைகதை.

ருகக

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புகுந்தேன்
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் * பெயர்கென
விரவும் பகலு மயங்கினள் கையற்

கஅரு. றுரவுநீர் வையை யொருகரைக் கொண்டாங்
† கவல வென்னு ளவலித் திழிதலின்
‡ மிசைய வென்னுண் மிசைவைத் தேறலிற்
கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு டு

பிளந்தாங்

கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே
கக௦. நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறிப்
பூத்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழோர்
தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென் றேங்கி
யெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
நெழுநா ளிதுவெனத் || தோன்ற வாழ்த்திப்
ககரு. பிடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி
வாடா மாமலர் மாரிபெய்தாங்

கமரர்க் கரசன் தமர்வந் ி தேத்தக்

கஅக. தமிழேனாய்ப் பெயரானின்றேனெனச் சொல்லி.

கஅச. இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும் அறியாதுமயங்கி.

கஅசு. பதறியிழிதலாத் குழியென்று பார்க்கினள்.

கக0. நெடுவேளுக்குன்று - திருச்செங்கோடு. அடிவைத்தேறியென்றார், அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாத் கால் நிலத்துப்பாவாமையால்.

ககக. வேங்கையின்கீழே நின்றென்க.

கக2. குறத்தியர்கேட்கத் தீத்தொழிலாட்டி டேன் யானென்றுசொல்லி ; ஏங்கியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

கக3. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற நாளளவு. எல்லையென்றது - பகலை. அவணின்ற நாளளவு, அன்று பதினாலாநாளாயிற்று. பதினாலாநாள் பகற்பொழுது சென்றபின்னக ; பதினத்திலும் - "சரேழ் நாளகத் தெல்லி" என்றார்.

கக4-5. அமரர்க்கரசன் தமர்வந்து, கண்ணகி தன்கணவனைத் தோன்ற வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச்சொல்லி மனரைத்துவி ஏத்தினார், இவள்பெயர் மந்திரோத்தியாதலால்; இன்னும், கண்ணகி கோவலனைத் தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளுென்றுமாம்.

கக5-6. பெரும்பெயரோத்திமலர்மாரிபெய்து தமர்வந்தேத்தவானவூர்தி யேறினாளுென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், பதிகம், 10க.

(பி - ம்) * 'பெயர்வென்று' † அவலென்னுடைத்திழிதலின் ‡ 'மிசையர் மென்னார்' § 'பினத்தேயவுணரை' || 'தொழுதுவாழ்த்தி' 1 'ஏத்தி'

கோநகர் பிழைத்த கோவலன் றன்னெடு
வான லூர்தி * யேறினண் மாதோ
உ.பு. கானமர் புரிசூழற் கண்ணகி தானென்.

வேண்பா.

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவானைத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை + திண்ணிதாற்—! தெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய் கண்ணகி
விண்ணகமா தர்க்கு விருந்து.

கட்டுரை.

* ஓ முடிசெழு வேந்தர் மூவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியர்

குலத்தோ

ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்

* பழவிறன் முதுர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

டு. விழவுமலி || சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தம்
வையைப் பேரியாறு வளஞ்சரந் தூட்டலும்

பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிதலு

க0 மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு

நேரத் தோன்றும் வரியுங் குரவையு

** மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ

டொன்றித் தோன்றுந் † தனிக்கோ ணிலைமையும்

வடவாரியர் ‡ படைகடந்து

கரு தென்றமிழ்நாடொருங்குகாணப்

புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட

னரைசு கடடிலிற் § துஞ்சிய பாண்டிய

னெஞ்செழியனே டொரு பரிசா

நோக்கிக் கிடந்த

உ0. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

‘தெய்வங்’—மண்ணகமாதர் - உலகத்துக் கற்புடைமகளிர். விண்ணக
மாதர்க்கு விருந்தானுள்; ஆதலால் தெய்வக்தொழுகை திண்ணிதென்க.

² குறன், கடு. ³ புறநாதுரு, கடு. ⁴ ‘பழுவிறன்முதலர்’ மணி. எ: கூக.
(பி - ம்) ⁵ ‘ஏறின்களாமர்’ [†] ‘திண்ணமாத’ [‡] ‘தெய்வமா, மண்’
[§] ‘முகபுடை’ || ‘சிறப்பின் வானவர் வரவும் வையைப்பேரியாறது’ ** ‘என்றிவ
வனைத்தம்’ †† ‘தன்னேன்’ ‡‡ ‘படைதந்து’ §§ ‘துஞ்சிய நெஞ்சு செழியனே,
டாருபரிசு’.

மூன்ருவது
வஞ்சிக்காண்
டம்.

உச. — குன்றக்குரைவ.

* உரைப்பாட்டுமடை.

குருவியோப்பியுங் கிளிகடிந்துங்

குன்றத்துச்சென்று *வைகி

யருவியாடியுஞ் சுளைகுடைந்து † மலவுற்று
வருவேமுன்

மலைவேங்கை நறுநிழலின் வள்ளிபோல்வீர்
மனநடுங்க

முலையிழந்து ‡ வந்துநின்றீர்
பாவிரோவென முனியாதே

௫. மணமதுரையோ டரசுகேடுற வல்வினைவர்
துருத்தகாலேக்

கணவனையங் கிழந்துபோந்த கடுவனையேன் யர்னென்ற
 ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி பிணைவளைக்கை யெதிர்ப்பி
 நின்ற டீ வெல்லையுள் வானவரு நெடுமாரி மலர்பொழிந்து
 குன்றவருங் கண்டுநிற்பக் கொழுநொடு கொண்டோயின
 க0. ரிவள்போலு 1. நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மில்லையாதலிற்

க. குன்றத்துச்சென்று தங்கிக்குருவியோப்பியுமென்க.

ங. வள்ளி - வல்லி; தங்கள் வள்ளியென்கின்ற
 பெண்ணுமாம்; என்
 றது, குமரவேள் தேவியை.

ச. நின்றீர், யாவீர் இவை உயர்த்துந் கூறினார்.
 முனியாதே - அவர்கள்.

கேட்டதற்கு வெறுதே.

டு. மணமதுரை ² கலியாணமதுரை.

கூ. போயினார், முற்று.

முன் தேவருடன் போன்படியை விரியக்கூறினது இது.

¹ குன்றக்குரவை. தற். உளக; அசுநா. உகை; முருகு. ககக-எ, மதுரை. கககி;
 மலைபடு. கஉ0-உஉ; திருச்சிற். கஉஎ.

². உரைப்பாட்டுமடை. - உரையாகிய பாட்டை இடையேயுடையது: சிலப்,

3. மணமதரை - தமமணத்தையுடைய மதரையும்; (சிலப். ௧௩: ௧௩௩) - மத
பார்க்க; "தன்மலிழ் பன்மலர் நார நறைபலிப்பத், தென்ற லசைவருடஞ் செம்மற்றே
யம்மதின், குன்றத்தார் கூடல் வரவு" (பரி. ௮) மணமதரையோடாகுகேற்ற; "ஒட்
டேனரசோ டொழிப்பென் மதரையும்" சிலப். ௨௩: ௩௭.

(பி. ம்.) * 'வைகியமுருவி' † 'அலவுற்றும் வருவேம்' ‡ 'வந்ததின் தரிவரவிரோ'
§ 'எலிலில்' || 'திற்கவே கொழுநொடுங்கொண்டு' ௭ 'தங்குலத்தக்கோரிரு'

சுரு

நிகச

சிலப்பதிகாரம்

* சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே

தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே

நிறங்கிள ரருவிப் பறம்பின் ருழ்வனா

நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கீழோர்

கரு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே

தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்

1 கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்

2 குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின்

* பூப்பலி செய்ம்மின் காப்புக்கடை † நிறுமின்

௨௦. 4 பரவலும் பரவுமின் ‡ விரவுமலர் - தூவுமி

நெருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப்
பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சரக் கெனவே

கொஞ்ச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யீங்கிதுகா
ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிடியற்
சிந்துரச் சுண்ணஞ் செறியத்தாய்த் தேங்கமழற்
திந்திர வில்லி நெழில்கொண் டிழுமென்று

கக. பறம்பின்றுழ்வரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய பறம்பின் தாழ்வரையில்.
கச-டு. வேங்கைக்கீழ் ஒரு தெய்வமாகப் பண்ணிக்கொள்ளுமின்.

கக. தொடுத்தல் - வாசித்தல்.

கள. கோடி - கடமாக்கொம்பு. கொடிமணி - ஓசைகடிதானமணி.

கக. காப்பு-சுற்றுமதில் கடை-வாயில். சுற்றுமதிலிட்டுவாசலும்செய்யுமின்

(உஉ) வளந்துஞ்சாது சரக்கவென்று (உக) நங்கைக்குச்...(கக) செய்யி

னென்று முன்னே கூட்டிக்.

கொஞ்ச்சொலென்றது, மேற்சொல்லுகின்ற மூன்று பாட்டின் சொற்
களைப் போதற்.....இப்பாட்டின் கருத்தென்றுமாம்

“ஆங்கொன்று”—ஆங்கொன்று காணுயென்றது, னாரின்று. கிட்டச்

சென்று, ஈங்கிதுவென்றான். இதுவென்றான், கண்ணகி அங்கேவந்தனவிலே
மழைபெய்தலால் விழுகிற அருவியை. அவ்வருவிதாங்கக்கண்டு தங்கையனாக
வந்தபடியே. செறிய - செறியாநிற்க. ஆடுதுமே: ஏகாரம்,

¹ "கோழிவாய் வைத்துக் கொடுமணி பியக்கி" முருகு. உசக.

² "ததம்புகை யெடுத்திக் குறிஞ்சி பாடி" முருகு. உசக.

³ பூப்பலி: "மலர்ப்பலிதாஉய்"; "பூப்பலிசெய்தளாப்புக்கடைதிறத்தி" (சிலப்.
உஅ: 6, உகக); "பூப்பலிவிட்டகடவுள்" கவி. கூக.

⁴ "பரவியுத் தொழுதம் விரவுமலர் தாபும்" குறிஞ்சி. 6.

⁵ "அஞ்சனத்திரளு மணியரி தாரமும்" சிலப். உடு: ௪௦.

(யி-ம்) * 'சிறகுஉரே' † 'திறத்தயின்' ‡ 'விரைமலர்'.

உச.—கு ன் ற க் கு ர வை வ.

நுகநு

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே

யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி

¹ யஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு

*நல்காதான்

மஞ்சுகூழ் சோலை மலையருவி யாடுதுமே

எற்றொன்றுங் காணேம் புலத்த லவரமலைக்

கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்

கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா

ருற்றாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

என்னொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
 பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
 பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
 முன்னாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

யாதொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
 போதாடி வந்த புதுப்புனல்
 போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
 மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாட்மேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்பப்

புரைதீர் புனல்குடைந் தாடினோ மாபி

ஊரவரீர் மர்கொன்ற த வேலேந்தி யேத்திக்
 குரவை தொடுத்தொன்று த பாடுகம்வா தோழி

தேற்றம். அவன் கொடுமை கிடக்கச்செய்தேயும் அவனுடைய மலையருவியை
 ஆடவேண்டிற்றேயென்றான். அஞ்சலோம்பு - அஞ்சதலைப் பரிகரி.

“எற்றொன்றும்” —.....அவர் செய்த கொடுமையால்
 நாம் அவர்மலையின்வந்த புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை.
 மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னைப்பொழிய முன் அந்நீரின் குளி
 த்த மகளிரை. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சதான் வேறுபட்டுப்
 புலத்தற்குக் காரணம் என்னென்றான். அன்றேயென்றது, இசைநிறைக்கிளவி.

“என்னொன்றும்” —எவனொன்றும், விகாரம்.

‘எற்றொன்றும்’ என்பதுமுதலாக மூன்றாம் சிறைப்புகம்; தோழிக்குத்
 தலைமகள் சொல்லியது; முன்னிலைப்புறமொழியுமாம்.

“உரையினி” —உரையினி - இனிச்சொல்.

“பென்மீர் தலம்பெளவித் தன்சாரந் குதின்தும், வண்டிற் துறப்பான் மலை”

* "உரவுநீர் மாகொன்ற, வெள்வேலான் குன்றின்மேல் வினயாட்டும் விரும்பார் கொல்" கலி. ௨௭.

(பி - ம.) * 'தல்காநார்' † 'ஆழன்ம்' ‡ 'வேலேத்தி' § 'பாடுதம்பயம், பாட்டு மடை சீர்கெழு'

நுகுசு

சிலப்பதிகாரம்

சீர்கெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
² மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
³ பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
 குர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே
 அணிமுகங்க னோராறு மீராறு கையு
 * மிணையின்றித் தா னுடையா னேந்திய வேலன்றே.
 பிணிமுகமேற்
 மணிவிசம்பிற்

கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ண
 கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

† * சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா

ரறுவர்

திருமுலைப்பா லுண்டான்

‡ வருதிகிரி கோலவுணன்

நிருக்கைவே லன்றே

குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற

நெடுவேலி

"சீர்கெழு"—செந்தில் - திருச்செந்தில். செங்கோடி - திருச்செங்கோடி. வெண்குன்றம் - சுவாமியலை. ஏரகம் -சூர். மா - சூரானுதியமா. சுடரிலை; அ, இடைச்சொல்; சுடரிலை வேல், இறைவன் வேலென்க.

"அணிமுகங்கள்"—இவ்வழவு பிறர்க்கு இல்லாமையாற் பிறரொப்பில்லாதான். * பணிமுகம் - மயில்.

"சரவண"—சரவணப்பூம்பள்ளியறை-சரவணப் பொய்கையில் தாமரை யாகிய பள்ளியறை. அறுவர்-கார்த்திகையார். திகிரிகோலவுணன் - மலையைச் சூழுவரும் அவுணன். பின்ந்து - பிளக்க. குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்ச பருப்பதம். [பரையது.

"சீர்கெழுசெந்தில்" முதலிய மூன்றாம் வரைவுமுடிவதாகத் தெய்வம்

² "அலைவாய்ச் சேறது நிலைவிய பண்டி" (முருகு. ௧௨௫); முருகன் நீம்புனலிலை வாய், ("பைபுண்மாலி" தொல். களவு. கு. ௨௩-ந: மேற்.) "திருமிகு விளக்கி னிலைவாய்ச் செருமிகு சேய்" (அகநா. ௨௬௬); "வெண்டலைப் புணரி யிலைக்குஞ் செந்தி, நெடுவே னிலைவிய சுமார் வியந்துறை" (புறநா. ௫௫); "நஞ்செந்தின்மேய வள்ளிமணற்குத் தாதைகண்டாய்" (தே. மறைக்கோடி)

³ ஏரகம்: "ஏரகத் துறைத்து முரியன்" (முருகு. ௧௮௬) என்றவிடத்து ஏரகம் - மலைநாட்டகத்தொருநிருப்பதியென்றார், நச்சிலாக்கினியர்; பத்து. ப. ௪௨ - பார்க்க.

⁴ "பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச், ஓர்முத நடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்" (முருகு. ௪௫ - ௬); "பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" (பரி. ௫); "பார்முதிர் பனிக்கடல்" பாகவத. ௩: கருத்தமன். ௫௦.

⁵ சரவணப்பூம்பள்ளி: "நெயிம்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,அறு வர் பயந்த வாமரம் செல்வ" (முருகு. ௨௫௩ - ௫); "கடவு னொருமீன் சாலினி யொழிய, வறுவர் மற்றையோரும்.....நிலத்தோய் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், பயந்தோ ரென்ப பசுமத்துப் பாயல்" பரி. ௫.

* "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றான் மடவன்" (சிலப். உச); "குருகொடி பெ
 வர்பெற்ற மால்வரை புடைத்து, மலையாற்றப் படுத்த மூலிரு கவந்தலை" (பரி. இ);
 "குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து" (முருகு. உசக); "குருகுபெயர்க் குன்றங்
 கொன்றேன்" (மணி. இ. கக); "குருகுபெயர்க் குன்றத் துடவபக வெறித்த, நெடு
 வேற் கடவுட்கு" கல். "பொருட்புலன்கு"

* "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூலிரு கிருமுகத் தொருவே லவற்கு"
 (கல். ஏ.) பிணிமுகம்-முருகக்கடவுள் ஊரும் யானையுமாம்; "செய்யுப் பிணிமுக மூர்த்த"
 (பரி. இ); "பிணிமுக ஸ்ரீதி யொண்ணெய் போனும்" (புறநா. இச); "ஒடாப் பூட்டைப்
 பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ);

(பி-ம). * 'இணையன்' † 'சரவணப் பன்னியிசைத்தாயிமா' ‡ 'வருதிகிரிபொ
 ல்வுணன் மார்பம்' 'திவிரியோளவுணன்'

உச.—கு ன் ற க் கு ட னை வ.

நுகள்

பாட்டுமேடை

இறைவளை நல்லா யிதுநகையா கின்றே

கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தநோய் தீர்க்க
 வறியாண்மற் றன்னை யலர்கடம்ப னென்றே
 வெறியாட றுன்விரும்பி வேலன்வரு

கென்றாள் *

ஆய்வளை நல்லா யிதுநகை யாகின்றே
 மாமலை வெற்போய் தீர்க்கவரும் வேலன்
 வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற
 குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளைக்கை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
 வெறிகமழ் வெற்போய் தீர்க்க

வரும்வேலன்

வேலன் மடவ னவன்னுந் தானமடவ

¹ னுலமர் செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்

நேரிழை நல்லாய் நகையா மலை ² நாடன்

மார்பு + தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்

தீர்க்க வரும்வேலன் றன்னினுந் தான்மடவன்

³ கார்க்கடப்பந் தாரெங் கடவுள் வருமாயின்

பாட்டுமேடை

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து

நீலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடு

மாலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தான்

⁴ மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

‘இறைவனே நல்லாய்’ முதல், ‘என்றியாம்பாட’ இறுதி
அறத்தொடுநிலை.

“செறிவனை” — வெற்பனோய் - வெற்பனல்வந்த நோய்.

“வேலனார்” — நீலப்பறவை - மயில்.

¹ “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு னாபிது மாக, மடவைமன்ற
வாழிய முருகே” தந். நச.

² “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்” (நிலப். உச); “ஆலமர் செல்வ னன்னிசுநல்
பெருவிறல்”, “ஆலமர் செல்வ னன்னிசான் மகன்” (கலி. அக. அக); “ஆல்கெழு கட
வுட் புதல்வ” (முருகு. உடுச); ஆலமர் செல்வன் மகன்” மணி. க: தசச.

³ “நாடன் மார்புகர வந்த படர்மலி யருநோய்” தந். நச.

* கார்த்திகடப்பந்தார் - கார்த்திகத்திற்குரிய கடம்பின்மலை : "கார்த்திகன் முகத்த
 ...வருள்படப் பொதுவிய பராரை மராயித், கருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பின்"
 முருகு - ஏ - கம்) "கார்த்திக் கடம்பின் கண்ணி குழி.....முருகே" (நதி. ௧௪); "கார்
 தமங் கடம்பின்.....தெரியற்; சூர்நவை முருகன்" (புறநா. ௨௬); "காரலர் கடம்பன்"
 மணி. ௪. ௪௬.

* "மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதமே" சிலப். ௨௪; "பாடுகமவா"

(பி - ம.); * "பாட்டுமடையாய்வன்" † "தருநோய்தீர்"

நுகழு

சிலப்பதிகாரம்

கயிலைநன் மலையிறை மகணைநின் மதிநுதன்

மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்

* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே
 மயன்மண மொழி

† யரு ளவர்மண மெனவே

மலைமகன் மகணைநின் மதிநுதன் மடவரல்

குலைமலை யுறைதரு குறவர்தம் மகளார்

நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம்

¹ பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளொடு குலமக ளவளொடு

மறுமுக வொருவநின் னடியிணை தொழுதேத்

² † துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநர்

பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே

பாட்டுமடை

* என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன் திருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

“கயிலை” — மகனே : ஐ, இடைச்சொல், அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம்.
ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகள்” — பரதரிமணமென்றார், இதற்குமுன்பு களவாதலால், படி
குவர் - உடன்படுகுவாராக, அவரென்றது தலைவனை.

“குறமகள்” — துறை-நீர்த்துறை; “யாறுக்குள்ளும்” என்றாராதலின்.
நின் திருவடிதொழுகரென்றது, சூளுற்றதலைவனை.

“என்றியாம்” — மறைநின்று - மறையச் சிறைப்புறமாகநின்று. சென்
றேன் - சென்றுநின்றேன்; நின்றேன் - நின்றநான்.

1. “தேரிறை முன்கைபற்றி துமர்தசுநாடறி நன்மண மயர்கம்” (குறிஞ்சி. உகக-உ);
“பல்லா ரறிவப் பறையறைந்து நாட்கேட்டிக், கல்பாணஞ் செய்து” நாலடி. அச.

2. “ஆலமுங்கடம்பு நல்பாற்று நடுவுங், கால்வழிக் கறுநிலைக்குன்றமும், பிறவு, மலங்
வைமேய வேறவேறு பெயரோ, பெய்வாய் னோயு நீயே” (பரி - ௪); “துறையு மாலமுத்
தொல்வயி மராமு, முறைபுனி பராயு” (கவி - ௯௧.)

3. “குன்றக்குரவையுன், கீர்செழுசெந்தில்” என்னுந்தாழிசைமுதற் பவ அடுக்கி
வந்து பின்னி, “என்றியாம், பாட.....கேட்டி” என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்ற
முடிந்தவாறு காண்க. தொல். செப். கு. ௧௪௧ - ந.

* திருமுருகாற்றுப்படை, உ.உ.௪;
(பி - மி) * “செய்கமென்” † “அருள்பலர்மணம்” ‡ “துறையுறைபிசை
நின் திருவடிதொழுமயர்பெறுக”

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வூ
ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
குறமக னில்லை செறிதோ னில்லை
கடம்புண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச் சிறுகுடி யோரே

பாட்டுமடை.

என்றிங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைப்பக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போனு
முலையினான் மாமதுரை கோளிழைத்தாள் காதற்
றலைவனை வானோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
நிலையொன்று பாடுதும் யாம்

1 பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகங்
கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுகந்
தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுங்கான்
3 மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு” — இப்படிச் சூழி வந்தி இவ்வூர் வருவது, தன்னை முருகனென்று கண்டார் கருதுதல்வேண்டி..... இச்சிறுகுடியோர் தெய்வமாக உடன்படார். ஆதலால், அறியார்; மடவர்-அறியார். அன்றி, இச்சிறுகுடியோராதலால்,..... சொல்லுமாறு : அதுமுகமில்லை ; அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவார்கள் என்று வேறுகாட்டினாள் ; தலைமகன் கடம்புசூழி உடம்பிடியேந்தித் தன்னைக் குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், * “பண்டைத்தன்மணங்கமழ்தெய்வத்திளநலன் காட்டி” என்றாராதலால்.

“அஸர்பாடி” — புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-தன்பின்னே கிடக்கப்போன; ஒழியப்போனவென்றுமாம். தமராரும் கூடி-தமரெல்லாருக்கூடி. நிலை - தன்மை.

“பாடுகம்” — அத்தன்மையினை நாம் பாடுமிடத்து இதனை வேண்டிக் கொள்ளுவோர் மென்றார்.

* “பாடுகம் வாவாழி தோழி” கலி. சக.

* “மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதமே” சிலப். ௨௪; “வேலனார்வத்து”

* திருமுருகாற்றுப்படை, ௨௮௧-௧௦

(வி - ம்.) * ‘வருவதிவ்வூர்க்கடம்புன்..... குடியோரே யதுமுகமில்லையணி..... திலை’ † ‘புறங்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூட்டிப்’

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
பைத்தர வல்குனம் பைம்புனத் துள்ளாளே
பைத்தர வல்குல் கணவனை வானோர்
ஞய்த்துக் * கொடுத்து முரையோ வொழியாரே
வானக வாழ்கை யமரர் தொழுதேத்தக்
† கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
கான நறுவேங்கைக் கீழாள் கணவனொடும்
வானக வாழ்க்கை † மறுதரவோ வில்லாளே

மறுதர வில்லாளே யேத்தினாம் பாடப்

1 பெறுகதில் லம்ம 2 விவ்ஜுரு மோர்பெற்றி
பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்றொடி மாதர் கணவன் மணங்காணப்
பெற்றி யுடையதிவ் லூர்

என்றியாங்

கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
கண்டுநங் காதலர் || கைவந்தா ரானு
துண்டு மகிழ்ந்தானு வைகளும் வாழியர்
வில்லெழுதிய விமயத்தொடு
* கொல்லி யாண்ட * குடவர் கோவே.

உச. — குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

பாடுந்து - பெருமையுந்து.

"பத்தினி"—வானோர் கொடுத்தபின்பும் அவனைப் புகழலொழியார்.

"மறுதரவு"—மறுதரவு-மீட்சி. இவ்வுருமும் ஒருவிரதம்பெறுக. கணவன் மணம் - வரைவு.

"கொண்டிதலை"—⁴ கொண்டிதலை-பொருளைக் கொண்டிதற்குறிதலை. கைவந்தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே நம்வழியிலே. புகுந்தார். உண்டு - வீரபாளத் தையுண்டு. ஆளுவைகறெழும் வாழ்வானாக.

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கொச்சகப்பாந் தலைமகட்குந் தோழிவரைவு கூறியது.

*1 "பெறுகதிலம்மயானே" குறுத். கசு.

1 "கொல்லிப் பொருத்" (பதிற். எக); "முன்னர் மன்னன் கழறெழுத் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வோர்ப் பவலின் பயங்கெழு கொல்லி" (அகநா - உருசு), "ஒங்கு கொல்லியோ ரடுபொருத்" (புறநா. உஉ) என்பவற்றார் கொல்லிமலை சேரபரம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

2 "குடவர் கோவே கொடித்தேரன்னல்" பதிற். கிடு.

3 கொண்டிதலை - ஒருவகைச் செய்யுளென்பர்; "குரவை தழிதியா மாடுங் குரவையுட், கொண்டிதலை பாடிக்காண்" (கவி. நக.) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கொடுத்தவுரை' † 'கானனறு' ‡ 'மறுதரவோ' § 'இவ்வுர் பெற்றியுடையதே' || 'கைவந்தா, குண்டு'

இருபத்தைந்தாவது

காட்சிக்காதை.



1 மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் 2 திமயத்து

வானவர் மருள மலைவிற் பூட்டிய

வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை
விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்

நு 3 திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித்

4 தஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு

மஞ்சுருழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்

* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி

5 வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்

க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு

விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்

பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பு

க. மாநீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

நு. திளங்கோவேண்மாள் - பெயர் ; 'நன்னன்வேண்மாள், உதியன் வேண்

‘மாள்’ என்பனபோல; வேண்மாளுடனிருந்து, இளங்கோவை அருளிப்பாடிப்
 டென்றுமா.

1. கடம்பெறித்தலை: “வலம்படு முரசிற் சேரலாதன், முந்நீ ரோட்டிக் கடம்பு
 பறத் திமையத்து, முன்னோர் மருள வணங்குவீர்ப் பொறித்து”, “சால்பெருந் தாண்டிச்
 சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக் கடம்புறத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரசு” (அகநா. ௧௨௭, ௩௪௭); “பலர் மொசிந் தோம்பிய திரன்பூங் கடம்பின், கடியுடை முழுமுத
 றுயிப வேளப், வென்மெறி...சேர லாத்”; “அரசுதலை பணிப்பக், கடம்புமுத மடிந்த
 கடுஞ்சின வேந்தே”, “மாக்கட லீக்கிக், கடம்புறத் தியற்றிய, வலம்படு வியன்பண...
 தொடித்தோளியவ”, “இருமுந்நீர்த் துருந்தியுண், முரணியோர்த் தலைச்சென்று,
 கடம்புமுத மடிந்த கடுஞ்சின முன்பி, னெடுஞ்சேர லாதன்” (பதிந். ௧௧, ௧௨, ௧௭, ௨௦)

2. இமயத்து விற்பொறித்தலை: “விறலைக் கொண்ட வியன்பேரிமயத்து”
 (சிலப். ௨௫: ௧௧௮); “இமயம் விற்பொறித்து” (பதிந். ௨-ஆம் பத்துப்பதிகம்) “சூரிய
 ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் உடவரை வணங்குவீர்ப் பொறித்து, வெஞ்
 சின வேந்தரைப் பணித்தோன் வஞ்சி” (அகநா. ௩௧௬)

3. “வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை” சிலப். ௨௮: ௫௧.

4. “முழவின்னிசைமுரிமுழங்கருவி” வேக. ௧௧௬௩

5. “வனத்தலைமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்” சிலப். ௨௫: ௧௪.

(பி - ம) * ‘பஞ்சமயாயமொடு’

௧௧௬

௫௨௨ சிலப்பதிகாரம்

மிலங்குரீர்த் துருத்தியு மினமரக் காவு
 மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
 கரு யொருதுற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
 பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன்

போன்று

கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க்

கொன்றை

நாகந் திலக நறுங்கா ழூர

+ முதிர்பூம் பரப்பி னொழுக்குபுன

லொளித்து

உ0 மதுகர னிமிற்றெடு வண்டினம் † பாட

² நெடியோன் மார்பி லாரம் ‡ போன்று

பெருமலை விலங்கிய பேரியாற்

றடைகரை

யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்

குன்றக் குரவையொடு கொடிச்சியர் பாடலும்

உ0 வென்றிச் செவ்வேள் வேலன் பாணியுந்

தினைக்குறு வள்ளையும் புனத்தெழு

விளியு

நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ ||

ரோதையும்

³ பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு

மோதையும்

புலியொடு பொருடம் புகர்முக

வோதையுங்

௩0 ⁴ கலிகெழு மீமிசைச் சேனோ னோதையும்

கச. அரங்கு - நாடகசாலை. பள்ளி - மண்டபம்.

(க) செங்குட்டிவன் (எ) மலைகாண்குவமென்று சொல்லி
(கக) பெயர்வோன்போன்று.

(கக) இந்திரன்

கஉ - சு. பூங்காமுதலானவற்றை யானைமேலுள்ளவாககிருமித்த.

(கச) கனிற்றிலே (கஉ - ச) இவற்றைப் பரப்பி (கசு) பெயர்வோனென்க.

(கசு) கோங்கமுதலியனவற்றிற்ற (கக) பூம்பரப்பாற் புனல் ஒளித்து.

உஉ. மலையையிலக்கியபாறு; பேர்யாறு; இஃது ஓர்யாற்றின் பெயர்.

உக. எக்கர் - எக்கரிடத்து. இயைந்தொருங்கிருப்ப - மூவருங்கூடியிருப்ப.

உரு. செவ்வேள் - வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன்; வேலன் - பழ

கப. சேனோன் - பரணின்மேலோன்.

[மத்தான்.

1. "மாயோன்மார்பி குரம் போல" நொல். செவ். கு. கரு. எ-அ-பேர். மேற்.

2. "பறையிசை யருவி முள்சூர்ப் பொருந்", "பறையிசை யருவி நன்னாட்டிப் பொருந்". (புறநா. கஉக. உஉக); "பறைக்குர வருவி" பதிற். எ0.

3. "கலிகெழுமாயிசைச்சேனோன்" குறிஞ்சி. ௪0

(பி - ம) * "விலங்கு பருமால் கனிற்றிற் பெயர்வோன்" † "முதுபூஞ்செம்மலி
வொழுகுபுனல்" ‡ "ஆர்ப்ப" § "போலப்" || "ஓதையும் புனியொடு"

உரு.—காட்சிக்கதை.

பயம்பில்லீழ் யானைப் பாக ரோதையு

மியங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு

மொலிப்ப

வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சுமந்து

வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத்

௩௫. திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெருது

திறைசுமந்து † நிற்குந் தெவ்வர் போல

யானைவெண் கோடு மகிலின் குப்பையு

மான்மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்

சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு

௪௦. ‡ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு

மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங்

§ † கூவை நூறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்

§ தெங்கின் பழனுந் தேமாங் கணியும்

‡ பைங்கொடிப் படலையும் பலவின்

பழங்களுங்

௪௫. காயமுங் கரும்பும் பூமலி கொடியுங்

|| கொழுந்தாட் கழுதின் செழுங்குலைத் தாறும்

பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித் தாறு

மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
வாள்வரிப் பறழு மதகரிக் களபமுங்

கக. பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி. கூஉ. ஒலிப்ப -
ஒலியாநிற்க.

கக. 'அளந்துகடை யறியா' என்பது முதல்
திறையிடுவார்க்கு அடை.

கஅ. மான்மயிராகிய வெண்சாமரை. மதுவின்குடம் -
தேன்குடம்.

சஉ. கூவை நூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

சச. பைங்கொடிப்படலை - பச்சிலைமாலை.

சரு. காயம் - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி - பூங்கொடி.

சஅ. அணங்கு - குட்டி.

சக. வாள்வரி - புவி. கரிக்களபம் - யானைக்கன்று.

1. "அஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிறயல்" லிலப். உச. "ஆங்கொன்று":—

2. "நாறெடு குழிஇயின் கூவை" (மலைபடு. கக௯); "பாவை யிஞ்சிபுங் கூவைச்
சண்ணமும்" பெரும். க. இங். உக.

3. "பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும் பசுத்திருத்தவிற் பச்சிலை
யென்று பெயர் பெற்றது; பச்சிலையென்குது சினைவினை முதன்மேலேற்றிப் பைங்
கொடி யென்றார்" (முருகு. ௧௯௦-ந) என்பது கண்டு அறியற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'மன்றத்து' + 'திற்குமன்னர்' ; 'கலைநீதம்', 'கலக்கிழங்குங்கொடி' 'தெங்கம்பழனம்' || 'கருத்தாட்சமுகின்'

நூசு

சிலப்பதிகாரம்

நூ. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்

² வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்

காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்

பீலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்

கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக்

கிள்ளையு

நூ. ³ மலைமிசை மாக்க டலைமிசைக் கொண்டாங்

⁴ கேழ்பிறப் படியேம் வாழ்கநின்

கொற்றங்

கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை

தான்முலை யிழந்து தனித்துய ரெய்தி

வானவர் போற்ற + மன்னொடுங் கூடி

சு0. வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன

னெந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள்

கொல்லோ

நின்னாட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம்

பன்னூ றுயிரத் தாண்டுவா ழியரென

மண்களி ரெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

இ0. குடாவழியுளியம் - பிள்ளைக்கரடி; திசைச்சொல்; கரடிக்குட்டி.

இ2. காசறைக்கரு - கத்தரிக்குட்டி. இக. மன் - கணவன்.

1. குடாவழி—வினந்த அழகியுடையது; மலைபடு. இ0-ந.

2. வரையாடுவருடை-மலைபீழ் பாய்ந்து விளையாடுகின்ற வருடைமான்; "சிலம்பு பாய்வருடையோடு", "சூழலின்மேல்வருடை பாய்ந்துழக்கவின்" (சிவக. கஉ-அ) க-அகக); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுள்ளவென்றும் கால்கள் எட்டென்றும் வேறு தூல்களால் தெரிகின்றன; "மயிசைக் கொண்ட கவர்ப்பிக் கொடுத்தார், வரை வாழ் வருடை வன்றை மாத்தகர்" (மலைபடு. இ0-உ-க) என்பதனுரையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "எட்டுக் காலுடையன வருடை; ஆறுகாலுடையன தமிழ்ப்பாம்பு" நீல. தரும். செப். இச-உரை.

3. இ0-க0. சிலப்பதிகாரம், பதி. க-அ.

4. கள-இக. "குழிப்படு வேழக் கடன்முடி பிரட்டையும், வரைப்படு தேனூஞ்
 சிறைப்படு கனியும், வீணத் தண்டும் வேய்ப்படு முத்துங், கானத் தகிலு மேனத் தெரி
 யும், பொறிப்புவித் தோலு மதுப்பிய னாகமு, மத்திப் பிணையொடு மறறவை பிறவுந்,
 தத்திறை தத்து முத்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்தி முற்றதோக்கி, யடிபுறை செய்
 தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருதிலம் பெயரினு மெம்மாட் டிலலெனப், பெருமகன்
 மமரொடு தெளிவனர் தேநீரி" பெருங். ௬. இ-அ: அ/க-கக; மலைபடுகடாம், இ-ஓ-ஆம்
 அடி முதலியனவும் இத்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ப்). * "தேமொழி" † "தன்மகிழநொடுகபுனை னென்னுட்டான்", 'கடிப்
 போயினனெத்தாட்'

௨௫.—காட்சிக்காதை.

௫௨௫

கூரு. ¹ கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த

² தண்டமி ழாசான் சாத்தனிஃ துரைக்கு

மொண்டொடி மாதர்க் குற்றதை யெல்லாந்
 திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்

³ தீவினைச் சிலம்பு காரண மாக

எ0. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்
வலம்படு தானை மன்னன் முன்னர்ச்

சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
செஞ்சிலம் பெறிந்து தேவி முன்னர்

வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி
எ0. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயர்ந்து
முதிரா முலைமுகத் தெழுந்த தீயின்
மதுரை முதூர் மாநகர் சுட்டது
* மரிமா-னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்
அ0. * நயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறுஅன்
மயங்கின்ன் கொல்லென மலரடி வருடித்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

சுரு. கண்களிமயக்கம் - கண்களித்தற்குக்காரணமான ஆச்சரியம் ; மயக்

கம் - கண்டாரைமயங்கப்பண்ணுதல்.

சுச - ரு. காண்டலின், விசாரமில்லாமென்று.

(சுரு) வேடர்சொன்னவளவிலே (சுஎ) உற்றதையெல்லாம் (சுசு) ஒழி
வின்று (சுசு) உரைக்குமென்க; உரைக்குமென்றது, முற்று.

சுசு. தீவினைச்சிலம்பு - இவர் தீவினை பவித்தற்குக்காரணமான சிலம்பு.

(எ0) உற்றதும், (எஉ) வழங்கும், (எஎ) சுட்டதும் சொல்லியென் ஒரு
சொல் வருவிக்.

அ0 - அசு. இணர்க்கோதை - கண்ணகி, பொறுராய்மயங்கினனே.

அஉ. தலைத்தாரணெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய வீரமொழி; மரித்த
மடியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டினை.

1. "கண்களி கொஞ்சுங் காட்சியை" சிலப், உசு; எசு.

2. "அவனுழை பிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப், பதி. சு0.

3. "ஞழினைச் சிலம்பு காரண மாக" சிலப், பதி. இஅ.

4. "அரிமா நேந்திய வமனிமிசை பிருத்தனன், பிருவீழ் மார்பிற் நென்னவர்
கோவே" சிலப், உஉஉஉஉ-சு.

5. "தயங்கினர்க் கோதை" மணி; எ, சு00.

நு உசு சில ப் ப தி க ர ம்

கலக்கங் கொள்ளாள் * கடுந்துயர்

பெருஅண்

மன்னவன் ¹ செல்வழிச் செல்க யானெனத்

அரு. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே

டினள்போற்

² பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் [†]

மாய்ந்தனள்

கொற்ற வேந்தன்

கொடுங்கோற் றன்மை

யிறறெனக் காட்டி யிறைக்குரைப்
 பனள்போற்
 றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செல்லா
 ௧௦. னின்னாட் டகவபி னடைந்தன ணங்கை †
 யென்
 ரெழிவின் றுரைத்தீண் தேழி யூழி

³ வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு
 கொற்றமெனத்
 தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட
 மன்னர் கோமான் வருந்தின னுரைப்போ
 ௧௫. னெம்மோ ரன்ன டு வேந்தற் குற்ற

செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாழு

⁴ னுயிர்பதிப் ி பெயர்த்தமை
 யுறுக வீங்கென
 ⁵ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
 செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது

கொள்ளாளனென்றார், கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அ.அ. இறை, முன்னிலைப்பெயர்.

கடு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

கடு - எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று

கடுகச்சென்றுற வேண்டிமென.

நீக்கினமை இப்பொழுது

கக. ஆக்கியது, முற்று.

1. மெய்யீற்று முன் உயிர்வருங்கால் உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும் வகை
தோன்றமென்பதற்கு, 'செல்வழிச் செல்க' என்பது மேற்கோள்; தன்-வி. கு. ககக.

2. எ.அ-அக. "காதலரிடமிருந் கணியெரி பொத்தி, பூதுணைக் குருகி நுயிர்த்தகத்
தடங்கா தின்னுயி ரீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ. சஉ-அ) என்பது இங்
வழிகளுடன் ஒப்புதோக்கற்பாலது.

3. "வழிவழிச் செல்கதின் வலம்படு கொற்றம்" மதுரை. ககச.

4. உயிர்ப்பிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ணு
நோன்போ யிர்ப்பிப் பெயர்த்ததும்" (சிலப். உள.அக); "உண்ணு நோன்போ
யிர்ப்பிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச.கடு.

5. க.அ - க. "வனகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாவ், கிருநில மடத்தகைஞ்ச்
செங்கோல் காட்ட" சிலப். உஉ.ச-டு.

(பி - ம்) * "கடுத்துயருளுமன்னன்" † 'அமர்த்ததும்' ‡ 'எனவொழி'
§ 'வெத்தச்சிற்பெனச்' || 'இழந்தகொலசெவி' ¶ 'பெயர்த்தமை'

உரு.—காட்சிக்காதை.

ருஉ௭

க00. மழைவளங் கரப்பின் வான் பேரச்சம்
பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரச்சங்
குடிபுர ஷண்டுங் கொடுங்கோர் லஞ்சி
¹ மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த
றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்
க0ரு. துன்னிய துன்பந் * துணிந்துவந் துரைத்த
² நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாங்
சுயிருடன் சென்ற வெருமக டன்னினுஞ்
செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு.

நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென

கக0. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி

காதலன் றுன்பங் காணுது † கழிந்த

மாதரோ பெருந்திரு வுறுக ‡ வானகத்
தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்.

பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென

ககடு. மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி

நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ

ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்

³ விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே §

ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெய்தின் - உயிர்கள்

யாதானுமொன்றால் வருந்தின்.

க0டு. துன்னியதுன்பும் - கண்ணகிக்குத் துன்னியதுன்பத்தை.

க0ச - டு. தொழுதகவிலென வந்துரைத்த.

க0க. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ககக. காதலன் - பாண்டியன்.

ககஉ - ச. மாதர் - அவன்றேவி; அவள் வானிலே திருவுருக; அதுகூற வேண்டா; இவனைக்கொண்டாடவேண்டிமென்று தேவிசொல்ல.

ககக. ⁴ நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

ககஎ - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை; பொதியிற்கல்லுக்குக் காவிரி.

¹ "ஒருமைத்தன் மன்குலத்துக் குன்னானென் பதுமுணரான். மருமத்தன் வழிச் செல்கை கடனென்று தன்மைத்தன். மருமத்தன் நேராழி புறவூர்த்தான் ம்னுவேத்த, வருமத்த வரசாட்சி பரிதோமற் நெனிதோ தான்" பெரிய. திருவாரூர். சச.

². நன்னுற்புலவன் - சாத்தனார்; மணிமேகலதூலாசிரியர்.

³. "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர், கற்கொண்டி பெயருமெங் காவ லன்" (சிலப். உடு:கஅக-ச); "கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டி" பதிற். இ.ஆம் பத்தப் பதிகம்.

* "தலவர்பாகமாக" குளா. மந்திர. 'எ.

(பி. ம.) * 'தனைத்து' † 'கரத்த' ‡ 'வானத்' § 'இமயத்தங்'

௫௨௮

சிலப்பதிகாரம்

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * ளாகுங்

கஉ௦. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப்

புனலினுங்

தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ ஷடைத்தெனப்

பொதியிற் குன்றத்துக் † கற்கால்

கொண்டு

முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன்

‡ மறத்தகை நெடுவர் ளெங்குடிப்

பிறந்தோர்க்குச்

கஉ௧. சிறப்பொடு வளநஞ் § செய்கையோர்

வன்று

புன்மயிர்ச் சடைமுடிப் ¹ புலரா வுடுக்கை

முந்நான் || மார்பின் முத்தீச் செல்வத்

திருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யரசன்

மடவதின் மாண்ட மாபெரும் பத்தினிக்
கூட. ௪ கடவு ளெழுதவோர் கற்ற ரானெனின்

வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்க்கை

* கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சியு

முதுகுடிப் பிறந்த முதிராச் செல்வியை

மதிமுடிக் களித்த * மகட்பாற் காஞ்சியுந்

கூடநி. தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடதிசை

* நின்றெதி ழுன்றிய நீள் * பெருங் காஞ்சியு

கூட. இருபிறப்பாளர் - தேவவிருடிகள்.

கூட. - கூட. பார்ப்பாருடனே மகட்டருதவேக்கி இருபிறப்பாளரோடு
கல் தாரானாயினென்றான். கூட. * எழுத - பண்ண.

கூட. - உ. நிலைநின்று பயன்படாத வாழ்க்கையை மரித்தோர் இருந்தோர்க்
குக் காட்டிய நிலையாமைமும்.

கூட. மதிமுடி - தேவன். மகட்பாற் காஞ்சி - தான் இனியனாய்க்கொடுத்த
காஞ்சியும். [தான்.

கூட. - கூ. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு. ஆவன் எதிருன்றலையுயர்த்

* "ஒன்பதகொண்ட மூன்றபுரி ழுன்றான், புலராக் காழகம் புலர வுடவி"
முருகு. ௧௮௨-௪.

3. "கழித்தோ ரொழித்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. உச) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.

4. "ஏத்திழையாட் டருகென்னும், வேந்தனோடு வேறுநின்றன" பு-வெ.ச.உச.

5. "எதிருன்றல் காஞ்சி" : "வெட்சிதிரை கவர்தல்"—

6. "தாங்கு திண்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத் தன்று" பு-வெ. ச.க.

7. "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதவின்", "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண்டல் வது" (சிலப். உரு. ககக; உசு. கச); "கந்திடை நெடுநிலை காரணங் கர்ப்பிய வந்தி வெழுதிய வற்புதம் பாவை" "கடவு ளெழுதிய, வந்திற்பாவை" (மணி. எ. கச-டு; கடு. கக-ச).

(பி-ம்.) * 'ஆகுமெனக்கங்கை' † 'கற்கொண்டுபெயர்ந்துமுது' ‡ 'மறந்தரு தெ' § 'செய்தியோ' || 'மாட்பந்துத்தி' ¶ 'கடவு ளாகவோர்'

உரு—காட்சி க்காலை.

ருஉக

1 நிலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிற் றன் மாலை

கச0. மேம்பட மலேதலுங் * காண்குவ லீங்கெனக்

* குடைநிலை வஞ்சியுங் * கொற்ற வஞ்சியு

நெடு * மா ராய நிலைஇய வஞ்சியும்

வென்றோர் விளங்கிய வியன் * பெரு வஞ்சியும்

பின்னாச் சிறப்பிற் * பெருஞ்சோற்று † வஞ்சியுங்

கசஊ. குன்றாச் சிறப்பிற் † கொற்ற வள்ளையும்

* வட்கர் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன்

கக௭ - ச0. சென்னியிலே மந்தாரமாலையோடு

வேங்கைப்பூ இடையிட்டித் தொடுத்த மாலையைத் தான்
மெனென்பதாம்.]

குடிநிற்கு மதுவுங் காண்பேன்; [அவையும் வெட்

கசக. வட்கர் போகிய - இடையில் முரியில்லாத்;

நேராதார் போகைக்

குக் காரணமாகிய போந்தையென்றுமாம்.

1. "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்றி" லெப். உக: ௫௪.

2. குடைநிலவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; "பெய்தாமஞ் சுரும்பியிற் பெரும்புல
வர் புழிபாடகி, கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று" பு-வெ. க: ௬.

3. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; "வையகம் வணங்க வாளோச் சின்
னென்ச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று" பு-வெ. க: ௭.

4. மாராயவஞ்சி-அரசனது சிறப்பெய்துநிலை; "மாராயம் பெற்ற தெடுமொழி
பாணம்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த). "மறவேந்தனார் சிறப்பெய்திய,
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று" பு-வெ. க: ௯.

5. பெருவஞ்சி - பகைவர்தாட்டைக்கொளுத்தல்; "முன்னடையார் வளநாட்
லடப் பின்னருமுடன் மெளிகொளியுன்று" பு-வெ. க: ௨௨.

6. பெருஞ்சோற்றவஞ்சி - வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோற்றித்தல்; "பின்ட்மேய
பெருஞ்சோற்று நிலையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "திருத்தார்
தெய்முனை தெயுருவ ரிவரென்ப, பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று"
பு-வெ. க: ௨௩.

7. கொற்றவன் - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன் பகைவர்தாடு அழித்த
தற்கு இரங்கல்; "குன்றச் சிறப்பிற் கொற்ற வன்ளையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ -
இளம். த); "மன்னவன் புழிவினத், தொன்னூர்நா டழியிரங்கின்று" பு-வெ. க: ௨௪.

8. (௧) "வட்கர் போகிய வளரிளம் போத்தை" (புறநா. ௧00). (௨) கசக-௭. அரச
சர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன் புறத்திணைப் பூக்களையும் வீர
விக் தொழிப்பித்துத் தாங்குட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும் மரபு;
இதனை, "பொலத்தோட்டிப் பைத்துமபை, மிசையலங் குளைய பிணட்டோழ் செரிது",
"வேம்பி னெண்டொளிர், தெடுக்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிவந்து", "போத்தை,
புச்சிக்கொண்ட ஐசுவென் டோட்டி; வெட்சி மரமலர் வேங்கையொடு விரைநிச்,
சுரியிரும் பித்தை பொவியச் சூழ" (புறநா. ௨௨, ௭௭, ௧00); "இளவரிக்கவட்டியை
யாரொடேர்ப்பெறத், துள்வியலும்பையுஞ் சுழியச்சூழானை" (கம்ப. முதற்போர். ௧௧௫)
என்பவற்றையு முணர்க.

(பி - ம்) * 'காண்கு விக் கொக்கொடை' † 'வஞ்சியும் வட்கர்வான்புணத்
தோட்டிடெய்ப்புட்கை'

௧௭

நூ.0

சிலப்பதிகாரம்

புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டிப்

பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்

வாய்வாண் மலைந்த வஞ்சிசூடு துமெனப்

கநு. பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென

வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு

தும்போல் வேந்தர் தும்மோ டிகலிக்

கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி

* பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை
கநுநு. திகைமுக வேழத்தின் செவியகம் † புக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கநு நாடர்

† பங்களர் * கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது

கக0. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன நீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய ி வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீராஞ் னூற்றுவர்க்

கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கசஎ. பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கை, விகாரம்.

(கசக) 'குடைநிலவஞ்சி' முதலாக, (கசச) 'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' 'ஈரு
கத் தன்சேனைக்குச் (கசஎ) சூட்டி.

கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருவூர்.

கடு0 - நுக. 'பல்யாண்டு வாழ்க' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான், வில்ல
வன்கோதையென்னுமந்திரி.

கடுஉ. தும்மையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலம்பற்றி.

கடுங் - நு. புலிக்கொடியும் கயற்கொடியும் பகைக்களத்திலே உளக்குத்
தந்து ஒழிவாராயினும் அவை எங்கும் பார்த்து நிக்கயங்களின் செவியதம் புக்கன.

கடுஅ. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.

கடுக. கடமலைவேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது - நீ நின்யானையை விட்ட
படி என் கண்ணினின் தும் போகாது.

ககக. எங்கோமகளென்றது, செங்குட்டுவன்மாதாவை; அவளை இவன்
கொண்டிபேய்த் தீர்த்தமார்ட்டுனதொருகதை.

ககஉ - ச. ஆரியவரசராயிரவர்க்கு நீபொருவனாகச்செய்த போர்க்கோலம்
கண்டது கூற்றமன்றோ.

1. "பூவாவஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (சிலப். உக: 100); "பூவாவஞ்சிபுத் தருகு
வன்" (புறநா. கஉ); "பூத்த வஞ்சி பூவாவஞ்சியில்" மணி. உக: ௭௮.

2. கங்கர் கட்டியார் - தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிற்றரசர் மரபினர்; "தன்ன
னேற்றை ததமிழ் னாத்தி, தன்னருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி" அகநா. ௪௪.

(பி - ப.) * 'டிலகட்டித' † 'புக்கென்கொங்கர்' ‡ 'வங்கன்கங்கர்வலவேற்
‡ 'தன்குங்'

௨௫.—காட்சி க்கா தை.

௫௩௧

கக௫. 1 மிமிழ்கடல் வேலையைத் தமிழ்நா டாக்கிய

2 விதுநீ கருதினை * யாபி னேற்பவா

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது

3 கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்

கஎ0. வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லாந்

தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் †

கயற்புனி

மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென்

நாவலந் தண்பொழி னன்னா ரொற்றுநங்.

காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

கஎ௫. வம்பணி யானே வேந்த ரொற்றே

தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே * யழும்பில்வே

ஞரைப்ப

* நிறையருந் தானே வேந்தனு நோந்து
கடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த
கஅ0. வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

ககஅ. செல்வது - செல்லுகிறபடியை.

ககஇ - எஉ. இயிழ்கடல்வேலியைத் தமிழ்நாடாக்கவேண்டி. இமயத்தே
கற்கால்கொளக்கருதின், ஏற்பார் பாரென்று அரசனுக்குச்சொல்லி ஓங்கியெழு
துகவென்றான்.

ககஉ - உ. வித்துக் கயல் புலி இலையிற்றினையுடைய இலச்சினைமன்
னெற்ற ஓலைகளை மன்னர்க்கெல்லாம் வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேள் கூற்று:-

ககஉ - எ. நண்ணர் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா; ஆகையாலே அவ்வொற்றே
அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய; வடதிசைக்குச்செல்லு ஆனை
மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான். [பட்டு]

ககஅ. பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்ததலரியதானே. நோந்து உடன்

ககஉ - அ0. வஞ்சிக்கூட்டு - எழுத்துச்செலவாற்கொண்டதிதை; அதனாற்
பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

அரசன் போர்த்தங்கரையினின்றும் போந்துபுக்கபினென்க.

1. சிலப். க: கஎ; பதிற். உ: பதி; மணி. கஎ: கஉ.

2. ககஉ-எ. "இதுநீ கண்ணிய தாய் நிகுநிலத், தியார்கொ ளன்பா தாமே"
புறநா. இஉ. 3. ம: சிலப். உஉ: ககஉ.

4. "அழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை" (சிலப். உஅ: உ0இ); "பெரும்பூட்
சென்னி, யழும்பி வண்ண வறாஅ யாணர்" (அநா. சச); "மாணவிறல்வே, எழும்பில்"
மதுரை. நசஉ-இ.

5. "நிறையருந்தானேபொதி" மணி. க. உஉ.

(மீ - ப.) * 'ஆகவினெதிர்ப்பவர்' | 'கயல்புலிமண்டலமொற்குவரு'

வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
 பூழிதொ ஹாழி யுலகம் * காக்கென
 விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்
 கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல னுதலின்
 கஅரு. வட்டிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா
 மிடுதிறை கொடுவர் தெதிரீ ராயிற்
 ‡ கடற்கடம் பெறிந்த கடும்போர்
 வார்த்தையும்

விடர்ச்சிலை பொறித்த வியன்பெரு
 வார்த்தையும்

கேட்டு வாழுவின் கேளீ ராயிற்
 கக௦. ரோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழுவின்
 ருழ்கழன் மன்னன் றன்றிரு † மேனி
 வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி
 யிறையிக வியாணை பெருத்தத் தேற்றி
 யறைபறை பெழுந்ததா லணிரகர் மருங்கென.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பறையறைகின்றீர் வார்த்தை.
 கஅச. எங்காவலன் பெயருமென்பதை முற்றாக்கி. ஆதலினென்க.
 கஅசு - க. எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும் மலையிலேறியும்
 உறையினென்பார், இரண்டிவார்த்தையும் கேட்டுவாழுவினென்றார்.
 [அவ்விடத்துப்படை அதன்புகழேயாதலான், அவ்விடங்களிற்செல்லாத

என்டே உறையினென்பார், அரசன் போர்கருதினதிசையிற் போம்படியைக்
கேளிராயினென்றார்.]

கக(1). தோட்டினை - மகளிர்: துறவு - தவம்.

ககக - உ. திருமேனியாகிய சேனாமுகம்; சேனாமுகம் அரசனுக்குச் சிறந்த
மையின், 'திருமேனி' என்றார்.

ககக. இறையிகலியானை - பட்டவர்த்தனம். ககச. பறை - பறையொலி.

காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல்.

உரு—காட்சிக்காதை முற்றிற்று.

¹. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ ஶாழிதொ
புலகன் காக்க", "வாழ்கவெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ ஶாழி புலகன்
காக்கென", "ஶாழிதொ ஶாழி புலகன் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென",
"ஶாழிபொ தே புலகன் காத்து, நீடுவாழியரோ" சிவப். கக. கடு-க; உ.டு:கஅக-உ;
உள:ககக-ச0; உஅ: கஅடு-க.

². "விறழிக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், கற்கினல் கொள்ளினங் கடவு
ளாகும்" சிவப். உ.டு: ககஅ-க.

³. சிவப்பதிகாரம், உக: அக: உ; உஅ: ககடு-க.

(பி - ம.) * 'காக்கவில' † 'பெருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாய்சேன'

இருபத்தாருவது

கா ல் கோ ட் கா ரை

த.



அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற

வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழீஇ

- தி. மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் நேத்தி
முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப
† வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா
முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன் கூறு
¹ மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் ! குணர்த்திய
க0. வமையா வாழ்க்கை யரைசர் வாய்மொழி
நம்பா டு லொழிகுவ தாயி னாகம்
தெம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந் தருஉம்
வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த முடித்தலைக்
கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது
கரு. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற

|| செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
¹ பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற

க - கூ. தானைத்தலைவர் தம்மொடு ஆசான் பெருங்கணி அருந்திறலமைச்
சர்கூடி ஏத்திக் கேட்ப.

(எ) ஏவப்பட்ட தானைத்தலைவர்க்கெல்லாம் (அ) கூறுமென்க.

கூ. தாபதர் - திர்த்தமாட இமயத்தினின்றும் வந்த தாபதர்.

க0. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத உயிர்வாழ்க்கை ; பலமில்லாத வாழ்க்
கையெனலுமாம். அங்குள்ள ஆரியமுன்னர் சொன்ன வார்த்தை.

கக - உ. நம்பால் ஒழிகுவதாயின் - அது நம்மிடத்தே விடப்படுமாறு

வார்த்தையாயின்; [அவர்க்குப் பஸ்யாது] நம்மிடத்தே கிடந்துவிடும் சோழப் பாண்டியரிடத்தில் இகழ்ச்சியுந்தரும்.

1. க-கடு. "தென்றமிழ்தாடாரும் வேந்தர்.....தங்கைதன்னை தீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினத்தரு லெம்மைதீங்கி" சிலப். உக: உரைப்பாட்டுமடை.

1. கள-அ. "பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி", "படர்த்தெழு குருதி யடங்கா" சிலப். உ0: நக; உக: கஉஎ.

(ப-ம்.) * 'திசைமென்னுறைமொழி' † 'வியன்படு' ‡ 'உரைத்தவமைபா' § 'ஒழிவதாயின்' || 'செருகழல் புனைத்தசெரு'

நுடச சிலப்பதிகாரம்

* குடிநடுக் குறாஉங் கோலே னாகென
வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்
உ0.

சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
வஞ்சினர்க் களிக்கு மடுபோ ரண்ணனின்
வஞ்சினத் தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமைய வரம்பனின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகனின் சினமென வாசான் கூற
உ0. * வாறிரு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்
† றைந்து கேள்வியு மமைந்தோ
னெழுந்து

வெந்திறல் வேந்தே வாழ்க்கின் கொற்ற
 மிருநில மருங்கின் மன்ன † ரெல் லாரின்
 நிருமலர்த் தாமரைச் சேவடி பணியு
 ௩௦. முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
 லெழுச்சிப் பாலை ஓ யாகென் றேத்த
 மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
 * வாளுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென
 வரவுமன் சுமந்த வாவுத்தலை பணிப்பப்

௧௮. ஆகவென்று சொல்ல.

௧௯ - ௨௪. இமயவரம்ப! சோழபாண்டியரையல்லது நின்னை இகழ்ந்த
 கூறினாள்; அடிபோரண்ணலே! நீ வஞ்சினங்கூறுதற்கு நின்னுடன்
 எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ; ஆதலால், நின்சினந்தணிகவென்றான்; இது
 புரோகிதன் வார்த்தை.

௨௫. ஆநிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டினும். காருகவடி - கிரகநிலை.

௨௬. ஐந்த கேள்வி - திதி வாரம் ஈகாத்திரம் யோகம் கரணம்; நட்பு
 ஆட்சி உச்சம் படை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - * மெளத்திகள்.

௩௦ - ௩௧. இது * முழுத்தம்; எழும் பக்கத்தையாக வெணச் சொல்ல.

௩௨. உரவுமன் - உரத்தமன்.

1. 'சிலப்பதிகாரம்; ௧௯: ௨௮-ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பிடப்பட்டபார்க்க.

2. 'வாளுங் குடையு மயிரிக்கண்முரசு, நானொடு பெயர்த்து', 'மறமிகு வாளு மரல்
 வென் குடையும், புறநிலைக் கோட்டப் புரிசைபிற்புருத்தி' (சிலப், இ: ௧௧ - ௨; ௨௬:
 ௪௪-௫) "குடைநாட்டுகொள் வாளுட்கொளல் குறியாவத சவுண், னுடைநாளழி வறி
 யாதவ னுரடுன்றிய வாழிப்படைநாரணன் மகன்வென்குடை பற்றக்குடை பேயுர-
 யடையாவமர் புற்றொன் முழமிக்குடை திழவு" தணிகை, சீபுரி. ௧௩.

3. ௨௫-௩௧=முல்லைப்பாட்டு, இடு-அ

4. மெளகூத்திகள். 5. முகூர்த்தம்; இது முகூர்த்தமெனவும் வழங்கும்.

உசு.—கா ல் கே கா ட் கா தை.

நுநு

- நுநு. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் * தொலிப்ப
 விரவிடங் கெடுத்த + நிரைமணி விளக்கின்
 விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத் தானையோ
 1 டைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
 1 வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய
- சுநு. கரும வினைஞ்ஞங் கணக்கியல் வினைஞ்ஞந்
 தரும வினைஞ்ஞந் தந்திர வினைஞ்ஞ
 2 மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்
 பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற் நெருத்தின்
 மறமிசு வாளு மாலைவெண் குடையும்
- சுநு. புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்திப்
 புரைதீர் * வஞ்சி போந்தையிற் நெடுப்போ
 2 னரைசுவிளங் கவைய 5 முறையிற் புகுதா

வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டிக் களித்த

பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் * பெருஞ்சோறு வகுத்துப்

நெ. * பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி

வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிச் கணிந்து

கக. இரவிடங்கெடுத்த விளக்கிலையென்றதி.....விடுகிறபடி

யாலே.....

கக. ' நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனையைச் செய்யுந்தானை.

சௌ. கருமவினையார் - புரோகிதர்.

சக. பிண்டமுண்ணும் பெருங்களிது -பிண்டத்துக்குரிய

கனிது; பட்டவர்த்தனம்.

சரு. புழுத்தி - புசவிட்டி.

சக. தொழிப்போன் - சேரன்.

1. சிலப். இ: கடுள்; மணி. க கள்; பெருங். உ: இ. க; ஷஷ கக. க; தொல். கிலி. கு. இள-த. மேற்.

2. "மண்டிணித்த நிலம்" புறநா. உ.

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு புறத்தினைக்குரிய பூ முதலியவற்றையும் விநியமித்து அணித்துக்கொள்ளுதல் மரபு; உடு-ஆம் காலையிலுள்ள, சகடு-க-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரசவிலங் கவையத்து" சிலப். உக: கடு.

5. சிலப். உடு: கசக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "பெருஞ்சோறுகுத்தத் தெரியுங், கடுஞ்சின வேந்தே" பதிற். கௌ.

6. சிலப். உடு: கசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. நிரைய பொள்வா வினையர் பெருமகன்" (குறந். உடுஅ); "நிரைகனி ரெழுநில நிரையவென்னம்" பதிற். கடு.

8. (பி. ம.) * 'ஆர்ப்ப. † 'மாமணி' ‡ வெம்பரித்தானை வேந்தர்க்கு' § 'முறைமையிற்'

ஞாலங் காவலர் நாட்டிழை பயிருங்

1 காலை முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

2 நிலவுக்கதிர் முடித்த நீனிருஞ் சென்னி

௧௩. யல்குபொதி யுருவத் * துயர்ந்தோன் சேவடி
மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை பொடு * புனைந்
திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு
† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறும்புகை
நறைகெழு மாலைப் பில்லகம் வருத்தக்
௧௪. கடக்கனி யானைப் பிடர்த்தலை யேறினன்
குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென
* வாடக மாடத் தறிதுயி † லமர்ந்தோன்
சேடங் கொண்டு சிலர்நின் டு நேத்தத்
தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்

௧௫. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத்

தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வழி

* நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங்

கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

௧௨ - க. அரசரிடுத்திறையை அழைக்கும் முரசம்.

௧௩. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்.

௧௪ - அ. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

௧௨. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இரவிபுரமென்பாருமுளர்.

(கூ0) ஏறினன் (கௌ) தாங்கினனாகிச் செல்வுழி.

கக. கூடையிற் பொலிந்து-குவித்த கையுடனே பொலிந்து; கூடைக்கை-
இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், கௌ. இ-க ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "திலவுக்கதி ரனந்த நீள்பெருஞ் சென்னி" சிலப். உடு. ககௌ.

3. இடு-எ. "புணியி ய ரத்தைநின் குடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் தள்
வலஞ் செயற்கே" புறநா. க.

4. "ஆடக மாடத் தரவணிக்-கிடந்தோன்" (சிலப். கூ0: இக); 'ஆடகமாடம்'
இறற. கு. உக-மேற்.

5. "சூழங்காடு மகளி ரோதை யாய்த்து, வழங்குதொழ முன்கை மலர வேந்தி,
வாவவன் வத்தான் வள்ளி வனமுலை, தோனல முணிலுய தும்பை போந்தையோடு,
வஞ்சிப் படுது மடலர் யாமெது, மஞ்சொற் றெலிய ரந்திப் பாணியும்" சிலப், உ௭.
உசக-இ0.

பி-ம்.) * 'பொருத்தியிழைஞ்சாச்' † 'மறையோராக்கிய வாருதி தழம்புகை
தறையெழுமாலைவலகம்' ‡ 'அகமத்தோன்' § 'ஏத்தாடக மண்டத்தைவர்'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா தை.

நூ.௭

எ0. 1 வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப்
போந்தையோ.

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க
வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை *

கவாந்து

கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென

1 மாகதப் புலவரும் † வைதா ளிகருஞ்

எடு. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வர்த்துத்
 * யானே வீரரு மிஷனித் தலைவரும்
 வாய்வாண் மறவரும் வான்வல னேத்தத்
 தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்
 வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அ0. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைத்தார்ச் சேனையும்
 * வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புகூழ்

போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதர்பட
 வலக மன்னவ னொருங்குடன் சென்றங்

காலும் புரவி யணித்தேர்த் தானையொடு

அடு. நீல கிரியி னெடும்புறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந் தேரு மாவும்
 பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்
 பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்ற
 னிருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்

(சுஅ) நாடகமடந்தையர் (எந) காட்சியை புடையை பாகவென வாழ்த்தாநிற்க.

எந. நல்வலம் - களவெற்றி. எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அ0. தார் - துசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அந. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன் தானுள்ளின்ற பூமிதேவிக்குத் திருவடியளித்து; அங்கே யானையினறிழிந்து கால்நிலந் தோயச்செய்ததால்.....

1. "போத்தைபொடி தொடுத்த பருவத்தும்பை", "தோடார் போத்தை தும்பை" பொடி முடித்து" (இலப். உக; உகக; உவ. சடு.

2. "குநர் மாதநர் வேதா விகரோடி" (இலப். இ. சஅ); குந் தேத்த மாதநர் துயல், வேதா விகரோடி" மதுரை. சுஎ0-எக.

3. எவ. "வாண்மிக் கூற்றத்து வயவ தேத்த" (இலப். உக)

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலை

உகக.

(பி - ம.) * 'கவருங்கண்' † 'வேதாளியரு

புணரிலிசம்புழும்போக'

நுகு சிலப்பதிகாரம்

ஞாலங் காவலர் நாட்டிற்றை பயிருங்

¹ காலே முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

² நிலவுக்கதிர் முடித்த நீனிருஞ் சென்னி

௩௩. யுலகுபொதி யுருவத் ³ துயர்ந்தோன் சேவடி

மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடு * புனைந்

திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு

+ மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறம்புகை

நறைகெழு மாலைப் பிள்ளை வருத்தக்

௪௦. கடக்கனி யானைப் பிடர்த்தலை பேறினன்

குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென

* வாடக மாடத் தறிதுயி † லமர்ந்தோன்

சேடங் கொண்டு சிலர்நின் டு நேத்தத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்

௪௩. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத்

தாங்கின னுகித் தகைமையிற் செல்வுழி

¹ நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங்

கடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

௩௨ - க. அரசரிடமிற்றையை அழைக்கும் முரசம்.

௩௩. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்.

௩௪ - அ. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

சு2. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இரவிபுரமென்பாருமுளர்.

(சு0) ஏறினன் (சுஎ) தாங்கினனாகிச் செல்வழி.

சுசு. கூடையிற் பொலிந்து-சூவித்த கையுடனே பொலிந்து; கூடையைக்
இரட்டை ஒத்தைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், சுஎ: இ-சு ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "நிலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி" சிலப், உரு: கநஎ.

3. இ-எ. "பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் தன்
வலஞ் செயற்கே" புறநா. சு.

4. "ஆடகமாடத் தரவணக் கிடந்தோன்" (சிலப், க0: இக); 'ஆடகமாடம்'
இறை. கு. உச-மேற்.

5. "கழங்காடு மகளி ரோதை யாயிந்து, வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி,
வானவன் வந்தான் வளரின வனமுலை, தோணல முண்டிய தும்பைப் போந்தையோடு,
வஞ்சு-பாடுது மடவீர் யாமென, மஞ்சொற் கிளவிய ரந்திப் பாணியும்" சிலப், உஎ:
உச-இரு.

6. (ம.) * 'பொருத்தியிழைஞ்சாச்' † 'மறையோராகிய வாருதி தமம்புகை
தழைசெழுமாலைதல்லம்' ‡ 'அன்மத்தோன்' § 'ஏத்தாடச் மடைந்தையர்'

உசு.—கா ல் கோ ட் கா தை த.

ருநஎ

எ0. 1 வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப்
போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க

வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை *

கவர்ந்து

கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென

* மாகதப் புலவரும் † வைதா ளிகருஞ்

எடு. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

* யானை வீரரு மிஷனித் தலைவரும்

வாய்வாண் மறவரும் வாள்வல னேத்தத்

தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்

வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அ0. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைத்தார்ச்

சேனையும்

* வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புகூழ்

போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதர்பட

வுலக மன்னவ னொருங்குடன் சென்றாங்

காலும் புரவி யணித்தேர்த் தானையொடு

அடு. நீல கிரியி. நெடும்புறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந். தேரு மாவும்

பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்

பாடியிருக்கைப் பகல்வெய்யோன்ற னிடுநில மடந்தைக்குத் திருவடியளித்தாந்

எ-எக. அரசர்கூடுவன யான்க்குஞ் சூட்டிதலின், வாகையும் தம்பையும் போந்தையோடு நின்யாணைமுகத்து ஓங்கித் தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடந்தையர் (எக) காட்சியை யுடைய யாகவென வாழ்த்தாநிற்க.

எரு. நல்வலம் - களவெற்றி. எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அர. தார் - னாசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன் தானான்கின்ற பூமிதேவிக்குத் திருவடியளித்து; அங்கே யானையினின்றிழிந்து கால்நிலந் தோயச்செய்தலால்.....

1. "போந்தையோடு தொடுத்த பருவத்தும்பை", "தோடார் போந்தை தும்பை யோடு முடித்தி" (சிலப். உசு; உகக; உஎ; சரு).

2. "சூதர் மாகதர் வேதா னிகரோடு" (சிலப். டு: சஅ); சூத ரேத்த மாகதர் தவல, வேதா னிகரோடு" மதுரை. சுஎ-எக.

3. எஎ. "வான்மிக் கூற்றத்துவயல ரேத்த" சிறுபான். உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் படைப்பு" புறநா. உ, கக.

(பி - ம்.) * 'தவருந்தன்' + 'வேதாளியரும்' † 'தண்டத்தலைநுந்தலைச்சார்க்கேன' ‡ 'புணரிவிசம்புழுப்போக'

சுஅ

கூ0. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்.
பெரும்பே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைப்ப

விசம்பியங்கு¹முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே

கூ0. யந்தரத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து

மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற

மன்னவ நெழுந்து வணங்கிரின் ரோனைச்

² செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க

வஞ்சித் தோன்றிய + வானவ கேளாய்

கூ0. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய

நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகவி

னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்

† பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்

றுங்கவர் வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னர்

கூ0. ³ வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்

³ கொங்கணக் கூத்தரும் கொடுங்கரு

௧. தங்குலக் கோதிய தகைச்சா லணியின்
 * நிருள்படப் பொதுளிய சுருளிநுங் குஞ்சி
 மருள்படப் பரப்பிய வொலியன் மாலையர்
 கக0, வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளரிள வனமுலைக்
 கருங்கய நெடுங்கட் காரிகை யாரோ
 டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

கஉ. இயங்குபடை - சேனை;

வெளிப்படை. இசைப்ப - இசைத்தலால்.

க0க. நிலயத்து - நிற்கிறவிடத்து.

க0உ - ச. அங்கு அந்தணர்வாழ்வாருளர்;

அவர்களை நலியாதுகாத்தல்

நினது கடனென்று பெயர்ந்தபின்.

க0க. கொங்கணதேசத்துக்கடத்தர்.

க0எ. குலத்திற்கு ஓதிய ஒப்பனையினராய். க0அ.

குஞ்சியிடத்து.

க0க. ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை.

1. கஅ-க. "ஆனே அர்த்தோ னருளிற் றேன்றி, மாதிலம் விளக்கிய மன்னவன்"
 சிலப். ௧0: ௧௪௧-௨. 2. மு. சிலப்பதிகாரம், ௨௬: ௧௫௫, ௧௭௧.

3. பிரயோக. டு. உரை, மேற். 4. முருகு. ௧0.

(பி - ம.) * காண்குயம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை' § 'தங்குலக்கொழுதிய'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா னை த்.

நூல்கு

வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்
காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்
ககரு, மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
கோல்வனை மாதே கோலங் கொள்ளாய்
காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்
காரோ வந்தது காதல ரேறிய
தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்
கஉ௦. கா அர்க் குரவையொடு கருங்கய னெடுங்கட்
கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்
தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து
வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்த

ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்றக்
கஉரு. கூத்துள் † படுவோன் காட்டிய
முறைமையி
னேத்தின ரறியா விருங்கல † னல்கி

1. வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகளிரீ ரைம்பத் திருவருங்

கநூ.

2. கூடிசைக் குயிலுவ ரிருநூற் றெண்மருந்
3. தொண்ணூற் றறுவகைப் பாசண் டத்துறை
நண்ணிய நூற்றுவர் 3. நகைவே மும்பருங்

கொடுஞ்சி நெடுந்தே ரைம்பதிற்

நிரட்டியுங்

கடுங்களி யானை யோரைஞ் னூறு
மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியு
கநூ. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்

4. || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை

சகடமுஞ்

ககநூ. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு.

(க20) கார்காலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (க2க) இவர்கள் தேர்ன்ற;
இவர்குடகர்.

க2ச. ஓவர் - ஏத்தாளார். க2ரு. கூத்துள்படுவோன்.

- ஆடலாசிரியன்.

கநூ. எய்யாவளம் - புறம்பு ஒரிடத்தும் கண்டறியாவளம்; அததான்.

வடக்கிற பாஞ்சம்.

கருக. இன்னசரக்கென்று எழுத்துப்படுத்தன; சகடம்-கொள்ளாப்பண்டி.

1. சிலப். உசு. கள - அ.

2. இந்தால் கூ-ஆம் காதை கூ - இ ஆம் அடிகளின் உரையையும், அவற்றின்
மேற்குறிப்பையும்பார்க்க; ப. உசஅ. 3. சிலப்பதிகாரம், இ: இக.

4. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப், இ: ககஉ.

(பி - ம்) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வீன' | 'படுவேன்' ‡ 'தல்கலேத்
திரை' தடுக்கும்' § 'கடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன கையுனைசகடமும்'

ருசு0

சிலப்பதிகாரம்

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற
கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞாற் றுவருஞ்
சேயுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே

கசு0. வாயிலோரென வாயில்வந் திசைப்ப
நாடக மகளிரு நலத்தகு மாக்களுங்
† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னொடு வருக வீன்கெனச்
செங்கோல் வேந்தன் றிருவிளங் கவையத்துச்

கசுரு. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி
யாணையிற் ‡ புகுந்தவீ ரைம்பத் திருவரொடு
மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் § கோற்றொழில்

வேந்தே

கரு0. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வான்வன்
பெயர்வது

கடவு ளெழுதவோர் கற்கே ¹ யாயி
னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று
கருந. ² வீங்குநீர் ஞால மான்வோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன. ராருயி ருண் ணுங்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால் குமரன் மக்கண் மற்றவர்
³ காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்

கருவ. சஞ்சயன் - துதரிற்றலையாயவன்.

தலைக்கிடு - மயிர்க்கட்டு.

கருஅ. கஞ்சகமுதல்வர் - சட்டையிட்டிரதானர்.

கசக. ஆணையிற் புகுந்த ஈராரம்பத்திருவரென்றது, முன்சொன்ன நாடக
மகளிரை; கன்னரென்பார் வரக்காட்டினார்.

கருஅ. - க. பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும்
விசயனுமென்பார்.

¹. கரு0 - திக. "இமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது,

கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதவின்" இலப். உடு: கசுஅ-க. 3.

“வீங்குநீர் ஞால மாவ்வோன்” களங.

3. “யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர்
சொல்லிழுக்குப் பட்டு”

(குறள், உ௨௭); “ஆக்கப் படுக்கு மருத்தனவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும்
புலநரசத் துய்ப்பிக்குங், காக்கப் படுவன் வித்திய மைத்தினு, நாக்கல திலிவ தனி
வெல்லு மாறே” வண்பாபதி.

(பி - ம்.) * ‘முதல்வ லாஞ்ஞற் றவரும்’ † ‘கடிய குயிலுவக்’ ‡ ‘புருத்த
வயம்பதி.....வனாமான்வினை’ § ‘சோத்தொழில்’ || ‘மருங்குவான்பேரிமை
பத்தக்’ ௭ ‘ஆகிலேவியர்’

உசு. —கா ல் கோ ட் கா தை.

ருசுக

கசு௮. விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்
* கூற்றக் கொண்டிச் சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச் சாற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற் காவன

கசுரு. வங்கப் பெருநிறை செய்க தாமெனச்
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்க
ளெஞ்சா நாவின் ரீரைஞ் னூற்றுவர்
1 சந்தின் குப்பையுந் தாழ்நீர் முத்துந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து

கௌ. † கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்
மண்ணுடை ! முடங்கலம் மன்னவர்க்
களித்தாங்

காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய

கௌ. விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர்
ஆற்றலையாத புதிய அரசர்.

கௌ - கூக. இவருடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரை
இகழ்ந்து உரைத்தார்.

கௌ. கூற்றம்போலும் கொடிச்சேனை. 'கூற்றங்
கொண்டிச் சேனை.

செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்ல
இப்படை செல்லுகிறபடி
யையென்க.

கௌ-2. அருந்தமிழ் ஆற்றல் அறிந்திலரென்று
சேனை செல்வதெனச்
சேனைமேலிட்டிகூறினான் ; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின்.

கௌ. கஞ்சகமாக்கள் - தன்றுதர்.

கௌ. எஞ்சா நாவினர் - வார்த்தை தப்பாத நாவினர்
; அரசன் நினைவு
தப்பாத நாவினரென்றுமாம்.

கௌ. தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை.

ககஅ-க. சந்தும் முத்துமாகிய தென்னரிட்ட திறை.

ககக. கொணர்ந்து - கொணர.

கஎ0. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்.

கஎ0 - எ2. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர் முகங்கொண்டு அவர்போயபின்.

கைக்கொடுப்பத் திரு

ககக. அளித்து - அளிப்ப.

1. சந்தனமும் முத்தும் தென்னர்க்கு உரியனவென்பதை,

“கோவாமலையாரம்

...தென்னர்கோன் மார்பினவே” (சிலப். கஎ.

அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. சசஎ.

உள்வரிவாழ்த்து,க) என்பதனாலும்

1. “மன்னுடை முடங்கள் மாதலி வீத்ததும்” சிலப். கக; எக.

(பி - ம.) * ‘சீதறங்கொண்டு’ † ‘கண்ணெழுத்தாளரொடுகாவல்’ ‡ ‘முடங்
கன்மன்னவற்கு’

ருச2

சிலப்பதிகாரம்

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேங்கிய

நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்

களடு. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயர்ந்து
கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
வங்கப் பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி
யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்

கஅ0. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
தகைப்பருந் தானை மறவோன் றன்மு
னுத்தான் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுத்தான் சிவேதன்
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லார்

கஅடு. தென்றமிழாற்றல் டு காண்குதும்

யாமெனக்

கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்
நிலந்திரைத் தானையொடு நிகர்த்து

மேல்வர

விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து

கக0. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னர்.
காஞ்சித் தானையொடு காவலன் மலைப்ப
|| வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப்

பந்தர்

வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயி

கஎக. உத்தரம் - வடபூமி.

கஅஉ-ச. உத்தரன்

விசித்திரன் முதலான மன்னவர்கள், கனகவிசயர்க்குத்
தூணையான அரசர்.

கஅடு - எ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக்

கனகவிசயர் தூணையுடனே

ஒத்துவர.

கக0. பாய்ந்த பண்புபோல.

ககக. காஞ்சித்தானை எதிருன்றியதானை.

1. "நிலத்திரைக்குங் கடற்றூண்" புறநா. கஎ.

(பி - ம.) * '஁றியாக் கவரெதிர்கொனவரநாடுகழித்தோங்குநீர்' † 'இராஅத்
தகைப்பெருத்தானை' ‡ 'தலத்திரன்' § காண்குவதாமென || 'வெயிர்கொடி'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா னை த்.

நிசந

ரிடிக்குரன் முரசு மிழுமென் பாண்டி
ககடு. ¹ லுயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன்
முழக்கத்து

மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
+ சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற்
றடக்கையர்

கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே. ருருநர்

வெண்கோட் டியானையர் † விரைபரிக்
குதிரையர்

உ00. மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப் பெருந்துகள்
களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும்
§ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு
நடுங்குதொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள்
செறியத்

தாருந் தாருந் || தாமிடை மயங்கத்
உ0௫. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருகிய
சிலைத்தோண் மறவ ருடம் ¶ பொறை
யடுக்கத்

தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
¹ ** பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்

குருதியிற்

உக௦. கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிகுத் தாட

++ வடுந்தோர்த் தானை யாரிய வரசர்

ககச. பாண்டில் - கஞ்சதாளம்.

ககசு. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத் தானுமதிர்தல்.

ககச-சு. முரசமுதலிய இவையிற்றோடு. ககஅ

கறைத்தோல்-கருங்கடகு.

உ௦உ. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும்

முகத்துக்கட்டுவார்போலும்; 'சங்

கின்ரா' என்றார், பேசுதலால்; ஒலிபற்றி.

உ௦ங. ஒழிந்து - ஒழிய. உள்ளே துகள்செறிய.

உ௦சு. உடற்பொறை- உடற்பாரம். உ௦ஈ.

எறியிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உ௦அ. பேய்மகள் தாளத்துக்கு ஆட.

¹ ககசு-சு. "உயிர்ப்பவியுன்னு முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு" (சிவப். ௫: அடி- 4); "கொல்லேற்றப் பைந்தேரல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோவில கறங்க" (மதுரை. எகஉ-க.); "உருமிகு முரசுமொடு" (முருகு. ௧௨௭) "ஏற்றரி போர்த்த.....முரசு" (மணி. ௧; உசு - ௧௧; "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றரி முரசம்", "ஏற்றரி முரசி னிறைவன் மூதார்க்கு" (பெருங். ௧. ௧௮; ௧௦௦; ௧௮ ௧௮

சுவி: கருதி: "ஏற்றரிமுரசுராண" சிலக. உகசஉ.

* "பேய்க்க னன்ன பிளிதகடி முரசம்" பட்டினப். உகக.

13 "தணங்கொள் கூனிபொடு உதுப்பிஞத் தகைஇப், பினத்தின் யர்க்கைப் பேய் மகன்" பட்டினப். உகக - சுரு.

(பி - ம்) * "ஹுக்கன்" † "சிலக்கோளடவர்" ‡ "விடுபரி" § "வினங்கொளி தத்தின்" || "தமிழிடை" ¶ "பொறிபடுக்கத்" ** "பறைக்குரார்பேய்" †† "தெருத் தோத்தனை"

நுசச

சிலப்பதிகாரம்

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் *

குவித்து

நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங் கடுங்குளிற்

நெருத்தமும்

விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

உகரு. 1 வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ

னுயிர்த்தொகை

யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

* தாரிய வரச ரமார்க்களத் தறிய

நூழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்

போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை

உஉரு. 2 யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய

லாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த

காப்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு

மைம்பத் திருவர் கடுந்தே ராளரொடு

செங்குட் டிவன்றன் சினவலைப் !

படுதலுஞ்

உரு. * சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்

பிழகைப் பீலிப் பெரு டு நோன் பாளர்

பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின

ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு

மேந்துவா னொழியத் தாந்துறை போகிய

உரு. விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற் ::

படர்தரக்

கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உரு; எருமையாகிய பரிபூர்வோன் - கூற்றுவன்.

உரு. * னாழிலாட்டுவதாக.

உரு. வாய்வாளான்மை - வாய் வறிது இராமை.

உரு.

உடையினர் - காஷாயமுதலிய உடையினர் = சந்தியாசிகள்.

1, உரு - டு. "மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத்
தொருமையு, தின்னொடு துத்

பெ வென்வேற் செழிய" புறநா. கக.

3. உகௌ - அ. "ஆரிய ரஸதத் தாக்கிப் பேரிசைத்,
தொன்றுமுதிர் வடவரை

வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன்
வஞ்சி" அகநா. 1000.

3. "ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த" பொருந.
கசடு.

*4. உஉரு - அ. "நீளும் வேலையை யுற்றார்
சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்

யுற்று, குறர் பறவையின் வடிவுற் றர்சிலர் சிலர்நான், மறையவ ருருவானர், மானர்
கன்னிள மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமுல் வகிர்வுற்று, ரானர் சிலர்சில ரையா தின்
சர னென்றார் தின்றவ ராயென்றார்" (கம்ப. அக்க. 40) என்னுஞ் செய்யுள் இவ்வடி

குடன் ஒப்புதோக்கற்பாலது.

*5. அழிலாட்டி - கொன்ற குவித்தல்; மலைபடு. அள - ந.

(பி - ம) * - 'குவித்த அழிலாட்டிய' † 'மலைத்துவாய் வானான்மையின்
‡ 'புதித்தனம்' § 'தோண்டாளிற்பாடு' || 'படர்ந்தசெச்சை'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா தை.

ருசரு

* 2 கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாள்ழி வாங்கி யதரி திரித்த

வாளே ருழுவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உரு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி

முடியுடைக் கருந்தலை ! முந்துற வேந்திக்

2 கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்பும் கடலக
ழிலங்கையி லெழுந்த சமரமுங்

கடல்வணன்

றேனார் செருவும் பாடிப் பேரிசை
உச0. முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்றேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை

* முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய.

ஆன்சோறு

மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச்

உருஉ. யானை எருதாக வாள் பிடிக்குங் கோலாக.

உருரு. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய பேர்ரை
இறங்கவிட்டு. அதரிதிரித்த -
கடாவிட்ட.

உருரு. தொடிக்கை - பேய்க்கை. தூங்க - அசைய.

உருரு. முந்தூற - முன்னாக.

உருள்-க. கடல்வயிறு கலக்கிய போர்முதல் மூன்றாம்
மாயவன் செய்தன.

இவன் மேலேற்றிப் பூவைநீலயாற்பாடுதல்.

உசு - சக. முன்றோர்க்குரவையிலே முதல்வனை வாழ்த்திப் பின்னோர்க்குர
வையிலே ஆடுதலிற் பேய்க்குரவையாயிற்று.

உசுஉ. பிடர்த்தலையாகிய தாழி.

உசுச. பேய்வாழுவன் - பேய்க்குச்சோறிடு

மடையன்.

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த"

புறநா. டுக.

2. உருள்-க. இசுள்-ம்பக்கத்து,

அ-கௌ-அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டல யணங்கடுப்பின், வயவேத்த ரொண்குருதி, சினத்தியிற் பெயர்பு
பொங்கத், தெறலருங் கடுத்துப்பின், விறல்வினங்கிய விழுச்சுரப்பிற், குருத்தோட்
கை துடுப்பாக, வாடுற்ற லுஞ்சோறு, தெறியறித்த கடிவாழுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்
பெயராப், படைபோர்க்கு முருகயர" (மதுரை. உசு - கஅ); "முடித்தலை யடுப்பாடிப்
புனற்குருதி யுலக்கொள்தித், தொடித்தோட் கிடுப்பிற் துழந்த வலி" புறநா. உசு
(பி - ம்.) * 'கோட்டுமாயுட்டி' † 'வாளிவரங்கியததிரித்த' ‡ 'முன்னுற
வேத்த'

சுசு

இசுசு

சிறப்பதிகாரம்

உசுடு. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்

தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்

1 வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்

தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கை

உரு. காற்றூ தாளரைப் போற்றிக் காமினென

வில்லவன் கோதையோடு வென்றுவினை

முடித்த

பல்வேற் றுனைப் படைபல வேளிப்

பொற்கோட் டிமயத்துப் * பொருவறு

பத்தினிக்

கற்கால் கொண்டனன் காவல னாங்கென்.



உசக. வாழ்க்கையென்றது, முன்புவந்த ஆகாசசாரிகள்

சொன்ன வார்த்

தையை நினைந்து.

உரு. காற்றூதாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச்

சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது - கடவுள்

வடிவெழுத்தத்தொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன் கோதையோடே (உருஉ)

படையையேவிக் (உருச)

கற்செய்தலை அடிக்கொண்டான்.

உகா. — † கால்கோட்காலைத்
முற்றிற்று.

1. உசாஅ - க. "அருமறை யத்தன ராங்குனர் வாழ்வோர், பெருதில் மன்ன
பெணனின் கடனென்று" சிலப். உகா: 50௨-௬.

(பி - ம்.) * 'பொதுவறு' † 'கற்கால்கொள்காலை'

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக்காலைத்.

வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச்
௫. செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
வறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச்
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
வயிர்த்தொகை * யுண்ட வொன்பதிற் திரட்டியென்

நியாண்டு மதியு நானுங் கடிக்கையு
 ௧௦. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யென்கொள
 வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
 நெருபக லெல்லையுயிர்த்தொகை யுண்ட
 செங்குட் டிவன்றன் + சினவேற் றுனையொடு
 கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம் புஞ்ந்து
 ௧௧. பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை
 நூற் + நிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்.

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன் - கூற்றுவன்.

௮ - ௧௦. உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும் மதியும் நானும் கடி
 கையும் ஒன்பதிற்பிரட்டியென்று அவற்றோடே கூட்டியெண்ணத்தேவாசுர
 யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும்,

பாண்டவ துரியோதன யுத்தம்
 கனகவிசயரும் செய்த யுத்தம்

பதினெட்டு நாளிலும், செங்குட்டிவனும்
 பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென்

றெண்ண.

(௧) மன்னரை (௧௨) உயிர்த்தொகையுண்ட (௧௩) செங்குட்டிவன்.

(பி - ம்) * 'உண்டனஞென்பதிற' † 'செருவேல்' ‡ 'நிறமாச்சிங்'

ருளையா வெஞ்சம் மூர்ந்தம் ருழக்கிக்
தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
நாள்விலைக் கிளையு ணல்ஹ ரழுவத்து

௩௦. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு ி
முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றெழுதித்து
வழிமருங் கேத்த வானொடு மடிந்தோர்
கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ னாகத்து
வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்

௩௧. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வானொடு மடியத்
தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்

புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக்

கருந்தலைக்

உச. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான நிலத்துப்
பாசறை. [டவர்.

உசு. தெய்வமகளிரால் மாலைசூட்டப்
பட்டோராவார் - வீரஞ்செய்துபட்.

உஎ. னயர்ந்து - அடர்ந்து.

உஅ. விலைபெற - அரசர் கண்டு நேயத்தோராம்படி.

உக. அமரமூவம் - சமரபூமிப்பரப்பு.

கூ. வாளாற்செய்யும் வினைகளெல்லாவற்றையுஞ்
செய்துமுடித்த.

கூஉ. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

கூக. கிளைகள் - போரில் உடனின்னு பட்டவர்கள்.

கூக-ச. உறவான வீரர் தம்மொடு மடிந்தோர்;
ஸ்திரீகள்மடிய மடிந்தோர்.

கூக. தலைத்தார் - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்தைத் தாங்
கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி - ம.) * 'மன்னநிகொப்பவை' + 'மறவந்தெஞ்சு' † 'வாளவர்க்கினின்'
‡ 'மடிந்தோர்'.

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ா தை.

நசக

சு. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங்
கொண்டோர்

நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போர்வாண் மறவர்
வருக தாமென ² வாகைப் பொலந்தோடு

பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்
 சரு. தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்துப்
 * பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த
 னைகொண் * மார்போ டரசவிளங்

கிருக்கையின்

= மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
 வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை

ரு0. கான்ற் பாணி கனக விசயர்த
முடித்தலை ! நெரித்தது முதுநீர் ஞால
மடிப்படுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
பகைப்புலத் தரசர் ! பலரீங் கறியா
நகைத்திறங் கூறினே நான்மறை யாள

ரு1. யாதுநீ கூறிய ஓ வுரைப்பொரு ளீங்கென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
 கானலந் தண்டுறைக் கடல்வினை யாட்டினுண்
 மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோ
 டேற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழக்

சச. பெரியநாளிற் கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய
 நெடும்பொழுதிருந்து கொடுத்து; 'பெருநாள்' என்றார்,
 கொடுக்கிறநாளாதலால்.

(உசு) 'வதுவை சூட்டயர்ந்தோர்' முதல் (ருச)
 'வனையோர்' மடியமடிந்.

தோர்' இறுதி பட்டவர்களுையெண்ணி இவர்கள்; மைந்தரென ஒரெண்ணுக்கி,
மேல் பதாதுபொருது வென்றவர்களுையுக்கட்டியெண்ணி இவர்களுக்கு (சுரு-சு)
வாடைகொடுத்தென்றார்.

சக. வீரரைப்பாரிம் புறத்துறையெல்லா முடித்துப் பாட்டுண்ட வேந்
சள. வெற்றிகொண்ட மார்போடே. [தன்.

ருக - ச. மாற்றரசர் பலரும் அறியாத சிரிப்பின்குறென்றது, (ருக)
நெரித்ததென்றதனை, 'நானறியாத நகை' என்னுது 'மன்னர் பலருமறியாத'
என்றான், இராசபாவத்தாலே.

1. 'கூற்றுக்கண்ணேடிய வெருவருபறந்தலை' புறநா. கக.

2. சிலப், உக; எ-எக - ஆம் அடிகளும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

3. 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்மெரி கேள்வி' சிறுபாண், உஉஅ.

(பி - ம்) * 'மகளிசோடரசு' † 'ஏற்றி' ‡ 'பரிசீல்கறியாத' § 'உரைபி'

கென்னெ

ருரு

சிலப்பதிகாரம்

சுரு. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதுர் மதுரை புக்காங்

கிலைத்தார் வேந்த † நெழில்வா நெய்தக்

1 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

1 குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து

சுரு. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி ‡ பேறின

ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை

மன்னர் கோவே யான் § வருங் காரண

மாழுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே
எரு. னூழ்வினைப் பயன்கொ லுரைசால்

சிறப்பின்

வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற்

சென்றேன்

[வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச்
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை

பென்ற லுந்

* தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து
எரு. கோவலன் நீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா

னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்

[குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென்
விடையிரு வியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்

தவந்தரு சிறப்பிற் || கவுந்தி சீற்ற

அரு. நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயிர் || தாங்கப் பொறைசா லாட்டி

** பென்னே டிவர்வினை யுருத்த தோவென

[வண்ண நோன்போ ++ டியிர்பதிப் பெயர்த்ததும்

பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்
அரு. குற்றது மெல்லா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்

என. 'பிழைத்தவோ' என்றாள், முன்
பிழையாமைபற்றி.

எக. சீற்றம் - சீற்றத்தை.

அக. சபியாதபடி தணித்தது அவன் மரணம்.

அக. ஊனும் மாற்றிப்போய்.

1. சிலப்பதி. கக. 2. "குடக்கோச்சேலன் குட்டுவர் பெருந்தலை" மணி. உஅ. கக.

2. தாதெருமன்றம்: சிலப். ப. சசஎ.

3. "உயிர்ப்பதிப் பெயர்த்தமைபுறச்" (சிலப், உடு: கஎ); "உன்னு நோன்பே
யுயிர்ப்பதிப் பெயர்ப்புதி" மணி. கச: கடு

(பி. ம.) * 'பிரித்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'சுற்றின்' § 'வருகாரணம்மரமுனி
வனமலை' || 'கவுத்தியடிக்கனிவந்த' ¶ 'தாங்காப்பொறை' ** 'என்னொடுவர்ப்பின்'
†† 'உயிர்ப்பதிப் பெயர்த்ததம்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர ஐ த.

டுடுக

கென்ப்திப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் *

போற்றிச்

செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் † குரைக்க

மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்

- செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்
கூ. கோவலன் றுதை கொடுத்துய ரெய்தி
‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங்
² கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்
கந்தர சாரிக ளாறாம் § பதின்மர்
பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று
கூ. துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்
துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயர் பொழுது
|| ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கிமெய் விடவுந்
கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் ² தாசீ வகர்முன்
கூ. புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்

தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
** நாள்விலே நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு

மற்றது கேட்டு ³ மாதவி மடந்தை

கூ. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிரூபிக்கப்பட்ட

அரங்கு.

கக - ௫. ஆறைம்பதின்மர், அவர் தாம் முன்பு
பிறந்து வருகிற யாக்கை
பது பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரென்று விசேடணம்.

க௦௨. நான்விடே - நானீவிட்டு; வினையெச்சம்.

1. க௨-க: "அத்தர சாரிக னறைத்தனர் சாந்து, மித்திர விகாரமேழுடன் போகி"
(சிலப். க௦, கக - ச): "இத்திர விகார மேழுமேத் துதவின்"; "அத்தர சாரிக னமர்த்
தின் துறையு, மித்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. உக: ௫௫; உஅ: கக-௪௦.

2. ஆசுவகம் - சமணமதத்தின் பாகுபாடுகளுள் ஒன்று; இம்மதத்தினர்க்குத்தெய்
லம் 'மற்கவி' என்றும், நால் 'தவகதிர்' என்றும் கூறுவர்; "என்றவு மற்கவிதானே
பிறையினி, பொன்பது வாங்கதிர் நாலயா முடையன, மன்பெரு துண்டொரு னைத்தி
யல் பரவலை, பின்ப நிகழ்ச்சியுல் காழ்ப்பா டெனச் சொல்" நீலகேசி. ஆசுவக. கக.

3. க௦௧ - அ. கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி பெணத்தப்பள்ளியை
மடைத்த அறவு பூண்டமை, "போகிவின்கீழ் மாதவாழ்வு புண்ணியத்தா னம்
புரித்த, மாதவி தன்அறவுக் கேட்டாயோ தோழி" (சிலப். உக. "காதலன்றன்");
"நங்கிம் மாதவ ருறையிடம் புகுந்தேன், மறவன் தீத்த மாசறு கேள்வி, பறவன்
வழிக ளபமிசை வீழ்த்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டன மயங்கித், காதலனுற்ற கடுத்
துயர்கற.....உரவோ னருளினன்", "கோவல னிறந்தபின் கொடுத்தப ரெய்தி,
மாதவி மாதவர்பள்ளியு னடைத்ததும்" (மணி. உ: ௫௧ - ௬௬; கஅ. ௪ - ௮) என்று
மிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி-ம்.) * 'போலச்' † 'உரைப்ப' ‡ 'மாபெருந்தான மாண்டொருவர்ப்
தாக்கு' § 'பதின்மர்முன்பிறத்த' || 'இறத்துவிர்த்தி' ** 'நான்விடு'

* நற்றூப் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
கரு. மணிமே கலையை வானுய ருறுக்குங்
கணிகையர் கோலம் ! காண

தொழிகெனக்

கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ

நண்மையி

ககரு. னன்னீர்க் கங்கை ! யாடப் போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீன்கெனத்
தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
ககரு. ந் நென்னவ னுடு செய்ததீங் குறையென
நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென

மாடல மறைபோன் மன்னவற் குரைக்குநின்
மைத்துன வளவன் கிள்ளியொடு பொருந்தா
வொத்த ஶ் பண்பின ரொன்பது மன்ன

கஉரு. ரிளவரசு பொறுது ரேவல் ** கேளார்

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி

2 நென்பது குடையு மொருபக
லொழித்தவன்

க0ச. நற்றிறம்படர்கேன் நற்றிறம்
படரக்கடவேன்.

க0டு - சு. மணிமேகலைகை கணிகையர்கோலங்
காணுதொழிகவென்று

நற்றாய்க்குச் சொல்லி. துன்பத்தைச் செய்யும்
கணிகையர் கோலமென்றான்,
அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்.

க0 - கக0. அவர்கள் இப்படிச் செய்யா நிற்க
அவரின் இறந்தோருண்டா
கையார், கங்கையாடப்போந்தேனென்றான்.

ககக. ஈங்கு - இப்பூமியின். ககச. மன்னவன்
- பாண்டியன்.

ககக. தவற்றால் ஒத்தபண்பினையுடையார்.

1. க0டு - ஈ. "மணிமேகலை, அருந்தவப் படுத்த லல்ல
தியாவதுந், திருந்தாச்
செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅன்" மணி. ௨: ௫௫ - ௭.

2. "ஆர்ப்புனை நெரிய லொன்பது மன்னரை, நேரி வாயி னிலைச்செரு வென்ற"

(சிலப். உ.அ. ௧௧௧-௭): "ஆராத் செருவீற் சோழர்குடிக்குரியோ, ரொன்பதின்மர்வீழ வாயிற்றுத் திறத்து, திவச்செருவீ னுற்றவை யறத்து" பதிற. இ-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி-ம்.) * 'தற்றவர் தமக்கு தற்றவம் படர்கென' † 'காணுயதேர்கென' ‡ 'ஆழயபோத்தேன்' § 'தென்னவநன்னுடு' || 'வேந்தென்றமாடல்' ¶ 'பண்பு னென்பது' ** 'கொள்ளார்'

உள.—நீ ர் ப் ப டை க்

க ள னை த.

நுநுநு

பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்

படுத்தோய்.

1 பழையன் காக்குங் குழையி

னெடுங்கோட்டு

௧௨௫. வேம்புமுத றடிந்த வேந்துவான் வலத்துப்

போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய

கேட்டருள்

2 கொற்கையி லிருந்த *

வெற்றிவேற் செழியன்

பொற்றொழிற் கொல்ல + ரீரைஞ்

னாற்றுவ

ரொருமுலை

குறைத்த திருமா பத்தினிக்

கந௦. கொருபக வெல்லை யுயிர்ப்பலி யூட்டி
யுரை ‡ செல வெறுத்த மதுரை மூதூ
^௧ ரரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர் சிறப்பின்
மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலி

கந௧. னிரைமணிப் புறவி யோரேழ் பூண்ட

வொருதனி யாழிக் கடவுட் டேர்மிசைக்
காலைச் செங்கதீர்க் கடவுளே றினனென
மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறின
^௨ னூழிதொ றாழி புல்கங் காத்து

கச௦. வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகல்வாய் ஞால மாரிருள் விழுங்கப்

க௨௪ - ௩. பழையன் - குறுநிலமன்னன்; அவன்

வேம்பு.

க௨௮. ஈரைஞ்ஞற்றுவர் - ஆயிரவரை.

க௩௧. புகழ் எங்கும் பரக்கும்படி மிக்க மதுரை.

1. "பழையன்காக்குங் கருஞ்சினைவேம்பின், முரரை முழுமுத ஹயியப் பண்ணி" (பதிற். இ-ஆம் பத்துப் பதிகம்.; "மோகூர்ப், பண்பாமையிற் பகைதலை வந்த; மாகெழு தானை வம்ப மோரியர், புனைதேர் நேயி யுருளிய குறைத்த" (அகநாற். உடுக.) 'பழையன்மோகூர்' மதரை. இ0அ.

2. "கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் தங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிர வரைக்கொன்று களவேள்வியால் விழுவொடு சாந்திசெய்ய நாடுமவிய மழைபெய்து "தோய்த்தன்பமுறிங்கியது" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை, க.

3. மூ. சிலப்பதிகாரம், ச: அ. 4. சிலப்பதிகாரம், க0: கசடு.

(பி - ம்) 5. 'இளங்கோச்செழியன்' + 'நளரத்தாற்றுவரை' + 'செவ்வந்த', எ0

ருருச

சிலப்பதிகாரம்

பகல்செல * முதிர்ந்த படர்கூர் மாலைச்

கசடு. செந்தீப் பரந்த திசைமுகம் விளங்க

வந்திசு செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்

பிறையோர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க

விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந்

துரைப்போ

னெண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சி

நீங்கியது

கரு0. மண்ணுள் வேந்தே வாழ்கென் நேத்த

1 நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த

கொடும்பட நெடுமதிற் + கொடித்தேர்

வீதியுட்

1 குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன

ஆறையுண் முடுக்க ரொருதிறம் போகி
கருநு. † வித்தகர் கைவினை விளங்கிய
கொள்கைச்

சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பீடிகைக்

கோயி லிருக்கைக் கோமக னேறி
வாயி லாளரின் மாடலற் ற் கூஉ.
யினங்கோ வேந்த || நிறந்ததற் பின்னர்

கசு0. வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன்
கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் ரோவென
வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி
மங்கல் மறையோன்

மாடல னுரைக்கும்

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர்
வியப்ப

கசுச - கூ. தன்னியல்பு முதிர்ந்த மாலையாகிய
செந்தீப்பரந்த மேலைத்
திசை விளங்கப் பிறைதான்ற.

கசுஎ. பிறையெழுந்தபடியை. கருக. நிரல் -
ஒழுங்கு.

கருஉ. படம் - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய

விதி.

கருச. உறையுள் - உறையுமிடம். கருச.

பிழை - சிங்காதனம்.

கருக. இளங்கோவேந்தர் - பட்ட ஒன்பதின்மர்.

1. "தெயுங்காழ்க் கண்டங் கோலி" (முல்லை. சச);

"கண்டப் பூத்திரை காழ்

முதற் கொலி" பெரும். உ. ச. கருச.

2. "குறியவு தெயுவுக் குன்றகன் டன்" மணி. க: குடி;

(பி - ம) * "முரஞ்சிய" † "கொழிதங்கோலிதிற" ‡ "வித்தகன்" § "கவி;

|| "தெயுத்தயின்னர்"

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ரா தை.

நுநுநு. கரு. 1 வெயில்முன் * நெறிந்த

விகல்வேற் கொற்றமுங்

1 குறநடைப் புறவி நெடுந்துயர் தீர

வெறிதரு பருந்தி னிடும்பை நீங்க

வரிந்துடம் பிட்டோ னறந்தரு கோலுந்
திரிந்துவே ருகுங் காலமு முண்டோ
கஎடு. தீதோ வில்லைச் செல்லற் காலையுங்

* காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் + கென்
றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே
பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்
காடகப் † பெருநிறை யைபைந் திரட்டித்
கஎடு. தோடார் போந்தை வேலோன் றன்னிறை
மாடல மறையோன் கொள்கென் §

றளித்தாங்

* காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச்

சீர்கெழு நன்னாட்டுச் செல்கவென் || நேவித்

* தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த
கஉடு. மாபெருந் தாணை மன்ன குமரர்

கஎசு. ஐம்பது துலாம்பாரம் பொன்.

கஎஎ. ஐயிருபதின்மர் - முன்சொன்ன கன்னகர்....

1. "தூங்கெயின் முன்றெறித்த சோழன்" (சிலப். உக: "வீங்குநீர்")— "ஒன்னு
 ருட்குத் துன்னருங் கடித்திறந், தூங்கெய் லெறித்தநின் தூங்கனோர்" (புறநா. நக:);
 "வீங்குதோட் செம்பியன் சிறீறம் விறல்விகம்பிற், தூங்குமெயிலுந் தொலைத்தவரல்,"
 (பழ. சக:); "ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெய் லெறி
 த்த தொழுவினங்கு தடக்கை, நாடா நல்விசை தற்றேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண்.
 எக-அஉ); "தூங்கெய் லெறித்த தொழ்த்தோட் செம்பியன்" (மணி. க ச); "தேங்கு
 தூங்கெய் லெறித்த வவனும்" (கலிங்கத்து. இராச. கள); "வாங்குந் திருக்கொற்ற
 வானொன்றின் வாய்வாய்ப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்த கோன்" (இராசராசசோழ
 னுவா, கக); "தூங்கு மெய்லெறித்த சோழனும்" விக்கிரமசோழனுவா, க

2. புறவின் துயர்தீர்த்த குறிப்பின்விரிவை,
 உள்ள ந-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

இப்புத்தகம் ச-அந-ஆம் பக்கத்தி

"காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே" பொருந. உசஅ.

சிலப்பதிகாரம், உக: சகந. 5. சிலப்பதிகாரம், உக: உஉடு-க.

(பி - ம்.) * 'எறித்தவியறெர்க்கொற்றத்' † 'எனவருமறை' ‡ 'பகநிறை'
 § 'அளித்தாங்கு' || 'ஏலிக், கருங்கப்பனெடுங்கட் கலின்பெறுமாநில விரிவென்'

நடுகூ

சிலப்பதிகாரம்

² சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
லரிபார் தொடுகிய செழுங்கய

னெடுங்கண்

விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத்
துவர்வாய்ச்

சூடக வரிவளை பாடமைப் பணைத்தோள்
கஅடு. வளரிள வனமுலைத் * தளரிபன்
மின்னிடைப்

பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடிபோ
டெஞ்சா + மன்ன நிறைமொழி மறுக்குங்
கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ் னூற்று
ரரியிற் போந்தை பருந்தமி ழாற்ற
கக0. நெரியாது மலைந்த கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தர்க்குக் + காட்டிட
வேவித்

திருந்துதாயில் கொள்ளா வளவை
யாங்கணும்

பரம்புரீர்க் கங்கைப் பழனப் பாசடைப்
பயிலிளந் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய

ககரு. வெயிலினஞ் செல்வன் விரிசுதிர் பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துபர்மிசைத் தோன்றத்

குடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்

வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு

முடித்துத்

தென்றிசைப் || பெயர்ந்த வென்றித்

தானையொடு

உரு. நிதிதுஞ்சு வியனகர் நீடுநிலை நிவந்து

கஅக. தாடி - மோவாய்.

கஅக. வெண்டோடு - சங்கினுற் செய்த காதரபரணம்.

கஅஎ. எஞ்சாமன்னர் - மறத்திறலொழியாத
மன்னர்.

கஅஎ - அ இறைமொழிமறுக்குங் கஞ்சுகமுதல்வர் - மேலான வார்த்தை
பொருது மறத்தரைக்குந் துநர்.

கஅஊ. அரியில்-அரிதரலில். ஆற்றல்-இவர்களைவென்று கைக்கொண்டவலி.

கஅஅ - கூக. தூதர் காட்டிட வேலி.

ககஉ. கொள்ளாவளவை, கடுமைசுடறிற்று.

ககக. கங்கைகயைச்சூழ்ந்த பழனம்

உ௦௦. நகர் - கோயில்.

1. கயக-க. பேடி "சரியற் குடி மருன்படு பூங்குழற், பவனச் செவ்வாய்த் தவன
வாணகை, யொன்னரி தெயிங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், சுருங்கொழிப் புருவத்து
மருங்குவன பிறைதாதற், ஈந்தளஞ் செய்கை பேத்தின வனமுல, பகன்ற வல்கு வந்
தன் மருங்கு, விகத்த வட்டுடை யெழுதவரிச் கோலத்து, வாணன்பேரூர் மறுகிடைத்
தோன்றி, நீணில மனத்தோன் மகன்முன் குடிய, பேடிச் கோலத்துப் பேடி" மணி.
க: ககக - உடு.

(பி. ம.) * 'தனிவினின்னிடை' † 'மன்னர்க்கிறைமொழியிறக்கும்' ‡ 'காட்ட
வேலி' § 'முடித்தோன்' || 'பெயர்த்தான்'

உ௧.—நீ ர் ப் படை க் க ர தை.

௫௫௭

கதிர்செல வொழித்த * கனக மாளிகை

முத்து † நிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செய்ப்புங் கைவினை

யிலங்கொளி மணிநிரை யிடையிடை வகுத்த

உ௦௫. † விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு

போகிய

மடையமை செறிவின் வான்பொற் கட்டிற்

புடைதிர டம்னியப் பொற்கா டு லமளிமிசை
யிணைபுண ரெகினத் :: திளமபிர் செறித்த
துணையணைப் பள்ளிக் துயிலாற்றுப்

படுத்தாங்

உக0. கெறிந்துகளங் கொண்ட வியறேர்க் கொற்ற
மறிந்துரை பயின்ற வாயச் செவிலியர்

தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்பாண்டு

வாழ்த்தச்

சிறுகுறுங் கூலுங் குறஞஞ் சென்று

உக1. பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென
வமைவினே தேறன் மாந்திய கானவன்
கவண்விடு புடையூடக் ** காவல் கைவிட
லீங்குபுன முணர்இய வேண்டி வந்த

உஉ0. ++ வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த
வாகை தும்பை வடதிசைச் சூடிய
வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உருக. மாளிகை - அந்தப்புரம். கதிர்செலவொழித்தல் - உயர்தல்.
உருஉ. கொடித்தொடர் - சல்லியும் தூக்கும்.

உருடு. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி. பொலந்தகடு
போகிய - ஒழுகிய.

- பொற்றகடு.

உருக. துயிலைப்போக்கி.

உருக. கூந்தல் நாளொப்பண்பெறுக. என - என்று சொல்ல.

1. சிலப். ச; கக; நெடுநல். ககஉ; கலி. எஉ.

1. "கனங் குறளு முழுங் கடய குறந்தொழி வினொர்". "கனங் குறளுங்
கொண்டன" (சிலப். உரு: கன, உஅ: குஅ) பெரும். ப. கரு: உருக - கக.

(பி. ம.) * 'தமனிபமாளிகை' † 'நிரைத்தொடர் முழுவதும் விலைஇச்

‡ 'வினங்கொளி.....தகடுபோக்கி மடையமை செறிவனவான பொற்றகட்டிற்'

§ 'அமலியின' || 'தினமயிர்' ** 'காவலன்' †† 'வாங்குநிலையான தூங்குதயில்'

ருடுஅ சிலப்பதிகாரம்

திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோங் கிதணத்துக்
குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்

உருடு. வட்டிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்

1 கவடி வித்திய கழுதையே நுழவன்
 குடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்
 படுதுகம் பூனாய் பகடே மன்ன
 ரடித்தளை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனுந்
 உரு. 2 தொடுப்பே நுழவ ரோதைப் பாணியுந்

* தண்ணுன் பொருநை யாடுந ரிட்ட
 வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
 விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
 வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை

உரு. முண்டகக் கோதையொடு முடித்த + குஞ்சியின்
 முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் : தோயக்
 குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
 வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப்
 பல்லர் னிரையொடு படர்குவீர் நீரெனக்

உரு. காவல னுனிரை நீர்த்துறை & படிஇக்
 கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
 வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
 குண்டுரீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
 வலம்புரி யின்ற நலம்புரி முத்தம்

(உகஅ) காவல்கைவிடுதலாம் (உகக) புனமுண்ணவந்த
 துயிலெய்தப் (உஉச) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்.

(உஉ௦) யாளை

உஉஅ. பூனாய் - பூண்டல் செய்வாய். பகடே, விளி.

உஉக. வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை.

உஉ௦. தொடுப்பே ருழவர் - விளாக்கொண்டு உழுமுழவர்;

[சொல்.

எருழவர், ஒரு

உஉக. பல்லானிர் - வடக்கு நின்றும் கொண்டு போந்த நிரை; அவற்
ரோடு நீருஞ்சேர்வீர்.

உச௦. பமடு - படுத்தி. உசக. புன்னை - புன்னையிடத்தே.

1. பதிற். எடு; புறநா. கடு, ககஉ; பு-வெ. உழிஞை. உச.

2. தொடுப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொடுப்பினாய் வித்தியதவினய' (மதுரை
கக); 'தத்தநீரடைகரைச் சங்குமுதொடுப்பின், முத்தவினகழனி' மணி. அ. - க.

(பி - ம்) * 'தண்ணம்பொருதை' : 'குஞ்சியன்' † : 'தேய' ‡ 'பழையத்
கோவர' §

உஎ.—நீர் ப்படைக்காலைத்.

ருருக

உசரு. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து

வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி

வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை
தோணல * முனீஇய தும்பை
போந்தையொடு

வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு
உரு. மஞ்சொற் : கிளவிய ரந்தீம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோப்பெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலைவெண் குடைக்கீழ் வாகைச்
சென்னியன்

வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்து
உரு. : குஞ்சர வொழுக்கையிற் கோநக
ரெதிர்கொள
: வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட்
டுவனென்.

(உசக) 'ஏந்தி' என்னும் வினையெச்சம் (உசக)
'எனும்' என்னும் பெய
ரெச்ச வினையோடு முடிந்தது.

உசஅ. உணீஇய - உண்ணும்படி.

(உசஅ) உண்ணும்படி (உசக) பாடிதுமென்க.

பாட்டால் தம்மிடத்து வருவானென்று. (உஉச -

௫௦) குறிஞ்சி முதலாக

நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உருக) ஓர்த்து

உறங்காததேவியென்றது நாலுநில

அணிமையுள் கூறிற்று.

(சுகஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைத்துறையையும்

வாகைத்துறையையும்

முடிவு செய்து (உருக) தன்றேவி (உருஉ) கைவளைசெறிய வலம்புரிமுழங்க

(உருக) வாகைச்சென்னியளாய் (உருச) யானைமிசைப்பொலிந்து (உருரு) திரு

நகரெதிர் கொள்ளத் (சுகக) தானையொடு (உருசு) வஞ்சியிற் புகுந்தன்னெனக்

கூட்டுக.

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை

முற்றிற்று.



3. "கனிமபல பூட்டி பொழுதையுய்த்த" பதில். ச.ச.

(பி - ம்.) * 'உண்ணியதும்பை' † 'வெலியத்திம்' ‡ 'வஞ்சியிற்'

இருபத்தெட்டாவது நடுகற்காலை.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக * நிழற்செய ம்றவா னேந்திய
நிலந்தரு திருவி னெடியோன் டறனது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூது

௫. ¹ ரொண்டொடித் தடக்கையி

னெண்மலர்ப் பலிதூஉய்

² வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி
ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப்
பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை

³ போந்தைக் கண்ணிப் பொலம்பூந்

தெரியல்.

க0. ¹ வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள்
வலத்தார்

யானை வெண்கோ டமுத்திய மார்பு
நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் ட னாகமு
மெய்களை கிழித்த பகட்டுழி லகலமும்

வைவரான் கிழித்த மணிப்பூண் || மார்பமு

கதி. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்

க. தமனிய நெடுங்குடை யென்றது காம்பும் முகப்பும் பொன்னுதலால்.

உ. மறம் - வீரம்.

1. "நிலத்தரு திருவி னெடியோய்" (பதிற். ௮௨); "நிலத்தரு - திருவி னெடி

யோன்" மதுரை. எசுந.

2. இ - ௮. "அகநக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப்,

பகன் மாய்ந்த மாலை". (சிலப். ௬: ௧-௩) என்பதையும்

பார்க்க.

அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும்.

3. "கண்ணியர் கைவினக் கேந்தக் காவலன், பொன்னியல் வளநகர் பொலியத் தோன்றினார்" ருரா. சீய. ௨௪௪.

4. ௬-௧0. "வேந்தலினை முடித்த வேந்தலாள் வலத்துட், பேரந்தைக் கண்ணிநி ணங்கனார்." சிலப். ௨௮: ௧௩௬ - ௪.

(பி - ம்) "நிழற்ற மகலான்" † 'முலகு' ‡ 'வேந்தலினை' § 'அகரும்' || 'புய முமைம்மலர்'

௨ ௮.—ந டி க ற் க ர னை த.

நூகக

1 கொம்மை வரிமுலை வெம்மை *

வேதுநீஇ

† யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்
முகினுழை மதியத்து ! முரிகருஞ்

சிலைக்கீழ்

மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை தூரந்து

உ௦. சிதாரி பார்த டு செழுங்கடைத் தூது
மருந்து மாய்திம் மாலையென். || தேத்த
விருங்கனித் துவர்வா யிளநிலா விரிப்பக்
கருங்கயல் பிறழுங் காமர் செவ்வியிற்
றிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலு

உ௧. மாந்தளிர் மேனி ஏ மடவோர் தம்மா
லேந்துபூண் ** மார்பி னினையோர்க்

களித்துக்

காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த
மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட
* குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மார்

௩௦. * நிழல்கான் மண்டிலந் தம்மெதிர் நிறுத்தி
வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் †† வாங்குபு தழீஇப்

புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்

(கசு) உறீஇ . (உக) ஏத்தவென்னுமெச்சம், (உச)

அரும்பியவென்னும்.

பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன .

(க) நெடியான் (ச) மூதூரில் (அ) வந்த மானை, (க) தெரியல் (க) வந்த வான்வலத்தர் (கசு - ச) மார்பை (கடு) மடந்தையர்தம் (கசு) முலையால் வேறுகொண்டு இவருடைய (உ) கட்கடையாகியது (உச) முன் பாச

ஹைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செய்ததேயன்றி இம்மலைக்கண் அதற்கு மருந்து மாகியதென்று (உசு) இனையர் (உச) ஏத்த (உச) அரும்பியமூலையும் (உசு) அவ்வினையோர்க்கு (உடு) அம்மடவோராலே (உசு) அளிப்பதுஞ் செய்தென்க.

1. "கொம்மை வருமுலை வெம்மைபிறழ்ந்தது" (தெழுதல். கசு); "தங்குதன் வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொன் டொற்றியுஞ், செங்கனி வாழ்மருத் துட்டுவீர் செம்பொனெடுங்கடை திறமினோ" கவிங்க. கடை. கடு.

2. "அகிலுண விரித்த வம் மென் சுந்தவின்" சிறுபாண். உசு.

3. உசு - கடு. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத், தேச மொனியுத் திகழ் நோக்கி" பரி. கடு.

4. "நிழல்கான் மண்டில நோக்கி யழல்புனை, வலிரிழை திருத்து வான்" (பரி-உச);

"நிழல்கான்மண்டிலத்து" அகநா. எசு.

(பி - ம.) * 'வெய்துறீஇ' † 'அகிலுணவிருந்த' ‡ 'மூரிவெஞ்சில்' § 'சென் கடைத்தாது' || 'ஏத்தி' ¶ 'மடவோர்தத்தமேத்து' ** 'மார்பினினியோர்க்கு' †† 'வாங்குபுடைத்தழிஇப்புரிபுரி' ‡‡ 'பாலைத்தங்குரலர்நொன்முறையியக்கி பத்தி'

௪௪

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி
 ௩௫. னந்திங் குறிஞ்சி யகவன் * மகனிரின்
 மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயர்ந்து
 முடிபுற முரிஞ்சங் கழற்காற் † குட்டுவன்
 குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம் போல
 வலகுதொழத் தோன்றிய மலர்கதிர்

மதியம்

சு௦. பலர்புகழ் † மூதூர்க்குக் காட்டி நீங்க
 மைந்தரு மகனிரும் வழிமொழி கேட்ப
 வைங்கணை நெடுவே ளரசவீற் றிருந்த
 வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூஞ்

சேக்கையு

மண்ணீட் டரங்கமு மலர்ப்பூம் பந்தரும்

சு௫.

1 வெண்கா லமளியும் விதானவே திகைகளுந்
 தண்கதிர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்

படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
 திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
 கொடிமதின் மூதூர் நடுநின் றோங்கிய

௫௦. 2 தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்

வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(௩௦) நிறுத்தித் (௩௧) தழீஇயென்னுமெச்சங்கள்,
ரென்னும் பெயரில் அகவுதற்றொழிலோடு முடிந்தன.

(௩௩) அகவன்மகள்

(௨௯) போகத்தாற் குலைந்த குழல் முதலியன
திருத்திக் காணவேண்டிக்

(௩௦) கண்ணாடிபார்த்து (௩௧) யாழைத்தழீஇக் (௩௩)
குறிஞ்சியை அகவுதலைச் செய்யும் மகளிராலே (௩௬)

மைந்தர்க்கு விருந்தயாந்தென்க.

(௩) பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (௨௯)
இளையோர்க்கு (௨௩) மட

வோராலே (௨௪) மூரலையும் (௨௬) அளித்து (௩௬)
மைந்தர்க்கு (௩௩) அகவன்

மகளிராலே (௩௬) விருந்தமயர்ந்த (௪௦) மூன்றிடத்த (௩௬) மதியத்தைக்

(சு0) காட்டி நீங்க, அந்தமதியம் (சுட) வெண்ணிலாமுன்றில் முதலானவற்
றை (சுக) விளக்காரிற்க (டுஉ) அம்மதியத்தெழுச்சியை (டுக) வேண்மான் (டுஉ)
காண்டற்கு வருவழி (டு0) அரங்கின்.....பெற்றன ஒருபக்கமென்க.

1. 1. விதானித்தப் படுத்த வெண்கா வமனி " பெருங் க கக: கக.

2. 00 - 0க. " விளக்கில வந்தி வென்னி மாடத் தினங்கோ வேண்மா ருடனிருத்
தருவி" சிலப். ௨0: ௪- 0.

(பி - ம்) * 'மகளிர், மைத்தர்க் கோக்கி வருவிருத்தயாமுடி' † 'குடவன்'
‡ 'முதர்காட்டியாவ்ரு'

௨௮.—ந டு க ற் க ரை த. ௫௬௩

1 யெல்வளை மக்ளி ரேந்திய * விளக்கம்

பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்
௫௫. மண்களை முழுவும் வணர்கோட் டியாமும்
பண் † கனி பாடலும் பரந்தன வொருசார்
மான்ம்தச் சாந்தும் வரிவெண் ‡ சாந்துங்

2 கூலுங் கூறளுங் கொண்டன வொருசார்
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு § மலர்பூம்

பிணையலும்

கூ0. 3 பெண்ணணிப் பேடிய ரேந்தின

ரொருசார்

* பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
துவியஞ் || சேக்கை சூழ்ந்தன வொருசா
ராடியு மாடையு மணிதரு கலன்களுஞ்
சேடியர் 1 செவ்வியி னேந்தின ரொருசா
சுரு. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யாங்கம்
* வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேறித்

* திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய்
புலம்பவும்

* பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவுஞ்
செங்க ணயிரந் திருக்குறிப் பருள்வுஞ்

சுரு. மணியரங்கம் - நிலாமுற்றம்.

1. "பஞ்சிலங்கு மல்குலார் பலாண்டுகூற" "தழும்லர்க்கோதைநல்லார் பலாண்
டிசை ததும்பவாழ்த்த", "பங்கயமுகத்தவர்பலாண்டிசைபராவ" குளா. துது. சுரு.
கல்பாண். கசக. உசுஎ.

1. சிலப். உள. உகச - ஆம் அடியையும் அதன் கீழ்க்
குறிப்பையும் பார்க்க.

"பெண்ணவா யாணிமுத்த பேடி யணியாளோ" நாலடி. ௨-டுக.

4. மு. "பூவும் புகையு மேவிய விரையும்" சிலப். ௫:
கசு; கட: கடி; கடு: கடுக.

5. "வீங்குதீர் ஞால மான்வோன்" (சிலப். ௨க: கடு, களக); "வீங்குதீர் ஞால
மான்வோன்" சிலப். ௨க. கடு; மணி. ௫: கக.

6. சுள - எடு. "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம் பேவல்
கேட்ட, வுமையவ னொருதிரு னாக வேரங்கிய, விமையவ னாடி கொடுகொட்டி யாட
தும்" (சிலப். க: சு-சக); "கொட்டி கொடுவிடையோனாழம் ததற்குடப், பொட்டிய
தான்கா மெனல்" (௨-க: கச-மேற்): "படுபறை டலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்
துதீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்.....கொண்டசீர் தருவாளோ" (எலி. கடவுள்);
"கொட்டியாடற் கேற்ற மொட்டிய, வுமையவ னொருபா லாக பொருபா, விமையா
தாட்டத் திறைவ னாடி, யமையா வுட்கும் வியப்பும் விழையும், பொலியும் பொருந்த
தோக்கித் தொக்க, வவுண நின்னுயி ரிழப்ப வக்களம், பொலிய வாழன் னென்ப" ௨-
க-மேற்.

(பி - ம.) * 'விளக்கமொடு பல்யான் டெத்தப் பரத்தனர்' † 'கனிப்பாடதும்'
‡ 'கலவையுங்' § 'மலர்ப்பூம்' || 'சேக்கைத்தத்தனர்' ¶ 'செல்லியின்' ** 'புரிதரு'

டுகசு சிலப் பதி காரம்

எடு. 2 செஞ்சடை சென்று திசைமுக
மலம்பவம்

பாடகம் பதையாது சூடகந் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை *

யசையாது

வார்குழை யாடாது மணிக் குழ லவிழா

துமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய
எஃ. விமையவ னுடிய † கொட்டிச் சேதம்
பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க்
* † கூத்தச் சாக்கைய னுடலின் மகிழ்ந்தவ
னேத்தி நீங்க விருநில மாள்வோன்
‡ வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்
அஃ. நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கண்
மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்றி
வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது

தும்பை வெம் || போர்ச் சூழ்கழல்

வேந்தே

அஃ. செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
* வச்சிர மவந்தி மகதமொடு † குழீஇய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
னமரகத் துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எஃ. கொட்டிச்சேதம் - கொடுகொட்டிக்கூத்து.

எசு - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான் மறையோரது
பறையூரிற் கூத்தச்

சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க.

எசு. வேத்தியன் மண்டபம் - அரசிருப்பாய் பேரோலக்கமண்டபம்.

அக - ஏ. வச்சிரம் அலங்கரி மகத்மொடுதிரண்ட மண்டபம் - இந்நாடு மூன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பந்தர் தோரணவாயில் பட்டிமண்டபம், இவைகூடியமண்டபம்;.....ஆகலான், ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல்.

அக. தமரிற்சென்று சங்கோசபரிவாரத்துக்குக் கடவாருடன் சென்று.

2. "என்முகனத்தொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை நிமிர்த்து கழல்" கல். கலைநின்றிரும்"—

3. சாக்கையெரென்னு மொருவகைச்சாதியார் இப்பொழுதும் கூத்துநிகழ்த்தும் தொழிலுடையவராய் மலைநாட்டிலுள்ளாரென்று தெரிவின்றது.

3. அக - ஏ. "வச்சிரத்தன்னாட்டி, கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பத்தரு, மகத் தன்னாட்டி வான்வாய் வேந்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமு, மலத்தி வேத்தனுவந்தனன் கொடுத்த, திவத்தோய்கு மரபிற் ரோண வாயிலும்" சிலப். ௫. ௧௧௧-௧௦௪

(பி - ம்) * 'இயங்காது' † 'கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡ 'கூத்ததைச்சகையோ டுடவின்' § 'வேந்தியன் மண்டபமேறிய' || 'பொர்குழி' ¶ 'குழிச்சித்திர'

உஅ.—ந டி க ற் க ர னை த.

௫௯௫

கூ. நீளம ரமுவத்து நெடும்பே

ராண்மையொடு

வாளுங் குடையு மறக்களத் *

தொழித்துக்

1 கொல்லாக் கோலத் துயிருய்ந் தோரை வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத் தலைத்தோத் தானைத் தலைவற் குரைத்தனன்

கூ. சிலைத்தா ரகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கோல்

வேந்தே

யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
 † வாரிய மன்ன ரமர்க்களத் தெடுத்த
 * சீரியல் வெண்குடைக் † காம்புநனி

சிறந்த

க00. * சயந்தன் வடிவிற் றலைக்கோ லாங்குக்
 கயந்தலை யானையிற் ற கவிகையிற் காட்டி
 யிமையச் சிமையத் திருங் || * குயி

லாலுவத்

துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
 * யமர்க்கள † மரசன தாகத் துறந்து

க00. * தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர்

தம்மேற்

கூங். போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். கூள. காண

- கண்டவளவிலே.

க02. குயிலாலுவம் - இமவான்பக்கத்து ஒருபகுதி.

(கூஅ) ஆரியமன்னரென்னுந் தொகுதி

யொற்றுமைபற்றிக் (க0க)காட்டி.

(க0ங்) வணங்கிக் (க00) கொண்டோரெனச் சிலர்வினை

வேறுசிலர்வினையொடு

முடிந்தது.

1. "சுடையின ருடையினர் சூம்பற் பூச்சினர், பிழைப்பீவிப் பெருநோன்பா
 னர்", "நாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை மன்னகுமார்", "தவப்
 பெருங்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உசு. உஉரு - சு; உள; ககக-அ; உஅ; ஸடு.

2. சுஅ - சு. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல் வெண்குடைக்
 கம்புதனிகொண்டு" சிலப். க; ககச - ரு.

3. "தெய்வ மாலவரைத் திருமுனியருள, வெய்த்ப சாபத் தீத்திர சிறுவனொடு,
 தலைக்கோற் றுளத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, விந்திர சிறுவன் சயந்தனுகென்"
 சிலப். க; க-க; ககக.

4. நீலகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் கசு - ஆம் பாட்டுரையில், 'குயிலாப்புரம்'
 என்று ஓரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

5. "தேன்மிடைந்த தாரினான் செங்களஞ் சிறத்தது" (சீவக. உஎக) என்பதை

ஆம், "இத்தணையும் இவன் வெற்றியாதவின் இவன் களம் என்றார்" என்னும் அதன்
 விசேடவுரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றக்கி நான்கினால், வென்று
 ண்கொண்ட வேல்வேந்தே" (பு-வெ, சு; கஎ) என்பதையும் பார்க்க.

6. இக்காதையின் கஉ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - பி). * 'ஒளித்து' 1. 'ஆரியமாக்களமர்' 2. 'காம்பினித்திறத்த' 3. 'கவிதை
 காட்ட' 4. 'கயிலாயத்து' 5. 'அரசரானுகத்தாத்த'

நூல்கள்

சிலப்பதிகாரம்

கொத்தியழற் சீற்றங் கொண்டோன்

கொற்றம்

புதுவ தென்றனன் போர்வேற்

செழியனென்

தேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்

கக௦. தாமரைச் செங்கண் டழனிற்ங் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம் வாழ்கவென் தேத்திக்
கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சம் யானையிற்
கக௧. சிறுகுர னெய்தல் * வியலா ரெறிந்தபி

¹ ஞாபுனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி னிலைச்செரு வென்று
நெடுந்தோத் தானையொ [†] டிடும்பிற்புறத்
திறுத்துக்

கொடும்போர் கடந்து ¹ நெடுங்கட
லோட்டி

க௨௦. யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக்

கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று
வென்றோய்

நெடுந்தார் வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே

கடி - க௦௭. ஆரியமன்னர் அமார்க்களத்தில்
தங்களுக்கெடுத்த குடையிற்

காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆணைக்கழுத்திலிருத்திய
ஆசிரியன் கையில்

தலைக்கோலாகக் காட்டியும்,
சூயிலா லுவமென்னும்.....அமார்க்களம்

அரசனதாகத் துறந்தும், தவப்பெருங்கோலங்
கொண்டாராயினார் தம்மேற்

சேற்றங்கொண்டோன் கொற்றம் புதிதென்றான்.

ககச - ௫. யானையினையுடைய வியலார்.

கக௭. நேரிவாயில் - உறையூர்த் தெற்கின்வாயிலதோரார்.

க௨௦. ஆரியமன்னரென்றது-முன்னொருகால் இவனுக்குத் தோற்றார்சிலர்.

1. கக௭ - ௭. "தின் மைத்துன வளவன் கின்னியொடு பொருந்தா, பொத்த பன்
பின் ரொன்பது மன்ன, நினவரசு பொருஅ ரேயல் கேனார், வனநா டழிக்கு மாண்பின்
ராதல், னொன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன், பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்
படுத்தோய்" (சிலப், ௨௭; கக௭ - ௨௩).

2. கக௭ - ௨௧. "முறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானியொடு, பொங்கிரும்பரப்
பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்; கங்கைப் பேர்பாற் றக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன்
(சிலப், ௩௦; கட்டுரை, ௧௧ - ௫); "கோடுதரல் பெளவங் கலங்க வேவிட், டுடைதிரைப்

பரப்பிற் படுகடலோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்", "கெடலரும் டல்புகழ்
 திலுது நீர்புகுக் கடலொடுமுத்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். ௪௬, ௪௮); "மட்
 டவீழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முத்தீர் முற்றி
 போங்குதிரைப் பெனவ நீக்கவோட்டிய, நீர்மாணெக்க நிறத்துச் சென்றமுத்த"
 (அகநா. ௨௧௨); புறநா. ௧௧௬ - ஆம்பாட்டினும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.
 (௮ - ௩) * 'வியலார்' ? 'இடும்பியாத்திவந்துக்கடம்போர்'

௨௮.—நடுகற்காதை.

நுகள்

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த

வுணர்ந்த

வரைச ரேறே யமைகனின் சீற்ற

௧௨௫. மண்ணாள் வேந்தே + நின்¹ வாணாட்க

¹ டண்ணான் பொருநரை மணலினுஞ் சிறக்க

வகழ்கடன் ஞர்ல மாள்வோய் வாழி

யிகழா தென்சொற் கேட்டல் வேண்டும்

வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யான்

௧௩௦. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு

மறக்கள வேள்வி செய்யர் தியாங்கணு

மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினே

வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்துப்

மருங்கிற்
போந்தைக் கண்ணிநி ! னூங்கனோர்

கநடு. * கடற்கடம் பெறிந்த கர்வல னாயினும்

விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு

* நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு

மேனிலை யுலகம் ஓ விடுத்தோ னாயினும்

போற்றி மன்னுயிர் || முறையிற்
கொள்கெனக்

கச0. கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்

* வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு

பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

1. "நீ, நீயே வாழிய தெடுத்தகை தாழ்நீர், வெண்டலைப் புணரி யலக்குஞ் செத்தி, வெடுவே னிலையு வாமர் வியந்துறைக், கடுவவி தொருப்ப வீண்டிய, வடுவா மெழக்கர் மணவிலும் பலவே" புறநா. ௫௫.

2. ஆன்பொருளை—சேரநாட்டிலுள்ள தொருநதி, இஃது ஆன்பொருந்தமெனவும் வழங்கும்; "வாழ்வருபுணரீரான் பொருளை சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்" சிலப், உக; "மலையநாயன்"—பதிற்றுப்பத்தில் ௫௦ - ஆம் செய்யுளின் உரைபட்ட பார்க்க; "தண்ணுன்பொருளை மணவிலும் பலவே" (அகநா. ௯௬); "தன்பொருளைப், புனல்பாயும், வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி", "தண்ணுன் பொருளை வெண்மணல்" "வஞ்சிப் புறந்தி லலைக்குங் கல்லென் பொருளை" (புறநா. ௧௧, ௧௨, ௩௮௪) "ஆன் பொருளையும் வையையும் போலும் யாற்றிலும்" தொல் - கற்பு. கு. ௫௦ - ௩.

3. கஉரு - ச. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧ - ௧௦.

4. சிலப்பதிகாரம் உக: அக - ௨; உரு: ௧ - ௨ ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக் குறிப்பையும் பார்க்க; "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை, விடர்க்கிவ் பொறித்த வேந்தன்" மணி. உஅ: ௯௬ - ௪.

5. சிலப்பதிகாரம், உக: ௯௬ - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

6. "வன்சொல் யவனரவனாடு வன்பெருங்கறி, மென்குமரியான்ட" சிலப், உக. (பி - ம்.) * 'தம்மொழி பெருந்தா' தணர்த்த + 'நீரின்வாழ்தாடன்னார் பொருளை' † 'ஊங்கனார் மருங்கும்' ‡ 'கொடுத்தோன்' || 'முறைமையிற்'

௫௬௮ சிலப்பதிகாரம்

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு

வோட்டி

1 யகப்பா வெறிந்த வருந்திற் லாயினு

௧௪௫. முருகெழு மரபி * னயிரை மண்ணி

யிருகட னீரு மாடினோ னாயினுஞ்

சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினு

மீக்கற் றுளர் யாவரு மின்மையின்

கடு. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்.
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் †

மருங்கிற்

செல்வ நில்லா தென்பதை வெல்போர்த்
தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்

கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே
கடு. யிளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்திங்
† குணர்வுடை மாக்க ஞரைக்கல்

வேண்டா

திருஞெமி ரகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே

நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை
விண்ணோ ருருவி. நெய்திய நல்லுயிர்

ககூ. மண்ணோ ருருவின் ட் மறிக்கினு மறிக்கு

மக்கள் யாக்கை பூண்ட || மன்னுயிர்
மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்தும்

விலங்கின் யாக்கை ॥ விலங்கிய வின்னுயிர்

கலங்களுர் நரகரைக் காணினும் காணு

ககூ. மாடுந் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்

கடிய கோலத் தொருங்குநின் நியலாது

கசூ.

கசுள்.

கசுக.

அயிரை - ஓர்பாறு. அதிலே குளித்து.

சதுக்கப்பூதர் - அமரர்பதியிற் பூதங்கள்.

மீக்கூற்றாளர் - மேற்பட்ட வார்த்தையைபுடையவர்கள்.

1. "அண்ணலம் பெருங்கோட் பகப்பா வெறிந்த,
பொன்புனை யுழினை வெண் போர்க் குட்டிவ" (பதிற். உஉ);
துப்பீதகம்.

"அகப்பா வெறித்து பகற்றீவேட்டு" ௨௫-௩-ஆம்பத்

1. அயிரையை ஒருமலையென்றுங் கூறுவர்; "இருகட
னீரு மொருபக லாடி, பயி

ரை பரைஇ" (புதிற், க-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு
ளயிரையி னிலைஇ" "உருகெழு
மாயி னயிரை பரைஇ", "உருகெழு மாயி னயிரை பரவி" ஷ. எக, அஅ, கூர.
* ௧௧௭ - ௧. "ஆடுகத்த ரணியே போல, வேற்றோ ரணியொடு வந்தீரோவென
மண, கஉ, கக - ௨.
(யி. ம்) * 'மிகற்பெரும்' † 'மருங்கு' ‡ 'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா'
§ 'மதிச்சுமறிக்கும்' || 'விலுயிர்மிகளே' ¶ 'எய்துமிவ்வுயிர்'

உஅ.—ந டி க ற் க ர தை.. நுகுக

¹ செய்வினை * வழித்தா யுயிர்செலு
மென்பது
² பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை
யாதலி
³ னெழுமுடி மார்பநீ யேந்திய திகிரி
களௌ. வழிவழிச் சிறக்க வயலாள் வேந்தே
யரும்பொருட் † பரிசிலே னல்லே
னியானும்
பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்
மலர்தலை யுலகத் * துயிர்போகு
பொதுகெறி ⁵ புலவரை யிறந்தோய்

போகுதல் : பொறேஎன்

களடு. வானவர் போற்றும் வழிநினக் களிக்கு
நான்மறை டு மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா
|| னருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய
பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாற் செய்த ஆரம்.

களக. பொருள்

ஹறேனல்லைன்.

பரிசிலாக வருவேனல்லைன்; அனுகாரணமாகச் சொல்ல

களக. பொதுநெறி - பிறந்திறப்போரெல்லாரும் போம்வழி.

களச. ⁶ புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை கடந்தோய்.

களடு. வானவர் போற்றும்வழி - மோட்சமார்க்கம்.

(களடு) அளிக்கும் (களசு) வேள்விப்பார்ப்பானென்க.

களஅ. வேள்வி - இராசரூபம்.

¹. ககஅ - அ. "ஐய முண்டோ வருபிர் போனாற், செய்வின மருந்திற் செய்த
பிறப் பெய்ததல்" மணி. கூ. கடுஅ - கூ.

². "பொய்யில் புல்வன் பொருளுரை" மணி. உஉ. கூ.

3. "எழுமுடி கெழீஇய திருமொழி ரகலத்து, நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ய்மறை", "எழுமுடி கெழீஇய திருமொழி ரகலத்துப், புரையோர்", "எழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்" (பதிற். ௧௪, ௧௬ - ௪௫) என்பவற்றாலும், 'எழுமுடியென்பது, அரசரைவென்று அவர்கள் எழுமுடியானது செய்ததோராயமாம்' (பதிற். ௧௪ - ௨ரை) என்பதனுமுணர்க.

4. "உயிர்வழங்கு பெருநெறி" மணி. ௧௨: ௧௨.

5. "புலவரை பிறந்த புரார்" மணி. இ. ௧௦௬.

(பி - ம.) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வார்' † 'பரிசில்லேன் யானான் பெரும் பெயர்' ‡ 'பொற்றேன்' § 'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறை மரபினர்சர்க்கோக்கிய'

௪௨

நுள

சிலப்பதிகாரம்

1 நானைச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே

௧௮0. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு

மிதுவென வரைந்து வாழ்நா னுணர்ந்தோர்

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

வேள்விக் கிழத்தி யிவனொடுங் கூடித்

2 தாழ்கழன் மன்னர் நின்னடி போற்ற

௧௮௫. 3 ஆழியோ தேழி யுலகங் காத்து

† நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்று

மறையோன் மறைநா ‡ வழுது

வான்பொரு

ளிறையோன் செவிசெறு வாக வித்தலின்

வித்திய பெரும்பதம் விளைந்துபத

மிகுத்துத்

ககூ0. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த
னன்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற்
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய

முறைமையின்

ஓ வேள்விச் சாந்தியின் விழாக்கொள வேவி

ககூரு. யாரிய || வரசரை யருஞ்சிறை நீக்கிப் ,
* பேரிசை வஞ்சி முதூர்ப் புறத்துத்
தாழ் || நீர் வேலித் தண்மலர்ப்

பூம்பொழில்

** வேளா விக் கோ. மாளிகை காட்டி
†† நன்பெரு வேள்வி †† முடித்ததற்

பின்னாட்

.....ஆரியமன்னர்க்காட்டி விடுதலீராய்.....

ககூ0. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

ககூஉ. உலகில் ஒரிடத்திலுமில்லை.

கஅங. வேள்விக்கிழத்தி - வேண்மாள்.

கஅக. பதம் - உணவு.

ககஅ. வேளாவிக்கோமாளிகை - வேள் ஆவிக்கோம
ந்திரம்.

3. 'ளவைச்செய்

வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப்
படுவார் - மாவைக், கிடத்தா னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ,
லறங்காவைச் செய்ப்பாத
வாறு" அறநெறி. கௌ.

1. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடிபோற்ற" சிலப். க0: ககக.

2. சிலப்பதிகாரம், க0: கசடு - க.

3. ககக - அ. புறநானூறு, கக - அவதாரிகை

(பி - ம.) * 'அறனென் றெண்ணிற், கேள்வி யின்னுயிர் தீங்கென நீங்கும்'

+ 'தீவர நியரோ' † 'உழுதவான்' 'வேட்கைச் சாத்தியின் விழாக்கோள் செய்கென'

|| 'அரச நருஞ்சிறை' § 'நீர்க் கேணி' ** 'வேள்விக் கான மாளிகை கட்டி'

†† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தயின்னாட்'

உஅ.—ந டி க ற் க ரா தை,

நுக

உ00. டம்பெரு நெடுநகர்ச் சார்வதுஞ் *

சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன் செய்க நீயென
வில்லவன் கோதையை விருப்புட

னேவிச்

¹ சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின்

யாங்கணுங்

கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென

உ௦௫. ² வழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை
முழங்குநீர் வேலி முது ரேவி

³ யருந்திற ட் லரசர் முறைசெயி னல்லது
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாதெனப்
பண்டையோ ருரைத்த, ⁴ தண்டமிழ் நல்லுரை
உ௧௦, பார்தொழு தேத்தும் பத்தினி யாகலி

னார்புனை சென்னி யரசற் களித்துச்

⁵ செங்கோல் வளையு வுயிர்வா முமை
தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து
வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்
உ௧௫. வெஞ்சினம் விளியார் வேந்த || ரென்பதை
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரறியக்
குடதிசை ய் வரமுங் கொற்றவற் களித்து
மதுரை முதுர் மாநகர் கேடுறக்

⁶ கொதியமுற் சீற்றங் கொங்கையின் ** விளைத்து
உ௨௦. நன்னு டனைந்து ++ நளிர்சனை வேங்கைப்

யறக்களத் தந்தன ராசான் பெருங்கணி

(ககச) விழாக்கொளவேலி (உ௦௨) வில்லவன்கோதையையேவியென்க.

உ௦௫ - சு. அழும்பில்வேள்.....முதூர்களிலே இப்படிச்செய்யுமென்று
ஏவியென்க. உ௨௨. ஆசான் - புரோகிதன்.

¹. "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கன் கறைவீடு செய்தம்
மின்" (சிலப். உக; க௨௬ - ஏ); "கறையோ ரில்வரச் சிறையோர் கோட்டம்" (மணி.
கக; ககக); "தம்பியை முகத்துணைக்கி, யூர்பினிகோட்டஞ் சிப்பித் துறதவ னுண்ட
தாட்டைப், பார்பினிகறையின்குப் படாமுரசறையென்றன்" சீவக. உ௧௭௨.

². சிலப். உ௫; க௭௭; "வினங்குபெருந் திருவின் மான விறல்வே, ஏழும்பில்"
மதுரை. க௭௭௭-௫.

³. மாதவர் தோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவ வின்றென னின்றல்" மணி.
உ௨; உ௦௮ - சு; குறள், இசக - பரிமேல்: வீசேடவுரையைப்பார்க்க.

⁴. "செங்கோல் வணங் வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். உ௬.

⁵. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், சச.

(யி - ம்.) * சொல்லி மன்னியத் கொட்டன செய்க தீரென்' + 'சீமி செங்கணம்
கறைகெழு தல்தூர்க்' † 'அரசன்' ‡ 'தண்டா தல்துரைப்' || 'என்பது'
¶ 'ஆரம்' ** 'வீழ்த்து' †† 'தனிசின'

௫௭௨

சிலப்பதிகாரம்

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று

மேலோர் விழையு றானெறி மாக்கள்

உ௨௫. பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்

திமையவ றுறையு மிமையச் செவ்வனாச்

சிமையச் சென்னித் * தெய்வம் பரசிக்

கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப் படிமத்து

- 1 வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
- உரு. முற்றிழை + நன்கல முழுவதும் பூட்டிப்
- 2 பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
- 4 வேள்வியும் விழாவு நாடொறும் வகுத்துக்
- 5 கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென வேவினன்
- 6 வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

உஅ. — நடுகற்காதை

முற்றிற்று.



உஉச. நானெறிமாக்கள் - † தபதிகள்.

(உஉச) இவர் (உஉஉ - உ) அந்தணர்

முதலாயினாரோடு சென்று (உஉரு)

வகுத்த பத்தினிக்கோயிலில் (உஉஅ) கைத்தொழின்
மிகுத்த படிமத்திலே.

(உரு) ஆபரணங்கள் பூட்டி.

உருக. பூப்பலி - அருச்சுனை.

கடைவாயிலினிற்றுத்தி.

காப்பு - திக்கிறேவதைகள்; கடை நிறுத்தி.

உருஉ. வேள்வி - ஓமம். விழா - உற்சவம்.

உருரு. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(உருக) நங்கையைப் (உருடு)

பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உருஅ) தெய்

வப்படிமத்திலே (உருக)

கடவுள் மங்கலம் செய்கெனவேவினனென்க.

1. கடவுளெழுதிய படிமங் காணியு, வேட்டை" மணி. உக: ச-டு.

2. வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், எத்திரம்" மணி. க: கக-எ-அ; கக-டு-க.

3. சிலப்பதிகாரம்; உச: கக-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "கலம்பகர் பிழைப் பூப்பி கடைகொள்" மணி. எ: கஉஉ.

4. "விழுவொலியும் வேள்வொலியு மானான் கண்டாய்" (தேவாரம், தா. மழபாடி) "சரமும் வேள்வியுத் தலைமயங்குமே" கம்ப. நாடி. இசு.

5. "கடவுள் மங்கலஞ் செய்த பின்னான்" சிலப். உக. உரைப்பாட்டுமடை.

6. வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை" சிலப். உ: க.

(பி. ம.) * 'தெய்வம் பாச்சகி, கைவினை.....படிவத்து' † 'நன்கலன் முழுவதும்' ‡ 'சம்பந்திகள்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்

காலைத்.



உரைப்பாட்டுமேடை.

குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சோ
லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக ளீன்றமைந்தன் கொங்
கர்செங் களம்வேட்டுக் * கங்கைப்போர்யாற்றுக்
கரைபோகிய செங்
சூட்டுவின் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந் திருந்தகாலே
வடவாரிய மன்

னராங்கோர் மடவரலை மாலேசூட்டி யுடனுறைந்த
விருக்கைதன்னி

வொன்று + மொழிநகையினராய்த் தென்றமிழநாடாளும்வேந்தர் செரு
வேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவழு மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற்
புளி கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி ! மன்னரீக் கில்லைபோலு
மென்றவார்த்தை பங்குவாழுமாதவர்வர் தறிவுறுத்த விடத்தாங்க
னுருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு துரந்ததுபோ லிமய
மால்வரைக் கற்கடவுளா மென்றவார்த்தை யிடந்தரப்ப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே
ஒருமொழி - தன் ஆணையினே.

இடைசொல்லவேண்டாவாயிற்று.

ஞாயிற்றுச்சோழன் - சூரியவங்கிசத்துச் சோழன்.

சோழன் மகள் மைந்தனாகிய செங்குட்டுவன்.

சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே
சினத்தை மிகுத்து.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலே.

ஒன்றுமொழி நகையினராய் - தம்மில்
ஒத்தவார்த்தையுடனே சிரிப் பினராய்.

இடந்தரப்ப - இடத்தினின்றும் தரப்ப.

1. "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந், தென்னங் குமரியோ டாபிடை மன்
மிக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே", "வடதிசை யெவ்வை யிமய மாகத், தென்னங் குமரி
யோ டாபிடை யரசர், முரசடைப் பெருஞ்சமத் ததைய வார்ப்பெழ.....குட்டுவ"
பதிற். ௧௧, ௪௧.

2. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" சிலப், ௧௦, கட்டுரை
௧௧ - ௪.

(பி - ம.) * 'கங்கையாற்றுக்கரை' † 'மொழியுத்தகை' ‡ 'மன்னரிலிபோது
யிங்கென்ற'

டரசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய

பேரிமயக் கற்சமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து
நயந்தகொள்கையிற் கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து
நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு

வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர்
நீண்முடியாற் பலர்தொழு + படிமங்காட்டித்
தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் ¹ கடவுண்மங்கலஞ்

செய்தபின்னாட் கண் ணகி தன்கோட்டத்து
மண்ணரசர் திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி +
முகத்திற் சிலசெங்கய னீருமிழப் பொடியாடிய

கருமுகிறன் புறம் புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன்
றன் வினையுருத்துக் குறுமகனாற் கொலையுண்ணக்
காவலன்ற னிடஞ்சென்ற கண்ணகிதன் கண்ணீர்
கண்டு மண்ணரசர் பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற்

றுயிரிழந்தமை மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு ³

மாசாத்துவான் டு றுன்றுறப்பவு மனைக்கிழத்தி
யுயிரிழப்பவு மெனைப்பெருந் || துன்பமெய்திக் காவற்
பெண்டு மடித்தோழியுங் கடவுட்சாத்த

னுடனுறைந்த தேவந்தியு முடன்கடிச் சேயிழையைக்

காண்டுமென்று மதுரைமா நகர்புகுந்து
முதிராமுலைப் பூசல் ஏ கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்
துயிரிழந்த விடைக் குலமக ளிடமெய்தி **
யையையவண் மகளோடும் வையையொரு
வழிக்கொண்டு மாமலை மிசையேறிக்
கோமகடன் கோயில்புக்கு நங் கைக்குச் சிறப்பயர்ந்த
செங்குட்டுவற்குத் திறமுரைப்பர்மன். —————

அணங்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்.

‘வடவாரியர்’ என்றதமுதலாக, ‘கடவுண்மங்களுக்கு செய்தபின்னான்’
என்பதீராக முன்பு செய்ததனைக் கொண்டுகூறியதாக்கி யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை யிகழ்ந்து; “அறனென்னு
வோய்” என்றுவைத்தது. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய்.

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டி; இதனை முன்னே

மடுத்தலான் மடையாயிற்று.

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ. உகந.

2. “சோவலன் குதை மாதவம் புரிந்தோன்” மணி. உஅ. ஏக.

3. சிலப்பதிகாரம். கஅ. “தறைமலி”

(பி-ம்.) * 'நிர்ப்படுத்துவெஞ்சினவேல் வேட்கைநீங்க' † 'பழகம்' ‡ 'முதல்
 தச்சிவ' § 'தான்றறக்கவும்.....இழக்கவும்' || 'தயரெய்தி.....மடிந்தொழியுள்'
 ¶ 'கண்டாங்கடைக்கல மிழந்தயிருலந்த' ** 'ஐயையிலன் மகளோடுவையை...
 மலையிலன்'

உக.—வாழ்த்துக்காதை.

௩௭௩

தேவந்திசோல்

முடிமன்னர் மூவருங் * காத்தோம்புந்

தெய்வ

வடபே ரிமய மலையிற் பிறந்து

கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த

தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான்

கண்டார்

சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான்

கண்டார்

† காவற்பெண்டிசோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்

கடம்படாள் காதற் கணவன் † கைப்

பற்றிக்

குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான்
கண்டார்.

தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டார்.

அடித்தோழிசோல்

தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த

வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லைக்

கற்புக் || கடம்பூண்டு காத்தலன் பின்போந்த
பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான்
கண்டார்.

பூம்புகார்ப் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டார்.

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர்

முவரும் காத்தோம்புமலை - தமது இளஞ்

சனையிட்டிக்காதத மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலாள் - கண்ணகி.

கடம்படாள் - கோபித்து வெகுளாள். நீரின்மையின்,
குடம்புகாக்கவென்றார்.

“தற்பயந்தாட்கு” — சொல்லில்லை, முற்று. இவ்வாறு
மேற்கொண்டு.

கற்பைக் கடனாக

1. “குடம்புளக் கூவல குழகாக்கும்” தொல். அகத்திணை. கு. சஉ. த. மேற்.

2. “கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் பாங்கன்
புலமால்” (சிலப். கடு. ௧௪௩ - ௪) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி. ம.) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘காவறிபெண்டிர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’
§ ‘தற்பயந்தார்க் கிலைத் தன்புறங் காத்த வெற்பயத் தார்க்கு’ || ‘கடன்’

நளக

சிலப்பதிகாரம்

தேவந்தியரற்று

செய்தவ மில்லாதேன் றீக்கனாக்

கேட்டநா

ளெய்த வுணரா திருந்தேன்மற் *

றென்செய்தேன்

மொய்குழன் மங்கை முலைப்பூசல்

கேட்டநா

ளவ்வை யுயிர்வீவுங் கேட்டாயோ தோழீ
யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ தோழீ
+ காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் றன்னைக் குறுமகன் ‡
கோளிழைப்பக்

காவலன் றன்னுயிர் நீத்ததுதான்
கேட்டேங்கிச்

சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம்
பலசெய்து

மர்சாத்து வான் றுறவுங்
கேட்டாயோ வன்னை

மாநாய்கன் டி றன்றுறவுங் கேட்டாயோ
வன்னை

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் றன்வீவுங் காதலிநீ

பட்டதுஉ

மேதிலார் தாங்குறு மேச்சுரையுங்
கேட்டேங்கிப்

போதியின்கீழ் மாதவர்முன்
புண்ணியதா னம்புரிந்த

மாதவி தன்றுறவுங்
கேட்டாயோ தோழி
| மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ
தோழி

தேவந்தி ॥ ஐயையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர் காட்சி யடைக்கவங்
காத்தோம்ப

வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் றுயிரீத்த
வவ்வை †† மகளிவ்டா னம்மணம் பட்டிலா
வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ தோழி
மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழி

“கோவலன்”—இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென்று.

“ஐயந்தீர்”—ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள். உயிரீத்த ஓளவை - உன்
மேல்நபால் உயிரிவ்ட மாதவி. மணம்பட்டிலா ஐயையென்றது, மாதவியிறக்
தமையால் மணம்படுத்தவாரின்மையின்.

(பி - ம.) * 'என்செய்கோ' † 'காவற்பெண்டிரந்த' ‡ 'திங்கிழைப்பி, காவ
லன் தன்னுயிர் தீத்ததுங் கேட்டஞ்சிச் சாவதிவ்' § 'தன்னுறவும்' || 'கர்தலனின்
துயிரும்' ॥ 'ஐயையைக்காட்டியது' ** 'கவ்வைதிர்' †† 'மகளிவ டான்மணம்
பட்டிலாக்'

உக. — வ
மு த் து க் க ர தை. ௫௭௭

சேங்குட்டுவன் கூற்று *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ
தென்னேகொல்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் புனைமே கலைவளைக்கை

க

நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம்

பொன்னிழைசேர்

மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசும்பிற்

ரோன்றுமால்

சேங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் +

கடவுணல்லணி காட்டியது.

தென்னவன் றீதிலன் நேவர்கோன்

றன்கோயி

னல்விருந் தாயினு னானவன் றன்மகள்

¹ வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு ‡

யானகலே

னென்னோடுந் டு தோழிமீ ரெல்லீரும்

வம்மெல்லாம்

வஞ்சிமகளிர்சொல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மற்றவேலான்

பஞ்சடி யாயத்தீ ரெல்லீரும் ||

வம்மெல்லாந்

கொங்கையாற் கூடற் பதிசிதைத்துக்

கோவேந்தைச்

செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப் பாடுதும் !!

வம்மெல்லாம்

தென்னவன் தன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்

* செங்கோல் வளைய

வயிர்வாழார் பாண்டியரென்

தெங்கோ ஁ முறைநா வியம்பளிந்

நாட்டைந்த

பைந்தொடிப் பாசுவையப் பாடுதும்

வம்மெல்லாம்

பாண்டியன்.

தன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம் **

“என்னே” — என்னேயிடுத்து என்னே யென்பது

செங்குட்டிவன் கூற்று.

மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்” — முன் மானிடபாக்கையிற்கொண்ட சிவப்பாதித் தெய்வ பாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினுள்ளென்பதுபற்றி; நான் அவன்மகனென்றான். வென்வேளான் குன்று - செங்கோடு. நான் குன்றில்வந்து விளையாடி வேன்; நீங்களும் அங்கே வாருங்கோனென்றான்.

“வஞ்சியீர்” — செங்குட்டிவன் பரிகரத்தின்மகளிர்.

“செங்கோல்” — எங்கோ - சேரன். முறைநா - முறைபையுடைய நா. முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன் புதழ்ந்தபடியோடு கூறினார்.

1. "வென்வேலான் குன்றின்மேல் வினையாட்டு விரும்பார்கொல்" கவி. உள.

2. "செங்கோல் வினைய வுயிர்வாழ்ந் துழைமத், தென்புலங் காவன் மன்னவன்" சிலப்.

உள. உக. உ. க.

(பி. ம.) * 'தோதகோ, என்னேய் தென்னேய் தென்னேய் தென்னென்கொல்'

† 'உடவுண்மங்கலங் காட்டியது. வாஜோர்வரவு' ‡ 'நான்' § 'தோழி செல்லீரும்...
என்ற செய்குட்டுவதற்கு.....காட்டியது' || 'வம்மொலாம்' ¶ 'மணிதா'

** 'வேழ ஆயத்தார்'

எக

௭௭௮

சிலப்பதிகாரம்

ஆயத்தார்சோல்

1 வானவ னென்கோ * மகளென்றும்

வையையார்

கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றான்

- வானவனை

வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார்

கோமானை

வாழ்த்துவா ‡ டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தான்

கண்ணினீர்

கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்

வாழியரோ

வாழியரோ வாழி வருபுன்னீர் வையை

சூழ மதுரையார் கோமான்றன்

றெல்குலமே

மலையரையன் பெற்ற

மடப்பாவை தன்னை

ஓ நிலவரசர் நீண்முடிமே லேற்றினான்
வாழியரோ

* வாழியரோ வாழி வருபுன || நீ
ரான் பொருநை

சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்றன்
றெல்குலமே

எல்லாநாம்:

காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்

பூவிரி || கூந்தல் புகார்

அம்மாளைவரி

வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோ
னோங்கரணங் காத்த வரவோன்யா ரம்மாளை

யோங்கரணங் காத்த. ** வரவோ

னுயர்விசம்பிற

* நூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா
ணம்மாளை

சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாளை

“வானவன்”—எங்கோனாகியவன்

கூறினேம்.

பிரதிட்டத்தமையால் நாம் இவ்வாறு

எல்லாநாம் - தோழிநாம்.

“காவிரி”—கூந்தல் - கூந்தால். புகார் பாடுவேம்.

1. இவ்வென்பா, இலப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. இலப்பிரதிகாரம், உஅ; கஉக ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “உஎ; ககடு-ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * “மகனென்றான்” † “கொம்பென்றான்” ‡ “தேவர்மகன்” § “தில்வரசு
என்முடி” || “நீர்த்தன்பொருளை சூழ்தருவஞ்சி” ¶ “சோலம்புகார்” ** “உ
யோடுவெனவிசம்பு”

உக.—வ ர ழ் த் து க் க ர னை த.

புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா
ரம்மாணை
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன்
வந்த

கறவை முறைசெய்த காவலன்கா
ணம்மாணை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாணை

கடவரைக ளோரெட்டுங் கண்ணிமையா
காண

வடவரைமேல் வாள்வேங்கை
யொற்றினன்யா ரம்மாணை

வடவரைமேல் வாள்வேங்கை
யெற்றினன்றிக் கெட்டுங்

குடைரிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா
ணம்மாணை

* கொற்றவன்றன் பூம்புகார் பாடேலோ
ரம்மாணை

அம்மாணை தங்கையிற் கொண்டங்
கணியிழையார்

தம்மணையிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாணை
தம்மணையிற் பாடுந் தகையெலாந்

தார்வேந்தன்

கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே யம்மாணை
கொம்மை வரிமுலைமேற் † கூடிற் குலவேந்த
னம்மென் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாணை

கந்துகவரி

பொன்னிவங்கு பூங் † கொடி

பொலஞ்செய்கோதை வில்லிட

மின்னிலங்கு மேகலை ளார்ப்பவார்ப்ப

வெங்க ணூந்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று † பந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

“கடவரைகள்”—திக்கயமெட்டும்.

அம்மணை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை மிகுதியால்.

“அம்மணை”—அம்மணையாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு

தாமும் அம்மனை
யாடுகின்றார் சொல்லியது.

ஏழும்ஒரும் அசை. பாடு . வியங்கோள்.

“பொன்னிலங்கு” — பொன்னிலங்கு பூங்கொடி,

பெயர். பந்து - தெழிக்

குமபந்த.

1. சிலப்பதிகாரம், உரு: ௫௨ - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

2. “உரு: ௫௨-௫ ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “இமையவ ருறையஞ் சிமையப் பிடர்த்தலிக், கொடுவரி யொற்றி” (சிலப். ௫: ௬௭ - ௮) என்பதையும் அவற்றின் உரைகளையும்பார்க்க.

(பி - ம) * ‘கொற்றவன் பூம்’ † ‘கடக்குலவேந்தன் வம்மென்’ ‡ ‘கொடிப் பொலம்’ ‘பந்தடிக்குமே’

௫௮௦

சிலப்பதிகாரம்

பின்னுமுன்னு மெங்கணும் பெயர்ந் துவந்
தெழுந் * துலாய்

மின்னுமின் னினங்கொடி † வியனிலத்
திழிந்தெனத்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்
தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை
நீணிலந்

தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை
தானெனத்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்
தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேலிரீஇ யையை

யுடங்கொருவர் கைநிமிர்த்தாங்
கொற்றைமே ஊக்கக்

1 கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப் பாடிச்

குடங்கைநெடுங் கண்டிறழ வாடாமோ
ஊசல்

‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ ஊசல்

* ஓரைவ ரீராம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றுது தானளித்த

சேரன் பொறையன் மலையன்

நிறம்பாடிச்

கார்செய் த் குழலாட வாடாமோ ஆசல்

கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஆசல்

* வன்சொல் யவனர் வள || நாடு வன்பெருங்கற்

றென்குமரி யாண்ட செருவிற் *

கயற்புலியான்

மன்பதைகாக் குங் || கோமான் மன்னன்

நிறம்பாடி

மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ ஆசல்

விறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்து உலாவி.

மின், நிலத்து - நிலமீது.

மின்னுமின் - ஒளிவிடுகிற

“துன்னிவந்து”—கைத்தலத்திருந்ததில்லை,

நிலமீதெழுந்ததில்லை; என்

றது, விரைவுபற்றி.

“வடங்கொள்”—உடங்கொருவர் - ஐயையுடன்

றை - ஒற்றைத்தாளம்.

நின்றுரினொருவர். ஒற்

1. சிலப்பதிகாரம், உ.அ. ௧௧௫ - ௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பிடப்பார்க்க.

2. உக: ௫௫ - ஆம் அடிகளின் குறிப்பிடப்பார்க்க.

3. “வன்சொல்யலவர் வளதா டாண்டு”(சிலப். உ.அ. ௧௪௧); “தயனில் வன்சொல் யலவர்ப் பிணித்து” பதிற். உ.ஆம் பத்தின் பதினாம்.

4. சிலப்பதிகாரம், உ.அ. ௧௪௧ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம.) * ‘உராய்’ † ‘மீறிவத்து’ ‡ ‘கோலிற்’ § ‘குழலசைப்’ || ‘தாட்டு வடபெருங்கற்’ ¶ ‘செங்கோலான் நிறம்பாடி’ ** ‘வீற்றிறம்பாடி’

உக.—வாழ்த்துக்காதை.

௫௮௧

வள்ளைப்பாட்டு

தீங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழ லவைப்பார் புகார்மகளி
ராழிக் கொடித்திண்டோர்ச் செம்பியன்

வம்பலர்தார்ப்

பாழித் தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல்
பாவைமா * ராரிக்கும் பாடலே பாடல்

பாடல்சான் ¹ முத்தம் பவழ வுலக்கையான்
மாட மதுரை மகளிர் குறுவரே

வானவர்கோ னூரம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல் ;

வேப்பந்தார் நெஞ் † சுணக்கும் பாடலே

பாடல்

சந்தூற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டாற்

‡ கடந்ததொர்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த

வார்த்தை

§ படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
பனந்தோ ளெங்கவரும் பாடலே பாடல்

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் || பொறையனற்
 ருடொழார் வாழ்த்த றமக்கரிது குழொளிய
 வெங்கோ மடந்தையு மேத்தினு ணீழி
 செங்குட் டுவன்வாழ்க வென்று.

உக.—வாழ்த்துக்காளை முற்றிற்று.

வள்ளை

- உலக்கைப்பாட்டு.

1. "பவன வுலக்கை கையாற் பற்றித், தவன முத்தங் குறுவான்" (சிலப். எ. உ. ௦.
 (பி-ம்.) * 'ஆர்க்கும்' † 'உவக்கும்பாடலோ' ‡ 'கடத்தடுபொர்ச்'
 'படர்த்து' || 'பொறியாற்குத்தான்'

முப்பதாவது வ ர ந த ன் க ர னை த.

¹ வடதிசை வணக்கிய * வானவர்

பெருந்தகை

கடவுட் கோலங் கப்புலம் புக்கபின்
+ நேவர் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி
வாயெடுத் தாற்றிய மணிமே கலையார்

நு. ² யாதவ நெத்தற் கேதுவீங்

குரையெனக்

கோமகன் கொற்றங் குறைவின் னோங்கி
நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி
யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய
மணிமே கலையன் வான் றுற வுரைக்கு
க0. இமயீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி
னைவகை வகுக்கும் பருவங் :

கொண்டது

செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை

னொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த

கடு. நித்தில விளங்கை நிரம்பா வளவின

புணர் முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
தளரிடை ி துணுகலுந் தகையல்குல் பரந்தது
குறங்கிணை திரண்டன கோவம் பொருஅ
நிறங்கிளர் சீறடி நெய்தோய் ** தளிரின

உ0. தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்

க. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையிலுள்ளாரை வணக்கிய.

உ. கட்புலம் புகுகை - கண்ணறிவிற்கு வெளிப்படுகை.

கக. விழுந்தன-நேராகவிழுந்தனவில்லை. புல்லகம் - புல்லப்படுகிறமார்பு.

கங். ஆபரணம் பொருவென்றது, இளமையால்.

கக. அழகுநிர் நெய்தோய்த்ததன்மையவாயின.

உ0. தலைக்கோலாசானென்றது, நடடுவனை.

1. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்" சிலப், உஅ, உகச.

2. "மன்னிமேகலை துறவுந் கேட்டார்போ தேரழி" சிலப், உக. "காதலன்"

(பி - ம.) * 'மன்னவர்' † 'தேவநிதியையச்' ‡ 'கொண்டலசெவ்வரி'

§ 'அறிந்திலவொத்த' || 'முலையுருந்தன' ¶ 'தடங்கினதகை' ** 'தவிரன்'

குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் * கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென
மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப

வருக + வென் மடமகண் மணிமே கலையென்
உரு. ¹ றுருவி லான நெருபெருஞ் சிலையொடு
விரைமலர் வாளி வெறுநிலத் தெறியக்
² கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன
ளாங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு

உரு. ³ மோங்கிய நன்மணி யுகடல் வீழ்த்தோர்
தம்மிற் றுன்பந் தாநனி யெய்தச்
செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
தன்றுற வெமக்குச் + சாற்றின னென்றே
யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங் கூறினர்

உரு. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை

திருவிழை கோல நீங்கின ளாதலி
னரற்றினெ னென்றாங் கரசற் குரைத்தபிற்

சிரமஞ்செய்து முடியாமையாலே தலைக்கோற் றரம்பெறுந்
தன்மையில்தை; ஆதலால், குலத்தலைமாக்கள்
கொள்ளநிலைக்
கின்றாரில்தை.

௨௫ - கூ. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க
நிலைத்திருந்த காமன் கையற வென்க.

௩௦ - கூ. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப.

௩௨. செம்மொழிமாதவர் -
வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

தவம்படுத்தின சங்கத்தாரான் அறவண

௩௩. துறவுசொல்லுதல் - வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(௫) யாதவடுறத்தற் கேதுவீங் குரையெனச் (க) சொல்லுகின்றான்,
(௩௬) திருவிழைகோலம் நீங்கினபடியாலே (௩௭) அரற்றினென்னான்.

1. "உருவி லான னொருபெருங் கருப்புவில்" சிலப். ௨: ௪௪.

2. "கோதைத் தாமய் குழலொடு கணத்த, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ள
வும்" சிலப். ௨௭: ௧௦௭-௮.

3. "௩௦ - ௩௧. அரும்பெறன் மாமணி, யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர்
போன்ற, மைய னெஞ்சமொடு" மணி. ௨: ௭௨ - ௪.

(பி - ம்.) * 'கொள்ளாளியாத' ! 'என்மகண்மணிமேகலையெனவுருவிலான்'
 ! 'சாத்திள் தொன்றே, பன்புட னன்மொழி யருளுடன் கூறான், பருவ மன்றிப்'
 ! 'திருவழிகோலம்'

நாசு

சிலப்பதிகாரம்

1 குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்

* துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச்

செவ்வாய்

சுரு. மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி

மயங்கின

டிருமுகம் ! வியர்த்தனள் செங்கண்

சிவந்தனள்

கைவிட் டோச்சினள் கால்பெயர்த்

தெழுந்தனள்

பலரறி வாராத் தெருட்சியண் மருட்சிய

ளுலறிய நாவின் ளுயர்மொழி ! கூறித்

சுரு. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்

கொய்தளிர்க் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்

கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த

து மடமொழி நல்லார் மாணிழை யோரு

3 ளரட்டன் செட்டித னாயிழை யின்ற

திரு. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு

4 மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்

5 || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்

மங்கல மடந்தை || கோட்டத் தாங்கட்

செங்கோட் டியர்வரைச் சேணுயர்

சிலம்பிற்

திரு. பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரம்பிய

நாடி. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத்

தன்னிடத்திலேயுடையகூந்தல்.

சாரு. தெய்வமுற்று - தெய்வமேறி.

சக - ருஉ.

தையுடையான் ;

அரட்டன்செட்டிமாகிய.....கைக்கொண்டு...குடும்பத்
திருவடிபிடிப்பான்.

நுந. மங்கலமடந்தை - 6 மங்கலாதேவி.

நுச. செங்கோடு - செவ்விதானகோடு.

நுந. பிணிமுகநெடுங்கல் [முளம்பின்முகம்;
இது விஸ்முகம்.]

1. "குரற்றைக் கூத்தற் குடசம் பொருந்தி" (சிலப்.
கூத்தல் குலத்துபின் வீழ்" மணி. அ. ௩௬.

௧௪. அள); "குரற்றைக்

2. ௧௬-௪௩. "தெய்வமுற்றோனவிதயம்...உணர்ந்தோரே" சிலப். ப. ௮௬.

3. ௪௬-௩௦ = சிலப். ௩௦: ௧௨௬-௩௧.

4. சிலப். ௨௬: ௬௨-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

5. சிலப், ௩௦: ௧௩௩.

6. மங்கலாதேவிபென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம் அல்லது மங்களுரென்
பது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.

(பி - ம்.) * 'துடித்தனபுருவம்' † 'வியர்த்தனசெங்கண் சிலத்தனை' ‡ 'கூறி
னடெய்வ' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குழிமீயன் சிறமகனங்கு', 'சேடக்குழிமீயன்'
¶ 'பிடத்தாங்கட்'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா தை.

௩௮௩

வணிகபயம் பலவுள வாங்கவை யிடையது

கடிப்பகை * நுண்கலுங்கவிரிதழ்க்

குறுங்கலு

1 மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துகு நீரு
முண்டோர் சுனையத னுள்புக் காடினர்

சு0. பண்டைப் பிறவிப ராகுவ ராதலி
னங்கது + கொணர்ந்தாங் காயிழை

கோட்டத்

தோங்கிருங் கோட்டி + யிருந்தோ யுன்கைக்

குறிக்கோட் டகையது கொள்கெனத்

தந்தே

2 னுறித்தாழ் காகமு முன்கைய தன்றே

சு0. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டன்மை

முதிரா தந்நீர் முத்திற மகளிரைத்

தெளித்தனை 5 பாட்டினிச் சிறுகுறு மகளி

3 ரொளித்த பிறப்பின ராகுவர் காணாய்

பாசண் டன்யான் பார்ப்பனி தன்மேன்

எ0. மாடல || மறையோய் வந்தே னென்றலு

மன்னவன் விம்மித மெய்தியம் மாடலன்

றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து

கேளிது 1 மன்னு கெடுகின் றீயது :

* மாலதி யென்பாண் மாற்றாள் குழுவியைப்
எடு. பால்குரந் தூட்டப் பழவினை யுருத்துக்
கூற்றயிர் கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி

நுஎ. கடிப்பகைறுண்கல் - வெண்சிறுகடுகுபோன்ற
நுண்ணியகல். கவி

ரிதழ்க் குறுங்கல் - முருக்கம்பூப்போன்ற
கிறத்தையுடையகுறியகல்.

நுஅ. இடிக்கல்ப்பன்ன - மாவைக்கரைத்தாலொத்த.
இழைந்துகு.....

சுக. ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாதேவிகோயில்.

சுஉ. கோட்டி - கோயில்வாயில்.

சுநு-சு. சந்திராதித்தருள்ள அளவும் அதன்
கடவுட்டன்மையொழியாது.

சுசு - அ. உண்கையதாகிய கரகத்துரை இம்மூவர்
பெண்கள்மேலும் .

தெளித்தறியென்று தெய்வஞ்சொல்லுதலும்.

1. சிலப். சு: ௧௪௬; "இடியினும் கொடியினு மயங்கி" (சீவக. ௧௬௬);
 பினும் கொடியினு மிடியினும் பிணங்கி" பெருவ. சு. ௩௨: ௪௩.
 "இழை"

2. சிலப். ௩௦: ௬௦; "உறித்தாழ்ந்த காகமு முரைசான்ற
 முக்கோலும்" கவி. சு.

3. "ஒளித்த பிறப்பு வந் துற்றதை யாதலின்" சிலப், ௩௦:
 ௬௭.

4. எசு - அள. சிலப். சு: ௩-௩௬ ஆம் அடிகளை
 இப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) * 'நணுகலங் கவரிதழ் குறகலும்', 'நணுகலும்' † 'கொணர்த்தங்கு'
 'இருந்தோயினகைக் குறிக்கோட டக்கையது' ‡ 'ஆட்டிச் சிறிய மகனிரொளித்த
 பிறப்பு முணர்குவர் காணுப்' || 'மறையோன்' ¶ 'மன்னே'
 எசு

நி அகந் சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

யாற்றாத் தன்மைய ளாரஞ * ரெய்திப்
 பாசண் டன்பாற்¹ பாடு கிடந்தாட்
 காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

அ0. வந்தன னன்னைநீ வானறுய ரொழிகெனச்
 செந்திறம் புரிந்தோன் செல்ல நீக்கிப்
 பார்ப்பனி தன்னொடு † பண்டைத்

தாய்பாற்

² காப்பியத் தொல்குடிக் கனின்பெற

வளர்ந்து

தேவர் திகையைத் தீவலஞ் செய்து

அரு. நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க
! ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி

கூ0. யுறித்தாழ் ஓ காகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள் கூறிப் போயினன் வாரா
னங்கது கொண்டு போந்தே னாதவி
|| னீங்கிம் மறையோ டன்மேற் றேன்றி
யநீர் தெளி ** யென் றறிந்தோன்

கூறினன்

கூரு. மன்னர் கோவே மடந்தையர் தம்மேற்
றெளித்தீங் ++ கறிகுவ மென்றவன்

றெளிப்ப

வொளித்த பிறப்புவர் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றி வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையு நோக்கா
கூ00. யேதி னன்னாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந் !! துய ருழந்தா
யான்பெறு மகளே யென்றுணைத் தோழி

தெளித்தலும், கழிந்த பிறப்பு வந்து

உற்றது அவர்க்கு.

(கௌ) 'புகழ்ந்தகாதலன்' என்னுஞ் சொன்முதலாக
வாராய்' என்னுந்துணையும் கண்ணகிதாய்கூற்று.

(கௌ) 'மாதே

1. பாடுகிடத்தல்

குக்கு" (சிலப். க: கடு);

வரங்கிடத்தல்; "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடுகிடந்தா
'பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்' மணி. கஅ: கடுஅ.

1. காப்பியக்குடியென்பது கோழிக்குத் தென்முக்கினுள்ளதோர்.

(பி - ம.) * 'எய்தபாசாண்டன்' † 'பண்டை மரபாற்' ‡ 'தங்குல மறைபோ

குதித்' § 'கரக மென்கை' ||

வறித்தோன்' || 'அறிஞுவன்'

'கோட்கூறிப்' ¶ 'நீங்கியமனையோடன்' ** 'என

‡ 'தயரெய்தியான்'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா த.

௩௮௭

வான்றுயர் நீக்கு மாதே வாரா

யென்னோ டிருந்த விலங்கிழை நங்கை
 ௧௦௫. தன்னோ டிடையிருட் டனித்துய நுழந்து
 * போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
 யானது பொறேள னென்மகன் + வாராய்
 வருபுனல் வையை வான் றுறைப் பெயர்ந்தே
 னுருகெழு மூது ஞர்க்குறு மாக்களின்
 ௧௧௦. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணே
 னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ
 வென்றாங் கரற்றி † யினைந்தினைந் தேங்கிப்
 பொன்றா முகலத்துப் ‡ போர்வெய்

யோன்முன்

குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்
 ௧௧௫. || முதியோர் மொழியின் முன்றி னின்றழத்
 † தோடலர் போந்தைத் தொடுகழல்

வேந்தன்

மாடல் மறையோன் றன்முக நோக்க
 மன்னர் கோவே வாழ்கென் றேத்தி
 முந்நான் மார்பன் முன்னிய துரைப்போன்
 ௧௨௦. † மறையோ னுற்ற வான் றுயர் நீங்க
 டுறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு

வானோர் வடிவம் பெற்றவன் பெற்ற

காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(காசு) 'என்னோடிருந்த' ஆதி (கௌ) 'என்மகன்வாராய்' இறுதியாகக்
கோவலன்மாதாவார்த்தை.

(காஅ) 'வருபுனல் வையை வான் றுறைப்
பெயர்ந்தேன்' என்பதுமுத
லாக (ககக) 'என்கொளித்தாயோ' என்பதீராக
மாதீவார்த்தை. "

ககசு. குதலை - இளமொழி.

ககக. உறை கவுள் - மதந்துளிக்கின்றகவுள்.

ககஉ. வானோர்வடிவம் பெற்றவன் - கோவலன்.

ககக. காதலி - கண்ணகி.

1. கஉ - உஉ. இச்செய்தி, "மறையோன் றன்னைப்,
பாருகழிந் தியாங்கனும் பறைபட வருஉம், வேகயாளை
வெம்மையிற் கைக்கொள, வெய்யெனத் தொழித்தாங்
குயர்பிறப் பானனைக்,கையகத் தொழித்ததன் கையகம்
(சிலப். கரு: சரு - ருரு) என்பதனாலும் விளங்கும்.

புக்கு...அடக்கிய கருணைமறவ்"

(பி - ம்) * 'போத்ததந்திரங்கிப்' † 'வாரான், வருபுனல் வையை வரவறைப்
பெயர்ந்தே, யருசெழு' ‡ 'இளைத்ததைத்தேங்கி' § 'போர்வேத் தன்முன்'.
|| 'முதிராமொழி' ¶ 'தோடார்'

நி ௮௮

சி ல ப் ப தி க ர ம்

கஉரு. தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனா
லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணுகும்
வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலி
னற்புளஞ் சிறந்தாங் † கரட்டன் செட்டி
கங். மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி
'னுடன்வயிற் றோரா யொருங்குடன்

வேன் நின

ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி
னைய குரவையி னரவணைக் கிடந்தோன்
கங்ரு. சேடக் † குடும்பியின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி யெய்தலு
மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலு
'மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன்

விளைதலும்

§ பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
 ௧௪௦. ¹ புதுவ || தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை
² யானே ழார்ந்தோ னருளிற் றேன்றி
 மானிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்
 செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர்

படிவமுங்

கையகத் தனபோற் கண்டனை யன்றே

௧௨௬ - ௬௧. காதலராகையாலே அறஞ்செய்திலர் ;

அதனாற் காதலியாகிய

அஞ்செஞ்சாயல் அஞ்சாதனாகும் வஞ்சிமூ தாரிற் பிறந்தார்.

௧௬௨ - ௫. ஆடியகுரவையின் பயத்தால்

திருவடிபிடிப்பான் குலத்திற்

பிறந்தான் மாதரி.

ஆதலால்,

௧௬௬. பொற்படி - பொன்னுலகம்.

௧௬௭. அற்புளம் - அன்புடையவுள்ளம்.

பற்றுள்ளவிடத்தேபிறத்தல்.

பற்றுவழிச்சேறல் - பூமியிற்

3. "பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு,
பழம்" மணி. உக: கூ - உ௦.
மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்
3. "புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்" (கவி. உஉ);
தியற்கை" புறநா. எகூ.
- "புதுவ தன்றிவ் வுலகத்" 4. கசக-உ. "செஞ்சடைவானவ
சிலப். உக: கூ - க.

னருளினில் விளங்க, வஞ்சித்தோன்றிய வானவ"

(பி. ம்.) * 'அகலா தனுகும்', 'அருகாநனுகும்' †
பிான்' § 'பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர்' || 'அன்றே

'அருட்டன்' † 'குடும்
யொன்றியல்'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா தை. ௩௮௯

கசநு. 1 யூழிதோ னாழி யுலகங் கர்த்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டிநன்

னாட்டுக்

கலிகெழு கடல் கதழெழரி மண்ட
கரு. முலைமுகந் திருகிய மூவா மேனிப்

2. பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து

நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்
பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்

கருநீ.

தேவந் திகையைச் செய்கென் றருளி
வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி

யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன
ராருஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னருங்
* † குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தருங்
ககூ0. கடல்கு ‡ ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு
மெந்நாட் டாங்க ி ணிமைய வரம்பனி
னன்னுட் செய்த நாளணி வேள்வியில்
வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்
தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கருக. படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம்.

கருஅ. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தமன்னர் -

பண்டேவஞ்சியிற் சிறைகிடந்த

மன்னர்.

ககூ2 - கூ. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றார்.

1. சிலப். உரு: சுயக - உ-ஆம் அடிகளின்
குறிப்பைப் பார்க்க.

2. 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, நித்தல் விழாவணி
நிகழ்வித் தோனே'

சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, சு; பக்கம், ௩௦:

3. சிலப். உய: சுக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. கருக - சு. "அதுகேட்டிக், கொங்கினங் கோசர்
தங்கனாட் டகத்து, நங்

கைக்கு விழவொடு சாந்தி செய்ய, மழை தொழி லென்றும்
மாறாதாயிற்று", "அது

கேட்டிக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான்,
நங்கைக்கு, நாட்டலி பீழ்கைக்

கோட்டமுந் துறுத்தாங்கு, அரந்தைகெடுத்து வரந்தரு
மீவனென, ஆடித் திங்கை

வையி னுங்கோர், பாடி விழாக்கோள் பன்முறை பெயிப்ப,
மழைவீற் றிருந்து வளம்பல

பெருகிப், பிழையா விளையு னாடா யிற்று" சிலப்.
உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், ௩௦.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு' † 'குடகருங்
கொங்கரும்' ‡ 'இலங்

கைக் காவல் வேந்தன்' § 'இமையவர் தம்மி னன்னாட் செய்த
நாளணி வேள்விபுள்'

|| 'ஓர்குரல்'

ககரு. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முரையோ டேத்த
வீடுகண் டவர்போன் மெய்ந்நெறி

விரும்பிய

மாடல மறையோன் றன்னெடுங் கூடித்

¹ தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற

களௌ. ² வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் போந்தபி
னியானுஞ் * சென்றே னென்னெதி

ரெழுந்து

தேவர் திகைமேற் றிகழ்ந்து தோன்றி

வஞ்சி முனார் மணிமண் டபத்திடை

றுந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நின்னை

களே யரைசுவீற் றிருக்குந் திருப்பொறி

யுண்டென்

றுரைசெய் தவன் + மே லுருத்து நோக்கிக்

கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த்

தானைச்

செங்குட் டெவன்றன் செல்ல னீங்கப்

பகல் + செல் வாயிற் படியோர் தம்மு

கஅௌ. னகலிடப் § பார மகல நீக்கிச்

சிந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்
தந்தமி லின்பத் || தரசாள் வேந்தென்
றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முரைத்த தகைசா னன்மொழி

களா, யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்.

களக. யானென்றது, இளங்கோவடிகளை.

களக. ஆதித்தனோன்றிற குணக்காடிய திக்கினுலே பேருடைய குண
வாயில், பழமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைந்து படியெனநின்று அதனை
யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று.

(களக) 'வஞ்சிமுதூர்' என்றதுமுதலாக. (கஅஉ)

'அந்தமி லின்பத்
தரசாள் வேந்து' என்பதீராக இளங்கோவடிகள்
தெய்வஞ்சொன்னதனைக்
கொண்டு கூறினார்.

களச - அரு. நுந்தையாகிய சேரலாண்டத்தே

நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகள்
வந்து நினைப்பார்த்து அரசவீற்றிருக்கும்
இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல.

1. "தாழ்கழன் மன்னர் நினைடி போற்ற" இலப். உஅ.

கஅச.

1. கஎ0 - அக. "குணவாயிற் கொட்டத் தரகதுறந் திருந்த, குடக்கோச்
சேர விளங்கோ வடிவன்" (இலப். பதி. க-உ. என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய
வற்றையும் பார்க்க; டக்கம், இ, கஉ, கங்.

(யி - ம்.) * 'சென்றே னெதிரேன்றெழுந்து' † 'மேற்குறத்து நோக்கிய'
‡ 'செய்வாயிற்' § 'பாசமகன்று போந்துகிந்தை' || 'அரசாயின வேந்தனை
வென்'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ர னை த.

ருசிக்

கடிநு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்
பரிவு மிடுக்கணும் பாங்குற * நீங்குமின்
றெய்வந் தெளிமின் றெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
னானுண் றெமி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்

கக0. ருனஞ் செய்ம்மின் றவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன் றி கொல்லன்மின் நீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்

ககநு. பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
னறமனை காமி னல்லவை கடிமின்

1 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமி

2 னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா

உ00. வுளநாள் வரைபா தொல்லுவ தொழியாது

* செல்லுந் தேனத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வு ரீங்கென்.

ந. 0. — வரந்தருகாதை

முற்றிற்று.



என்தமையனாகிய செங்குட்டுவனிருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்ன
யென்று அந்நிமித்திகளை வெகுண்டுநோக்கிச் செங்குட்டுவனுக்குத் துன்பம்
வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளர்முன்வந்து இராச்
சியபாரத்தை விட்டுநீங்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய என்றிற
முறைத்த இமையோரினங்கொடி தன் நிறமுரைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
திருத்தகுநல்லீரெனக்கூட்டுக.

கடிஅ. புறஞ்சொற் சொல்லாதபடி பரிகரியின்

ககஉ. பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.

ககரு. பிழையுயிர் - மரிக்கிறவுயிர். ககசு. அறமனை - மனையறம்.

ககவு. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி; கோட்டிதவிர்பின்.

உரு. உள்ளநான் * வீழ்நான் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.

உரு. மல்லன்மா ஞாந்தவாழ்வி ரீங்கென்.....

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை முற்றிற்று.



3. "என்றும் பொய்யுங் கமாமுங் கொலு, முன்னக் களவுமென் றாவோர் தறத்தவை" மணி. உச: எள - அ.

4. "இளமைபுதில்லா யாக்கையுதில்லா, வளவிய வான்பெருந் மணி. உஉ: ககரு - சு.

செல்வமுதில்லா"

5. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" நான்மணி. கரு.

6. "வீழ்நான் படாஅமை தன்றறப் பி னக்தொருவன், வாழ்நான் வழியடைக்குங் கல்" குறள், கஅ

(பி - ம.) * 'நீங்குதிர்'

ருகஉ

சிலப்பதிகாரம்

கட்டுரை.

1 முடியுடை வேந்தர் ஐவ ருள்ளங்

* குடதிசை யாளுங் கொற்றங் குன்ற

வார மார்பிற் | சேரகுலத் துதித்தோ

2 ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்

ரு. பழவிறன் மூதூர்ப் | பண்புமேம் படுதலும்

விழவுமலி டு. சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு

மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
 குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
 வரியுங் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்

க0. புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு

பொருந்திய

மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு

2 பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்

6 ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய

† செங்குட் டுவனோ பொருபரிசு நோக்கிக்

க0. கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட !! முற்றிற்று.

முன் று வ து வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.



1. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. ௨௬௭, ௩௧௨.

2. ச - அ. " " " "

3. கச - ௩. "கொடும்பேர் கடத்து தெடுங்கட் லோட்டி, புடன்மமேல் வந்த
 வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்ற வென்றோய்" (சிலப். ௨௮.
 ௧௧௬ - ௨௧) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

4. " கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டிவன் "

சிலப். பக்கம், இளங்.

(பி. ம.) * 'குடகருங்கண்டுகொற்றங்' † 'சேரர்குவத்து' ‡ 'பண்புண்டாதலம்' § 'சிறப்பின் வானவர்வாவுமொழியா' || 'குடிபுங்குழின் பெருக்கமுமவர் தம்வரிபும்' ¶ 'புறத்திறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துறைமுடித்த' ** 'கவையாற்றுக்கரை' †† 'செங்குட்டுவனோதோக்கி' ‡‡ 'முற்றம்'

இசுந

நூ ற் க ட் டி லை

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ்

வரைப்பிற்

செந்தமிழ் கொடுத்தமி மென்றிரு பகுதியி
னேந்தினை மருங்கி னறம்பொரு ளின்ப

இ மக்க டேவ ரொனவிரு சார்க்கு

மொத்த மரபி னொழுக்கொடி புணா

வெழுத்தொடி புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு

பொருளை

யிழுக்கா யாப்பி னகனும் புறனு

மவற்று வழிப்படுஉஞ் செவ்விசிறந்

தோங்கிய

க0 பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு

மாங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து

மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த

வரியுங் குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை

தெரிவுறு வகையாற் செந்தமி ழியற்கையி

கடு 1 லாடிநன் னிழலி னீடிருங் குன்றங்

காட்டு வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து

மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண்

முற்றி

சிலப்பதிகார முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

1. கடு - சு. “நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக், கோடு
கோ டர்யத்தோன்றுங் கொள்கைத்தே,—” சிலப். தூற்சிறப்புப்பா யிரம்.

வினங்கா மேற்கோளகராதி.

அக்கோலேழ் [சேயிற்றியம்], 70,
 அக்கோலொருகோல், 115. [115.
 அகத்தெழுசுவை [சுயந்தம்], 80.
 அங்கட்பொய்கை, 223.
 அச்சவவியம், 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 188.
 அதிர்வெனப்படுவது, 283
 அந்தணர்வேள்வி [முதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ் நூல்], 191.
 அந்தணன்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரீக்ப்பகர்த்தவ்யம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [ஐபதீயம்], 116.
 அரிதாங்கிற்செய்தெழினி [பரதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியங்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவந
 அவலமாற்று, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிந்தை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.

அறமேற்குத்திரர் [சேயிற்றியம்],
 82. [195.
 அறிவுரிதையோர்ப்பு [நன் னூல்],
 அறுமுகத்தோனாடல், 89, 193.
 அறுவகைரிசையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வளையாபதி], 287.
 ஆங்கனங் குறித்த, 371.
 ஆடலின்றி, 193.
 ஆடிடமுக்கோல், 73, 118.
 ஆதர்மம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பர்விருத்தி, [நாடக நூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232.
 ஆயஞ்சதாம், 453.
 ஆயிரநம்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியந்தமிழெனும், 89. [யம்], 117.
 ஆவதகத்தியனார் [பரத சேனாபதி
 ஆழியுமாரும் போல், 443.
 இடைபிங்கலைசுழுனை [இசை நுணு
 க்கம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இணையாதிபல்வது, 92.
 இணையாவினைக்கை, 92.
 இணையெனப்படுவது, 222, 234.
 இந்நெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பல்வகை, 26. [383.
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கணிக்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவக்கம் பச்சிலை, 179, 195.

அவைவதாம், நாடக [மத்வாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணக்குதாமரை, 205.
 அழற்றிதம்பட்டோன், 87.
 அழுக்காறுடைபோன், 85.
 அற்புதவலினயம், 83.
 அற்றகாரியம், 460. [யம்], 82.
 அறம்பொருள்வாணிகர் [சேயிற்றி
 அறம்பொருளின்பம்வீடு, 82.
 அறம்பொருளின்பமரசர் [சேயிற்றி
 யம்], 82.
 அறமுதனன்கு [சேயிற்றியம்], 82.

இழிப்பினவினயம், 83.
 இளியிட பங்கற்கடகம், 443.
 இறையோன் சடை, 51.
 இன்பந்தெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.
 இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
 இன்னனல்லோன், 63; 108.
 இன்னிசைவழியது [பஞ்சபா ர தி
 உச்சிப்பொழுதின், 87. [யம்], 233.
 உணர்த்தியுமண்டம், 236.
 உந்தியொடு, 371.
 உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

டுகடு

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
உவந்தோனவினயம், 85.
உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் [பரதசேன
பதியம்], 114.
உள்வரியென்பது, 228, 238.
உள்ளோற்குள்ளது, 82.
உற்சங்கமென்பது, 98.
உறுத்தலுமொன்றாலும், 173.
உன்னநிலையே, 95.
உன்னமா மண்டலம், 92.
ஊர்க திண்டேர், 223.
எஞ்சுதலில்லா, 97.
எடுத்தவியலும், 210.
எடுத்துக்கோளை, 228, 239.
என்கோவை மேகலை, 132.
எதிருயிராசி, 453.
எல்லாவிரலும், 233.
எழுத்தேயசையே, 350.
எழுவகைக் கூத்தும், 81.
என்றாக் கொள்ளு, 390.
எனவிலை, 81.
ஏத்துமிடபம், 453.
ஏறங்கோட்பறை, 15.
ஐவகைப்பூதமும், 104.
ஓடுவென்கிளவி, 107.
ஒத்தகிழமை, 223.
ஒத்தவனு முதல், 70, 115.
ஒப்பார்பிராணன், 103.
ஒருசீர் செந்தூக்கு, 91, 382.
ஒழிந்த தனஞ்சயன். [இசைநுணுக்
ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.
ஒங்கிய மூங்கில், 100, 456.
ஒங்கும் வெகுளி, 103.
ஒர்க்கோலை, 260, 277.
ஒருந்தமிழொரு, 11.
ஒராவிரையினும், 195.

கண்கூடென்பது, 228, 238. [221.
கண்டமல்லது [சொல்லகத்தியம்],
கண்ணிடகிழ் மூன்றாகி, 222.
கண்ணோவுற்றோன், 87.
கத்தரிக்கையே, 93.
கபித்தமென்பது, 94,
கரணத்தியலவர், 167.
கருகுதல் வெள்ளை, 387.
கருதியகடகா, 98,
கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
கரும்புயினாரும், 1.
களித்தோனவினயம், 85.
காகபாதம், 386.
காங்கூலம்மே, 94.
காட்சிவரியென்பது, 228, 239.
காண்வரியென்பது, 228, 238.
காணுங்காலைக்கபோத, 96.
கார்தருவர் தாரகை, 168.
காமவலினயம், 84.
காமனதாடல் பேடு, 90, 194.
காற்றைப் பிடித்து, 11.
கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
கீற்றுலாவலினை, 386.
குடங்கையென்பது, 94, 275.
குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோளுடல்,
89, 193.
குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
குரலினியிப்பாகத்தை, 453. [80.
குரலே அத்தயினியிலை, 222.
குரவைக்கூத்தே, 142.
குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
80, 99, 442, 451.
குரவையென்பகெமவர். 27. 451

ககரங்கொட்டே, 91, 382.
கச்சிவனைக்கைகச்சி, 162.
கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
கடகமுகமே, 94. [178.
கடையமயிராணிமரக்கால், 58, 89,
கடையமயிராணி யாடிற்று, 90, 194.
கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

குரதுத்திரான்கு, 453.
குரதுலைவிற்றுத்தம், 443.
குரன்மருங்கிற், 444.
குரைகடன்மதிக்கும், 191.
குலப்புடைவை, 163.
குழைமுற்றின, 52.
குறங்குசெறியொடு, 196.

ஞகஞக

விளங்கா

மேற்கோளகராதி.

குன்றாக் குரப்பாதி, 234.
 குன்றக்குறியிலேந்தும், 105.
 கூடமென்பது, 233.
 கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.
 கூர்மணிமைப்புவிழி [இசைநுணுக்க
 கூறியவரங்கிற்குறியொடு, 70.
 கூறியவுறுப்பிற்குறி, 116.
 கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடன்றி
 [செய்யுளியல்], 190.
 கேழ்விளர்தொய்யகம், 198.
 கையுழென்பது, 204.
 கோஞ்சிய மொழியின், 87.
 கொட்டந்தருக்கம் [பிங்கலந்தை],
 138, 154, 179, 195.
 கொட்டிகொடுவியையோன், 89, 192.
 கொட்டிமெசையும், 91, 382.
 கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.
 கொன்றுவாழ்தொழிலினும் [திவாக
 கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோட்டினதமைதியும், 61, 100.
 கோயில்குளங்காண, 163,
 கோவைவற்செங்கல், 387.
 சுந்திலிதுண்டொடர், 197.
 சங்கெனப்படுவது, 96.
 சதுரமென்பது, 96.
 சமமெனப்படுவது, 224.
 சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.
 சரிமபதரி யென்று, 102, 457.
 சரைமலம் கீற்று, 386.
 சாணாவு கொண்டது, 453.
 சாந்திக் கூத்தே, 80.
 சாந்துபூக்கச்சாடை, 147, 167.
 சிங்களமிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடியும், 206.
 சித்துப் பிழக்கை, 88.
 சிந்தையுடம்பட்டோன். 86.

சூசியென்பது, 94.
 சூத்திரரணியின், 386.
 செங்கயலிரட்டை, 147.
 செங்கோட்டியாமே, 350.
 செத்தோனவினயம், 86.
 செந்துறைவெண்ணெற [இசைநுணு
 க்கம்], 190.
 செப்பரியசிந்து [பஞ்சமாபு], 190.
 செப்பிய பூதங்கள், 102.
 செம்பகை யென்பது, 233.
 செம் முறை யுறம்பே, 61, 102.
 செலவெனப் படுவதன், 204.
 சேனையுள் படுகரை [கதை], 231.
 சொல்லிய வன்றியும், 87.
 சொல்லு மிதங்களவு, 101, 456.
 சூஞ்ஞையுற்றோன், 86.
 தக்கராகநோதிரம், 135.
 தக்கோலம் தீம்பூ, 138, 155, 277.
 தடவுத்திரை, 135.
 தந்திரத் தரங்கிற்கு, 113.
 தந்திரிகாமே, 350.
 தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,
 தலைநோவுற்றோன், 87. [383].
 தலையினதாரம், 221.
 தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.
 தாம்பிர சூட்மே, 95.
 தாமரைகழுநீர், 387.
 தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.
 தாரத்துழை தோன்ற, 453.
 தாரபாகமும், 67, 112.
 திண்பரித தென்றலம், 231.
 திரிபதாகை, 93.
 திருந்திய பொதியில், 56, 78.
 திருவளராங்கி [முதிவாணர் நாட்
 கந்தமிழ்நூல்], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கத்துடைக்கம் [வினாயகம்], 131.

சீதமுற்றோனவினயம், 87.
 சீப்புப்படியின், [கதை] 414.
 சுகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேரும், 93.
 சுண்ணநாற்கழி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

தஞ்சாவூரின்ரோன், 86. [248].
 தழகடையம் பேடு, 58, 89, 192.
 தடியாடல் வேன்முருகன், 89, 178,
 தய்யவுடம்பளவு, 104. [193].
 தலைநிலைக்குரலும், 453.
 தள்ளற் கண்ணும், 204.

விளங்கா

மேற்கோளகராதி.

நுகள்

தூபமென்பது, 93.
 தேய்வ முற்றோன், 86.
 தெரிநிலையென்பது, 95.
 தெருட்டலென்பது, 204.
 தேர்ச்சியென்பது, 228, 239.
 தைவரலென்பது, 203.
 தோகைமறவரது தறுகண், 371.
 தொண்டுபெதிவலின் [ஆ சி ர ய
 [மாலை], 221.
 தொல்லைவினையால், 22.
 தோமென்பது, 98.
 நகையினவியம், 84.
 நச்சிலைவேற்காணை, 331.
 நல்லிசைமடந்தை, 222, 233.
 நலத்தகுநால்வர், 32.
 நள்ளென்றிறுத்த, 23.
 நறம்பிசின், 179. [ஐபதீயம்], 79.
 நன்னர்விருப்புடையோன் [பரதசே
 நாட்டுக்காலைநெய், 84.
 நாணமுற்றோன், 87.
 நாவினும் வாளினும், 500.
 நாற்பெரும்பண்ணும், 234.
 நீடதமென்பது, 98.
 நிலமுதலாகிய, 206.
 நிற்தலியங்கல், 365, 383.
 நிற்தலிருத்தல், 371.
 நிறுத்தியவம்மன, 371.
 நின்றநரம்பிற் காறும், 222, 234.
 நீடிருக்குன்றம், 32.
 நீர்வாரிசிகர்மலர் [கதை], 247.
 நீரிலே நிற்தல், 233.
 நீலத்தியல்பு, 388.
 நீள்கடலிடை [வனையாபதி], 209.
 நூலவராய்ந்து, 197.
 நெஞ்சொடு கூடல், 87.
 நெடியவனுடிந்து, 89, 193.
 நெய்த்தல் கிளியிழங்குமுத்து, 387.

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதி
 பதாகையென்பது, 93. [யம்], 79.
 பதினெண்கூலம், 155.
 பதுமகோசிகம், 94.
 பதுமாஞ்சலியே, 97.
 பதுமுகமுற்கட்டிதமே, 232.
 பரவியசாந்தியன்றி, 193.
 பரிவட்டணியின், 203.
 பருந்துநிழலுமென, 11.
 பருந்துமதனிழலும், 224.
 பல்வகையுருவமும், 81, 381.
 பல்வகையென்பது, 81.
 பலகையெட்டும், 386.
 பலவன்னத்தூவி, 127.
 பழுப்புடையிருகை, 142.
 பளித்தலைப்பட்டோன், 86.
 பாட்டுடைத் தலைவன், 207.
 பாண்டரங்க முக்கணன், 89, 192.
 பாவைதிருமகள், 90, 194.
 பாவோடணைதலிசை, 105.
 பீண்டியென்பது, 95.
 பிணியுங்கோளும் [செயிற் றியம்],
 பிரமர மென்பது, 94. [72, 118].
 புட்பபுட மென்பது, 98.
 புட்பாஞ்சலியே, 97.
 புண்ணியமால்[பரத சேனாபதீயம்]
 புமெறித்தல். குர்மா, 90. [117].
 புரைதபு சித்திர, 197.
 புழுக்குவ புழுக்கல், 160.
 புறநிலை மருதம், 223.
 புறவரியென்பது, 228, 238.
 புதமுதற் சாதனத்தாம், 102.
 புதவகைகளோ, 103.
 பூமென்கணையு, 158.
 பூராடற் கார்த்திகை [மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.
 பூவந்திதிரிபலை. 179. 195.

கெல்லுப்புல்து [கடத்தநூல்], 155,
390.
நேர்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.
பசாசமென்பது, 95.
பசிசோம்புமைதுனம், 103. [248.
பண்ணுற்றிதத்தில் [வளையாபதி],

பெருகியன் மருதம், 223.
பெருவிரல் குஞ்சித்த, 222.
பெற்றதற்குவத்தல், 371.
பேரிகைபடகம், 106.
பேரியாழ் பின்னும், 100.
பொதியிது மிமயமும் [கதை], 153.

ருகை

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

பொய் கொலை, 371.
பொய்யில் காட்சி, 85.
பொறியுணர்வு, 371.
பொன்னிதழ் பொதிந்த, 196.
போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
மகரத்திஞைநூல், 105.
மகரமுகமென்பது, 96.
மகரமென்பது, 98.
மடவரன் மடமான், 451.
மடியினவினயம், 85.
மண்டமரட்ட, 328.
மண்டலமென்பது, 96.
மண்ணிஞாறு, 161.
மண்ணுடனீர் நெருப்பு, 102.
மத்தளந் தண்ணுமை, 382.
மரகதமணிக்கயத்து [கதை], 134.
மல்லூர், 223.
மலம்பிரியாதது, 386.
மலர்கூங்குலம், 94,
மலர்மிசைத்திரு, 191.
மழை பெய்யப்பட்டோன், 86.

முந்நாளிந்திரன், 186.
முரிந்தவற, 207.
முனிதயிர்மிசைபாகல், 430.
முன்னியவெழிணி [மதிவாணர்நாட
கத் தமிழ்நூல்,] 116.
மேய்ச்சாய் விடைநெரிவு, 90.
மெய்ந்நிலையென்பது, 95.
மெய்ப்பெறத் தெரிந்து, 92.
மெய்வாய்கண்முக்கு, 102.
மெலிவின்கெல்லை, 224.
மொழிநரு முனரே, 92.
மொழியாம்பல், 445.
மோடி முன்றலை, 161.
வட்டணையுந்துகியும் [பாதசேன
வட்டமென்பது, 453, [பதியம்], 79,
வண்டென்பதுவே, 96.
வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
வணிகரணியின், 386.
வந்தநிரையின், 331.
வந்தானூரன், 223.
வயந்தமாமலைநயந்த, 188.

மதையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினை யொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியைந்து, 270.
 மாயவளாடல் மரக்கால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான்றலை யென்பது, 96.
 முகமாடுதறியோகம், 75, 120.
 முகமுழரியும், 209.
 முகிழ்காண்டலம், 94.
 முகுளமென்பது, 95.
 முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
 காசம்], 92.
 முட்டியென்பது, 94.
 முட்டில் பாணரும், 76, 121.
 முடக்கியவிருகை, 160.
 முத்தைமுதலிய விகடி, 454.
 முதற்கணை திர், 222, 233.

வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமாவம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோன வினயம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிவிற் கெல்லை, 225.
 வளைவாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னியிற்சிடக்கும், 387.
 வாசிகைவைத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 வீந்து சிந்தையிற், 386.
 விலக்குறுப்பென்பது, 58, 82.
 கினக்கியல்வனப்பும், 116.
 விளையாட்டென்பது, 204.
 விற்பிடியென்பது, 94.
 வினோதக்கூத்து, 81.
 வீரச்சுவையவினயம், 83.
 வேகுண்டோனவினயம், 85.
 வெப்பினவினயம், 87.
 வெள்ளை சுவப்பு, 388.
 வேங்கடங்குமரி[இசைநுணுக்கம்],
 வைசாகநிலையே, 76, 121. [230,

உ

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அ, இடைச்சொல், 516
அஃறிணை, 378. [220
அஃறிணையையுயர்திணையாகக்கூறல்,
அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.
அக்கசாலை, 423.
அக்கசாலைப்பள்ளி, 435
அக்கினி, 301.
அக்கினிகாரியம், 293.
அக்கினிகோத்திரம், 536.
அகக்கூத்திற்குரியஉரு இருபத்தெட்
டு, 58, 90.
அகக்கூத்திற்குரியகால்கள், 59.
அகக்கூத்திற்குரியகை, 99.
அகக்கூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.
அகக்கூத்துஇருவகை, 57, 79.
அகக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.
அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.
அகச்சாதி, 350.
அகச்சுவை, 80.
அகடு - நடு, 279, 390.
அகத்திட்டகை, 41.
அகத்திணை, 14, 29.
அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.
அகத்திணைவழு ஏழு, 14.
அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை
நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க
ணத்தையும் தெரிவிப்பதாகிய
ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென்
மதுரைக்கணிநூற் தலைச்சங்கப்
புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்
தியமுனிவராலருளிச் செய்யப்பட்
டது. இது நச்சினார்க்கினியர்
காலத்திலேயே இறந்து போயிற்
றென்றுதெரிகிறது. ஆயினும் இதி
லுள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்

முன்னம் கடல்கொள்ளப்பட்டது.) 7, 9.
அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய
னார்)-ஒரு தேவ விருடி, 7, 8, 56,
78, 80, 81, 117, 188, 230,
391, 403.
அகத்தியராற்சயந்தனும், உருப்பசி
யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,
அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.
அகநகர், 396.
அகநகர்ச்சிதப்பு, 376.
அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,
அகநகை - இகழ்ச்சிகநகை, 425,
அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.
அகநாடு, 162.
அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ
கையுள் ஏழாவதுதொகை; வாழ்த்
துன்பட 401-செய்யுளையுடையது;
உத்தரமதுரைக்கணிநூற்
கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்
பாடிய பெருந்தேவனாரால் வாழ்த்
துச்செய்யுளும் மாமூலனார் முதல்
உலோச்சனாரிறுதியாகவுள்ள புல
வர்பலரால் மறைநானூறு செய்
யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;
அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு
ளாகவுடையது; பதின்மூன்றடிச்
சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்
பெருமையுமுள்ள ஆசிரியப்பாக்க
ளாலமைந்தது; இத்தொகைக்கண்
வாழ்த்து ஒழிந்த நானூறுசெய்
யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது
செய்யுள் களிற்றியானையென
வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்
றென்பது செய்யுள் மணிமிடைப

பலபடியிலுள்ள காலம் ஆவதாவதால்
காணப்படுகின்றன. (தன்மதுரை,

வள்ளியனவுய, மதவைய நூறுய
சித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

கூர் அரும்பத் முதலியவற்றின்
அகராதி.

படும்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிக்குடிமீழார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்
பெருவமுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தரமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்காட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.

அகநிலை - ஊர், 147, 167.

அகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [289.

அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,

அகப்பரிசாரமகளிர், 160.

அகப்பற்று, 371.

அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,

அகப்பா, 568. [155.

அகப்புறத்தேர்ந்தருவி, 108.

அகப்புறமுழவு, 106.

அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.

அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,

அகமலர் - இதயகமலம், 319. [582.

அகமார்க்கம் - மெய்க்கூத்து, 80.

அகமுழவு, 106.

அகல், 200.

அகலம் - மார்பு, 173, 560, 587.

அகலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.

அகவயின், 526.

அகவல், 219.

அகவன்மகளிர், 562.

அகவுதற்றொழில், 562.

அகவை - உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,

25 28 31 34 38 40

அகிதம், 373.

அகில், 125, 138, 154, 260, 331.

அகில் முதலியவற்றும் புகைக்கும்
புகை, 45, 132, 170.

அகில்வகை 378.

அகில்விமரு, 361, 378.

அகிலின்குப்பை, 523.

அகிலுணவிரித்தகூந்தல், 561.

அகிலுறுப்பு ஆறு, 151, 378.

அகிலுறுப்பு ஐந்த, 154.

அகிற்சார்தம், 338, 351.

அகிலெய், 361.

அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81.

அங்கன், 33.

அங்கம், 82, 84, 250.

அங்கம் ஏழு, 83.

அங்கம்பயந்தோன் - அங்காகமத்தை
உண்டாக்கினவன், 264.

அங்காக்கும்வர்ப், 172.

அங்காகமம்பன்னிரண்டுபகுப்பினது,
284.

அங்காடி, 138, 338, 351, 509.

அங்காடியிற் பூவிதழல், 150.

அங்காடியின்செல்வமிகுதி, 199.

அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.

அங்காடிவீதி வருணனை, 384.

அங்காத்தல், 197, 324.

அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.

அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.

அங்கி, 493.

அங்கிவானவன், 491.

அங்குசம், 495

அங்குலம், 104.

அங்குலி, 495.

அச்சவலினயம், 83.

அச்சாக்காலம், 361, 378.

அகழ்கருவி, 424, 436.
அகழ்தல், 274.
அகழி, 341, 359, 375, 413.
அகன்றலை - அகன்றஇடம், 296.
அகனகர், 241.
அகாதி - ஒருவகைக்கன்மம், 282.

அசுசு, 105.
அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
அச்சுவவாரியர், 140, 158.
அசுதியாடல், 346.
அசிரி, 464, 468.
அசுரர், 168, 176, 186, 187, 320,
537.

அரும்ப்த முதலியவற்றின்

அகராதி. கூடுக

அசை : அங்கு, அந்தில், அன்றே,
ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
66, 197, 219, 251, 301, 308,
324, 347, 375, 377, 411, 415,
443, 451, 452, 485; தாளவகை
புள் ஒன்று, 91, 382.
அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.
அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.
அசைத்தல், 90.
அசைந்த, 462. [291.
அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,
அசையின்காலம், தொழில், வடிவு
முதலியன, 91, 382.
அசைவிலுாக்கம், 143.
அசைவு - மடிதல், 162.
அசோகபல்லவம், 387.
அசோகம், 229.
அசோதை } 419, 431,
அசோதைப்பிராட்டி, } 447, 448,
அசோதையார், } 458, 459.
அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.
அஞ்சலிமுதலிய பதினமூன்றுஇரட்
அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப்பிரிகரி,
அஞ்சனத்திரள், 523. [515.
அஞ்சனப்பூழி, 514.
அஞ்சனம், 126, 183, 410.
அஞ்சனவண்ணன், 192.
அஞ்சனவண்ணனாடல் பத்து, 173.
அஞ்சிலோதி, 525.
அஞ்சுமகன், 495.
அஞ்சு - அன்னை, 242, 249.
அஞர், 259, 313, 323, 568.
அட்டமங்கலம், 147, 166.
அட்டமி, 412, 508,
அட்டாக்கரம், 297.

அடவி-மலைசேரந்தகாடு, 189, 375.
அடவிக்கானம் - அடவியாகியகாடு,
அடாப்பழி, 247. [358, 374.
அடிக்கலம், 434.
அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,
21, 22, 24, 257, 258, 273,
287, 336, 348, 357, 383, 417,
418, 429, 431, 440. [372.
அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,
அடிசில், 417. [348.
அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,
அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.
அடித்தோழி, 574 - 6.
அடிதொடுகடன் - குளுந்தகடன்,
321, 330, 331. [518.
அடிதொடுதல் - குளுந்தல், 322,
அடிப்படல், 21.
அடிப்படுத்தல், 25.
அடிப்பற்றிவருதல், 358.
அடிபெயர்த்தாடல், 323.
அடிமனை, 66, 111,
அடிமுதல் வீழ்தல், 299.
அடிமைத்திரள், 45, 54.
அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.
அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.
அடியார் பகுதித்திரள், 433.
அடியில் - அடியால், 303.
அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.
அடியுறை, 524.
அடியொதுக்கம், 259.
அடியோர்பாங்கு, 421, 433.
அடிவருடல், 525.
அடிவரையிட்டன, 205.
அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263,
அடுக்களை, 351. [280, 300, 543:

அட்டில் - ஓமசாலை, 262, 289,
அட்டிப்புக்கை, 338. [418, 430.
அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்குவி,
அடக்கல், 65. [106.
அடக்கியற்பொருள், 518.
அடங்கலும் - முற்றும், 460.
அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்துசோர,
அடர்த்தல், 443. [498.

எசு

அடுக்காழி, 181.
அடுக்கிய - அடுக்கினாலொத்த, 291.
அடுக்கு, சிறப்பின்கண்வருதல், 33.
அடம்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,
அடை, 135, 198, 199, 201.[214.
அடைக்கலக்காவை, 10, 273.
அடைக்கலங் கொடுத்தல், 27, 428.
அடைக்கலம், 273, 398, 409.

சூ0உ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லா தே
 அடைக்கலமிழத்தல், 574. [ன், 576.
 அடைக்காய், 419. [376, 558.
 அடைகரை, 259, 262, 275, 359,
 அடைச்சி - செருகி, 360.
 அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.
 அடைத்தல், 57, 79.
 அடைப்பகம், 345.
 அடைப்பை, 363, 380.
 அடைமொழி, 347, 353.
 அடைய-முற்றும், 148, 149, 448.
 அடையாதேகொள், 217.
 அடையார், 44.
 அடையாளப்பூ, 535.
 அடைவுசரக்கு, 379.
 அடைவுபடக்கிடத்தல், 305.
 அண்ணல், 13.
 அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.
 அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
 523, 574.
 அணங்கெழுந்தாடல், 142, 159.
 அணி, 179, 202.
 அணிகலம், 153.
 அணித்தோயி, 228.
 அணிதருகலன்கள், 563.
 அணிநிலா - நல்லஒளி, 129.
 அணியியல் - அடியார்க்குநல்லாரால்
 அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
 டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
 தண்டியலங்காரத்துக் காணப்
 பட்டமையின், அந்நூலில் உள்
 ளனவாகவே இப்புத்தகத்தில்
 ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட்
 டன; ஆயினும் முற்காலத்து

அணுகச் செல்லுதல், 434.
 அணுமுதற் பெருவிரல், 115.
 அணை, 101, 456-7.
 அணைத்தல், 90.
 அத்தகிரி, 412, 476.
 அத்தகு, 42, 65.
 அத்தம் - அருநெறி, பொன், 138,
 அத்தி, 103, 488. [294, 419.
 அத்திரம், 186.
 அத்திரி - கோவேறுகழுதை, 182,
 அத்து, சாரியை 129. [198-9.
 அதங்கோட்டரசான், 391.
 அதமத்தோற்கருவி, 108.
 அதமம், 100.
 அதர்படல், 537.
 அதரமுவம், 300.
 அதரிதிரித்தல் - கடாவிடல், 545.
 அதள்புனையாணம் - தோற்கைத்தள
 மென்னுங்கருவி, 366, 384.
 அதிகாரப்புறனடை, 23, 49, 52,
 அதிசயம், 263. [135.
 அதிசயம் மூன்று, 280.
 அதிர்தல் - துளங்குதல், 221.
 அதிர்ப்பு, 344.
 அதிர்வு - கம்பித்தல், யாழ்நரம்பைச்
 சிதறவுந்தல், 222, 233.
 அதிர்வுநரம்பு, 224.
 அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
 மல்லிகை, 340, 353.
 அதிராக் கொள்கை யறிவன், 400.
 அதிராச்சிறப்பின் மதுரைமுனார், 3.
 அதிராமரபு, 221.
 அதித கதமான பரிஞ்ஞானம் - தன்
 னுடைய முற்பிறப்பை யறி

அணியியலென்று பெயருள்ள
அலங்காரனால் ஒன்று இருந்த
தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
முதலியவற்றும் புலப்படுகின்ற
மையின், இந்துப்பெயர் இங்கே
வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.
அணில்வரிக்கொடுங்காய், 430.
அணிவிரல், 93. [சுள், 115.
அணு எட்டுக் கொண்டது தேர்த்து

அதுக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.
அந்தக்கிருத தசாங்கம், 284.
அந்தகாரத்தைப்பண்ணுவ தோரம்பு,
175, 187.
அந்தணர், 191, 389, 420, 538,
அந்தணர் சிறப்பு, 279, 280. [572.
அந்தணர் தொழில் ஆறு, 504.
அந்தணரகத்திற்கு, மஞ்சுருழந்த
மலை உவமை, 280.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. சுருட

அந்தணரிருக்கை, 114.
 அந்தணருரை நூல், 394.
 அந்தப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
 அந்தம், 301.
 அந்தமில்லின்பத்தாசு, 590.
 அந்தரக்கொட்டு, 75, 119, 120.
 அந்தரக்கோல், 68, 112, 234.
 அந்தராகுமார், 438.
 அந்தரசாரிகள் - ஆகாயத்திற் சஞ்
 சரிப்போர், 255, 551.
 அந்தரத்திருள், 269.
 அந்தரத்துள்ளோர், 179, 288.
 அந்தரம் - சுவர்க்கம், 74, 195,
 202, 250, 265, 580.
 அந்தரவானத்தெம் பெருமான், 465.
 அந்தராயம், 282.
 அந்தரி - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 கொற்றவை, 106, 322, 331.
 அந்தரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
 பணவர், 337.
 அந்தரி மந்திரம், 312.
 அந்தி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
 சந்தி, 25, 131, 369, 474.
 அந்திச்செக்கர், 554.
 அந்திப்பொழுது, 469.
 அந்திப் போதகம், 225,
 அந்திமாலைக்கு இரங்குதல், 227.
 அந்திமாலைச்சிறப்பு, 129.
 அந்தியில் மகளிர், மலரையும் அறு
 கையும் நெல்லையும் மங்கலமாகச்
 சிந்துதல், 199, 241.
 அந்தில், அசைநிலை, 291, 301, 528.
 அந்திவானம், 124.
 அந்திவிழவு, 499.
 அந்தியம், 664

அந்தத்தண்டலிரதம், 283.
 அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
 திருந்த ஒரு தெய்வப்பான்மியன்;
 திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
 குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
 பெற்றவன், 10.
 அநாமிகை - பவித்திரவிரல், 93.
 அநியாயபுரத்தே புகுகின் தவன் கூந்
 தத்தையும் உடன் கொண்டு புக்
 கான், (பழமொழி) 21.
 அநியாயம், 469, 474.
 அநியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
 அநிருத்தன் - காமன்மகன், 193,
 அறுத்தரோபபாதிசதசாங்கம், 284.
 அநேகம், 405.
 அப்பவாணிகர், 155, 183, 200,
 அப்புதல், 90. [351.
 அப்புப்புற்றாக்கை, 402.
 அப்புப்புதை, 414.
 அபகாரம், 276.
 அபயவத்தம், 97-8.
 அபவேட்டிதம் - வருத்தனை நான்க
 னுள் ஒன்று, 81.
 அபானவாயுவின் குணம் செய்கை
 அபானன், 103. [முதலியன், 104,
 அபிடேக கலசம், 167.
 அபிமந்திரித்தல், 438.
 அம், சாரியை, 353.
 அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
 அம்பணவர், 334, 349.
 அம்பண வளவையர், 369.
 அம்பர் - ஒரு வாசனைப் பெருள்,
 அம்பி - தோணிவகை, 341. [379.
 அம்பு, 187.
 அம்புக்கிடு 414

அநந்தம், 207.
 அந்நிலையே - அப்பொழுதே, 455.
 அநங்கன், 374.
 அநங்கன் திருவாணை, 240.
 அநந்த சயனம், 293.
 அநந்த சுகம், 264.
 அநந்த தரிசனம், 264.
 அநந்த நாமம், 264.
 அநந்த வீரியம், 264.

அம்புக்கூடு, 402.
 அம்புவழங்கும் வில், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாயி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வனப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

கூரசு அரும்ப்து முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44.
 அமரர்க்கரசன்மரர், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர், தலைவன், 177.
 அமர ரரசு, 321. [548.
 அமரமூவம்-சமரபூமிப் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியிற் பூதங்கள், 568.
 அமரி, 317.
 அமலை, 194, 320.
 அமனி, 36, 42, 185, 202, 481,
 499, 525, 538, 557, 562.
 அமாத்தியர், 118.

அயிற்பெண்டு-ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சனாபேரகம், 589.
 அர்த்தபிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை
 பதினாறுள்ள ஒன்று, 81.
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 அரங்கம் - திருவரங்கம், 291.
 அரங்களைக்குங்கோல், 69, 114.
 அரங்கியற் கூத்து, 191.
 அரங்கில் நிறத்தஞரியவர்கள் நிற்கு
 முறைமை, 118.

அமிர்தகலை, 171.
 அமிழ்து, 44. [431.
 அமுதுசெய்தருளுக - உண் ணு க,
 அமை - மூங்கில், 263, 413.
 அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,
 527, 533.
 அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல் அவ
 சியமென்பது, 305.
 அமைதி - பெருமை, 187.
 அமைப்பினைத்தோள், 401, 556.
 அமைவினதேறல், 557.
 அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.
 அயர்தல், 175.
 அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.
 அயர்வுறுதல், 300.
 அயல்பட - வேறுபட, 259.
 அயல் விரவல், 66.
 அயன், 328. [518.
 அயன்மணம் - பிரசாப த் திய ம்,
 அயன்மயங்கிசைக்கொச்சகக் க லி ப்
 அயனம், 255, 270. [பா, 479.
 அயாஷியிர்த்து, 333.
 அயிர்-கண்டு சருக்கரை, நுண்ணிய
 மணல், 125, 132, 184, 201.
 அயிர்த்தல், 335, 359.
 அயிர்ப்பு, 242.
 அயிராணி, 89, 178, 194.
 அயிரை - ஒருநதி, 568.

அரங்கில் வலக்கரல் முற்பட இட்டு
 ஏறுதல், 118.
 அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.
 அரங்கிலே புகுந்து ஆடுமியல்பு, 73,
 அரங்கிற்கட்டு முத்துமாலை, 116.
 அரங்கிற்காகா நிலத்தால் வருந்திங்கு,
 114.
 அரங்கிற்குரிய நிலவிலக்கணம், 113.
 அரங்கின் பலகை, 70, 114.
 அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.
 அரங்கினகலர்ளம் குறட்டுயரம்,
 114, 115.
 அரங்கினமைதி, 69, 113.
 அரக்கினுறுப்பிடங்கள், 115.
 அரங்கினெற்றி, 116,
 அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,
 267, 289, 522, 536.
 அரங்கு ஏழு, 270.
 அரங்கேற்றுக்காதை, 189, 267, 287.
 அரங்கேற்றுதல், 25, 121.
 அரங்கொழிசெய்யுள் - புற நாடக
 உருக்களுள் இறுதியுரு, 58, 90.
 அரசகுமாரர், 201.
 அரசபூதம், 495.
 அரசபோகம், 19.
 அரசர் அடையாள மாலைபுடன் புறத்
 தினை மாலையைச்சூடுதல், 544,
 549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூடு

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலி
யாது காத்தல் வேண்டுமென்பது,
420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசுமுதலிய ஏழு,
495. [167, 535.

அரசர்க்குரியவாயம் எட்டு, 147,
அரசர் குடிபுறந்தருங்கால்முதமலர்ந்
திருத்தல்வேண்டுமென்பது, 562.

அரசர் குவளைமலரைக் கையிற் பிடித்
தல் மரபு, 149. [478.

அரசர் கோல் கோடல், 146, 305,
அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்க்குவினையானைக்குஞ் சூட்டல்,
அரசர் செங்கோல் தீவினையால் வளை
தல், 526.

அரசர் பகைவர்நாட்டுக் கட்சியும்
கரந்தையும் பாழ்பட வெட்சி சூடு
தல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409,
418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தந்தீரக்
கட்டேறல் பருகல், 380.

அரசர்முறைசெயினல்லதுபெண்டிர்க்
குக் கற்புச் சிறவாதென்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லிக் கேட்
கலாகாதென்பது, 485:

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்
கற்பிற்கும் அவசியமென்பது,
அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் சிரித்தல், 566.

அரசன் கோயில், 117, 473.

அரசன் செய்தி, 143.

அரசன் திசிரிவழிவழிச்சிறக்கவென்
றல், 569.

அரசன் நிமிடந்தைக் குத்திருமார்
பையும் திருவடியையும் அளித்
தல், 507, 537.

அரசன் வீரார்க்கு முரசைப் பரிசாகக்
கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீரார்க்கு வரிசைகொடுத்தல்,
அரசனுக்கு ஆடிப்பர்மினா னொருத்
திமேல் உள்ளஞ் சென்றதென்று
தேவியூடல், 424.

அரசனோடு மெய்தொட்டு வினையர்
டும் மகளிர், 380.

அரசன் செல்வம், 508.

அரசியல், 131, 167.

அரசியல் பிறைத்தோர்க்கு அறங்
கூற்றாதல், 4.

டத்திற்குவமை, 261.
 அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.
 அரசர்வினையாடும்காவற்சோலை, 380.
 அரசரது குடைக்காம்பு, 71.
 அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்ப
 மே, 527.
 அரசரிடுத்திறையை அழைக்கு முர
 சம், 536. [367, 385.
 அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு,
 அரசரை ஊழிதோறுழியுலகம் காட்
 து வாழ்கவென்றல், 292, 532,
 526, 546, 553, 570, 589. [381.
 அரசரைக்காக்கு மகளிர்வீதி, 380,
 அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென
 வாழ்த்தல், 167, 524, 530, 534,
 அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.
 அரசவேலி, 503.
 அரசன் ஆயம், 160.

அரசு - அரசாட்சி, 13, 46. [512.
 அரசுகட்டில் - சிங்காதனம், 493,
 அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.
 அரச முடியொழிய அமைத்த பூணி
 அரசவா, 72. [என், 496.
 அரசவிழைதிரு, 42, 367.
 அரசவிளங்கவையம், 535, 538.
 அரச விளங்கிருக்கை, 549.
 அரசவீற்றிருக்குந்திருப்பொறி, 590.
 அரசவீற்றிருத்தல், 220.
 அரசுறை கோயில், 463.
 அரசேதஞ்சம், 335.
 அரட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்
 டிலுள்ளான்; கோவலனுக்கும்
 கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த துன்பத்
 தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டு
 இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும்
 கண்ணகியின்தாயும் இவனுக்குப்

காரக அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

புத்திரிகளாகவந்து பிறந்தனர்; 584, 588.
 அரண், 89, 162, 191, 287.
 அரண் காவல், 359.
 அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி
 அரண்ம, 366. [யம்பல், 441.
 அரத்தகம், 180, 225.
 அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.
 அரத்தம் (துகில்), 379.
 அரத்தை, 179.
 அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.
 அரம்பையர், 78, 198.
 அர்மியம், 43.
 அரவணைக் கிடந்தோன், 588.
 அரவவண்டு, 318.
 அரவாகியபகை, 171.
 அரவிசயம் - ஒருவடதூல், 51.
 அரவின் குருநோரண், 314, 316. -
 அரவின் படம், 327.
 அரவினறிதுயிலமர்ந்த மணி வண்
 ணன், 254.
 அரவு, 164, 209, 322, 332.
 அரவுப்பகை, 150.
 அரத்தல், 348, 583.
 அரற்று, 27.
 அரன், 90, 328.
 அராவக்கை, 92, 93.
 அராள கடகாமுகம், 81.
 அராளம், 92, 98.
 அரி-அரிதரல், அரிந்திடு குடு, பருக்
 கைக்கல், 261, 485, 556.
 அரிகடா வுறுத்தல், 261.
 அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.
 அரிசந்தனம், 379.
 அரிசமயதீபம், 484.

அரிப்பார், 139.
 அரிபுரம், 510.
 அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.
 அரிமா, 542.
 அரிமான், 319.
 அரியானுகிய விடை, 329. [533.
 அரிமானேந்தியமுறை முதற்கட்டில்
 அரிமானேந்தியவமளி, 431, 525.
 அரிமுகவம்பி - சிங்கமுக வோடம்,
 341, 354. [ணம், 180.
 அரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபர
 அரியவழியாவது - ஆறலைப்போரும்
 ஊறுசெய்விலக்குமுடைத் தாய்
 ஏற்றிழிவும் . கவலைச்சென்றிபு
 மாயிருப்பது, 305, 312, 344.
 அரியாயோகம் - கருவி விலக்காகப்
 புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,
 அரியின் குருநை, 523. [384.
 அரியினுரிவை மேகலை, 316.
 அரிவாள், 418, 430. [282 - 4.
 அருகக்கடவுளின் நாமாவலி, 263-4,
 அருககுமான், 310.
 அருகத்தானம், 148, 255.
 அருகதேவன், 257.
 அருகர், 255, 285.
 அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்
 தல், புராணம் படித்தல், 169.
 அருகன்-பூச்சியன், 264, 284, 301.
 அருகன் குணம் எட்டு, 284.
 அருகன்கோயில், 248.
 அருகனறவோர் - இருமுகன், 264.
 அருகனுடைய அசோகு மாலையாகப்
 பூத்தல், 291, 301.
 அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
 கிய செம்பாலை, 223, 225, 235,

அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
 அரித்தீர் றெழில், 352.
 அரிதல், 261, 418, 549.
 அரிதாரத்தினிடியல், 514.
 அரிதாரம், 523.
 அரிந்ததலை, 161.
 அரிந்து - வெட்டி, 160.
 அரினாற் பொறி, 415.

அருகு, 384. [289.
 அருகு சாதி, 350.
 அருங்கலச் செப்பு - மணிக் க ல ம்
 பெய்த பணிப்பெட்டகம், 359.
 அருங்கலப்பாவை, 317.
 அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
 அருங்கல வெறுக்கை, 138.
 அருச்சனை, 572.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கா௭

அருச்சுண மலர், 53.
 அருச்சித்தல், 353,
 அருச்சுனன், 495. [காடு, 306.
 அருஞ்சாரம்பலவும் இடைக்கிடந்த
 அருண்முனி - சிவபரமார்த்தி, 264,
 அருண்ருகுத்தல், 299. [284.
 அருத்த ரோசிதம், 81.
 அருத்தாபத்தி, 17, 386.
 அருத்ததி, 36, 39.
 அருத்ததி போலுங்கற்பு, 172.
 அருத்தமிழாற்றல், 541.
 அருத்தமிழாற்றல்தெரியாது மலைந்த
 கண்குவிசயர், 556.
 அருத்தவம் - தானம், 47.
 அருத்தவர், 299. [385.
 அருத்திதல் - இராமன், (ஆகுபெயர்)
 அருத்திதலரசர், 571.
 அருத்திதற்கடவுள் - ஆவவாயான்
 முதலிய தெய்வங்கள், 339.
 அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 அருநெறி, 294, 432. [172.
 அரும்பதவுரையாசிரியர், 167.
 அரும்பலம், 496.
 அரும்பலி, 165, 166.
 அரும்பலிழவேனில், 539.
 அரும்பாலை, 67 - 69, 111 - 3,
 234, 350, 454.
 அரும்பாலைக்குக்குரல் நரம்பு இரட்
 டுத்த பெற்றித்து, 68, 113. [113.
 அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111,
 அரும்பாலையிசை, 234, 350.
 அரும் பெறற் கணவன், 316.
 அரும்பொருள், 2, 47, 298.
 அருமணவன் (அகில்), 78.
 அருமறை, 418.

அருவிப் பதம்பு, 514.
 அருவியாடுதல், 16, 513. [521.
 அருவியொலிக்குமுழவொலி உவமம்,
 அருள்கலந்தமொழி, 433.
 அருளறம், 264.
 அருளாகிய நிழல், 218, 403.
 அருளால் அறத்தைப்பூண்டோன்,
 அருளாழி, 205. [285.
 அருளிப்பாடிட்டு, 521.
 அருளிலெயினர், 322.
 அருளேவாழி, 215.
 அருளுமன்பும், 371.
 அருபி, 167.
 அரேணுகம், 195.
 அரை - மேகலை (ஆகுபெயர்) 377.
 அரைசர், 396, 533.
 அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,
 496, 503, 508, 512, 553, 590.
 அரைப்பட்டிகை, 384.
 அரையாமம், 135.
 அரையிருள், 135.
 அரையிருள் யாமம், 128, 374.
 அல், 339.
 அல்கினர், 291.
 அல்குதல், 302.
 அல்லங்காடி, 159.
 அல்லது, 9.
 அல்லதை, 2, 3, 34, 423.
 அல்லல் - வருத்தம், 475.
 அல்லவை கடியின், 591. [486.
 அல்லவை செய்தார்க்கறங்கூற்றமாம்
 அல்லற்காலை, 129, 135, 153.
 அல்லிக்கயிறு, 385. [89, 193.
 அல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு
 அல்லியத்தொகுதி, 178, 192.

அருமறைமருங்கினரசர்க் கோங்கிய
வேள்வி, 569.
அருமறையந்தணர், 538, 546.
அருவழி, 294.
அருவழியின் நெறி, 305.
அருவ், 16, 293, 522.
அருவிக்கு இந்திரவில், 514.
அருவி நீரையுடைய வேங்கடம், 304.

அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,
192, 193.
அல்லீற்று வியங்கோள், 474. [474.
அல்லீறு அன்னீருதல் (உறுவன்),
அலகிடல் முதலியன, 371.
அலகு, 68.
அலகுடை நீழல், 403.
அலங்கத் கண்ணி, 161.

கூ0அ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலகி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலந்தலைப்படல், 209.
 அலந்தனள், 506.
 அலபதிமம் - நிருத்தக்கை முப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்வருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமந்து, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அலர், 149, 169, 334, 345.
 அலர்தல் - பரத்தல், 134.
 அலர்தார் வேம்பு, 534.
 அலர்நுற்றுதல், 215, 464.
 அலரறிவுநீ இவரைவுகடாதல், 216.
 அலவ - அலந்தலைப்பட, 209.
 அலவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அலவம் பெண்டிர், 165.
 அலவன், 209, 217, 259, 276.
 அலவுதல், 463.
 அலவுறுதல், 216, 513.
 அலவைப் பெண்டிர், 145.
 அலறுதல், 330.
 அலறுதலை மராம் - விரிந்ததலைகளை
 புடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
 அலாபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
 அலிக்கை ஆறு, 92.
 அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
 னும்பாளை, 237. [கூத்து, 193.
 அலிப்பேடு - அல்விய மென்னுங்
 அலை நீர்த்தன் காளல், 208.

அவகாசித்தல, 466.
 அவசம், 380.
 அவதானம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தன், 143, 163.
 அவம் போதல், 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விரயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 255, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவகேசபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல் - அடக்குதல், 284:
 அவிந்தடங்குதல் - நிரைகேட்டலும்
 ஆறலைத்தல மொழிதல், 314. .
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்கினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.
 அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.
 அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
 76, 79, 99, 121, 193, 323.
 அவிப்பலி, 161, 312, 331.
 அவிபிடுகிற ஆவி, 262.
 அவிரிச்சாறு, 388.
 அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.
 அவுணன், 178.

அலை நீராடை, 137.
அலை யிடைப்பிறவா அமுது, 45.
அலைவளம், 184.
அலைவாய், 199, 516.
அலைவாய்க்கரை, 137, 153.
அவ்வழி, 35.
அவ்வியம், 582.
அவ்வை, 576.

அவை, 79, 116, 486.
அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.
அவைக்களம், 8.
அவைத்தல், 481.
அவையம் - சபை, 146.
அவயரங்கம், 115.
அவயரங் கேறிக்காட்டல், 57.
அவையிற்று, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூடுக

அவையின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைத்
தோர், 432.

அழகாதிருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில் திரு
மாந்நின்ற கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.

அழகு, 121, 171, 200.

அழல் - விடம், 145.

அழல்சேர்குட்டம் - கார்த்திகை
பாணி, 508.

அழல்புனையவிரிழை, 561.

அழல்மண்டுதல், 492.

அழல்வீடுகொள்ளுதல், 510.

அழலணங்கு தாமரை, 205.

அழலும் விடம், 164.

அழற்கொடி, 498.

அழற்படுகாலை, 116.

அழற்படுதல், 28.

அழந்நிறம்பட்டோனவிரயம், 85, 87.

அழிஞ்சில், 318,

அழிதருமுள்ளம், 395.

அழியாவியல்பு, 284.

அழிவநசிக் குயின்பம், 308.

அழுக்காற்றெழுக்கம், 12.

அழுக்காறுடையோனவிரயம், 85.

அழுகுமெய்யாளர், 144.

அழுகைக்கண்ணீர், 152. [466.

அழுகையிற்றோன்றிய மருட்கை,

அழுகையைச்சாரந்தவெகுளி, 477.

அழுங்கல், 348.

அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
குறுநிலமன்னவனுடைய ஊர்,
531, 571.

அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.

அளவர், 155.

அளவி - கலந்து, 337.

அளவு - தாளவகையுள்ளுன்று; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் ஃ;
தொழில், தாக்கினவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.

அளி - கொடை, 37, 304.

அளிய, 44.

அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.

அலை - மோர், 217, 428.

அலைஇ - அளவி, 338, 421.

அலைவிலையுணவு, 15, 416.

அம்பு - அன்பு, 420, 421, 433,

அம்புக்கடன், 510 [588.

அம்புதப்பாவை, 528.

அம்புதவவிரயம், 83.

அம்மகாரியம், 460.

அம்மன்று, 9.

அம்மைஞான்று, 351.

அம்மைப்பரிசுக்கொள்வார், 140,

அறக்கடவுள், 24, 467. [158.

அறக்களத்தந்தணர் - தன்மாசனத்
துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.

அறக்களம், 546.

அறக்களவேள்வி, 567.

அறக்கற்பு, 23.

அறக்குடி, 314.

அறக்குடிகள் சினங்குறைந்திருப்ப
தொன்பது, 323.

அறக்கோல், 565.

அறங்காத்தல், 149.

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்

டைய நட்பாளனாகிய ஒருகுறுநில
மன்னன், 531, 571.
அழுவம் - பாப்பு, 142, 160, 183,
அள்ளல், 204. [300, 548, 565.
அளக்குங்கோல், 70, 114.
அளக்கும்பறைமுதலியன, 369.
அளகம், 48, 226, 227.
அளந்துகடையறியாவருங்கலம், 523.

எள

வழக்குரைக்குமிடம், 146, 165.
அறங்கூறுந்தருமாசனத்தார், 165.
அறங்கேட்ட சாவகர், 411.
அறத்தினாகியபொருள், 46.
அறத்துறை, 356, 371.
அறத்துறைமாக்கள், 396, 409.
அறத்தைப்பிறர்க்கருளுநெஞ்சு, 403.
அறத்தொடுநிலை, 517.

கூக0 அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அறத்தொடுபொருந்தியமறத்துறை, 592. [397, 409.
 அறத்தருளுஞ்சினற வேர், 391,
 அறத்தலைப்பட்டோர், 400.
 அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.
 அறப்பயன்விளைதல், 588'
 அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்
 பூசித்தல் முதலியன, 45.
 அறப்பால், 29, 371.
 அறம் - இதம், 373.
 அறம் இருவகை, 370, 371.
 அறம் கூற்றுதல், 4, 24, 486.
 அறம்படுத்தல், 11, 583.
 அறம்பழித்து - தன்மதேவதைையை
 இகழ்ந்து, 574.
 அறம்புரிமார்தர், 342.
 அறம்பொருளின்பம், 6.
 அறமனைகாமின், 591.
 அறமும் அறத்தின் துறையும், 370.
 அறல் அறையாதல், 269.
 அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.
 அறவணவடிகள் 551, 583.
 அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,
 அறவாழி, 484. [285.
 அறவி, 337.-
 அறவு - அறுதி, 195.
 அறவுரை, 258, 333 - 5.
 அறவையாயர், 498.
 அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்
 தோர், 491, 498.
 அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.
 அறவோர் பஸ்கிய புறஞ்சிறைமுதூர்,
 391, 397, 403, 409. [356.
 அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,
 அறவோரவைக்களமகலா தணுகுமின்.

அறிக்கோமைய, 206 - 7, 213.
 அறிதாயில் - யோகசித்திரை, 270,
 293, 536. [507.
 அறிந்தீமின் - அறிமின், 226, 236,
 அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.
 அறியாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.
 அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
 குறைநயப்பித்தல், 214. [259.
 அறிவஞரெய்தல் - அறிவுமயங்குதல்,
 அறிவன், 258, 263, 273, 282,
 285, 291, 301. [10, 190.
 அறிவனார் - பஞ்சமரபுநூலாசிரியர்,
 அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.
 அறிவின்நிரிபு, 346.
 அறிவுடையானார் - ஒருபுலவர், 7.
 அறிவுமயக்கம், 334.
 அறிவுவரம்பிகர்தோன், 263, 282,
 அறுகாற்குறும்பு, 124. [569.
 அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.
 அறுகுங்குவனையுங்கலந்து தொடுத்த
 அறுகும் பூளைப்பூவும் நெல்லொடு
 சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.
 அறுகை - அறுகம்புல், 494.
 அறுதொழிலந்தணர், 504. [460.
 அறுபொருள் - அறம்பொருள், 448,
 அறுமுகச்செவ்வேள், 148, 168.
 அறுமுகத்தோன், 193.
 அறுவார்க்கினையுங்கை - சத்தமாதாக்
 களில் ஏழாவதினையான், 482.
 அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,
 260, 276, 369, 446.
 அறுவைவீதி, 390. [294, 357.
 அறை - அறுதல், கற்பாறை, குழி,
 அறைக்கட்கரும்பு, 306.
 அறைகூவுதல். 193.

அறவோன், 263, 283. [591.
 அறநீகூந்தல், 127, 340.
 அறன்சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிதும்
 இன்பம் விளைத்தல், 373.
 அறனெனுமடவோய், 464.
 அறனோம்படை - தருமம்போதிக்கு
 மிடம், 148, 169, 288. [395.
 அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கில்லை,

அறைந்தனர்சாற்றல் - ஆகமத்தைச்
 சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு
 தல், பாடமோதிப்பொருள்உரைத்
 தல், 255, 270.
 அறைந்துணும்பூதம், 395.
 அறைபோதல் - கீழறுத்தல், 123,
 130, 145, 165, 482.
 அன்மொழித்தொகை, 373.

அரும் பத முதலியவற்றின்

அகராதி சூகக

அன்மொழித்தொகையாகுபயர்,
 அன்றே, அசை, 465. [346.
 அன்னத்தாவி, 127.
 அன்னநடை, 227, 238. [88.
 அன்னப்பறை - வரிக்கூத்துள்ளன்று,
 அன்னப்படை வயிற்றின் மயிரெஃ
 கிப்பெய்த அணை, 134.
 அன்னபக்கம்-பெண்கைகளுள்ளன்று,
 92.
 அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260.
 அன்னம் துணையோடாடல், 217.
 அன்னம் புன்னையிலேறுதல், 213.
 அன்னமென்னடை, 127.
 அனந்த சூகத்தையுடைய இறைவன்,
 அனந்தஞானம், 284. [284, 285.
 அனந்த தரிசனம், 284.
 அனந்தர், 431.

ஆகுதிப்புக்கை, 338.
 ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93,
 105, 132, 164, 168, 190,
 209, 247, 248, 254, 266,
 278, 345, 370, 373, 377,
 378, 384, 395, 432, 436,
 ஆகும் - ஆவான், 452. [459, 564.
 ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண், 388.
 ஆமோள், 323, 329.
 ஆங்கனம், 218.
 ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ்
 விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66,
 90, 111, 133, 347, 384, 452.
 ஆச்சரியம், 474, 525.
 ஆச்சா, 318, 327.
 ஆசனம் ஒன்பது, 232.
 ஆசனம்நான்கு, 371.

அனந்தல், 133.
 அனந்தவீரியம், 284.
 அனுக்கல், 90.
 அனுகாணம், 23, 323, 476.
 அனுட்டானவோசை, 339.
 அனுடம், 269.
 அனுவிரதம், 283.
 அனேத்து (பன்மை), 5, 20.
 ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.
 ஆஅ, இரக்கக் குறிப்பு, 467.
 ஆக்கம், 47, 540.
 ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.
 ஆக்கினசக்கரம், 37.
 ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.
 ஆகம்-மாப்பு, 134, 137, 261, 377,
 ஆகமம், 270, 273, 282. [560.
 ஆகமமாகியவிளக்கொளி, 284.
 ஆகரம், 288.
 ஆகரி - ஒருபண், 234, 384.
 ஆகவனியம், 504. [255, 270, 546.
 ஆகாசசாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116,
 ஆகர்சவாசிகள், 168, 283.
 ஆகாத்தோம்பல், 397, 409. [92.
 ஆகாயச்சொல்லினிலக்கணம், 87,
 ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.
 ஆகுதி, 351.

ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
 ஆசாரம், 420
 ஆசாராங்கம், 284.
 ஆசாரியர்கள், 255.
 ஆசான் - ஒருவகைப்பண், புரோகி
 தன், 371, 493, 533 - 4, 571.
 ஆசான்காதிகால்வகை, 350.
 ஆசான்நிறம் - கார்தாரம், 337.
 ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.
 ஆசிகூறுதல், 251.
 ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச்
 சொல்லால் முடிதல் சிறப்பென்
 பது, 29. [25, 206.
 ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14,
 ஆசிரியமாலை - ஒருதமிழ்தூல், 221.
 ஆசிரியர் - இளங்கோவடிகள், தொல்
 காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129,
 ஆசிரியர் நல்லந்துவனார், 7. [236.
 ஆசிரியற்க - ஆசிரியனுக்கு, 431.
 ஆசிரியன்மாதன், 7.
 ஆசீவகம்-சமணமதப்பாருபாடுகளுள்
 ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.
 ஆச - சிறுமை, துண்மை, 64, 109.
 ஆசௌசம், 404.
 ஆட்சி, 534.
 ஆட்டனத்தி, 488.

சுககஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
 ராதி.

ஆட்டி - சயித்து, 172.
 ஆட்டு - விளையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமறி, 413.
 ஆட்டுமறி தள்ளி விளையாடாமை உற்
 பாதம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவாள், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாசை, 490.
 ஆடகப்பெருநிறை, 555.
 ஆடகப்பைம்பூண், 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தரவளைக்கிடந்தோன்,
 ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இர
 விபுரமென்பாருமுளர்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173,
 188, 202, 267, 289, 365, 383,
 ஆடல்ஆறு, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்த, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179,
 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விகற்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99,
 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியன் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியன்சாடு, 62.
 ஆடலின்கூறுபாடுமூன்று, 120.
 ஆடலோன், 122.
 ஆடற்கூத்தியர், 140, 158.
 ஆடற்றோற்றம், 423.
 ஆடன்மகளிர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - கண்ணாடி, கலந்து, 338, 481,
 ஆடித்திங்கள், 30 - 31, 508, 589.
 ஆடித்திங்கள் - ஆடித்திங்கள்

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகொள்மாப்பு, 549.
 ஆடுங்குத்தர்போலாருயிரொரு வழி
 க்கடியகோலத்தொருங்கு நின்றி
 யலாது, 568.
 ஆடுதல் - அனுபவித்தல், உடனாதல்,
 20, 245, 253.
 ஆடுதலாற்பிறந்தஅழகு, 195.
 ஆடுநர்ப்புகழ்தல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையைமுட்டாக்கிடுதல், 341.
 ஆண்கைஒன்பது, 92.
 ஆண்டலைப்புள், 160, 401, 414.
 ஆண்டலையடுப்பு, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டேடு, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடன் பார்த்திருக்குங்
 ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாழுறுப்பு, 9,
 ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆணை, 229, 573,
 ஆணைச்சக்கரம், 403.
 ஆணையாற்றெண்ணர்காக்குநாடு, 343.
 ஆத்தித்தார், 320.
 ஆதரித்தல், 438.
 ஆதவவாதபயசாயையென்பனயாழ்க்
 ஆதாரம், 493. [குற்றம், 203.
 ஆதித்தமண்டிலம், 378.
 ஆதித்தன், 123, 137, 191, 254,
 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல், 411.
 ஆதித்தன் வெப்பந்த்ணிதல்காரண
 மாக அவனுடன் முனிவர்கூடித்
 ஆதிமந்தியார், 488. [திரிதல், 321.
 ஆதியக்கடவுள், 148,

ஆடியாதது காலபாபா முது
ஆடிமுதிர்ந்தார், 73.[போக்கு, 376.
ஆடியகொள்கை, 2.
ஆடியசாயல், 462.
ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
ஆடியல்யாணை, 537.
ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆத்யாழ, 9.
ஆதியிசைகள் பதினோராயிரத்தத்
தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணுற்
றென்று, 64, 109.
ஆதியிரோற்றத்தறிவன் - ஆதியின்
மையைத்தோற்றமாகவுடையான்,
301.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகந

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
ஆதிவாயிலார் - பரசேதனபதிய
நூலாசிரியர், 10.
ஆப்பயனளித்தல், 397.
ஆபோகம் - கீதவுறுப்புள்ளுன்று,
ஆம் - நீர், 18. [75, 120.
ஆம்பல்-ஒருகருவி, ஒருவகைப் பண்,
42, 127, 134, 207, 213, 341,
354, 496.
ஆம்பல் நாறுஞ் செவ்வாய், 127.
ஆம்பலந்திங்குழல், 445, 455.
ஆம்பற்குழல் - வெண்கலத்தாற்
குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச்
செறித்தகுழல், 457.
ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னும்
வாச்சியம், 74, 119.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
ஆயுக்கற்பம், 310. [38.
ஆயுள்வேதர், 140, 157.
ஆயுஷ்யம், 282.
ஆயோகம், 120.
ஆர் - ஆரக்கால், கூர்மை, 165,
ஆர்த்த, 243. [443.
ஆர்த்தம், 35, 39.
ஆர்ப்பு - நரம்பின் முழக்கம், மாத்
திரையிறந்த சுருதி, 222, 233.
ஆர்ப்பொலி, 339.
ஆர்புனைசென்னியரசன், 571.
ஆர்புனைதெரியல், 534. [552, 566.
ஆர்புனைதெரியலொன்பதம் ன் னர்,
ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
ஆர்வமிக்கநெஞ்சம், 131.
ஆரங்கண்ணிச்சோழன், 2.

ஆய்கலைப்பாவை, 317,
 ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.
 ஆய்ச்சியர்குரவை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358,
 362, 374, 375, 398, 433,
 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குலம், 409.
 ஆயர்பாடி - ஆயர்தெரு, 419, 431,
 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகள், 397, 558.
 ஆயிடை, 408.
 ஆயிரங்கண்ணோன், 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தோரெட்டரசுதலையிற் சுமப்
 பித்துக்கொணர்ந்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரத்தலையையுடைய பாம்பனைப்
 பள்ளி, 304.
 ஆயிரநரம்பிற்றாதுயாழ், 9.
 ஆயின் - ஆதலால், 463.

ஆரஞர், 3, 298, 352, 500. [311].
 ஆரஞர்த்தெய்வமாகியவனதெய்வம்,
 ஆரஞரெவ்வம், 501 - 2.
 ஆரணம், 461.
 ஆரத்தையமார்பித்பூண்ல், 304.
 ஆரப்பேரியாறு, 137.
 ஆரபடிவிருத்தி, 82, 512.
 ஆரம், 126, 138, 153, 154, 181,
 197, 292 - 3, 318, 361, 498,
 ஆரம் மூன்றுவகை, 458. [522, 569].
 ஆரமார்பிற்சோகூலம், 592.
 ஆரவகை, 379. [334, 344].
 ஆரிடை-அருவழி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரிய அரசரைச்சிறைநீக்கியது, 570.
 ஆரியநாட்டரசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4,
 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தமிழையிகழ்ந்தமை,
 547, 568.
 ஆரியமன்னர் னூற்றுவர், 555.
 ஆரியாங்களை, 409.

சூகசு

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி.

ஆறுபிர்மருத்து, 45.
 ஆறுக்கால், (கர்ப்பூரம்) 379.
 ஆரெயினெடுக்கொடி, 342.
 ஆரோகணம், 65, 110. [374, 415.
 ஆல், அசை, அன்றையென்னும் அசை,
 ஆலங்காட்டாண்டி - ஒரு வகை
 ஆலம், 430, 518. [வரிக்கூத்து, 88.
 ஆலமர்செல்வன்புதல்வன், 517.
 ஆலமர்செல்வன்பெயர், 506.
 ஆலவாயான் முதலிய தெய்வங்கள்,
 ஆலிக்கனவிகற்பம், 173. [339.
 ஆலித்தல் - முழங்குதல், 352.
 ஆலீடம் - ஆறுவகைகிளையுள்ளொன்று,
 ஆலுதல், 212. [81, 90.
 ஆலும்புரவி, 537.
 ஆலமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புகை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோற்குவி;
 ஆவினுடையவஞ்சித்தோலைப்
 போர்த்தலால். இப்பெயர் பெற்ற
 தென்பர், 107.
 ஆவஞ்சியின்பரியாயநாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 247.
 ஆவணவீதி, 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,
 432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவன, 14, 154.
 ஆவார் - அவர், 56, 169
 ஆவிருடிபோன அவ்வடிவு, 486.
 ஆவித்த வத்திரம், 81.
 ஆவிபோலுங்கொழுநீர், 126, 133.
 ஆவின்கடைமனையுருநீர் - பசுக்கண்
 னீர், 484. [409.
 ஆலிப்பாடிகையால்க்குமலித்தல்

ஆழிமால்வரை, 219.
 ஆழியான்வான், 213.
 ஆழியுருட்டுதல், 36.
 ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.
 ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,
 வாராலெழுத்துக்கள் இன்னிள்ள
 வென்பது, 105.
 ஆளத்தி முன்றுவகை, 105
 ஆளத்திவைத்தல், 63, 108.
 ஆளழிவாங்கி, 545.
 ஆளிக் கொடி, 320, 329.
 ஆளியினன்கு, 523.
 ஆற்றல், 512, 592.
 ஆற்றவும் - மிகவும், 476.
 ஆற்றுகாமயிருதிகுறுதல், 152.
 ஆற்றிடைக்குறை, 301.
 ஆற்றில் நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் சுண்ணம் மலர்முதலிய
 வற்றைஇடுதல், 558.
 ஆற்றிற் குளித்தல், 568.
 ஆற்றின்குறை, 291.
 ஆற்றுநீர், 459.
 ஆற்றுப்படுத்தல், 198. [தல், 567.
 ஆற்றமணலினுஞ் சிறக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாவகையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டோர், 286.
 ஆற்றுவி, 262.
 ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தேதாழி
 இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்
 படமொழிந்தது, 217.
 ஆற்றுவீயரங்கம் - ஆற்றைமறைக்
 கும்அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆறலைக்குஞ்சாரம், 432. [301.
 ஆறலைத்தல், 314.
 ஆறலைப்போர், 305.
 ஆறன்மட்டம், 59, 91.
 வரியாதல் 92

ஆவதி, 262. | ஆறுசெல்வருத்தம், 313.

ஆவதிநுதம்புகை, 536.

ஆழி, 293, 304, 443. [யன், 581.

ஆழிக்கொடித்திண்டேர்ச் செம்பி

ஆறெறிதல், 18, 323.

ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக் கொட்

ஆன் - ஒடு, 455. [டும்பறை, 315.

அரும்ப்த முதலியவற்றின்

அகராதி. கூகடு

ஆன்பால், 247.
 ஆன்பொருரை (ஆன்பொருந்தம்)
 குழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.
 ஆனித்திங்கட்கடைநாள், 345.
 ஆனிரை, 321, 558.
 ஆனிரைகொள்ளல், 320.
 ஆனேற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சகு
 னக்கேடு, 442.
 ஆனேறார்ந்தோன், 538.
 ஆனேறெதிர்ப்படுதல் அபசகுனமென்
 பது, 422, 434.
 ஆனேமேற்பமையமைதல், 531.
 இகந்தனா - இகந்தேனாக, 433.
 இகலமர், 172.
 இகழ்ச்சி, 310, 474.
 இகழ்ச்சிரகை, 437.
 இகவென்னுமுன்னிலைய சை இ கா
 வெனாறுதிரிதல், 464, 468.
 இருத்தல், 543.
 இங்ஙன், 243.
 இசக்கி, 409.
 இசை, 35, 188.
 இசைஏழு, 156, 187, 457.
 இசைக்கரணம், 224.
 இசைக்கரணம் எட்டு, 205.
 இசைக்காரன், 66, 111, 156.
 இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104.
 இசைக்குப் பிறப்பிடமான ஆதாரம்.
 இசைக்குரியஎழுத்து, 65, 101 - 2.
 இசைக்கூறு பாடு, 69, 113.
 இசைச்செறிவு, 67, 111.
 இசைத்தமிழ், 190, 337.
 இசைத்தமிழ்தூல், 9.
 இசைத்தமிழ்ப்பதினாறுபடலம், 205.
 இசைநாடகத்தமிழ்தூல், 19.

சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனிவ
 ரால். வெண்பாவாலியற்றப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; இஃது இடை
 ச்சங்கமிருந்தகாலத்துச் செய்யப்
 பட்டதென்று அடியார்க்கு நல்லா
 ருரையாலும், அச்சங்கப்புலவர்க்கு
 தூலாகவிருந்ததென்று இரையனா
 ரகப்பொருளுரையாலுந்தெரிகிறது,
 (இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
 முனிவர் மாணாக்கர் பன்னிருவர்
 பெயருள் இப்பெயர் காணப்பட
 வில்லை) 7, 10, 104. [190.
 இசைதுணுக்கமுடைய சிகண்டியார்,
 இசைதூல்வழக்கு, 66.
 இசைநெறி மூன்று, 221.
 இசைப்படுத்தல், 75, 120.
 இசைப்பா ஒன்பதுவகை, 190.
 இசைப்பாட்டு, 24.
 இசைப்பா பத்துவகை, 190.
 இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர், 26.
 இசைப்பாவின்சாதியோசைமூன்று,
 190.
 இசைப்புலவன், 61, 63, 100.
 இசைமொழி, 265, 298, 336.
 இசையளவுபா, 190.
 இசையாசிரியன் அமைதி, 61, 99.
 இசையிலக்கணம் ஒன்பது, 109.
 இசையின் இரத்திரம், 63.
 இசையின்பாகுபாடுபதினொன்று, 63,
 108.
 இசையென்றபெயர்க்காரணம், 105.
 இசையைஎண்வகையாலெழுப்பல்,
 203, 204.
 இசையொழுக்கம், 67, 111.
 இசையோன், 66, 108, 122.

இசைநாடக தூலா, 404.
 இசைநிறை, 189, 273, 287.
 இசைநிறைக்களவி, 515.
 இசைநுணுக்கம்: — இது சார
 குமாரன் அல்லது சயந்தகுமார
 னென்பவன் இசையறிதற்பொ
 ருட்டு, அகத்தியமுனிவர் மாணக்
 கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய

இஞ்சப்பாவை, 537.
 இட்டசித்தி - அழகர்மலையிலுள்ள
 ஒரு பொய்கை; இதுநீராடுவோர்க்கு
 நனைத்தவெல்லாங்கொடுப்பது,
 295, 296, 306, 307, 310.
 இட்டிகை, 436.
 இட்டுத்தலையெண்ணுமெயினர், 314.
 இட்டுப்புருதல், 30.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடக்கர், 49, 384.

இடக்கரடக்கு, 77.

298, 349, 591.

இடக்கை - ஒருதோற்கருவி, 73 - 4, | இடுகுமிடை, 210.

106, 119, 382.

இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118,
 இடக்கையின் பரியாயப் பெயர்கள்,
 107.

இடங்கணிக்கல்வீசங்கூடை, 401.
 இடங்கணிப்பொறிக்குக்கல்விட்டு
 வைக்குங்கூடை, 413.

இடங்கழிகாமம் - பிக்ககாமம், 286.

இடங்கழிநெஞ்சம், 502.

இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை இடத்
 திலேறல், 164, 184, 366.

இடத்துநிகழ்பொருளின் நெறுழி
 இடத்திலேமுதல், 442.

இடத்துநிலை, 71, 73, 116. [429.

இடந்தலைப் படுத்தல் - கூட்டுதல்,

இடியேறு, 277.

இடுக்கண், 129,

இடுக்கியகண், 83.

இடுதேளிடுதல் - தேளிடுப் படுவார்
 காணுமே தேளல்லாததொன்றை
 மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு
 அவரைக் கலங்கப் பண்ணுதல்;
 பாய்ச்சுத் தேளுமாம், 244, 251.
 இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொ
 ருள், 507.

இடும்பில் - ஓரூர், 566.

இடும்பை, 347, 374, 432, 555.

இடுமணல், 522.

இடுமுள், 345.

இடுமுள்வேலி, 313, 334.

இடுவந்தி, 435.

இடை, 103.

இடசினைப்பாலை, 289. [130.
 இடப்பொருள்காலத்தோடுமயங்கல்.
 இடபம், 117, 277, 408, 425, 453,
 இடம் இருவகை, 14.
 இடம்நால்வகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலிவு, 113.
 இடர், 210.
 இடரெரி - இடர்செய்ளி, 464.
 இடவயின் - இடத்தில், 404.
 இடவழுவுமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடர்கினிப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585.
 இடிக்கலப்பன்ன இழைந்திருநீர்,
 இடிக்கலப்பன்னவீரயிர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185,
 இடிக்குரல், 249. [201.
 இடிக்குரன்முரசம், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.
 இடிப்படைவானவன், 450.
 இடிப்பு - அதிர்ப்பு, 344.
 இடியல், 514, 523.
 இடியுண்டமஞ்ஞை, 242.

இடைக்கருவி - சல்வியம், 107.
 இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குறை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256; 269, 271. [376.
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களும் அவர்க
 ளியற்றிய ஞால்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைம்பத்தொன்
 பதினமருள்ளிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவர், 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொல், 151, 228, 327,
 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொல்வருவித்தல், 171.
 இடைதல், 44. [225, 335.
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநிலை - இடையிற்படுத்தாவு,
 190.
 இடைநிலைத்தானம், 293, 304.
 இடைநிலைப்பாலை, 267.
 இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
 இடைநின்நிலம், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூகles

இடைநெரித்தல் - உடலவர்த்தனைக
 ளுள்ளுந்து, 90.
 இடைப்பாட்டு - ஓளகம், 383.
 இடைப்பரட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 இடைப்பாவிலம் - குழியின்மண் குழி
 க்குஞத்திருக்கும்நிலம், 114..
 இடைமுதுமகள், 441.
 இடையர், 409, 413, 428.
 இடையர் அறியும்நிமித்தம், 422.
 இடையாப்ரணம், 196.
 இடையிருள்யாமம், 359, 392, 550.
 இடைவண்ணம், 21, 88.
 இணர், 45.
 இணை - இரண்டு, 203, 222, 234.
 இணைக்கை, 92 - 3, 98.
 இணைக்கைவகை பதினைந்து, 97.
 இணைதல், 98.
 இணைநரம்பு, 66, 67, 69, 112.
 இணைநிலைவரி, 267, 289.
 இணைப்பெயர்ப்பெற்றவூர், 305.
 இணைபுணரெகினத்தினமயிர்செறித்த
 துணையணைப்பள்ளி, 557.
 இணையணை, 127, 134.
 இணையாலிணைக்கை, 97.
 இணையாலிணைக்கை முப்பத்துமூன்று
 இதணம், 558. [வகை, 92.
 இதம், 373.
 இதயகமலம், 319, 328.
 இதயம், 337, 380, 433.
 இதழ், 48, 380, 394.
 இதழொடியாதுகட்டின க மு நீ ர் ப்
 இத்தளம், 361. [பிணையல், 49.
 இத்தளம், 378.
 இந்தியமைந்தினும் நாக்கை மிகக்
 காக்க வேண்டுமென்பது, 540.
 இந்திரகாளியம்:—இது யாமனோந்தி
 ரொண்ணம் எனிரியாராச்செய்யா

இந்திரதிருவன், 538.
 இந்திரநீலக்கடிப்பிணை, 181.
 இந்திரநீலம், 197.
 இந்திரர் - தேவர், 438.
 இந்திரவிகாரம்ஏழு, 255, 551.
 இந்திரவில் அருவிக்கு உவமம், 514.
 இந்திரவிழவு, 25, 173, 175, 186,
 195, 267.
 இந்திரவிழவுநாலேழ்நாள், 198. [268.
 இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதை, 187,
 இந்திரன், 159, 166, 173, 176,
 177, 187, 292, 392, 404.
 இந்திரன் தமர், 19. [310.
 இந்திரன்தோற்றுவித்தவியாகரணம்,
 இந்திரன்நிருபித்தஏழாற்கு, 270.
 இந்திரன் தூத்துநார்ப்பது யோசனை
 விரிந்த யானையின்மேல் கா முதவி
 யவத்தைப் பரப்பிச் செல்வானென்
 பது, 522.
 இந்திரன் பூட்டிய ஆரத்தைப்பாண்டி
 யன்மார்பிழ்ந்துண்டது, 303, 458.
 இந்திரன்மகன் - சயந்தன், 117, 188.
 இந்திரன்மலைபின்சிறகரிந்தது, 377.
 இந்திரன்மார்பத்து ஆரம், 426.
 இந்திரன் முடியிற் பாண்டியன் வளை
 யுடைத்தது, 303, 461.
 இந்திரனதுநகர், 186.
 இந்திரனது பணிப்பெட்டகம், 376.
 இந்திரனுக்கு ஆயிர நகண்ணுண்
 டென்பது, 376.
 இந்திரனுக்குப் படை இடி, 461.
 இந்திரனூல், 298.
 இந்திராணி, 194.
 இந்திரியவசம், 371.
 இப்படியால் - இப்படி, இவ்வாறு,
 68, 70.
 இப்பால். 41.

பட்டஇசைத்தமிழ்தூல்; அடியார்
க்ஞஸ்லார் உரையெழுதுவதற்கு
மேற்கோளாகக்கொண்டதூல்களு
இந்திரகுமார், 425. [ளொன்று, 10.
இந்திரசாபம், 386. [565.
இந்திரசிறுவன், 56, 72, 78, 189,

எஅ

இப்பிறப்பில்துகர்வன முற்பிறப்பிற்
செய்தவினைப்பயன், 298, 310.
இம்மிளட்டுக்கொண்டது எ ள் று,
115.
இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.
இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307 -8.

சுகஅ அரும் பத முத்தியவற்றின்
அகராதி.

இம்மையும் மறுமையுமின்றிச் செம்மை
 யினிற்பது - மோக்கம், 296,
 இமயக்கல், 574. [308.
 இமயக்கொடி, 459.
 இமயத்து நீலப்பைஞ்சுனை, 516.
 இமயத்துப்பல்லானிரை, 558.
 இமயநெற்றி, 441, 450.
 இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36,
 38, 41, 78, 132, 153, 162,
 267, 292, 302, 527, 530,
 538, 540, 546, 547, 575.
 இமயமூங்கு கொல்லியுமாண்டகுடவர்,
 இமயவரம்பன், 534, 589. [520.
 இமவான், 565.
 இமில் - முரிப்பு, 451.
 இமிலேறு, 422, 434, 441 - 2.
 இமிழ்கடல் வேலி, 531.
 இமையத்தாபதர், 533. [589.
 இமையம், 177, 189, 534, 565,
 இமையவர், 43, 143, 162.
 இமையவருதைபுஞ்சிமையம், 288,
 572, 579.
 இமையாநாட்டத்திதை, 563.
 இமையாநாட்டம், 316, 370.
 இமையோரிளங்கொடி, 590.

இயல்பு, 204, 205.
 இயல்புக்கூத்து, 80.
 இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்
 நிலைச்செய்புள், 24.
 இயலிசைநாடகம், 64.
 இயலிடங்கூதல், 208.
 இயலைந்து, 78.
 இயவு - செலவு, 299, 310.
 இயற்கையழகு, 44, 126, 429.
 இயற்சொல், 62, 63, 107.
 இயற்பாக்கள், 105.
 இயற்புலவன், 62, 107, 122.
 இயற்புலவனினேவு, 61, 100.
 இயற்பெயர், 39.
 இயற்றமிழ், 190.
 இயற்றமிழ்தூல், 6.
 இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி
 இரங்கல், 216, 344. [யாதல், 477.
 இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.
 இரட்டிக்கிரட்டி, 60, 75, 99, 106.
 இரட்டித்துஒத்தல், 75.
 இரட்டியிற்செய்தகைத்தொழில், 60.
 இரட்டு (துகில்), 379.
 இரட்டை ஒற்றைக்கை, 536.

இயக்கம், 19, 204, 259, 276.
 இயக்கம்நான்கு, 61 - 2, 107, 111.
 இயக்கம் மூன்று, 224, 225, 235.
 இயக்கர், 168.
 இயக்கி-ஒருபெண்ணெய்வம்; பாண்டி
 நாட்டில் இசக்கியெனவழங்குகின்
 மது, 307, 311, 312, 397, 409.
 இயக்குதல், 108.
 இயங்கலுமியங்கும் - இயங்குதலைச்
 செய்யும், 500.
 இயங்குநர்த்திக்கும் - வழிச்செல்
 வாகைப்போக்குவிலக்கும், 298.
 இயங்குபடையாவம், 533, 538.
 இயந்திரம், 402, 414.
 இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிந்ப்பு,
 இயம்பம், 371. [40, 356, 441.
 இயல்குணன் - இயல்பையே குண
 மாகவுடையவன், 264, 283.

இரட்டைக்கதவம், 296, 308.
 இரட்டைக்கை, 92, 98.
 இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.
 இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60
 இரட்டைக்கை பதினேந்து, 97.
 இரட்டையங்கண்ணி, 247.
 இரண்டாஞ்சாமத்திற்கு ண்டக
 எட்டுமாதத்திற்பலிக்குமென்பது,
 இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.
 இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.
 இரத்தகேசுவரன் - ஒருபூதம், 115.
 இரத்தவிந்து - ஒருவகைமாணிக்கம்,
 இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.
 இரத்தினங்கட்டின அடுக்காழி, 181.
 இரத்தினப்பணித்தட்டார், 139, 156.
 இரத்தினப்பாவை, 317.
 இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.
 இரதி, 286.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூககூ

இரதிகாந்தன், 231.
 இரத்திரம், 65, 109, 110.
 இரந்துகோடற் குறிப்பின் கண்வந்த
 ககரவீற்றுவிதங்கோள், 431.
 இரந்துபின்னிலைநிற்றல், 210.
 இரப்போர்சுத்தம், 226, 280.
 இலவி, 131.
 இரவிடைக்கழிதல், 336.
 இரவிபுரம், 536.
 இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்
 படாத மருட்சியையுடையமாலேக்
 காலம், 476.
 இரவுவில்லிடல் உத்பாதம், 480.
 இராக்கடைப்பெண்டிகள், 158.
 இராக்கடைவேசையர், 140.
 இராக்கதர், 168.
 இராடு, 29, 155, 390.
 இராச்சியபாரம், 591.
 இராசசூயம், 569.
 இராசதம், 80.
 இராசநீதி, 506, 508.
 இராசப்பெருந்தெரு, 157.
 இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,
 இராசபாவம், 549. [461, 579, 580.
 இராசபோகத்தைத்துறத்தல், 13.
 இராசமார்க்கம், 139.
 இராசராசசோழனுலா, 483-4, 555.
 இராசராசன், 363. [198.
 இராசவாகனம் - கோவேறுகழுதை,
 இராசவாகனமாகியஅத்திரி, 198.
 இராசாவின்கோயில், 72.
 இராசி, 117.
 இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.
 இராத்திரிவருணனை, 131, 132.
 இராமசரிதம், 358.

இரீஇ - இருத்தி, 35, 40.
 இருக்கச்செய்தே, 484.
 இருக்கை, 300.
 இருக்கைமுறைமை, 73, 118.
 இருகடனீருமாடினோன், 568.
 இருகாமத்திணையேரி, 252.
 இருப்படாம் - இருளாகிய படாம்,
 137, 153.
 இருடிகள், 264, 285, 358. [342.
 இருடிகள் யோகமிருக்கும்பொழில்,
 இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்
 டானனூசு, 339.
 இருத்தல் (ஆசனம்), 371.
 இருத்தலின் விகற்பங்கள், 232, 371.
 இருத்தி, 386.
 இருந்தவளமுடையார், 462.
 இருந்தேத்துவார், 140, 157.
 இருந்தைக்க - இருக்க, 473, 478.
 இருந்தைபூர், 7.
 இருந்தைபூர்க்கருங்கோழிமோசியார் -
 இடைச்சங்கப்புலவருள்ஒருவர், 8.
 இருந்தோம் - இருந்தோம், 426.
 இருநிதிக்கிழவன் - கோவலனுடைய
 தந்தையின்சிறப்புப்பெயர் ; இவன்
 கோவலன் இறந்தமைகேட்டுத்
 துறவுபூண்டான், 35, 54, 335,
 இருநிலமடந்தை, 493. [346, 433.
 இருநிலமாள்வேன், 564.
 இருப்புஐம்பது, 232.
 இருப்பு ஒன்பதுவகை, 232.
 இருப்புவிட்டுக்கள்காய்கிடஉலை, 401.
 இருபிறப்பாளர், 504, 528.
 இருபுடைமருங்கு, 86.
 இருபுறமொழிப்பொருள், 228, 236,
 239, 378, 380, 386.

இராமராவணயுத்தம் பதினெட்டு
மாதம் நடந்ததென்பது, 547.
இராமன், 335, 375. [346, 448.
இராமன் தம்பியொடு வனம்போயது,
இராமனுந்துன்புற்றானென்பது, 374.
இரிதல் - நீங்குதல், 133.
இரியல் - விரைவு, 198.
இரியன்மாக்கள், 82.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை,
164, 269, 372.
இருபெருங்குரவர், 35.
இருபெருவேந்தர், 141, 556.
இரும்பேருவகை, 416.
இருமாபுந்தாயமறையோள், 249.
இருமருங்கு, 199.
இருமுதுகுரவர், 25, 348, 420.

கூஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
 இருவகைக்கூத்தின்வகைபல, 79.[9.
 இருவகைத்தாளவிகற்பம், 102, 108-
 இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
 இருவாட்சி, 170, 353. [தல், 24.
 இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
 இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
 இருள் - மரகதத்திள்குற்றம், 367,
 இருள்படப்பொதுளிய சுருளி ருந்
 இருளான், 89. [குஞ்சி, 538.
 இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
 மந்திரம், 187.
 இரேகை - கீற்று, 387.
 இரேகிதம், 81.
 இரேவதி, 117.
 இரைதேர்முதலை, 332, 343.
 இல் - இல்லை, 3, 226.
 இல்பூவலாட்டல், 416. [52.
 இல்பொருளுவமை, 36, 44, 49,
 இல்லறத்தின் துறைகள், 370 - 71.
 இல்லறம், 370.
 இல்லறமகளிர், 172.
 இல்லுறை தெய்வத்திற்கு மலரும்
 கெல்லுந்துவி வணங்கல், 247.

இலச்சினை, 144, 336, 541.
 இலச்சினைமண், 531. [259.
 இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
 இலஞ்சிமன்றம்:—காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஐந்துமன்றங்களுள்
 ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
 கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
 இலது, 24.. [145.
 இலதைக்கை 81, 92, 96.
 இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
 வறுமை, 245, 252, 253.
 இலவங்கம், 155, 179, 195, 379.
 இலவத்தலர், 387.
 இலவந்தி - நீராவி, 521.
 இலவந்திகை - நீராவி; நீராவியைச்
 சூழ்ந்தவயந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
 256, 271.
 இலவந்திகைச்சோலை, 377.
 இலவம், 18, 150, 318, 327.
 இலவமலர், 171, 380.
 இலவிதழ்ச்செவ்வாய், 363.
 இலளிகை, 81.
 இலாஞ்சனை, 336, 366, 575.
 இலாமிச்சம், 195.

இல்லெழுமுல்லை, 338.
 இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
 ருமாம், 395.
 இல்லோர்தலைவன், 407.
 இல்வளர்முல்லை, 125, 149, 170.
 இல்வாழ்க்கை, 324.
 இல்வாழ்க்கையில் அழப்படுத்தல், 25.
 இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.
 இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,
 445, 449, 469, 472, 489,
 இலக்கம், 164.
 இலகொளிச்சிலாதலம், 256,
 இவற்றின், 58.
 இலங்காபுரம், 31.
 இலங்கீர்வளை, 472.
 இலங்கை:—கடல்குழந்த இலங்காபுர
 மென்னும் - நகரம்; கயவாகுவென்
 னும் அரசனுடைய இராசதானி;
 இதனை இக்காலத்து அனுராதபுர
 மென்பர், 449, 460.

இலேசு, 6, 114, 117.
 இலை - வெற்றிலை, 147.
 இலைத்தார்வேந்தன், 550.
 இலைத்தொடை, 133.
 இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.
 இலையமுதிடுவார் - வெற்றிலை வித்
 தார், 155.
 இலையிலமலர்ந்த இலவம், 305.
 இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்,
 இவுளித்தலைவர், 537. [167.
 [491. | இவுளிமறவர், 167.
 263. | இவையிற்றின் -
 இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.
 இழவல் - இழவாதேகோள், 210-11.
 இழிகுலத்தோன், உயர்ந்தோர் வந்த
 விடமெங்கும் விலகிநடத்தல், 422.
 இழித்தக்க கிணக் காணின் உரையார்,
 இழிப்புச்சுவையினயம், 83. [251.
 இழிபிறப்புற்றோர், 287.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூஉக

இழிவுசிறப்புமமை, 247, 460.
 இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
 இழுக்கிய - பட்ட, 314.
 இழுமென்பாண்டில், 543.
 இழுமென இழியுமருவி, 514.
 இழை, 585.
 இழைத்து - எழுதி, 377.
 இளகுதல், 269.
 இளங்காலம், 489.
 இளங்காந்தூதன், 220, 231.
 இளங்கிளை - தங்கை, 317.
 இளங்கோ, 19, 439, 521.
 இளங்கோசர் - இளங்கோவாகியகோ
 சர், 31, 325.
 இளங்கோவழிகள் :— சிலப்பதிகார
 ஸ்ரீராமசிரியர்; இவர் இளங்கோ
 வென்றும், சேரமுனி பென்றும்,
 அடிகளென்றும் வழங்கப் பெறுவர்,
 1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.
 இளங்கோவழிகள் துறந்து அருகன்
 கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
 இளங்கோ வேண்மாள் (பெயர்), 521,
 562. [மர், 554.
 இளங்கோவேந்தர் - பட்டஒன்பதின்
 இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்
 தம்பி, 426.
 இளஞ்செழியன் - கொற்கைநகரத்
 திருந்தவெற்றிவேற்செழியன், 31.

இளமுத்து, 380.
 இளமையானை, 502.
 இளமையுஞ்செல்வமும்யாக்கையுநிலை
 இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.
 இளவரசு - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத
 இளவல், 13. [ஒருவன், 225.
 இளவேனல் } - இளவேனிற் காலம்,
 இளவேனில் } 14, 16, 26, 184,
 150, 170, 220, 229, 235,
 344 - 6, 362.
 இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.
 இளவேனிற் காலத்தியல்பு, 379.
 இளி (இசை), 66, 170, 208, 218,
 443 - 5, 453.
 இளிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.
 இளிகுரலாக ஏழுநரம்பும்வாசித்தல்,
 இளிகுரலாக மேற்செம்பாலை தோன்
 தல், 68 - 9, 113.
 இளிகுரம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்
 பாலை வருதல், 111.
 இளியுள் துத்தம் பிறத்தல், 224.
 இளிவாய்வண்டு, 150.
 இளை - அரண்காவல், கட்டுவேலி,
 காவற்காடு; 324, 359, 375 - 6.
 இளைஞழ்கோவலர், 15.
 இளைஞழ்படப்பை, 314.
 இளையர், 491. [216.
 இளையிருள் - இளையஇருள்; ல்காரம்

இளந்திருமாதன், 7.
 இளநலம், 243.
 இளநாகர், 7.
 இளநாகு, 238.
 இளநாயிறு, 301. [378.
 இளநிலா - மாலைப் பொழுதின் நிலா,
 இ - நிலாமுன்றில், 360, 377.
 இளம்பிறைக்கை, 92 - 3.
 இளம்பிறை குடியவிறையவன், 496.
 இளம்பூரணர் } 17, 230.
 இளம்பூரணவடிகள் }
 இளமரக்கா, 271, 302, 522.
 இளமரக்கானம், 291.
 இளமார்பு (கர்ப்பூரம்), 379.
 இளமாவெயிற்றி, 320.

இம்பெருங்கிழமை, 46. [509.
 இம்றுகு - இத்தன்மைத்தாகு,
 இறஞ்சி (அகல்), 379. [374.
 இறத்தல் - கழிதல், தவிர்ந்தல், 277,
 இறந்தகால வினைத்தொகை, 27.
 இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை,
 இறந்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
 இறந்தவர்களையுத்தேசித்துத்தானஞ்
 செய்தல், 400.
 இறந்தவர் பிறத்தலும் பிறந்தவர்
 இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.
 இறந்தார், 370.
 இறப்பு, 262.
 இறுகுதல், 387.
 இறுங்கு, 29, 155.

கூஉஉ அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.

இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.

இறுதி, 91.

இறுதியிலின்பம் - ஆனந்தசாகம், வீடு,

இறுதிவிளக்கு, 378. [264, 296.

இறுப்பது - ஆதிசயம், புதுமை, 2,
19, 226, 236.

இறுமுறை - முடியுமுறை, வருந்துந்
இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.

இறை - இடப்பு, தங்குதல், திறை,
49, 74, 143, 163, 283, 526.

இறைக்குடிகள், 130.

இறைகூடை, 277.

இறைச்சிலிப்பவர், 155.

இறைபயிருமுரசு, 536.

இறைமகன்செவ்வி, 523.

இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.

இறைமுன்மை, 518. [ருவர், 230.

இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளொ

இறையனாகப்பொருள், 17, 208,

214 - 5, 489, 536.

இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்

பொருள் செய்தாரென்பது, 230.

இறையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம்,
532.

இறையுயர்ந்தமர்டம் 262, 279.

இறையோன், 399.

இறைவனை, 213, 517.

இறைவன் - எப்பொருளினுந்தங்கு
பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,

171, 248, 264, 269, 283, 328.

இறைவன் சூடியபிறை இரண்டுகலை
களைபுடைத்து, 50.

இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
னென்பது, 192. [370.

இறைவன் துதலில் இமையாநாட்டம்,

இறைவன் - இறைவன் துதலில் இமையாநாட்டம்,

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புதைத்
தென்பக்களி, 133. [தது, 370.

இன்பச்சுவையவினயம், 83.

இன்பதூன்பம், 410.

இன்பம், 91, 204. [தல், 380.

இன்பம் விளைத்தற்கு ஊடல்நிகழ்த்
இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்

பம் பயந்து பெரிதுதூன்பம்விளைத்
தல், 373.

இன்பமுற்றோனவினயம், 85.

இன்றி இன்றாதல், 109.

இன்றாநாற்பது, 356.

இன்னிளவேனில், 225.

இனஞ்செப்புதல், 301.

இனநிரைகள், 330.

இளைதல் ஈறுகுறைந்து இளையாதல்,

இளைந்து, 393. [243, 251, 316.

இளைந்தேங்கியமுதல், 464. [243.

இளையன் - வருத்தத்தையுடையன்,

ஈக்க - தருக, 44.

ஈகாமிருகம், 84.

ஈகை - பொன், 38.

ஈகைவான்கொடி, 34.

ஈச்சங்காய், 389.

ஈசன், 158, 264, 283.

ஈட்டி முதலியன, 415.

ஈடு, 61, 62, 100, 107.

ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,

ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.

ஈண்டென - விரைய, 337.

ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.

ஈமம், 324.

ஈர்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,

385, 472.

ஈரநிலம், 67.

ஈரயிர் - மிகவும் துண்ணிய மணல்,

ஈரயிர் - மிகவும் துண்ணிய மணல்,

குடியது, 305.
 இறைவனேந்தியசூலம், 305.
 இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
 செய்யுள், 191. [ங்கு, 482.
 இறைவனையாடல்கண்டருளிய அனை
 இறைவி, 328.

பெற்றவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
 ஈழத்துணவு, 47. [188, 383.
 ஈனோ, 114. [308.
 ஈநிலின்பமாரிய அனந்தசகம், 285,
 ஈறுகுறைதல், 243.
 ஈறுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூஉந

ஈன்மகுழவி, 472.
 ஈனாவாழை, 418, 431.
 ஈனோர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - கீதவடிவுகளோன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120].
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகர் - நகம், 95, 195.
 உகர்க்கரணம், 64.
 உகர்நிலைப்பசாசக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்கிழான்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்தில், 352.
 உச்சித்தம் - மகரக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவினயம்,
 உச்சியீயிசை, 293. [87].
 உச்சியைக் கொடுத்தி மூளையைக்கடிக்க
 உசா, 436. [கும் பொயிரிரை, 414].
 உசாவில்லாத்தனப்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்திதேசத்துள்
 உஞற்றாக்கால், 83. [னது, 163, 177].
 உட்கரு, 435.
 உட்குடைச்சிறார், 320.
 உட்குதல், 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்கொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உட்குரு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்படுதல், 198.
 உடம்படுமெய், 23.
 உடம்பிடி - வேல், 519.
 உடம்பிற் சுவை தோன்றல், 84.

உடல், கர்த்தின்முன்னிட்டவிளக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 59, 90.
 உடற்கரித்தல், 160, 193.
 உடற்குதை, 440.
 உடற்புரிவு, 90.
 உடற்பொறையடுக்கம், 543.
 உடற்றுக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவினயம், 85 - 6.
 உடன்பிறப்பு, 43.
 உடன்வயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழிபொருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்து, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உடுத்தல் - குழுதல், 180. [106].
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படல், 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதிரைநீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362].
 உடைப்பெருங்கொழுநீர், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவாள், 380, 439. [410].
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்டன், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டாரைவெல்லு, 213.
 உண்ணகரம், 465:
 உண்ணுகோன்பு - உண்ணுவிரதம்,
 உண்மைத்திறம், 165. [411, 550].

உடம்பின் வேறுபாடு, 84.
 உடம்பினும் முகத்திற் சுவைமிகத்
 தோன்றல், 84.
 உடம்பு, தாரம், அடைக்கலப் பெர்
 ருள், தன்பொருளாகிய இவற்
 றைப்பொன்போற்போற்றவேண்டு
 மெனல், 416.
 உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உண்மைமொழி, 284.
 உண - உணவு, 49.
 உணக்குதல், 581.
 உணங்கல் - வற்றல், 208, 209.
 உணங்கல் கடிதல், 211.
 உணர்வு, 400.
 உணர்வுசலித்தல், 19.
 உணர்வுடைமாக்கள், 568.

சுஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.
 உணவுபல, 261.
 உப்பூரிகுழுகிழார், 7.
 உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.
 உணீஇய - உண்ணும்படி, 557, 559.
 உத்தமத்தோற்பெருங்கருவி, 106,
 உத்தமதானம், 46. [382.]

உபதேசமந்திரம், 260.
 உபநயனம், 250, 504.

உபயாங்கவாச்சியம், 90.

உத்தமப்பறை, 106.

உத்தமம், 100.

உத்தமராவார் - கழிய நெடுமையுங்

கழியக் குறுமையுமில்லோர், 115.

உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.

உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.

உத்தரகுரு - போகழியியிலொன்று,

உத்தர கௌத்தன் - வாரண்வாசிக

ரத்தரசன், 400, 412.

உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.

உத்தரம் - வடபூமி, 542.

உத்தரன்:—கனகவிசயர்க்குத் துணை

யாபினோரரசன், 412, 452.

உத்தரீயம், 326, 329.

உத்தானவஞ்சிதம், 81.

உத்தி, 181, 197.

உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்

உதகக்கிரியை, 243. [ஒன்று, 81.

உதயகிரி - ஓரிராகம், 234.

உதயமால்வரை, 153.

உதயனன்கதை, 7, 8.

உதவாவாழ்க்கை - பிதர்க்குதவாமாட்

டாத மிடிவாழ்க்கை, 503.

உதாசீனன், 163.

உதாரமென்னுமலங்காரம், 48.

உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு

உதானன், 103. [தலியன், 104.

உதிப்பித்தல், 104.

உதியஞ்சேரல், 503.

உதியன் வேண்மான், 521.

உதையவரை, 137.

உத்தல் - யாழ்நரம்பின் கிரியைகளுள்

ஒன்று, 204. [9, 487,

உத்தி - ஆற்றின்நடு, யாழுறுப்பு

உப்பரல் - மேல், 313, 323.

உபயானுகம் - தீதிருத்தங்களுக்கு
வாசித்தல், 58.

உபவேட்டனம், 81.

உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநான்க

னுளொன்று, 81.

உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.

உபாஸகாத்தியயனாகம், 284.

உம்பர் - மேல், 232, 308.

உம்மை : இசைநிறையில் வருதல்,

முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.

உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,

375, 405, 437.

உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்

வருதல், 38, 135, 247.

உம்மைதொகல், 189, 199, 210,

உம்மைப்பயன், 395. [450.

உம்மைவினைவந்துருத்தகாலைச் செம்

மையிலோர்க்குச்செய்தவ முதவா

உமட்டியர், 155. [து, 510.

உமணர், 17, 155.

உமி, 114.

உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.

உமையவன், 177, 192, 563 - 4.

உமையொருபாகத்தொருவன், 565.

உய்த்துணர்ந்தல், 6.

உய்திக்காலம், 266. [நோய், 208.

உய்யா நோய் - போக்கமுடியாத

உய்யானம் - அரசர் வினை யாடுந்

காவற்சோலை, 363, 380.

உயர்சொல், 429.

உயர்தினை, 377 - 8.

உயர்தினைக்கண்வந்த இடவழுவமை

தித் தனித்தன்மை, 24.

உயர்தினையையும் அஃறிணையையும்

உப்பு, 277.
உப்புப் பகருநர், 138.

எண்ணியுயர்திணையர் ன் முடித்
தல், 214.
உயர்த்தோங்கு செல்வம், 35.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. காஉரு

உயர்த்தோர், 38.
உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
உயர்பிறப்பாளன் - மறையவன்,
உயர்பேரொழுக்கம், 340.
உயர்மிசை, 265.
உயவற்பெண்டர், 467.
உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
உயிர்க்கடன் தருதல், 160.
உயிர்க்கொலைக்குமின், 591. [275.
உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
உயிர்த்தல், 323, 465.
உயிர்த்தொகை, 547.
உயிர்தோற்றல், 486.
உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
உயிர்ப்பலியுண்ணுமயிர்க்கண்முரசு,
உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
உயிர்ப்புறம், 218.
உயிர்ப்பிணிக்குங்கலவை, 388.
உயிர்பேர்குபொதுநெறி, 569.
உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சிவினி, 54.
உயிர்வழங்குபெருநெறி, 569.
உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.

உரிமைப்பள்ளி, 548.
உரிவை, 316, 324.
உரு - உருப்படி ; இஃது இசைத்
தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
100, 107, 109 - 10, 201, 212,
உருக்காட்டுதல், 120. [400.
உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
கிழ்தல், 451.
உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
யைகளுள்ஒன்று, 204.
உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
உருத்திரச்சுவையவிரயம், 83 - 4.
உருத்திரச்சன்மர், 7.
உருத்திரர், 148.
உருத்திரர்பதினொருவர், 168.
உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு
வன், 542.
உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
உருத்துநோக்கல், 590.
உருத்தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னி
ரண்டும், 68.

உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியான்வான், 213.
 உரக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.
 உரவுநீர்மால்கொன்ற வேல்ஏந்தி-முரு
 உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
 உரவோர் - இருடிகள், 358, 591.
 உரவோன், 533.
 உரறுதல், 539.
 உரன், 134.
 உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 23, 37, 251.
 உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
 உரிது - உரித்து, 43, 50.
 உரிமை, 19. [45, 184, 201.
 உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள்,

எக

உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி ; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மர்தலியென்று பெயர் பெற்
 றுள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருபுதொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிற்கப்பொருள்தொகுதல் 243.
 உருபுமயக்கம், 37, 39, 51, 236,
 உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
 உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
 உருமு }
 உருமுக்குரல் முழக்கத்து மூரசு,
 உருமுச்சுவல், 555. [148, 543.
 உருமேறு, 277.
 உருவக் கொடியோர், - கொடியருவி
 னோர், 362, 379.
 உருவகமென்னுமலங்காரம், 135.
 உருவமாறி நிற்கல், 314.

கூஉக அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

உருவிலானள் } 44, 151, 229, 231,
 உருவிலான் } 357, 374, 583.
 உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
 உருவுகாட்டுகை, 75.
 உருவுதிரை, 116.
 உருவேற்றுதல், 285.
 உரை - புகழ், 25, 36, 167.
 உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
 உரைசால் சிறப்பு, 42, 220. [553.
 உரைசெலவெறுத்த மதுரை, 508,
 உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல், 180, 347.
 உரைநூல் கோடுதல், 146.
 உரைப்பாட்டு, 24, 574.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையே யுடையது, 317, 327, 441, 513, 533, 573.
 உரைப்பாயிரம், 6.
 உரைப்பொருள், 29.
 உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
 உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண வடிகள் முகவுரை, 230.
 உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32.
 உரையிடைபிட்ட பாட்டுடைச் செய் உரைவகை நடைநான்கு, 22.
 உரோகினி, 36.
 உரோமண்டலி, 81.
 உல்குடைப்பெருவழி, 311.
 உல்லோலம் - அங்கக்கிரியைபதிஞற னுள் ஒன்று, 81.
 உலக்கைப்பாட்டு 211, 581.
 உலகநோன்பிகள் - சைனரில் இல்லற த்தார், 255, 263, 280, 399, 411.
 உலகமன்னவன், 537, 560, 589.
 உலகவிடைகழி, 256, 271.

உலக்தொருள், 246.
 உலவாக்கட்டுரை, 45.
 உலவாமை - ஒழியாமை, 45.
 உலறியகண், 86.
 உலறியதலைகளை யுடைய ஓமை, 18,
 உலறியநா, 584. [294, 306.
 உலாச்செய்வித்தல், 31.
 உலாத்திதல், 170.
 உலைக்குருகினுயிர்த்தல், 126, 499.
 உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல்,
 உலையிலுதாந்துருத்தி, 345. [334-5.
 உலோகம், 178.
 உலோகம் ஐந்து, 193.
 உலோத்திரம், 387.
 உலகை, 179, 416.
 உலகைக்கண்ணீர், 152.
 உலகைப்பொற்குதல், 432.
 உலகைமுத்து, 134. [மால், 356.
 உலணச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு
 உலணப்புட்சேவல் - கருடன், 356,
 உலந்தோனவிரயம், 85. [370.
 உலமத்தெதராகை, 19, 49, 166,
 உலமப்பெயர், 308. [475.
 உலமம், 37, 123, 171.
 உலமம் விரித்துரைத்தல், 433.
 உலமவுருபு, 135, 307.
 உலர்ப்புமண்கலக்கஞ்செய்யும், 114.
 உலவுத்தலை, 182.
 உலவுற்றதிங்கள், 219.
 உலா, 198.
 உலாஇரண்டு, 412.
 உலாமுதலியவிரதநாள், 286.
 உலாவின்ஞாயிறு, 401.
 உழக்குதல், 194, 212.
 உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
 உழத்தி, 320. [357, 373.

உலகநாதேதான், 495.
 உலகியல், 274.
 உலகியல் வழக்கு, 14.
 உலகுபுரந்தாட்டுமொழுக்கம், 340.
 உலகுபொதியுருவத்துயர்ந்தே தான்,
 உலகுவிளங்கவிரொளி, 137. [536.
 உலகேழு, 129.

உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
 உழவரோதை, 206, 558.
 உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
 உழவுஏழு, 88.
 உழவுத்தொழில், 312.
 உழவுதொழில், 496. [று, 261.
 உழாதுண்டொளி - தானேபட்டசே

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஉ௭

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318.
 உழிஞைப்பவர், 529.
 உழிஞையான், 218.
 உழுகுடிவேளாளர், 261.
 உழந்து, 390, 496.
 உழை - உழை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69.
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைதோன் தல்,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113.
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுனைக்குங்காடு, 306.
 உழைமுதல்உழையீறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிளையி று தி ய ர க
 உழைமை, 89.[மெலிவுநான்கு, 113.
 உழையிற்குரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக்கோலம் - வேற்றுருவங்
 கொண்டிருக்கும் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [382.
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிந்துதன்
 வடிவு காந்து சிலதியர் வடிவுடன்
 தமரறியாமல் வந்து நடத்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227.
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளான்பறவை, 260.
 உள்ளாளம், 90.
 உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.
 உள்ளான்பறவை. 278.

உளி, 426, 439.
 உளியம் - கரடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவனன், 12.
 உறக்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுளொன்று, 81, 232.
 உற்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உற்சவம், 158, 572.
 உற்சர்கம், 420. [டல், 344.
 உறட்டட்டட்டெனப்பற்பதைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உற்பாதசாந்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480;
 உற்றதை (உற்றது)உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377..
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினோனவிரயம், 85 - 6.
 உறந்தை - உறையூர் ; இது சேரழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை நிகழ்ந்தபொழுதுஇதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிள்ளி
 யென்பவன்; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215.
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறையார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடைபிட்டும் இரண்
 டிடைபிட்டும் ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிக்கா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகாகம், 494, 585 - 6.
 உறீஇ - உறுவித்து, 172.
 உறுக்கும் - உறுத்தும், 274.
 உறுகண், 297, 332.
 உறுகணை - கீவினையாளர். மிகு

உளரு - உள்ளான்பறவை, 278.
 உளருறைமூன்று, 10, 24.
 உளதரங்.கொல், 216.
 உளநாள்வரையா, 591.
 உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.
 உளமலியுவகை, 506.
 உளர்தல், 110.

ளர், 257, 272.
 உறுத்தல், 173, 274, 294. -
 உறுப்பு நான்குள்ள உரு, 75.
 உறை - மருந்து, 203, 208, 213.
 உறைகவுள் - மதந்துளிக்கின்ற கன்
 னம், 587.
 உறைகாரர், 156. [152.
 உறைத்தல் - உகுத்தல், 127, 134,

கூஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. உறைதல் - தோய்தல், 441, 451. |

ஊர்தி, 431.

உறையுய்யானோய் - மருந்தாற் போ
க்கமுடியாத நோய், 208.

உறையுள் 46, 308. [566.

உறையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,

உறையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
வந்தமை, 31 - 2, 266.

உறையூரிலருகன், 301.

உறையூர் ஸ்ரீ கந்தன்பள்ளி, 291.

உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனார், 291.

உன்னக்கை, 92, 95.

உன்னம்—ஒருமரம், 92, 306. [81.

உசேஷபணம் - ஓர்அங்கக்கிரியை,

ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,

ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.

ஊங்கண், 567.

ஊங்களேர், 560.

ஊசல், 207.

ஊசல்வரி, 580.

ஊசிப்பொறி, 414. [433.

ஊட்டுவான்-தாயரைவருள் ஒருத்தி,

ஊடல், 173, 195, 198, 202, 226,

ஊடல்தீர்க்குமருந்து, 21. [232.

ஊடற்கோலம், 179.

ஊடறுத்தல், 440.

ஊன், 213.

ஊதுந்துளை, 61, 65.

ஊதம் வண்டு, 213.

ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி, 126,

134, 334, 499, 526.

ஊதுலைதோற்கவுயிர்த்தல், 462 - 3.

ஊம் - ஊமை, 144, 481.

ஊமர், 145.

ஊர்க்குதுமாக்கள், 587.

ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயநிற்

ஊர்திரைநீர்வேலி, 212.

ஊர்தீப்பாடு, 237, 244, 251.

ஊர்ந்து - அடர்ந்து, 548.

ஊர்நடுமன்றம், 313, 323.

ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.

ஊர்வாயில், 256. [58, 82.

ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,

ஊரல் - குளுவையென்னும் பழை;

நீர்மேலூர்தலின், ஆகுபெயர்;

ஊராளி, 89. [260, 278.

ஊரிடையிட்டநாடு, 262.

ஊழ் - முறை, 259, 273, 276.

ஊழ்வினை - முறைமையாகிய பழ

வினை, 254, 484.

ஊழ்வினையுருத்துவந்தழைதல், 4,

ஊழி, 47. [219, 544.

ஊழியுக்கும் பேருதவி, 212 - 3,

ஊழுறுதல் - குடைதல், 183.

ஊற்றுநீர், 459.

ஊறுசெய்விலங்கு, 305.

ஊன், 160, 275.

ஊன்சோறு, 545.

ஊன்மலியிருக்கை, 138.

ஊனூண்டுறமின், 591.

எஃகல், 134.

எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.

எக்கர், 522.

எகினக்கவரி, 254.

எகினம், 557.

எங்கணுவென்னாவினைந்தேங்கல், 463.

எங்கணும் போகிய இசை, 332.

எங்கோன், 283.

எச்சங்கன், 562.

எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்.

குங்கோயில், 241. [309.
 ஊர்க்கையிலையிட்டகாடு, 298,
 ஊர்காப்பாளர், 424, 436.
 ஊர்குழ்வரி, 25, 27.
 ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை
 பதினாறனுளொன்ற, 81.
 ஊர்த்துவமண்டலி, 81.
 ஊர்தல், 90.

379.
 எச்சவும்மை, 276, 281, 460.
 எச்சவும்மை விரித்தல், 55.
 எஞ்சலார் - அயலார், 463.
 எட்கசி, 325.
 எட்கசிவு, 160.
 எட்சாந்து, 467.
 எட்டன் மட்டம், 59, 91.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி கூடக

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
எட்டிப்பூ, 411.
எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
443, 452.
எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
எடுத்துக்கோள்வரி - கையநடுவய்தி
வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்
துக் கொள்ளும்படி நடித்தல், 88,
228, 237, 239, 289, 381. [531].
எடுத்துச்செலவாற் கொண்டதிதை,
எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
எண்குணன், 264, 284.
எண்குத்துப்பாணி, 59, 91.
எண்சீரான்வந்தகொச்சக வெ ரு
போகு, 191.
எண்ணினடைவு, 152. [438].
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செய்தல்,
எண்ணுப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிற

எய்யாவொருசிறைபலரும் அறியாத
ஒருபக்கம், 313.
எய்விலெயினர், 318.
எயிற்புறம், 71, 116, 218, 256.
எயிற்தி, 18, 315, 320 - 21, 325,
எயிறுமடித்தல், 87. [330]
எயின் - ஒருசாதி, 321.
எயின்கடன், 322.
எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
330, 432.
எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
எயினர்கூட்டுண்ணும் நடுபூர்மன்றம்,
313, 323.
எயினர், தம்பகைஞர்தலையைத்தாமே
யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
எயினர்துஞ்சுரைஎறிதல், 322.
எயினர் தொல்குடிக்குமரி, 324.
எயினர் பசுநிரைகளைப் பெறுதல்,
320 - 21.
எயினர்மதுவுண்டுசெருக்குதல், 324.
எயினர்மன்றுகூள்பாழ்படற்குரியகார

ப்புப்பொருளுந்தருதல், 272.
 எண்ணும்மை தொகல், 430.
 எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
 க்கு வரம்பு, 184, 201.
 எண்ணென்கலையோர் - வேசையர்,
 246, 366, 381, 499.
 எண்ணெய்வாணிகர், 138, 155.
 எண்பேராயம், 147, 167, 535.
 எண்மைப்பொருள், 346.
 எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
 எதிர்நிரலிறை, 38, 201, 276.
 எதிர்பூஞ்செவ்வி, 225.
 எதிர்மறை, 344, 429.
 எதிர்மறைத்துக்கூறல், 466.
 எதிரததுழீஇய வெச்சலும்மை, 508.
 எதிரதுபோற்றல், 50, 373.
 எதிரி - எதிரேற்று, 125.
 எதிருன்றல், 542.
 எதிருன்றிய நீன்பெருங்காஞ்சி, 528.
 எதிரேற்றல், 131, 532.
 எந்திரவில், 413.
 எய்துதல் - உணர்தல், 295, 307.

ணம், 313.
 எயிலர் வெறியாடியபின் அரசனைப்
 பாதுகாக்கத்தெய்வத்தைத் துதித்
 எயினார், 306. [தல், 321, 331.
 எயினெடுக்கொடி, 341.
 எரிநிறத்திலவம், 150.
 எரிபொத்தி - அழலைமூட்டி, 362,
 எரிமண்டைத், 498. [526.
 எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
 எருத்தங்கோட்டல், 458.
 எருத்தம்—எருத்து - புறக்கழுத்து,
 35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
 எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
 எருமை, 261, 268. [550.
 எருமைக்கடா, 396.
 எருமைக்கடும்பரியூர்வோன் - கூற்று
 எருமையேற்றை, 408. [வன், 544.
 எல் - ஒளி, 45, 338.
 எல்லவிழ்மாலை, 45. [480, 578.
 எல்லா-ஏழ், தோழி, 447, 458, 462,
 எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன், 282.
 எல்லாவோ, 462.

கூடும் அரும்பத முதலியவற்றின் அக
 ராதி.

எல்லி, 223.
 எல்லிருக்கேட்டமின், 464.
 எல்லை - பகல், 3, 511.
 எல்வளை, 124, 563. [389.
 எலிமயிரினால் நெய்த ஆடை, 154,
 எவ்வம் - துன்பம், 211, 216.
 எவன் என்ன விதாரப்படல், 515.
 எவன்கொல், 45.
 எழால் எழுவகை, 204.
 எழிலி, 173.
 எழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
 188, 193.
 எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
 எழினிமுன்று, 116.
 எழுகோல், 70.
 எழுச்சிப்பாலை, 534.
 எழுத்தாணி, 225.
 எழுத்தினதம், 105,
 எழுத்து, 67, 78.
 எழுத்து எட்டு, 308.
 எழுத்து ஏழு, 156, 457.
 எழுத்து ஐந்து, 308.
 எழுத்துச்சந்திமுடிவு, 14.
 எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
 எழுதல் - பண்ணுதல், 528.
 எழுதியவளை, 458.
 எழுதுவண்ணம், 154.
 எழுதுவரிக்கோலம், 151 - 2.
 எழுநிலைமாடம், 347.
 எழுமுடிமார்பன், 569.
 எழுவகைநிலத்தினும் எய்தியவரி,
 எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
 எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
 எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
 என்னு, 390, [115.

எற்றுக்கு, 37.
 எற்றென்றும், 515.
 எறி - எறிதல், 66, 111.
 எறிநீரடைகரை, 259, 276.
 எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
 எறிபிணமிடறியகுறையுடல், 543.
 எறிமணி, 325.
 எறிவளை - அறுக்கும்வளை, கரையிலே
 திரையெறிதவளையுமாம், 209.
 என், ஈற்றகை, 77, 136.
 என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
 என்பிலது, 24.
 என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்த்திலம்,
 என்மனார், 231. [114.
 என்முழ - வெயில், 362, 380.
 என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டீர்,
 என்னென்றும், 515. [215.
 எனும் - சிறிதம், 420, 432.
 எனேத்து, 38.
 ஏக்கறுதல், 43.
 ஏகதாளம் ஓரொத்துடையதாளம்,
 59, 75 - 6, 91, 120.
 ஏகபாதம் - ஓரிருக்கை, 232.
 ஏகாசம் - உத்தரீயம், 326.
 ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈற்றகை,
 எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
 473, 474.
 ஏகாவலிவடம், 332.
 ஏகை - இரேகை, 367, 386.
 ஏக்குதல், 64, 249.
 ஏச்சுரை, 576.
 ஏசல் - பழித்தல், 242, 249.
 ஏட்டகம் விரித்து, 336.
 ஏடலர்கோதை, 246.
 ஏடி - தோழி, 458.
 ஏடு, 394, 406 - 7.

என்னுடைய கண்ணாடது ய ந ல லு,
 -என்னுருண்டை, 141.
 எந்செய்வான், 216. [377.
 -எப்படுபொழுதின்பொழுதுபோக்கு,
 எப்படுபொழுது-சூரியன் அத்தமிழ்த்
 எப்பாடு, 14, 377. [காலம், 360.
 எற்றால் - எதனால், 50.

ஏண் - எல்லை, 402, 508-9.
 ஏத்தம், 260.
 ஏத்தல், 35, 265.
 ஏத்தாளர், 539.
 ஏத்தி - ஏத்த, 316.
 ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3,
 ஏதிலர், 207. [397.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூடக

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராவிடும்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுதுமாக்களவிரயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - எழுந்த, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அறுகையும் குவனையையும்
 கலந்து கெற்கதிரோடு தொடுத்த
 மாலையைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏறுழவீர், 558.
 ஏல்வை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல் செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்சிலதியர் - குந்தேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாறடியார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்செய்வம், 493.
 ஏவறை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவைபுடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியேம், 524.
 ஏழகத்தகர் - மேழகம், 254.
 ஏழனுருபின்கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்து

ஏற்றுப்பசுந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்பறை, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவல், 452.
 ஏன்று, 297. [324.
 ஏனத்தின்வனைவெண்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [366, 385.
 ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐங்குறுதூறு, 441, 445.
 ஐங்கூந்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகிது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்தினுமெட்டினும் வருமுறையெழு
 த்தின்மந்திரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால், 209, 214.
 ஐம்பெருங்குழு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிகை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஆகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமற்றபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றோனவிரயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்துலாம், 402, 414.
 ஐயவும்கை, 274.
 ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.

ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

ஐயை - தூர்க்கை, மாதிரியின்மகள்,
260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
428, 430-31, 441, 450, 462-3,
465-6, 506, 574, 580. [323.
ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
ஐராபதம் - பட்டத்துயானை, 72.
ஐராபதம்நிற்குங்கோயில், 146, 166,
247.

அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.
 ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,
 ஐவனவெண்ணெல், 15, 294. [285.
 ஒக்கல், 349;
 ஒக்கலை, 242.
 ஒசித்தல், 192, 445 - 7.
 ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.
 ஒட்டகம், 408.
 ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.
 ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கத்தவு,
 ஒட்டேன் - இசையேன், 490.
 ஒடியாவிற்பம், 267, 512, 592.
 ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,
 என், 19, 28, 39, 131, 169, 247,
 251, 300, 333, 372, 390, 458.
 ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.
 ஒடுவுருபு ஐயுருபின் பொருளில் வரு
 ஒத்தபண்பு, 149. [தல், 130.
 ஒத்த - அந்தரக்கொட்டு, 75, 120.
 ஒதுக்கம் - கடை, 276.
 ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.
 ஒப்படியிருக்கை - ஒரிருக்கை, 232.
 ஒப்பலொப்புரை, 28.
 ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,
 247, 538, 557 - 8.
 ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.
 ஒப்பில்போலி, 208, 265, 286 - 7,
 308, 320:
 ஒப்பின்மையினியிகுதி, 39.
 ஒப்பினுகியபெயர், 137.
 ஒப்புரைத்தல், 34.
 ஒய் - யானையைப் பாகர்வையுக்குறி
 பு மொழி, 393, 405 - 6.
 ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஒரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.

ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பின்கண்
 வருதல், 304.
 ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த
 ஒத்தாழிசை, 456.
 ஒருபோகு, 190, 464.
 ஒருமுகவெழிளி, 71, 73, 116,
 118, 193. [264.
 ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,
 ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.
 ஒருமொழிவைத்துலகாளல், 12, 573.
 ஒருவயிற்பல்பிறப்பு, 388.
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி,
 187, 429, 477:
 ஒருவினைப்பொடு, 281, 349.
 ஒருவுதல், 44.
 ஒரேயிடத்திற் பிறந்த மணிகள் :—
 மாணிக்கம், புருடராகம், நீலம்,
 கோமேதகம், வயிரேரிய மென்பன,
 ஒல் - அணுகாரணம், 476. [388.
 ஒல்காச்செல்வம், 395.
 ஒல்காவுள்ளம், 502.
 ஒல்கி, 212.
 ஒலி, 105. [510.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,
 ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.
 ஒலிவகை 351, 352.
 ஒழியாதாட்டும் வல்வினை, 263.
 ஒழியாவினக்கு - விழிவினக்கு, 183.
 ஒழியிசை, 214.
 ஒழிவு, 186.
 ஒழுக்கநெறியினின்று நீங்கினோர் நீர்
 மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லி
 னும் உயர்ந்தோர் தமதறிவான்
 உணரவேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கமுத நீருடையவையை, 465.

ஒருமுகம், 200.
 ஒருதலை, 130.
 ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
 ஒருதனிக்குடிகள், 35.
 ஒருதிறம்பற்றல் - வாரம் பற்றல்,
 ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
 ஒருப்படுதல், 273, 432.

ஒழுகை, 71.
 ஒழுகல், 213, 557.
 ஒழுகுவண்ணம், 206.
 ஒழுகை, 559.
 ஒள்ளெரி, 468.
 ஒளி, 91.
 ஒளித்தபிறப்பு, 585 - 6.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. காங்ங

ஒளிமண்டிலம், 305.
 ஒளியுடைப்பாணி, 268.
 ஒங்காமரபிற்பெர்தியில், 527.
 ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
 நித்தல், 66, 111, 143, 162.
 ஒற்றறுத்துப் பாடுமவள், 188.
 ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
 ஒற்றன், 321, 509, 510.
 ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
 ஒற்று - செங்கோட்டியாழுறுப்பினு
 ளொன்று, 350, 531.
 ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
 ஒற்றுறுப்பு - நாய்பினும் பத்தரினும்
 தாக்குவதொரு கருவி, 337.
 ஒற்றைக்கை, 97.
 ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
 ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
 ஒற்றைக்கை முப்பத்துமூன்றுவகை,
 ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.
 ஒற்றைத்தோழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிநுண்
 ஞாண், 528.
 ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்றன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிநகையினர், 573.
 ஓ-இரக்கக்குறிப்பு, எதிர்மறை, தாம்
 பிற்கதவு, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்பாணை, 557.
 ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசனித்தல் - போதற்கு ஒருப்பட்டு
 மயநல். வெக்கையால் கலைபு...

ஓடவகை, 354.
 ஓடியபொன், 53.
 ஓடு, 364.
 ஓடுங்கலம், 200.
 ஓடுந்தியில், 210.
 ஓடை, 72.
 ஓடையாணை, 537.
 ஒத்தின்சாலை, 494.
 ஒத்துடையந்தணன், 394.
 ஒதம், 213, 215, 505.
 ஒதவு முணரவுமரியமறை, 308, 431.
 ஒதாது நன்மை தீமையறிவோர், 299,
 ஒதி, 198, 300, 312. [311.
 ஒதை, 206, 559.
 ஒதையாயம், 219.
 ஒதைவகை, 339.
 ஒப்புதல் - ஒட்டுதல், 208 - 9, 513.
 ஒம்படை, 169, 273.
 ஒம்பு, 259.
 ஒமசாலை, 262.
 ஒமம், 148, 168, 572.
 ஒமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஒமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஓர், இடைச்சொல், 49.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓர்த்து, 559.
 ஓர்ப்பு, 195.
 ஓர்ன்ன, 526.
 ஓரி, 287, 520. [120.
 ஓரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஓரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஓலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.
 ஓலுறுத்தல், 433.
 ஓலை, 336.
 ஓலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஓலை...

டெத்தல், 213, 363, 380.
 ஓசூர் - பரூர், எண்ணெய் வாணி
 ஓட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
 ஓட்டமற்றபொன், 284.
 ஓட்டன், 231.
 ஓடங்கோல், 354.
 ஓடம்விடுத்துறை, 341.

40

ஓலமுக்கப்பாசுரம், 640.
 ஓலையுந்து தும்விடுத்தல், 226.
 ஓவர் - ஏத்தாளர், 539.
 ஓவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரன், 493.
 ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
 ஓவியநூல், 232.
 ஓவியர் கண்ணிய வருத்தி, 232.
 ஓவியவிதானம், 71, 116.

காட்சு அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

ஒலியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழு
 தின திரை, 185.
 ஒலிநந்தொலித்தல், 260.
 ஒளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.
 ஒளடதம், 366.
 ஒளடவம், 349.
 ஒளவியம், 409.
 ஒளவையார், 488.
 ஒளவையார் பாடல், 430.
 ககரவீற்று வியக்கோள், 431.
 கங்கர், 530.
 கங்குற்பொழுது, 136.
 கங்கையாறு, 28, 177, 169, 205-6,
 292, 302, 319, 328, 348, 406,
 528, 530, 540, - 42, 547 - 8,
 552, 556, 566, 573 - 5, 592.
 கங்கை நீர்த்துறை, 243.
 கங்கையின் புதல்வரைக்காவிரியின்புத
 கங்கைவாரி, 47. [ல்வரென்றல், 280.
 கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.
 கச்சு, 326. [166.
 கச்சை-பாணைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,
 கச்சையாணை, 146, 544.
 கச்சோலம், 195.
 கசர் - ஒரு முனிவர், 437.
 கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கண்ணார்,
 கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.
 கஞ்சம், 366, 385, 457.
 கஞ்சன், கஞ்சனார், 177, 461.
 கஞ்சன்வஞ்சம், 192.

கட்டுதல், 90.
 கட்டுப்புணை, 341.
 கட்டுப்புரியம், 90.
 கட்டுப்பு, 154.
 கட்டுரை - பொருள்பொதிந்தசொல்,
 உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,
 4, 5, 24, 43, 45, 49, 50, 83;
 203, 205, 212, 298, 309, 364,
 502, 510, 592.
 கட்டுரைகாதை, 24, 186.
 கட்டுரைத்தல், 28, 243.
 கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 423.
 கட்டுண்மாக்கள் - களவுருண்டுண்
 னும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,
 கட்டேதல், 380. [324, 425, 437.
 கட்டிலம், 2, 19, 582.
 கட்டிலமயக்கத்து - கண்ணிற் பிரபை
 யற்றதாதலால், 334, 345.
 கட்டுபார் - களவுசெய்வோர், 144,
 கடகக்கை, 94, 98. [164.
 கடகத்தண்டு, 380.
 கடகம், 92, 197, 453, 506.
 கடகவளை, 181.
 கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை
 களிலொன்று, 97 - 8.
 கடகு, 142, 160, 366, 385.
 கடப்பந்தார், 517.
 கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.
 கடம்படாள் - கோபித்துவெகுளாள்,
 கடம்பறுத்தியற்றிய முரசு, 521.

கஞ்சகம், 147.
 கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.
 கஞ்சகமுதல்வர், 540, 556.
 கட்டு இனிமை, 53.
 கட்டி - காடு, 320, 322.
 கட்டளை, 79.
 கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.
 கட்டி, 494.
 கட்டிக்கனி, 1.
 கட்டியது, 3.
 கட்டியர், 580.
 கட்டுக்குழியம், 366, 385.
 கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கடம்பன், 517.
 கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,
 580 - 81. [கொள்ளல், 391.
 கடம்பூணல் - முறைமையையேற்
 கடம்புவேட்டம், 530.
 கடமாக்கொம்பு, 514.
 கடமை, 123, 130, 507.
 கடல், 178, 182, 198, 210.
 கடல்குழிலங்கை, 30, 589.
 கடல்தரும்பலபண்டம், 201.
 கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத்
 தைக்கொண்டது, 302 - 3.
 கடல்முத்து, 216, 447.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூடு

கடல்வண்ணன், 446, 448.

கடல்வண்ணத்தேருர்செரு - பர்ரதப்
போர், 545.

கடல்வளம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
முதலியன, 99, 199.

கடல்வளனைந்து, 260, 277.

கடல்வாழ்நர், 209.

கடல்விளையாட்டு, 182, 198, 220,
கடல்வேலி, 531. [232, 549.

கடல்கழிலங்கை, 301, 345, 589.

கடலந்தானைக்காவலன், 540.

கடலாகிய ஆடை, 153.

கடலாடல், 224, 237.

கடலாடுகாதை, 267, 289.

கடலினடுவினின்றகுநன், 193.

கடலை, 390.

கடலொடுகாவிரிசென்றலைத்தல், 244.

கடலோடிகள், 42, 137.

கடலோதம், 215.

கடவது, 265, 372.

கடவரைகளெட்டு, 579.

கடவுட்கோலம், 582.

கடவுட்சடை, 88.

கடவுட்சாத்தன், 574.

கடவுட்டன்மை, 585.

கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,
கடவுட்பின்னர், 301. [547.

கடவுண்மங்கலம் - பிரதிட்டை, 572,
574, 584, 594.

கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 216.

கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி
கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301 -2,
358, 374, 551, 591.

கடவுளெழுதல், 528, 531, 533.

கடவுளெழுதவோர் கல், 528, 540.

கடற்பெருநர், 184.

கடற்பக்கம், 184.

கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.
கடன், 300.

கடன்கழித்தல், 243.

கடனழிமாந்தர், 394.

கடனிறுத்தல், 221.

கடாவிடுதல், 183, 279, 545.

கடாவுதல், 254.

கடாவுறுத்தல், 261. [546

கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 331,

கடிகை - குத்துக்கோல், 366, 385.
547.

கடிகையார் - அரசனுக்குச்சென்ற
நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவார்,
கடிசரி, 90. [140, 158.

கடினஞ் - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,

கடிதீங்கு - மிக்கதீங்கு, 408. [276.

கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு, 184.

கடிப்பகைநுண்கல், 585.

கடிப்பிகுமுரசு, 450.

கடிப்பினை, 181, 197.

கடிப்பு, 367, 373, 461.

கடியல்வேண்டும், 336. [251.

கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
கடு, 195.

கடுக்க, 164.

கடுக மரித்தல், 526.

கடுகெவருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.

கடுங்குரல், 145, 260.

கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;
தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்
களில் இறுதியானவன், 7, 230.

கடுத்தமுகம், 171.

கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.

கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
தை, 532.
கடற்கரை, 198, 276.
கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரி, 185.
கடற்கரைவருணனை, 199.
கடற்கானல் வரிப்பாணி, 205.
கடற்சேர்ப்பன், 216.
கடற்பெய்வம், 17, 206, 219.

கடுவை, 145, 404.
கடும்போர்வார்த்தை, 532.
கடுமை - சினம், 159.
கடுவரல், 277.
கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
375.
கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107, [246.
கடைக்கூட்டல் - ஒருப்படு த்தல்,

கூங்கூ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

கடைக்கொளல்-முடிதல், 179, 202.
கடைகயிறு, 441, 448, 459.
கடைகழிதல், 257.
கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர்,
359, 376, 379.
கடைகாணகவயின், 424.
கடைகாப்பாளர், 167.
கடைகால்யாத்தசோலை, 141.
கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.
கடைகூடுதல், 310.
கடைச்சங்கம், 10.
கடைச்சாமத்திற் கண்டகனுப் பத்து
நாட்குட்பலித்தல், 408.
கடைசிக்கூத்து, 194.
கடைசியர், 16, 178, 261.
கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒரு
வர் சேற்றை இறைத்தல், 278.
கடைத்தலை, 245, 252.
கடைத்தெரு, 157, 434.
கடைநாளாய்தல் - மரித்தல், 400.
கடைநிலை - முடிவு, 166.
கடைநிறுத்தல் - கடைவாயிலில்
நிறுத்தல், 572.
கடைப்பிடி, 87, 195.
கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.
கடைமணியின் குரல், 480.
கடைமுகம், 147, 256, 536.
கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.
கடையக்கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு,
கடையம் - கடைசிக் கூத்து; இது
பதினேராடலுளொன்று; வானு
சுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற்
கணுள்ளவயலிடத்தேநின்று இந்
திராணிபாடியது, 58, 89, 178.
கடையில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுள்ள

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.
கண்களிமயக்கம், 525.
கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.
கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்திற்
நடித்த நடிப்பு; இஃது ஒருவர்
கூட்டவன்றித் தானே வந்து நிற்
கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237,
289, 382.
கண்கொடியகொடிய, 211.
கண்டப்பாடல், 63- 4, 109- 10.
கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221,
235, 326, 554.
கண்டழனிற்ம்கொள்ளல், 566.
கண்டனகூறிற்றுகயாழினிட்ட பா
கண்டார்கூற்று, 330. [ட்டு, 206.
கண்டி - கண்டத்தையுடையாள்,
கண்டிகை, 180, 196, [316.
கண்டிரண்முத்தம், 196.
கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.
கண்டு - செய்து, 324.
கண்டுசருக்கரை, 132.
கண்டுசருக்கரையோடு, அகிலைப்புகை
த்தல், 125.
கண்டுவைத்தும், 310, 477.
கண்ணகன்பரப்பு, 137.
கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34,
46, 123, 126, 128, 134, 136,
149, 152, 169, 173, 243 - 5,
251-2, 266, 316-7, 325, 344-5,
353, 420, 428, 440, 442, 451,
462, 465 - 6, 476, 484 - 6,
490, 511 - 2, 514, 525, 527,
574-5, 577 - 8, 584, 587.
கண்ணகி கூற்று, 433.
கண்ணகிதன்கோட்டம், 574.
கண்ணகரை, 551

மேதனது அறவாகக்க வகாழுகளை

டுத்தல், 183, 199.

கடையெயிறு - பன்றிக். கொம்பு

போலப் புறப்பட்ட எயிறு, 501.

கண் - கணு, தாட்சிணியம், முழ

வின் கண், 66, 69, 114, 117,

322. [தல், 152.

கண் இடத்திலும் வலத்திலும் துடித்

கண்ணை வந்தவாறு, 501.

கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.

கண்ணகி மதுரையைமும்முறை வலம்

வந்தமை, 491.

கண்ணகியின் விரகம், 133.

கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ்

இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.

கண்ணறையாகியவாசையபுடைய குல

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூடா

கண்ணன், 431.

கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை,
192, 449.

கண்ணன், கஞ்சனூரெடுத்தது, 90.

கண்ணன்கன்றற்கனியுருத்தது, 455.

கண்ணன் குரியனைச் சக்கரத்தான்

மறைத்தது, 446, 458.

கண்ணன்பாண்டவர்க்கு துற்றுவர் பா

ல்துதுசென்றமை, 449, 460-61.

கண்ணன், யானையின் கோட்டை

ஒசித்தது, 178, 192. [90.

கண்ணன் வாணனை வர்ணுய்த்தமை,

கண்ணன் வாஸசரித நாடகம், 451.

கண்ணகியவலை, 384.

கண்ணாடி, 147, 561 - 2.

கண்ணாஜடல், 187.

கண்ணி, 481, 495.

கண்ணியசெல்வு, 204.

கண்ணிலையினர், 322.

கண்ணிற்கருமணி, 293, 347.

கண்ணிற்பிரபையறுதல், 334.

கண்ணினுங்கண்ணின்கடையகத்துச்

சுவை மிகத்தோன்றல், 84.

கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.

கண்ணீர்வார்த்தல், 84.

கண்ணுட்டி, 160. [434.

கண்ணுள்வினைஞர், 139, 156, 422,

கண்ணுளர் - சாந்திக்கூத்தர், மதங்

கர், 115, 140, 158.

கண்ணுளாளர் - மதங்கர், 149, 169.

கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுது

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.

கண்வலை, 210. [ருவி, 106.

கண்விடுதும்பு - ஒருவகைத்தோற்க

கண்வெண்முத்துதிர்ந்தல், 29,

கணக்காயர், 7. [299.

கணக்காயனார்மகனார்நக்கோலார், 230

கணக்கியல்லினைஞர், 535.

கணங்கன்பதினெட்டு, 50, 148, 168.

கணங்கொன்பேய்மகள், 543.

கணந்துட்டி, 278.

கணநிறை, 321. [106.

கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கணவன், 212, 265, 524.

கணவனைப் பிரிந்து கல்லுருவாயிருந்த

வள் கணவனைக்கண்டபின் கல்லு

ருவம் நீத்தமை, 489.

கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டு வ தி

கணி, 321, 554. [ல், 485.

கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404,

552. [வாழ்த்தல், 405.

கணிகையர் அரசனையும் நகரையும்

கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து

நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.

கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரு

ம்பாரென்பது, 299.

கணிகையர்நால்வகையர், 20, 383.

கணிகையராயிரவர் வாழ்த்திப்பெய

கணிச்சியோன், 305. [ரிடுதல், 393.

கணிதவிவர்த்தகர், 493.

கணைகிழித்தஆகலம், 560.

கணையம் - கணையமரம், 402, 415.

வேர், 541.
 கண்ணெழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.
 கண்ணெடுகண் ஒருசாண் வளர்ந்த
 மூங்கில், 63.
 கண்ணெடையாட்டியர் கள்ளைவிற்
 கும்வலைச்சியர், 138, 155.
 கண்ணோட்டம், 189.
 கண்ணோவுற்றோனவினயம், 85, 87.
 கண்போன் றமாமன்மகள், 429.
 கண்மணிக்கடை, 484.
 கண்மணியனையான், 336.
 கண்மலர், 134.

கத்தரிகைக்கால், 90.
 கத்தரிகைக்கை, 92 - 3.
 கத்திகை - தொடைவிசேடம், 225,
 கத்தூரி, 53, 195, 379. [236.
 கத்தூரிக்குட்டி, 524.
 கத்தூரிக்குழம்பு, 196.
 கத்தூரிச்சாந்து, 45, 53, 338, 481,
 கதம், 173. [563.
 கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.
 கதவொடுசேராதபடி வைத்தநிரைக்
 கதிர் - ஆர், 43, 83, 129. [சூழ, 414.
 கதிர்ச்செல்வன், 464, 468.

காங் அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செல்வொழித்தல் - உயர்தல்,
 கதிர்த்தல், 84. [557.
 கதிர்நிருகல், 313.
 கதிர்படுமமயம், 332.
 கதிர்மண்டிலம், 361.

கம்புட்கோழி } 16, 260, 278.
 கம்புள் }
 கம்மாளர்வினை - சிற்பம், 422.
 கம்மியர், 115, 144, 163, 183,
 497, 572.

கதிர்வேந்தன், 294.
 கதிரவன், 216, 268.
 கதுப்பு, 360, 543.
 கதுப்புநானம், 195.
 கதுப்புறவடைச்சி - கொண்டைகளி
 லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,
 360.
 கதை- உதயனன்கதை, பொய்ப்பொ
 ருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19,
 31, 34, - 5, 80, 132, 153,
 247, 414.
 கதைக்குராயகி, 34.
 கதைசொல்லுகிறவர், 333.
 கதைத்தொடர்பு, 203.
 கதையையுடையதுகாதை, 8, 25.
 கந்தஉரு, 58, 90.
 கந்தபுராணம், 51.
 கந்தம், 90.
 கந்தன், 89, 301.
 கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்
 பள்ளி, 291, 301 - 2.
 கந்தன்பாட்டு, 88.
 கந்து, 357, 528.
 கந்துகவரி, 579.
 கப்பம் - கற்பம், பிராகிருதம், 298,
 கப்பூரம், 154 - 5. [310.
 கபாடபுரம் - இடைச்சங்கமிருந்த
 கபித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.
 கபிலபரணர், 7. [ஒருநகரம், 508.
 கபிலபுரம் - கலிங்கநாட்டி. லுள்ள
 கபிலை, 510.
 கபோதக்கை, 92, 96 - 8.
 கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,
 405, 416, 429, 483, 529,
 கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்பியர்முதலோர்விட்பன, 384 - 6.
 கமலம், 150, 152, 341, 354.
 கமுகந்தாறு, 523.
 கமுகு, 295, 306, 342, 355.
 கயந்தலையானை, 565.
 கயம், 585.
 கயமலர் - பெரியமலர், 321.
 கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.
 கயல், 150, 209, 227, 275, 340,
 கயல்போலுங்கண், 133, 186, 210.
 கயலெழுதியவிம்யம், 442.
 கயவார்சொல்லியுஞ்செய்யார், 430.
 கயவாகு:—இலங்காபுரத்த ரசன்;
 இவன் தன்னகரத்திலு
 கண்ணகியாகியபத்தினிக் கடவு
 ளுக்குப் பலிபீட்டுஞ்செய்வித்துப்
 பின்புகோவிலும்கட்டுவித்து வரு
 டந்தோறும் உற்சவம் நடத்திய
 வன், 30, 589.
 கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.
 கயற்கொடி, 530.
 கயற்கொடித்தானை, 344.
 கயிரவம், 192.
 கயில், 446.
 கயிலாயமநிற்கும்கோயில், 248.
 கயிலைமலை, 518. [197.
 கயிற்கடை - கொக்குவாய், 181,
 கயிற்றுத்தொடக்கு, 401, 414.
 கயிற்றுவகை, 385.
 கயிறுதிரித்துவிட்பவர், 155.
 கர்ணீசுதர், 437.
 கர்மசுஷ்யாதிசயம், 280.
 கரகம், 585 - 6.
 கரடி, 332.
 கரடி இடித்தல், 344.

கம்பலமாக்கள், 471, 476.

கம்பித்தல், 90.

கம்பிதம், 105.

காடிக்குட்டி, 524.

காடிக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

காடிப்பிள்ளை, 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூங்

காடிபுற்றகழ்தல், 332, 343.

காணக்கூத்து, 80.

காணத்தியலவர், 167.

காணம் - கிரியை, கைத்தொழில்,
விநோதக்கூத்து ஆறனுளொன்று,
64 - 5, 90, 109 - 10, 193,
438, 534.

காணம்துற்றெட்டு, 80.

காணவிசேடம், 380.

காணவோத்தி - பதினாறுபடலது
வின் ஒருபகுதி, 205.

காத்தல், 527.

காந்துபடை, 376.

காந்துபோக்கிடன், 115.

கரந்துவரல், 83.

கரந்துவாடுழிணி, 71, 188.

கரந்துவாடுழிணி கட்டுமிடம், 116,

கரந்துறை, 359. [118.

கரந்துறைகோள், 277.

கரந்துறைமாக்கள், 508.

கரந்தை, 321 - 2, 371.

கரந்தையார், 313, 330.

காவடனூல், 426.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மா வ ள
வன், 46.

கரிகாற்பெருவளத்தான், 57, 162.

கரிபுறக்கிடக்கை - கரிந்துகிடக்குமி
டம், 294, 306.

கரிபுறவட்டில்-புறங் கரிதான அட்
டில், 418, 430.

கரிபொய்த்தல், 395.

கரிமாப்பெருகிரை, 542.

கரிமுகவம்பி, 341.

கரிமுழக்கம், 339.

கரியமால், 490.

கரியல் (துகில்), 379.

கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.

கரு, 435.

கருகல், 387.

கருங்கடகு, 160, 543.

கருங்கயல், 171.

கருங்கயனெடுக்கண், 353.

க்ருங்காலி, 100 - 101, 195.

கருங்குருவி, 320.

கருங்கை - வலியையுடையகை, 16,
139, 155, 261, 278.

கரவிடம் - களவிற்பகுதி, 426.
 கரி, 326, 386, 439.
 கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.
 கரிக்கை, 81.
 கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துஇருந்துஅரசாண்டஒருசோ
 முன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்
 றும் பெயர்; இவன் இமயமலை
 வரைவென்று அரசாண்டவன்,
 41, 161, 171, 184, 187,
 201, 279, 404, 488, 491.
 கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி
 யைப்பொறித்தது, 162.
 கரிகாலன் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சா
 த்தனருளாற் செண்டு பெற்றது,
 162.
 கரிகாலன்செய்தசெயல், 161-2.
 கரிகாலனாகியமுதற்குடி, 39.
 கரிகாலனுக்குவச்சிரநாட்டரசன்முத
 லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கருங்கை இருவகை, 156.
 கருங்கோழிமோசியார், 7, 8.
 கருஞ்சரக்கு, 138.
 கருடப்புள், 458. [309.
 கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,
 கருடபக்கம், 81.
 கருடர், 168.
 கருடன், 370.
 கருடோற்காரம், 386.
 கருணை - அருள், 84, 406.
 கருணை மறவன், 587.
 கருத்து நிகழ்ச்சி, 10.
 கருத்துறுகணவன், 510.
 கருதற்பாலீரல்லீர், 428. [319,
 கருந்தலை - பசுந்தலை, 142, 160.
 கருந்தாழ்க்காவல், 144, 164.
 கருந்திறன்மாக்கன், 538. [436 - 7.
 கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 கருந்தொழிற்கொல்லன், 424 - 5,
 கருகடர், 538. [427.

சுசு. அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கருநாடர், 530.

கருப்பசந்தி, 83.

கருப்பத்தினை, 368. [83,442,480.

கருப்பம் - சந்தியைந்தனொன்று,

கருப்புவிடல், 44, 128, 583.

கருப்பூரம், 361, 378 - 9.

கரும்பிறெடுத்தபெருந்தேன், 259.

கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306, 523.

கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குற்றுதல்,
கரும்புழிபலம், 394, 406 - 7. [581.

கரும்புக்கோட்பாடு, 346.

கருமகாரர், 167.

கருமங்கள்எட்டு, 282.

கருமணி, 86.

கருமவிளைஞர் - புரோகிதர், 535.

கருமுகை - பித்திகை, 235 - 6.

கருமை - பெருமை, 171, 388,

கருவி, 19, 424 - 6. [390.

கருவிக்குயிலுவர், -தோற்கருவிவாசிப்
பார், 149, 169. [439.

கருவியாற்கள்வாடையும்பயன்,

கருவிவிசைக்கு முறை, 119.

கருவிரலாகம் - கரிபவிரலையுடைய

குரங்குபோலிருந்துசேர்ந்தா
ரைக்கடிக்கும்பெர்மி, 401.

கருவிரங்குங்கு, 399.

கருவிறுத்தல், 83.

கருவில், 315.

கருவிளம் - ஒருமரம், 222. [497.

கருவினை - ஒருகொடிப்பூ, 495,

கருவிறல் - கொடியவெற்றி, 401.

கருவூர், 530.

கல்லிடுகடை, 401.

கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்குத்

புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.

கல்லுநின்மமன்றம், 145.

கல்லுமிழ்க்வண், 142, 401.

கல்லென்பேருர், 313.

கல்லேறு, 388.

கல்விகற்றல், 249.

கல்விகேள்வி, 250.

கல்விப்பாகன், 502.

கலகநாரதன், 188.

கலங்குநர், 568.

கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலைப்பழைக்

குந் தீநாவென்னும்விளக்கு, 183,

கலங்கள், 201, 417. [200.

கலத்தாலும் காலாலும் பொருளை
எட்டல், 42, 46.

கலந்தருதிரு, 137, 183.

கலந்தருநர், 139.

கலப்பை, 370, 497.

கலப்பைநா, 461.

கலம் - மரக்கலம், யாழ், 19, 36,

39, 153, 199, 212, 221, 235.

கலம்பகர்சங்கமன், 510.

கலம்பகர்பீடிகை பூப்பலிகடை
கொள, 572.

கலம்பெறுதுசப்பு, 227.

கலவி, 212. [184.

கலவிறுக்கை - பண்டசாலை, 137,

கலவை-பலவுங் கலந்தது, 216, 367.

கலவைக்கூட்டம், 338.

கலவைத்தொகுதி, 351.

கலவைமணம், 48.

கருவூரான், 158.

கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்
தல், ஓசைப்படுதல், வருந்துதல்,

கலன், 199, 481, 488.

கலன்பகர்தல், 509.

கலனசைவேட்கை, 427.

183, 275, 463,

466.

கல், 114, 387,

கல்யாணம், 518.

கலாந்தருகினிவி, 228.

கலாபம் - பதினாறுகோவை, 132.

கலி - இஃது இடைச்சங்கநூலாகிய

கல்லதரத்தம், 419.

கல்லாக்களிமகன், 427.

கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.

கல்லாடர், 7.

பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை
ச்சங்கநூலாகிய குறுங்கலித்தொ
கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்
றது, 8, 18, 456.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி. கூடக

கலிகெழுக்கூடல், 589.

கலிங்கத்துப்பரணி : இத்தூற் பெயர் அடியார்க்குநல்லார்மால் எழுதப்படவில்லை ; ஆயினும் இந்திர விழவூரெடுத்தகாதையுரையில், அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்கள் இதற்காணப்படுதலால், இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்பரணி, " பரணிக் கோர்சயங்கொண்டான்" என்று புகழ்பெற்ற சயங்கொண்டான் என்னும் புலவராத் செய்யப்பட்டது. இதனால் சில சொழர்களுடைய வரலாறு புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483, 547, 555, 561.

கலிங்கம்-வடநாடுகளுளொன்று, 23,

ஹரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களால் விளங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலியென்றும், கலியென்றும் கூறப்படும்; 7, 23, 49, 51, 56, 124, 127, 130, 181, 192, 266, 292, 301, 305 - 6, 313, 322, 365, 381, 416, 422, 429, 442 - 3, 445, 447, 449, 451, 456, 468, 478, 482, 490, 494, 514 - 5, 517 - 20, 557, 563, 577, 585, 588.

கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.
கலிப்பா, 8, 14.

490, 508, 510.
கலிங்கம் புலராதுமெத்தல், 494.
கலிங்கர், 530.

கலித்தொகை - இஃது எட்டுத் தொகையுள் ஆறாவது; 150 கலிப்பாக்களையுடையது; கடைச்சங்கப்புலவராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும்ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளென்னும் மூவகைப்பொருள்களையும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளைவிரித்துக் கூறுவது; சொல்லினைமை பொருளினிமையில் மிகச் சிறந்தது; இதில் முதலாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோலும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சிகபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனிளநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லைநல்லத்திராலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனாலும் இயற்றப்பட்டன; இதனைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசிரியன் ல்லந்துவனார்; இது, “புரிவுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரையிலும், “உரிப்பொருளல்லன்” (தொல். அகத். கு. 15) என்பத

அக

கலியாணமகளிர், 203.
கலியாணமதுரை, 513
கலியர்ணவாழ்த்து, 4.
கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.
கலை (கருப்பூரம்), சரீரம், 256, 271.
315, 325, 328, 350; 379.
கலைக்கியானப்பெண், 317.
கலைத்தொழில்கள், 203.
கலைப்பரியூர்தி, 316.
கலைப்பாவை, 327, 337.
கலைப்பாவையின் கோலம், 328.
கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.
கலைமாதா, 40.
கலைமார்செல்வி, 314, 507.
கலையூர்தி - துர்க்கை; 324 - 5.
கவசம், 366, 384.
கவடிவித்தல், 558.
கவடிவட்டம், 388.
கவண், 142, 160, 401, 413.
கவந்தம், 543.
கவயம், 549.
கவர்க்குநெறி, 390.
கவர்த்தல், 305.
கவர்ப்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ்செல்லினைபுடைய குதிரை, 147, 167. [481, 495.
கவரி, 147, 166, 254, 366, 385,

கூசஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 க்வரிமுதலியனளடுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குறுந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக்
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவ்வு, 36.
 கவவுக்கைகொஞ்சிழ்த்தல், 219.
 கவவுக்கொள்ளுதல், 380.
 கவற்சி, 214, 502.
 கவற்ற, 293.
 கவற்றுமடி (துகில்), 379.
 கவான்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன்-பசுமறையத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 டித்துக்கோல், 402, 424, 438.
 கழங்காடுமகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழல்கட்கூனி, 145, 165.
 கழந்தெறிர்மறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமயிர்யாக்கைக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்குத்து, 80.
 கழார் - ஓரூர், 488.
 கழாற்றுக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்கானல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்துய்மை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்து, 235.
 கழிப்பிணிக்கறைத்தேர்ல், 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேராண்மைக்கடன் - தன்னைத்
 தானிடம்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக; 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.

கவிர், 340, 353.
 கவிர்மலர், 387.
 கவிரிதழ்க்குறுங்கல், 585.
 கவுசி - பல்வரிக்கூத்தினுளொன்று,
 கவுசிகள் - ஓரந்தணன், 334. [88.
 கவுந்தி - ஒருதவமுதியவன், 263,
 265 - 6, 285, 288, 357, 391,
 401, 404, 417, 550.
 கவுந்திப்பள்ளி, 256.
 கவுந்திமுன்சாரணர்வருதல், 280.
 கவுந்தியடிகள், 26 - 7, 257, 273,
 276, 281, 284 - 6, 298,
 30 - 32, 310, 312, 332,
 343 - 5, 351, 354 - 5,
 372 - 8, 390, 403, 409, 413,
 கவுந்திவழிவளங்கூறல், 274. [576.
 கவுரி, 317, 326.

கழிஇய - கழுவி, 431.
 கழு - கழுக்கோல், 402.
 கழுக்கோல்போலக்கழுத்திழ்ந்து
 முறுக்குஞ்சங்கிலி, 414.
 கழுகுப்பொறி, 415.
 கழுத்தாபரணம், 181, 197.
 கழுத்துவடம், 180.
 கழுதை, 408.
 கழுதையேருழவன், 558.
 கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,
 173, 225, 338, 351, 387.
 கழுநீர்ச்சேக்கை, 128.
 கழுநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,
 கழுநீர்மலர், 132. [344.
 கழுநீர்முதல், 278.
 கழை, 188.
 கழைநெல், 29, 155.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கசுந்

கள்கடுகமயக்குதல், 278.
 கள்வர் இடத்தாலடையும்பயன், 438.
 கள்வரூருமாநிக்களவுகாண்டல், 426.
 கள்வர்க்கு மந்திரம்தெய்வம் மருந்து
 நிமித்தம் தந்திரம் இடன், கர்லம்,
 கருவியெனச்சாதனங்கள் எட்டுண்
 டென்பது, 425.
 கள்வர் காலங்கருதிப்பொருளைக்
 கைப்பற்றின் யாவாரிலும் விலக்க
 இயலாதென்பது, 426, 439.
 கள்வனைக்கோற்கடுக்கோலன்று,
 கள்வாய்நீலம், 211. [484.
 கள்வாய்கெய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்விற்குமவள், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [றம், 144.
 கள்ளரை நடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியரீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுந் களவுந் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலொ
 ழியின், 591.
 கள்ளுண்டு களிக்கும் வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயக்கல், 214.
 கள்ளைவிற்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.
 களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.
 களங்கொள்ளல், 557.
 களத்தாடுங்கூத்திகள், 158.
 களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.
 களமர் - உழவருடையகீழ்க்குழிகள்,
 களரி, 21. [16, 261, 278.
 களரியாரிணா : இது தலைச்சங்கப்

களவுதூல், 426, 437 - 9.
 களவுதூற்றுறை, 439.
 களவுப்பெர்ருள், 506.
 களவெற்றி, 537.
 களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.
 களன் - அரங்கு, 365.
 களி - சேறு, 88 - 9, 236.
 களித்தரை, 114.
 களித்தல், 84. [138.
 களித்துயில் - இன்பத்துயில், 126,
 களித்தோனவினயம், 85.
 களிப்பு, 363.
 களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதசிற்ருள் கோயில், 166.
 களித்தின்பாகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களிற்றுப்பொறி, 415.
 களித்தெருத்தம், 544.
 களிறு, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாததுன்பம் - கணவனையிழத்
 தற்கடக்கை - இரட்டைக்கைய
 ளொன்று; நண்டுக்கை, 97, 445,
 கற்கடகம், 117, 444, 453. [455.
 கற்கடவுள், 573.
 கற்கப்படுவனகற்றல், 371, 373.
 கற்கவி, 414.
 கற்காட்சி, 28.
 கற்சால்கொள்ளுதல், 186, 527 - 8,
 540, 546.
 கற்கோள்கால்கோளெனவிகாரம், 28.
 கற்பகதருநிற்குங்கோயில், 146, 241,
 கற்பாறை, 294. [247.

புலவர்களியற்றிய நூல் களுள்
ஒன்று, 7, 230.
களவழிவாழ்த்து, 279.
களவில் தலைமகள் கூற்று, 212.
களவிறழும்பினவன், 424.
களவிற்பகுதி, 426.
களவு, 371.
களவுகண்டுண்ணும்ஊர், 324.

கற்பின்கொழுந்து, 421.
கற்பு, 206, 421.
கற்பு இருவகை, 23. [475, 575.
கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,
கற்புக்கடன், 510.
கற்புடைப் பெண்முரைத் தேவரும்
முனிவரும் ஏத்துதல், 24.
கற்புடைமங்கையர் அறுவர்; 487.

கூசசு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 39, 252,
398, 527.

கற்புடைமக்கையர் இருக்கும்நாட்டில்
வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.

கற்பு தவத்தினுஞ்சிறந்ததென்றல்,
கற்புமுல்லை, 53. [312.

கற்றல், 249.

கற்றறிமாக்கள், வினைப்பயனுண்ணங்
காலைக் கையாறு கொள்ளார், 357.

கற்றோர், 299, 311.

கறவை, 442, 498. [579.

கறவைமுறைசெய்தோன், 484, 504,

கறி - பிளகு, 369, 390.

கறிவல்லி, 16, 523.

கறிவளர் சிலம்பு, 517, 566.

கறுப்பு, 160.

கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.

கறைகெழுமுடிகள், 123, 130.

கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்ம்மின்,
507, 571.

கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.

கறைகெழுவேல், 209. [543.

கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,

கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.

கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.

கன்மாப்பலகை, 7.

கன்மமராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடி
த்திரள், 362, 380.

கன்மருத்திமிக்கதனையாவர்க்குமளிக்கு
கும் கோவலர், 409.

கன்றியகள்வன் - களவிற்றமும்பின
கன்று, 498. [வன், 424.

கன்றுதல், 2, 472, 478.

கன்றுதேராவின்சூரல், 401.

கன்னக்கோல், 436.

கன்னிக்கோலம், 327.

கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.

கன்னிநீர்ஞாழல், 208.

கன்னியர்க்கவிளக்கேந்தல், 560.

கன்னியாகுமரி, 409.

கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில
நாடுகளிருந்தனவென்பது, 230.

கனககூடம் - கனகமாளிகை, 23, 557.

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;

இவர் ஆரியமன்னருள் ஒருசாரார்;

இவ்விருவரும் பாலகுமான் புதல்

வர்; முதலிற்செங்குட்டுவனுக்குப்

பகைவராயிருந்து பின்பு அவனும்

வெல்லப்பட்டோர், 542, 547,

கனகன், 540, 544. [549, 556.

கனத்தல், 388.

கனல்விழி, 191. [432.

கனவு - கனா, 244, 251 - 2, 395,

கனாநூல் - இது கனாவின்பயனைப்

புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட

ளைக் கவித்துறைகளால் அந்தாதி

யாகஇயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்,

கனாவின் திரம், 26. [408.

கனிக்காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு

ஆனகாய், 417, 430.

கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.

கனித்துவர்வாய், 561.

களைகுராணரை, 260.

களைதல் - செறிதல், 352.

களையெரி, 362, 526.

கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.

காஅர்க்குராவை, 539.

காகபாதம், 367, 386.

காங்குலக்கை மூன்று, 92, 94.

காசறுவிரை, 45.

கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.
 கன்னகர், 555.
 கன்னபரம்பரை, 487.
 கன்னர்தூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக்
 குட்பினராஜிய-ஆரியஅரசர், 540-
 கன்னரிப்பெற்றவங்கம், 542. [41.
 கன்னர், 139, 155.
 கன்னி, 103, 206, 490.

காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி, 524.
 காசறைத்திலகம், 561.
 காஞ்சி - ஏழுக்கோவையாலான அணி,
 ஒருமாம், 14, 132, 371, 496,
 528, 581. [542.
 காஞ்சித்தானை - எதிருன்றியசேனை,
 காஞ்சிதம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 81.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூசுநு

காட்சி-மனத்தால்நிச்சயித்தல், 297, | காதன்மை, 40.

532.

காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்கா
ணும்படிநடித்தல், 88, 228, 237,
காட்டம் - சமித்து, 494, 505. [382.
காட்டல் - தருதல், 274.
காட்டாளத்தி, 105.
காட்டிக்காணீர், 439.
காட்டுக்கோழி, 278, 334.
காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.
காட்டுநெறி, 306, 406.
காட்டுமல்லிகை, 340.
காழியட்டநாடு, 257, 273.
காடு, 65, 189, 295, 322, 332,
காடுகாண்காலை, 186, 291. [486.
காடுகிழாள்வெயில், 130.
காடுதீப்பிறத்தல், 362, 380.
காடுமுதினகடகு, 366.
காண்டிம்பார், 426.
காண்டகுசிறப்பிற் கண்ணகி, 46.
காண்டம், 9.
காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல்,
காண்டாவனம், 498. [163, 198.
காண்பு, 293.
காண்மார், 561.
காண்வரி, 88, 228, 237, 382.
காண்வரிக்கோலம், 227, 238.
காணிக்கை, 232.
காணிகா : இகவென்பது ஈறுதிரிந்
தது; காண்பாயாக, 464, 468.
காணிய - காண, 425, 437..
காணியர்னர், 157.
காணுக்கோள், 474.
காதத்தல், 227.
காதனலம் (துகில்), 379.
காதணி, 197.
காதநான் (க. 145. 165.

காதி - ஒருவகைக்கன்மம், 181, 282.
கார்தன்மெல்விரல், 181, 197, 204,
கார்தருவர், 168. [218.
கார்தாரபஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின்
திருமைத்தனுவொன்று, 18, 135.
கார்தாரம் - ஆசான் அச்சாதி; ஒரு
பண்; பாலைப்பண்ணின் திருமைந்
தனுவொன்று, 101, 284, 337,
கார்தாரி, 103. [350, 457.
காப்பிய இலக்கணம், 10.
காப்பியக்கவிதன், 8, 10.
காப்பியக்குடி - சோழநாட்டுள்ள
தோரூர்; இது சீகாழிக்குத்தென்
இழக்கிற் சிறிது தூரத்திலுள்ளது;
தேவந்தியின் கணவனும் தேவனு
மாகியசாத்தன் மானிடமாகி இவ்
வூரில்வளர்ந்தான், 586.
காப்பியத்துக்கு அங்குமான் நவச்
சுவை, 161.
காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.
காப்பு - திக்நீர்நேவதைகள், 572.
காப்புக்கடை நிறுயின், 514.
காப்புக்களைக்குறித்துப்போற் றியெ
ன்றல் மரபு, 349.
காப்புடைவாயில், 424.
காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.
காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175,
காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.
காமக்களி, 150, [தெய்வம், 310.
காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய
காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோ
யில், 162.
காமஞ்சார்பாக்காதலினுழந்து, இடும்
பையெய்தியிதந்தோர்பலர், 358.
காமஞ்சாலாவினமையேர்ள்வ யி னே
மஞ்சாலாவிடும்பை யெய்தியோன்,

காதலர் } 36, 418, 526.
 காதலன் }
 காதலர்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.
 காதலி, 186.
 காதற்கொழுநன், 1.
 காதன்மிகுதியாற் கலங்கல், 214.

211.
 காமஞ்செய்யுமாணிக்கவளை, 196.
 காமத்துப்பால், 29.
 காமதூல் - ஒருவகைமலர், 51.
 காமபாவசம், 21, 436.
 காமம் காமரெனலிகாரப்படல், 196.

கூசுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
 காமமிக்ககழிபட்டர்இனலி, 215, 217.
 காமர் - அழகு, 271.
 காமராசன் ஆணை, 225, 235.
 காமரு காமம்வருமென்பதுவிகாரத்
 தாற்காமருவெனநின்று, கண்டார்
 க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
 காமவல்லி, 171. [126, 133, 196.
 காமவலினயம், 83 - 4.
 காமவேள் கோட்டம், 245, 252.
 காமவேளுடையவில்லிழா, 378.
 காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
 172, 178, 194, 213, 224,
 252, 286, 372, 404.
 காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.
 காமன் கையறுதல், 583.
 காமன்செயல் பிறரை வருத்துத்
 லென்பது, 209, 285.
 காமன் சேனை - மகளிர், 220, 231.
 காமன் தேர் - தென்றல், 231. [231.
 காமன் தேருக்குத் தென்னர் காவல்,
 காமன் பாசடை-சோலை, 231.
 காமன் புரவி - இளி, 231.
 காமன்புடவிக்ஞக்கிள்ளிகாவல், 231.
 காமன் மகன் - அநிருத்தன், 193.
 காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.
 காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,
 காமனடியபேடு, 193. [231.
 காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
 231.
 காமனை விழித்த நாட்டம், 370.
 காமனை வென்றோன், 264.
 காமனொதுக்குந்துன்பம், 357.
 காமின், 546.
 காழகர், 172.
 காழறுதெய்வம், 298, 310.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, 306,
 523.
 காயாம்பூ, 15, 388, 431, 452.
 காயாமலர்துர்க்கைமேனிக்குஉவமை,
 320, 329.
 கார் - கார்காலம், மேகம், 14, 209.
 கார்க்கடப்டந்தார், 517. [361, 539.
 கார்காலத்து அணிவன, 360.
 கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.
 கார்த்திகை - தக்கிணமூர்த்தியென்ப
 வனது தாய், வார்த்திகன் மனைவி,
 117, 506 - 7, 516.
 கார்த்திகைபரணி, 508.
 கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.
 காரகல், 183, 200.
 காரகில், 125, 132, 378.
 காரணன், 264, 288.
 காரணியும்பொழில், 265.
 காரரசாளன் - காரையாளுமாசன்,
 361, 377 - 8.
 காரான் - எருமை, 16, 261.
 காரி - கருங்குருவி, காரியெருது,
 442, 451. [475, 486.
 காரிகை, 181, 206, 275, 294,
 காரிகைபாசரம், 348.
 காரிப்புள்ளின்நிமித்தம், 320, 329.
 காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்,
 காருகத்தம், 250. [394.
 காருகத்தொழில்இருவகை, 154.
 காருகபத்தியம், 504.
 காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாவி
 யர், 138, 154.
 காருகவடி - கிரகநிலை, 534.
 காரையெதிர்பருவம், 377.
 கால் - வட்டை, 19, 39, 47.
 கால் கொப்புளங்கொண்டுநிலத்திற்

காய்குழைதெய்தரு, 842.

காய்சினவழுதி- தலைச்சங்கமிருத்திய
பரண்டியர்களுள் முதல்வன், 7,
230.

காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்
தவென்றுமாம், 492.

காய்பொன்னுலை, 401.

பாவாமை, 410.

கால் கொள்ளல், 186, 546.

கால்கோள், 5, 28, 146, 527.

கால்சீத்தல், 246.

கால்பாவுதல், 511.

கால்யாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.

கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 518.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகர

ரதி. சாசன

கால்விரலணிகள், 196.
 காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை
 எண்ணியுமுவார், சோதிடர், 140,
 காலணி, 20, - 21, 423. [157.
 காலத்தாற்கள்வரடையும்பயன், 439.
 காலதர் - சாளரம், 137, 153.
 காலதூதன், 434.
 காலப்பண், 224.
 காலம், 425.
 காலம்பன்னிரண்டு, 14.
 காலமயக்கம், 231, 308, 437.
 காலமழைபொய்த்தறிபாது, 410.
 காலமும் கடவுள், 377. [189.
 காலமுன்னறையுமுணர்ந்தமுனிவன்,
 காலமென்னுங்கூற்று, 11.
 கால்வணிமை, 345.
 காலவழக்கு, 247, 249, 429.
 காலவுணர்ச்சி, 273.
 காலாட்படைத்தலைவர், 159.
 காலுதலீழ்தல், 263. [305, 361.
 காலே - காலம்; 14, 229, 294,
 காலேக்கடன் கழித்தல், 345. [376.
 காலேப்பொழுதிற்பொழுதுபோக்கு,
 காலேமுரசுக்களைஞராலோதை, 339.
 காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு,
 106, 352, 356, 372, 441, 536.
 காலையோலக்கம், 504.
 காவணம், 428.
 காவதம் - காதம்; பகுதிப்பொருள்
 விசுதி, 256, 262, 272, 337,
 காவதன், 88. [350, 508.
 காவல், 164, 481.
 காவலில் அடிப்படல், 21.
 காவலையுடைய வாயில், 436.
 காவற்கணிகையர் - இராக்கடை

காவாளர், 401.
 காலி, 126, 133, 486.
 காலிதி - வரிசலார், 493.
 காலிதிப் பட்டம், 411.
 காலியம், I, 4, 5.
 காலிரி, காலிரிப்பேரியாது, 164,
 167, 185, 205, 256, 260,
 265, 286, 293, 304, 411,
 490; 528.
 காலிரிக்கரைமணற்பாவைய ஒரு
 த்சி கணவருக்கக்கொண்டது, 487.
 காலிரி குடகவரையிப்பிறத்தல், 277.
 காலிரிச்சங்கமுகம், 252.
 காலிரிச்சிறப்பு, 289.
 காலிரித்துறை, 148, 488.
 காலிரிநாடன், 33, 578.
 காலிரிநாடு, 177, 189.
 காலிரிநீர் கண்களீரென்பது, 280.
 காலிரிப்படப்பைப் பட்டினம் - காலி
 ரிப் பூம்பட்டினம், 398.
 காலிரிப்பயன், 47. [ளர், 262, 280.
 காலிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,
 487 - 90.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்திரவிகா
 ரம்எழுண்டென்பது, 270.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்
 நங்களுண்டென்பது, 144, 164.
 காவரிப்பூம்பட்டினத்துக் கற்புடை
 மகளிர் அறுவர் கதை, 488 - 9.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165.
 காலிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-8,
 249, 267, 403. [398.
 காலிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம்,
 காலிரிபுரக்குகாடுகிழவோன், 555.

வேசையர், களத்தாடுகூத்திகள், 140, 158.	காலிரி பூவாடைபோர்த்தல், 212.
காவற்காடு, 287, 324, 359, 375,	காவுந்திகை, 264.
காவற்சேர்லை, 380. [413.	காவுச்சியையை, 257 - 8, 260.
கர்வற்பூதம், 141. [6.	266, 298, 357, 397.
காவற்பெண்டு-செவிவித்தாய், 574-	காவேரி, 205 - 6, 212 - 3.
கர்வற்றெய்வம், 23, 493.	காவேரிப்புக்ார், 201. [299, 366.
காவாநா, 540.	காழ் - வடம், விதை, 53, 126, 274,
	காழ்ப்பு, 114.

கூசுஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

கர்ழகத்து ஆக்கம், 47
 காழகம், 409.
 காழகம்செறிந்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிகள்; வண்ணாரு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காலூன்றுகழகை - குத்துக்கோல்,
 கர்ழோர் - பரிக்காரர், 493. [385.
 காளமுதி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322.
 காளி நஞ்சுண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காற்சரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காற்சவடி, 180.
 காற்மின் குணம், 102 - 3.
 காற்றுதாளர், 546.
 காற்றேறு, 388.
 காற்றறப்பிடித்துக்கடத்திலடைத்த
 காறு - அளவு, 135, 373. [ல், 11.
 காண்மோதிரம், 180.
 காணக்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 காணத்தகில், 524.
 காணநறுவேங்கைக்கீழாள், 520.
 காணப்படம்-காணமாகியகிடுகு, 385.
 காணம் - முல்லை, நந்தவனம், காடுமா
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 காணல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.
 காணல்வரி-இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; 25-6, 88, 190, 208, 219.
 காணல்வரிப்பாடல், 212.

காணுக்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காஷாயம், 544.
 கீடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடுச்சு - நெட்டி, 156. [385.
 கிடுச்சுமலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விலங்கு, பறவை, பூமுதலி
 யனசெய்தல், 156.
 கிணை-கூத்தார்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைநிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி-கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்பகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிரக்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவுஞ்ச பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371.
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தாளக்கிரி
 கிரியைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருகாவாயுலின் குணமும் செய்கை
 கிருட்டினபக்கம்; 508. [யும், 104.
 கிருத்திரிமம்; 463.
 கிருத்திரிமவேடம், 151
 கிருதகிருக்சொன். 282

காணல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
காணல்வேலி, 217.
காணவர் } 313, 323, 557.
காணவன் }
காணவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
18, 334.
காணவேங்கை, 520, 524.
காணற்றடம், 245.

கிருபாவீரன், 393, 405.
கிழங்ககழ்குழி, 258.
கிழத்தீ, 400.
கிழமை, 35, 40, 63, 108.
கிழவன், 88, 305.
கிழவி, 88.
கிழார் - பூட்டைப்பொறி, நீரிதைக்
கும்பகருவியிலொன்று, 260, 277.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி கூசக

சிழார், 335.
 சிழான்பச்சை (ஆரம்), 379.
 சிழி - சீலை, 139.
 சிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகழ்தல், 513.
 கிளிச்சிறை, 122; 368, 389, 435.
 கிளிநிறம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர்; 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுகம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரங் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்தை - மதுரையிலிருந்த ஓர்ந்த
 கீரந்தையார் - இடைச்சங்கப்புல
 வருனொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிக்குட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணைக்கம், 87.
 கீழ்கடங்கரை, 379.
 கீழ்க்கடங்கரை, 379.

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழறை, 165, 284.
 கீழறு, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிந்தகண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலவர் தேய்த்த குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சாவொழுநக, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துநுள் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 560.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடநிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தண்டு, 200.

கீழ்க்கண்டவற்றை, 100, 100, 100.
 கீழ்த்திசை, 248.
 கீழ்த்திசையகில், 132.
 கீழ்க்கண், 396, 407. [கூறல், 435.
 கீழ்க்கணைத் தனித்தன்மையாற்
 கீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.
 கீழ்ந்துப் போதல், 123, 482.

அஉ

குடத்தாடமருகப்படி, 100, 100.
 குடத்துப்பால் உறையாமை அப
 சகுனம், 441 - 2.
 குடதிசை, 19, 125, 132, 256.
 குடதிசையாளுங்கொற்றம், 556,
 571, 592. [458.
 குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி கூசுக

கிழாள், 335.
 கிழாப்பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - சீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகழ்தல், 513.
 கிளிச்சிதை, 122; 368, 389, 435.
 கிளிநிதம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர்; 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுபம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரன் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்த்தை - மதுரையிலிருந்த ஓரந்த
 கீர்த்தையார் - இடைச்சங்கப்புவ
 வருனொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிக்குட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணைக்கம், 87.
 கீழ்கடங்கரை, 379.
 கீழ்க்கடங்கரை, 379.

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிந்தகண், 387. [379, 495.
 குங்குமம் (வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலவந்த தேய்த்த குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுங்கு, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துவளர் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 560.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடகிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தண்டு, 200.

செழும்பு, 306, 307.

செழத்திசை, 248.

செழத்திசையகில், 132.

செழமகன், 396, 407. [சூறல், 435.

செழமகனைத் தனித்தன்மையார்

செழவயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.

செழற்றுப் போதல், 123, 482.

அஉ

குடத்தாடமகுடப்படி ஐந்து, 039133.

குடத்துப்பால் உறையாமை அப
சகுனம், 441 - 2.

குடதிசை, 19, 125, 132, 256.

குடதிசையாளுங்கொற்றம், 556,
571, 592. [458.

குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

அரும்பத முத்லியவற்றின்

அகராதி. கூடுக

குணப்பெருங்கோமான், 264.

குணப்பொருட்கோமான் - குணங்க

ளைச் சம்பத்தாகவுடையவன், 283.

குணம் எட்டு, 264, 284.

குணலைக்கூத்து, 89. [263, 283.

குணவதன் - குணத்தையுடையவன்,

குணவாயில்: திருக்குணவாயிலென்

பதோருர்; வஞ்சிககரத்துக்குக்

செழத்திசையிலுள்ளது; இளங்

கோவடிகள் துறவுபூண்டு இவ்வு

ரில் இருந்தார், 590 - 91.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.

குமரிக்கோலம், 317.

குமரித்துறை, 391, 501, 550.

குமரிமாதேவி, 317.

குமரியடிதொடல், 322.

குமரியாகியபெளவம், 230.

குமரியாற்றிற்கும் பஃறுளியாற்றிற்

கும் இடையேநாற்பத்தொன்பது

நாடுகள் இருந்தனவென்பது, 230.

குமரியொடுவடவிமயம், 572.

குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.

குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
 குணவிரதம், 283.
 குணுட்டம், 89.
 குணலை, 89. [573.
 குணில் - குறுந்தடி, 15, 445,
 குத்துக்கோல், 385, 424, 436. -
 குத்துதல், 90, 201, 439.
 குதம்பை, 181, 197.
 குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.
 குதிரை, 88, 215.
 குதிரைப்பந்தி, 352, 402.
 குதிரைமுகவோடம், 354.
 குதையில், 381.
 குந்தம் - சிறுசவளம், 402.
 குப்பை - குவியல், 199.
 கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147,
 கும்பீடு, 89. [453.
 குமடெறிவான் (கருப்பூரம்), 379.
 குமரவேள் தலைச்சங்கப்புலவருள்
 ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.
 குமரவேள் தேவி, 513.
 குமரன் - கயிலபுரத்தரசன், முருகக்
 கடவுள், 508, 510, 519.
 குமரி: தென்பாற்கண்ணதோராறு;
 இது முற்காலத்தே கடல்கொள்
 ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுனொ
 ன்று, 7, 12, 62, 108, 206,
 289, 300, 312, 314, 324,
 குமரிக்கடல், 220. [403.
 குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.
 குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்
 டது, 292.

குமரிவாழை - ஈனாதவாழை, 418,
 குமிழ், 127, 134, 150, 171, 228.
 குமுதம், 457.
 குபம் - அரிவான், 418, 430.
 குபவர், 139, 156.
 குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
 குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்
 கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-8.
 குயிலுநர், 169.
 குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.
 குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக் கை
 முதலாய கருவியையாள்பவர், 73,
 118, 540.
 குயிலுவர் - தோற்கருவி, துளைக்க
 ருவி, நரப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவி
 யாளர், 118, 140, 149, 158 - 9,
 446, 458, 539.
 குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.
 குயிலோனென்னும்படையுள்படுவேர்
 குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்
 ருர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.
 குரக்குமுகம், 490.
 குரங்கமை, 263.
 குரங்கின்குட்டி, 524.
 குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.
 குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்திரைக்
 கடிக்கும் பொறி, 413.
 குரங்குயர்த்தவொண்சிலையுரவோன்,
 குரம்பை, 11. [497.
 குரல் - இசை. கொத்து, பூங்கொ
 த்து, 66, 170, 203, 218, 222,
 350, 377, 443 - 5.

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

குரல் குரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
வாசித்தல், 223, 561.

குரல் குரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.

குரல்வாய்ப்பாணர், 150.

குரலுள் இளிபிறத்தல், 224. [165.

குரலெடுப்பி-குரலாலுணர்த்தி, 145,

குரலும், 300, 318, 339. [349.

குரவர் - கவுந்தியடிகள், 35, 332,

குரவர் பணிவிடைகளைத்தவிர்த்தல்
தவறென்பது, 348.

குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.

குரவன் - குரு, 264, 283.

குரவு, 352.

குரவை : எழுவரேனும் ஒன்பதின்

மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;

பலர்கூடியாடும்...யைக் கூத்து;

வரிக்கூத்தின் ஒருதுப்பு, வீரோதக்

கூத்து ஆறனுள்ளொன்று, 26 - 8,

57, 79, 88, 142, 159 - 60,

193, 237, 414, 447, 454,

458, 464 - 5, 468, 512, 520,

545, 548, 588, 592.

குரவைக்கூத்துக்குரியகால்கள், 60;

குரவைச்செய்யுள், 80, 450. [99.

குரவை தொடுத்தல், 515.

குரவை நாடகம், 451, 461.

குரத்திதைவு, 84.

குரத்தலைக்கூந்தல், 360, 584.

குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,

156, 383.

குரன்முதலிய ஏழுநரம்பு, 365.

குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்திரை

குரனரம்பு, 68, 112. [கள், 453.

குரனரம்பு இரட்டிக்க அரும்பாலை.

கத்தாரியத்திய முதலுருகென்னும்
தூல்வேறு இதுவேறு; ஒருபறவை,
7, 8, 126, 217, 340.

குருகுபெயர்க்குள் தம், 516 - 7.

குருத்து, 431.

குருதி, 379, 406.

குருதித்திலதம், 161.

குருதிப்பலி, 330 - 31.

குருதியுலை, 545.

குருந்து, 15, 458.

குருந்தொசித்தமாயவன், 445 - 7,

குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.

குரும்பை, 278.

குருமூர்த்தி, 283.

குருவித்தலை - மதிவறுப்பு, 415.

குருவிந்தமாணிக்கத்திவிதம், 387.

குருவியோப்புதல், 513.

குருளை - குட்டி, 523.

குலக்கொம்பர், 34.

குலசேகரவழுதி, 503.

குலத்தலைமாக்கள், 583.

குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்

குறையாத, 42. [538.

குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,

குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.

குலத்தருவான் பொருள் - தாயத்தா

ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.

குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.

குலம் நான்கு, 390.

குலமடமாதரொடுகலமிசைச் சேர

குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.

குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.

குலமுதற்பாலைத்திரிபு, 350.

குலமதற்கோலி. 494.

குரா, 812, 327, 388. [வருதல், 111.
 குரு - ஒருநோய், 30, 31.
 குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,
 351, 353. [43, 48, 362, 379.
 குருக்கத்தி மாலைபாகப் பூத்தல், 16,
 குருகவர் தாழை, 558.
 குருகின்பந்தர், 334.
 குருகு: இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்
 றிய நூல்களுளொன்று, தலைச்சங்

குலைத்தெங்கு, 342.
 குலைதல், 161, 226, 485, 584.
 குலோத்தங்கசோழனுலா, 483 - 4.
 குவ்வுருபு, பொருட்டு, 19.
 குவளை, 42, 126, 128, 131 - 2,
 134, 150, 226, 261, 341,
 354, 360, 376 - 7, 388, 558.
 குவளைப்போது, 151, 171 - 2, 275,
 குவளைமாலைப்போது, 207. [387.

அரும்ப்த

முதலியவற்றின்

அகராதி.

சுருநு

குவிதாங்குலக்கை, 94.

குவித்தல், 90.

குவிதல் - திராவிதல், 451.

குவியல், 199.

குவைஇய, 340.

குழம்பு, 153, 196, 332, 338.

குழல் - ஊதுக்குழல், மயிர், வங்கி
யம், 44, 61, 100 - 101, 113,

119, 130, 139, 210, 227, 315,

347, 455 - 6, 471, 499, 552,

குழல்கட்டுதல், 490. [564.

குழல்களுள் உத்தமமுதலியன, 100.

குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன,
100, 101, 456 - 7.

குழல்வளர்முல்லை, 124.

குழல்வாசித்தற்குரிய விரல்கள்,

குழலர், 156, 169. [101, 456.

குழலளகம் - குழற்சியை யுடைய

குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.

குழலின்பாடல், 63, 109.

குழலின்பாணி, 558.

குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.

குழலின்றுணைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,
101, 457.

குழலின்றுணையளவு, 456.

குழலினிடத்துக்கே காடிப்பாலை
முதலியன வலமுறை மெலியத்
தோன்றல், 69.

குழலுங்குடியும், 505.

குழலுங்கோதையும், 561.

குழலோன், 65, 67, 110, 122.

குழலி, 249, 491.

குழலித்திங்கள், 43.

குழற்சி, 48.

குழறுதல், 344, 381.

குழி, 511.

குழறுத்த, 72, 118, 147, 167;
குழமுதல், 319. [535.

குழை, 127; 134, 564.

குழைத்தல் - கூட்டுதல்; 44.

குழைந்து கிடத்தல், 451.

குழைப்பினெடுங்கோட்டு வேம்பு,

குளம்; 163; 275. [553.

குளன், 114.

குளுவை - ஒருபறவை, 278.

குற்றினையான், 245.

குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்,

குற்றுகாரம், 13. [421, 433.

குற்றொழுத்து ஐந்து, 105.

குறங்கிணை, 582.

குறங்குசெறி - ஓர்ப்பரணம், 180,

குறடு, 70, 115. [196.

குறத்தியர், 28, 511, 558.

குறமகள், 518 - 9.

குறவர், 19, 522.

குதளடி, 29.

குதளர், 144 - 5, 164, 563.

குறிக்கோள், 585 - 6.

குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.

குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.

குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.

குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.

குறிஞ்சிக்கோமான், 584.

குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத
ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.

குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,
15. [559, 562.

குறிஞ்சிநிலம், 14, 294, 305, 343,

குறிஞ்சிப்பன், 15, 384, 514.

குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.

குறிஞ்சிப்பாணி, 558.

குறிஞ்சிப்பு, 360, 377. [தல், 305.

குழிக்குழல், 325.
 குழிகட்பேப், 548.
 குழிசி - மிடா, 401.
 குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
 குழியம் - வாசவுண்டை, 366, 385.
 குழியிலிடுபிணம், 249.
 குழியின்மண், 114.

குறிஞ்சிமுறைமைதிரிந் துபா லையா
 குறிஞ்சியாழ், 15, 453.
 குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
 குறிநிலை, 222, 234.
 குறிப்பறிதல், 250.
 குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
 குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

கூடுசு அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குறிப்புலரையறை, 84.
 குறிப்பெச்சம், 386.
 குறிபெறுதல், 9.
 குறியிட்டதுச்சென்ற பாங்கன் தலை
 மகளது காதன்மிகுதி குறிப்பின
 னறிந்து கூறல், 208, 211.
 குறினெ ம ல் லி சை யேந்திசைவன்
 குறக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,
 குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.
 குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,
 குறுங்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்),
 43, 127, 361, 378.
 குறுதல் - குற்றுதல், பறித்தல், 211,
 குறுந்தடி, 455. [259.
 குறுந்தொகை: எட்டுத் தொகையுள்
 இரண்டாவது தொகையுள்;
 கடவுள் வாழ்த்துன்பட 402-

குறுநடைப்புறவு, 555.
 குறுநரி, 266, 287. [553.
 குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,
 குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.
 குறும்பல்லுயா, 87.
 குறும்பலவுயிர்த்தல், 256, 313.
 குறும்பனைநாடு ஏழு, 230.
 குறம்பு, 124, 130 - 31.
 குறம்பு செலுத்துவார் சிலர், 30.
 குறம்புழை, 48.
 குறம்போக்கு, 204.
 குறுமகன் - கீழ்மகன், 396, 574;
 குறுமாக்கள், 587. [576.
 குறுமுனி, 7, 188, 331.
 குறுமுனிமாணக்கர்பன்னிருவர், 10.
 குறுமை - சிறுமை, 408, 432.
 குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லு

பாட்டுக்களைபுடையது ; கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந் தேவனுராலும், மற்றைச்செய்யுட்கள் தீப்புத்தோளாரீமுதல் அம்மு வனுரிதுதியாகவுள்ளபு ல வ ர் இரு துற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள் ளன; இந்நூல் அகப்பொருட்பகு திகளையே பொருளாகவுடையது; நாலடிச்சிற்றெல்லையையும் எட்ட முப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரி யப்பாக்களால் ஆனது ; இத் தெநாைகமுடித்தான்பூரிக்கோ ளன்பவன்; இதன் செய்யுட்க ளுள், இருபது செய்யுட்க ளொழிந்த மற்றைச்செய்யுட்களு க்குப் போராளியர் பொருளெழு தினொன்றும், அவ்விருபது செய் யுட்களுக்கும் நச்சினுர்க்கினியர் பொருளெழுதினொன்றும் தெரி கின்றது, 50, 216, 314, 338, 360, 362, 395, 419, 483, 488, 494, 498; 520, 535.

குறுந்தொடி மகளிர், 587.
குறுந்தொழிலினோர், 481, 557.
குறுந்தொழிலினையான், 252.
குறுந்தைப்புதல்வர், 498.

புடையார்கூட்டம்; 419.
குறுவள்ளை, 522.
குறை - கட்டை, 108, 243, 523.
குறைபாடு, 348.
குறையாக்கேள்வி, 566.
குறையுடல், 160 - 61.
குறையுடற்கவந்தம், 543.
குன்றக்குறையை, 5, 20, 25, 513,
குன்றக் குறவர், 1. [522.
குன்றத்தாசிரியர், 7.
குன்றநாடுஏழு, 230.
குன்றம், 528.
குன்றவர், 16, 513.
குன்றாக்கொள்கை, 298.
குன்றி, 387. [405.
குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன்,
குன்றுக்கண்டன்னஉறையுள், 554.
குன்றகெழுநாடு, 362.
குன்றெறியினஞ்சேய், 7.
கூஉய் - கூவி, 225, 441.
கூகைநகுதல், 162.
கூட்டக்கூத்தியர், 388.
கூட்டு, 154, 378.
கூட்டுணல், 313.
கூடநரம்பு, 224.
கூடம் - இசைநிறவாதது ; தன்ப

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூடுடு

கையாடிய ஆறு நாய்க்கு னிசையிற்
குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்,
பகை, 204, 218, 222, 233 - 4.
கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
352, 356, 359, 361 - 3, 375,
377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
472, 478, 492, 497, 502, 507,
513, 519, 577, 589.
கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
ஒலி உவமம், 339.
கூடலாசிரியர் மல்லந்துவனார், 7.
கூடலான், 486.
கூடன்மகளிர், 416.
கூடாரப்பண்டி, 182, 366, 380.
கூடாவொழுக்கம், 165.
கூடு, 486.
கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
75, 99, 111, 536.
கூடைக்கதி, 57, 79.
கூடைசிலம், 64, 110.
கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
நான்கனுள் ஒன்று; கூடைச்செய்
புள், 67, 111, 205.
கூத்தச்சாக்கையன், 564.
கூத்தநூல்: நாடகத்தமிழ்நூல், 29.
கூத்தநூலாசிரியர், 29, 155.
கூத்தர், 83, 544, 568.
கூத்திர்பறை, 352.
கூத்தாடல், 319.
கூத்தாற்பெற்றடையர், 26 - 7, 331,
கூத்தி, 158. [461].
கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
கூத்து, 75, 120-21, 343.
கூத்து இரவகை: தேசி. மார்க்கம்,

445, 455. [539].
கூத்துள்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்,
கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.
கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.
கூதிர்ப்-ள்ளி, 127.
கூதிர்ப்பொழுது, 15.
கூந்தல், 3, 195, 340.
கூந்தலின்மண்பொறி-கூந்தலாலிட்ட
இலாஞ்சனை, 347, 366.
கூந்தலின் மணம், 133.
கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.
கூந்தலைமுடிக்கட்டுதல், 314.
கூந்தனெய்யணி மறத்தல், 126.
கூபம், 114.
கூம்பியவாய், 85 - 6.
கூர்ப்பு - மிகுதி, 440.
கூர்மபுராணம், 449.
கூர்மவாயுவின்குணமும்செய்கையும்,
கூர்முள், 192. [103 - 4].
கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.
கூலம் - கருஞ்சரக்கு, 138, 369.
கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 287.
கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.
கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191.
கூலம் பலவகை, 199.
கூலமறுகு, 183, 226, 497.
கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.
கூவல், 490, 575.
கூவியர் - அப்பஞ்சடுவார், அப்ப
வாணிகர், 138, 155, 183, 200.
கூவியர் மோதகப்புகை, 338.
கூவிளி, 266. [523].
கூவைவறுறு - கூவைக்கிழங்கினீறு,
கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 513,
592.

57, 79, 80, 381.

கூத்துமூவகை, 81.

கூத்துக்களின் வரவு, 60, 99.

கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்

அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.

கூத்துப் பதினென்று, 57, 59, 61,

கூத்து விகற்பங்கள், 58. [78 - 9.

கூத்துப்படுதல், 26, 319, 329,

கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.

கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.

கூற்றத்தூதன், 425.

கூற்றத்தை யொத்தவலி, 300, 312.

கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,

549, 567, 585.

கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ

ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

கூடுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

கூற்றுக்கண் ணோட அரிந்து
570.

கொண்டோர், 549.

கூற்றுவன், 21, 408, 544, 547.

கூறியது கூறலென்னுந் குற்றம்,

கூற்றிறிவர், 10, 17. [383.

கூறு - வகை, 58, 192.

கூறுபாடு, 63.

கூறை, 408.

கூறைகோட்படுதல், 396.

கூன், 144, 563.

களம் | யான நல்லுயிர்,

கேள்வி பதினான்கு, 67.

கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.

கேள்வியைத்தரித்தல், 249.

கேளாதனவற்றைக் கேட்பனபோலக்

கூறுதல், 214. [165, 406.

கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,

கை ஆறுவகை, 92.

கை இரண்டுவகை, 92.

கூனர், 145, 164.
 கூனி - வசந்தமாலை, இவள் மாதவி
 யின் தோழி, 77, 228 - 9.
 கூனிக்குயம், 430.
 கூனுக்குறநொழுமுங்குடிய குறுந்
 தொழிலாளர், 481, 557.
 கேட்டால் மதிதோன்றுமென்னும்
 வழக்கு, 253.
 கெடுத்து - காணப்பெறுது, 129.
 கெண்டை, 17.
 கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.
 கெழு, 24, 130.
 கெழுதகைமை - உரிமை, 53.
 கெழுமல், 125.
 கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
 ருமைவினைத்திரிசொல், 23.
 கேட்டிசின், 501.
 கேட்டியின் - கேண்யின், 464, 468.
 கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.
 கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,
 கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468.
 கேண்மோ, 258.
 கேவனாம் - கல்லழுத்தங்குழி,
 மணியழுத்தங்குழி, 423, 435.
 கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,
 கேழ் - கெழுமிய, 125. [282.
 கேள்வின், 380, 463.
 கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
 34, 345, 505, 551.
 கேள்விஐந்து, 534.
 கேள்விக்கிடக்கை, 68.
 கேள்வித்துறைபோயவர், 242 - 3.
 கேள்விநல்லுயிர் - கேள்வியளவே

கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,
 222, 223, 337, 350, 443 - 4.
 கைக்கிளை ரூலாகப் படுமலைக்குத்
 கைக்கிளை பெய்தல், 69, 118.
 கைக்கிளைரூலாதல், 61.
 கைக்கோல் - கொடிது, பற்றுக்கொ
 கைகேசி, 374. [டிது, 422, 434.
 கைகோத்தாடுங்குத்து, 160.
 கைச்சரி, 181.
 கைசிகி, 82.
 கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.
 கைத்தளம், 366, 384.
 கைத்தாய், 433.
 கைத்துண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி
 னால் உண்மொழும்வாழ்க்கை, 394.
 கைத்தொழில், 63, 65.
 கைதை, 198, 202.
 கைதைகடவினது புலால் நார்த்ததை
 மாற்றல், 202.
 கைதைவேலி, 184, 200, 201, 217.
 கைதொழல், 357, 423.
 கைப்புமண், 114.
 கைபெயருச்சி, 402.
 கைம்மாறு, 476.
 கைம்மிகல், 465 - 6.
 கைம்மைநோன்பு, 467.
 கைம்மைமகளிர், 464.
 கையடை, 413.
 கையறவு - செயலறுதல், 396. [418.
 கையறிமடமை - தன்கைவல்லாதுவு,
 கையறுதல் - செயலறுதல், 43,
 126, 152, 219, 228, 309,
 336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுத

கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பம்,
கையாயுதம், 356. [258, 274.
கையாற்கண்ணில் மோதிக்கொண்
டழுதல், 466 - 7.
கையாறு, 27, 348, 357.
கையுறை - காணிக்கை, 221, 232,
377, 506.
கையுறைமறை, 207, 213.
கையூழ், 204.
கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
கையொட்டுக்கால்(கருப்பூரம்), 379.
கைவடம், 197.
கைவருதல், 520.
கைவரை - கையிடம், 264.
கைவரைகாணல்-கண்விழித்தல், 285.
கைவளை, 180.
கைவன்மகடே, 418.
கைவாரிகள், 140.
கைவிட்டெறிதல், 86.
கைவிட்டோச்சல், 584.
கைவிடலீயான் - கைவிடான், நெகிழ்
விட்டிலன், 338, 347.
கைவிடுதல், 491.
கைவிரலாபரணம், 197.
கைவினைமுற்றிய நுண்வினை, 422.
கொக்கரிப்பு, 159, 323:
கொக்கிவாய் } 197.
கொக்குவாய் }
கொக்கிவாய்முத்து, 181.
கொக்க 960

கொச்சகம், 6,190, 206,219, 520.
கொச்சகவொருபோகு, 190 - 91.
கொஞ்சியமொழி, 87.
கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
கொட்டாவி, 85-6. [448, 463, 494.
கொட்டி, 563.
கொட்டிக்குறுப்பு நான்கு, 89.
கொட்டிச் சேதம், 564.
கொட்டிரண்டு, 74. [90, 91, 382.
கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக்
கூறு, 58, 75, 114, 120.
கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
கொடிச்சியர் பாடல், 522.
கொடிச்சேனை, 541.
கொடித்தண்டு, 309.
கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
கொடித்தொடர் - சல்லியுந்துக்கும்,
கொடிநந்து, 543. [557.
கொடி துடங்குமதில், 369, 415,
கொடிப் பகன்றை, 340. [562.
கொடுப்பந்தர், 542.
கொடிப் பவளம், 389.
கொடிப்பர்லை, 112.
கொடிப்பூ, 48, 497.
கொடி புணர்நிலை, 297.
கொடிமரம், 297.
கொடிமல்லிகை, 340.
கொடிமரம் 510

கொங்கு, 200.
 கொங்கச்செல்வி - கொங்கநாட்டினை
 யாளும் செல்வி, 316, 325.
 கொங்கணக்கடத்தர், 538.
 கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.
 கொங்கர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்,
 கொங்கிளங்கோசர், 30, 325, 589.
 கொங்கு - கொங்குமண்டிலம், தாது,
 .டிணம், 30, 37, 265, 325.
 கொங்குமண்டிலம்-குடநாடு, 31.
 கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.
 கொச்சகச்சார்த்து-கொச்சகம் போ
 ன்று முடியும், 207.

அங்

கொடியாட்டைடல், 317.
 கொடியிடைசோலை, 220.
 கொடிமுசுண்டை, 339 - 40.
 கொடியறுகு, 182.
 கொடியிறக்குதல், 269.
 கொடியெடுக்குநான், 186.
 கொடிவழித்தீர்த்தம் - வேங்கட
 மலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.
 கொடிவாராதேயென்பனபோல மறி
 த்துக் கைகாட்டல், 342.
 கொடிவிடுதல், 498.
 கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில், 480.
 கொடிற்றுக்கோல், 436.

கூடுஅ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கொடிறு, 424, 434. |
 கொடுவான் - மழு, 501. கொடுகிவிட்டெறிதல், 86.
 | கொடுவில், 300.
 கொடுகொட்டி - பதினேராடலுள் |
 கொடுவிற்பொறிபாடுதல், 580.
 ஒன்று; சிவபெருமானடியது; கொ | கொடுவேரி, 195,
 360.

கெங்கொட்டியெனவுங் கூறப்படும், | கொடை, 304.

57, 79, 89, 177, 190, 192,
கொடுங்கடல், 303. [563, 565.
கொடுங்கரை, 353.

கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340.
கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430.
கொடுங்குழை - மகாக்குழை, 126,
மகாடுங்கோல், 507, 526-7. [149.
கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள்

அவன் போங்காலத்தையும் தன்
ணளி வேந்தன் வறங்காலத்தை
யும் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.
கொடுங்கோளூர் - சேரநாட்டில் திரு

வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி
லுள்ளதோளூர், இக்காலத்துக்கொ
டுங்கலூரென்றவழங்குகிறது, 19.
கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 366, 384,
539, 544, 548.

கொடுந்தொழில், 194.
கொடும்படநெடுமதில், 554.

கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.
கொடும்பாளூர், 294, 305.

கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; பா
ண்டிநாட்டுள்ளது; முற்காலத்

தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்
குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்
றுதெரிகிறது, 294. [305.

கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளம்,
கொடுமணி-ஓசைகடிதானமணி, 514.

கொடுமரம் - வில், 18, 320.
கொடுமுடி, 37, 189, 459.

கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.
கொடுமைகுறித்தசொல், 218.

கொடுமைப்பாடு, 409.
கொடுவரி - புலி, 143, 175, 187,

கொடையென்னுந்துறை, 320, 330.
கொண்டகொழுநர் - தம்மைநெஞ்சி
னுட்கொண்ட கொழுநர், 478.

கொண்டல் - கீழ்காற்று, 362, 378.
கொண்டுகருதி, நோக்கி, 175, 271.

கொண்டுகூறுதல், 574.
கொண்டிரிவை - பொருளைக்கொண்டு
நிற்குரிவை, 520.

கொண்டென்றதனைக் கொள்ளவென
கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.

கொண்டூ, 260.
கொண்மென-கொண்மினென, 246.

கொத்து, கொந்தென மெலிதல், 229,
கொதியழல், 3. [500, 584.

கொதியழற்சீற்றம், 566, 571.
கொந்தழல், 500.

கொந்தாரினவேனல், 229.
கொந்தி, 88.

கொப்புளம், 323, 398, 410.
கொப்புளித்தல், 440. [தல், 343.

கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்து நடத்
கொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,
372.

கொம்மட்டி மாதுளங்காய் புளித்த
கறியாக்குதற்குச்சிறந்ததென்பது,
417.

கொம்மைவரிமுலை, 561, 579.
கொய்யும்பருவத்தினை, 306.

கொய்யுளைப்புரவி, 539. [171.
கொல் (இடைச்சொல்), ஐயம், 129,

கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.
கொல்லல் - வெட்டல், 155.

கொல்லர், 139, 155 -6, 422, 553.
கொல்லன், 2, 320, 330, 424 - 5,

288, 333, 579.
கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.
கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
புடைய அரிவாள், 417, 430.

கொல்லாக்கோலம், 565. [485.
கொல்லாப்பண்டி, } 182, 199,
கொல்லாவண்டி, } 384, 539.
கொல்லாவிரதம், 509.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. காடுக

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
கொல்லிமலை, 520.
கொல்லியாண்டகுடவர், 520.
கொல்லேறு, 161, 443.
கொல்லை, 446.
கொல்லைத்தோட்டம், 314.
கொல்லைப்புளம், 15.
கொல்வுழி, 509.
கொலை, 371. [550.
கொலைக்களப்பட்டகோவலன், 484,
கொலைக்களப்பட்டசங்கமன், 509.
கொலைக்களம், 2.
கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
கொலைத்தொழிலின்கத்தானஞ் செய்
கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.
கொலைப்பாவம், 275, 406.

கொற்றம் - அரசவுரிமை, வெம்மை,
வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
279, 317, 391, 403, 495, 497,
505, 536, 554, 582.
கொற்றவஞ்சி, 529.
கொற்றவள்ளை, 529.
கொற்றவன், 293.
கொற்றவாயின்மணி, 480.
கொற்றவாளர், 162.
கொற்றவேந்தன், 508, 526.
கொற்றவை - தூக்கை, 18, 25 - 6,
161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
331, 337, 482, 507, 510. .
கொற்றவைநிலை, 329 - 30.
கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.
கொற்றி, 88.

கொவ்வை, 226.
 கொழுங்குடிச் செல்வர், 42. [379,
 கொழுகர், 126, 134, 362, 377,
 கொழுகன், 1, 129, 149, 169, 360,
 406, 429.
 கொழுமுடி - இளந்தளிர், 133.
 கொள்கை - செருக்கு, 2, 166.
 கொள்ளிக்கண், 160.
 கொள்ளிலை, 114.
 கொள்ளு, 390, 496.
 கொள்ளும், 213.
 கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.
 கொளுச்செரல், 451, 514.
 கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.
 கொளை - ஒற்றறுப்பு, 218, 330, 411,
 446, 458. [320.
 கொளைபுணர் சீர்வல்லயாழ்ப்பாணர்,
 கொற்கை - பாண்டியர்களின்பழைய
 இராசதானி ; இப் பெர்முது
 மிசச்சிறிய ஊராக இருக்கிறது,
 30 - 31, 360, 458, 482.
 கொற்கைக்கொண்கன், 501. [376.
 கொற்கையம்பெருந்துறை முத்து,
 கொற்கையிலிருந்தவெற்றிவேற் செழி
 கொற்கைவேந்து, 484. [யன், 553.
 கொற்றக்குடை, 71.
 கொற்றப்பந்தர், 163.

கொன்-மிகுதி, கூர்மை, 211.
 கொன்றகுவித்தல், 187, 544.
 கொன்றை, 443, 522.
 கொன்றை, ஆம்பல், முல்லைபென்
 பன சிலகருவி, 456.
 கொன்றைக்குழல் - கொன்றைப்பழத்
 தைத்துருவித்தனைத்து ஊதுவது,
 443, 445, 455 - 7.
 கொன்றையஞ்சடைமுடி, 3.
 கொன்றையன், 436.
 கொன்றையும் துளவும் சேர்த்துத்
 தொடுத்தமாலை, 319, 329.
 கொன்றைவேந்தன், 487.
 கொன்னே, 211.
 கோ - பசு, 408, 447.
 கோக்கிவாய் } 197.
 கோக்குவாய் }
 கோகிலக்கண், 387.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோகுலம் - பசுநிறை, 15, 447,
 கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
 312, 318, 327, 339, 352-3, 522.
 கோங்கலர், 379.
 கோசர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்;
 இவர் தம்நாட்டில் கண்ணகிக்கு
 விழாச்செய்தவர், 31, 325.
 கோசிககோத்திரம், 334.

கூகூ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கோசிகம், 379.
 கோசிகமாணி, 335, 349.
 கோசிகள் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
 ள்ள ஓரந்தணன் (கோசிகள்),
 334 - 5, 345 - 6.
 கோட்டகம் - கரை, 294, 305.
 கோட்டம் - கோயில், வஞ்சம், 12,
 21, 24, 30 - 31, 146, 149,
 226, 241, 243, 245, 250 - 51,
 300, 312 - 3, 316, 323, 356,
 370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
 584 - 6, 589.
 கோட்டமில் கட்டுரை, 4.
 கோட்டான், 333.
 கோட்டி - கோயில் வாயில், 15, 585.
 கோட்டினதளவு, 9.
 கோட்டினதமைதி, 61.
 கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
 தினும் காட்டியது, 448, 497.
 கோட்டுப்பூ, 339.
 கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.
 கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 273.
 கோட்டுமா - ஏருமைக்கடா, பன்றி,
 யானை, 396, 408, 545.
 கோட்படுதல், 408. [310.
 கோட்பாடு, 2, 62, 107, 157, 162,
 கோடரம், 272.
 கோடரி, 413.
 கோடி - ஓரென், புதிட உடை, முனை,
 199, 367.
 கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.
 கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
 கோடிப்பாலை இடைமுறை திரிதல்,
 கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113. [234.
 கோடி. மலர்ச்சு. 336

தொழிற் சூரிய கருவிகள், 385.
 கோடுதல், 146.
 கோடுமோ, 457.
 கோடுவாய்வைம்மின், 514.
 கோடை - மேல்காற்று, 334, 363,
 கோடைக்காலம், 362. [380.
 கோணஞ்செய்தசாளரம், 153.
 கோத்தல், 32.
 கோத்திரம், 282.
 கோத்து வலிக்கும் கருவி, 413.
 கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,
 கோதுதல், 161. [509.
 கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,
 227 - 8, 246, 248, 291, 362,
 521, 561, 571, 579.
 கோதைத்தாமம், 552, 583.
 கோதைப்பிணையல், 149, 170.
 கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக்
 கும் குருக்கத்தி, 379.
 கோநகர், 175, 187, 491, 512.
 கோப்பாளி, 88.
 கோப்பு, 188, 382.
 கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி
 யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,
 435 - 6, 481, 485, 559.
 கோப்பெருந்தேவிகோயில், 424.
 கோபம் (இந்திரகோபம்) - துகில்,
 கோபாலன், 396, 407. [379, 387.
 கோமகன்கொற்றம், 582.
 கோமுறை - இராசநீதி, 506.
 கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்
 கலந்தநிறமுடையது, 367, 388.
 கோயில் - அரண்மனை, 148, 159-60,
 கோயில்ஐந்து, 255. [163, 339, 483.
 கோயில்புறம், 217, 270

கோடியில்லன், 386.
கோடியுடுத்தல், 293.
கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு
முடி, தந்தம், மலை, யாழ்க்கோடு,
203, 222, 224, 256, 292,
303, 315, 350, 366, 393.
கோடுகடைதொழில் - ஆனைக்
கோடு முதலியவற்றைக் கடையும்

கோயலவகை, 221 - 6, 510.
கோயிலார், 140.
கோயிலிற்கொடிகட்டுதல், 146.
கோயிற்றுக்கு, 59, 91, 382.
கோயின்மாக்கள், 493, 564.
கோல் - அரங்களுக்குங்கோல், விட்
டேறு, 70, 112, 115, 402.
கோல் யாழ், 202.
கோல்வளை, 417, 539.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி. சூசூக

கோலச்சாரி, 26.

கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலாவு, 114. [561.

கோலின் செம்மை, 391, 403.

கோவளர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.

கோவலன் - சிலப்பதிகாரக்கதா நாயக

ன ஒரு வணிகன், 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,
292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403- 4, 407,
409, 417, 423, 425, 432, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [மல், 406.

கோவலன்கொடையிற்சிறந்தவனென்

கோவலன் சாவகநோன்பினன், 417.

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, 484.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானையினிடத்து அகப்

பட்ட மறையோனை விடுவித்தமை,

கோவலன் றுதை, 551. [587.

கோவலனார், 450. [387 - 8.

கோவாங்கு - மாணிக்கத்தினிற்,

கோவாமலையார் - சந்தனம், 447,

541.

கோவியன் வீதி - செண்டு வெளிப்பறக்

கோவையுந்தபருமுத்தம், 132.

கோழி - உறையூர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்த ஒரு கோழியானையொடு
பொருதுவென்றமையால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.

கோழிச்சேவற் கொடியேர்ன், 356,
கோழியூர், 302. [370.

கோள், 277, 297.

கோள்வலுளியம், 332.

கோளி - பூவாதுகாய்க்குமரம், 430.

கோளிப்பாகல், 417.

கோளியாலம், 430.

கோளிழைத்தல், 576.

கோற் கூத்து, 88.

கோற்றொடி, 539.

கோறல், 22, 484.

கோளிகம் - ஒருபண், 191.

கோளடி - ஒருபண், 234.

கோளத்தன், 400.

கோளரிதம், 326.

கோளரியர் - பாண்டியர், 391, 403.

சக்கரம், 129.

சக்கரவர்த்திகள், 408.

சக்கரவாளக்கோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டி, 36,

331, 366, 539.

சகடு - உரோகினி, 41.

சகலபாசனம், 301.

சகோடம் - சகோடயாழ், 100,

224, 234, 267, 289.

சங்கப்பலவர். 351. [292 582

தெரு; இராசமார்க்கம், 139, 157,
கோவேறுகழுதை, 182, 199. [159.
கோவை, 332, 387.
கோவை இருபத்தொன்று, 221.
கேரவை ஒன்பது, 221, 224.
கோவை கலங்காத முறைமை, 221.
கோவை பதினான்கு (யாழ்), 66 - 8,
222, 224.

சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277,
சங்கமத்துறை, 167.
சங்கமன் - ஒருவாணிகள்; நீலியின்
கணவன், 3, 23, 509, 510.
சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.
சங்கரன் - சுகத்தைப்பண் ணுகின்ற
சங்கரி, 322, 331.
சங்கவனை, 181, 196, 510.

கூகூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

சங்கறுப்போர், 157.
 சங்கிரமம், 255.
 சங்கிலி, 197.
 சங்கிலிநுண்டொடர், 181.
 சங்கிலநா, 543.
 சங்கினுற்செய்தகாதாபரணம், 556.
 சங்கினி, 103.
 சங்கு, 199, 247, 304, 372.
 சங்குக்கை, 92, 96.
 சங்குமுதொடுப்பு, 558.
 சங்கோசபரிவாரம், 564.
 சச்சுபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.
 சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய
 தூதரிற்றலைவன், 540 - 41.
 சஞ்சாரம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 சஞ்சிவிநான்குவகை, 173. [81.
 சஞ்சிவினி, 54.
 சட்சம், 101, 457.
 சட்டை, 422, 434.
 சட்டையிட்டபிரதானர், 540.
 சடங்கு, 41, 193.
 சடாதாரி, 88.
 சடைமுடி, 331, 528.
 சடையும்பிறையும் - சடையிடத்தே
 பிறையும், 501.
 சண்பகக்கோதை, 338.
 சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,
 225, 235, 268, 274, 361 - 2,
 சண்பகமுலை, 179. [495.
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்துரு, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339.
 சத்துவம் - விலக்குறுப்புக் கருள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81.
 சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப
 சதுரப்பாலை-நால்வகைப்பாலையுளொ
 சதுரம், 92. [ன்று, 453.
 சதுரமூன்று, 222.
 சந்தஞ்சம், 92.
 சந்தம் - சந்தனமரம், 327.
 சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,
 சந்தனக்குறை, 523. [351.
 சந்தனத்தளிர், 333, 344.
 சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,
 134, 154, 221, 224, 232,
 260, 318, 331, 378, 493.
 சந்தானகரணி, 173.
 சந்தி - விலக்குறுப்பிலுளொன்று,
 19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.
 சந்திரான்கு, 369, 390.
 சந்திபண்ணுகை, 334.
 சந்திரகாந்தக்கல், 271. [368, 388.
 சந்திரகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,
 சந்திரபாணி, 181. [கருவி, 106.
 சந்திரவளையம் - ஒருவகைத்தோற்
 சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.
 சந்திரன் கோயில், 242, 248.
 சந்திரன் திருமாலின் மனத்திலுதித்
 தமை, 192.
 சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.
 சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தம், 301. [191.
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்தின்குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232.
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்திரமால்லம், 920

சதங்கை, 180, 196.
 சதிபாழ்ந்து செல்லுதல், 350.
 சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568.
 சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,
 சதுக்கம் - நாம்சந்தி, 146, 165,
 255, 369, 390. [283.
 சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,
 சதுர்த்தம், 349.

சந்துமுத்துமாகியதென்னரிட்டதி
 சந்துரல், 581. [மை, 541.
 சந்நியாசிகள், 544.
 சப்படி, 286.
 சம்பங்கோழி, 278.
 சம்பத்து, 283.
 சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 சம்பூர்ணம், 349.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூகூங்

சமகவி - அங்ககங்கிரியை பதினாறு நூள்
சமசாரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமநிலை - நிலையாதினனொன்று; பாத
மைந்தனனொன்று, 81, 445, 454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [யுள்ளொன்று, 190.
சமம் ஏழு, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரபூமி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியதரணி, 173.
சமனொளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமானவாயுவின் குணம் செய்கை,
சமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்தனு லுடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
களுளொன்று; இதிலுள்ள சூத்திர
ங்களேற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி நூலின் முதனடுவியுதிசா
னமையின், இந்நூல் இறந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.
சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,
சயமகள், 40, 327. [264, 283.
சயமாகீர்த்தி, 230.
சயமாது, 40.
சயனம், 252.

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்குரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரற்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிகமபதரி, 67.
சரிகை - அங்ககங்கிரியை பதினாறு நூள்
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சரீரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சரைமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்கருவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பொய்சொல்லுமவன், 245,
சவடி, 180, 197. [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சவித்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவனை, 264.
சன்னாகம், 366.
சனம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிகாதர், 487.
சாடவம், 349.
சாடித்தேறல், 329.
சாண், 114, 453.
சாணகங்கரைத்துக்காயும்மிடா, 401,

சயாஸமதய, 132.

சயிலேகம், 195.

சர்ப்பசிரம், 92.

சரக்கை, 153, 199.

சரகீகு, 199, 362, 539.

சரப்பளி, 197.

சரவணப்பூம்பள்ளி யறை, 516.

சரவணப்பொய்கை, 516.

சாணமபுககூய, 414. [409.

சாத்தர் - கூலவாணிகள் சாத்தனார்,

சாத்தற்கு அறுகும் பூனைப்பூவு நெல்

லொடுசேர்த்துத் தூவுதல், 243,
251.

சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்

2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525.

சாத்திரம், 248. [574, 586.

கூகூச அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

சாத்து, 300.

சாத்துதல், 315, 324.

சாத்துவதி-விருத்தி நான்கனுள்ளேன்
று, 82, 512.

சாத்துலிகம், 80.

சாதர்ப்புட்கண், 387.

சாதருடை, 196.

சாதருபம், 368, 389.

சாதவாகனன்கோயில், 248.

சாதாரி, 15.

சாதி-ஒருவகைமரம், விலக்குறுப்பினு
ளொன்று, 19, 48, 58, 82, 84,
155, 439, 495.

சாதிக்காய், 361, 379.

சாதித்தமந்திரம், 438.

சாதிப்பன்மை, 49.

சாதிப்பெயர், 328.

சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப்
பிறப்பிடமென்பது, 235.

சாதிப்பெரும்பண் நான்கு, 224- 5.

சாதிமாணிக்கம், 367.

சாதியொருமை, 153.

சாதிவிக்ம், 225.

சாதுக்கள், 255.

சாதுரங்கம், 88.

சாதுரங்கமாணிக்கநிறம், 387.

சாதுவன் - ஒடுங்கிவன், 264, 283.

சாந்தம், 138, 154, 315, 338.

சாந்தனைந்த மார்பு, 361, 378, 497.

சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30,

79, 193, 553, 570, 589.

சாந்திக்குத்தர், 140, 158.

சாந்திக்குத்து நால்வகை, 80.

சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.

சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150,

167, 170, 173, 183, 379.

சாமந்தர் - சித்தரசர், 157.

சாமரம் } 385, 523.

சாமரை

சாமரைக்கவரி, 363, 380.

சாமை, 29, 155.

சாயல், 209, 227.

சாயல்வரி, 210, 217.

சாயலன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்
ள ஒருவணிகன், 399, 400, 411-2.

சாயவேளாகொல்லி, 384.

சாயை - நிறல், 203.

சார்த்து, 205.

சார்த்துவரி, 207, 213, 289, 365.

சாரகுமாரன் - அநாகுலனுக்குத்
திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோ
ன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்
பெயர்வழங்குகின்றது; இவன்
இசையறிதற்பொருட்டுச்சிகண்டி
யென்று முனிவரால் இசை
துணுக்கமென்றும் நூல் இயற்றப்
பட்டது, 10.

சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4,
280 - 81, 283 - 4, 291, 301,
399, 400, 411 - 2.

சாரதி, 495.

சாரமாணிகள், 140, 158.

சாரியை, புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலன்
ஒன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.

சாரியைநிற்ப உருபுதெற்குதல், 130,
305, 421.

சாரிரவீணையிலக்கணம், 102, 189.

சால் - அமைதி, 167.

சாலியயினி, 495.

சாலியர், 154.

சாலியநிசி, 417.

சாலியொருயின், 36.

சாந்திகுறுபுமுபததிர்ண்டு367.
சாந்துவாரப்பட்டன, 137.
சாபம், 78, 176, 266.
சாபமிடுதல், 510.
சாபவிடை, 188, 266, 287-8, 302.
சாம்பல், 114.
சாம்பூதம், 71, 117, 368, 389.

சாலினி - வேட்டுவமகளாகிய தேவ
ராட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7,
324 - 5, 328, 343, 516. ϵ
சாவகநோன்பிகள் - சைனரில் இல்வ
தத்தார், 412, 417, 433.
சாவகனோன்பு, 345, 375, 429.
சாவகமாக்கள், 401, 412.

அரும்பத
அகராதி. சூசூடு

முதலியவற்றின்

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
 சாழல், 89. [399, 400, 411.
 சாளகம், 190.
 சாளரக்குறுங்கண், 43, 48.
 சாளரம், 105, 134, 153, 361,
 சாறயர்களாம், 185. [378.
 சாறு - திருவிழா, 148, 572.
 சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.
 சான்றோர், 478.
 சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.
 சீக்கை - இசை, 458.
 சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு
 முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவருள்
 ஒருவர்; இசைநுணுக்கமென்னும்
 இசைத்தமிழ்நூல்செய்தே தார்,
 ஆசானென்னும்பண்ணின்புறச்
 சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.
 சிகரம் - விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 சிகாமணி, 32.
 சிங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு
 நகரம், 8, 23, 508 - 10.
 சிங்கம், 117, 277, 326.
 சிங்கமுகவோடம், 341, 354.
 சிங்கல் - குன்றல், 24.
 சிங்கலக்கூத்து, 59, 80, 91.
 சிங்கன் - கனகவிசயர்க்குத்துணையாயி
 னோரரசன், 542.
 சிங்காதனம், 12, 493, 554.
 சிங்காவண்புகழ், 3, 509.
 சிங்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.
 சிங்குவை, 103.
 சிச்சிலிப்பொறி, 402, 414.
 சித்தர், 168, 265.
 சித்தன் - செய்யவேண்டுவனவற்றை
 ச்செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,

சித்திரத்திரள், 493.
 சித்திரத்திரை, 202.
 சித்திரத்தொழில், 196, 435.
 சித்திரப்படம், 17, 203.
 சித்திரப்பணி, 185.
 சித்திரப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 சித்திரப்பொன்வளை, 197.
 சித்திரம், 572.
 சித்திரமண்டபம், 163. [557.
 சித்திரவிதானம், 71, 116, 554,
 சித்திரன் - கனகவிசயர்க்குத் துணை
 யாயினோரரசன், 542. [404.
 சித்திராபதி - மாதலியின் கற்றாய்,
 சித்திராபூரணை, 141, 269.
 சித்திரிக்கப்பட்டாமை, 9.
 சித்திரை, 117, 186.
 சித்திரைச்சித்திரைத்திங்கள், 141,
 சித்து, 88. [159.
 சிதாரி, 561.
 சிதைவு, 65.
 சித்தடி, 29.
 சிந்தாமணி : இது திருந்தக்கதேவ
 றென்னும் சைனமுனிவராலியற்
 தப்பட்டது; 3145 - கலிகளாலா
 கிய 13-இலம்பகங்களைபுடையது;
 தமிழிலுள்ள சிறந்த காவியங்
 களைந்தலுள் ஒன்று; சொல்லழகும்
 பொருளழகும் அமைந்துள்ளது;
 நச்சினுர்க்கினியரால் எழுதப்பெ
 த்ற உரையையுடையது; இதற்கு
 வேறொரு பழையவுரை யுண்டெ
 ன்று. நச்சினுர்க்கினியருரையால்
 விளங்குகின்றது. இது சேவகன்
 கதைபைக்கூறுவதாகலின் சேவக
 சிந்தாமணியென்றும், நூற்பய

282 - 3.
 சித்திரட்டுவகை, 283, 307.
 சித்திரக்கம்மி (அகில்), 379.
 சித்திரக்காணம், 65.
 சித்திரகாரிகள், 139, 156.
 சித்திரச்சிலம்பு, 423.
 சித்திரச்சூடகம், 180.
 சித்திரசேனன்-ஒருகந்தருவன், 188.

அச

ஞாய நாற்பொருளையும் நன்கு
 விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
 டொடர்நிலைச்செய்யுளெ ன் று ம்
 வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,
 51-8, 71, 74, 79 - 80, 116,
 130, 133-5, 147, 149, 153-4,
 158, 160-61, 165, 170, 172-3,
 198, 203, 213, 224, 229,

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

233, 236, 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

செந்தியல்வெண்பா, 33.

செந்து, 190, 206.

செந்துப்பிழக்கை, 88.

செந்துரக்கட்டி, 523.

செந்துரச்சண்ணம், 360, 514.

செந்துரம், 387, 389.

செந்தைசெல்லாத்தாரம், 12, 590.

செந்தைநோய்கூர்தல், 227.

செந்தையுடம்பட்டோனவினயம், 86.

செந்தைவிளக்கு - அவதிஞர்னம், 263.

செப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

செபி துலைபுக்கது, 483, 504, 555,

செமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

செமையம், 143, 162, 177, 189,

செரமம், 57, 583. [288.

செரல் - செல்லிப்பறவை, 402, 414.

செரிக்கும்பரியாசகர், 158.

செல்லரிச்செலம்பு, 2.

செல்லிகை (துகில்), 379.

செல்லை - இழிவு, 424, 436.

செலதர், 346.

செலதியர் - ஏவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

செலந்தி, 92. [424, 436.

செலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்,

செலப்பதிகாரக்கதை, 1. [167.

செலப்பதிகாரச்செய்யுள் அரும்பது

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,
157, 165, 171, 175, 178,
181, 183, 185, 188-9, 192,
194 - 5, 199, 203 - 4, 206,
208, 220, 231, 233, 236 - 7,
241, 245 - 6, 250, 255 - 6,
258, 263, 265, 270, 272 - 5,
277, 280, 288, 301 - 3, 305,
314 - 5, 317, 320, 325, 329,
333, 342, 344, 348, 354 - 8,
366, 372, 375, 377, 382,
391, 395, 397-401, 403, 407,
411, 416, 419, 422, 429, 446,
450, 459, 462, 465 - 7, 470,
473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,
490, 493, 497 - 500, 503 - 5,
510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,
519, 521, 523-41, 543, 546,
549-53, 555, 557, 560, 562-7,
570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,
592.

செலப்பதிகாரம் மூவகையுள்ள நூலை
யுடைத்தென்பது, 24.

செலம்பாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ள
தோராறு, 296, 307.

செலம்பிற்றஞ்சும் யானை, 566.

செலம்பு, 2, 21, 133, 180, 196,
227, 246, 253, 326, 421, 423,
434 - 6, 469 - 70, 474, 482,
486, 501, 525. [முடிதல், 565.

செலர்வினை, வேறுசெலர்வினையொடு
செலாதலம், 256, 263, 280, 301,
செலாதெய்வம், 574. [399, 411.
செலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.
செலேடை. 129 - 30. 149. 169.

வகை, 5.
 சிலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.
 சிலப்பதிகாரத்தில்தாற்பொருளுங் கூ.
 றுமைக்குக்காரணம், 10, 29.
 சிலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று
 சொல்லலாமென்றல், 6.
 சிலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8
 21, 32, 91, 126, 128, 130,

240, 288, 502.
 சிலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.
 சிலைத்தாரகலம், 565.
 சிலைத்து, 161, 204.
 சிலைத்தோண்மறவர், 543.
 சிலையமர்வென்றி, 314, 324.
 சிலையாடுவேடு, 88.
 சிவகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. சூசூள்

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமூர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் சூடும்பிறை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிலிகை-கடகத்தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கனகலிசயர்க்கு நட்பாள
 னாகிய ஓரசான், 542.
 சிற்றைநா, 461.
 சிற்பத்தொழில், 4.
 சிற்பநூல்வல்லோர், 378.
 சிற்பநூலாசிரியர், 113.
 சிற்பர், 361.
 சிற்பாசாரிகள், 156.
 சிற்றம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்றம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்திர
 சிற்றில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிறங்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறந்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்ப, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்பும்மை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்பும்மைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவர்க்கொல்லிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கன், 220, 224.
 சிறுகடகு, 366.
 சிறுகடுகு, 134.
 சிறுகாலம் ஆறு, 376.
 சிலகாலை. 352.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவளம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறும்வேசையர், 366,
 சிறுதிசை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பர்வதைபு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருந்
 தால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டரங்கனார்- இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணாற்றுப்படை : இது . பத்
 தப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஓய்மா
 னுட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்ந்தீர்த
 னார் பாடியது; 269-அடிகளைபுடை
 யது; 6-சிறுநூர்க்கினியராம்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணாறெனவும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுறம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360:
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமாணிகாள், 506.
 சிறுமியர், 458.
 சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையாள்,
 சிறுமேதாவியார், 7. [420, 432.

சிறகாலையனுட்டானம், 339.
 சிறகாற்செல்வன், 124.
 சிறகுடியீர், 514, 519.
 சிறகுடில், 423 - 4.
 சிறகுரனெய்தல், 566.
 சிறகுறுங்கூன், 557.
 சிறகுறுங்கைவினை, 139.
 சிறகுறுந்தொழிலர்-சிலதியர், 227.

சிறுமை - அறிவின்மை, நோய், 227,
 357 - 8, 372, 374, 420, 432.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589].
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

கூகா அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சிறைசெய் வேலி, 185.
 சிறைப்புறம், 515, 518.
 சிறையகம், 257, 334, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45,
 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவான
 மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமுதி - சின்னமுதுபவன், 231.
 சின்னொறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவரன் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி
 யவன், 263, 282.
 சினேந்திரமலை, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினேபலர்வேம்பு, 2, 424. [147].
 சினேயின்னொழில்முதன்மேலேறுதல்,
 சினேவினைமுதன்மேலேற்றல், 523.
 சிசுநாவிரதம், 283.

சீமடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சீறியகற்பு - மறக்கற்பு, 3, 23.
 சீறார், 209, 320, 329.
 சினச்சூடன் (துகில்), 379.
 கூக்கிலம், 104.
 சுகதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314].
 சுட்டுத்தலைபோகாத் தால் குடி,
 சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிலையவென்வேல், 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160].
 சுடுநோக்கு-சுடுக்கொள்ளிப்பார்வை,
 சுடுநோக்குக்கருந்தலை, 142.

சிகாழி, 576.
 சீத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சீத்தலைச்சாத்தலார், 7.
 சீதமுற்றோனவினயம், 85, 87.
 சீதேவி - ஓராபரணம், 181, 198,
 365, 472.
 சீதேவிகுடியிருப்பான்பீடிகை, 183.
 சீதை, 374.
 சீப்பித்தல், 571.
 சீப்பு, 402, 415.
 சீபலி, 31 - 2, 499.
 சீமத்தான பெரும்பயன், 412.
 சீமத்தையுடையவேட்டுவமகள், 330.
 சீயம், 453.
 சீர் - அழகு, 27, 192, 444.
 சீர் கோடிகம், 384.
 சீர்த்தி, 71.
 சீரங்கம், 262.
 சீராகம், 384.
 சீரியோர், 165.
 சீரை, 156, 483.
 சீலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.
 சீவகசிந்தாமணி : 'சிந்தாமணி' என்
 சீற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சுடுமண் - ஓடு, மட்பாத்திரம், 364,
 சுடுமண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணாத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - சொல்வகைநாள் இஹு
 னொன்று, துகில், 36, 88, 132,
 138, 166, 183, 199, 315, 377,
 379, 481, 514, 558, 563.
 சுணங்கு, 208, 217, 353.
 சுத்தகாம்தாரம் - ஆசானுடையபெ
 ருரு சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.
 சுத்தநிருத்தம், 80.
 சுத்தம், 190.
 சுத்தன், 282.
 சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பாத
 னால், 78, 81, 90, 92, 106,
 சுத்தி, 386. [115, 120.
 சுதையிலா, 378. [ஹுவார், 156.
 சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன பண்
 சுந்தரச்சுண்ணம், 126, 147.
 சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.
 சுபாவபுத்தி, 282.
 சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

சுசுசு

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல்,
 சுரபி, 484. [37.
 சுரபுன்னை, 114, 318, 327, 352.
 சுரபேதங்கள், 61.
 சுரம், 66, 111, 305, 419.
 சுரங்குறைவுபடாமை, 111.
 சுரர், 168.
 சுரிதகம் - சொல்வகைநான்கினுள்ளொ
 ன்று; எட்டடியால் வருவது, 88.
 சுரியலம்பொருநன், 488.
 சுரியற்றாடி, 194. [359, 376.
 சுருங்கை - கரந்துபடை, கரந்துறை,
 சுருங்கைவீதி, 359, 375.
 சுருட்டியறுதல், 83.
 சுருதி, 352.
 சுருதிமூவகை, 235.
 சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
 சுரும்பு }
 சுருள் - வெற்றிலை, 432.
 சுருளல், 364.
 சுருளிடுதாடி, 556.
 சுருளிருங்குஞ்சி, 538.
 சுரோணிதம், 104.
 சுவத்திகம் - அங்கக்கிரியைபதிமுற
 னுள் ஒன்று, இரட்டைக்கைபதி
 னேந்தனுள்ளொன்று, ஓரிருக்கை, 81,
 சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.
 சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396,
 சுவர்க்கவாசி, 284. [408.
 சுவல், 260.
 சுவாதம் - மூச்சு, 103.
 சுவாமி, 283.
 சுவாமியலை, 516. [58, 82, 204,
 சுவை-விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19,
 சுவை அழுவகை, 104.

சுற்றிவாங்குதல், 90.
 சுற்றுதல், 59.
 சுற்றுப்புடைகொள்ளுதல், 340.
 சுற்றுமதில், 256, 514.
 சுறாவேடுமுதியமோதிரம், 181.
 சுறவை மெய்தனிலத்துக்குரியமாவெ
 ன்றல், 17.
 சுனை, 585.
 சுனையுடைதல், 16, 513.
 சூசிக்கை, 92, 94,
 சூசீமுகம், 81. [155, 503.
 சூட்டிறைச்சி-சுடுதலுள்ள இறைச்சி,
 சூட்டிறைச்சிவிற்பார், 138.
 சூட்டு, 325.
 சூடகம், 180, 196, 320, 329,
 சூடகவரிவளை, 556. [564.
 சூடன், 379.
 சூடு, 261.
 சூத்திரகிருதாங்கம், 284.
 சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.
 சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்துவார்,
 140, 157 - 8, 537.
 சூதாடுந்தாயம், 358.
 சூதினாயம், 374.
 சூர், 332, 343.
 சூர்த்திறங்கடந்தோன், 178.
 சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.
 சூரியகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.
 சூரியரத்தத்திற்குமுடி குதி ர க ள்,
 சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.
 சூரியன், 301, 305. [269.
 சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது,
 சூரியன் குண திசையைவிளக்கித்தான்
 தோன்றல், 302.

சுவை ஒளபது, ௦௨ - ௦, 1௦1.
 சூழித்தல், 90.
 சூழுமுனை, 103.
 சனகு, 266.
 சந்நித்தார், 391.
 சந்நந்தழால், 54.
 சந்நம்வேறுகளைவேறு, 395.
 சந்நமுதலியநான்கு, 433.

சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்
 தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத்
 தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321,
 330, 490.
 சூரியனை உலகந்தொழுதல், 356, 370.
 சூரியனைப்போல ஒளிசிரந்த அறிவன்,
 சூரியோதயவருணனை, 153. [291.

சுள ௦ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

குறுடைக்கானகம், 482.
 சூல், 435.
 சூலம், 88.
 சூலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.
 சூலவேல், 305.
 சூலி - சூலத்தைபுடையவன், 317.
 சூழ்போதல், 354.
 சூழ்வருதல், 164.
 சூழியானை, 219.
 சூள், 219.
 சூள் பொய்த்தார், 206.
 சூளாமணி : இது தமிழிலுள்ள
 புழையசன்காலியத்துள் ஒன்று;
 தோலாமொழித் தேவரென்னுஞ்
 சைனமுனிவராலியற்றப்பட்டது;
 2131 - செய்யுட்களையுடையது;
 செர்ந்தசுவை பொருட்சுவைகளிற்
 சிறந்தது ; இதன் கதாராயகன்
 திவிட்டனென்பவன், 17, 23, 146,
 198, 470, 498, 527, 560, 563.
 சூருற்றகடன், 321.
 சூருறல், 330 - 31.
 சூதை, 323.
 சூதைகொள்ளல், 18.
 சூதைச்சின்னம் - சூதைகொள்ளு
 மிடத்து ஊதும்சின்னம், 315,
 325.
 சூன்முதிர்கொண்மூ, 260.
 சேகில் - சிவந்தசுட்டி, 442, 452.
 செங்கணரவு, 322.
 செங்கணையோன், 293.
 செங்கயல், 147, 364.
 செங்கருங்காலி, 179.
 செங்கல், 387. [381.
 செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,

செங்குட்டுவன் கணகலிசயர்யுத்தம்
 பதினெட்டு நாழிகை, 547.
 செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அரு
 ளினில் தோன்றியவனென்பது,
 538, 588.
 செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின்
 மகாவென்றது, 552, 566.
 செங்குட்டுவன்மாதா, 530.
 செங்குட்டுவன்வஞ்சிநீங்கியது எண்
 னுன்குமதியம், 554.
 செங்குடசம், 377.
 செங்குன்றும் அதன் இடமும், 19.
 செங்குதாளம், 360, 495.
 செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.
 செங்கொடிவல்லி - பவளம், 368.
 செங்கொடுவேரி, 60, 377.
 செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.
 செங்கோட்டியாழுக்குரம் பு ஏ மு,
 100.
 செங்கோட்டியாழுதப்புது, 350.
 செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19,
 511, 516, 577, 584.
 செங்கோல், 151, 171, 205, 381,
 427, 440, 493, 503, 540, 546,
 551, 554.
 செங்கோல் தளர்தல், 485.
 செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார்
 பாண்டியர், 577.
 செங்கோல் வளையாமை, 212. [505.
 செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,
 செஞ்சடைவானவன், 538, 588.
 செஞ்சர்தனம், 377.
 செஞ்சுனைப்பலவு, 259.
 செட்டியர், 368.
 செண்டு - ஓராயுதம், 162.

செங்கழுநீர்கண்ணுக்கு உவமம், 364.
செங்கழலி, 100 - 101.
செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கட
வுணல்வணிகாட்டியது, 577.
செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழிகளு
டைய தமையன், 1, 5, 12, 19,
20, 28, 544, 547, 573 - 4,
577, 581, 590 - 92.

செண்டு வெளிப்புறத்தெரு, 139,
செண்பகம், 339, [156].
செத்தோனவியம், 85 - 6.
செந்தாமரை, 229.
செந்தில் - திருச்செந்தூர், 516.
செந்திரம், 18, 349, 586. [337].
செந்திரம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ்,
செந்தீப்பரந்ததிசைமுகம், 554.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சூ எ க

செந்தீவேட்டல், 499.
 செந்து, 384. [131.
 செந்துகிர்க்கோவையாகியமே கலை,
 செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.
 செந்துறை - இசைப்பாவகைபுள்ளுன்
 று, 58, 62, 107, 190.
 செந்துறைவிகற்பங்கள், 90.
 செந்துக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,
 செந்தேன், 154. [382.
 செந்துந்தாளி, 377.
 செந்நாப்புலவர், 7.
 செந்நிலைமண்டிலம், 445.
 செந்நிறப்பசும்பொன், 496.
 செந்நீர்முத்து, 116, 368.
 செந்நெல், 114, 277.
 செந்நெலரிசி, 430.
 செந்நெற்பழனக்கழனி, 215.
 செந்நெறி, 293, 297.
 செப்பட, 191.
 செப்பம், 67.
 செப்பு, 481.
 செப்புவாயவிழ்த்தறதுவிரை, 498.
 செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
 மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
 222, 224, 233.
 செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.
 செம்பட்டு, 377.
 செம்பருத்திப்பூ, 387.
 செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
 செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.
 செம்பாலைப்பண், 221, 234.
 செம்பாலைமுதலியவற்றின் குற்றம்,
 113, 454.
 செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
 450, 483, 555, 565, 581.

செம்மன், 428.
 செம்மணூட்டியசிற்தில், 416.
 செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,
 பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,
 செம்மற்பூ, 274. [395.
 செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,
 செம்மார், 139. [513.
 செம்மீன், 200.
 செம்முல்லை, 353.
 செம்முறை, 61.
 செம்முறைக்கேள்விபதினான்கு, 87.
 செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.
 செம்மைவிலோர்க்குச் செய்தவ முது
 வாது, 510. [464.
 செம்மையினிகந்தகோற்றென்னவன்,
 செம்மையினிகந்தசொல், 526.
 செம்மையினிற்பது - மோக்கம், 308.
 செய்கு - செய்வேன் 215 - 6.
 செம்மொழி மாதவர், 583.
 செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன
 போற் காண்டல், 588.
 செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
 425, 435.
 செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
 திரித்தல், 353.
 செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
 முடிதல், 354. [தல், 170.
 செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி
 செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின், 591.
 செய்ந் - செய்தவை, 385.
 செய்யவன், 317.
 செய்யாக்கோலம், 416, 428 - 9.
 செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைப்
 பெயரொடு முடித்தல், 170.
 செய்யுள் - காவியம், 5.

செம்பியன்மரபுயர்ச்சி, 153.
செம்பியன்மூதூர், 551, 564.
செம்பு, 366.
செம்புகொட்டிகள், 155.
செம்புகொட்டுவார், 139.
செம்புசெய்குநர், 139, 155.
செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.
செம்பொத்தி(துகில்), 379.

செய்புள் அறுவகை, 14.
செய்புளிடம், 14.
செய்புளியல், 6, 190.
செய்புளின்பம், 132.
செய்யோள் - திருமகள், 194.
செய்வினைக்கதவம், 507.
செயல், 205.
செயல்மாளுதல், 346.

கூள உ அரும்பத் முதலியவற்றின்

அகராதி.

செயலத்தேங்கல், 408.
 செயலதவு, 274, 348, 373.
 செயலூர்ப்பெருஞ்சுவனார், 7.
 செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.
 செயவெனெச்சம் - செய்தென்னும்
 வினாகொண்டு முடிதல், 199.
 செயற்பாடு, 71.
 செயிர், 527. [கோபம், 482.
 செயிர்க்கை - மனக்கோபம், பிக்க
 செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.
 செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனாரென்
 னும் ஆசிரியராம் சூத்திராருபமாக
 இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்தூல்;
 இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை
 பெறுகின்றனவன்றி தூலின் முதல்
 நடுவிறுதிகாணுமையின் இறந்தது
 போலுமென்று அடியார்க்குநல்
 லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.
 செயிற்றியனார், 72, 82, 115, 118.
 செருக்கு, 347.
 செருக்குவினைத்தற்குக்கள் ஞ் ண் ண
 செருக்கோலம், 178. [ல், 380.
 செருந்தி, 339, 352.
 செல்லல், 586, 590.
 செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.
 செல்லாச்செல்லம் - தொலையாதசெ
 செல்லுந்தேளத்துக்குறுதுணைதே தி
 மின், 591.
 செல்லுரரசிரியர், 7.
 செல்வநில்லாமை, 568, 591:
 செல்வப்பெரும்பயம், 400.
 செல்வம், 171.
 செல்வழி, 526, 536.
 செல்வால்வருந்துதல், 265,
 செலவு, 204.
 செலுத்துதல், 65.

செல்வழிப்பார்வை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234, 454.
 செவ்வனம், 183, 185, 202 - 3.
 செவ்வாய்முதுவல், 213.
 செவ்வானம், 13.
 செவ்வி - மனோரதம், 48, 48 - 9,
 169, 225, 227, 236, 364, 381,
 செவ்விமலர், 216. [523, 554.
 செவ்வியநெறி, 309.
 செவ்வியறிதல், 257.
 செவ்வியின்மை, 347.
 செவ்வூர், 8.
 செவ்வெண், 248.
 செவ்வென்கதிர், 471.
 செவ்வேள், 35, 168, 522.
 செவ்வேள் கோயில், 167.
 செவ்வைச்சூடுவார் - கண்ணன் சரித
 மா கி ய பாகவதநூலைத்தமிழில்
 விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.
 செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சூடுவ
 தாகிய ஆணி, 503.
 செவிசெறுவாகவான்பொருள்வித்தல்,
 செவிடர், 145. [570.
 செவிடு, 144.
 செவியகம், 176.
 செவியாரப்பாடல், 187. [223.
 செவியாலே இசையை அளத்தல்;
 செவிலித்தாய், 410, 574.
 செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.
 செழியன், 31, 356, 370, 482,
 493, 544, 550, 566.
 செற்றம், 263, 281, 482.
 செற்றனள்போலும் - மாற்சரிய
 முடையாள் போலும், 482.
 செறலின்கண் திணைமயக்கம், 285.
 செறலின்கண் பான்மயக்கம், 461.

செவ்வணியணிந்தது காட்டல், 361,
377. [க்கண், 299.
செவ்வரியொழுக்கியசெழுங்கடைமழை
செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
செவ்வழியாழ்ப்பண், 306.

செறிதல் - ஒடுங்குதல், ஒளித்தல்,
செறிவன், 263, 282. [44, 52.
செறிவு, 67.
செறு, 570.
செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
சென்னி-சோழன், 33, 35, 205, 292.
சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி. சுளங்

சே - ஒருமாம், 318, 327.
 சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
 198, 245, 293, 360, 377, 498,
 563. [131, 181, 335.
 சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
 சேட்டுக்குழி, 278.
 சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
 சேடக்குமேபி-திருவனந்தபுரத்துள்
 னானோரந்தணன், 584, 588.
 சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
 சேடல் - உச்சிச்செலுந்திலென்னு
 சேடி - தோழி, வித்தியாதரநகரம்,
 175, 186, 202, 226, 563.
 சேணெடுத்தாரம், 12.
 சேனோன் - பரணின்மேலோன், 522.
 சேதம் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 26, 58, 82.
 சேதம்இருவகை, 89.
 சேதாம்பல், 48.
 சேதித்தல், 84.
 சேதுபுராணம், 417.
 சேந்தம்பூதனார் - ஒருபுலவர், 7.
 சேந்தன - சிவந்தன, 430.
 சேமம், 334.
 சேமவில், 51.
 சேய் - சேய்மை, 163.
 சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
 சேரகுலம், 592.
 சேரபாண்டியர், 161.
 சேரமான், 1, 231.

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
 505, 520 - 21, 527, 532, 544,
 567.
 சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புலி,
 கயல்பொறித்தமை, 573.
 சேரன் இமயவரம்பன், 504. [592.
 சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
 சேரன்கடற்கடம்பெயிர்த்தமை, 505,
 507, 521, 532, 567, 580-81.
 சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
 யாண்டது, 573.
 சேரன்கொங்கர்சென்களம்வேட்டது,
 சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
 சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
 சேரன் பரதபுத்தத்தில் துரியோத
 ன பாண்டவர்களாகிய இருதிற
 த்தார் சேனைகளுக்கும் சேறிட்
 டமை, 503, 580.
 சேரன் பாலைக்கொளதமனாரைச் சுவர்
 க்கம்டைவித்தது, 504.
 சேரன்யவனர்நாடாண்டமை, 567.
 சேரன்வடதிசையைவணக்கியது,
 572, 587.
 சேரன்வேம்புதழந்தமை, 553.
 சேராதேகோள், 211. [208.
 சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
 சேரிப்பரதர், 216.
 சேரியீர், 509.
 சேவகன், 449, 460.
 சேவல், 134, 186, 356.

சேரமான்பெருஞ்சொற்றதியஞ் சேர	சேவிக்குந்தோழிமார், 421, 433.
லர்தன், 503.	சேவிக்குமகளிர், 421.
சேரமானுடு, 303.	சேவித்தல், 363, 450.
சேரமுனி, 32, 459.	சேவித்தத் துதித்தல், 325.
சேரர்சிகாமணி, 32.	சேறல், 273, 309.
சேரல் } 1, 504, 550, 569,	சேறு - குங்குமமும் அகிலந்தேய்
சேரலன் } 590.	த்த குழம்பு, 180, 225, 261.
சேரலாதன் - செங்குட்டுவனுக்கும்,	சேறு முனிதல், 86.
இளங்கோவழிகளுக்கும் தந்தை;	சேனாபதி, 118, 167.
12, 521, 573.	சேனாமுகம், 532.
சேரன், 13, 19, 288, 379, 441,	சேனை, 538.
448, 450, 459, 535, 537, 577.	சேனையுள் படுநர், 231.
சேரன் ஆரியரைத்தாக்கினமை, 521.	சைத்தியம், 270.

அரு

கூஎச அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

சைனதூல், 38.
சைனர், 276. [433.
சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,
சைனாகமம், 255, 284.
சோக்கரிருத்தம், 80.
சொக்கம் - சாந்திக்குத்துநான்கினு
ளொன்று, சுத்தரிருத்தம், 26.
சொரி - தினவு, 261. [19, 82.
சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
சொல்லந்ருவகை, 88, 92, 107-9.
சொல் முடிவு, 14.
சொல்ல மூன்றுவகை, 87, 92.
சொல்லகத்தியம், 221.
சொல்லலங்காரம், 8.
சொல்லாடல், 462, 465 - 6.
சொல்லிழுக்குப்படுதல், 540.
சொல்லிற்குடம்பட்டார், 25.
சொல்லின்கூறுபாடு, 58.
சொல்லெச்சம், 189, 437.
சொல்லொழுக்கம், 67, 111.
சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொ
ன்று, 19, 82, 87.
சொல்வருவித்தல், 20 = 21, 24, 41,
49, 51, 243 - 4, 249, 251,
258, 297, 344, 348 - 9;
378, 433, 440, 525.
சொல்வேறுபாதுபொருள்வேறுபடு
சொலிய-சொல்ல, 483. [தல், 124.
சொற்செறிவு, 67, 111.
சொற்படுத்தல், 75, 120.
சொற்பிரயோகம், 64, 109.
சொற்றொடர்நிலை, 8.
சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.
சொன்னோம்சொன்னோமென்னும்
கோ - வர்ணசுரன் நகர். 193-4

சோதிடாங்கம், 41.
சோம்பிணைவினயம், 85.
சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 453.
சோமவாரம், 269.
சோர்தல் - மரித்தல், 247.
சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.
சோலைமலை, 515, 521.
சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.
சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,
சோழகுலம், 37, 288. [460.
சோழநாட்டெல்லை, 303.
சோழபாண்டியர், 533.
சோழர், 267.
சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 282,
459. [552.
சோழர்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,
சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.
சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்
பொறித்தது, 447, 459, 579.
சோழன் எயில்முன்று எறிந்தமை,
555, 578.
சோழன் சூரியகுலத்தவன், 573.
சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க
ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.
சோழன் புகார், 578.
சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.
சோழன்மகன்மைந்தனுடைய செங்குட்
சோழனது சிறப்பு, 38. [டுவன், 573.
சோழனாடு, 31.
சோழ்ருவி, 262.
சோழ்ருச் செருக்கு, 11.
சோனகம், 89.
சோனகர், 137.
சோனகர் மாரணிகாச்செய்ய 207

சோக கருண தசை, 257.
 சோகர்ப்பர், 540.
 சோனாட்டார்பாவை, 575.
 சோனாடு, 26, 88.
 சோணை-ஓராறு, சோலாதன்மனைவி,
 சோதி, 269. [12, 163.
 சோதிடதுலோர், 157.
 சோதிடவார்த்தை, 503.

சௌளம், 250.
 சூஞ்சைஞயுற்றேனவினயம், 85 - 6.
 சூட்டி, 545.
 சூண், 181, 197, 324.
 சூத்ருகதாங்கம், 284.
 சூதிகள், 243.
 சூயில் - குருவித்தலை, 402, 415.
 சூயிற்றுச்சேர்முன்மகள், 12, 573.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. சுளரு

ஞாயிறு, 129, 153, 269, 293, 304,
 388, 390, 401, 413.
 ஞாலம், 167, 218, 547.
 ஞாலமடிப்படுத்து ஆண்ட அரசு, 549.
 ஞாமல், 17, 208.
 ஞான்று, 21.
 ஞானக்கொழுந்து, 319.
 ஞானத்திருமொழி, 264. [393.
 ஞானநன்னெறியல்வரம்பாபோன்,
 ஞானபாதம், 284.
 ஞானம், 37, 371.
 ஞானம் ஐந்து, 282. [405.
 ஞானமலிட்டுலகஞ்சேர்தற்கு வழி,
 ஞானமுன்னிய நான்மறையாளர்,
 ஞானவிருத்தன், 407. [405.
 ஞானமிருதம், 500.
 ஞானவரணீயமுதலிய கன்மமெட்
 டையும் சயித்தவன், 282.
 ஞானிகள், 299.
 ஞீயிறு, 522.
 ஞெகிழம் - சிலம்பு, 463.
 ஞெகிழி, 183.
 ஞமம், 84. [227, 316, 361, 363.
 தக்கயாகப்பரணி, 33 - 4, 44, 208,
 தக்கராகம் - பாலைப்பண்ணின்றி
 மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
 தக்கிணன், தக்கிணமுர்த்தி - இவன்
 திருத்தக்காலிலிருந்த ஓரந்தணன்,
 தக்கிணக்கிணி, 504. [506.
 தக்கை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
 தக்கோலி, 378. [379.
 தகடு, 557.
 தகர், 269.
 தகர்த்தல், 510.
 தகர்ப்பொறி, 415,
 தகரம். 154.

தசகாடிகள், 103 - 4.
 தசாதன், 335, 346, 374.
 தசவாயுக்கள், 103.
 தசாக்கரி, 350. [463, 466.
 தஞ்சம் - என்மை, 335, 346,
 தஞ்சைவாணன்கோவை, 221.
 தட்டார், 155, 424, 434.
 தட்டு, 107.
 தட்டோடிடுதல், 137.
 தடந்தாழ்வயல், 295.
 தடம் - பரப்பு, 306.
 தடவு, தடா - இந்தளம்; தூபமுட்டி,
 தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
 தடாகம், 252. [ளம், 191.
 தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
 தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தடாரிக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 279.
 தடுக்கு, 431.
 தண்கால், 506.
 தண்டபக்கம், 81.
 தண்டம் - தண்டனை, 437.
 தண்டம்பண்ணுதல், 348.
 தண்டமிழ், 568, 571.
 தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
 தண்டனிடுதல், 507. [274, 537.
 தண்டாவுரைமுத்தமிழ், 32.
 தண்டர்வேட்கை - பசி, 399.
 தண்டியம் - கோல், 79.
 தண்டியம்ஐயாண்டிப்பிடித்தல், 25.
 தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசி
 ரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்
 பெற்ற காவியாதரிசுமென்னும் அல
 ங்கார நூலின் தமிழ் மொழிபெய
 ர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொரு
 ளணியியல், சொல்லணியியலென்னு
 மூன்று இயலையுடையது; இதி
 லுள்ள ஐத்திரத்தொகை - 123;

தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்குவி,
தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
தகைக்குநர், 338. [377.
தகைபாராட்டல், 360.
தங்கால் - ஒருர், 505, 507.
தச்சர், 139, 155.

நூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்
பது. அவரிருந்த இடமும் காலமும்
புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
தண்டு, 188, 393, 405, 494, 505.
தண்டுமுனிந்த புறக்காழாகியமூங்கில்
தண்டுலர்த்தமூங்கில், 294. [306.

கூள கூ அரும் ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

தண்ணளி, 214.

தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.

தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106,
109, 119, 382, 499.

தண்ணுமைக்கருவியாகியன், 63,
65-6, 108-9, 111, 122.

தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இர
ண்டு, 110. [லாடுவோர், 206.

தண்பதங்கொள்விழவர் - புதுப்புன
தண்பதங்கொள்ளுந்தலைநாள் - புது
ப்புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
நாள், 201.

தண்பதப்பெருவழி, 256, 271.

தணத்தல் - (நாடிடையிடும்காடி
டையிடும்) நீங்குதல், 216, 226.

தனிகைப்புராணம், 242, 534.

தனியாவேட்கை, 507.

தத்தசம், 88.

தத்தியம் (துகில்), 379.

தத்துவன, 264, 283.

தத்தத்தாற்கடைந்தபொருள்கள்,
தத்தம், 366. [367.

தந்திரகரணம் - கரவடதூல், தூலிற்
சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.

தந்திரம், 113 - 4, 425.

தந்திரவினோர், 535.

தந்திரவுத்தி, 50.

தந்திரி, 387. [பிணுள் ஒன்று, 350.

தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாமுதுப்
பந்துரைத்தல், 153.

தந்தைதாயர், 432.

தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.

தபதிகள், 572.

தபுதி, 483.

தபோதனர், 355.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
ளென்பது, 358. [106.

தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி,
தமனிய அடைப்பை, 363.

தமனியநெடுங்குடை - கார்ப்பும்முகப்
பும்பொன்னுற்செய்தகுடை, 560.

தமனியப்பூண், 399.

தமனியமாளிகை, 562.

தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.

தமியன், 232.

தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
லியைநோக்கித் தலைமகன் கூறிய
தமியன், 511. [வை, 209.

தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.

தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.

தமிழ்ச்சோனாடு, 484.

தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.

தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.

தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.

தமிழ்நாடு - தென்மழிநாடு, 161,
258, 273, 512, 531, 533.

தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.

தமிழ்மூன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,

தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.

தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.

தமையன், 591.

தயங்கல் - விளங்குதல், 54.

தயங்கினர்க்கோதை, 525.

தயிர்த்தாழி, 450.

தர்ச்சனி-சுட்டுவிரல், 65, 110-11.

தரகர் அளக்கும் மரக்கால், 390.

தரகு செய்வோர், 389.

தரம், 21.

தரவு, 190.

தரளநகை, 216.

தபோதனர் பள்ளி, 403.
தம்பிசாட்டி - அரசுந்தேவி, 480.
தம்பிரான் - அரசன், 480.
தம்மின், 161.
தம்முன், 442, 447.
தம்மைத்தாமேயிழும்பலி, 160.
தமதுநோயெல்லார்க்குமொக்குமெ
தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தராசம், 386 - 7.
தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.
தரிசனாவரணியம், 282.
தரித்தல், 249.
தருக்கஞ்சொல்லல், 505.
தருக்கல் - மிகுதல், 45.
தருக்கோட்டம், 166.
தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூஎஎ

தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருநித்
 கும் கோயில், 146. [282.
 தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ள வன்,
 தருமம், 255, 263, 301, 399.
 தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
 தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
 தருமமுதல்வன், 263, 282.
 தருமத்தான ஒளி, 411.
 தருமதானம், 404.
 தருமதேவதை, 464.
 தருமநூலுரை, 410.
 தருமநான்முறை, 165.
 தருமவினைஞர், 535.
 தருமன், 263, 282.
 தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
 கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
 தருமாசனம், 267, 288.
 தருவனர், 42.
 தலமுகம், 81.
 தலைக்கட்டல், 188.
 தலைக்கடை, 269.
 தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
 தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
 208, 540.
 தலைக்கோல், 71, 116, 565.
 தலைக்கோல்கொள்ளத்ருகியநாளும்
 இராசியும், 117.
 தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
 தலைக்கோலரிவை, 118, 188, 383.
 தலைக்கோலாசான், 582.
 தலைக்கோலைஅபிடேகம் செய்தல், 72.
 தலைக்கோலைஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
 தலைக்கோலைச் சயந்தனாக நினைத்துப்
 பூசித்தல், 72, 117, 119.
 தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
 தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.

தலைச்செங்காடு -சேர்முராட்டிலுள்ள
 தோளூர், 391, 403.
 தலைத்தருதி, 213.
 தலைத்தாணெடுமொழி, 525.
 தலைத்தார் - தூசி, 548.
 தலைநாள் - முன்னாள், 185, 201,
 320, 330, 412.
 தலைநோவுற்றோனவினயம், 85, 87.
 தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
 தலைப்படுதல், 26, 329, 334, 345,
 தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம், 46.
 தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 தலைப்பாளை, 182.
 தலைபோகும்ண்டிலம் - இசைப்பா
 வகையுள்ளுன்று, 190. [520.
 தலைமகக்குத்தொழி வரைவுகூறியது,
 தலைமகன்சிறைப்புறத்தார் னு க க் கூ
 மல், 219.
 தலைமகன்பாங்கன்கேட்பஉற்றதுரை
 தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
 தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
 தலைமுளிதல், 306.
 தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
 பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்
 பொருள்வினையால்முடித்தல், 214.
 தலைமைபற்றிச்சிலவற்றைக் கூறல்,
 தலையரங்கேறுதல், 76, 188. [32.
 தலையளி, 467. [வார், 314.
 தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
 தலையாபஎதுகைத்தொடை, 54.
 தலைவரிசை, 76, 121, 404.
 தலைவன், 263, 282.
 தலைவனைவியந்துரைத்தபாங்கன்பின்
 னர்ச்சிந்தித்தல், 208. [தம், 215.
 தலைவிமேன்மேல்வருந்துகின்றவருத்
 தலைவியின்கண்ணாலுண்டாகிய நோய்

தலைக்கேற்றாம், 583. [56, 189.
தலைக்கோற்றானம் - நாடகஅரங்கு,
தலைச்சங்கத்தார். நாலாயிரத்துநானூ
ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர், 230.
தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினர் என்பத்
தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
தலைச்சங்கத்தின்காலம், 230.

க்கு அவள் கண்ணேமருந்தாதல்,
208. [419, 432.
தவ்வை - தமக்கை, தாய், 395, 407,
தவக்கொழுந்து, 316.
தவசிகள், 583.
தவத்தார் சுவர்க்கம், 405.
தவத்தினுங்கற்புசிற்ந்ததெளல், 312

கூள அ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

தவத்தோரடைக்கலந்தான்சி றி தா
யினுமிகப்பேரின் பந்தருமென்பது,
398, 410. [357.

தவந்தீர்த்தகாலத்துத்துயருழத்தல்,
தவப்பயன், 273.
தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.
தவமறைந்தொழுஞ் தன்மையிலாள்
தவமறைந்தொழுஞுவோர்மு தலிய
அறுவரைப்புடைத்தின் னும் பூத
தவமுதல்வி, 339. [ம், 407.
தவர், 491.

தவவுரு, 19.
தவவேலி, 272.
தவளம், 126, 316.
தவ்ளமுத்தம், 211.
தவளவாணகை, 133.
தவறு, 468, 472, 477.
தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.
தழலெரி, 464.
தழும்பிய கள்வன், 436.
தழும்பியவர், 2.
தழுவம் - தழுவவிக்கும், 379.
தள்ளிவெட்டி - ஒருபொறி, 415.
தளம், 106.
தளவம், 340.
தனித்தெரு, 484.
தனிப்பாட்டு, 88.
தனிப்பெண்டுகள், 422, 434.
தனியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,
தனிர், 582. [56, 366, 499.
தனிர்ப்படலை, 126.
தனிர் மேனி, 333.
தனிராசம், 333.
தனை, 408, 540.
தற்கிழமை, 113.

கந்திமலைகிரகம் 60

தன்நெறல்வாழ்க்கை - தனதென்னுந்
தன்மையில்லாதவாழ்க்கை, 412.
தன்னம், 234.
தன்னுறுதொழில், 329.
தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்
லாதவன், 301.
தனஞ்சயவாயுவின்செய்கை, 104.
தனஞ்சயன், 103.
தனம், 144.
தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.
தனித்தன்மை, 435.
தனித்தி - தனிமையள், 477.
தனிரிளையொரியல், 59, 91.
தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
தனியிருத்தல், 434.
தனியுழத்தல், 216, 395.
தனு, 453.
தனுத்தான் - கனகவிசயர்க்குநட்பா
ளானுடிய ஓராசன், 542.
தாக்கணங்கு, 365.
தாக்கித்துக்குதல், 91.
தாக்கு, 105.
தாங்காவிலையுள், 189, 504.
தாங்கும் - தடுக்கும், 298.
தாசியர், 183, 198.
தர்டி - மோவாய், 194, 321, 556.
தாண்டவம், 76, 121.
தாதவிழ்மலர், 219.
தாத - பூந்தாது, 57, 208, 515.
தாதுளமுலகை, 104.
தாதுகளவிழும்பூ, 78.
தாதுசேர்கமுநீர், 338.
தாதுசேரளகம், 227.
தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,
தாதை, 358. [458, 550.

தன்மதேவதைய தாபதம், 00.
தற்கண்மை, 159, 371.
தன்மத்துக்குள்ளானோர், 401.
தன்மதேவதையை யிகழ்தல், 574.
தன்மம், 333, 399.
தன்மை, 433.
தன்மையொருமை, 205,
தன்வனை, 425.

தாபதா, 052 - 3.
தாபதவேடத்துயிருய்ந்துபிழைத்த
மன்னகுமரர், 555.
தாபதவேடம், 565.
தாம்பிராருடக்கை, 92, 95.
தாமசாத்நிரம், தாமதாத்நிரம், 175,
தாமணி, 181. [181.
தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூளக

தாமம், 116, 162. [356, 387, 501.
 தாமரை, 182, 184, 260, 304,
 தாமரைக்காடு, 277.
 தாமரைக்கை, 293.
 தாமரைக்கொழுமுறி, 132.
 தாமரைச்செங்கண், 566.
 தாமரைப்பூ, 370, 558.
 தாமரைப்பூஞ்சேக்கை, 198.
 தாமரைப்பொதி, 312.
 தாமரையாகிய வாய், 134.
 தாமரையிலையிற்றண்ணீர்கொணர் த
 தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
 தாமோதரனார், 7.
 தாய்மார் - தாயர், 392, 575. [407.
 தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
 தாயம், 313, 323, 358, 375.
 தாயமன்னர், 510.
 தாயரைவர், 433.
 தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
 தார் - தூமாலை, 43, 190, 198,
 தார்ச்சேனை - தூசிப்படை, 537.
 தாரைக்கை, 168,
 தாரைக்கேர்வை, 332 - 3.
 தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
 தாரம்பெய்தல், 69.
 தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோன்
 றுதல், 113.
 தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
 குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
 289.
 தாரங்குரலான மேற்செம்பாலை, 221.
 தாரத்தாக்கம், 268, 289.
 தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
 தாரநரம்பு, 68, 112.
 தாரபாகம், 67.

தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்,
 தாலி, 180 - 81. [418, 431.
 தாலு, 496.
 தாவாநல்லம், 588.
 தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
 தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
 தாழ்வரை, 514.
 தாழ்ந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
 தாழி, 450, 545.
 தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
 தாழிசை, 322. [ல், 320.
 தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவருத
 தாழை, 43, 185, 202, 496.
 தாழைப்பூ, 235. [558.
 தாழைப்பூ குருகைப்போலமலர்தல்,
 தாழைப்பூத்தோட்டிற் பித்திசை
 முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
 ண்டு எழுதல், 225 - 6, 229.
 தாள் - கதவின் ஒருறுப்பு, முயற்சி,
 254, 269, 420, 433.
 தாள்செறி, 181.
 தாள்வரை - பர்தசைலம், 308.
 தாள்க்கிரியை, 190,
 தாள்க்குடறுபாடு இருவகை, 61, 63-4,
 100, 102, 108-9.
 தாள்க்களின் வழியேவந்த தூக்குக்
 கள், 57, 79.
 தாளத்திற்கொப்ப ஆடல், 323.
 தாளத்துக்கு ஒக்க பிதித்தல், 458.
 தாளநிலை, 68.
 தாளம், 74, 177, 191 - 2.
 தாளம் நாற்பத்தொன்று, 59, 91.
 தாளம்நான்கு வகை, 382.
 தாளம் மூவகை, 337.
 தாளவகையோத்து: இது தாளவிலக்

தாரம்-உச்சவிசை, பலபண்டம், மந்
தாரம், 184, 203, 222 - 3, 234,
260, 277, 350, 411, 443 - 4,
தாரும் கைக்கிணையாதல், 112. [453.
தாரன், 399.
தாருகள் உரங்கிழித்த பெண், 482.
தாரும் தருமெனவாதல், 314, 324.
தாராமழுங்கல், 386.

கணததைக கூறுதூலகளுள் ஒன்
தாளவறுதி, 381, 458. [து; 102.
தாளவியல்பு, 118, 192.
தாளவுறுப்பு, 455.
தாளவொரியல், 59, 91.
தாளவொற்றறுப்பு, 458.
தாளி - நறுந்தாளி, 340.
தாளிப்பு, 351.

கூஅம் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

தாறு, 523.
தான் அசை, 240, 452, 485.
தான்சாக உலகுகவிமும் என்னும்பழ
தான்றி, 195. [மெர்ழி, 218.
தானஞரன், 412.
தானத்தாற்போகம், 405.
தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்
பன், 69, 113, 350.
தானபதப்பிராயஸிருத்தம், 81.
தானம், 401, 591.
தானம்எட்டு, 364, 381.
தானவர்-அசுரர், 537.
தானை, 332.
தானைத்தலைவர், 533.
தானைமதவோன், 542.
தானைமன்னர், 130.
திக்கயம், 530.
திக்கித்தேவதை, 572.
திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தைதயழைக்
கும் விளக்கு, 183.
திக்குகோர்க்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,
திக்குவிரதம், 283. [348.
திக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட
னித்தகொற்றவன், 579.
திசுழ்தல் - விளங்குதல், 301.
திசுழொளி, 283.
திசிரி - ஆஞ்ஞாசக்காம், தேராழி,
மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,
திசிரிகோலவுணன், 516. [553, 569.
திசிரியஞ்செல்வி, 18.
திசிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.
திசைமுகவேழம், 530.
திங்கட்செல்வன், திங்களஞ்செல்வன்,
123, 129, 226, 292, 303, 344.
திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,

திடர், 404.
திண்ணகம், 199.
திண்ணெனாவுற்றசொல், 83.
திண்ணை, 147.
தினை இரண்டு, 14, 305.
தினை ஐந்து, 19. [365.
தினைநிலைவாரி, 212, 215, 267, 289,
தினைநிலைவாரிச்செய்யுள், 210.
தினைமாலையூற்றைம்பது, 362.
தினைவிராயெண்ணி உயர்நினையான்
சித்தன், 287. [முடித்தல், 491.
திதலை, 498.
திதி, 186, 534.
திமில் - தோணி, 183, 200, 210.
திமில்வாழ்நர், 209.
திமிலை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
தியாதநாயகன், 233.
தியானம், 307, 372.
திராந்திய, 294, 306.
திரனை - மாலையிசேடம், 495.
திரள் - இயக்கம் நாள்தினுள்ளுன்று,
யிகமுடுகிய நடையையுடையபா
டல், 67, 111.
திரளுதல், 451.
திரிகடுகம், 157, 269, 408.
திரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.
திரிகை - அங்கக்கிரியைபதினாறனுள்
திரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.
திரிகோணப்பாலை - பாலைநாள்தினுள்
ஒன்று, 453.
திரிசொல், 62, 63, 107.
திரித்தல் - முறுக்கல், 491. [232.
திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,
திரிதரவுடையவை - யானைமுதலியன,
திரிபதாகைக்கை, 92, 93. [232.

186, 209, 223, 293, 304.

திங்கள்மாலை, 205.

திங்கள்மும்மாரி, 31.

திங்கள்வாழ்சடையாள், 318.

திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.

திசைநோக்கித்தொழுதல், 349.

திசைமுகன், 177, 192.

திசையிரண்டு, 161.

திரிபதை - இசைப்பா வகையுள்
திரிபலை, 179, 195. „ஒன்று, 190.
திரிபு, 86.
திரிபுகுத்திரம், 444.
திரிபுடைமொழி, 230.
திரிபுரந்திரமடுத்தமை, 192.
திரிபுரம், 177, 563.
திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்ப்த

முதலியவற்றின்

அகராதி. கூஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீற்
றுத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முதுகல், வேறுபடல், 294,
313, 323, 369, 390.

திருஅபிடேகவிழவு, 255.[328,400.

திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஒருர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற்கோயில், 1.

திருக்குமுதுக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குறள் : இது சங்கமருவியு பதி

னென்றேழ்க்கணக்கினுளொன் று;

தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளு

வநாயனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

தது; அறம் பெற்றுள் இன்பமென்

னும் மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து

விளங்கக்கூறுவது; இதனால்முப்பா

லென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்

வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்

பாக்கள் தனித்தனியே அடங்கிய

கூறு - அதிகாரவுறுப்புக்களையு

டையது. இதற்குப் பதின்மரு

ரைசெய்தனரென்பர்; அவர்கள்

பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவா

லுணர்க; "தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமே

லழகர்-திருமலையர், மல்லர் பரிப்

பெருமான் காளிங்கர் வள்ளுவர்

னாற்,கெல்லையுரை செய்தாரிவர்."

அவ்வரைகளுட் பரிமேலழகருரை

யே சிறந்தது; இதனை, "உரை

யெல்லாம் பரிமேலழகன், நெறித்த

வுரையாமோ தெளி" என்பதனா

லுணர்க. இந்நூலின்பெருமையி

னைக் கடைச்சங்கப்புலவர்களியற்

திய திருவள்ளுவமாலே நன்கு புல

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் : இது

சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீ மா

ணிகீகவாசகசுவாமிகளால் அரு

ளிச் செய்யப்பெற்ற 400—கட்ட

ளைக்கவித்துறைகளையுடையது;

அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொரு

ளாகவுடையது; வேறு பொருளு

ண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்விதாகப் பேரா

சிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்

ளது; இது திருக்கோவையா

ரென்றும்வழங்கப்படும், 37,208,

214, 231, 349,410, 436, 513.

திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செந்தில், 516.

திருஞெயிரகலம், 568.

திருட்டேத்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுநல்லீர், 591.

திருத்தங்கால்- பாண்டிநாட்டிலுள்ள

தோளூர்; இது வார்த்திகனுக்கு

ஒருபாண்டியனாற்கொடுக்கப்பட்ட

து; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச்சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலென

வழங்கும், 505.

திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தை

விளைவித்தற்குக்காரணமானகோ

லையுடையயாழ், 204.

திருந்துதியில், 127.

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.

திருமேலூர், 490.

திருநள்ளாறு, 490.

ப்படுத்தும், 5, 22, 24, 35, 50,
53, 57, 139, 156 - 7, 183,
203, 236, 250-52, 262, 270,
272, 287, 308, 310, 345, 370,
384, 395, 401, 403, 407 - 8,
420, 432, 459, 469 - 70,
476, 483 - 4, 487, 499, 507,
512, 540, 571, 591.

அ,ள்

திருநாள், 179, 255.
திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563.
திருப்புறம்பயம், 487.
திருப்பொறி, 5, 590.
திருமகள், 44, 150 - 51, 178,
183, 194, 199, 327, 353, 454.
திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்
தமை, 52.

கூஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகடிகளுமாம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருதத்துறை - வையையின் துறை
 திருமலர், 122. [கன்னொன்று, 359.
 திருமலைக்கணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 316. [553.
 திருமால், 190. [தமை, 545.
 திருமால் இலங்கையிற்சமாஞ்செய்
 திருமால் உலகளந்தது, 460. [545.
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கினமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306.
 திருமால் திருவடிநிலை பிறவித்துன்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304.
 திருமால்வேங்கடமலையில் நிற்கல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446.
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்கு,
 திருமலைப்பாடுந்தேவபாணி, 177.
 திருமால்வாவன், 46, 143.
 திருமாற்கிணையான், 327.
 திருமுகத்துறை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடங்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமரவேணக்கடைச்சங்கப்புலவ
 ருளொருவராகிய மதுரைக்கணக்
 காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடி
 யது; 317 - அழகியுடையது;
 முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
 களாகிய திருப்பரங்குன்றமுதலிய

திருமொழி - ஆகமம், தருமம், 255,
 திருவடிநிலை, 309. [270, 272, 284.
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவமர்மார்பன் கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமர்ல், 318. [293, 304.
 திருவரங்கத்திலுமால்கண்வளருஞ்சி
 திருவரங்கம், 291, 301. [மப்ப, 304.
 திருவனந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவாணை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18.
 திருவாய்மொழியிடுஜீயாரும்பதம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவினையாட
 ம்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிளிட்டுத்திகழ்தருமேனி - வா
 னவிம்போலஒளிவிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411.
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489.
 திருவினையாடம்புராணம், 303, 409,
 திருவினசெய்யோள், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவீழ்மார்பிந்தென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருஷ்டிவாதாங்கம், 284.
 திரை, 207.
 திரைகளிட்டவெண்மணல், 189.
 திரைநீராடை, 123.
 திரையல்-வெற்றிலைச்சுருள், 13, 419.
 திரையலின்செப்பு, 481.

தருபபதகளாடையும நரம்பபபா
ராட்டிக்கூறுவது; நச்சினூர்க்கினிய
ரால் செய்யப்பெற்ற உரையை
யுடையது, 148, 164, 185, 255,
297, 321, 356, 360, 369 - 70,
415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
523, 528, 538, 543.

திரைவேல், 464.

திலகம் - மஞ்சாடிமரம், 133, 226,
339, 364, 381, 387, 522, 561.

திலோத்தமை : அநாகுலனெனதுந்
தெய்வப்பாண்டியனோடுசேர்ந்து
சாரகுமாரனைப்பெற்ற தெய்வம்
திவ்வியப்பிரபந்தம், 477. [கள், 10.

அரும்ப்த முதலியவற்றின்

அகராதி. சு. அரு

திவ்வியாழ், 151.

திவவு - செங்கோட்டியாழுதப்பினுள்
ஒன்று, யாழுதப்பு, 9, 350.

திவவுறுத்தியாத்தல், 337.

திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ளரிகண்
டுமூன்று ஒன்று ; அம்பரீகரத்
திருந்த சேந்தனென்பவனுடைய
வேண்டுகோளின்படி திவாகா
முனிவராற்செய்யப்பட்டது; தெய்
வப்பெயர்த்தொருதிமுதலிய பன்
னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,
18, 46 - 7, 109, 154, 160, 248.

திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.

தினைத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,
170. [558.

திறத்திறம், 64, 109, 349 - 50,

திறத்துப்புறநீர்மை மயங்கல், 224.

திறப்பன், 224.

திறம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,

109, 134, 146, 204 - 5, 226,

248, 349-50, 484.

திறம் இருபத்தொன்று, 156.

திறம் பன்னிரண்டு, 354.

திறவோர், 149, 169.

திறன் - பக்கம், 177.

திறை, 163, 232, 378, 523 - 4,

திறையிடல், 143, 523. [541, 574.

தினவு, 261, 278.

தினை, 15, 29, 155, 294, 306,

தீ, 219. [522.

திக்கதி, 432.

திக்களு - தீயகளு, 408, 473, 576.

திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.

திக்கதிர்வாண்முகம், 213.

திக்கர்வியன் தகானம், 312.

திதுறுநாள், 237.

தீந்தொடை, 218.

தீகட்பிகழ்மின், 591.

தீநா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை
திப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200.

தீம்பாலை, 218.

தீம்புள்நெப்பனவம், 62.

தீம்பூ, 155, 179.

தீமுரன்பச்சை (ஆரம்), 379.

தீமுறை - ஓமம், 148.

தீமுன்று, 504, 528.

தீமுன்றுபயனுடையது, 102.

தீயின்குணம், 102 - 3.

தீர்த்தக்கரை, 494.

தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர், 409.

தீர்த்தத்துறை, 243, 250.

தீர்த்தநீர், 167.

தீர்த்தமாடல், 182, 462, 533.

தீர்தல் - விடுதல், 373.

தீரம் - தீர்மின், ஈற்றுமிசைபுகரங்கெ

தீர்வுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248.

தீராக்காதல், 43.

தீவலஞ்செய்தல், 36.

தீவினைச்சிலம்பு, 525.

தீவினைப்பயன், 477.

தீவினைபலித்தல், 21.

தீவினைமுதிர்வலை, 425.

தீவுமுதலிய தேயங்கள், 46.

துக்கந்துடைக்குங்காட்சி, 248.

துகள், 114, 543.

துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.

துகிர்க்கோவை, 125, 131, 360.

துகில், 180, 361, 379, 389.

துகிங்கொடி, 369, 542.

துகின்முடித்தல், 192.

திங்கின்விளைவு, 440.
 திங்குழல், 445 - 6.
 தீத்திரம் - அக்கினிகாரியம், கொலைத்
 திரம், 5, 293, 394, 407.
 தீது - உடம்பு, தீவினை, பிறர்நெஞ்சு
 புகுதல், 348, 358, 434, 478.
 தீதுதீர்ச்சிதப்பு, 267.
 தீதுநன்றென்னுந்திரம், 373.

துதின்மேக்கலை, 131.
 துச்சாரிகள், 165.
 துஞ்சாமுழவு, 521.
 துஞ்சுதல், 331, 472, 493.
 துஞ்சுரொறிதல், 322.
 துட்கு, 331.
 துடக்குமுட்கள், 287.
 துடி: ஒருவகைத்தோற்கருவி, பதி

சுஅசு அரும்பத் முதலியவற்றின் அகராதி.

னோராடலுள் ஒன்று; அது கட-
 லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
 ஞானது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
 அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
 அக்கடலிடையே ஊடிகொட்டியா-
 டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
 193, 322, 330 - 31.
 துடிகொட்டும் புலையன், 330.
 துடியன், 320, 322.
 துடியாடற்குறுப்பெந்து, 89, 193.
 துடுப்பு, 545. [106.
 துடுமை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 துடையாபரணம், 196.
 துண்ணென்றுடி, 322.
 துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சிந்
 திக்கூத்து, 142, 159 - 60.

துயரெஞ்சுகிளவி, 219.
 துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.
 துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.
 துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.
 துயிலுணர்ந்தோனவினயம், 85 - 6.
 துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,
 துயிலெடை, 135. [499.
 துயின்மந்திரம், 424, 486.
 துர்க்கை, 178, 194, 316.
 துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய
 கூத்து, 319. [கோலம், 349.
 துர்க்கை அசுரரொடுபொருதபோர்க்
 துர்க்கைஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ
 ர்க்குமுன்செல்லுதல், 320.
 துர்க்கைஆனைத்தோல்போர்த்தல்,
 316, 319, 328.

துணி - துண்டம், 482.
 துணிபுத்தாக்கு, 59, 91, 382.
 துணிபொருள் - தீர்ந்தபொருள், 237.
 துணுக்கு - அணுகரணம், 344.
 துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,
 துணைபுணர்வன், 127. [435.
 துணைமலர்த்தாளிணை, 297. [214.
 துணையோடாடும்பொறியலவன்,
 துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்
 துத்தம்பெய்தல், 69, 113.
 துத்தம் குரலாதல், 68, 562.
 துத்தத்துள் விளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தநாம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபண், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்ரிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைந்தனுளொன்று,
 துயர்க்கடல், 335, 346.

துர்க்கைகவினர்க்குவெற்றிகொடுத்த
 ண்ணும்பலி, 316.
 துர்க்கை ஒருகாவிற்சிலம்பும் ஒருகாவி
 ல்வீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,
 326. [323.
 துர்க்கைக்குளயினர்இடுகடன், 322.
 துர்க்கைக்குச்சங்குசக்கரம்உண்மை,
 319, 328. [326.
 துர்க்கைக்குச்சிங்கத்தோல்மேகலை,
 துர்க்கைக்குப்பாவுக்கடன்பூணல்,
 331.
 துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண் ணுதல்பாகமானுதல்,
 துர்க்கைகையில்வாளேந்தல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தையுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அரவையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சயுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்றமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேல்நின்றமுடிவா
 ட்கூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதினமீது நடந்து சாய்த்

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஅடு

தமை, 331. [329.
 தர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
 தர்க்கையின் இணையடிகளை முனிவ
 ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
 துதித்தல், 321.
 தர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
 தர்க்கையை அவுணர் பாம்புந்தேளு
 மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
 தரப்ப - செலுத்த, 254.
 தரியோதனாதிகள், 495.
 தருக்கம், 154.
 தருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
 தருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
 தருத்தி முக்குப்போல ஷிர்த்தல்,
 தருத்தியின்உலைமுக்கு, 134. [465.
 தருமை, 120.
 தருவுதல், 457. [று, 75, 120.
 தருவை - கீதவுறுப்புக்களுனொன்
 தலாக்கோல், 389, 496.
 தலாம், 117, 453.
 தலை, 483.
 தவ்வாதவர், 370.
 தவர் - செம்மைநிறம், 69, 189.
 தவர்த்தயாக்கை, 85.
 தவர் பத்து, 179, 195.
 தவராபதி, 458. [447, 458, 496.
 தவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
 தவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
 புலவருனொருவர், 7, 8.
 தவலை, 171.
 தவாரயில்லாத அறை, 264.
 தவாரயில்லாதகீழறை, 284.
 தவாரவட்டிகை, 308. [322, 327.
 தவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
 தழைஇ - தழாவி, 219.
 தள்ளல், 204.
 தள்ளல்வரி, 211.

தனையெயிற்றுரகம், 316, 326.
 தறக்கம், 167,
 தறத்தல், 299.
 தறந்தார், 370.
 தறவறத்தாலுறையுமாக்கள், 409.
 தறவறத்திலக்கணம், 370-71.
 தறவி, 551.
 தறவு - தவம், 532.
 தறவோர், 420.
 தறவோர்க்கெதிர்த்தல், 420, 433.
 தறுகல், 305. [341.
 திறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
 திறைப்பாட்டுமடை - திறைப்பாட்டுக்
 களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
 திறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
 வழக்கு; பலியிடுதல்.....,
 திறைபலமுழ்கல், 464. [462, 465.
 திறைபோகல் - முடியவறிதல், 249,
 திறைமுகம், 201. [497, 544.
 திறைமேய்வலம்புரி, 208.
 திறைவன், 446.
 தன்பக்கண்ணீர், 134.
 தன்பநகை, 272.
 தன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
 தன்பமாலை, 25.
 தன்பமுழத்தல், 214.
 தன்பவகைகள், 357.
 தன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
 தனி, 173, 299. [156.
 தனிப்பதம், 498.
 தனியால் இரங்குதல், 216.
 தனைந்து, 229.
 தூக்கு - தாளவகைகளின் கிணுனொன்று,
 அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
 வடிவு, 2; தொழில் தாக்கித்துக்கு
 தல், 57, 71, 91, 116, 192,
 267, 289, 365, 382, 557.
 தூக்குக்கள் ஏற. 59. 63-4. 108-9:

துளங்குதல் - அசைதல், 201.
துளவம், 293, 319.
துளவியறும்பை, 529.
துளை, 61, 386.
துளைக்கருவி, 156.

துக்குதல்-கருதுதல், 90, 19.
துக்குவர்க்கம், 385.
துங்கிருள், 249.
துங்குகின்றோனவினயம், 86.
துங்குதியில், 557.

கூஅகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

துசி, 79, 548.
 துசிப்படை, 537.
 துசு, 138, 154.
 துண், 35.
 துண்களின்மீதல், 116.
 துண்டில், 88, 401, 413.
 துண்ம், 70, 115.
 துது, 202.
 துதுணம்பழம், 389.
 துதுவர், 167.
 துபக்கை, 93.
 துபம், 481.
 தும்பிற்கதவு, 277.
 தும்பு, 108.
 தும்புமுகம், 101, 456.
 துமக்கோள், 277.
 துமகேது, 260.
 துமப்பணிகள், 46.
 துமணி - முத்து, 196.
 துமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
 துர்த்தர், 150.
 துரிது, 351.
 துரியம் (துகில்), 379.
 துவி - சிறகின்மயிர், குட்டுமயிர்,
 134, 315, 325.
 துவிபஞ் சேக்கை, 563.
 துவுள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
 துற்றல், 88.
 துற்றுப்பொலி, 262, 280.
 தேக்கணம், 377.
 தேக்கண மலயசச்சேது, 360.
 தேக்கநாடு ஏழு - குமரியாற்றுக்
 கும் பஃதுளியாற்றுக்கும் இடை
 யிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
 தேக்கம்பழம், 274, 523.

தெய்வத்தச்சன், 48.
 தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
 தெய்வத்திற்தேற்றித்தெளித்தல்,
 தெய்வத்தின் சேவடிக்கைக்கையர்த்
 றோழுதுமனத்தானினைந்துவார்க்
 காற்றுதித்தல், 307.
 தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்
 தும் கண்ணியும் கொண்டு வழி
 படல், 462.
 தெய்வத்தோற்றம், 425.
 தெய்வந்தெளிமின், 597.
 தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கைய
 ற்க்கியல்பன்மென்பது, 252, 512.
 தெய்வப்படிவம், 572.
 தெய்வப்பாடல், 73, 119.
 தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400.
 தெய்வம், 309, 425, 478.
 தெய்வமகளிரால்மாலைசூட்டப்படு
 தெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
 தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
 தெய்வமானிடர், 82.
 தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மை
 புற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470,
 584. [பாடு, 584.
 தெய்வறிற்றோர்க்குண்டாகுமெய்ப்
 தெய்வமுற்றோனவினயம், 85 - 6.
 தெய்வமுறுதல், 313.
 தெய்வமேறப்பட்டாள், 316.
 தெய்வயாக்கை, 179, 243.
 தெய்வலோகம், 473.
 தெய்வவடபேரிமயம், 575.
 தெய்வவிருத்தி இருவகை, 58.
 தெய்வவுத்தி, 181, 197.
 தெய்விகாதிசயம், 280.
 தெரிகருகே கந்தவெள்ளையாணி 54

தெங்கு, 295, 306, 342, 355.
தென்கிணைவன், 279.
தெப்பம், 360.
தெய்வக்கடவுள், 492.
தெய்வக்காவிரி, 267, 289.
தெய்வக்கொள்ளுமின், 514.
தெய்வஞ்சுட்டியவரிப்பாடல், 205.
தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
தெரியல், 554, 560.
தெருட்டல், 204.
தெருநான்கு, 369, 390, 497.
தெருள், 476.
தெவ்வுதல், 277. [393, 406, 587.
தெழித்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல்,
தெள்ளாதமா, 201.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காஅஎ

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேறுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவளை, 457.
 தெற்றென, 510.
 தெறல்வாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றெழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வடபல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பூலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ஐர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சந்து, 221. [316, 325.
 தென்றமிழநாட்டினையாரும்பாவை,
 தென்றல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்றல் மலயத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்பொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்றலஞ்செல்வன், 130.
 தென்றலான்மயக்கந்தீர்த்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி (வையை), 353.
 தென்னர்குலமுதல் - பிறை, 124,
 131, 332, 344.
 தென்னர்கோமான், 525 - 6.
 தென்னர்கோன், 447, 458, 481,

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனாடு, 552.
 தென்னவென்னுமிசை, 223.
 தென்னாடுதெனுவென்னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசாந்தரங்களிற்பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால்இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்கூத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்கூறு, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்கூறாயிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்கைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசுடைக்குலம், 348.
 தேசுமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் மிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிநுறுவிரைஆம்பல், 134.
 தேமாங்கனி, 523.
 தேமாங்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேயந்தோறுங்காலம் வேறுபடுதல்,
 தேர், 192. [380.
 தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்க்
 குத்தன்விதனங்களைச்சொல்லுதல்
 00 000 007 000 000

தென்னவன், தென்னன், 21, 27, 278, 292 - 3, 295, 302 - 4, 306, 362, 377, 403, 422, 439, 450, 461, 464, 468, 470, 475, 482, 485, 505, 525, தென்னவன்கொற்றம், 391. [577. தென்னவன்செங்கோல், 332.	00, 220, 231, 232, 202. தேர்ப்பாகர், 140, 158. தேர்மொட்டு, 366, 384. தேர்வட்டை, 884. தேர்வலஞ்செய்தல், 118. தேர்விழவு, 255. தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497. தேராழி, 123, 129.
---	---

கூஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

தேரூர்ந்தவழிசினைததல், 215.
 தேருருர், 493, 543.
 தேரைப்பாய்த்துள், 189.
 தேரோடும்விழாவீதி, 114, 156.
 தேவகணங்கன்பதினெட்டு, 148,
 தேவகிர் (துகில்), 379. [168.
 தேவகுமாரர், 438.
 தேவகோட்டச்சிறையகம், 423.
 தேவத்தன் - ஒருவாயு, 103.
 தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
 தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
 252 - 3, 473, 574. [251.
 தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசிகூறியது,
 தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
 தேவந்திசொல், 575. [590.
 தேவந்தியரந்து, 576.
 தேவபாணி - இசைப்பாவின்பகுதி
 யுள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
 முதலாவது, பதினேராடற்கு முக
 நிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
 தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 238.
 தேவபாணியிரண்டு, 190.
 தேவமகள், 578.
 தேவமுனிவர்கள், 490.
 தேவர், 179, 195, 380, 370
 தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டுஞ் சாவ
 ரென்பது, 331. [படார், 411.
 தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
 தேவர்கள் முப்பத்து முன்றுவகையி
 தேவர்குழாம், 114. [னர், 168.
 தேவர்கோட்டம் 494.
 தேவர் கோமான் } 44, 141, 159,
 தேவர்கோன் } 447, 577.
 தேவர்தரு, 247.
 தேவரநால்வகையர், 148, 168.
 தேவர்ப்பாவகல். 190

தேவன் - இரங்கிரன், பரமசிவன், 187,
 263, 282, 528.
 தேவாங்கு (துகில்), 379.
 தேவாசுரயுத்தம்பதினெட்டாண்டுநட
 ந்ததென்பது, 547.
 தேவாரம், 403, 516, 572.
 தேவாளி, 384.
 தேவி, 434.
 தேள், 194, 244.
 தேற்றம், 84, 311.
 தேற்றமாந்தாராயம் கேட்டார்க்கு
 நகைதருமென்பது, 108.
 தேற்றேகாரத்தைப்பிரிநிலையால் எதிர்
 மறைத்துக்கூறல், 466.
 தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
 தேறல், 329, 363, 380, 557.
 தேன், 259.
 தேன்குடம், 523.
 தேன்றுளி, 388.
 தேனடை, 275.
 தேனூர்மீழார், 7.
 தையல், 249, 341.
 தையற்காரர், 156.
 தைலம்(வாசம்), 379.
 தைவதம், 101, 457.
 தைவரல், 203.
 தோகுதி, 193, 201.
 தொகைநிலை, 371.
 தொங்கல், 197.
 தொடக்கம், 72.
 தொடக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
 த்திழைத்தி முறுக்கும் சங்கிலி,
 401, 404.
 தொடர் - சங்கிலி, 197.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.

தேவரீட்டி, 313, 323.
தேவராமரீபன், 579 - 80.
தேவரிவந்துன்பமுதுவோருண்டென்
பது, 374.
தேவருண, 279.
தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
தேவவிருடிகள், 528.

தொடலை, 118. [340, 559.
தொடி - வளைவு, 273, 307, 327-8
தொடிக்கட்பூவை, 273.
தொடித்தடக்கை, 267, 560.
தொடித்தோட்டுப்பு, 545.
தொடிபுகைந்ததோள், 307.
தொடியோள்பொளவம், 220, 230.
தொடிவளை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காஅக

தொழுவனைச்செங்கை, 333.
 தொழுவனைத்தோளி, 296, 575.
 தொடுத்தமாலு, 495.
 தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.
 தொடுத்தல் - கொட்டுதல், 514.
 தொடுப்பு - விளாக்கொண்டுழுதல்,
 விதைப்புமாம், 558.
 தொடை, 203 - 4, 225.
 தொடைப்பு, 154.
 தொடையல், 87, 338.
 தொண்டகம், 15, 514.
 தொண்டி - சோழகுலத்தோருறை
 யும் ஒருநகரம், 361, 372, 378-9.
 தொண்டுபடுதிவவு, 221.
 தொண்ணூற்றறுவகைச்சமயசாத்தி
 ரத்தருக்கக்கோவை, 248.
 தொய்யகம், 182, 198.
 தொய்யில்-பத்திக்கீற்று, 45, 49, 53,
 தொய்யிற்குழம்பு, 153. [172 - 3.
 தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய
 முனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவ
 ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புல
 வருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்
 பியமுனிவராலுள்ளிச்செய்யப்பட்ட
 டியற்றமிழிலக்கணநூல்;
 தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது
 இயல்களையுடைய எழுத்ததிகாரம்,
 சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார
 மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை
 யுடையது. இதிலுள்ள குத்திரங்க
 ளின்றொகை 1612; இடைச்சங்கத்
 தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்
 நூலாக இருந்து விளங்கியது; இத
 ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்
 சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்

205-6, 208 - 11, 214 - 5,
 230 - 31, 242, 245, 248 - 9,
 251, 255, 280, 294, 311, 319,
 321, 328, 330, 365, 371, 373,
 377, 378 - 81, 391, 411, 418,
 420, 424 - 5, 429, 431, 433,
 441, 445, 447 - 9, 451, 455,
 460, 463, 465, 469, 472, 475,
 477, 481, 488, 491, 504, 516,
 518, 522, 528-9, 535, 567, 575.
 தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
 டியன், 8.
 தொல்காப்பியர் } ; இடைச்சங்கப்
 தொல்காப்பியனார் } புலவருள் ஒரு
 வர், தொல்காப்பிய இலக்கண
 நூலாசிரியர், 7, 8, 129.
 தொல்குடி, 314. [578.
 தொல்லைவினையாற்றையருழத்தல்,
 தொலைச்சல் - உண்டுதொலைத்தல்,
 தொலையாச்செல்வன், 395. [261.
 தொழிலுவம், 37.
 தொழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 தொழிற்பன்மை, 21.
 தொழிற்பெயர், 190, 347, 354.
 தொழின்மரபு, 163.
 தொழு, 452.
 தொழுநான், 511. [164.
 தொழுநோய் - வெப்புநோய், 31,
 தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,
 தொழுவிடை, 443. [277.
 தொழுனை - யழுனையாறு, 419, 442,
 தொழுனைத்தடைவன், 446. [457.
 தொளி - சேறு, 278.
 தொன்றியல்வாழ்க்கை, 588.
 தொட்டக்கூறு, 190, 411.

நச்சினூர்க்கினியரும் உரை செய்
 திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய
 ரென்பதற்குத்தொல்காப் பி ய க்
 குடியையுடையாரென்று பொருள்
 கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
 23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
 46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
 134, 146 - 7, 168, 173, 189-90,

அள

தோட்டப்பயிர், 324.
 தோட்டம், 274 - 6, 314.
 தோட்டார்குழலி, 401.
 தோட்டி, 147, 366, 384.
 தோட்டுக்குவளை, 151.
 தோட்டுப்பு, 545.
 தோட்டுணை - மகளிர், 557.
 தோட்டுணை துறக்குந்துறவு, 532.

கூகூ அரும் பத முதலியவற்றின் அக

ராதி.

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
 தோட்டலர்கோதை, 229.
 தோடி - ஒருபன், 234.
 தோடு - இதழ், சங்கிதைச்செய்தகா
 தாபாணம், தொகுதி, பனையோலை,
 4, 184, 201, 205, 228, 431,
 506, 549, 552, 555 - 6, 587.
 தோணலமுனி இய, 559.
 தோணி, 376,
 தோம் - குற்றம், 166, 260, 276.
 தோர்க்கை - இரட்டைக்கைகளு
 ளொன்று 97 - 8.
 தோரணம், 147, 163, 166.
 தோரணவாயில், 143, 254, 564.
 தோரியமடந்தை - ஆடிமுதிர்ந்தாற்
 பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்குஓற்
 மறுத்துப் பாடுமவள்; பற்றுப்பா
 ளொள், 73, 118, 176, 187 - 8,
 தோரை, 29, 155. [365, 383.
 தோல் - கருங்கடகு, செய்யுள்
 வனப்பினுளொன்று, பரிசை, 8,
 160, 169.
 தோலின்றுன்னர் - செம்மார், உறை
 காரர், பறம்பர்முதலாயினோர்,
 139, 156. [515.
 தோழிக்குத்தலைமகள் சொல்லியது,
 தோழிதலைமகள் முன்னின்று வரைவு
 தோழிமீர், 577. [கடாபவை, 207.
 தோழியிற் கூட்டங்கூடிப் பின்புலாரா
 வரைவலென்றற்குத்தோழிகூறிய
 வை, 213.
 தோள்கழிதல் - இறத்தல், 12.
 தோள்வளை, 180.
 தோள்வீச்சு, 89.
 தோளிலிடும் உதி, 260, 276.

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 80, 193.
 தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
 தோற்றஅரசரது குடைக்காம்பைத்
 தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
 தோற்றபகைவர்கொள்ளுங்கோ லங்
 தோற்றியவரங்கம், 115. [கள், 544.
 தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
 தோன்றல், 13, 521.
 தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
 நக்கோர், 7.
 நக்கோரொருரைத்த இறையனாற்பொரு
 நகர், 345, 556. [ஒரை, 230.
 நகரங்காவல் சிறத்தல், 128.
 நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
 நகரம் - கோயில், 356, 370.
 நகரம்நான்கு, 220.
 நகரமாரந்தர், 167.
 நகரி, 122.
 நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
 நகரிவலம்வருதல், 72. [524.
 நகவுரைத்தல், 425.
 நஞலம் - கிரிப்பினா, 393, 406,
 நலக - ஒளி, 216, 246.
 நகைக்கூத்து, 58.
 நகைச்சுவையவிறயம், 83 - 4.
 நகைத்திறச்சுவை-விதூடகக்கூத்து;
 வசைக்கூத்தென்பாருமுளர், 80,
 நகைப்பதம், 365. [193, 381.
 நகையாடாயம், 150.
 நகைவேழம்பர் - சாரமாணிகள், கிரி
 க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,
 நக்கைபெரும்பெயர், 511. [539.
 நச்சினார்க்கினியர்: இவர் பாண்டி
 நாட்டிலுள்ள மதுரையில் அந்தண
 வருணத்திற் பாரத்துவாச கோக்

தோற்கடகு, 385.
தோற்கருவிகள், 106.
தோற்கருவியிசைப்பார், 158.
தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.
தோற்கைத்தளம், 366, 384.
தோற்கொடும்பறை, 542.
தோற்பாவை - லிநோதக்கூத்தாதி
ஜன் ஒன்று ; தோலாற்பாவை

திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
சிரியர். இதனால் இவர் 'மதுரை
யாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்
கினியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொல்காப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சீவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூகக

உரையெழுதாதொழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதுக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 468.
நச்சு - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
நச்சுள்ளையார், 7. [331, 420, 432.
நசை வேட்கை - மிக்கவிரும்பம்,
299, 310.
நஞ்சுண்டோனவினயம், 85, 87.
நஞ்சுற்றகாமம், 48.
நட்டம், 88.

நந்தின்வீங்கிசை நா, 543.
நந்து, 259, 276.
நப்பின்னை, 455.
நம்பியர், 361.
நமக்கரித்தல், 586.
நயந்தகாதல், 299.
நயந்தெரிமாக்கள், 570.
நயப்பு, 43.
நயனில்மொழி - நயப்பாடி ல் லா த
நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.
நாகர், 568.

நடடுவன், 582.
 நட்பு - நாலாநரம்பு, நாலுநரம்பு...
, 222, 234, 534.
 நடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 நடம், 188, 288.
 நடம்ஏழாண்டுநவிலுதல், 25.
 நடன், 83.
 நடடி, 83.
 நடுக்குச்சாலாநயம், 298, 309.
 நடுக்கமடுதல், 84.
 நடுக்கல், 90.
 நடுகல், 28.
 நடுக்க - அசைய, 484.
 நடுக்குதுயர், 294.
 நடும்புகழ்வளர்த்தல், 495.
 நடுவுநிலைச்சுவையவநயம், 83 - 4.
 நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி
 - னும் அழும்பாவைமன்றம், 165.
 நடுவூர்மன்றம்-ஊர்நடுமன்றம், 313.
 நடுவைவிரும்புவான், 212.
 நடை, 204. [பு, 37, 205.
 நடைமிகுத்தேத்தியகுடைநிழன்மர
 நடைமூன்று, 203.
 நண்டுக்கரம், 455.
 நண்ணுமின்கள், 428.
 நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.
 நண்பகலின்பொழுதுபோக்குதல்,
 நணித்து, 257.
 நத்தை, 276.
 நந்தன், 161.
 நந்தனவனம், 379.
 நந்தி, 115, 494.

நரகவேதனை, 535. [டையவன், 407.
 நரகன் - நரகிற்கேதுவானவினையு
 நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பா
 கதியிழக்கும் பண்பு, 395.
 நரசிங்கம், 460.
 நரத்தை, 318, 327. [75, 113, 120.
 நரப்படைவு - நரம்பு அடைவு, 64, 69,
 நரப்புக்கருவி, 156, 158.
 நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.
 நரம்பினும் பத்தரினந்தாக்குங்கருவி,
 நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.
 நரம்பு ஏழு, 222.
 நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.
 நரம்புகளுள் இஃது இதனிற் பிறக்கு
 நரம்புளர்த்தல், 446. [மென்பது, 453.
 நரி, 288.
 நரைமுதிர்பாக்கை, 568.
 நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.
 நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர், 481.
 நல்லந்துவனார், 7.
 நல்லநாளிற்கோட்டைவாயிலிலே
 கொடி கட்டுதல், 402.
 நல்லபுலவர், 9.
 நல்லார் - மகளிர், 563.
 நல்லிசைப்புலமை, 488.
 நல்லூர், 7. [படுமழகு, 433.
 நல்லோரேத்து - மகளிராலேத்தப்
 நல்வலம் - களவெற்றி, 537.
 நல்வினை - விழா, 152. [பம், 281.
 நல்வினைதிவினைப்பயன் இன்பதுன்
 நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வடிவு,
 19, 44, 243, 519, 586.

சூகூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நலம்பாரார்ட்டுதல் - புனைந்து அழகு

செய்தல், 49, 53.

நலம்புரிகொள்கை, 298, 391.

நலிதல், 105.

நவகதிர் - ஆசீவகமததூல், 551..

நவச்சுவை, 161.

நவநீர் - புதியநீர், 146.

நவமணி, 71, 117.

நவரத்தினம், 181.

நவரத்தினவனை, 196.

நவியம், 401.

நவிலுதல், 25, 494. தல், 392.

நவின்னுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு

நவை - குற்றம், 121, 146.

நன்: நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி

நள்ளியம், 496. [நிந்தது, 408.

நள்ளியாமம், 15.

நள்ளிருள், 3, 182.

நள்ளிருள்யாமம், 396.

நளசரிதம், 358 - 9.

நளனுந் துன்பமுழந்தானென்பது,

நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.

நளிமலர், 44.

நளினீபதுமகோசம், 81.

நற்கதி, 432.

நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.

நடைமலிவியன்மாப்பு, 464.

நன்கலம், 156.

நன்கனம், 75, 527.

நன்மை தின்மை, 311.

நன்வாயாருதல், 503.

நன்னன்வேண்மடள், 521.

நன்னாகர், 7.

நன்னாரி, 195.

நன்னூல், 14.

நன்னூல் மயிலைநரதருரை, 41, 180,

206, 261, 393, 441, 472, 481,

486, 489, 491, 508.

நன்னூல்விருத்தியுரை, 441, 472,

481, 489, 526.

நன்னூற்புலவன், 63, 527.

நளந்தலை, 138, 154.

நளவு, 432.

நளி - மிகுதி, 136, 338.

நனை - அரும்பு, 149, 169.

நாக்கழப்பாகவாய்ப்படையடைதல்,

நாகணம், 179, 195. [357.

நாகந்தோலுரித்தாம்போல அகப்பற்

றும்புறப்பற்றும்அற்று இத்திரிய

வசமுறுத்துமுற்றத்துறத்தல்,

நாகநாடு, 34. [371.

நாகநீணகர், 34.

நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றூய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலாவது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தருறவர், 522.
 நறு, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுந்தாளி, 340.
 நறும்பல்குந்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நறை, 513.
 நறைகெழுமாலை, 536.

நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சுரபுன்னை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதுன்புறுதல், 335,
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுவின் குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நா காத்தல் வேண்டும், 287, 540.
 நாளிளமுத்து, 227.
 நாசயோகம், 269.
 நாஞ்சிற்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநன்னூல், 68, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. சூகந

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.
 நாட்பலிபீடிகை, 30, 589.
 நாட்பறை, 106.
 நாடக அரங்கு, 56.
 நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.
 நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.
 நாடகக்கணிகையர் அரசனுடைய
 மாணியும் ஆயிரத்தென்கழஞ்சு
 பொன்னும் சிதப்பாகப்பெறுதல்,
 76. [ஹதல், 25.
 நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டு நட நவி
 நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில்தன்
 டிடம் பிறத்தல், 25, 79. [121.
 நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை,
 நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல்
 முதலியன, 57.
 நாடகக்கவி, 108.
 நாடகக்காப்பியம், 8.
 நாடகசாலை, 522.
 நாடகசாஸையில் உள்ளே போதற்கு
 ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு
 ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.
 நாடகத்தமிழ், 190.
 நாடகத்தமிழ்தூல், 9.
 நாடகத்தொழில், 78.
 நாடகதூல், 63, 119, 232.
 நாடகதூலாசிரியர், 69.
 நாடகதூலின் கூறு இரண்டு, 108.
 நாடகப்புவன் ஈடுவாவு, 61, 100.
 நாடகப்பொதுமகள், 20.
 நாடகம் - சாதிபத்தனுள்ளுன்று; சாந்
 திக் கூத்து நான்கனுள்ளொன்று; அது
 கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80,
 நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.
 நாடகங்கள் 121 425 529 - 40.

நாடிடைபிட்டுக்காடிடைபிட்டும் நீந்
 நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 226.
 நாகொண்காதை, 355.
 நாகுவளஞ்சுரக்கென்றேத்தல், 582.
 நாடொறும்வென்றுவென்றெடுத் த
 நான், 198. [கொடி, 415.
 நான்மகிழிருக்கை, 150, 170.
 நான்முழவு, 106.
 நானம், 421.
 நானமுதலிய நான்கு, 433.
 நானமுந்நோனவினயம், 85, 87.
 நானழிபூசல், 479.
 நாரணிவி, 159.
 நானுடைக்கோலம், 172.
 நாத்தான் - கணவனுடன்பிறந்தான்,
 417, 429. [63.
 நாத்தொலைவில்லாநன்னுற்புலவன்,
 நாதத்தையுச்சரிக்குமாபு, 105.
 நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.
 நாமகரணம், 404.
 நாமகள், 500. [500.
 நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392,
 நாயகப்பத்தி, 70, 116.
 நாயகமூர்த்தி, 283.
 நாயனார், 291.
 நாரணன், 534.
 நாரத்து - நாரத்தை, 318.
 நாரதசிகை, 458.
 நாரதமுனிவன், 187.
 நாரதர் - தேவநிருடி, பஞ்சபாரதிய
 மென்னும் இசைத்தமிழ்தூலாசிரி
 யர், 9, 176, 446.
 நாரதன் கலகப்பிரியன், 188.
 நாரை, 16, 260.
 நாலடியார் : இது பதினெண்கீழ்க்
 கணக்கினுள் நாகலாசிரி : சைன

நாடகமடந்தையர்- தளியிலார், 499,
நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.
நாடகவழக்கு, 14.
நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
நாடாள் செல்வர் வலனேத்தல், 542.
நாடி. எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.
நாடிகள் மூன்று, 103.

முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
கடவுள் வாழ்த்து என்பது 401-
வெண்பாக்களையுடையது;
புதுமனுரென்பவர் திருக்குறளிற்
போல இதன்பொருளை அறம்
பொருள் இன்பமென்னும் முப்
பாற்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

கூக்ச அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத்
துப் பாடல்களைத்தனித்தனியே
தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
றனர், 24, 160, 236, 276, 281,
393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாற்று, 101.

நாவல், 195.

நாவலந்தன்பொழில், 441, 531.

நாவலந்தணன், 392, 404.

நாவலந்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நான்மணிக்கடிகை: இது பதினெ
ன்கீழ்க்கணக்கிலுள் இரண்டா
வது; கடவுள் வாழ்த்து என்பது
101-வெண்பாக்களையுடையது;
[சில பிரதிகளில். ௧௦௭ - பாடல்க
ளிருக்கின்றன.] விளம்பிநா
கனுரென்னும் ஆசிரியரால் இயற்
றப்பட்டது; இது இலுள்ளவெண்பா
க்கள் விதியாகவேனும் விலக்காக
வேனும் இரண்டும் விரவியேனுமுள்
ள நந்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
இதற்குப்பழையவுரையொன்றுண்
டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிந்கே
ள்விழுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருக்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தணர் மலிந்தவோதை.

நாலிக்குழம்பு, 338, 351.
 நாலியின் பிள்ளை, 524.
 நாலினவின் தனூல், 494.
 நாவொடுகலில், 146.
 நாழிகைக்கணக்கர் - கழகையார், நா
 ழிகைவட்டிலிவொருமாம், 140,
 158.
 நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.
 நாழிகைப்பறை, 86, 106.
 நாழிகைவட்டிலிவொர், 158.
 நான்விடேம்நல்லுயிர், 551.
 நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,
 நாளணி, 557. [186 - 7.
 நாளனியோதை, 352.
 நானைச்செய்குவமறமெனின் இன்றே
 கேள்வியல்லுயிர்நீங்கினும் நீற்கும்,
 நாளொப்பனை, 557. [570.
 நாளொலக்கம், 504.
 நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்
 கம், 18, 208, 210, 449, 489.
 நாற்காதவட்டகை, 145.
 நாற்றநான்கு, 114.
 நாறு, 261.
 நாறுதல் - தோன்றுதல், 134.
 நாறுநரந்தம் - நாரத்து, 318.
 நான்கனுருபுவிரித்தல், 20, 312,

339.

நான்மறையாளன், 298, 549, 567.
 நான்மாடக்கூடல், 490. [ணம், 32.
 நான்முகத்தோன்படைத்தநால்வரு
 நான்முகன், - ஒருவகைமத்தனம்,
 பிரமன், 106, 374.
 கான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,
 நானம் - நாற்றம், நெய், 45. [451.
 நானுவிதமான செல்வம், 45.
 நீக்கத்தக்கோட்டம், 242, 248.
 நீக்கந்தன் - அருகன், 301.
 நிகர் - ஒளி, 247.
 நிகர்த்து - நேரொத்து, 193.
 நிகர்மலர், 15, 241. [னுள்ஒன்று, 81.
 நிகுஞ்சனம் - அங்கக்கிரியைபதினாற
 நிகாளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 நிட்களம், 264. [106.
 நிடதக்கை-இரட்டைக்கைகளுளொ
 நிடாதம், 101, 457. [ன்று, 97-8.
 நிணங்கொள்புலால், 208.
 நிணச்சோறு, 160, 325.
 நிணம், 330.
 நிணம்பிடுகுருதி, 543.
 நிணனுக்குருதி, 321.
 நித்தல், 30. [589.
 நித்தல்விழவு - சீபலி, 31 - 2, 186,

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி. கூகடு

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திலப்பூண், 215, 494.
 நித்திலப்பூம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாலை, 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நித்திரள், 198.
 நிதிநஞ்சலியனகர், 556.
 நிதியின்சிறுவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 ருள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438.
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவினோதம், 434.
 நிமித்திகள், 5, 12, 590 - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமானவார்த்தை, 502. [371.
 நியாயம், 272.
 நிரக்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிரந்தரம், 284.
 நிரத்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [கல்லார், 11.
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - ஒழுங்கு, 554.
 நிரணிதை, 124, 130, 235, 252.
 நிராயுஷ்யம், 264, 284.
 நிரியாசம் (வாசம்). 154. 379.

நிரைக்கழு, 414.
 நிரைகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 324.
 நிரைநிலைமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிதவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதிரு - வினாவு, 391.
 நிலந்தருதிருவிந்நாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தினூஇயது,
 230.
 நிலந்தரு திருவினெடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பூ, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் நால்வகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழ்ந்தசிலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிழைத்
 தலில்லை, 524.
 நிலம் பொறுதவினையுள், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கள், 15. [537.
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீன்முடியாற் பலர்தொழு
 நிலவரைப்பு, 173. [படிமம், 574.
 நிலவின்பசங்கதிர், 333.
 நிலவு, 134.
 நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2.
 நிலவுப்பயன்கொள்ளுமற்றம். 125.

நிருத்தக்கைமுப்பது, 81.

நிருத்தம், 76, 121.

நிருத்தாங்கம், 90.

நிருத்தாலுகம் - நிருத்தத்துக்குவா
சுத்தல், 58. [255, 272, 522.

நிருமித்தல், 51, 160, 163, 250,

நிருமித்துவைத்தல், 47.

நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிலைகமுளி, 427, 439 - 40.

நிலா - ஒளி, 129, 494.

நிலாக்கோட்டம், 242, 248.

நிலாமுற்றத்திலிருந்து இளவெயில்து
கூத்தல், 378. [137, 153, 232, 563.

நிலாமுற்றம், 49, 125, 131, 134,

நிலாமுன்றில், 360, 562.

நிலை - தன்மை, 519.

சூகசூ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

நிலை அறுவகை, 81.
 நிலைஇய, 34.
 நிலைத்தளம், 2.
 நிலைகெழுக்கூடல், 3, 507.
 நிலைநின்றாடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுரக்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிலந்து, 265.
 நிலப்பு, 338.
 நிலப்புத்தாக்கு, 59, 91, 382.
 நிலல் - ஒளி, 165.
 நிலல்காஹமண்டலம், 32, 561.
 நிலல்காஹெடுங்கல்நின்ற ம ன் ற ம் ,
 நிலலணங்குமுருகு, 205. [145.
 நிற்குமானம், 63, 109 - 10.
 நிற்கல் (ஆசனம்), 371.
 நிறஞ்சிதைக்கவயம், 549.
 நிறப்புண், 549.
 நிறம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிறவாளத்தி, 105.
 நிறீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோற்றுலாம், 369.
 நிறைகாத்தல், 152, 173.
 நிறைகுடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புகல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.
 நிறையருந்தானை, 531.
 நின்றாடல், 89, 193 - 4.
 நின்றிழை, 403.

நீண்மொழி, 566. [298
 நீணிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமளந்தோள், 178.
 நீணிலமளந்தோள் மகன், 194.
 நீனோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489.
 நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260; 278.
 நீர்க்கிழரும்பு, 381.
 நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 336.
 நீர்த்துறை, 518. [334.
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நடைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259.
 நீர்நாய்வாறையெவளவிண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்பறவைகள், 278.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மவிவான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376.
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294.
 நீர்வேட்கையினால் மான்விளித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 391,
 நீர்வேலிமனார், 591. [403. 570.

நீலமேத்துவார், 140, 157.
 நின்னிற் பிரியேனென்றல், 219.
 நிறைப்புகை, 77, 121.
 நிறையுங்கோள், 297.
 நீக்கல், 90.
 நீசம், 534.
 நீட்டித்திருத்தல், 401.
 நீடுநீர்வையை, 462.

நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீரணிவிழவு, 255, 488. [285.
 நீராவி, 256, 271, 521.
 நீராவிச்சோலை, 380.
 நீரின்குணமும்பகுதியும் நான்கு பய
 னும், 102 - 3.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. காக்கை

நீரின்மைநிலை, 18.
 நீரின்றிவேனில் தெறுநிலம்-பாலை, 18.
 நீலக்கச்சு, 440.
 நீலக்குதம்பை, 181, 197.
 நீலகண்டனார், 7.
 நீலகந்தி, 387.
 நீலகிரி, 537.
 நீலகேசித்திரட்டு, 524, 551, 565.
 நீலச்சாதருடை, 196.
 நீலத்தானை, 427, 439.
 நீலப்படாம், 153.
 நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.
 நீலப்போது, 207.
 நீலம், 211, 367, 387.
 நீலமணி, 168, 172, 497.

நுண்மணல், 184.
 நுண்மை, 80.
 நுண்வினைக்கம்யியர், 144.
 நுதல், 133.
 நுதல்கிழித்து விழித்த இமையாநாட்
 நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.
 நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,
 167, 356, 370.
 நுத்தை, 210, 590. [494.
 நுரையெனவிரிந்த நுண்பூங்கலிங்கம்,
 நுழைதல் - கழிதல், 271.
 நுழைவினை நுண்ணூண், 181.
 நுனைச்சியர், 17.
 நுனையர், 218.
 நுனையர்விளரி, 17.

நீலமணியின் குணம் பதினென்று,
குற்றம் எட்டு, சாதிநான்கு, நிறம்,
368, 388.

நீலமணிவண்ணன், 193, 431.

நீலமேகம், 293, 304.

நீலமேனியெழியோன், 148, 168.

நீலவிதானம், 36, 40.

நீலன் - செங்குட்டுவனுடைய ஒற்ற
நிறம்பலவன், 564, 566.

நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,
317, 322, 331, 509.

நீலோற்பலம், 133.

நீலிடை - காடு, 332.

நீரூம்விழி, 86.

நீறு, 114.

நீனிமம், 325.

நீனிமமஞ்சை, 315.

நுகம், 558.

நுகர்தல் - பயன்கோடல், 378.

நுகப்பு, 210. [ன்று, 277.

நுட்பம் - கரந்துறைகோள்களுனொ
துண்டுகில், 379.

நுண்டொடர், 197.

நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகி
னும் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்
பேதைமைத்தே, 489. [585.

நுண்ணியகல்லுக்குவென்சிறுகடுகு,
நுண்பொறிவெள்ளை, 443, 452.

அஅ

நூலை, 363.

நூபுகங்கை, 307.

நூபரம், 180, 196.

நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்
றன்பெயரென்றுமட்டுந்தெரி கி த
து, 9, 115.

நூல்யாப்பு (துகில்), 379.

நூல்வழக்கு, 100.

நூலணிமார்பர் - பார்ப்பார், 345.

நூலநிபுலவர் . அமைச்சர், 527.

நூலால்நெய்த ஆடை, 369.

நூலுணர்ச்சி, 282.

நூலேணி, 440.

நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.

நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.

நூழிலாட்டல் - கொன்றுகூவித்தல்,

நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394.[544.

நூற்சிறப்புப்பாபிரம், 32.

நூற்றுவர் - துரியோதனன் முதலி
யோர், 461.

நூற்றுவரைக்கொல்லி, 415.

நூன்முகம், 78.

நூனெறிமாக்கன் - தபதிகள், 572.

நேகிழ்த்துப்புணர்த்தல், 65, 100.

நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல், 519.

நெஞ்சுழிதல், 465.

நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப்பொய்

நெஞ்சு, 511.[ச்சாந்தேறுவார், 165.

நுகுக அ அரும் ப்த முதலியவற்றின்

அகராதி.

நெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை, 439.
 நெஞ்சையொழுக்கும் பிணி, 311.
 நெஞ்சொடுகூறல், 87, 479.
 நெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.
 நெட்டுயிர்ப்பு }
 நெட்டெழுத்தைந்து, 105.
 நெடித்தல் - நீட்டித்தல், 429.
 நெடியமால், 168.
 நெடியாது - தாமதியாமல், 417.
 நெடியோன் - ஒருபாண்டியன், 168,
 302, 391, 495, 561. [220, 230.
 நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,
 நெடுங்கல்லின் தமன் தம், 164.
 நெடுங்காழ்க்கண்டம், 554.
 நெடுங்குளம் - பாண்டிநாட்டிள்ள
 தோளூர், 294, 305.
 நெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த
 ஒரு பாண்டியன், 28, 439.
 நெடுந்திசை, 230.
 நெடுந்துக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.
 நெடுநகை - மிக்கநகை, வெடிசிரிப்பு,
 நெடுநல்வாடை: இதுபத்துப்பாட்டுள்
 ஏழாவது; 188-அழகையுடையது.
 பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை
 மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார்
 நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினூர்க்கி
 னியர் இயற்றிய உரையையுடையது;

நெய் - புழுகு நெய்; இது கூந்தற்
 ணியப்படுவது, 133, 147, 430.
 நெய்த்தல், 387.
 நெய்தல் - நெய்தற்பூ, நெய்தனிலம்,
 14, 17, 200, 214, 343, 360,
 376, 388, 496.
 நெய்தலங்கானல், 184, 199, 201,
 நெய்தலியாழ், 453.
 நெய்தற்குட்பொருளுமுதற்பெரு
 ளுமுரிப்பொருளும், 16 - 7, 218,
 நெய்தற்பறை, 106. [252.
 நெய்தற்றிணை, 14. [பொழுதும், 16.
 நெய்தற்றிணைச்சிறுபொழுதும்பெரும்
 நெய்தனிலத்துக்கு விலங்கிலையென்
 நெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.
 நெய்ம்முதை, 429, 441.
 நெய்யணி, 126.
 நெய்வாசம் - புழுகுநெய், 180, 336.
 நெரித்தல், 193, 277, 549.
 நெருநல், 251.
 நெல், நெல்லு, 29, 155, 182, 199,
 நெல்லு, 195. [390.
 நெல்லிச்சிவரிக்கூத்துள்ளுன்று, 88.
 நெல்லின் பொழில், 403.
 நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு
 விரல், 115. [தல், 278.
 நெல்லுக்கவரித்தொங்கல்பொலவினை

132, 247, 557, 561.
 நெடுசினைமாடத்திடைநிலம், 335.
 நெடுசினைமாடம் (எழுநிலை மாடம்),
 நெடுசினைமாளிகை, 147. [42, 48.
 நெடுநீர் - மிக்கநீர், 355.
 நெடுநெறி - பெருவழி, 345, 347.
 நெடுமாராயவஞ்சி, 529.
 நெடுமால்-ஸ்ரீஇருந்தவளமுடையார்,
 நெடுமுடியண்ணல், 298. [462.
 நெடுமை, 308.
 நெடுமொழி - புதம், பெருவார்த்தை,
 வீரமொழி, 358, 374, 507, 525.
 நெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 நெடுவேள் - காமன், முருகன், 514,
 நெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குன்
 று, 511.

நெல்லுடைக்களன், 496.
 நெல்லையரிந்துடோரிடல், 279.
 நெளி - ஓடாபரணம், 197.
 நெளிதல், 90, 275.
 நெற்கதிரோடு அழகியுங்குவனையை
 புங்கலந்தாமலைதொடுத்தல், 279.
 நெற்கிடை, 104.
 நெற்குட்டைக் கடாவிடல், 279.
 நெற்பயிர்மலைச்சாரலில்விளைதல்,
 நெற்பொரியும் வெம்மை, 18. [306.
 நெற்றி, 441, 573.
 நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டியுமாம், 342,
 நெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 நெறியருமை, 805.
 நெறியிருக்குஞ்சி, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சுசுசு

நெறியின்கியோர், 357.

நெறியின்கியோர் நீரலகநிறுமறியா
மைபென்றறியல்வேண்டும், 266.

நென்னல், 217.

நேமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,

நேமிநெடுந்திண்டேர், 215. [403.

நேயம், 548.

நேர்கட்டி, 154, 385. [878.

நேர்கட்டிமுதலியஅறுவகைக்கூட்டு,

நேர்கட்டிமுதலிய ஐந்து, 367.

நேஞ்சுக்கிவி, 197.

நேர்ந்த - பொருந்தின, 215.

நேர்மை, 50.

நேரடி, 55.

நேராதர், 529.

நேரியன், 186.

நேரிவாயில் - உடைபூரின் தெற்குவா
யிலின்கண்ணதோளூர், 552.

நெரொத்த, 193.

நொச்சி, 266, 287, 371.

நொச்சியான், 218.

நொசிதவம், 265.

நொடி, 85.

நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.

நொடிதரும் - பாடும், 218.

நொடியிற்துவான் (தாய்), 433.

நொடை - விலை, 200.

நொடைநலில்மகடே, 183.

நொடையாட்டியர் - விற்குமகளிர்,
நொண்டுகொள்ளல், 259. [138, 155.

நோக்கினூர்கண்ணிடத்தேதந் தொ
ழிவை நிறுத்துவோர், 156.

நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
ளொன்று, 80, 193.

நோக்கெதிர்நோக்கல், 188.

நோதக - நோவுதக, 126.

நோவுதகவு, 429.

நோற்றுணல்யாக்கை, 265.

நோன்பு, 36, 245, 252, 464.

பஹாரம், 277. [331.

பஹோழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா,

பஹோழியாறு - குமரியாற்றிற்குத்

தெற்கின்களோடிய ஓராறு, 230,

பக்கநெறி, 310. [292, 302 - 3.

பக்கப்பிரதியோகம், 81.

பக்கம் - திதி, 237, 269.

பக்கம்புடைகொள்ளல், 340.

பக்கமண்டலி, 81.

பக்கமலை, 302.

பக்கல், 77, 212.

பக்கவஞ்சிதம், 81.

பக்குவம், 11.

பகடி, 89.

பகடு, 17, 558.

பகர்தல் - விற்தல், 2, 154.

பகல் - அரையாமம்; நான் (ஆகுபெ
யர்), 48, 135, 247, 298.

பகல்செய்வான், 217 - 8.

பகல்செல்வாயில், 12, 590.

பகல்செலமுதிர்ந்த படர்கூர் மாலை,

பகல்மாய்ந்தமாலை, 560. [554.

பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுதிவாயில்,

கீழ்த்திசை, 248.

பகல்வெய்யோன், 213, 537.

பகலில் விண்மீன்விழுதல்உற்பாதமெ

பகவதியான், 89. [ன்பது, 480.

பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.

பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 340.

பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுங்

பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.

பகுசுருதியாகமம், 284.

பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.

மோதகவு, 417,
 மோதிமம் - கொந்ததிமம்; பாலைப்
 புண்ணின்றிமமைந்தனுளொன்று,
 128, 135, 354.
 நோய் - உடம்பிவ்மெலிவு, 421.
 நோலை - எட்கசிவு, எள்ளுருண்டை,
 141, 160, 315, 325.

பஞ்சிப்பொருள் விருதி, 236, 272,
 பஞ்சவாய்-அங்காக்கும்வாய், 171-2.
 பகை - ஆறுகரம்பும் மூன்றாறம்பும்,
 உட்பகை, 160, 222, 234, 534.
 பகைதொடர்பொருளில், குவவுருபு
 வருதல், 486.
 பகைகரம்பு, 218, 224.

௪௦௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பகைநரம்புநான்கு, 233 - 4.
 பகைப்புலம், 542.
 பகைபுறம் - பகையிடம், 143.
 பகைபணங்கு, 293.
 பகையின்மைவருணை, 332.
 பகைவர்தஞ்சுதலுற்றபொழுதில்
 ஊர்க்கொலைசெய்யுமறவர், 331.
 பகைவர்நாட்டிற்பகலிடுகுகைநகுதல்
 உற்பாதம், 162.
 பங்கம் (துகில்), 379.
 பங்களர், 530.
 பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.
 பங்குனிமுயக்கம், 362.
 பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,
 195, 225, 379.
 பச்சிலைக்கொடியும் மாலையும், 523.
 பச்சிறைச்சி, 155.
 பச்சை, 388.

பஞ்சநமஸ்காரம், 276.
 பஞ்சபரமேட்டிகள், 255, 270.
 பஞ்சபாண்டவர், 460.
 பஞ்சபாரதியம்: இது தேவவிருடிநா
 தர் செய்தஇசைத்தமிழ்தூல்; தம்
 முடைய காலத்திலேயே இந்துலி
 தந்துபொயிற்றென்று அடியார்க்கு
 நல்லாரொழுதியிருக்கின்றனர், 9,
 பஞ்சமந்திரம், 260. [233.
 பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையர்தல்,
 பஞ்சமம், 101, 457. [276.
 பஞ்சமரபு: இஃது அறிவனுரென்று
 ம் ஆசிரியராற் செய்யப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; சிலப்பதிகா
 வரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு
 நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட
 தூல்களுளொன்று, 10, 190.
 பஞ்சரம், 224.

பச்சைக்கழல்பொதுங் கண்ணையுடை
 பச்சைமாலை, 76 - 7. [யகூளி, 165.
 பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.
 பச்சைவெயில், 129.
 பசுத்தல் - பொன்னிறங்கொள்ளுதல்,
 பசுந்தமேனி, 335, 347. [129.
 பசாசக்கைமூன்று, 95.
 பசாசகணம், 168.
 பசிப்பிணி, 395, 407.
 பசிமுதலியனநீங்குகவெனவாழ் த் த
 பசு, 491. [ல், 159.
 பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி
 . அலைத்தலைநீருட்டல், 409.
 பசுங்கூட்டு, 154.
 பசுந்தலை, 160 - 61.
 பசுந்துணிப்பிடர்த்தலை, 482.
 பசுமதையத்தேடிய பொருளுடையவ
 ன், 400, 412.
 பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து
 கன்றைத் தேடிவருதல், 401, 413.
 பசுவெயில், 130.
 பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.
 பஞ்சகடியாயம், 577.
 பஞ்சதாளப்பிரதந்தம், 74 - 5, 119.
 பஞ்சதாளம், 59. [20.

பஞ்சலித்தல், 278.
 பஞ்சலோகம், 193.
 பஞ்சவர், 448, 461,
 பஞ்சவன், 482, 533, 581.
 பஞ்சவாசம், 138, 155.
 பஞ்சாக்கரம், 297.
 பஞ்சி, 87, 180, 499.
 பஞ்சு (துகில்), 379, 563.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.
 பட்டடை - இளிரதம்பு, 66, 111,
 பட்டது - விளைந்தது, 2. [205.
 பட்டப்பெயர், 399.
 பட்டம், 117, 569.
 பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,
 72, 117, 532, 535.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.
 பட்டாடை, 369,
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 143, 163,
 பட்டிமை - படிம, 490. [564.
 பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணம்,
 490.
 பட்டினப்பாக்கத்துமன் தத்தில் உலக
 நோன்பிகள் இட்ட சிலாதலம்,
 280.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.. எஃக

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தின் உள்நகர், 141, 159, 183,
247, 263.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்
டுள் ஒன்பதாவது ; நடுக - அடி
கையுடையது; சோழன்கரிகாற்
பெருவளத்தானைக் கடியலூருந்
தீரங்கண்ணனார் பாடியது; நச்சி
னார்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்ட
து, 47, 125, 143, 252, 543.

பட்டினம், 142.

பட்டினவர், 155.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டொ
வும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும்
பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதிகள்,
399, 412. [412.

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,
பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.
பட்டுக்கள், 140.

பட்டுச்சாலியர், 154.

பட்டுதூல், 154, 389.

படகம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.

படங்கு, 366, 554.

படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம்,
தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189,
190, 314, 411. [236, 337, 348.

படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,

படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.

படர்குதும், 298.

படர்கொடி, 220.

படர்நோய், 266, 335.

படரா - செல்லாத, 484.

படருதுமாலை, 226. [132 - 3, 543.

படலை - இலைத்தொடை, 118, 126,

படலகை - பெருங்கொடை, 147, 369.

படிப்புறம் - அர்ச்சுனபோகம், 589.

படிமத்தான், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றது, 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றனார் - கடைச்சங்கப்
புலவர்களுள் ஒருவர்; 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிவம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395, 407.

படுக்கை, 198, 253.

படுக்கையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல், 105, 190. [474.

படுத்தல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

படுபொருள் - புதையல், 464, 506-7.

படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

படைக்கல், 436. [234, 454.

படைக்கலம், 193.

படைக்கிழவன், 220. [140, 158.

படைக்கும் விழவுக்குங் கொட்டுவார்,

படை குடி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்
குரியன், 165.

படைகெழுமாக்கள், 142.

படைச்சிறுக்கன், 224.

படைச்சிறுபிள்ளை, 220.

படைத்தலைவர், 167.

படைத்துக்கோட்பெயர், 443, 452,

படைப்புவரி, 365. [454.

படைமூன்று, 159. [347.

படையமைசேக்கைப்பள்ளி, 335.

படாதன - அடாதன, 247. [390.
படாம், 137, 153, 174.
படி - உலகம், வடிவு, வேடம், 35,
படிக்கட்டளை, 122.[249,506,588.
படிக்கலன், 76.
படிதம் - கோவாங்கு, 178 -9,367,
படிதல், 293. [387.
படிந்தவாடல், 80.

படையுள்படுவோன் - சின்னமுதி,
220, 231.
படைவிலக்கு, 58, 82.
படைவிளங்குதடக்கை, 512.
பண், 63-4, 101, 191-2, 204 - 5,
226, 248, 278, 349 - 50.
பண்களின் திறம், 366, 384.
பண்கணிபாடல், 563.

எஃ - அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.
பண்டசாலை, 164, 200.
பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.
பண்டம், 46, 138, 160.
பண்டி, 182.
பண்டிதன், 88. [லைத்தமொழி, 35.
பண்டேய்த்தமொழி- பண்ணைத்தொ
பண்டையோர், 571.
பண்ணமைசிலம்பு, 2.
பண்ணமைமுழவு, 66, 106.
பண்ணல், 64, 91, 203.
பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்
பட்ட குறிக்கோள், 59.
பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.
பண்ணவன் - கடவுள், 264, 284.

பண்புகொள்பெயர், 370.
பண்புத்தொகை, 129.
பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.
பண்பொட்டு, 170, 236, 274.
பண்பொட்டுவிரித்தல், 13, 133.
பண்மாறு, 120.
பண்முறைமை, 224.
பண்மொழிநரம்பு, 151.
பண்வகை 204.
பண்வரவு, 66, 111.
பணி - வேலை, 156. [21.
பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,
பணித்தட்டார், 199, 434.
பணித்தல் - அருளிச்செய்தல்;
நிசைச்சொல்; "பணிவிடை"

பண்ணுத்தி, 105.
 பண்ணிகாரவருக்கம், 199.
 பண்ணியப்பகுதி, 183.
 பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.
 பண்ணியன் மடந்தையர் - இசையறி
 வார், 499.
 பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.
 பண்ணிலக்கணம் பதினென்று, 66,
 பண்ணின்பயம், 423. [354.
 பண்ணீர்மை, 61, 63, 69, 108,
 பண்ணீர்வண்டு, 341. [110, 113.
 பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.
 பண்ணுநிலை, 61, 69, 102.
 பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.
 பண்ணும் - செய்யும், 114.
 பண்ணுவார், 140.
 பண்ணென்றதற்குக் காரணம், 105.
 பண்ணை - ஓடை, தோட்டம், 44,
 292, 342, 355, 370. [221.
 பண்ணைக்கண்டத்தாற்பாடுதல்,
 பண்ணான்கு, 78, 109, 289.
 பண்ணான்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்
 தல், 453. [த பாட்டு, 278.
 பண்ணிறத்திற்சேர்ந்துபழறிப்போதா
 பண்ணின் நலிலை, 113.
 பண்ணாற்றுமூன்று, 65, 68, 110,
 பண்புத்தல், 131. [112, 234, 350.
 பண்பு, 37, 408.

பெண்ணும் வழக்கு, 231.
 பணிப்பெட்டகம், 376.
 பணிப்பொத்தி (அகில்), 379.
 பணிபண்ணுமிடம், 199.
 பணிமொழி, 220, 300.
 பணிமம், 35, 40.
 பணிவிடை, 231, 346, 348.
 பணை - பந்தி, 209, 402.
 பணைநிலைப்புரவி, 339, 352.
 பத்தர், 203, 260, 561.
 பத்தாளவு, 9.
 பத்தன், 88.
 பத்தி, 116, 194, 196.
 பத்திக்கீற்று, 53, 172.
 பத்திபாய்தல், 387 - 8.
 பத்திரகாளி, 482.
 பத்திரம், 88. [571.
 பத்தினி, 22, 40, 395, 407, 490,
 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,
 30, 527 - 8.
 பத்தினிக்கல்கால்கொண்டது 546-7.
 பத்தினிக்கோட்டம் } 30, 572, 589
 பத்தினிக்கோயில் }
 பத்தினிப்பெண்டிர், 27, 398, 410,
 469, 474, 491, 520, 526.
 பத்தினிமகளிர், -5.
 பத்தினியையுயர்ந்தோரேத்தல், 3, 4.
 பத்தினியைப்பலர்தொழுதல், 519.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி.

௭௦௩

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.
 பதஞ்சலியோககுத்திரம், 371.
 பதனம், 266.
 பதம் - உணவு, 498, 570.
 பதம்வீழ்ந்தாடல், 178.
 பதாகம், 92.
 பதாகை, 97, 222, 224, 370.
 பதாகை இரண்டு, 98.
 பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.
 பதாகைமுதலிய இருபத்துநான்கு
 பதாகையாடல், 354. [பைக்கை, 60.
 பதி, 34, 298.
 பதிசுச் செய்யுள், 305.
 பதியிலாரிற்முடிக்குத்தற்பட்டோர்க்
 குச்செய்யுத்தண்டனை, 381.
 பதியிலாரின்வீதியிரண்டு, 384.
 பதியிலரன், 20, 158.
 பதியெழுவறியாப்பண்பு, 391.
 பதியெழுவறியாப்பழங்குடி, 34, 38.
 பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க
 புலவர்களியற்றிய எட்டுத்தொ
 கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்
 பதினமரைப்பாடியது; இத்
 தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே
 ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்
 அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்
 சங்குப்புலப்படும். இஃது ஒவ்
 வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த
 துறுபாட்டுக்களையுடையது; பத்
 துப்பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பட்
 டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்
 பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்
 பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;
 12, 23, 260, 415, 504, 520 -
 22, 527, 531, 535, 552-3, 558-

பதமம், 367, 387.
 பதமராகம், 387.
 பதுமாசனம், 232 - 3.
 பதுமாஞ்சலிக்கை, 97.
 பதுமுகம், 195, 232.
 பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.
 பந்தர் - நிழல், 143, 163, 271,
 334, 342, 369, 416, 564 - 5.
 பந்தி, 339.
 பந்திகோசிகள், 346.
 பந்து, 88, 315, 317.
 பப்பரப்பெண்டு, 88.
 பப்பறை, 88.
 பயக்கெழுமாநகர், 42.
 பயச்சுவையலினயம், 83. [46, 203.
 பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,
 பயம்பு - யானையைப்படுக்குக்குழி,
 பயறு, 390, 496. [523,
 பயன் - பால், 417.
 பயன்றெறிகேள்வி, 549.
 பயனிலகூறுவோர், 265, 432.
 பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.
 பயிர்தல், 536.
 பயிர்வண்டு, 204.
 பயிரும்யாழ், 499.
 பயிலக்கட்டல், 197.
 பரகதியிழக்கும்பண்பு, 395.
 பரகதியோர், 168.
 பரசல், 72, 527.
 பரசியேத்தல், 481.
 பரஞ்சோதிமுனிவர், 22.
 பாண், 522.
 பாணர், 7.
 பாணி, 117, 508.
 பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை

50, 555 - 9, 513, 580.
 பதினாறுபடலம், 205.
 பதினேராடல், 20, 26, 80, 89,
 179, 190 - 92, 194, 204, 289.
 பதினேராடலிற்சுத்து, 91.
 பதுமகோசிகக்கை, 92, 94.
 பதுமகோசிகம், 97.
 பதுமத்துப்பாயல், 516.

ஸ்ரீமதுபுலோ, 150, 170-71, 432.
 பரத்திலொளியோன், 263, 283.
 பரத்தை, 151, 286, 359.
 பரத்தையர் செல்வமில்லாதவர்களை
 விரும்பாரென்பது, 299.
 பரத்தையர்வீதிவருணனை, 380-84.
 பரதகுமார், 147, 167, 184, 201.
 பரதசேனாபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பரதசேனபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
லாரென்னும் ஆசிரியரால் வெண்
பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடகத்தமி
ழ்நூல்; சிவப்பதிகாரவுரையெழுது
வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
கோளர்க்க்கொண்டநூல்களுளொ
ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் நூல்களு
ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
நூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
நல்லாரெழுதியிருக்கின் தனர், 9.

பரதம்விரவியவிநோதம், 193.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
42, 167, 213, 216, 509.

பரதவர் - பட்டினவர், வணிகர், 138,
155, 167, 183, 200, 566.

பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
பின்பெயர், 509 - 10.

பரதேசங்கள், 42.

பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.

பரப்பு - கடல், 361.

பரப்புநீர்க்கக்கை, 556.

பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
பேரம்பைவல்கொண்டது, 563.

பரமபதம், 309.

பரமபுருடன், 192.

பரமன் - மேலானவன், 263, 283.

பரமாகமத்தில்ஐந்திரவியாகரண
பரமாகமம், 310. [முண்மை, 298.

பரமேட்டிகன்ஐவர், 255, 270.

பரல், 114, 275.

பரல்வெங்கான், 332.

பரலோகம், 464, 468.

பரவர், 155.

பரவலும்பரவுமின், 514.

பரிக்கலை, 316.

பரிக்காரர், 493.

பரிக்குதிரை 544.

பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.

பரிகரம், 224, 577. [515, 591.

பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,

பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.

பரிசம், 121.

பரிசுமலை, 122.

பரிசன்மகளிர், 201.

பரிசாரம், 45, 54.

பரிசில், 20.

பரிசு, 290,

பரிசை, 160.

பரிஞானம், 281.

பரிணாமம், 102 - 3.

பரித்தல், 315.

பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,
311, 380, 498.

பரிதியஞ்செல்வன், 18.

பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்
தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெய
ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா
வாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடை
ச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்
லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த
எழுபது பாடல்களையுடையது; அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,
நடக-குமரவேளுக்கும், க - காடுகி
ழாளுக்கும், உசு - வையையாற்றி
ற்கும், ச - மதுரைக்குமாகப் பகு
க்கப்பட்டுள்ளன; இதனைத்தொ
குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
இன்னாரென்று புலப்படவில்லை.
இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ

பரவடமலை - புகழநதுமுடியவொ
 பரவுக்கடன், 331. [ண்ணை, 426.
 பரப்பகை, 259, 273, 276.
 பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓரந்
 பராரை, 369. [தணன், 504.
 பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்
 கணுள்ளன்று, 81.
 பரி - செலவு, யிகுதி, 167, 286.

முது கிடைத்தவை இருபத்து
 நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில
 உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி
 களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே
 லழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரை
 யையுடையது, 7, 128, 223, 230,
 293, 322, 339, 359, 392, 468,
 502, 513, 518, 561.

அரும்பத

முதலியவ

ற்றின்

அகராதி. எட்டு

பரிபாடல், 14.
 பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283,
 பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
 பரிமுகவம்பி, 341.
 பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
 பரியகம்-சரி, பாசித்தாமணி 180-81,
 பரியட்டக்காசு (அகில்), 379.
 பரியம், 76.
 பரியாசகர், 158.
 பரியாயம், 466.
 பரியாயவணி, 54, 371.
 பரியாயவாய் பாடு, 133.
 பரிவட்டனை, 203.
 பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
 273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
 பரிவுறுவென்செய்-மதிப்பொறிஞன்
 பருக்கை, 273, 343, 432.
 பருகுந்குற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
 வாயிற் பருகுந்குற்றம், 172.
 பருத்தி, 138.
 பருத்திதூல், 154, 389.
 பருத்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
 பருத்திமூலமெனப்பாவுமுரையும்,
 பருமணல், 88. [புடையது, 132.
 பருமம் - பதினெட்டுக் கோவையை
 பருமுத்து, 132, 166.
 பருவநாள், 31.
 பருவப்புயல், 277.
 பருவம், 582.
 பருவமழை, 303.
 பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பஸ்குதல், 322.
 பஸ்யாணைச் செல்கெழுகுட்டுவன்,
 பஸுக்கு, 380. [501.
 பஸஸம் - ஒருபேரெண், 252.

பஸஸோர்க்குறித்தமுறைகிலைப்பெயர்
 பஸவரிக்கூத்து, 88. [429
 பஸவனைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
 பஸஇனப்பாட்டு, 9.
 பஸகை(வயிரத்தின்குணம்), 367, 386.
 பஸகைவாள், 88.
 பஸசாக்கு, 155, 362.
 பஸதேவர், 148, 168, 190, 241,
 356, 370, 442, 444.
 பஸதேவர்கோயில், 247.
 பஸதொகையும்விராய்வந்துஒருசொன்
 னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
 வற்றோடுமுடிதல், 206.
 பஸபடைப்பாகியசெல்வம், 54, 406.
 பஸபண்டம், 164, 184, 200, 201.
 பஸபண்டம்விற்பார்கடை, 183.
 பஸம் (பொருள்), 496.
 பஸரமிணம், 518.
 பஸவருக்கத்துறெல், 278.
 பஸவாய் ஒன்றானமுடுக்கு, 369.
 பஸா, 259, 295, 306, 417, 430.
 பஸாப்பழம், 274, 523.
 பஸர் பூவாதேகாய்த்தல், 417, 430.
 பஸி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
 பஸிக்கொடை, 142. [331.
 பஸிகன்மம், 243.
 பஸிபீடம், 31, 325.
 பஸிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
 பஸிபெறுபூதம், 497.
 பஸிமன்று, 390.
 பஸிமுகம், 322.
 பஸிமுன்றில், 318, 327.
 பஸிமிடுதல், 431, 464.
 பஸிமிமிடம், 30.
 பஸிபூட்டுதல், 160. [295.
 பஸகாரணம் - பிறப்பிற்றுக்காரணம்,

பல்லவம் - தளிர், 81, 387.
 பல்லாங்குழி, 89.
 பல்லாண்டு, 395.
 பல்லி, 198.
 பல்லியம், 72, 339, 544.
 பல்லிருங்குந்தல், 45; 313.
 பல்லுயிரோம்புதல், 332.

அக

பவகாரணி - அழகாமலையிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பவகாரணியில் ஆழிஞால் எய்தும் பய
 பவணம், 38. [ன், 295.
 பவத்தொடர்பு, 28.
 பவந்தருபாசம், 265.
 பவம், 249, 253, 325, 404, 477.

என்கு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.
 பவழஞ்சேர்ந்தபல்காழ், 132.
 பவழம், 197.
 பவழவளை, 127, 181, 196.
 பவளக்கலை, 215.
 பவளக்கோவை, 131, 377.
 பவளக்கோவைஎட்டினாற் செய்தது
 மேகலை, 132.
 பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.
 பவளத்திரள் கால், 147.
 பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்
 நிறுதலியன, 368, 389.
 பவளத்தான், 166. [326, 582.
 பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,
 பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.
 பழங்கடன், 313.
 பழங்கடன்கொடாமையின்வேட்டுவ
 மகளிர் கட்கொடாது மறுத்தல்,
 329.
 பழங்குடி - தொன்றுமரபு; ஆதிகா
 லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,
 பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.
 பழம்பூ, 216.
 பழம் மூன்று, 31, 179.
 பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி
 னெண்கீழ்க்கணக்குகளுள்ஒன்று;
 முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி
 களுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்
 அமைந்த மானாறு வெண்பாக்க
 னையுடையது; ஞாலாசிரியர் சைன
 ராகிய முனிநுறையரையனார்; இத
 ற்குப் பழையவுரையொன்றுண்டு;
 22, 218, 244, 250-51, 397, 419,
 484, 503 - 4, 555. [592.
 பழவிதன் மூதூர், 262, 267, 512.
 பழவினைபுருத்தல், 585.

பழமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம்,
 489. [358.
 பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,
 பழையவன், 282.
 பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு
 நிலமன்னன்; இவனதுகாவன்மா
 மாகியவேம்பைச்சேரன் தழந்தான்,
 பள்ளம், 305. [553.
 பள்ளர், 261, 278.
 பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட
 பம், 114, 127, 131, 148, 169,
 198, 256, 276, 293, 301, 304,
 385, 347, 371, 403, 522, 551,
 பள்ளித்தாமம், 134. [557.
 பள்ளிபறை, 516.
 பள்ளியுணர்த்துவான், 128.
 பள்ளியெழுச்சி, 134.
 டள்ளியெழுச்சிமுரசு, 389, 450.
 பள்ளியோடம், 265, 286, 376.
 பளிங்கு, 368.
 பற்பறைகொட்டல், 344.
 பற்றல், 90. [374.
 பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பமின்மை,
 பற்றாக்கை, 402, 414.
 பற்றாயம், 164. [383, 455, 588.
 பற்று - வாரப்பாடல், 74, 119, 176,
 பற்றுக்கொடி, 422.
 பற்றுக்கோடு, 405.
 பற்றுள்ளம், 374.
 பறந்தலை, 545.
 பறம்பர், 156.
 பறம்பின் தாழ்வரை, 514.
 பறவைபாட்டடங்கல், 217.
 பறழ் - (புலிக்)குட்டி, 523.
 பறிக்குங்கருவி, 436. [324.
 பறித்தல் - உபகரிக்கல். 71. 278.

பழனத்தாமரை, 260.

பழனர், 556.

[476.

பழிதாற்றுங்குடியதாகியமதுரை,

பழிதாற்றுதற்குக் கர்ரணமாகிய பா

பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.

பழியொடுபடராப்பஞ்சவன், 533.

பழுது - உடம்பு, 473, 478, 486.

பறை-ஒருவகை வாத்தியம், மறித்தள
க்குங்குவி, 317, 373, 389-90,
518, 563.

பறைக்கட்பேய்மகள், 543.

பறைக்கண், 369.

பறைக்குடும்பு - பல்வரிக்கூத்தினு

பறைமை, 89. [ளொன்று, 88

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எ0எ

பறையர், 261, 278.
 பறையறைகின்றார் வார்த்தை, 532.
 பறையிசையருவி, 522. [564.
 பறையூர் - சேரநாட்டுள்ளதோரூர்,
 பன்மணிக்கோவை, 197.
 பன்மலைநாடு, 230.
 பக்மீன்றனை, 332.
 பன்முறைக்கருவியர் - படைக் கு ம்
 விழவிதற்கும்கொட்டுவார், 140,
 பன்மைத்தன்மை, 37, 40±. [158.
 பன்றி, 396, 402, 408. [324.
 பன்றிக்கொம்புக்குப்பிறையுலமை,
 பன்றிக்கொம்புபேரலப்புறப்பட்ட
 பன்றிப்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.
 பன்றிப்பொறி, 414.
 பன்றிமுகக்கடகு, 366, 385.
 பன்றிவலை, 366.
 பனங்குரும்பை, 278.
 பனந்தோடு, 529, 581.
 பனி-ஒருநோய் (குடநாட்டுவழக்கு),
 பனிகரந்தகண், 422. [164.
 பனித்தல் - நடுங்கல், 123, 144.
 பனித்தலைப்பட்டோனவினயம்,
 பனிநீர், 379. [85-6,
 பனிமாசு, 378.
 பனியாசு, 362.
 பனை, 200.
 பனைக்கொடி, 191.
 பனைப்போழ், 529.
 பாக்கம், 160, 183, 213.
 பாக்கு, 147, 389.
 பாகடுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.
 பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
 பாகர், 393, 405, 523. [106.
 பாகல் - பலா, 430.
 பாகலகி பாரணம் - 449 516.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.
 பாசண்டம்-தொண்ணூற்றறு வகைச்
 சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,
 248, 539.
 பாசண்டன், 585 - 6. [145.
 பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,
 பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.
 பாசவர் - இலையமுதிவார்; கயிறு
 திரித்துவிற்பார்; பச்சிறைச்சி,
 குட்டிறைச்சிவிற்பார்; வெற்றிலை
 கட்டுவோர், 138, 155.
 பாசறை, 159, 231, 542, 548, 561.
 பாசித்தாமணி, 181.
 பாசிலை, 346.
 பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.
 பாசிலைபொதுளியபோதிமன் தம்,
 பாசரம், 236, 348. [505.
 பாட்டான்மை, 349.
 பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பு, 441.
 பாட்டிமார், 392.
 பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,
 90; 120 - 21, 190, 334, 337,
 430.
 பாட்டுக்கடைத்தவாச்சியங்கள், 79.
 பாட்டுக்களுக்குவரவுவகுத்தல், 82.
 பாட்டுக்களுக்குறுப்பு, 82.
 பாட்டுடைச்செய்யுள்-பலபாக்களோ
 டு உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா
 ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
 பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள்,
 4, 10, 24, 28.
 பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.
 பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காலி
 பாட்டுமடை, 204, 515, 517 - 9.
 பாடகச்சீறடி, 257, 556.
 பாடகம் - காலணிகளுள்ளொன்று

பாகவரு, 109.
பாகன், 223.
பாகு, 155, 280, 393, 587.
பாகுகாயும் குழிசி, 413.
பாகுடம், 28, 221, 539.
பாங்கன் தலைவியை வியத்தல், 208.
பாங்கு - பகுதித்திரள், 433.

(துகில்), 180, 196, 379, 564.
பாடமாற்றல், 153.
பாடமை சேக்கை, 245.
பாடல் - ஒலித்தல், பாட்டு, 25,
173, 187, 189, 217, 383, 497.
பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
107, 119.

எஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

பாடல்சாஸ்திரப்படி, 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்றொழில்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டினை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடு - இறந்துபடுதல், படுக்கை, பெ
 ருமை, 228, 244, 251, 253,
 பாடுகம், 515, 519. [520.
 பாடுகளம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242,
 248 - 9, 586. [549.
 பாடுதுறைமுற்றியகொற்றவேந்து,
 பாடுவான் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடவேறுபட்ட தேயத்து மில்லச்
 சர், 200. [349.
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5,
 பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டாங்கம் - பதினோராடவளொ
 ள்று; அது வானோராகிய தேரில்
 முன்னின்றதிசை முகன்காணும்
 படி பாரதிவடிவாகிய இறைவன்
 வெண்ணீற்றை அணிந்தாடியது;
 இதற்குதுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.
 பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.
 பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது,

440- 41, 450, 459, 467, 472,
 477, 481, 495, 512, 527, 552,
 577. [520.
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது,
 பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்
 டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இந்திரன் முடிமேல்
 வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன்கடல்வழம்பலம்ப நி ன்
 தது, 292, 302. [292, 302.
 பாண்டியன்கடலில்வேலைவிட்டது,
 பாண்டியன் கைகுறைத்தது, 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்செங்கோல், 332. [512.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன், 493,
 பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவா
 ணர்நாடகத்தமிழ்நூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது,
 29, 303.
 பாண்டியல் - இரண்டுருளைச் சுகடு,
 கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543.
 பாணர், 121, 149 - 50, 156,
 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64,
 109, 114, 190, 192, 204 - 5,
 212, 224, 289, 337, 365, 445,
 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமூன்று, 177.
 பாணியர், 544.
 பாணிவரி, 539.
 பாணிவிகற்பம்பதினொன்று, 91.
 பாத்தருநால்வகைமறை. 564.

பாண்டி, 366. [238.
 பாண்டி நாடு, 30, 31, 589.
 பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230.
 பாண்டியருட் கவியரங்கேறினார் எழு
 பாண்டியரைச்சந்திரகுலத்தோரென்
 றல், 124, 131, 332, 344, 553.
 பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288,
 322, 331, 363, 391, 403, 434,

பாத்தரும்பண்பு - பகுத்தலரியபண்
 பாத்தி, 274. [பு, 300.
 பாத்தில்பழம்பொருள் - பகுத்தற்
 கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன்,
 264, 284.
 பாதக்காப்பு, 357, 505. [180, 196.
 பாதசாலம் - காலணிபுளொன்று,
 பாதசைலம், 308.

அரும் பத முதலியவற்றின்

அகராதி எண்க

பாதம் ஐவகை, 81.
 பாதாள கங்கை, 307.
 பாதி, 87, 318, 327, 352, 430.
 பாப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.
 பாம்பனைப்பள்ளி, 304.
 பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.
 பாம்பின்பல்லில் துணையுண்டென்பது,
 பாம்பு, 194, 314, 343.
 பாய் - பரந்த, 140, 468.
 பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை, 317,
 பாய்ச்சுத்தேள், 251. [319, 337.
 பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.
 பாயற்பள்ளி, 293.
 பார், 279.
 பார்த்திபன், 167, 510.
 பார்ப்பனக்கோலம், 491.

பால் தோயாமை உற்பாதம், 450.
 பால்துரைபோற்றிகழ்பட்டு, 494.
 பால் பதினான்கு, 14.
 பால்மரம் நான்கு, 195.
 பால்வகை, 5, 140, 148.
 பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா
 துன்னமைதீமையறிவோர், மதிதுட்
 பழுடையோர், 299, 311.
 பால் விக்குதல், 241, 247.
 பால் வெண்சங்கம், 293.
 பால் வெள்ளையேற, 452. [497.
 பால் வேறு தெரிந்தநால்வேறுதெரு,
 பாலகன், 241, 247, 249.
 பாலகுமரன் - ஆரியமன்னருள் ஒரு
 வன், இவன்கனகவிசயரின் தந்தை,
 540.

பார்ப்பனத்தோழி, 55.
 பார்ப்பனமகன், 494.
 பார்ப்பனவாகை, 505.
 பார்ப்பனி, 247, 406, 585 - 6.
 பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
 491, 504, 506, 569.
 பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
 பார்வதிஸோசனம் - தாளத்துளொன்
 டு; அது 16 - மாத்திரையை
 யுடையது, 59, 91.
 பாரசவர் - ஒருசாதியார், 10.
 பாரடைவலை, 183.
 பாரணை, 106.
 பாரதயுத்தம், 545, 547.
 பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
 பாரதியாங்கம், 177, 192.
 பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
 பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
 பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
 பாரம், 80, 88.
 பாரன், 89.
 பாராட்டல், 35, 229, 421.
 பாரிசம், 103.
 பாரித்தல், 105.
 பாரித்துவைத்தல், 49.
 பாரிரும்பெளவம், 516.
 பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பாலிகை, 36, 147, 166, 222.
 பாலித்தல், 11.
 பாலை, 26, 204, 294, 343.
 பாலைஞழு, 67, 112,
 பாலை ஐந்து, 69, 113.
 பாலைக்கு அருகு, சீர்கோடிகம், 384.
 பாலைக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
 பாலைக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
 பாலைக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
 பாலைக்கெளதமனார், 504.
 பாலைச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
 தும், 17. [323].
 பாலைத்தன்மையையுடைய நெறி,
 பாலைத்திணை, 14, 17 - 8, 310, 312.
 பாலைசான்றாவகை, 405 - 11, 453.
 பாலைநிலத்து வழி, 295, 343.
 பாலைநிலமாகியகாடு, 65.
 பாலைநிலை, 61, 68 - 9, 102.
 பாலைப்பண், 75, 111, 120, 384.
 பாலைப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.
 பாலைபன்னிரண்டின் உருநெறான்
 ணுற்றொன்றும் பன்னிரண்டும்,
 பாலைபாடியபரிசில், 46. [68, 112].
 பாலையாழ் - ஒருபண், 234, 453.
 பாலையிசை, 218.
 பாவகம், 76, 121.
 பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எகம் அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.

பாவத்தைக்கழிக்கும்பண்ணியம்,

பிடார், 88.

பிடாரி, 482.

பாவரசம், 179.

பாவித்தல், 84, 476.

பாவுதல், 410, 511.

பாவை: பதினொராடலுளொன்று ;
அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
அவுணர் மோகித்து விழு ம் படி
திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடி
வாயாடியது; மதனப்பாவை முத
லியன், 89, 115, 178, 194,
315, 325, 333.

பாவைக்கூத்திற்குறுப்புஇரண்டு, 90.

பாவைக்கூத்திற்குறுப்பு ஒன்று,
194, 325.

பாவைமன்றம்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்

துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்ளுன்று,

பாவைவிளக்கு, 147. [146, 165.

பானை, 198.

பாற்கதிர், 125.

பாற்சோறு, 397, 409.

பாறுதல், 263.

[407. | பிடித்திரள், 380.

பிண்டம், 118.

பிண்டமுண்ணுங்களிறு, 535.

பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
பொருட்கை, 60, 79, 99, 255,
301, 398, 411.

பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.

பிண்டிக்கைமூப்பத்து மூன்று, 97.

பிண்டிநிழலிலிருந்த அறிவன், 291.

பிண்டிப்பொதுநீங்குதிருநிழல், 398.

பிணக்கம், 274.

பிணங்கர், 340.

பிணங்குதல் - செறிதல், 209.

பிணந்தின்னும் இடாகினி, 249.

பிணி, 160, 299.

பிணிப்பட்டார், 491.

பிணிப்பு - பந்து, 396, 408.

பிணிமுகநெடுங்கல், 584.

பிணிமுகம் - மயில், முருகக்கடவுள்
ஊரும்பானை, 516.

பாறை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பாளுறுசெவ்வாய், 506.
 பாஸிலாவெண்கதிர், 333.
 பிங்கலம் - பிங்கலந்தை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.
 பிச்சி, 88.
 பிசாசக்கை, 92, 95.
 பிளின், 179.
 பிஞ்ஞை - பிள்ளை, நப்பிள்ளை, 442,
 444, 446, 451, 458.
 பிட்டுவாணிகர், 155, 183.
 பிட்டு விற்றற்றூரிய விளக்கு, 200.
 பிடர் - புறக்கழுத்து, மலையினுறுப்பு,
 162, 166, 197, 225, 288.
 பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
 பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
 பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353,

பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவகை
 மாலை, தொழிற்சை, மார்பிலிடு
 வள, 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையற்கை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழந்தோட்
 டில் எழுதுதல், 225-6, 235 - 6.
 பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகாணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.
 பிரகலை - கீதவுறுப்பினுளொன்று, 75,
 பிரகாசம், 397. [120.
 பிரச்சிநவியாகரணங்கம், 284.
 பிரசாதம், 520. [81.
 பிரத்தியாலீடம் - நிலைஆறுளொன்று,
 பிரதானம் - முதல், 104. [த்தல், 540.
 பிரதானர்சட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி எகக

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்தியிலக்கணம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபந்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிக்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 506.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்க-த்துக்குரிய ஆடலு
 ளொன்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன்பின்னோனுகியகுறுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிராத்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிறம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதற்றுன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐன் ஒன்று, 81.
 பிரைபிடுதல், 450.
 பிலம், 295 - 8, 306 - 7, 309 - 10.
 பிலிற்றுதல், 173.
 பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குங்கருவியு
 பிழுக்கை, 88. [ளொன்று, 260, 277.
 பிழைப்பது, 302

பிளத்தல், 386.
 பிளவு, 432.
 பிற்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிற்பைஞான்று, 21, 198, 351.
 பிறக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிறக்கு - வேறு, பிருதக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிறக்கொழிதல் - பின்னிட்டுொழிதல்,
 பிறங்குகதிர், 356. [143.
 பிறங்குதல் - வளைதல், மிகுதல், 370.
 பிறங்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிறந்தநாளொப்பனை, 558.
 பிறந்தபிறப்பு, 298.
 பிறந்தயாக்கை, 551.
 பிறந்தவரிமத்தல், 588.
 பிறந்தவழிக்கூறல், 564. [569.
 பிறந்திறப்போரெல்லாம்போம்பழி,
 பிறர்க்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிறப்பறமுயறல், 551. [பது, 487.
 பிறர்மனைநயப்போர், 145. [591.
 பிறர்மனையஞ்சவேண்டுமென்பது,
 பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிறவித்துன்பம், 309.
 பிறவிப்பொதியறை, 264, 301.
 பிறவியழகு, 416.
 பிறவியாகியசிறை, 284.
 பிறவினை, 230.
 பிறழ்தல் - நீங்குதல், 40.
 பிறுண்டி, 88.
 பிறை, 131.
 பிறைக்கை, 92, 98.
 பிறை தென்னர் குலமுதல், 124.
 பிறைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,
 பிறையேர் வண்ணம், 554. [294.
 பிறையினி 14 222 262 378 - 9

பழுக்கை மாணாகள், 500.

பிழைமணம், 518.

பிழைமொழி, 299.

பிழையாலினையுள், 30.

பிழையுயிர் எய்தின் - உயிர்கள் யாதா

யினுமொன்றால் வருந்தின், 527.

பிழையுயிர் ஒம்புமின், 591.

பிள்ளைக்கரடி, 524.

யான்பவா, 11, 202, 302, 310, 311.

பின்பாலைநாடுஏழு, 230.

பின்வருநிலையணி, 54.

பின்றூலி, 181, 197.

பிந்தேர்க்குரவை, 545.

பிந்தை, 298.

[331.

பின்னர் - இளவரசு; பின்னோன், 12,

பின்னொதரம், 104.

எகஉ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அக
ராதி.

பின்னிகை, 299. [455, 458.
 பின்னை, 432, 442, 444, 446,
 பீடம், 31, 197. [496, 554.
 பீடிகை, 142, 159 - 61, 316,
 பீடிகைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
 198, 394, 406, 422.
 பீடிகைமதுகு, 2, 21. [தல், 315.
 பீடிகையிற்சென்றுநிலைப்ப லி செ ய்
 பீடு, 210 - 11, 220, 245.
 பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
 பீதகம், 379.
 பீர்க்கங்கட்டின் கண்முன்று, 103.
 பீரத்தலர், 216.
 பீலி - கால்விசாலணி, மயிற்பீலி, 44,
 பீலிக்கண், 461. [196, 260.
 பீலிப்பெருநோன்பாளர், 544, 565.
 பீலிமஞ்ஞை, 524.
 புகர் - அழகு, 247, 261.
 புகர்புகாதவாள், 440.
 புகர்முகம், 15, 522.
 புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
 புகழ், 3, 35, 131, 308.
 புகழ் இம்மைமறுமைகட்கு இன்பந்
 தந்து என்றும் நிற்கல், 308.
 புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
 புகழ்மாதா, 40.
 புகழ்வனர்த்தல், 495.
 புகழுவமையணி, 51.
 புகற்கிலர் - புகார்கள், 426.
 புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
 20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
 189 - 90, 202, 206 - 7, 213,
 220, 231, 260, 268, 346, 447,
 459, 484, 490, 569, 578-9, 581.
 புகார்க்காண்டம், 290.

புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
 514, 563, 589.
 புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
 புகையிற்புலர்த்தியகூந்தல், 195.
 புகைபுறுப்பு ஆறு, 132, 154.
 புகைபுறுப்புஐந்து, 367.
 புகர்க்காமுகம் (துகில்), 379.
 புட்கரன், 374 - 5.
 புட்களின்குரல், 260,
 புட்கைச்சேனை, 530.
 புட்பபாணம், 88.
 புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
 புட்பமை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
 புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கைக
 ளுள் ஒன்று, 97.
 புடைகொள்ளல், 340.
 புடைபெயர்த்தல், 265, 285.
 புடைவை, 304. [தல், 389.
 புடைவைக்கடைகளில் வாச மூ ட் டு
 புண்ணிய சரவணத்தில் ஆ டி னு ல்
 வரும்பயன், 295.
 புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
 ளுள்ளதொரு டெர்ய்கை, 306,
 307, 310.
 புண்ணியத்தானம், 149, 169.
 புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
 புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
 புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
 புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
 புண்ணியநதிகள், 117.
 புண்ணிய நன்னீர், 72, 148.
 புண்ணியநெடுவரை, 69, 71, 114.
 புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,
 404 - 5. [ல்வி, 300, 332, 343:
 புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமத

புகார்ச்சிறப்பு, 34, 38, 504.
 புகார்ப்பாவை, 575.
 புகார்ப்புறம்பணையான், 248.
 புகார்முகம், 153, 201.
 புகுத்தி - புகவிட்டு, 535.
 புகுதவிடுக, 483.
 புகுதி, 269.
 புகுதுதல், 426.

புணர்ச்சிநீட் இடந்தலைப்பாட்டிழம்பு
 ணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக்கூறி
 யவை, 211.
 புணர்ச்சியின்பம், 344.
 புணர்ச்சி விதும்பல், 152.
 புணர்த்தல், 65, 187.
 புணர்தற்றுன்பம், 357.
 புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமை

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எகங்

யார் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சிற்
குச் சொல்லியவை, 211.

புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்து, 113.

புணர்புரிநரம்பு, 561.

புணரியின் விளிம்பு, 537.

புணை - தெப்பம், 360, 376.

புத்தசைத்தியம், 270.

புத்தர்பள்ளி, 169.

புத்தன், 396, 408.

புத்திபூருவம், 464.

புதவக்கதவம் - கதவில்லாவிடு, 503.

புதவம் - வாயில், 296, 308.

புதர் = போதா - பெருநாரை, மரக்
காணுரையுமாம், 260, 278.

புதியகாமதுகர்ச்சியைவிரும்புங்காழு

புதியமகளிர், 380. [கர், 432.

புதியமார்க்கள், 164.

புதியவன், 282, 435.

புதியோர், 144.

புதுக்கலத்தன்ன சித்தில், 416.

புது நீரான் மஞ்சனம் செய்வித்தல்,
புதுப்புண், 215. [428.

புதுப்புனல், 267, 515.

புதுப்புனல்விழவு, 201.

புதுப்புனலாட்டு, 173, 185, 255.

புதுப்புனலாடுவார், 206.

புதுப்பெயல், 512.

புதுமை, 474.

புதுவோர், 384. [402, 414.

புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,

புதைத்தல், 266.

புதையல், 506 - 7.

புதையிருள், 137.

புயல், 227, 277.

புயலைக்கூந்தல், 296.

புரப்போர்கொற்றம், 262, 280, 288.

புரிகை - அங்கக்கிரியை ப திறை ற னு

புரிஞெழித்தல், 261. [மொன்று, 81.

புரிந்த-முறுக்குண்ட, 57, 315, 347.

புரு - புருவம், 209. [மை, 367.

புருடராகத்துக்குப்பூனைக்கண் உவ

புருடராகம், 388.

புருடாமிருகம், 115.

புருவம், 166, 210.

புருவம் சுருளல், 364.

புருவம் துடித்தல், 584.

புரை, 114, 406.

புரைக்கச் செருகுதல், 376.

புரைதீர்கம்பு, 493, 512.

புரைபொருத்தியகை-துதிக்கை, 405.

புரையோர், 567. [571.

புரோகுதன், 41, 118, 167, 493, 534,

புல் - புறக்காழ், 306.

புல்லகம், 182, 198.

புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.

புல்லினும் போதினும் நெகிழாமத்

புல்லு, 29, 155, 390.

புல்லென்மாலை, 471.

புலத்தல், 212, 553, 506.

புலத்தின் வழாமை, 371,

புலம்படவிறுத்தல், 123.

புலம்பு - தனிமை, துன்பம், 127,

புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.

புலம்புமுத்த, 134.

புலம்புறுதல், 334.

புலம்புறுநெஞ்சம், 587.

புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு

தேசத்தினின் றும்வந்தவன்; பா

தேசி, 423.

புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.

புலர்தல், 150, 370.

புலர்வாடுநெஞ்சம் - புலருநெஞ்சம்,

508 1510

புரமொத்ததல், 30.
 புரவியாலுமோதை, 339.
 புராணகதை, 374.
 புராணம்படித்தல், 169.
 புராணன் - பழையவன், 263, 282.
 புரிக்கூடு - நெற்கூடு, 278.
 புரிசூழல், 210, 358.

கூடு

புலராககாழகை, 520. - 1015.
 புலராது - செவ்விபெருமல், 170.
 புலராவுடுக்கை முந்நூன்மார்பின்முத்
 தீச்செல்வத்திருபிறப்பாளர், 528.
 புலரிக்காலம், 345.
 புலரிவைகதை, 356, 370.
 புலவர், 211.

எகசு அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெ ல் லை
 கடந்தோய்; 569.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை

புடைய குதிரை, 215.

புலவர் எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்,
புலவாய், 205 - 6. [263, 282.
புலவி, 125, 131, 151, 173, 212,
புலவிச்சொல், 239. [380.
புலவு, 185, 201, 216.
புலவுத்திரை, 211.
புலவுமீன், 209. [255.
புலவுண்டுநந்துபொய்யா வி ர த ம்,
புலன் ஐந்து, 103.
புலாவணங்கல், 208. [441, 523.
புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,
புலிக்கொடி சோழற்குடரித்து, 262,
புலித்தோல், 524. [459.
புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.
புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,
புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.
புலிப்பொறி, 415.
புலிமறுகுதல், 333, 344.
புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த
புலியுதிர், 195. [உரிவை, 324.
புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.
புலையாகம், 540.
புலையன், 330.
புலையுள் - மச்சமாங்கிசம், 255.
புலிமாதா, 40. [115.
புலிமாந்தர் பொருந்தியகோட்டி,
புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ
ரை துவரைமுதலியன், 141, 159,
புழுக்கரை, 284. [160, 315, 325.
புழுகுறெய், 133, 180, 336, 498.
புழை - ஏவரை, 402, 414. [278.
புள் - கணந்துட்புள், 208, 260,
புள்ளியிக்கம். 329 - 30.

புள்ளின்சேக்கை, 114.
புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.
புள்ளோப்புதல், 209.
புளித்தகறி, 417, 430.
புளிப்பு மண்ணோய்செய்தல், 114.
புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கடை
ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.
புற்கலம் - உடம்பு, 102.
புற்று, 114, 343.
புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.
புறக்காழ்மரம், 418, 431.
புறக்காழாகியமூங்கில், 306.
புறக்கூத்து, 61, 90.
புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.
புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.
புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.
புறக்கொடையிற்பழிதாற்றுவோர்,
புறங்கூற்றுளர், 145. [165.
புறங்கூற்று, 236.
புறங்கூறுதர், 226.
புறங்கொடுத்துப்போதல், 172,
புறச்சாதி, 350.
புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.
புறஞ்சிறை, 356.
புறஞ்சிறைப்பொழில், 370.
புறஞ்சிறைமூதூர் } 342, 391, 397.
புறத்து மூதூர் }
புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.
புறஞ்சிறைவாரணம், 31, 266, 288,
புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370,
புறத்திணை, 29. [465.
புறத்திணைக்குரியபூ, 535.
புறத்திணைப்பொருள், 19.

புள்வழிப் படர்தல், 320.
 புள்வாய்த்தல், 321.
 புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய
 முரசு, 128, 135.
 புள்வாபுணங்கல், 211.
 புள்வாயொலித்தல், 182.
 புள்ளணிகழனி, 342, 496.
 புள்ளணிநீள்கொடிபுணர்நிலை, 297.

புறத்திணைவழு ஏழு, 14.
 புறத்திரட்டு, 331.
 புறத்துறை, 549, 592.
 புறந்தருதல், 45.
 புறநகர்ச் சிறப்பு, 376.
 புறநடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.
 புறநடை (புறநடை), 23, 38 - 9,
 129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எகடு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.
புறநாடு, 164.

புறநாணாறு: எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள்
பட 401- அகவற் பாக்கையுடை
யது; பாரதம்பாடிய பெருந்தே
வனரால் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்
யுளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகரா
யர்முதல் கோலூர்மீழாரிமுதியாக
வுள்ள புலவர்பலரால் மந்தை
400 - செய்யுட்களும் இயற்றப்
பட்டுள்ளன; இது புறப்பாட்
டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும்;
இதற்கு மிகச்செவ்விதான உரை
யொன்றுண்டு; உரையாசிரியர்
பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48,
50, 54, 124, 135, 155, 157,
160, 162, 168, 181, 185, 200,
217, 256, 261, 277, 292, 303,
308, 321, 330, 356, 379, 402 - 3,
406, 408, 428, 430 - 31, 438,
459, 467, 470, 481, 483, 495,
497, 502-4, 508-9, 512, 516-7,
520, 522, 529 - 31, 535 - 7,
542, 544-5, 549, 555, 566-7,
570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,
புறநிலைமருதப்பண், 224. [535.
புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.

புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச்
சொடுதற்குரியது; 128, 134-5,
புறப்பந்து, 371. [224, 235.
புறப்பாடு, 237.
புறப்புறக்கருவி, 106.
புறப்புறமுழவு, 106.

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு;
ஆயினும், முற்காலத்துள்ள உரை
யாசிரியர்கள் பலராலும் தழுவிப்
பட்ட பெருமைபெற்றது; செர்த்
சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிறந்த பலஉதாரணவெண்பாக்களை
யுடையது; இதற்குப்பழையதா
கிய உரையொன்றுண்டு, 161 - 2,
248, 279, 320 - 21, 329, 339,
372, 449, 505, 528, - 9, 558,
புறம் - இடம், 430. [565.
புறம்பணை - புறம்பு அணைந்த இடம்,
248.

புறம்பணையான்-சாதவாகனன், 241,
புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.
புறம்பு, 169, 589.
புறமதில், 409, 498.
புறமுழவாவன, 106.
புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.
புறவாயில், 239.
புறவீதிமகளிர், 379.
புன்கண் - வருத்தம், 131, 483.
புன்கண் மாலை, 124. [274, 327.
புன்கம் பூவிற்குப் பொரியுவமை,
புன்கு, 318.
புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.
புன்முளி மூங்கில் - தண்டிலார்ந்த
புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,
208, 211, 213, 216, 318, 327,
558.
புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.
புனத்திலவினைந்தவரகு, 306.
புனம், 294, 522, 557 - 8.
புனமயிற் சாயல், 300.
புனல்வினையாட்டு, 201, 360, 376-7.

புறப்பொருட்பகுதி, 161.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது
செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள்
பொருளிற்பகுதியாகிய புறப்
பொருளிலக்கணமாக ஐயனாரிதன
ரென்னுமாசிரியரால் இயற்றப்பட்
டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள
புறப்பொருளிலக்கணத்திற்கும்

புனிதன் - சித்தன், புதியவன், 263,
புனைந்துகூறல், 38. [282.
புனையாதவழகு, 429.
புனைவன், 506.
பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.
பூக்கள் நான்குவகை, 497.
பூக்கள் மூன்றுவகை, 154.
பூக்கலிங்கம், 494.

எங்கள் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.
பூங்கானம், 150.
பூங்கானல், 208.
பூங்கொடி, 308.
பூங்கொத்து, 377.
பூங்கொம்பு, 213.
பூங்கோதை, 213,
பூச்சியன், 284.
பூசம், 367, 388. [479, 509.
பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,
பூசனை, 499.
பூசனைப்பெரும்பயம், 371.
பூசுசண்ணம், 154.

பூதரையெழுதியமேனிலை, 70.
பூதன், 248.
பூந்திருமுகம், 229.
பூந்துகில் - பூந்தொழிலையுடையநீலச்
சாதருடை, 180, 196, 352.
பூநாறுசிறை, 263.
பூப்பயிலுதல், 274.
பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.
பூப்பின்கட்பிரிதல், 47.
பூம்பந்தர், 36, 548.
பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.
பூம்புகை, 338.
பூம்புனல்யாறு - பூவாறு, 341.

பூசவன, 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியன, 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொறி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுளொன்று, 103.
 பூண், 117.
 பூன்பன, 221, 506.
 பூண்டுசெய்தகோலம், 428.
 பூணுதல் - மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணூல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535.
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூதொழிலையுடையபட்டு, 377.
 பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116. [102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகைமன்றத்ததுள்
 ஒன்று, 146.
 பூதத்துக்கடை - பூதவாசல், 141.
 பூதத்துவாயிப்பீடிகை, 159.
 பூதநாதன், 407.
 பூதபுராணம், 7.
 பூதம், 165, 168, 175, 395.
 பூதர், 70, 168, 191.

பூமலரமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாத, 40.
 பூமாலை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் முகமென்பது,
 பூமிதேவி, 410. [129
 பூர்வாகமம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாளை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவணை, 338.
 பூவந்தவுண்கண், 243.
 பூவந்தி, 179, 195.
 பூவர்சோலை, 212.
 பூவலாட்டியமனை - செம்மணாட்டிய
 சிற்றில், 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 535.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமடந்தையர் - அழைப்பரிசு
 கொள்வார், 140, 158.
 பூவிக்குமிடம், 170.
 பூவின்மீதே நடந்தோன், 285.
 பூவும்புகையும், 138, 141, 462.
 பூவைநிலை, 448, 459, 545.
 பூவைப்புதுமலர், 443.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ஏகன

பூவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.
பூவையர், 492.
பூழி - பூழி, 83, 113 - 4, 514,
பூளை, 496. [523.
பெட்டகம், 376.
பெடை, 370.
பெண் - பெண்வடிவு, 209.
பெண்கைளட்டு, 92. [478, 491.
பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 68,
பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாற்
கோவை, 112.
பெண்டிர்நலம் வெளவல், 515.
பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
ன்று கொண்டு நீங்காத்துன்புறு
பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358.
பெண்பாற்பெயர், 230, 428.
பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.
பெண்மை, 194, 198, 212, 376.
பெண்மையிற்றிரிதல், 151.
பெயர் - புகழ், 133, 433.
பெயர்கள் அடுக்கிவந்து ஒருபயனிலை
கொண்டு முடிதல், 478.
பெயர்கு, 511.
பெயர்த்த - போக்கின, 175, 187.
பெயர்தல் - தாளமதுதல், 298, 352.
பெயர்ந்தபடி, 335.
பெயர்வாசி, 346.
பெயரும் - நீங்கும், 135.
பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.
பெயரெச்சம், 133. [தல், 20.
பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமடி

பெரும்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
493, 533, 571.
பெரும்கதை : இது பைசாசபாஷை
யிற் குண்டியுரென்னும் மகாபண்
டிதரொருவரால் முற்காலத்துச்
செய்யப்பட்டுள்ள பிருகத்கதை
யின் மொழி பெயர்ப்பு; தூலா
சிரியர்பெயர் கொங்கு வே
ளென்பது; சொற்சுவை பொருட்
சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத
யணனென்ற இராசகுமாரனொரு
வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்
செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
சுந்தாமணிமுதலிய காப்பியங்களி
னும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
அடியார்க்குநல் லார் எடுத்துக்
காட்டியிருக்கிறார்; இந்து லிங்ஷ்
வொரு சிற்றுழப்பும் மிகப்பெரிய
ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
றப்பட்டுள்ளது; இது கதையென
வும் உதயணன் கதை யெனவும்
வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்
சியிலுள்ள உதயண குமாரன்
கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,
34 - 5, 49, 77, 132, 135,
147, 149, 153, 177, 232, 247,
338, 364, 366, 377, 383, 402,
411, 414, 437, 494, 496,
498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
535, 543, 554, 557, 562, 585.
பெரும்கலம் - பேரியாழ், 9.

பெயரொடுமுடித்தல், 170.
 பெரியகடை, 385.
 பெரியநாளிற்கொடுத்தல், 549.
 பெரியபுராணம், 162, 527.
 பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
 கலப் பொருளைக் காத்தல் வேண்டு
 மென்பது, 410.
 பெரியோரியல்பு, 373, 430.
 பெரியோன் - இறைவன், திருமால்,
 44, 50, 307. [289.
 பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,
 பெருகுசாதி, 350.

பெருங்கலித்தொகை: இது கபாட
 புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புலவ
 ர்களால் இயற்றப்பட்டதால்; கவி
 எனவும் வழங்கும், 7-8.
 பெருங்கற்பு, 206.
 பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.
 பெருங்கிள்ளி - உறையூரிலிருந்த ஒரு
 சோழன்; இப்பெயர் பெருநற்கிள்
 னியெனவும் வழங்கும், 28, 30.
 பெருங்குடிமாசாத்து வாணிகன்,
 484. [394.
 பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்துறில்
களுளொன்று ; இந்நூல் தமது
மாலத்துக்கு முன்பே இறந்துபோ
யிற்றென்று அடியார்க்குந் ல் லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர்; இது முது
குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
பெருங்குழு, 167. [9, 230.
பெருங்குன்றார்க்குமார் - ஒருபுலவர்,
பெருங்கையால், 353. [7.
பெருங்கொடி, 390.
பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி, 529.
பெருஞ்சோறு, 535.
பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
பெருந்தன்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
பெருந்தனம்பெறும்வேசையர், 384.
பெருந்தானமெட்டு, 105.
பெருந்திசை, 161.
பெருந்திணை, 14.
பெருந்திரு, 527.
பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
பெருந்தெரு, 77, 122.
பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
யுள் ஒன்று; நாடகத்தமிழில்வருங்
காற்பலதேவரைமூவடி முக்கால்
வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
பெருநடை - புறக்கத்துக்குரியஆட
லுளொன்று, 59, 91.
பெருசம்பி, 12.
பெருநவை, 425.
பெருந்திள்ளி, 31.
பெருநாரை : இசைத்தமிழ்துறில்

லக்கத்திருக்கை, 504.

பெருநிலம், 35.

பெருநிலமன்னன், 142.

பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.

பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234.

பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்

பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.

பெரும்பாணாற்றுப்படை : இது பத்

துப்பாட்டுள்ளாலாவது; கச்சிரகா

த்திருந்த தொண்டைமாளினந்தி

ரையனைக் கடியலாருநத் திரங்

கண்ணனார் பாடியது; 500 -

அடிகளையுடையது; கச்சினார்க்கினி

யரால் உரைசெய்யப்பட்டது; பெ

ரும்பாணாற்றனவும் பெரும்பாணெ

னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,

311, 332, 338, 401, 416-7,

459, 475.

பெரும்பாணிருக்கை, 139.

பெரும்பாளையேழு, 454.

பெரும்பிழக்கை, 88.

பெரும்பிறிதாகை - கையறவு, மரிக்

பெரும்புறம், 316. [சுக், 365, 393.

பெரும்பெயர், 335, 420, 511,

பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.

பெரும்பெயர் மன்னன், 339, 425.

பெரும்பெயரையர், 263, 301.

பெரும்பேறுறுதல், 357.

பெரும்பேரியாக்கை, 569.

பெரும்பொதி, 356.

பெரும்பொருள்விளக்கம், 331.

பெரும்பொழுது ஆறு, 14. [433.

பெருமகள் - கோவலன்தாய், 420,

பெருமகன் - அரசன், அருட்தேவன்,

35, 257, 263, 272, 335, 346.

ளெர்ந்து; அடியார்க்கு நல்லார் கால
த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
போயிற்றென்று தெரிவிக்கிறது; முது
நாரைபென்றும் இதற்குப் பெயரு
ண்டு, 9, 260, 278.

பெருநாள், 35, 40.

பெருநாளமையம், 549;

பெருநாளிருக்கை = பெரிய நாளோ

555.

[மலை, 522.

பெருமலை - சேரமாட்டி உள்ளதொரு
பெருமனைக் கிழத்தி } - கோவலன்
பெருமனை க்கிழாள் } தாய், 335.

பெருமிதம், 480.

பெருமுனை, 279.

பெருமையும் உரனும், 134.

பெருவஞ்சி, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எககூ

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
ளொன்று, 190.

பெருவண்ணம் ஆறு, 88.

பெருவழக்கு, 19, 101.

பெருவழி, 256, 298, 345.

பெருவழியிடம், 297.

பெருவளவன், 491.

பெருவாய்க்கால், 275.

பெருவார்த்தை, 358.

பெருவாரல்வலை, 366.

பெருவிரலளவு, 115.

பெருவிழைச்சிலம்பு, 21.

பெற்றதற்குவத்தல், 371.

பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,

பெறுகதில்லம், 520. [396.

பேடகம் (துகில்), 379.

பேடாடற்குறப்புநான்கு, 90, 194.

பேடி, 556.

பேடிக்கோலம், 194.

பேடியர், 563.

பேடியாடல், 178.

பேடு - கடுவிரல், பதினோராடலுள்
ஒன்று, 89, 93, 193 - 4.

பேணுதல், 494.

பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,

பேதை, 89. [346.

பேதைமை, 349, 357, 373.

பேய்க்கணன்னமுரசம், 543.

பேய்க்குரவை, 545.

பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.

பேய் பிதுங்கினகண்ணையுடையதென்

பேய்மகள் குரவையாடல், 548.

பேய்மகள் தாளத்துக்குக்க ல ந த ம்

பேய்வாலுவன், 545. [ஆடல், 543.

பேயாடுபறந்தலை, 545.

பேர்த்து, 243.

பேரிசைக்கோயில், 339.

பேரிசைப்பல்லியம், 352.

பேரிசைமன்னர், 71.

பேரியற்கிழத்தி } - கோவலன் தாய்,

பேரிற்கிழத்தி } 45, 55.

பேரியாழ், 9. [து, 100.

பேரியாழுக்கு கரம்பு இருபத்தொன்

பேரியாறு - சோநாட்டிலுள்ளதோ

ராறு, 522.

பேரிருட்பக்க (கிருட்டினபக்கம்) த்

தழல்சேர்குட்டத்தட்டமி, 508.

பேரோலக்கமண்டபம், 565.

பைன்கொடிப்படலை, 533.

பைத்தரவு, 520.

பைந்தளிர் - பச்சிலை, 133.

பைம்பாகற்பழம், 430.

பைம்பொன்வேதிகை, 147.

பையுள், 178, 193.

பையுணை, 218.

பைரவன் - கனகவிசயருடைய நட

பாளர்களைய அரசர்களுள் ஒரு

வன், 542.

பைரவி, 177, 192.

பொக்கணை, 12.

பொங்கர் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,

வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.

பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.

பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 262.

பொங்கற்சோறு, 160.

பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,

பொடித்தரை, 114. [432.

பொடியாடிக்கிடத்தல், 477.

பொத்தி, 503, 526.

பொத்திய - பொதிந்த, 362.

பொத்தை-மட்சிறுமலை, 294, 305.

பொதி - பண்டங்களைப் பொதிந்த

பேரணிகலம், 198.
 பேராச்சிதப்பித்புகார், 2.
 பேராந்தை, 383.
 பேராந்தைகுழை, 344.
 பேராயம், 147.
 பேராற்றங்கரை, 531.
 பேரிகை, 106.

வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
 390, 505 - 6, 539.
 பொதிகளின்மேல் அளவு, எண், நிறை
 பொறிக்கப்பட்டிருத்தல், 144,
 பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
 பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
 பொதியதை - துவாரமில்லாதஅறை;

எஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

துவாரயில்லாத கீழறை, 264,
 284, 301.
 பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
 38, 78, 153, 220, 527, 550.
 பொதியில்வரைமுங்கில், 69. [501.
 பொதியிற் பொருப்பன், 322, 331,
 பொதியிற்மென்றல், 338, 351, 362.
 379. [458, 528,
 பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,
 பொதியின்மாமுனி - அகத்தியன்,
 220, 231. [434.
 பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,
 பொதுக்குதல் - துளைத்தல், 402,
 பொதுக்கை, 92. [414.
 பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதுமரம்
 பேர்லஆதித்தனுடன் திரியாது நிற்
 குநிழல், பிறிதொரு மரத்திற்
 கின்றித் தனக்கேயுரியநிழல், 398,
 411. [ரும் பேர்வழி, 569.
 பொதுமெறி - பிறத்திறப்போரெல்லா
 பொதும்பர் - மரச்செறிவு, 43, 48,
 215, 242, 249, 256, 272.
 பொதுமகளிர், 20, 172.
 பொதுமகளிர் தொழில் கடையானது,
 பொதுமரபு, 372. [311.
 பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கேயுரிய
 சிறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.
 பொதுவியல் (சூத்து), 5, 63, 71, 79,
 பொதுளல், 327, 538.
 பொப்பண்ண காங்கெயர்கோன், 11.
 பொய்-புரை, 371, 406.
 பொய்க்கண்ணீர், 311.
 பொய்க்காரி, 165, 407, 439, 591.
 பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்
 காரர், 145.
 பொய்க்குழிப்படுத்தல், 274.

பொய்ச்சான்மேறுதல், 165, 407.
 பொய்ச்சி, 245.
 பொய்ச்சூன், 219.
 பொய்த்தி, 252.
 பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.
 பொய்தல் (வினையாட்டு), 184, 201,
 பெர்ய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.
 பொய்ப்பழி, 395.
 பொய்ப்பொருள் புணர்த்தல், 9.
 பொய்பாராட்டல், 210.
 பொய்பொருமுடங்குகை - துதிக்
 பொய்மறுதல், 433. [கை, 393.
 பொய்மொழி, 9.
 பெர்ய்யறை, 258.
 பொய்யாக்காலிரி, 277.
 பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.
 பொய்யாவானம், 267, 289, 512.
 பெர்ய்யாவிரதம், 255.
 பொய்யில்காட்சியோர், 569.
 பொய்யில்புலவன், 569.
 பொய்யூசி, 402.
 பொய்யொழுக்கம், 165.
 பொய்வினைக்கொல்லன், 423, 425.
 பொய்வேடம், 165.
 பொரி, 274, 318, 327.
 பெர்ரிந்ததானையுடையவாகை, 306.
 பொரி, புன் கம்பூவுக்கு உவமை, 318.
 பெரியரையுழிஞ்சல், 294.
 பெரிவு, 387.
 பொரு - பொருத்தின, 406.
 பொருட்குறைப்பாடு, 250, 253.
 பெர்ருட்கை, 60, 99.
 பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,
 பொருட்பகுதி, 24, [8.
 பொருட்பயன், 19, 270.
 பொருட்பரிசிலேன், 569.

பெரியகூலகாண்டை, 139, 156.
 பெரியகை, 15, 127, 135, 164,
 198, 223, 259, 275, 297, 299,
 309 - 10, 356, 370, 548.
 பெரியகைத்தாமரை, 182.
 பெரியகைமூன்று, 295, 306, 308.
 பெரியகையாகியபெண், 134.

பெருட்பால், 29.
 பொருண்மை, 347, 465.
 பொருண்மொழி, 591.
 பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
 பொருண்சை, 371. [276.
 பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
 ச்சியாற் கூறுதல், 130.

அகராதி. அரும்பத எடக முதலியவற்றின்

பொருத்தம், 435.

பொருத்தல், 69.

பொருந்துதல் - ஆடுதல், 295.

பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
கீரர், 148, 535.

பொருநர்வைகமைபாடுதல், 339.

பொருநராற்றுப்படை; இது பத்துப்
பாட்டுள் இரண்டாவது; இளஞ்
சேட்சேன்னியின் புதல்வனாகிய
சோழன்கரிகாற்பெருவளந்தா
னையுடந்தாமக்கண்ணியார்பாடி
யது; 248 - அடிகளையுடையது;
நச்சினூர்க் கிளியராலுரைசெய்யப்
பட்டது; பொருநாறெனவும் வழங்
கும், 189, 204, 430, 544, 555.

பொருநை - தாம்பிரபன்னிநதி, 505.

பொருமுகவெழிணி, 71, 73, 116,
118, 188.

பொருவாம்பொருண்மை, 301.

பொருள் - லிலக்குறுப்பினுளென்று,
39, 58, 82, 296.

பொருள்கொடுத்து அந்தண்ணெருவ
னைக்கோவலுந் நல்வழிப்படுத்தி
யது, 395.

பொருள்நான்கு - அறம்பொருள்இன்
பம் கீடென்பன, 10-11, 29, 82.

பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
ள்ளுதல், 397. [310.

பொருள்பொதிந்தவுரை, 24, 49-50,
பொருள்வேட்கை, 508.

பொருளான் - ஆகமத்தின்பொருளா
யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா
யுள்ளவன், 263, 282.

பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.

பொருளின்பெருமை, 20.

பொலம்பூனோடை - பொற்பட்டம்,
பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.

பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
பொலம்பூவேங்கை, 1. [293, 304.

பொலன், 36.

பொலி, 280.

பொலிசெய்தல், 83.

பொலிதல், 67.

பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.

பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,
பொழில், 186, 189, 209 - 10,
215, 256, 300, 302, 309,
312, 341 - 2, 352, 391.

பொழில் விளையாட்டு, பொழிலாட்டு,
150, 170, 360, 376 - 7.

பொழிலிடம், 209.

பொழிற்மண்டலை, 216.

பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
226.

பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக
ள் தோழிக்குரைத்தவை, 217.

பொற்கட்டில், 557.

பொற்கடை, 385, 389.

பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு, 162.

பொற்குடம், 72, 117, 148, 167.

பொற்குன்றம், 298.

பொற்கொடி - பொன்னும்கொடி
கொடி, 307, 376.

பொற்கொடிபோன்ற ஒளி, 296.

பொற்கோட்டியமயம், 546.

பொற்கோட்டுமேரு, 33.

பொற்கோட்டுவரம்பன், 501.

பொற்பட்டம், 72.

பொற்பட்டம் - பொன்னுலகம் 588

பொருள் டயதல், 246.

பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
473, 479, 569.

பொருளுரையாளர், 420.[368,389.

பொருளெல்லைக்குக்கொடியெடுத்தல்

பொல்லாச்சாம்பற்றரை, 114.

பொல்லாதவுடம்பு, 478.

பொலங்கொடி, 296.

கூக

பொற்படி - பொலங்கொடி, 296.

பொற்பணி, 154.

பொற்பீழிகை, 554.

பொற்புடைத் தெய்வம், 398.

பொற்பொறிவெள்ளை, 443.

பொற்றகடுவேய்ந்தமனை, 364.

பொற்றாமரைத்தாள், 297.

பொற்றிண்ணை, 166.

எ 22

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பொற்றொழித்கொல்லன், 21, 30,
 . 422, 434 - 5, 437, 485, 553.
 பொறி - புண்ணியம், 5, 482, 580.
 பொறித்தல் - அடையாளம்செய்தல்,
 143 - 4, 166, 573.
 பொறிப்புலித்தோல், 524.
 பொறிமயிர்வாரணம், 128.
 பொறியலவன், 214.
 பெர்றியை, 269.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொறியைந்து, 103, 484.
 பொறிவரிவண்டு, 363.
 பொறை - சிறுமலை, பாரம், பொத்
 தைமலை, 208, 294, 305, 433, 543.
 பொறைசாலாட்டி, 550.
 பொறைநிலை, 371.
 பொறையன், 505, 553, 580 - 81.
 பொறையுள்பொதியின்பொருப்பன்,
 பொறையுயிர்த்திருத்தல், 237. [322.
 பொன், 138, 163, 270.
 பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத்தட்
 டார், 139, 156, 485.
 பொன்செய்புலவர்-உருக் கு த் த ட்
 டார், அரிப்பாருமாம், 139.
 பொன்படுகெடுவரைபுகுந்தோன்-ஒரு
 பொன்மலை, 304. [சேரன், 567.
 பொன்மாரிபெய்தல், 393.
 பொன்வள்ளத்திற்கட்டே-மலேந்தல்,
 பொன்வளை, 196 - 7. [380.
 பொன்வாணிகர், 389.

பொன்னெழுத்து (துகில்), 379.
 பொன்னேர், 279.
 பொன்னேர்சுணங்கு, 217.
 போக்கல், 90.
 போக்கு - குற்றம், 197.
 போக்குவரத்து, 375.
 போக்குசெய்ப்புமி - போகபூமி, 42,
 168, 245, 252.
 போர்கடுதல், 193, 244, 414.
 போகபூமி அழைக்கை, 47.
 போகாப்புல், 278.
 போக - போக, போந்து, 265, 312.
 போகிய - ஒழுகிய, 69, 557.
 போகியரிசுணையுடையமலையம், 504.
 போகு - கெடுமை, 308.
 போகுவல், 298, 310.
 போதித்தானம், 11, 552, 583.
 போதிமன்றம், 505. [395; 408.
 போதியமலோன்-புத்தன், 10, 255,
 போதியின்கீழ்மாதவர், 551, 576.
 போதிலார்திரு, 34.
 போதிராயின், 306, 309.
 போது - போரும்பு, 136, 207, 265,
 போதுகிறதானம், 400. [333, 347.
 போதுவல், 258.
 போதுவிரிதொடையல், 338.
 போந்து - போய், 207, 423.
 போந்தை, 529, 535 - 7, 549, 552,
 555 - 6, 559, 587.
 போந்தைக்கண்ணி, 553, 560, 567.

பொன்னுழகலம், 587.
 பொன்னுஞ்சுமார்பம், 472.
 பொன்னம்பலம், 23.
 பொன்னரிமாலை, 198. [363.
 பொன்னுற்செய்தவெற்றிலைப்பெட்டி,
 பொன்னியல்பூக்கொடி, 121.
 பொன்னிற்பொதிதல் - பொன்போ
 லப் பொதிந்துகொள்ளுதல், 416,
 428. [389.
 பொன்னின்சாதிநான்கு, 368, 387,
 பொன்னீர்மை, 116.
 பொன்னுலகம், 12, 588.
 பொன்னுலை, 401.

போயது: (போய + அது), விகாரம்,
 20. [269.
 போர்க்கதவு - இரட்டைக்கதவு, 254,
 போர்க்களம்வென்றதரசர்க்குரித்து,
 போர்க்களிறு, 852. [565.
 போர்ப்பூவாகிய வெட்சி, 329.
 போர்மாலைசூழ்ந்து புகர்புகாதவாள்,
 போர்வை 87. [440.
 போரிடுதல், 83.
 போவாரையடித்துப்பறித்தல், 313.
 போற்றுமாக்கள், 258.
 போற்றுவொழுக்கம், 433, 586.
 போற்றி - போற்றுவாயர்க, 348 -9

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எஉந

பேர்த்துதல், 33.
 போன்ம் - போலும், 299, 311.
 பொத்தப்பள்ளி, 551.
 பொளவம், 230, 404, 516.
 மக்கட்பிறப்பு நெடுங்காலம் தவஞ்
 செய்து பெறுதற்குரியதென்பது,
 287.
 மக்கள் கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை
 காணப்பொறுது, 250. [568.
 மக்களுயிர் விலங்குடம்பெடுத் தல்,
 மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு, 205.
 மக, 249.
 மகட்பாற்காஞ்சி, 528.
 மகஜே - பெண்பாற்பொதுச்சொல்,
 183, 200, 418, 431.
 மகதநாட்டுவேந்தன், 143, 163.
 மகதநாடு, 564.
 மகம், 117.
 மகரக்குழை, 149, 169, 247, 312.
 மகரக்கை, 92, 97-8.
 மகரக்கொடியோன், 215, 561.
 மகரத்தினொற்றுற்சுருதி வி ர வ ல்,
 மகரதோரணம், 166. [105.
 மகரமீன், 17. [100.
 மகரயாழுக்கு நரம்பு பத்தொன்பது,
 மகரவாசிகை, 147, 289.
 மகரவாய், 147. [196.
 மகரவாய்மோதிரம் - கால்விரலணி,
 மகரவாரி, 188, 199.
 மகரவெல்கொழிமைந்தன், 128, 220,
 மகவு, 212. [231.
 மகள் - மனைவி, 429.
 மகளிர், 40. [580.
 மகளிர் அரசன்கொழியைப் பாடுதல்,
 மகளிர் அரசன்வாழ்கவென்று வாழ்த்
 டு, பக்கம் 579 - 80.

மகளிர் கணவனைப்பெறச் சாத்தன்
 கோயிலிலுறுகுமுதலியவற்றைத்
 தூவுதல், 251.
 மகளிர் கணவனுக்கும்பொழுது
 துறத்தல், 409.
 மகளிர்கூந்தலைஅகிழ்புகையினாலே
 புலர்த்தல், 180, 195, 561.
 மகளிர் கூந்தலை ஐந்துவகையாகமுடி
 த்தல், 195, 257, 296, 307,
 312, 396, 408.
 மகளிர் கூந்தற்குக்கொன்றைப்பழம்,
 443, 452, 456. [134.
 மகளிர் கொழுநரகலத்தே துயிலல்,
 மகளிர்கொழுநரகலத் தொடுங்குதல்,
 126.
 மகளிர்சந்தன உரவிலேயானைக்கோடு
 உலக்கையாகமுத்தங்குத் து த ல்,
 581.
 மகளிர்சொல்குற்றமறுதசொல்லென்
 று திருவுளம்பற்றல்வேண்டுமென்
 பது, 348.
 மகளிர் தமிழியதுணங்கை, 488.
 மகளிர் தெருட்டத்தெருண்டு குறை
 யுறப் பொறுத்தல், 478.
 மகளிர் தோள்முதலியவற்றில் வண்
 ணம் எழுதுதல், 325.
 மகளிர் தோளிற் கரும்பின்வழுவ மெ
 முதுதல், 49. [தல், 563.
 மகளிர் பலாண்டுத் தும் ப வ ா ழ் த்
 மகளிர் பிறர்நெஞ்சுபுகுதல், 39.
 மகளிர் முகத்திற்குச் சந்திரனும் கூட்
 தலுக்கு மேகமும் உவமை, 466-7.
 மகளிர் விளக்குஏந்தல், 560, 563.
 மகளிருமைந்தருநிலாமுன்றிலில் இள
 வெயில் துகர்தல், 361. [173.
 மகளிரைக்காமன்சேனையென்றல்,

மகளிர் அரகனுக்குமுன் செல்லா
ரென்பது, 251.
மகளிர் ஆடவர்க்கு இன்பதுன்ப
மொன்றாய் வருதல், 410.
மகளிர் இடைக்கு வச்சிராயுதம் உவ
மை, 50.
மகளிர் இன்பத்திற்குமுதல்வர், 378.

மகளிரொடுநீணெறிச்செல்லாரென்
பது, 372. [417, 429.
மகன் - ஆண்பாற்பெயர், கணவன்,
மகாசாத்திரன், 249.
மகாதேவன், 148.
மகிடாசான், 317.
மகிழ் - ஒருமரம், 164, 352.

ள் உச

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலம்டந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 தது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைகோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாந்
 கலிய ருத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல், 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபுரம்; 584.
 மங்களுர், 584.
 மங்குல் - இருட்சி, 262.
 மச்சமான்சிசம், 255.
 மசகாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.
 மஞ்சாடிமரம், 339, 352.
 மஞ்சு, 406.
 மஞ்சுசூழ்மலை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்ஞை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சிதுமலை, 305.
 மட்டம் - மூன்றெத்துடைய தாளம்,
 59, 74 - 6, 91, 120.
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறுக. 491.

மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவினமை, 461.
 மடல் - பூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 502.
 மடவதின் மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாமை, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறுமப்பல், 584.
 மடித்தெயிறுகவ்வுதல், 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையைபுடைய ஓக்
 மடியினவினயம், 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல், 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பளி, 487, 490.
 மடைமை, 418.
 மடையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சுதை, மார்ச்சுனை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண்கண்கெடுத்ததுகள், 543.
 மண்கணைமுழுவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்... 144 146 162 174

மட்டித்தல் - பூசுதல், 376.
மட்டு ந மது, 5, 28, 367, 388.
மட்டுண்ணுவாழ்க்கை - கண்ணாண்டுகளிக்
கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
மடங்கல் - நரசிங்கம், 448, 460.
மடங்காவினாயுள், 507.
மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
மடநடைமாத, 44.

302, 522, 548.
மண்டலக்கை, 92, 96.
மண்டலமாக்கள் - அரசர், 288.
மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
மண்டலமிருத்தல், 455. [431.
மண்டிணிஞாலம், 535.
மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத
அகராதி. எஉடு

முதலியவற்றின்

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி,
32, 75, 190, 232, 356, 384.
மண்டிலம் இரண்டு, 293.
மண்டிலம் பதினொன்று, 74.
மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.
மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம்,
418, 431.
மண்ணகநிலம், 113. [167.
மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாற்றால்,
மண்ணக மடந்தை, 187, 418.
மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணி
(பொறி), 402.
மண்ணின்பயனைந்து, 102 - 3.
மண்ணினுற்றம், 114.
மண்ணிலும் மரத்திலும் கல்லிலும்

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,
163, 196, 199, 315, 423.
மணிக்கட்டு, 98.
மணிக்காலமளி, 42, 363.
மணிக்காற்சிலம்பு, 485.
மணிக்கொழுந்து, 396. [389.
மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,
மணித்தோட்டி, 366, 384.
மணித்தோட்டுப்போந்தை, 537.
மணித்தோடு, 228.
மணிநிறமஞ்ஞை, 49.
மணிப்பூ ஆடை, 212.
மணிப்பூண்மார்பம், 560.
மணிமண்டபம், 5, 548, 590.
மணிமார்பம், 472.

செவியுண்டென்பது, 480.
 மண்ணீட்டரங்கம், 562.
 மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;
 சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப
 ண்ணுவாரென்றும், குயவரென்று
 மார்ம், 139, 156.
 மண்ணுடைமுடங்கல், 337, 541.
 மண்ணுதல், 36, 72.
 மண்ணுநீராட்டல், 118.
 மண்ணுறு திருமணி, 497.
 மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு, 258.
 மண்பொறி, 336.
 மண்மகள், 410.
 மண்மேற்கூற்றம், 208.
 மண்வாங்குங்கருவி, 424.
 மணம், 35, 203, 210.
 மணமகள், 3, 122.
 மணமதுரை - கலியாணமதுரை,
 மணமலிகுந்தல், 316. [513].
 மணமனை, 77.
 மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.
 மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.
 மணலூரரசிரியர், 7.
 மணலேறு, 388.
 மணவணி, 35.
 மணவாய்த்தென்றல், 48.
 மணவாளப்பிள்ளை, 77.
 மணன்மலிபூங்கானல், 488.

மணிமாலை, 411.
 மணிமுறுவல் - நல்ல முறுவல், 213.
 மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய
 காப்பியமைந்தனுளொன்று; சிலப்
 பதிகாரக் கதாநாயகனான கோவல
 னுடைய காதம்பரத்தையாகிய
 மாதவிமகள் மணிமேகலையென்
 பவளுடைய துறவுமுதலிய சரித்தி
 ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்
 பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து எளி
 தாகப்பொருளையுணர்த்தும் இனிய
 உடையையுடையது; மணிமேகலை
 பௌத்தசமயக்கொள்கை யைத்
 தழுவியொழுதியவளாதலின் அக்
 கொள்கையையே இந்நூல் சிறப்
 பித்துக்கூறும்; சிலப் ப தி க ர ா
 னுலாசிரியராகிய இளங்கோவழ
 கன் கேட்ப மதுரைக்கூடலவாணி
 க ன் ச ர ா த் த னு ர் இ ந் நூ லை
 இயற்றினர்; ஓ ர ர ப ண ம்;
 8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,
 138, 142, 147, 160, 163, 166-7,
 173, 175, 194, 249 - 50,
 269 - 71, 284, 286, 322, 335,
 356 - 9, 363 - 4, 366, 377,
 381, 385, 391 - 6, 398 - 9,
 401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எட்கு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

429, 432, 447, 462, 471, 473,
477, 484, 491, 498 - 500,
502, 510, 512, 516 - 7, 525-6,
528, 530-31, 535, 543, 550-52,
554 - 6, 558, 563, 567 - 9,
571 - 2, 574, 583 - 4, 586,
588, 591. [தூல், 11, 576, 582.

மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலை
மணிமேகலை தூல் செய்யப்பட்டதற்

குக் காரணம், 10, 11.

மணிமேகலை தூலாகியவர், 527.

மணிமோதிரம், 181.

மணியாங்கம்-நிலாமுற்றம், 562 - 8.

மணியமுத்தங்குழி, 435.

மணியழந்தநாகம் துன்புறுதல், 335,

மணியுடையரி, 485. [346.

மணியூசல், 580.

மணியைக்கடலில் வீழ்த்தோரெய்தும்

மணிவட்டை, 573. [தூன்பம், 583.

மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டி

னத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொ

ண்ட திருமால் 270, 419.

மணிவிழா, 190.

மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.

மணை, 66, 111, 406. [196.

மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180,

மத்தகமணி - தலையானமணி, 423,

434.

மத்தளம்- ஒருவகையுத்தமத்தோற்க

ருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.

மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412,

மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.

மத்து, 441.

மதகோதை, 206.

மதங்கர், 158, 169.

மதங்கொண்ட பாரணியின்மன் 1160

மதாவரிசி, 195.

மதி - இராசி, 227, 534.

மதிக்குடை, 475.

மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.

மதிஞானம், 282.

மதிபுரைமுகம், 210.

மதிமுடி, 528.

மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.

மதியம்சகடணைந்தநாள், 41.

மதியாகியஇதழ், 326. [316.

மதியின்வெண்டோடு குடுஞ்சென்னி,

மதில், 340, 376.

மதில்வட்டம், 376.

மதிலிற்கொடிகட்டல், 369, 362.

மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூல்: இது

குத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவா

லும்மதிவாணரென்றும் பாண்

டியரொருவராம் செய்யப்பட்ட

நாடகத்தமிழ்தூல்; அடியார்க்கு

நல்லாட்கையெழுதுவற்கு மேற்

கோளாகக்கொண்டதூல்களு

ளொன்று, 10, 155.

மதிவாணரார், 82, 116 - 7, 191.

மதிப்புறமாகியகாவற்காடு, 287.

மதிற்போதிகள், 401, 412, 415.

மது, 28. [568.

மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன்,

மதுகரம், 522.

மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்தமயங்

கப்பாடுதல், 278.

மதுமயக்கம், 275, 380.

மதுரகீதம், 221, 232.

மதுரச்சுவை, 114.

மதுராபதி, 501 - 2, 510.

மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7,

186 220 221 242 252

மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
மதலைத்தூக்கு, 59, 382.
மதலைமாடம், 23.
மதன், 89.
மதனப்பாவை, 325.
மதனவேள், 191.
மதாணி, 198, 247, 296.

257 - 8, 272 - 3, 295, 297,
299, 304, 306, 309, 311, 338,
344, 350, 354, 391, 397,
403, 409, 420, 431, 470, 475-6,
490 - 91, 513, 519, 525, 550,
553, 565, 571, 574.
மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எஉஎ

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்துப்பாட்டுள் ஆறாவது; 722 - அடிகளை யுடையது; தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன்நெடுஞ் செழியனைமாந்துடிமருதனுர்பாடியது; நச்சினூர்க்கிணியரால் உலர செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128, 130, 158, 161, 247, 269, 277, 294, 301, 322, 356, 376, 391, 401, 415, 440 - 41, 447, 465, 495, 502, 504, 513, 526, 531, 537, 543, 545, 553, 560, 571.
 மதுரைக்கூல வாணிகள் சாத்தன் - மணிமேகலை தூலாசிரியர்; இவர், கூலவாணிகள் சாத்தன், தண்டமிழாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சீத்தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெனவுங்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11, 24, 29, 525, 527.
 மதுரைநாடுஏழு, 230.
 மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.
 மதுரை மருதனினநாகர் (ஒருபுலவர்), மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின் அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.
 மதுரையாசிரியன்மாறனார் - இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.
 மதுரையார்கோமான், 578.
 மதுவின் குடம், 523.
 மதைஇய கோக்கு, 226.
 மந்தசாரம், 61, 455.
 மந்தம், 91, 225, 445.
 மந்தமாருதம், 124, 126, 170.
 மந்தாரத்தேர்டு வேங்கைப்பூ இடைவிட்டுத் தொடுத்தமாலை, 529.
 மந்தாரமாலை, 411.
 மந்தி - ஆதிமந்தி, 488.
 மந்தி - 524.

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438, மந்திரமிரண்டு, 297, 308. [570.
 மந்திரமைந்து, 260, 276.
 மந்திரவுபதேசம், 400.
 மந்திரிகள், 293.
 மந்திரிபுரோகித சேனாபதித்தொடக்க மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.
 மந்தோச்சசமம், 450.
 மயக்ககிரிணி, 304.
 மயக்கு, 418.
 மயங்கதாமூலம், 300.
 மயங்கலுமயங்கும், 500.
 மயங்காதே - வருந்தாதே, 442, மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, 41, 468.
 மயங்குதினை நிலைவரி, 217, 365.
 மயமதம் - ஒருசிற்பதூல், 361.
 மயற்பலகை, 145, 165.
 மயன் - தெய்வத்தச்சன், 42, 48, 144, 163, 249.
 மயிடம் - கட்டா, 482.
 மயிடாசாரன், 319, 328, 482.
 மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.
 மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61, மயிர்க்கும் துதிற்கும் மாலைக்கும் புகை பூட்டுதல், 351.
 மயிர்ச்சாந்து, 385.
 மயிர்ச்சுவல், 401.
 மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.
 மயிரைக்கோதுதல், 161.
 மயில், 212, 516 - 7, 519.
 மயில் இடிமுழக்கக்கேட்டு ஏங்குதல், 242.
 மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.
 மயிலை - இருவாட்சி, கொடிமல்லிகை, மயிர்க்கழுத்து, 387. [149, 170, 340.
 மயிற்சாயல், 227, 238.

மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலை
யெழுதுவார், 493.
மந்திரங்களை மனத்தாணினைந்து வாக்
காற்றுதித்தல் மாபு, 309.
மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.
மந்திரத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,

மாக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.
மரக்கால் - பதினோராடலுள்ளொன்று,
இஃது அவுணர் வஞ்சத்தால்வெல்
லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முத
லியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்த தூர்க்
கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு

எ உஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மாத்ரலாகிய கால்கொண்டாடி
 யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90,
 மரக்காணரை, 260, 278. [178, 194.
 மரகதக்கடைச்செறி, 197.
 மரகதச்சாதி, 386.
 மரகதத்தரீள் செறி, 181.
 மரகதத்தின் இலக்கணமும் குணங்
 களும் குற்றங்களும், 386 - 7.
 மரகதநாயகமாகியவட்டப்பூ, 181.
 மரகதமணி, 147, 166, 386.
 மரகதமணித்தான், 204.
 மரங்கொஃமச்சர், 139.
 மரச்செறிவு, 263.
 மரணவேதனை, 474.
 மரப்பந்தர், 256.
 மரப்புனை, 341, 354.

மரபின் தூய்மைக்கு வலம்புரிமுத்து
 மரபு, 272. [உவமம், 53.
 மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை
 மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249.
 மரம்பயிலடுக்கம் - மரச்செறிவு, 263,
 மரல், 18, 294, 306. [301.
 மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339.
 மரவிசேடங்கள், 339. [517 - 8.
 மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306,
 மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591.
 மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி,
 கோடி. பட்டுமுதலிய ஏத்தல், 481.
 மரீஇ - மருவி, 44, 151.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 20, 27,
 மருட்பா, 14. [448, 459, 466.
 மருண்மாலை, 216 - 9, 472, 477.
 மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8,
 மருத்துவநுலேர், 157.
 மருத்துவர் இருவர், 168.
 மருத்துவன்னுமோதரனார், 7.

மருதப்பண், 16, 384.
 மருதமரம், 16, 339.
 மருதயாழ், 16, 453.
 மருதவேலி, 184.
 மருதி, 488.
 மருது, 339, 352, 496.
 மருதோற்குமுன்றுறை, 359.
 மருந்து, 44, 152, 425.
 மருந்து நான்கு, 173.
 மருமம், 527.
 மருவிரிபுரிசுழல், 210.
 மருவுதல், 189.
 மருவூர், 142.
 மருவூர்ப்பாக்கம் - காலிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் புறநகர், 139, 156, 159,
 183.

மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம்
 என்னும் இரண்டற்கும் இடையி
 லுள்ளநிலத்திற்கு முனையிடம் உவ
 மருள்படுங்குழல், 556. [மை, 141.
 மரையா, 18, 306.
 மல்குதல், 353.
 மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475.
 மல்லன், 193.
 மல்லன்மாஞரால், 471.
 மல்லாடல் - பதினோராடலுளொன்று;
 இது வாணசுரனை வெல்லுவதற்
 குக் கண்ணன் மல்லனாய்ச்சென்று
 அறைகூவி அவனைப்பிடித்து உயிர்
 போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்;
 இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178,
 193, 427.
 மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149,
 225, 338, 351, 376.
 மல்லிகைமாலை, 49.
 மல்லிகைவிரியல். 360. 377.

- மருதத்தினையின் முதற்பொருள்கருப்
 பொருள்உரிப்பொருள்கள், 16.
 மருதத்திற்கு அருகு, சாய வேளா
 கொல்லி, புறம் ஆகரி, பெருகு
 இன்னரம், 384.
 மருதநிலத்துக்குத்தெய்வம், 173.
 மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மலக்கம் - மாறு, 71, 117.
 மலங்கியகண், 83.
 மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275.
 மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழ
 ம்பு, 360.
 மலயம், 333, 344, 504, 538.
 மலயமாருதம், 150, 256.

அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி. எஉக

மலையவரைச்சந்தனம், 127, 376.
 மலர், 183, 199, 209 - 10.
 மலர்க்கை, 335.
 மலர்கதிர், 137.
 மலர்ச்சரம், 191.
 மலர்தலையுலகம், 569.
 மலர்தூவுதல், 514.
 மலர்நாதல், 513.
 மலர்ப்பலிதூவுதல், 560.
 மலர்ப்பலிபீடிகை, 316.
 மலர்ப்பிணையல், 498.
 மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.
 மலர்ப்பூம்பிணையல், 563.
 மலர்பொதி, 356.
 மலர்மாரி, 513.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மலர்மிசைசுடந்தோன், 264.
 மலர்வாரி, 43, 128, 396, 408;
 மலரமளி, 240. [583].
 மலிதல், 42.
 மலைச்சாக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 மலைச்சாரலில்விளையுநெற்பயிர், 306.
 மலைதல், 529.
 மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.
 மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.
 மலைநாடன்மார்புதருவெந்நோய், 517.
 மலைப்பொரூரம், 184, 201.
 மலைபடுகடாம்: இது பத்துப்பாட்டுள் பத்தாவது; நுஅக-அடிகளை யுடையது; இரணியழிபீடத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கோசிகனார் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத் துவேள் நன்னன் சேய்நன்னனைப்பர்டியது; நச்சினார்க்கினியராலுரை செய்யப்

மலையம், 158, 293.
 மலையர், 518.
 மலையரசன், 528.
 மலையருவி, 515. [578].
 மலையரையன்பெற்றமடப்பர்வை,
 மலையவுக்கடலவு மரும்பலம், 496.
 மலையன், 580.
 மலையாரம், 379, 447.
 மலையாளி, 88.
 மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.
 மலையின் மூங்கில், 117.
 மலையினின்று வரும்பேர்யாற்றுக்கு
 நெடியோன்மார்பிலாரம் உவகம்,
 522.
 மலைவலக்கொள்ளல், 307, 391, 500.
 மலைவளம், 184, 277.
 மலைவு, 508.
 மலைவேங்கை, 513.
 மவுணன் - கணவன், 192.
 மழலை, 226.
 மழலைக்கிளவி, 44, 52.
 மழலைத்தம்பி, 124.
 மழவரோதை, 206.
 மழு, 501.
 மழுவான், 327.
 மழை - மேகம், 292, 361.
 மழைக்கண், 299. [289].
 மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262,
 மழைபெய்யப்பட்டோனவினயம்,
 மழையின், 210. [85 - 6].
 மழையின்மைக்குரிய கோணிகை, 260.
 மழைவளம், 300, 527.
 மழைவறங்கூர்தல், 30.
 மழைவறத்தலால்வறுமையிருதல்,
 மழைவீற்றிருத்தல், 30, [31].

பட்டது ; கூத்தாற்றப்படை
யென்பதிதுவே, 391, 393, 404,
412, 415, 513, 528 - 4, 544.
மலைபுறந்துதிரிந்தமை, 377.
மலைமகள்மகள், 518.
மலைமிசைமர்கள், 524.
மலைமுதுகுடையச் சேனைசெல்லல்,
மலையடுக்கம், 292. [537.

கூஉ

மள்ளா, 352.
மள்ளாருழீஇயவிழவு, 488.
மற்கலி - ஆசுவகமததெய்வம், 551.
மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
மறக்களம், 546.
மறக்களம். வாழ்த்தல், 545.
மறக்களவேள்வி, 567.
மறக்கற்பு, 23.

எங்஁ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்யக்கெடுமென்
 னாம் வழக்கு, 314.
 மறக்குடித்தாயம், 313.
 மறக்குடிமகளிர், 142, 159 - 60.
 மறங்கொள்ளீர், 142.
 மறத்தின்விளைவு - துன்பம், 373.
 மறத்துறை, 356-7.
 மறத்துறைமுடித்தல், 592.
 மறத்துறைவகை ஏழு, 371.
 மறத்தொழுமுடிந்தோர், 548.
 மறப்பயன் விளைதல், 588.
 மறம் - அகிதம், லீரம், 314, 371,
 முதலுதல், 331. [373, 406, 560.
 மறவணம், 551.
 மறவர் - லீரர், 140, 300, 306, 312,
 314, 320, 327 - 9, 331, 371,
 மறவர்குடி, 323. [493, 537, 549.
 மறவாள், 560.
 மறவி, 432.
 மறவினை, 471.
 மறவுரை, 258, 273, 333, 345.
 மறவேலாள், 577.
 மறவை, 217.
 மறவோர்சேரி, 498.
 மறன், 288, 512, 592.
 மறி, 451.
 மறிக்கும்பகை, 389.
 மறித்தல், 200.
 மறித்துக்காட்டல், 354.
 மறித்தும் - மீண்டும், 466.
 மறித்தோணவியத்துறிக்காவாளர்
 ஆட்டுமறியையும்கோடரியையு
 முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா
 வையுடைய இடையர், 401, 413.
 மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.
 மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,

மறுமை, 252, 276. [308.
 மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,
 மறுமொழியுய்த்தல், 227.
 மறை (எதிர்மறை), 310, 442.
 மறைகாத்தோம்புநர், 546.
 மறைகவில்க்கும் அவைக்களம், 352.
 மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,
 மறைநாளுக்கு, 148, 192, 298, 328,
 339, 391, 504, 549, 564, 567
 570.
 மறைநின்று-மறையச்சிதைப்புறமாக
 மறைதூல், 250. [நின்று, 518.
 மறைதூல் உழுக்கத்துப்புரினுன்மார்
 மறைமரபிறீ, 148. [பர், 334.
 மறைமுதல்வன், 293.
 மறைமுதுமுதல்வன், 322.
 மறையவர், 505.
 மறையாட்டி, 394, 406.
 மறையில் மணந்தார், 213.
 மறையினேறு-மறையெருது, 452.
 மறையோர் - பஞ்சக்கிராமிகள், 138,
 157, 262, 289.
 மறையோரேந்திய ஆவுதி, 536.
 மறையோன், 298, 405, 504.
 மறைவிளிவழாஅத்தக்கிணன், 506.
 மன் - ஆக்கத்திலவருதல், கணவன்,
 கழிவின் கண்வருதல், பிகுதி, 21,
 167, 206, 218, 524.
 மன்பதை, 463 - 4, 553, 580.
 மன்பதைகாத்தல், 485, 527.
 மன்பெருஞ்சிதப்பு, 420.
 மன்மததந்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.
 மன்மதன், 225-6, 231.
 மன்மத்திற்பாவைநீமைகுறித்து அமு
 துகாட்டல், 146.
 மன்மப்பொதியில், 3, 23.

154, 170, 198 - 9, 359, 369,
 422, 434, 491, 509.
 மதுகுதல் - சுழலல், திரிதல், வாய்
 விடுதல், 132, 333, 344, 407,
 மறுத்தல் - மீட்டல், 250. [499].
 மறுதரவு-மீட்சி, 265, 285, 520.
 மறுப்பியலாகம், 524.

மன்றம் - அரணில்லாவீடு, 145 - 6,
 164, 174, 255, 280, 313, 369,
 390, 422, 434, 442, 447, 451,
 503, 505, 550.
 மன்றில்வதியுநர், 412..
 மன்று, 323, 509.
 மன்னகுமார், 555.

அரும் பத
 அகராதி. எந்த

முதலியவற்றின்

மன்னர்பின்னோர், 357.
 மன்னர்மார்தோடிருக்குமவையம்,
 மன்னர்விழைச்சி, 46. [115.
 மன்னவன் - வாசவன், 168.
 மன்னவன்கேரியில், 72, 339, 352,
 356, 371.
 மன்னன் திருமேனி, சேனாமுகம், 532.
 மன்னுதல், 34. [38-9.
 மன்னும - இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
 மன்னுயிர் முறையிற்கொள்கெனக்கூற்
 துவரைகிழத்த கொற்றவன், 567.
 மனக்கவலை, 433.
 மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்
 தடைக்கவேண்டும், 336.
 மனத்தினிகழ்ந்தணடல், 195.
 மனத்தினிகழ்ந்தவற்றை முகங்காட்
 டெதல், 195.
 மனப்பரியயஞானம் - தன்முற்பிற
 ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
 அறியுமறிவு, 282.
 மனம், 371, 409.
 மனவருத்தத்தா லுருவந்திரிதல், 334.
 மனுவேந்தன், 484, 527.
 மனை, 351.
 மனைக்கிழத்தி, 346.
 மனைமரத்து மெளவல், 338.
 மனையறம், 591.
 மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 153.
 மனையுறைமகளிர், 152.
 மனைவிளக்குறுத்தல், 499.
 மா - கருமைநிறம், மாமரம், மாவு,
 133, 184, 201, 215, 295,
 306, 318, 430, 585.
 மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
 மாகதப்புலவர், 537.

மாங்காடு - குடகமலைப்பக்கத்ததோர்
 றூர் ; மாங்காலெனவழங்கப்படும்,
 மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
 மாசந்தசேளி, 345.
 மாசறுபொன், 45, 53.
 மாசனம், 147, 173.
 மாசாத்தன், 241.
 மாசாத்துவாய்கிள் } - கோவலன்
 மாசாத்துவான் } தந்தை, 35,
 39, 373, 409, 484, 574, 576.
 மாஞ்சி, 179, 195. [4, 430.
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமர்
 மாட்டாநடை, 422, 484.
 மாடக்கூடல், 7. [து, 222, 224.
 மாடகம் - வீணையுறுப்புக்களுளொன்
 மாடத்திற்கு மலைவமை, 262.
 மாடத்தின்நாலாநிலம், 346.
 மார்ப்புனை, 302.
 மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
 மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
 231, 246, 397.
 மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
 மாடமறுகு }
 மாடமாளிகை, 157.
 மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிற்குந்த
 ஓரத்தனன், 10, 273, 391, 396,
 403 - 4, 407, 409, 549, 552,
 554 - 5, 564, 566, 570, 585,
 587, 589 - 90.
 மாண்பு - அழகு, 182.
 மாண - தின்னணிதாக, 491.
 மாணுக்கன், 6.
 மாணி, 88, 242, 250, 335.
 மாணிக்கக்கொழுந்து, 407.
 மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாதி

மாகதர் - இருந்தேத்துவார், பட்டுக்
கள், 140, 157 - 8. [38.
மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
மாகவிசம்பு, 200. [ண்டியன், 8.
மாகிரத்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பா
மாங்கலியஞ்சுத்திரம், 35.
மாங்கலியம், 52.
மாங்கனி, 417, 430.

நீறம் பிறப்பிடம், 387.
மாணிக்கப்பீடம், 197.
மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
மாணிக்கவளை, 196. [489.
மாணிக்கவிளக்கு, 198, 247.
மாணிகாள், 506.
மாணிபத்திரன், 191.
மாத்திரை, 103 - 4.

எ ன ட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மாத்திரைப்பொழுது, 128.
மாத்துவம், 492.
மாதர், 43, 265.
மாதர்க்கோலம், 142, 160.
மாதர்த்தகைய மடவார், 469.
மாதர் பெருங்கற்பு, 206.
மாதர்வீதி, 422.
மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402,
415, 417, 428, 430 - 31,
441, 450, 454 - 5, 458, 462,
465, 550, 576, 587 - 8.
மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300,
312, 334, 341, 391, 397, 417,
மாதவர், 490, 573, 583. [429.
மாதவர்கோன்புமடவார்கற்புக்காவல
ன் காவலின் டெனினின்ரூல், 571.
மாதவளஞர், 7.
மாதவி - ஒருபரத்தை, குருக்கத்திக்

மாதேவன், 322.
மாந்தரஞ்சோன்மன்னவன் - ஒருசே
மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.
மாநாய்கன் - கண்ணகியின் தந்தை,
38, 55, 576.
மாநாய்கன் குலக்கொம்பர், 34.
மாநிதிக்கிழவன் - கோவலன்பிதா,
மாநீர்வேலி, 521. [420.
மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525,
மாபுராணம், 7. [528.
மாபெருந்தானம், 551.
மாபோதிக்குக்கிளை ஐந்தென்பது,
மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.
மாமதுரை, 470.
மாமரம், 327.
மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.
மாமறை முதல்வன் - மாடலன், 391,
மாமி, 576. [397.

கொடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78,
121, 123, 125, 128, 131 - 2,
136, 149 - 51, 169 - 70,
173, 176, 179, 185, 187 - 9,
192, 201-2, 205, 212, 219-20,
224 - 5, 229, 232, 235, 237,
240, 246, 253, 299, 311, 334-6,
338, 345, 347, 392 - 3, 395,
404, 408, 432, 541, 549, 575,
583.

மாதவி அரங்கேறியது; 73, 118.

மாதவி கோதையாகப் பூத்தல், 16,
43, 48, 362, 379.

மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய திரு
முகம்; 348.

மாதவி துறவு, 551, 576.

மாதவி மரபின் வந்த மாதவி, 194.

மாதவியாடல், 195.

மாதவியோலையின் மேற்கூந்தற்பொறி
ஒற்றியனுப்பல், 347.

மாதாபிதா, 243, 337.

மாதிரம், 160.

மாதாஸம்பசுங்காய், 417, 430.

மாதாஸைப்பூ, 387.

மாதாஸைவிதை, 387.

மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.

மாமுதுமுதல்வன், 148.

மாமுனிபொதியில், 550.

மாமூலர், 7.

மாமைசிறம், 320.

மாய்தல் - மதைதல், 247.

மாயக்குழவி, 242.

மாயஞ்செய்வாளவுணர், 320.

மாயப்பொய்ம்மொழி, 219.

மாயம் - கனவு, 80, 419, 432.

மாயவன், 178. [545.

மாயவன், 442, 444, 446, 454-5,

மாயிருஞாலம், 148, 219.

மாயிருமபீலி, 44.

மாயோன் - தூர்க்கை, 194.

மாயோன், 90, 190 - 91, 193.

மாயோன்பாணி - மாயோனைப்பாடும்

தேவபாணிச்செய்யுள், 177, 190,

மார், இடைச்சொல், 438. [191.

மார்க்கத்திற்கைத்தொழில், 60, 99.

மார்க்கம் - வடுகு, 57, 75, 120.

மார்க்சனை, 166, 279.

மாற்பம், 472.

மாற்பின்வின் தநூல், 494.

மாற்ப்பற்று, 379.

அரும்பத

அகராதி. எந்ந

முதலியவற்றின்

மாரன், 220, 231.

மாராயவஞ்சி, 529.

மாற்றற்றபசும்பொன், 77.

மாற்றார், 198.

மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவளம்பெறாவில்லேருழை, 300.
 மாருத்தூதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால் - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன் மணவணி, 517.
 மாலதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலி
 ருந்த ஒரு பார்ப்பணி, 241, 247,
 250, 253, 585.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, மணிமா
 லை, மரகதத்தின்குற்றம், மாலைக்
 காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6,
 218, 229, 315, 366 - 7, 386,
 411, 491, 495, 529, 561.
 மாலைக்காலத்திற் பஸர்தொழுதல்,
 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226,
 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புக்கையூட்டல், 351.
 மாலைக்குதம்பு - மாலைபெண்ணுக்குறு
 ம்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டுதலைவிசுறிய
 மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலையிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு
 மாலையிற்புனைந், 385. [துதல், 235.
 மாலைபுள்மயக்கல், 228.
 மாலையைச்சிறப்புச்செய்தல், 25.
 மாலைவிகற்பங்கள், 367.
 மாலைவெண்குடை, 219, 527, 559.
 மாலைநினைந், 114.

மாற்றான், 241.
 மாற்றான் குழந்தைகளைற்றில்விழ ஒரு
 த்தி தன் குழந்தையையும் அதில்
 வீழ்த்திப்பிள்ளேத்தொள்ளென்பது,
 மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவேந்தர், 71.
 மாறல் - விற்தல், 422.
 மாறன், 503.
 மாறனலக்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால், 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர், 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 213.
 மான்மகன் - மயங்கினமகன்; காம
 மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சார்து - கத்தாரிக்குழம்பு,
 45, 53, 338, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தாரிக்குழம்பு,
 சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மறி, 524.
 மான்மலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிறல்வேளமும்பில், 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.
 மிடல்புக்கு - வலியிலேபுக்குநின்று,
 மிடற்றுக்கருவி, 221. [210.
 மிடற்றுப்பாடல், 61, 74, 100, 105,
 மிடற்றுமட்டம், 74. [119, 224.
 மிடற்றுலழியாழ், 74.
 மிடறு, 64, 212, 330 - 31.

மாழ்குதல் - மயங்குதல், 207, 463.
மரீளிகை, 137, 147, 153, 166, 492.
மாளுவவேந்தர், 589.
மாற்சரியம், 482.
மாற்றம், 299, 311.

மிடறுக்குருதி, 321.
மிடா, 401.
மிடைகொள்ளல், 494.
மிடைதல், 225, 340.
மிடைமரச்சோலை, 141.

எங்ஙன அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

மித்திரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவீதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சிவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழற்றல், 151, 171.
 மிளகுபொதி, 389.
 மிளிர்ந்தல், 275.
 மினை - ஆண்காவலைச் சூழ்ந்தகாவற்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிறைத்தல், 161.
 மின்மினி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னுக்கொடி, 171.
 மின்னுக்கோடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திறம்படாமை, 65, 75.
 மீமிசை, 12.
 மீனி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோட்பதை, 17.
 மீன் திசுழ் விசம்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விற்போர், 138, 183, 200.
 மீன்றனை, 332, 344.
 மீன்றியில் விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.
 மீனரசு - சுந்திரன், 125, 131.
 மீனிராச்சியம், 131.
 மீனணங்கல், 17, 208 - 9.
 மீனேற்றுக்கொடியோன், 150.

முகநிலை - முகத்திற்படுத்தாவு, 190,
 முகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [191, 219.
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகபடாம், 406.
 முகம் - அந்தரக்கொட்டு, இடம்;
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75,
 83, 120, 162, 166, 192, 493.
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 யுறுப்புக்களான்வருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழடியிருக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு - பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377,
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்குலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகிணுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பிணையல், 498.
 முசிறியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன்சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன்புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வா
 லாறு, 159, 187.
 முசுட்டை } 340, 353.
 முசுண்டை }
 முசுமுசுக்கைக்கனி, 389.

முக்குடைக்கு மூன்றாதிங்கள், 291,
 முக்கோல், 491. [391.
 முகச்சந்தியிலக்கணம், 83.
 முகச்சார்த்து 207.
 முக்குச்செய்துகிடத்தல், 309.
 முகடு, 408.
 முகத்திலுங்கண்ணிற்சுவையிகத்
 தோன்றல், 84.

முட்டாக்கு, 341.
 முட்டி, 92, 98.
 முட்டிக்கை, 92, 94.
 முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.
 முட்டுப்பாடு, 412.
 முடக்காற்பந்தர், 416.
 முடக்குமோதிரம், 181.
 முடங்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எநடு

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.

முடங்குகை, 393.

முடங்குபடுதல், 389.

முடத்திருமாறன், 7.

முடம், 63 - 4, 109, 205.

முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருந்

முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.

முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்

சூடிய இறைவன், 305.

முடிக்கை - பண்மாறு, 120.

முடிகள்பத்துடையவன் - இரா வ

ணன், 191.

முடிமேலுமேந்தர்முவர், 4, 267,

364, 512, 573, 575, 592.

முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,

முடித்தலையடுப்பு, 545. [34, 38.

முடித்து (தன்மைவினை), 425.

முடிநாறு, 261, 278.

முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.

முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.

முடிவு, 108.

முடிவுபோதல், 324.

முடுக்கர் } 149, 369, 554.

முடுக்கு }

முடுக்குவழி, 390.

முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக

வொருபோது, 321.

முடுகிவரும்வரவு, 277.

முண்டகக்கோதை, 558.

முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.

முண்டம்பெருங்குமார் - கடைச்சங்

கப்புலவருள் ஒருவர், 7.

முண்டிதம், 88.

முத்தக்கழங்கு, 558.

முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190,

முத்திங்குணமும், குற்றமும், 368,

388 - 9.

முத்தின் பந்தர், 143, 163.

முத்தி - ஆகவனீயம், காருகபத்தியம்,

தக்கிணக்கினி, 304, 504.

முத்திச்செல்வம், 528.

முத்திவாழ்க்கை, 494.

முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு

ளொன்று, 127, 134, 138, 147,

154, 196, 199, 207, 213, 221,

224, 227, 232, 388.

முத்துக்கோப்பார், 157.

முத்துடையரி, 485.

முத்திரைக்கொழுத்தொடர், 557.

முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,

முத்துவிளைகழனி, 558. [344.

முத்துர்க்குற்றம் - சோழநாட்டிலு

ள்ள தொருசிறுநாடு, 303.

முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால

த்துப்புலவராலியற்றப்பட்ட

தூல்களுளொன்று; 2700. வெண்

பாக்களையுடையது; தமிழ்நாட்

டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி

யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே

தொள்ளாயிரத்தொள்ளாயிரம் வெ

ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு

தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில

பழையவுரைகளிலும் புறத்திரட்டி

லும் காணப்படுவனவேயன்றி தூல்

முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்

சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்

சிறந்தது, 278. [485, 553.

முதல் - இடம், 108, 111, 360,

முதலீடு, 246.

முத்தகம் - இசைப்பாவலகயுள்ளா
முத்தம், 277, 524, 581. [190.
முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
முத்தவளை, 196. [180.
முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
முத்திரை, 101, 456. [197.
முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 565, 571.
முதலுழி, 230.
முதலை, 17, 332, 343.
முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன,
முதற்சாமத்திற்கண்ட கனா ஓரான்
முற் பவித்தல், 408.
முதற்பொருளிருவகை, 14.

என்கு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

முதனடை - இயக்கநாள் இன்னொன்று;
தாழ்ந்த செலவினையுடையபா
டல், 67, 111, 120.

முதனடைவாரம், 59, 91.

முதாரிக்காய், 417, 480.

முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முந்துதல், 24,

முதிர்வினை, 3. [437.

முதிராக்கிளவி, 257.

முதிரை, 154, 390.

முதிரைப்பண்டம், 160.

முதுக்குறைநங்கை, 401.

முதுக்குறைவி, பெரிய அறிவையுடை
யாள், 432.

முதுக்குறைவு, 349.

முதுகணிகையர், 392.

முதுகூவர், 25, 419, 432.

முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,

முதுகரி, 266, 287. [7, 230.

முதுகாரை-பெருநாளையைப் பார்க்க,

முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.

முதுமறையோன், 303, 310. [376.

முதுவேனிந்தாலத்துக்குரிய பூவகை,

முதுவேனிந்தாலம், 14, 333, 345-6,

முந்தாநூல்கள், 80. [363.

முந்துறுத்தல், 589.

முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.

முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,

முந்தை, மூதையாதல், 246.

முந்நீர் - முத்தொழிபுடையநீர்
(கடல்), 83, 200, 448; 459, 509,
521.

முந்நீர்விழவினெடியோன், 302.

முந்துன்மார்பன், 587.

முப்படை, 159.

முப்பத்திருகாழ், 180.

முப்பழம், 31, 179.

முரசத்தை நாளொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.

முரசம், 128, 147, 441.

முரசம் யாதிராமதிரமுழங்குதல், 543.

முரசவோதை, 339.

முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,

166, 402, 450, 535 - 6.

முரசமுதலான ஏழும் அரசர்க்குரியன,

முரச மூன்று, 118. [495.

முரசை யாணையின் மேலேற்றி விழவறி
வித்தல், 146.

முரசுசிறார் முடிநாகராயர் - தலைச்
சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர், 7, 230.

முரசை, 553.

முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.

முரி, 190, 209, 219, 529.

முரிச்சார்த்து, 207.

முரித்தப்பாடுதல், 210.

முரிதல், 210.

முரிநிலை - இறுதியிழப்படுத்தாவு, 190.

முரிப்பு, 434, 450.

முரிபுருவம், 83 - 4.

முரிவரி, 210.

முருக்கம்பூ, 585.

முருக்கு, 310, 353.

முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.

முருகவேள், 28, 39, 51, 168, 193,

முருகவேள் நிற்குங்கோயில், 241, 248.

முருகன்கடல்வயிறு கிழித்தது, 511.

முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்
பாதுண்டமை, 516.

முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்
றுடிக்கூத்தாடியது, 193.

முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.

முருகுயிர்த்தல், 205. [118.

முருகு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,

முப்பால், 7.
 மும்முறை வணங்கல், 307.
 முயக்கம், 125.
 முயல், 150, 171, 191.
 முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.
 முரசத்தானை, 161. [161.
 முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,

முருந்துபோலும்சகை, 321, 330.
 முல்லை - ஒருகருவி, ஒருபண், முல்
 லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124, 5,
 130 - 31, 149 - 50, 170, 241,
 247, 305, 338, 343, 351, 353,
 360, 376 - 7, 443, 455 - 7.
 முல்லைக்குரியசிறுபொழுது, 14.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எங்எ

முல்லைத்திணை முதற்பொருள், கருப்
 பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
 முல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
 ண் னுதற்குரிய நியாயம், 14.
 முல்லைத்திம்பாணி, 15, 445.
 முல்லைநகை, 340.
 முல்லைப்பாட்டு : இது பத்துப் பர்ட்
 டிள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
 டினத் துப்போன்வானிகுரீமக
 னுர் நப்பூதனுர் பாடியது; 103 -
 அடிகளை யுடையது; நச்சினூர்க்கினி
 யரால் உரை செய்யப்பட்டது,
 241, 377, 415, 422, 534, 554.
 முல்லைப்பூக்குழல், 452.
 முல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
 முல்லைமுகை, 171.
 முல்லையந்திக்குழல், 446, 456.
 முல்லையாழ், 15.
 முல்லையுக்குறிஞ்சியு மூறைமை திரி
 ந்து பாலையாதல், 294, 305.
 முலைப்பூசல், 574, 576.
 முழத்தின்விரலளவு, 70.
 முழவம், 339, 499, 563.
 முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
 முழவு - குடமுழா, 119, 149, 169,
 261, 279, 339.
 முழவு ஏழுவகை, 106.
 முழுத்தம், 534.
 முழுத்தம், 11.
 முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
 முழுப்பலிபீடிகை, 142.
 முழுமதி, 209.
 முழுமானிக்கம், 407.
 முழுமெய் - மார்பு, 123, 151, 172.
 முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
 முள்வேலி, 280, 334.

முளைப்பாலிகை, 41.
 முளையெயிறு, 401.
 முளைவளரிளநகை, 210.
 முளைவெண்டிங்கள், 315. [487.
 முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்விளையும்,
 முற்பட, 205.
 முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
 பிற்காணல், 309.
 முற்றக்கடிதல், 131.
 முற்றத்திறத்தல், 371.
 முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
 முற்று, 297, 463 - 4.
 முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
 333, 358, 374, 392, 440 - 41,
 489, 513, 525-6, 575.
 முற்றுமை, 28, 165, 468.
 முற்றுமைதொகல், 129.
 முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
 முறி - தளிர், 125, 132, 333.
 முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
 முறுக்கல், 90. [325.
 முறுக்குண்டகோட்டையுடையகலை,
 முறுகுதல், 323, 390.
 முறுவல்: இது பழைய நாடகத்தமிழ்
 றூல்களுள்ளொன்று; இது முற்
 காலத்தேயிறந்து போயிற்றென்று
 அடியார்க்குநல்லாரெழுதி யிருக்
 கின்றனர், 9, 213, 253.
 முறுவல்லகை, 84 - 5.
 முறை-நியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
 5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
 485, 497, 508, 519, 577.
 முறை முதற்கட்டில், 553.
 முறைமை நான்குவகை, 92.
 முறையுளி, 235, 518.
 முன்பணிக்காலம், 361, 378.
 முன்பால் - முன்னிடம், 78.

முள்ளப்படு, 89.
முள்ளூர், 520, 522.
முள்ளையிடு, 257.
முள்ளப்பின்முகம், 584.
முனிதயிர், 430.
முனிதல், 306.
முனைக்குடம், 36.

கூட.

முன்பாலைநாடு - குமரியாற்றிற்கும்
பஃதுளியாற்றிற்கும் இடையிலுள்
ளநாடு, 230.
முன்பிற்காலை, 208.
முன்பிற்படி-முன்புபோல, 66, 113,
முன்பு, 30, 300.

எநஅ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

முன்றில் - முற்றம், 133, 208, 216,
244, 318, 320 - 21, 327, 330,
முன்றுறை, 528. [498, 587.
முன்றேர்க்குரவை, 545.
முன்னத்தினுணருங்கிளவி, 431.
முன்னதிகட்டு, 439.
முன்னிலைத்தொழிற்பெயர், 24.
முன்னிலைப்படர்க்கை, 206-7.
முன்னிலைப்பாவல், 319, 329, 460.
முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526,
முன்னிலையாகக்கூறல், 579. [527.
முன்னிலையாளர்-முன்னில்லாள், 501.
முன்னிலைவிளி, 250.
முன்னேனான்று, 351.
முனி, 168.

மூலாதாரம், 61, 103 - 5.
மூவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
சுமம், 224 - 5, 235.
மூவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
முறைமைநான்கு, 92.
மூவகைப்பு, 154.
மூவடிமுகக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
மூவாக்கடம்பு, 448, 459.
மூவாமருத்த, 44.
மூவாலினநலம், 243, 586. [கல், 82.
மூன்றனுருபு, ஐந்தனுருபொடு மயங்
மூன்றருஞ்சாமத்திற்கண்ட கனூ மூன்
றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
மூன்றும்வேற்றுமைபுருபோடு, கூட
என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
மேச்சுதல், 197.

முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
 முனிவர், 168, 301, 311, 370.
 முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
 முனிவரிருப்பிடம், 355.
 முனை, 44. [குடுதல், 331.
 முனையிடம் பாழ்படும்படி வெட்சி
 முங்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7,
 294, 306, 345, 353.
 முங்கில்வில், 328.
 முச்சு, 465.
 முட்டுதல், 418.
 முடை - பொதி, 47, 369, 390.
 முத்தோர், 491.
 முதறிவாட்டி, 316, 325.
 முதிர்்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்,
 மூதரை, 486. [142, 160.
 முதூர், 23, 26, 198.
 முதூர்ப்பொழில் - இலவந்திகைச்
 சோலை, 271, 377, 403.
 முதை - முந்தை, 246.
 முப்பிளமை, 484.
 முரல், 36, 316, 561.
 முரித்தானை, 162.
 முரிநியிர்த்தல், 85, 323.
 முலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடி
 கள், 103.

மெய் - வடிவு, 150.
 மெய்க்கூத்து - சாந்திக்கூத்து நான்
 கனுளொன்று, மெய்த் தொழிற்
 மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
 மெய்ச்சார்து, 385, 465.
 மெய்சாய்த்தல், 90.
 மெய்ந்நிலைக்கை, 92, 95.
 மெய்ந்நெறி, 590.
 மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லல், 465.
 மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்,
 மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
 மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
 மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
 மெய்ப்பொறி, 437.
 மெய்ப்போகம், 121.
 மெய்ப்புகுவசம், 366.
 மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
 மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
 மெய்முழுதுந்தழுவல், 434.
 மெய்யல்லாமுதுவல், 421.
 மெய்யிற்பொடி, 486.
 மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால்
 உடம்படுமெய்யன்மெனப்படுமீ
 வகரம் தோன்றுதல், 526.
 மெய்யுரை, 242, 569.
 மெய்வருத்தம், 323, 433.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எங்கள்

மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெய்கிற்றிலள், 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114. [224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.
 மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினாற்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல், 125.
 மேகலையைத்துகிலுள்ளுடுத்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்ரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455.
 மேருவரைவில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேல்கடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிந்கொடி யசை
 மேல்வரவு, 107.
 மேல்வினாவன, 21..
 மேலிற்றும், 402.
 மேலேயிட்டிக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேழகம், 254. [311.
 மேழி - கலப்பை (ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.

447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலையுலகம், 567, 587.
 மேனீர், 459.
 மை - மஞ்சு, 406.
 மைத்துனவளவன், 552.
 மைந்து - அழகு, 229, 240.
 மைந்நினவிலைஞர் - ஆட்டுவானிகர்,
 மைம்மீன், 277. [138, 155.
 மையல்லமன், 217.
 மையிருக்குன்றின்விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண்கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மோச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொந்தை - ஒருவகைத்தோங்குவி,
 மொழிபெயர்த்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம், 308.
 மோகனீயம், 382.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.

மேழியில் மாலைகுட்டுதல், 279.

மேற்கட்டி, 40.

மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.

மேற்கட்டுத்திரை, 116.

மேற்கோளாக இந்நூலிலிருந்துபிறர்

எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,

33 - 4, 206, 208, 210, 220,

316, 320, 328, 336, 361, 365,

395, 401, 425, 441, 445,

மோகூர், 149, 553.

மோசுமல்லிகை, 353.

மோட்சமார்க்கம், 569.

மோட்சராச்சியம், 591.

மோடி, 161.

மோதகப்புகை, 338.

மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.

மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,

மோதிரம், 196 - 7. [204.

எசு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மோர், 416.
 மோரியர், 553.
 மோவாய், 556.
 மௌகர்த்திகன், } 534.
 மௌத்திகன்,
 மௌவல், 338.
 யசர்வேதசாகை, 339.
 யந்திரவாவி, 377.
 யவனதேசம், 132.
 யவனர் - சோனகர், துருக்கர், மிலே
 ச்சர்; இவர்கள் தொழில்
 வாயில்கர்த்தல், 137, 153, 156,
 யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.
 யக்ஷிதேவதை, 409.
 யாக்கை, 393.
 யாக்கைநில்லாமை, 281, 568, 591.
 யாக்கையிழந்த இன்னுயிர், 346.
 யாக்கையிழப்பிறவாப்பெரியோன்,
 யாகசாலை, 161, 351, 590. [167.
 யாண்டு, 547.
 யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.
 யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.
 யாப்பறைமாக்கள், 357.
 யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,
 423, 435.
 யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.
 யாமளேந்திரர் - இந்திரகாளியனா
 லாகிரியர், 10.
 யாரைநீ, யாரையோநீ, 483, 501.
 யாவதம் - எப்படியானும், சிறிதும்,
 யாதம், 2, 151, 421, 424,
 432, 436, 509.
 யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,
 185, 187 - 8, 202 - 3, 205,
 212, 219, 221, 224, 229, 232,
 248, 496, 561 - 2.
 யாழ்க்காவலி, 221.

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,
 100, 109 - 10, 119.
 யாழ்ப்பாணர், 320, 330.
 யாழ்ப்புலவர், 149, 169.
 யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.
 யாழ்வாசித்தற்குச்சுத்திரம், 222.
 யாழ்வம், 327. [187.
 யாழாகிரியன், 67, 69, 112-3, 122,
 யாழிசைமொழி, 171.
 யாழிசையின்பயன், 435.
 யாழிடம்நான்கு, 204.
 யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.
 யாழின்னினவி, 198.
 யாழின்றொருதி, 267.
 யாழினிட்டபாட்டு, 206.
 யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி
 யன் இடமுறைமெலியத்தோன்
 றல், 60.
 யாழறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.
 யாழைத்திருத்தல், 205.
 யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,
 யாற்றடைகரை, 262, 279. [188.
 யாற்றுநடு, 518.
 யாறுநீய ஆரம், 153.
 யானை, 35, 114 - 5, 359, 408.
 யானைக்கச்சை, 166.
 யானைக்கவிழ்மணிநா, 543.
 யானைக்கன்று, 523.
 யானைப்பாகர், 140, 158.
 யானைப்பிடர்த்தலை, 536.
 யானைப்பிடரியில் மகளிளையேற்றிநக
 ர்க்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.
 யானை பறையுடன்வருதல், 393, 587.
 யானைபோகலாம்படி கீழ்க்கருங்கை
 யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.
 யானைமுகவோடும், 354.

யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை
யாழ்க்கோடு, 203. [யென்பன, 203.
யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.
யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.
யாழ்நான்கிற்குமுரிய நரம்பினென்,
100.

தைதல், 166, 508. [587.
யானையை, ஒய்யெனத்தெழித்தல்,
யானையைப்படுக்குக்குழி, 523.
யானையைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ
யானைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.
யானைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக

ராதி. எசுக

யோகநித்திரை, 270.
 யோசம் - அரைப்பட்டிகை, 384.
 யோகம் எண்வகை, 371.
 யோகாசனம், 371.
 யோகினிச்சி, 89.
 யோனி - நாடகவுறுப்பினுள்ளொன்று,
 விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 9, 19,
 நீடபம், 101, 457. [58, 82.
 லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல், 13.
 லோகம் ஐந்து, 193.
 வக்காணம், 75.
 வக்கிரித்தல், 63.
 வகுத்தல், 100.
 வகுந்தி - வழி, 298, 310, 391,
 வகுளம், 195, 339. [404.
 வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.
 வங்கிசம், 212. [412, 456.
 வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,
 வங்கியப்பாடல், 61, 100.
 வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.
 வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,
 வங்கியம் மூவகை, 156. [100.
 வங்கியமுதும்வகை, 456-7.
 வங்கியவாசிரியன், 67.
 வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்
 குங்கோயில், 146, 166, 241, 248.
 வச்சிரத்தடக்கையமார் கோமான்,
 வச்சிரதந்தன், 115. [503.
 வச்சிரதேகன், 115.
 வச்சிரநன்னாட்டுக்கோன், 143, 163.
 வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றற்
 கரையிலுள்ளது, 162-3.
 வச்சிரம், 167, 377.
 வச்சிரமவந்திமகதமொடு குழி இய
 டித்திரமண்டபம், 564.
 வச்சிரவேந்தன், 16, 360.

வசி - மழை, வசிகரம், 142, 160.
 வசிமுதலியன சுரக்கவென வாழ்த்
 வசியம், 160. [தல், 159.
 வசிகரிப்பு, 165.
 வசு - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.
 வசுக்கள் எண்மர், 148, 168.
 வசுவாசி (வாசம்), 179, 379.
 வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.
 வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத்
 திரம், 187, 194, 463.
 வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.
 வஞ்சம்பெயர்த்தபூதம், 187.
 வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப் பித்தேற்
 றுதல், 164.
 வஞ்சி - ஒருகொடி, சேரநுடைய
 இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,
 வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென
 வம் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,
 25, 220, 231, 371, 448, 459,
 502, 521, 528, 531, 535-8, 544,
 559, 568, 574, 577, 589.
 வஞ்சிக்காண்டம், 592.
 வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செலவாற்
 கொண்ட திறை, 531.
 வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தி, 488.
 வஞ்சிகுடுதல், 530.
 வஞ்சிமகளிர், 577, 581.
 வஞ்சிமாலை, 586.
 வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.
 வஞ்சிமுதுர், 5, 560, 570, 588,
 வஞ்சியார் கோமான், 578.
 வஞ்சிவேந்தன் - சோன், 459.
 வஞ்சினக்கூதல், 142. [534.
 வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,
 வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,
 வஞ்சினம்

வசந்தராபுதத்தினவடிவமுமஅது பாற
கடலிற்பிறந்த தென்பதும், 51.
லுசந்தமாலை - மாதவியிந்தோழி ;
இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்
படுவள், 185, 188, 202, 226,
228-9, 236-7, 240, 299, 311,
வசம்ழிதல், 466. [335, 347.

வருசனமால, 5, 25.
வட்கர்போகிய - இடையில் முரியில்
லாத, 529.
வட்டகை, 145, 165.
வட்டனை, 19, 79, 193, 204.
வட்டப்பாலை, 112, 443.
வட்டப்பாலைஇடமுறைத்திரிபு, 284.

எசஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

வட்டப்பாலையிலேநாலுபண்ணும் பிற
 த்தல், 453.
 வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
 வட்டம் - ஒருகோள்; சிலாவட்டம்,
 வட்டிகை, 296, 308, 494.
 வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
 பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
 வட்டு, 401.
 வட்டுடை, 194.
 வட்டை, 47, 573.
 வடகம் (துகில்), 379.
 வடகலை, 115.
 வடங்கொண்மணியூசல், 580.
 வடசேடி, 175, 189.
 வடசொல், 62 - 3, 107.
 வடசொற்றிரிபு, 377.
 வடதிசை, 132, 161.
 வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
 வடபல்லி, 182, 198.
 வடம், 332.
 வடமலை, 125.
 வடமலைமணி, 47.
 வடமீன், 34, 151.
 வடமொழி - ஆரியம், 406.
 வடமொழிச்சிதைவு, 162.
 வடமொழிப்பெயர், 349.
 வடமொழிவாசகம், 394, 406.
 வடவர், 12, 448, 459.
 வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
 வடவிமயம், 573.
 வடவெழுத்தெதாரீ இவந்தளழுத்து,
 வடவை, 192. [63, 108 - 9.
 வடிக்கை - புரவியைவசமார்க்குக்கை,
 வடிக்கிறது, 495. [495.
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர

வடுகிலொத்து, 75, 120.
 வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
 வடுகீங்குசிறப்பு, 364. [121, 280.
 வண்ணை - வழங்குங்கை, 34.
 வண்டல், 207, 489, 490.
 வண்டலர்கோதை, 228.
 வண்டாறிரையழித்தல், 213.
 வண்டின்னிலிக்கு யாதோசை, 327.
 வண்டின்னிலை, 204.
 வண்டின்னிலைமதுமயக்கத்தால்ஒடுங்
 கிக்கிடத்தல், 275.
 வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
 170-71, 208, 212-3, 295, 363,
 வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
 வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
 வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
 வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
 வண்டையொத்த காழுகர், 384.
 வண்ணடை (துகில்), 379.
 வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; சொல்வகைகளினின்றுள் ஒன்
 று; பதினாறு அடியானவரு
 வது; தொய்யித்தருழம்பு முதலிய
 ன்; விலக்குறுப்பினுனொன்று, 19,
 58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
 138, 153, 183, 190, 204, 206,
 315, 325, 481, 558, 563.
 வண்ணர், 155.
 வணர்கோட்டுச் சீதியாழ், 561.
 வணர்சுரியைம்பால், 214.
 வணரளவு, 9.
 வணிகருமார், 201.
 வணிகபூதம், 496.
 வணிகர்; 41, 167, 372, 389, 397,
 வணிகர்குலபதி, 32. [432.

ஸ்கூட்டு நாமபையகமும் புற
 முமாராய்தல், 204.
 வடித்தோற்கொடுப்பறை, 542.
 வடிந்தகாது, 197.
 வடிந்துவீழ்காது, 126.
 வடிமொழி, 348.
 வடியாக்கிளவி, 336.
 வடிவேல், 495.

வணிகர்தெரு, 2.
 வதம் - விரதம், 283.
 வதிச்செலவு, 237.
 வதிதல், 229.
 வதுவைகுட்டு, 548.
 வதுவைவேண்டான், 521, 562.
 வந்தக்கடை: ககரவொற்றுவிசாரம்,
 வந்ததை - வந்தஉறவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுந

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.
 வம் - வா, 577.
 வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
 யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.
 வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,
 வம்பப்பெருந்தெய்வம், 470. [372.
 வம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
 வம்பமாரத்தர் }
 வம்பமோரியர், 553.
 வம்பலர், 322.
 வம்பின்முடிசு - புதுமையாக முடிவ
 ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
 யன, 385. [265, 476.
 வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
 வயந்தச்சோலை, 271.
 வயந்தம் - தென்றல், 188.

வரி - கோலச்சாரி, நடம், பாட்டு,
 வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
 ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
 99, 206, 228 - 9, 237, 240,
 267, 289, 334, 365, 381 - 2,
 512, 539, 592.
 வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.
 வரிக்கோலம், 172, 194, 317.
 வரிச் சாந்திக்கூத்து, 79.
 வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.
 வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.
 வரித்து - எழுதி, 877.
 வரிதகம் - சொல்வகை நான்சினு
 ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்
 வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.
 வரிப்பாட்டல், 205, 212, 345.

வயல், 194, 276, 306.
 வயலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
 ருர்; வார்த்திகனுக்கு ஒரு பாண்டிய
 னுற் பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
 பவவர், 537. [பட்டது, 507.
 வயம்பூ, 43.
 வயிரேயம், 368, 388.
 வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.
 வயிரப்பலகைளட்டு, 368.
 வயிரப்பொற்றோடு, 577.
 வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
 197, 367, 386, 423, 435.
 வயிரமணித்தூண், 35.
 வயிரவாரம், 426.
 வயிரலில், 324.
 வயிறு - நடு, 448. [90, 110, 491.
 வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,
 வரகு, 29, 155, 294, 306, 390.
 வாங்கிடத்தல், 248.
 வரத்து - வரவு, 252.
 வரந்தருகாதை, 10, 11, 12.
 வரம்பறியப்படா வினக்கு, 200.
 வரம்பு - வரப்பு, 275.
 வரவு, 61, 66, 99, 100, 107, 111.
 வரவுகளின்தொகுதி, 62.
 வரவுறுத்தல், 58.
 வரசான் (கர்ப்பூரம்), 79.

வரியிலார், 493.
 வரியும் புள்ளியுமயங்கியபுலித்தோல்,
 வரியுறுசெய்கை, 317. [314.
 வரிவெண்சாந்து, 563.
 வருடைமானுக்குக் கால்எட்டு, 524.
 வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.
 வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,
 177, 190, 191, 493, 497.
 வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்
 தேவபாணி, 191.
 வருணன், 17, 115, 276.
 வருத்தனை நான்கு, 81, 110.
 வருத்தமுற்றோளவினயம், 85, 87.
 வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),
 வருத்தும்பெய்வம், 298. [97 - 8.
 வருதிரர், 213.
 வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல், 35.
 வருபுனல்வையை, 587.
 வருபொருள், 303.
 வருமுறைப்பாலை, 561.
 வரைத்தாள், 296.
 வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி
 டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,
 வரைப்படுதேன், 524. [257, 591.
 வரைபிளத்தல், 305.
 வரையறை, 29, 63, 108.
 வரையர்வருடை, 524.

எசச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

வரைவாழை, 306.
 வரைவு, 520.
 வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
 மகள் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறி
 யது, 219.
 வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பரா
 வரோத்தமை, 296, 308. [யது, 516.
 வல் - சூது, 358.
 வல்சு, 467.
 வல்லபம், 80, 160, 380.
 வல்லாதேன், 576.
 வல்லாநடை, 323, 422.
 வல்லி, 43, 152, 362, 513.
 வல்லிருண்மயக்கம், 427.
 வல்லிருள், 426.
 வல்லிவடிவைவத்தோளிலெழுதல், 49,
 வல்லுந, 419. [362.
 வல்லென்றமொசால், 6.
 வல்லையம், 415.
 வல்வில், 50.
 வல்விலோரி, 520.
 வல்விளை, 263. [தல், 73.
 வலக்கால் முன்மிதித்து அரங்கேறு
 வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.
 வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,
 வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.
 வலம்படுமூசு, 521.
 வலம்புணரகழி, 359.
 வலம்புரி, 181, 198.
 வலம்புரிக்கை, 92, 96.
 வலம்புரிமணனுழுதல், 208.
 வலம்புரிமுத்து, 45, 53.
 வலம்புரியின் தழுத்தம், கழங்கு, 558.
 வலமுறைமெலிவு, 113. [274.
 வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,

வலிதை - நிருத்தக்கை மூப்பதனு
 னொன்று, 81.
 வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.
 வலிவு மூன்று, 68, 113.
 வலை, 200, 210, 425.
 வலைப்பரதவர், 183.
 வலையாலுயிர் கொல்லல், 310.
 வலையுணங்கு முன்றில், 208, 216.
 வலைவாழ்நர்சேரி, 208.
 வழக்கிடம், 14. [438, 525.
 வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,
 வழக்குரை காதை, 22.
 வழக்காறு, 24.
 வழக்குதல், 431.
 வழங்குவில் - அம்ஐப வழங்கும்வில்,
 வழி, 294, 299, 309. [313.
 வழிச்செலவு, 186.
 வழிச்சேறல், 312.
 வழித்திறம், 139.
 வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்
 விச் செல்லுதல், 345.
 வழிநடைவருத்தம், 310.
 வழிநாள், 298, 302, 310.
 வழிப்படர்புரிதல், 260.
 வழிப் போவார், 309.
 வழிபடு தெய்வம், 161.
 வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுந்
 தொழுந்து - தூர்க்கை, 328.
 வழிபறித்துக் கொட்டும்படை, 315,
 வழிமொழி, 562. [325.
 வழிவளம், 322.
 வழு - பழிப்புரை, 432.
 வழுக்கம் - தப்புதல், 334.
 வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.
 வழுதி, 492,

வலைவ - சமத்து, நானிலி, வல்ல
பம், 142, 160.
வலைவப்பார்ப்பான், 504. [370.
வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,
வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மாகதம்,
வலனென்பு வயிரம், 386. [386.
வலிசரம், 455.
வலித்த வுறுப்பு, 86.

வழு பதினான்கு, 14.
வள்ளம், 363, 380.
வள்ளி, 328, 513.
வள்ளிக்கிழங்கு, 274.
வள்ளிக்கூத்து, 328.
வள்ளிமணான், 516.
வள்ளுவனார், 39.
வள்ளைப்பாட்டு, 581.

**அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எசுநு**

வளந்தலைம ய ன் கி யவஞ்சிமுற்றம்,
வளவர்குலம், 131. [523.
வளவன், 31, 161, 206, 459.
வளாகம், 221, 224.
வளரிநிலை, 271-
வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவர்த்தி
யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,
209, 210, 292-3, 303, 457, 537,
வளைகோல், 493, 526. [542, 559.
வளைச்செய்கை, 33.
வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
வளைநெகிழ்தல், 216. [385.
வளைபோலு நி த த் தை யு டை ய
வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.
வளைபோழுநர் - சங்குறுப்பார், 140,
வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.
வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள
பழைய கா ப் பி ய மை ந் த னு
ளொன்று ; இதன்பாடல்களுட்
சிலமுன்னோருரைகளில் ஆங்காங்கு
எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே
யன்றி நூலின் முதனடுவிறுதிகா
ணப்படாமையின் இந்தநூல் இன்
ன சரித்திரத்தையுடையதென்றும்
நூலாசிரியர் இன்னொன்றும்புலப்
பட வில்லை, 209, 248 - 9, 287,
452, 456, 540.
வளைவிற் பொதி - வளைந்து தானே

வளதெய்வம், 311.
வளப்பு எட்டு, 6, 8.
வளப்பு ஐந்து, 388.
வளப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.
வளப்புவண்ணம் நாற்பத் தொன்று,
வாக்கமை பேரியர்த், 9. [88.
வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.
வாக்கியக்கூறு, 64.
வாகுவலயம், 180. [557, 559.
வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,
வாகைத்துறை, 559.
வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்
தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே
வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.
வாங்கும் - கொள்ளும், 213.
வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்
ஒளி, 197. [119.
வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,
வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.
வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,
வாசத்தின்வகை, 379. [497.
வாச நெய், 195, 347.
வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத
லியன, 361, 378.
வாசம் ஐந்து, 138, 155.
வாசவர்-பஞ்சவாசம்விற்போர், 138,
வாசவன், 168. [155.
வாசவுண்டை, 366.

யெய்யும் எத்திரவில், 413.
 வற்கடமுண்டாதற்குக்காரணம்,
 வதங் கூர்தல், 30. [277.
 வறியோன் - அறிவில்லான், 395.
 வறும்பூ, 275.
 வறுமை நாணத்தருதல், 245.[419.
 வறுமொழி - பயனில்சொல், 214,
 வறுமொழியாளர், 265, 286, 287,
 வன்கண்மை, 305. [372,419,432.
 வன்காடு, 300.
 வன்பூனிலம், 114.
 வன்னி, 387, 490.
 வன்னிகை, 494. [நுனமை, 487.
 வன்னிமரமும் மடைப்பளியுஞ் சான்
 வனசாரினி, 300.

சுசு

வாசிகை, 158, 166, 289.
 வாசித்தல், 205.
 வாசிப்பு, 90.
 வாசிவாரியர், 493.
 வாசகி, 148, 459.
 வாசகிநான், 326.
 வாசுதேவன், 178.
 வாட்கூத்து, 329.
 வாட்கோல், 545.
 வாட்டொழில், 326.
 வாட்போர், 163.
 வாடாமலர்மாரி, 511.
 வாடாமாலை, 156.
 வாடாவஞ்சி, 531, 552.
 வாடு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

எசுசு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

வாடுதல் - குறைதல், 251.
 வாடைக்காற்று, 361, 377.
 வான்மறவர், 493, 537.
 வாணபுரம், 178.
 வாணன் - ஓர் அயனன், 177, 193.
 வாணன்பேரூர், 194.
 வாணுட்கோள், 162, 534.
 வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
 வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்
 வாணிகம்; 246.
 வாணிகமரபு, 496.
 வாணிகமுதல், 253.
 வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
 வாணிகள், 157, 191, 399, 409,
 வாதசெபம், 185.
 வாதம் - காற்று, 203.
 வாதனை இருபத்தைந்து, 103.
 வாதனை ஐந்து, 103.
 வாதித்தல், 392.
 வாதுவர் - வாசிவாரியர், 493.
 வாதை, 404.
 வாமணரூபம், 88.
 வாய்க்காரீர், 276.
 வாய்காவாமழவர், 206.
 வாய்த்தலை, 260. [மோதுதல், 277.
 வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்மீதுபுனல்
 வாய்ப்பறை, 357.
 வாய்ப்பு, 438, 475.
 வாய்ப்பூச்சு, 431.
 வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.
 வாய்ப்பூசல், 418.
 வாய்மை, 298, 310.
 வாய்மைத்தருமம், 263.
 வாய்மொழி, 264, 302, 507.
 வாய்வதின்வந்தருவை - பத்தியுருவ

வாயிலோயே, 481 - 2.
 வாயுக்கள்பத்து, 103.
 வாயெடுத்தாற்றல், 582,
 வார்க்கட்டு, 350.
 வார்கொடி, 15 - 8.
 வார்த்திகள் - தக்பிணமுர்த்தியென்
 பவனுடைய தந்தை, 506 - 7.
 வார்த்தை தப்பாத நாவின், 541.
 வார்த்தல் - சுட்டுவிரம்செய்தொழில்,
 நெடுமை, 24, 204.
 வாரக்கதி, 57, 79.
 வாரச்செய்யுள், 119, 188, 205, 383.
 வாரணம் - உறையூர், கோழியாணை,
 128, 182, 198 - 9, 266, 288,
 291, 302, 400.
 வாரணவாசி, வாரணசி - மத்திமதே
 யத்து ஒரு நகர், 400, 412.
 வாரநிலம், 64, 67.
 வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
 யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுள்ளொ
 ன்று; ஒருதிமம்; கீதவுரு; சொல்லொ
 முக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
 டையபாடல்; தெய்வப்பாடல்;
 பற்று, 59, 64, 67, 78 - 5, 91,
 110-11, 119-20, 146, 176, 186-
 8, 365, 383, 534.
 வாரல் - வாராதே, 341.
 வாரி-கடல், யாண்ப்படுகுழி, வருவா
 வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
 வாரியர், 140, 158.
 வாரியனம், 183.
 வாரும்கோள், 577.
 வாரொலிசுந்தல், 3, 45, 510.
 வால் - இளமை, 166, 431.
 வால்வரிக்கொடுக்கார் - வெள்வரிக்க

மாக எடுத்தருவை, 464.
வாய்வான், 317, 493, 521, 533,
537, 546, 592. [மை, 544.
வாய்வாளான்மை - வாய்வறிதிரா
வாயன்முறுவல் - வெய்யல்லாமுறு
வாயாகுதல், 503. [வல், 421, 433.
வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
254, 256, 269.

காய், 417, 430.
வால்வனைமேனிவாலியோன் - பலதே
வன், 148, 168.
வால்வென்சங்கு, 356, 372.
வால்வெண்டோடு, 418, 431.
வால்வெள்ளேறு, 431.
வால்சரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்சரித
நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ.ச.எ

வாலாமை-தாய்மையின்மை; ஆசை
 சம், 392, 404.
 வாலாகம், 183, 199, 340, 353, 558.
 வாலுவன்-மடையன், 545.
 வாவி, 292, 302.
 வாழ்த்து, 11- 2, 22, 25, 72, 578.
 வாழ்தல் - சீவித்தல், 484.
 வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
 வாழை, 295. 342, 355, 417 - 8,
 வாழைத்தாறு, 528. [480-31.
 வான், 440, 535, 560, 565.
 வான்வரி - புலி, 332, 523.
 வான்வூரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்
 காய், 417, 430.
 வான்வலனேத்தல், 537.
 வாளமலை, 320.
 வாளாது, 18, 131, 153, 199.
 வாளுங்குடையமுரசும்நாளொடுபெ
 யர்த்தல், 161, 534.
 வாளுமுத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
 வாளேருழவன், 545.
 வாளை, 259, 275.
 வாளை நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
 வாளைப்பகுவாய்மோ திரம்-வாளைமீனி
 னது அங்காந்தவாயைவணங்கு
 றுவிக்கும் நெளி, 181, 197.
 வாளோரெடுத்தமுழவு, 339.
 வாளோசு (கர்ப்பூரம்), 379.
 வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
 36, 102, 324, 440.
 வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
 வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையு
 டைய சிலாவட்டம், 132.
 வான்கொடி - வானவல்லி, 34, 38,

வானம், 262, 305.
 வானவர், 552, 569, 572, 582.
 வானவருண - சோற்றூவி, 262.
 வானவருடையும் பூநாறுசிறை, 263.
 வானவருடையதுரை, 341.
 வானவள், 521, 537-8, 540, 559,
 578, 588.
 வானவன்விழவு - இத்திரவிழா, 179,
 வானவில், 173, 411. [288.
 வானவூர்தி, 512.
 வானுறவிவந்த மேனிலை, 220.
 வானோர்தமர், 519. [555.
 விக்ராமசோழனுலா, 449, 483- 4,
 விக்ராமாசான் எருமைத்தலையுடைய
 விகடம், 88. [னென்பது, 317, 326.
 விகாரம் - அரங்கு, கையாற்கருவியாற்
 பண்ணுது மனத்தானிருமித்தது,
 20, 128, 133, 143, 165, 170, 172,
 192, 194, 196, 216, 251, 255,
 270, 277- 8, 302 - 3, 307, 327,
 401, 406, 413, 437, 454, 476,
 விச்சாதாரர், 168, 195. [515, 551.
 விச்சாதரவீன், 175, 186.
 விச்சைக்கோலம், 544.
 விசயன் - ஓராசன், 540, 544.
 விசாகம், 117.
 விசாதி, 366.
 விசாரம், 525.
 விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளனாகிய ஓராசன், 542.
 விசம்பியங்கும் முனிவர், 538.
 விசம்பிற் கோன், 516.
 விசம்பு, 509, 577.
 விசேடணம், 551.

110, 111, 113.
 வான்பொருட்கேள்வி - மறைதூலும்
 அங்கமும் துறைபோதல், 250.
 வான்மீகி, 173.
 வான்மீன், 344.
 வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்,
 வானகம், 167. [490.
 வானத்தரவு, 209.
 வானநாடி, 300.

வசைததயதல், 810.
 விஞ்சத்தடவி - விர்தாடவி, 177.
 விஞ்சை, 392, 404.
 விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
 விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405.
 விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
 விட்டம், 414.
 விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
 விட்டேறு, 402, 415.

எச்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்புலம், 2, 19.
 விடர்ச்சினை 505, 532, 567.
 விடன், 286.
 விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
 விடிவிளக்கு, 183.
 விடுதலறிபாத, ஒருசொல், 122.
 விடுபூ, 154.
 விடுவாய்செய்தல் - அறிதல், 418,
 லிடை, 88, 161, 443, 450. [430.
 விடையோன், 563.
 விண்ணகக்காணி, 88.
 விண்ணவர்கோமான் விழுநூல் - ஐந்
 திரவியாகரணம், 295.
 விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
 விண்ணவர், 267, 332.
 விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
 விண்ணினாயகி, 161.

விபாககுத்திராங்கம், 284. [432.
 விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
 விம்மிவிம்மிவாய்விட்டாற்றுதல்,
 விடங்கொள்ளல், 246, 375. [476.
 வியங்கோள், 303, 474, 509, 579.
 வியப்பு, 209.
 வியம் - ஏவல், 246, 583.
 வியர், 133. [133.
 வியர்பு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
 வியல் - மிகுதி, 153.
 வியலுளாங்கண், 149, 174.
 வியலூர் - செங்குட்டுவனால் வெல்லப்
 பட்டதோரூர்; வியலூரெனவும்
 வழங்கும், 566. [153, 186, 293,
 வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
 வியாக்கியாப்பிரஜ்ஞப்பத்யங்கம், 284.
 வியாகரணம், 310.

விண்ணுறைமவில், 558.
 விண்ணோர்பாவை - விண்ணோர்பரவும்
 வித்தகக்கவி, 10. [பாவை, 300, 312.
 வித்தகர், 572.
 வித்தம், 92.
 வித்தியாமண்டபம், 163.
 வித்து, 263.
 விதவையின்றுன்பம், 23.
 விதனம், 228, 337.
 விதானவேதிகை, 562.
 விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
 விதானித்துப்படுத்த வெண்காலமளி,
 விதினோங்கு, 204.
 விதிமுறை, 510.
 விதிர்ந்தல், 85, 370.
 விதம்பல், 152.
 விதாடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.
 விந்தம் - ஒருமலை, ஒருவகைமாணிக்
 விந்து, 367, 386. [கம், 188, 367, 387.
 விந்னீத, 89.
 விநயம் - தேவபாணி, 222, 223.
 விநியோகம், 103,
 விநோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.
 விநோதம், 363.
 விப்பிரகீர்ணம், 81.
 விபத்து, 405.

வியாசம், 208.
 வியாதிபாளர், 145.
 வியாயோகம், 84. [னுள் ஒன்று, 81.
 வியாவர்த்திதம் - வர்த்தனைநான்கு
 வியாழமாலை, 7. [103 - 4.
 வியானவாயுவின குணம், செய்கை,
 விரகம், 235, 239, 347.
 விரகு, 222.
 விரதநாள், 286.
 விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
 விரதம், 283, 520.
 விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
 விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 விரன்மோதிரம், 196. [106.
 விரிகாங்குலம், 94.
 விரிசிகை - பருமுத்துக் கோவை மூப்
 பத்திரண்டாட்செய்தது, 132,
 விரித்தல், 90, 100. [180, 196.
 விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு
 ளொன்று, 150.
 விரியல் - பூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,
 விருச்சிகம், 117. [360, 377.
 விருத்த கோபாலன், 396.
 விருத்தி - இருப்பு, விஸ்குறுப்பினு
 ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,
 232, 512.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எச்சு

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவன்றி
 பாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்திற்பாணி, 261, 279.
 விருந்திற்மேம் - பாதேசங்கள், 42.
 விருந்தின்மன்னர், 123, 541.
 விருந்தின்மூரல், 316, 561.
 விருந்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிற்காலமயக்கம், 296.
 விரோத அலங்காரம், 54, 461.
 விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவள், 558.
 வில்லவள்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்விபுத்துராழ்வார் பாரதம், 354.
 வில்லேருழவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல் - தடுத்தல், 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலங்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலங்குடறுத்தது, 427.
 விசைஞர், 213.
 விசைப்பவி, 316.
 விசையாட்டி, 320,

விழவுமலிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமூரசு, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விஷம், 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழும்பம், 263, 392, 419.
 விழியியபொருள், 6.
 விழியியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.
 விளக்கம், 124.
 விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளங்கொளி-அஞ்ஞான இருள்நீங்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினார் பாடும்பண், 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5,
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்கிளைபிறத்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழவர், 558.
 விளி - ஓரியின்குரல், 203, 287,
 விளைச்சல், 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைந்துமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [ளெதிர்ந்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.

விசையுதல், 422.

விவாகம், 250.

விழவர், 206.

விழவிறுதியிற்கடலாடுதல், 25, 201.

விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,

158, 168-9, 173, 186, 189, 195,

198, 201 - 2, 255, 269, 553.

விழவுக்களி, 149.

வினாயா - விவரப்படி, 220.

வினாயாட்டு, 184, 204, 211, 217.

வினாயாட்டுப்பூசல்வினாயாபித்தென்

னும் வழக்கு, 232

வினாயாடுகிறார், 505. [589.

வினாயுள், 30, 177, 292, 303, 504,

வினாயு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 83.

விந்஑ொடி, 540.

எந்஑ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

விந்விடிக்கை, 92, 94.
 விந்நூல், 293.
 விந்நொதி, 401, 580.
 விந்நொதையன், 581.
 விந்நொழில்வல்ல மரவர், 327.
 விந்நல் - வெற்றி, 84, 411.
 விந்நை - சிற்பத்தொழில், 4.
 விந்நைக்கதவம், 507.
 விந்நைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 விந்நைகடை கூட்டல், 246.
 விந்நைகள் செய்தாந்நைநண்ணுதல், 440.
 விந்நைஞர், 278.
 விந்நைத்திரிசொல், 23, 478.
 விந்நைத்தொகை, 23, 130, 134,
 153, 157, 172, 186, 370,
 விந்நைப்பயன், 357, 432. [460] - 61.
 விந்நைப்பெயர், 133.
 விந்நையசைச்சொல், 468.
 விந்நையது ஏவல், 246, 253. [574].
 விந்நையருத்தல், 357, 513, 550,
 விந்நையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161,
 167, 169, 201.
 விந்நையெச்சம், 437, 551.
 விந்நையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி
 : லொடு முடிதல், 561.
 விந்நையெச்சம்பெயரெச்சவிந்நையோடு
 : முடிதல், 559. [தல் 133].
 விந்நையெச்சம் விந்நைப்பெயரான் முடி
 விந்நை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்ப
 து, 569.
 விந்நைவிந்நைகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.
 வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542,
 வீங்குநீர்ப்பாப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்குகை, 212

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தண்டு, 524.
 வீணைமங்கலமிழ்த்தல், 176, 187 - 8.
 வீதிச்சிரப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியின்பொதுமகளிரைக்காமுகர்புக
 வியாத்திரு, 508. [முதல், 171 - 2].
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவிந்யம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23,
 வீரபானம், 520. [500].
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுழவு, 106, 118.
 வீரமொழி, 526.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரையக்கொள்ளல்,
 வீரன்பிண்டி, 301. [329].
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழுவர் - காணியாளர், 140.
 வீழ்துயர் - விருப்பத்தான் வருந்துயர்,
 வீழ்ந்தாடல், 89, 193 - 4. [347].
 வீற்றிருத்தல், 43, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374].
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185,
 வெகுண்டோனவிந்யம், 85.
 வெங்கதிர்படுமையையம், 344.
 வெங்கள் - கடுகமயக்குருக்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்த்தற்குரியமாலை,
 14, 321 - 2, 329, 331, 371,

வீசல், 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு காயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெற்றற்குரியவுயிர், 346.
 வீடுபேறு, 296.

496, 028 - 9.
 வெட்சிப்புறநடை, 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடிசிரிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிப்படவருதல், 322.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கதிர்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எடுக

வெண்கலக்கன்னூர், 155.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களிற்றரசுவயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் சித்குங்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.
 வெண்காலமனி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 505 - 6, 505,
 வெண்குளறு - சுவாமிமலை, 516.
 வெண்கு-தாளம், 340.
 வெண்கொற்றக்குடை, 116, 168.

வெய்யோள், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோன் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயிற்சு திரிவழங்கியதுகிற்றொடி,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவினயம், 85,
 வெயிற், 544. [87.
 வெல்லு - கடுமைசெய்யும்நூ, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்வென்றி, 508.
 வெள்யாணைக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்வரிக் காய், 417, 430.
 வெள்வான், 440.

வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்குறுகடுகு, 200, 585.
 வெண்டலைப்புணரி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி: இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியற்றிய தூல்களுளொன்று,
 வெண்டுறை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டேர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழும் தண்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெல், 294.
 வென்பலி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிறை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில்), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.
 வெண்மணி (கண்), 86.
 வெண்மதி, 207.
 வெண்மழை, 378.
 வெண்முத்தம், 213, 368.
 வெதிரம், 340.
 வெதும்பல், 84, 434.
 வெந்தை, 467.
 வெப்பமுற்றோனவினயம், 85, 87.
 வெப்பு - தொழுநோய், வெதுப்பு,
 வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.
 வெய்யவன், 291.
 வெய்யவெய்ய, 211.

வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளியடப்பாடி, 548.
 வெள்ளிடை மன்றம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்றம்
 களுள்ளுன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமரல்வரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்றம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை; 186.
 வெள்ளிவாரம், 508.
 வெள்ளிவிளக்கம் - வெள்ளியவிளக்கு,
 124 - 5, 182, 198.
 வெள்ளிவேயுள், 23.
 வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.
 வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.
 வெள்ளுர்க்காப்பியனார் - இடைச்
 சங்கப் புலவருளொருவர், 7, 8.
 வெள்ளொட்சாந்து, 467.
 வெள்ளை - பலராமன், 206, 219,
 356, 387 - 8, 443.
 வெள்ளைக்கோட்டி, 591.

எந் உ அரும்ப்த முதலியவற்றின்

அகராதி.

வெள்ளை நறுந்தாணி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்பூரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூவடிமூக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையேறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைநக
 ரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இள
 ள்செழியனென்றும் இவனுக்குப்
 பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வெள்ளேலான்றான், 577.
 வென்றவீரர்களைக்கொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாணை, 557, 559.
 வேங்கடம்மை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353.

வேடர்நிரைகவரப்புகும்பொழுதுகொ
 ம்மவைமுன்செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மான் - செங்குட்டுவன்மனைவி;
 இவள்கண்ணக்குக்கோயில்கட்டு
 வித்தவன், 521, 562, 570.
 வேணு, 188.
 வேத்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கன் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதநீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமூன்றிற்கு
 முதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிர
 மன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்
 கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லநாளிலே கோட்டைவா
 யிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை யெல்லாமுடித்
 துப் பாட்டுண்ணல், 549.

513 - 4,520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.
 வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையரிற் சர்திக்குற்றப்பட்டாருக்
 குச்செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேட்கை, 186, 510.
 வேட்டம், 320, 542,
 வேட்டனம், 81.
 வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
 வேட்டுவர்தாம்பெற்றநிரையைக்கொ
 ல்லன் தடியன் முதலியோர்க்குக்
 வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
 வேடர், 318, 321, 380, 525.

வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.
 வேந்துவிலக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினைமுடித்தவேந் து வ ள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தர், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.
 வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
 வேய், 330, 342, 402.
 வேய்கரிகானம், 334. [வன், 321.
 வேய்தெரிகானவன் - ஒற்றுவேட்டு
 வேய்படுமுத்தம், 524.
 வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்
 கமைத்தபொறி, 414.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எடுங்

வேயாமாடம், 137, 153.

வேனிற்பள்ளி, 127, 220, 229.

வேயுள், 23.
 வேரச்சுக்கொடி (ஆரம்), 379.
 வேரி, 195. [560 - 61.
 வேல், 44, 160, 209, 213, 430,
 வேல்கிழித்த ஆகம், 560.
 வேலன் - படிமத்தான், 90, 517, 522.
 வேலி - அரண், சூழ்தல், 33, 37,
 163, 185, 200, 212, 217, 345.
 வேலை, 199, 202, 523.
 வேலைவாலாகம், 183, 558. [524.
 வேழம் - மூங்கில், யானை, 355, 492,
 வேழம்பர், 158, 539.
 வேள்வி - ஓமம், 191, 279, 371, 406,
 494, 504 - 5, 569, 572, 589.
 வேள்விக் கிழத்தி-வேண்மாள், 570.
 வேள்விச்சாந்தி, 570.
 வேள்விச்சாலை, 590.
 வேள்விமாக்கள், 570.
 வேள்வியில்விழா, 362.
 வேள்வி வேட்டோள், 568.
 வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379.
 வேளாண்சாமந்தர், 157.
 வேளாண்பூதம், 497.
 வேளாவளி, 384.
 வேளாளர், 260, 262, 268, 280.
 வேளை - ஒருகிரை, 467.
 வேற்காரர், 436 - 7, 466.
 வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, 391, 484.
 வேற்கோட்டம், 241, 248.
 வேற்றடக்கையர், 543.
 வேற்றரசர், 123.
 வேற்றனைப்படை, 546.
 வேற்றுப்புலம், 300.
 வேற்றுமைத்தொகை, 353, 475.
 வேற்றுர்க்கட்சி, 320.
 வேனல் - வேனில், 229, 334, 345.

வேனித்து, 340.
 வேனித்திங்கள், 314, 333.
 வை - வைக்கோல், 418, 430.
 வைகல்-ஒருபொழுது, துயிதல், 122,
 213, 269, 365.
 வைகறை - துயிலறுவதற்குக்காரண
 மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,
 352, 356, 370, 389.
 வைகறைப்பாணி, 339.
 வைகறைபாடுவார், 339.
 வைகறையாமம், 16, 135, 182, 254,
 வைகுறு, 14. [269, 291, 302, 408.
 வைசாகநிலை - நிலையாறனுளொன்று,
 76, 81, 120, 121.
 வைணவநிலை, 81, 193.
 வைத்தல் - நிலைத்தல், 307.
 வைத்தும், அசை, 310, 477.
 வைதாளிகர், 537.
 வைதாளியாவோர் - பல்வகைத்தா
 ளத்திலாவோர், 140, 157.
 வைப்பு, 290.
 வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லப்
 பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,
 182, 185, 198-9, 218-9, 363,
 366, 380, 384, 491.
 வையை - ஒருநதி, 173, 341, 353-4,
 359, 376, 462, 465, 511 - 2,
 574, 587.
 வையைக்கோன், 486, 578.
 வையைநெடுமால், 462.
 வைராக்இயம், 583.
 ஸ்ராவகர், 501.
 ஸ்ரீ இருத்தவளமுடையார், 442.
 ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி, 291.
 ஸ்ரீகையாயம், 241.
 ஸ்ரீகோயில், 169, 257, 270.

வேனலக்கிழவன், 294.
வேனிஸ், 16 - 7, 43, 171, 224,
256, 332 - 4, 362.
வேனிலரசன், 220 - 21, 363, 380.
வேனிலாகிய அமைச்சன், 305.
வேனிற்காலை 186, 246, 267, 232.

ஸ்ரீகோயினாயனார், 291.
ஸ்தானாங்கம், 284.
ஸ்திரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.
ஸ்தேயசாஸ்திரம், 437.
ஸம்ஸாரம், 265.
ஸமவாயாங்கம், 284.

கரு

பிழையும்
திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨	வரசனைக்கலந்தவை	வரசனைகலந்தவை
கஅ	௯	அலாதலை	அலறுதலை
௨௨	௨௯	சக - ௫௨	ச௨ - ௫௩
ச௨	௧௯	உபசரிக்க	உபகரிக்க
௫௧	௨௮	பெருங்கூறு	பெறுங்கூறு
௫௨	௧௭	தேனுமமுதும்	தேனுமமுதும்
௭௦	௨௮	இயல்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
௯௭	௧-௨	நின்றியங்கு.....வந்து"	
௧௦௧	௧௧	நாலரைவில்	நாலரைவீரல்
௧௦௬	௨௧	புறமுழவான	புறமுழவாவன
௧௩௫	௨௧	திருதருதலானே	திரிதருதலானே
"	௨௯	உவமருபு	உவமவுருபு
௧௩௮	௧௯	கோட்டம்	கொட்டம்
"	௨௯	பன்விண	மைந்நிண
௧௪௫	௧௦	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	௨௫	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்டி
௧௪௭	௧	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	௧௯	"	(பா) குயிற்றிய
௧௪௮	௧௦	கோயினு	கோயினு
௧௫௦	௨௩	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	௨௯	பரத்தர்	பரத்தர்
௧௬௩	௧௯	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	௨௩	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
௧௬௫	௨௩	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
௧௭௩	௩௪	குறிப்பித்	குறிப்பித்
௧௭௬	௯	பாடலும்	பாடலும்
௧௭௯	௩௦	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட
"	௩௧	கோட்டம்	கொட்டம்
௧௮௨	௨௨	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
௧௮௪	௧௯	௧௩௭	௧௪௭
௧௮௬	௩௩	௧௩௭	௧௪௭

1)	சு	அமருமென்க	அயருமென்க
கஅசு	கசு	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
கஅசு	சு	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
1)	உசு	கோட்டம்	கோட்டம்
உரு	கசு	வயசாயை	பயசாயை

எருரு

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ௦௩	உ௦	பிடக்கைவிரலி	பிடக்கைவிரலி
உ௦௫	௪௫	தோன்றகொடுத்தாள்	தோன்றக்கொடுத்தாள்
உ௨௧	௧௪	பூசியும்மென்றபடி	பூசியுமென்றபடி
உ௨௮	௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
உ௨௯	௧௯	பாராட்டி	பாராட்டி
உ௪௧	௩௧	எஅ - அஎ	எச - அஎ
உ௪௪	௧௩	சோர்ந்த	சோர்ந்த
உ௪௮	௩௪	குளிர்சார்	குளிர்சார்
உ௮௧	௨௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௩௦௦	௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
”	௨௯	பண்டையாயென்றபடி	பண்டையுடையாயென்ற படி
௩௧௧	௧௪	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௬	வெறிந்தநிகராக	வெறிந்தநல்லாரனிகராக
”	௨௮	முடுகியலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௪௨	௩௨	கையெடுத்து	கையெடுத்து
௩௬௦	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௬௮	௨௧	தருவது	தருமது
௪௦௬	௨௯	கொடுத்தது	கொடுத்தது
௪௧௦	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
”	௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	௨௦	தருவது	தருமது
௪௨௧	௨௪	நீட்டுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௬	௨௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨௪	௩	ஆற்றான்	அரற்றான்
௪௩௪	௨	சென்றாறென்க	சென்றானுகவென்க
௪௩௮	௧	வினைப்பொருள்	வினைபொருள்
௪௪௧	௨௧	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
௪௪௪	௧	மாயவன்றன்	மாயவன்றம்
௪௪௮	௩	வாசுகியை	வாசுகியை

சசக	க0	போற்றத்	போற்றப்
சடு0	எ	கழப்பிடு	கழப்பிடு
சடுக	உச	உறையாலையானு	உறையாமையானு
சடுஎ	கஎ	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
சசுடு	ஈடு	யென்னுற	யென்ற
சசுஎ		கசுஎ	சசுஎ

எடுகூ

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சுகௌ	௩௫	உயவர்பெண்டி	உயவற்பெண்டி
சுகுடு	”	பிடித்	பிடித்தன
௫௦௦	௨௩	செல்லி	செல்லி
௫௦௩	௩௪	தாழ்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
”	௩௮	பழ. கக-க௩௫	பழ. க௩௫
௫௦௪	௩௯	௨௫ - ௩	௨௫ - ௩
”	௩௮	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௫௦௮	௨௧	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௫௧௦	௧௪	யுதவாது - மமையிற்	யுதவாது - உம்மையிற்
௫௧௨	௩௩	புறநானூறு	புறநானூறு
௫௧௮	௬	குலமலை	குலமலை
௫௨௬	௧	பொறுஅண்	பொறுஅண்
௫௩௨	௨௬-௩௧	“வாழ்க...காக்கென”	
”	௩௧	௨௫ : கஅக - ௨	
௫௩௬	௩௪	அந்திப்பாணி	அந்திம்பாணி
௫௫௨	௧௨	குறையென	குறையென
௫௫௩	௧௩	புறவி	புறவி
௫௬௪	௨௫	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
௫௬௬	௨௬	திருமஞ்ஞமர்	திருஞ்ஞமர்
௫௪௪	௨௪	சோவலன்	கோவலன்
௫௪௫	௨௬	பொற்புடைந்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
௫௪௮	௨௬	அழகனின்	அழகின்
௫௪௯	௮	யேற்றினன்	யொற்றினன்
”	௨௬	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
௫௬௧	௩௪	கமர்முங்	காமமுங்
௬௦௪		அல்லீறு அன்னீருதல்	அல்லீறு அன்னீருதல்



Commercial Press, Madras, S. E.